

Giới thiệu Tình Nhân Tuổi 18

Truyện Tình Nhân Tuổi 18 của tác giả Cơ Thủy Linh là truyện ngôn tình với những tình huống thú vị, cuộc sống sau hôn nhân.

Truyện rất đáng cay khi kể về một cô gái tuổi đời chỉ đôi mươi mà đã hai lần buộc phải hy sinh đứa con của mình để ổn định cuộc sống.

Và đây là lần thứ ba cô mang giọt máu của hân trong mình sau năm năm yêu nhau. Vậy mà hân nở rũ bỏ cô một cách nhẹ nhàng để theo một người phụ nữ khác khi cô đang vào cảnh khó khăn nhất.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 1: Mang thai ngoài ý muốn

“Chúc mừng cô Hạ tiểu thư cô đã có thai được tám tuần rồi!” Bác sỹ nữ tuổi khoảng năm mươi lộ ra nụ cười yêu thương nói.

Trên mặt Hạ Vũ Tình căng thẳng lên, tái nhợt đi! Tại sao lại mang thai, không phải anh đã dùng biện pháp tốt sao! “Bác sỹ, tôi không muốn đứa con này, được không?” Hạ Vũ Tình nhìn chưa xót xuống lòng, khổ sở hỏi.

Bác sỹ nhìn cô một lúc lâu rồi lắc đầu. “Tôi vừa nhìn bản ghi chép của cô, trong hai năm, cô đã phá thai hai lần. Nếu lần này cô còn không muốn nữa thì có thể sau này sẽ không thể mang thai nữa. Cho nên cô không nên làm phẫu thuật này đâu!”

Hạ Vũ Tình nghe bác sỹ nói thì cắn chặt môi dưới, trong mắt lộ ra hơi nước. “Tôi biết rồi!”

“Trở về dưỡng thai thật tốt, làm mẹ cô nên biết, trẻ con là đáng yêu thế nào!” Ngay sau đó bác sỹ bổ sung nói, không hiểu sao người trẻ tuổi bây giờ, đều không muốn có con, không hiểu họ nghĩ thế nào nữa.

Tiếp theo nữ bác sỹ lại dặn dò vài công việc cần chú ý.

“Tôi biết rồi, cảm ơn bác sỹ!” Hạ Vũ Tình nhìn nước mắt xuống đi ra khỏi phòng.

Đi trên hành lang bệnh viện, không khỏi nghĩ đến hai đứa con lúc trước. Cô không phải là một cô gái tốt, cô từng tự tay giết chết hai đứa con mình. “Thật xin lỗi, lần này mẹ nhất định sẽ sinh con ra!” Bàn tay nhỏ bé xoa lên bụng, trên mặt lộ ra nụ cười chua xót.

Hạ Vũ Tình vội mở cửa nhà ra, rón rén đi vào.

Dọc theo đường đi, cô đang suy nghĩ phải nói với anh chuyện mình có con thế nào!

Thấy trước cửa có giày nam Ý, cô biết anh đã đến.

Hạ Vũ Tình không giấu được kích động trong lòng, vội chạy vào phòng khách.

A, tại sao lại không có? Hạ Vũ Tình nghi hoặc nhìn phòng sách trống rỗng, không khỏi sững sốt. Vậy anh chắc chắn ở trong phòng ngủ, Hạ Vũ Tình đi đến phòng ngủ.

Thang Duy Thạc lấy quần áo ra rồi thả vào một cái rương lớn. Có thể anh thu xếp quá tập trung cho nên không phát hiện ra Hạ Vũ Tình đứng ở cửa.

“Anh phải ra ngoài sao?” Cô thấp giọng run run hỏi.

Không biết vì sao, cô bỗng có một loại cảm giác thật không tốt, giống như sắp có chuyện gì đó xảy ra.

Thang Duy Thạc dừng động tác lại, quay đầu nhìn người phụ nữ làm bạn với mình năm năm này.

Không đáp, hỏi lại: “Em đã về?”

“Vâng, vừa rồi đến bệnh viện!” Cô trực tiếp nói cho anh biết địa điểm, đây là thói quen đã hình thành nhiều năm.

“À” Anh chỉ ‘à’ một tiếng, hiển nhiên không cảm thấy hứng thú với việc cô đi đâu.

“Anh phải đi sao?” Hạ Vũ Tình không nhịn được lại hỏi một lần nữa.

Thang Duy Thạc nhìn quần áo sau đó lại nhìn cô một chút. Khuôn mặt tinh xảo như tranh kia, tóc dài xõa ra phía sau, khiến cả người cô vô cùng quyến rũ.

Ánh mắt của cô rất đẹp, dù không lớn, nhưng lại rất đen.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 2: Thông báo chia tay

Thang Duy Thạc nhìn quần áo sau đó lại nhìn cô một chút. Khuôn mặt tinh xảo như tranh kia, tóc dài xõa ra phía sau, khiến cả người cô vô cùng quyến rũ.

Ánh mắt của cô rất đẹp, dù không lớn, nhưng lại rất đen.

Đến hôm nay anh mới phát hiện ra, nói cũng buồn cười, dù bọn họ đã sống cùng nhau năm năm nhưng, anh thật sự không rõ đáng về cô thế nào.

Ban ngày cô luôn đánh một lớp phấn thật dày, biến mình thành một con búp bê. Buổi tối dù cô có tẩy trang, anh lại chỉ chú ý đến thân thể chứ không phải gương mặt của cô.

Hôm nay cẩn thận nhìn lại, mới biết được, đôi mắt của cô xinh đẹp như thế.

Nhưng, xinh đẹp hơn cũng không hấp dẫn anh nhìn chăm chú nhiều, vì bây giờ cả trái tim anh đều bị khuôn mặt thuần khiết trẻ tuổi đó chiếm giữ mất.

Anh điên cuồng yêu cô, cô như một con búp bê dễ vỡ, cần sự thương tiếc và che chở của anh.

Mà trên thực tế anh cũng đã đưa vào vào dưới cánh chim của anh.

Ngày hôm qua anh đã đến thăm người nhà cô, thuận tiện cũng đã quyết định thời gian cưới. Mười sáu tháng sau anh và cô sẽ bước lên giáo đường hoàn thành hôn lễ của họ.

Nghĩ đến đây, trên gương mặt vẫn luôn lạnh lùng từ trước đến nay, bỗng xuất hiện một tia nhu tình.

Sau một lúc lâu, anh như bàn giao công chuyện, không hề ảm áp mở miệng nói:

- Không phải đi công tác, mà là anh chuẩn bị dọn đi!

Lời của anh phảng phất như một quả bom, cô ngậy ra như phồng.

- Vì sao?

Hồi lâu sau cô run run hỏi thành tiếng.

- Bởi vì tháng sau sẽ kết hôn, anh rất yêu cô ấy, cho nên anh phải chấm dứt quan hệ của chúng ta!

Nói xong khóe miệng anh thậm chí còn mang theo nụ cười rất dịu dàng.

Đâm vào đôi mắt đầy hơi nước của cô, tầm mắt cô mờ hồ.

- Anh định kết hôn?

- Đúng vậy!

Bàn tay nhỏ bé của Hạ Vũ Tình dán chặt lên bụng mình. Đứa con, con của cô nên làm thế nào? Cô đè nén trái tim không ngừng rỉ máu của mình, khổ sở cầu xin nói:

- Có thể đừng bỏ em được không, em sẽ không phá hỏng gia đình anh, chỉ xin anh, chỉ xin anh thỉnh thoảng đến thăm em một chút thôi?

Cô rất yêu anh, cô thật không muốn rời khỏi anh.

Thang Duy Thạc lắc đầu không hề suy nghĩ, rất thẳng thắn mở miệng: “À, em yên tâm, anh sẽ cho em chi phiếu một trăm ngàn! Cuộc sống sau này không cần lo đến áo cơm!”

Trong giọng điệu của anh có biết bao nhiêu mùi vị châm chọc. Nhìn mặt cô hoa dung thất sắc, anh cảm thấy thật ghê tởm.

Cô phô bày quá mức, không phải là muốn kiếm thêm trên người anh ít tiền sao?

Ha ha, dù sao thứ anh không thiếu nhất là.. tiền, không sao cả, anh có thể cho nhiều một ít!

Nói xong, anh lấy một xấp chi phiếu trong cặp tài liệu ra, tuyệt bút vung lên, sau đó xé chi phiếu ra, đưa vào trong tay Hạ Vũ Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 3: Cầu xin

Hạ Vũ Tinh không lập tức nhận lấy, chỉ lưu luyến nhìn mặt anh, cầu xin lần nữa nói: “Duy Thạc, anh có thể suy nghĩ thêm không! Dù sao chúng ta cũng đã nhiều năm như thế, chẳng lẽ anh không hề thích em một chút nào sao?”

Em không cần danh phận, chỉ mong có thể ở cạnh anh! Chỉ cần, chỉ cần thỉnh thoảng, anh có thể lại đây thăm em là được rồi, em sẽ không gây thêm rắc rối cho anh!” Vừa nói xong, Hạ Vũ Tinh quỳ rạp xuống bên chân anh, nắm lấy bàn tay to của anh khẩn cầu.

“Em đừng như thế, anh không thể nào đồng ý với em. Bởi vì sau khi anh kết hôn, sẽ quyết định làm một người chồng tốt, anh không muốn về ba làm bảy ở bên ngoài!” Anh nghiêm mặt khinh bỉ nhìn cô, thật ghét sự níu kéo của cô.

Hạ Vũ Tinh đầy lệ trên mặt ngồi phịch xuống sàn, nhìn anh nghẹn ngào. Cô thật hâm mộ cô gái kia, sao cô ấy có thể dễ dàng nắm được trái tim của anh chứ.

“Cô ấy rất đẹp, gia thế cũng tốt đúng không?” Cô rất muốn biết, rất muốn biết người con gái thế nào, mới có thể xứng đôi với anh.

“Cô ấy rất đẹp, ít nhất trong mắt anh, cô ấy hơn tất cả các cô gái khác. Nhà cô ấy rất nghèo, có một người mẹ bị bệnh nặng, còn có một em trai đang học lớp 12.

Nhưng cô ấy rất mạnh mẽ, mình vừa đi học, còn vừa đi làm thêm để trả tiền học phí của mình, cùng với việc nuôi gia đình của cô ấy. Anh đúng là bị điểm này của cô ấy hấp dẫn, sự kiên cường của cô ấy, thiện lương của cô ấy, lần nữa lại làm anh kính phục!” Khi nhắc tới Hoàng Vũ Hân, ánh mắt anh lộ thâm tình không gì so sánh được. Còn kèm theo châm chọc với Hạ Vũ Tinh, ngụ ý, nhìn lại cô đi, chỉ có thể bán thân thể của mình, đổi lấy cuộc sống phú quý.

Hạ Vũ Tinh bị anh nhìn không khỏi xấu hổ cúi đầu, nắm chặt hai tay mình.

Thang Duy Thạc vứt chi phiếu xuống cạnh chân cô, sau đó tiếp tục thu xếp quần áo của mình.

Hạ Vũ Tinh nhìn tấm chi phiếu kia hồi lâu, cuối cùng vẫn chọn nhặt chi phiếu lên. Sau đó lau nước mắt, đứng lên.

Thang Duy Thạc châm chọc bĩu môi, quả nhiên vẫn là người đàn bà hám giàu. Với Vũ Hân của anh, căn bản không thể so.

“Em thu xếp giúp anh!” Hạ Vũ Tinh đè nén nghẹn ngào, nhận quần áo trong tay anh.

Thang Duy Thạc nhìn một đồng lõa xộn trên giường, thật đúng là vô cùng nhức đầu. Có cô đến thu xếp lại cũng không tệ, anh lui người ngồi xuống ghế bên cạnh.

Động tác của Hạ Vũ Tinh nhanh nhẹn, từng giọt nước mắt rơi xuống quần áo anh. Rơi đi, để càng nhiều nước mắt của cô rơi trên quần áo anh, để chúng đưa cô chạm vào anh, an ủi anh, ôm anh.

Nước mắt rất nhanh đã chiếm đầy hơi thở của cô, cô không thể dùng mũi để hít được nữa, chỉ có thể khẽ mở miệng.

Nhìn bóng dáng mảnh khảnh của cô, Thang Duy Thạc bỗng cảm thấy có một tia không nỡ.

Cô đúng là một người bạn đời rất tốt, dù là trên giường hay trong cuộc sống hàng ngày.

Cô chăm lo cho cuộc sống của anh rất tốt, cô luôn dậy rất sớm, chuẩn bị cho anh một bữa ăn sáng thịnh soạn, quần áo của anh cũng luôn được là phẳng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 4: Phỉ nhổ

Lời của cô rất ít, luôn mang theo nụ cười thật dịu dàng.

Cô đúng là đã đem công việc tình nhân này, làm đến vô cùng nhuần nhuyễn.

A, đương nhiên cũng bao gồm việc cô rất biết tiêu tiền, hàng tháng hần đều để thư ký của mình gửi một khoản tiền cho cô, cô cũng tiêu sạch rất nhanh.

Đối với điểm này, hần thật không thích cô. Cũng không phải hần tiếc tiền của hần, mà là cô chỉ là người đàn bà ham giàu vì tiền.

Vừa nghĩ đến cô dịu dàng với hần, đều là vì mục đích lấy tiền, đều coi tiền của hần làm mục đích, hần lại không nhận được coi thường cô vài phần.

Hạ Vũ Tình, kéo dài tốc độ thu xếp, động tác trong tay cô càng ngày càng chậm. Cô không muốn rời khỏi anh, không muốn, một ngàn một vạn lần không muốn! Nhưng anh nói rõ ràng như thế, muốn cô có thể nói chuyện mình đã mang thai cho anh thế nào?

Cô không thể hèn hạ đến mức dùng đứa bé để gây rắc rối cho anh, không thể.....

“Còn chưa thu xếp xong à?” Nhìn cô có ý chần chừ, Thang Duy Thạc có chút mất kiên nhẫn.

“A, sắp xong rồi ~!” Hạ Vũ Tình lau qua mặt, sau đó động tác nhanh hơn, cuối cùng bỏ bộ âu phục phẳng vào trong vali! “Được rồi!” Đóng nắp lại, kéo tay cầm lên.

Cô xoay người rồi cúi đầu, không dám nhìn anh. “Buổi tối, ăn cơm xong rồi đi được không?”

“Không được, tối hôm nay anh phải đón cô ấy đến chỗ ba mẹ anh!” Hần thân nhiên nói.

Sắc mặt Hạ Vũ Tình lại nhợt nhạt vài phần, trái tim như bị một cái dùi hung hăng ghim nhiều lần vào. “Ừm!” Ngay cả ăn bữa tối cùng cô, anh cũng thấy lãng phí thời gian ư.

“Ừ, anh đi đây! Trong thời gian ngắn anh sẽ không đến đây, em tìm một cái nhà rồi đi đi. Về phần chìa khóa, em có thể giao cho thư ký của anh.” Hần dặn dò ngắn gọn xong, không ngoái đầu nhìn lại, không tạm biệt, tuyệt tình đi đến cửa, đi ra khỏi căn nhà.

Hạ Vũ Tình tham lam nhìn bóng lưng hần, sau đó tê dại ngã xuống.....

Cô gái hần thích, chỉ là gia đình bình thường, cũng không phải tiểu thư quý tộc.

Hần nói thích sự thuần khiết, kiên cường của đối phương! Cô muốn hét to, cô cũng là cô gái tốt, cô không phải loại gái ham vinh hoa phú quý. Cô sở dĩ làm tình nhân của anh, là vì cô có nỗi khổ bất đắc dĩ, là cô bị cuộc sống bức bách.

Ở trong phòng một mình, cô ngồi trên sàn nhà khóc, khóc đến đỏ mắt, khóc sưng mắt lên, khóc đến toàn thân mất hết khí lực.....

Hôm nay là cuối tuần, sáng sớm Hạ Vũ Tình ngủ dậy, khác với lúc trước, trên mặt có một lớp trang điểm nhẹ, giấu đi vẻ tiêu tụy của mình. Sau đó đi hai lần xe bus, đến trước một nhà trọ rất cũ nát.

Đẩy cửa ra, Hạ Vũ Tình thấp thỏm bất an đi vào.

Chỉ thấy một người phụ nữ yếu ớt ăn mặc chỉnh tề ngồi trên ghế sofa, nhìn chăm chú tivi cũ trước mắt.

“Mẹ, con đã về!” Hạ Vũ Tình sợ sệt kêu, mang theo một túi đồ lớn bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 5: Phỉ nhổ 2

Hạ mẹ vừa thấy cô vào, sắc mặt trở nên cực kỳ phẫn nộ. “Cút, ai cho cô vào!”

“Mẹ, mẹ đừng nóng giận, là con đến thăm mẹ, còn có em trai em gái!” Hạ Vũ Tinh đứng trước cửa, không dám tiến vào nửa bước, rất sợ làm mẹ giận đến thân thể không tốt.

“Cút, đồ dê tiện không biết xấu hổ này, không được gọi tôi mẹ!” Hạ mẹ tức giận đến thở mạnh chỉ vào Hạ Vũ Tinh, từng chữ từ miệng vô tình làm tổn thương người.

“Không.” Sắc mặt Hạ Vũ Tinh nhợt nhạt lui về sau vài bước, không tin được những chữ khó nghe kia lại phát ra từ miệng mẹ mình.

“Hạ Vũ Tinh, cho dù tôi chết, cũng không lấy của cô một đồng. Tiền kia của cô rất dơ bẩn, khó trách tôi trị bệnh lâu như thế mà không thấy chuyển biến tốt. Vì tiền của cô, rất xui.” Hạ mẹ thật khinh bỉ nhìn Hạ Vũ Tinh liếc mắt một cái, sau đó đi đến ngồi xuống sofa.

Hạ Vũ Tinh đứng trước cửa lớn, cắn chặt môi dưới nghe mẹ chửi rủa.

Tiền của cô thật sự rất bẩn sao? Cô vì nhà này, vì người thân của cô, cô bán rẻ tất cả, chẳng lẽ sai lầm rồi sao?

Tiếng của Hạ mẹ lại truyền đến, bên trong giọng nói có sự kiêu ngạo của người mẹ. “Về sau chúng tôi không cần cô quản, học phí của em trai cô cũng không cần cô lo. Vì em gái cô đã tìm được một nơi rất tốt, tháng sau nó sẽ kết hôn.”

“Em ấy muốn kết hôn? Không phải nó mới tốt nghiệp thôi sao?” Cô lẩm bẩm nói.

“Đúng thế, em gái cô không giống cô, nó giữ mình trong sạch, đương nhiên có thể tìm được đối tượng tốt.” Hạ mẹ thật kiêu ngạo nói, giống như Hạ Vũ Tinh căn bản không phải con của bà.

Tuy rằng thật bất ngờ khi em gái lại lập gia đình sớm như vậy, nhưng Hạ Vũ Tinh vẫn cảm thấy vui mừng cho em gái.

Lấy một xấp tiền từ trong túi ra, cô đặt trên tủ giấy cạnh cửa thật cẩn thận. “Mẹ, em gái muốn lấy chồng cũng phải dùng một số tiền, chỗ này mẹ nhận hộ em nó đi.”

“Cút, ai cần tiền dơ bẩn của cô. Người em gái cô lấy có rất nhiều tiền, người ta đã thu xếp chuyện này ổn rồi.” Hạ mẹ lại đứng dậy, ném tiền vào mặt con gái.

Hạ Vũ Tinh cắn chặt môi, không để mình khóc thành tiếng. Từ tháng trước, bị em gái phát hiện ra cô đi làm tình nhân. Cả nhà bắt đầu không để ý tới cô, mẹ lại tức giận nói với cô bà không có đứa con gái hèn hạ như thế.

“Mẹ, đây là tấm lòng của người làm chị con!”

“Đồng tiền dơ bẩn của cô, chúng tôi không cần, để em gái cô có thể an tâm kết hôn đi! Về sau tôi không có đứa con gái như cô, tôi không muốn vì cô, nó không ngừng nổi đầu trước mặt mọi người!” Hạ mẹ lạnh nhạt nói.

Mỗi một câu giống như một lưỡi dao sắc bén, hung hăng đâm vào trái tim cô.

“Cô nhanh lên, lát nữa em gái cô và bạn trai nó sẽ qua đây.” Hạ mẹ thật khẩn cầu nói.

“Mẹ, con đi, có thể có người chăm sóc nhà chúng ta, con an tâm rồi!” Cô nhìn lại mẹ, nhìn xung quanh nhà mình một vòng. Sau đó Vũ Tinh ngồi xuống, nhặt từng tờ tiền mà mình đã dùng thân thể để đổi lại.

“Đúng rồi, hôn lễ của em gái cô cô không cần tham dự. Đỡ phải vì cô, làm em gái cô mất mặt!”

“Con biết rồi!” Vũ Tinh cắn chặt môi, sau đó đứng lên.

Xoay người rời đi trong nháy mắt, cô lại nhìn thoáng qua bóng lưng mẹ.

Q.1 - Chương 6: Ba người không hẹn mà gặp

Hạ Vũ Tinh mang theo vài món đồ cũ ra khỏi nhà trọ, nước mắt đọng trong mắt làm tầm nhìn của cô mờ hồ.

Cô không oán, cô không thể oán hận mẹ mình. Chỉ trách, vì sao ông trời lại an bài số phận nhà họ thê thảm như thế.

Nếu năm đó ba không từ bỏ trần gian, cô cũng sẽ không đi đến hoàn cảnh bán rẻ mình.

Cô vô lực tựa vào cửa nhà, ha ha, tất cả mọi người vứt bỏ cô. Cô đã không còn người nhà, đã không còn anh.

À, không! Cô còn có đứa con, đứa con sẽ là người thân của cô. Một tay cô đặt lên trên bụng mình, nặn ra một nụ cười.

Lơ đãng nhác mắt, một chiếc xe quen thuộc dừng trước mặt cô.

Xe của Thang Duy Thạc, cô sẽ không nhìn lầm! Vũ Tinh không dám tin dụi mắt, cẩn thận nhìn lại!

Đúng vậy, xe của anh.

Sao anh lại đến đây? Nơi này không phải nơi anh nên đến.

Cùng với sự khiếp sợ của cô, cửa xe bị mở ra.

Thang Duy Thạc thân hình cao lớn, gương mặt anh tuấn, bước vào trong tầm mắt của cô.

Mà khi nhìn đến cô gái cạnh anh, cô không dám tin hít phải một ngụm khí lạnh, bàn tay nhỏ bé dán chặt trên bụng.

Thang Duy Thạc cũng rất bất ngờ khi nhìn thấy cô, trán nhăn lại thật sâu.

Mà cô gái cạnh hắn, sắc mặt càng thêm khó coi. Bên trong hai mắt tràn ngập áy náy, sợ hãi và lo lắng.

Vũ Tinh nhìn hai người bọn họ, khiếp sợ không thể mở miệng.

Chẳng lẽ, cô gái anh muốn kết hôn là.

Đáp án sống động này, làm cho cô không dám nghĩ thêm tiếp. Không, cô không thể thừa nhận sự thật này.

Khi cô không ngừng rơi lệ, thương tâm muốn chết, Thang Duy Thạc lạnh lùng nhìn cô, trong ánh mắt có kinh ngạc, trách cứ, khinh thường và nhiều hơn là cảnh cáo.

Đi theo bên cạnh anh nhiều năm như vậy, đối với nhất cử nhất động của anh cho dù là một ánh mắt, cô cũng hiểu rõ.

Tại một khắc này thời gian như yên lặng, qua kính mắt màu đen Vũ Tinh nhìn anh lưu luyến, bốn ngày, đã bốn ngày cô không gặp anh.

Anh vẫn anh tuấn như quá khứ, một thân nhẹ nhàng khoan khoái.

Trong lòng Vũ Tinh ngập tràn chua xót, xem ra quan hệ của bọn họ chấm dứt, cũng không tác động đến một tia cảm xúc của anh!

Cô không tin, thật sự không tin, chẳng lẽ năm năm sớm chiều ở chung, anh lại không có nổi chút xú tình cảm nào với cô ư?

Cho dù là một loại thói quen, chẳng lẽ cũng không sao? Ngay cả nuôi chó con mèo con, đều có tình cảm chứ, huống chi là con người có quan hệ thân thiết?

Trong mắt hơi nước càng ngày càng nhiều, cuối cùng cô đã không nhìn thấy bọn họ nữa.

Thang Duy Thạc giả vờ như không nhận ra, kéo cô gái bên cạnh, đi ngang qua Vũ Tinh, đi vào hành lang.

Vũ Tinh hít sâu một hơi quay đầu nhìn bóng lưng bọn họ, gắt gao che miệng mình, để phòng mình khóc thành tiếng.

Chỉ thấy nước mắt nóng bỏng liên tục chảy xuống, chảy vào tay cô, làm ướt cả bàn tay.

Vũ Tinh cắn môi dưới, chính cô lại buột miệng gọi ra tên anh!

Cô gái bên cạnh Thang Duy Thạc lơ đãng ngoái đầu nhìn lại, bên trong hai mắt có ~~~ sợ hãi nồng đậm!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 7: Thương tâm đến chết

Vũ Tinh nặng nề xách đồ, chẳng có mục đích đi trên đường cái.

Linh hồn của cô như bị rút đi, thân thể lão đảo căn bản không chú ý đến những chiếc xe đi lại.

Vừa mới ngừng khóc, mắt cô lại ươn ướt một lần nữa. Ông trời ơi, rốt cuộc cô nên cười thế nào đây?

Vì sao người anh muốn kết hôn lại đúng là em gái cô, dù là người cô không biết, giờ phút này có lẽ cô không thương tâm đến mức như thế ư?

Vũ Tinh rốt cuộc không chống nổi thân mình nữa, lập tức ngã trên đường cái. “A.” Giờ phút này cô quên đau đớn, vì trên người có đau, cũng không thể đau bằng trái tim cô.

Người xung quanh đi đến, đều kỳ quái nhìn người ngồi dưới đất, nhưng không một ai chủ động nâng cô dậy.

Vũ Tinh không quan tâm đến ánh mắt của người khác, đắm chìm trong đau đớn vô cùng của trái tim.

Mười tám tuổi, cô bị ép từ bỏ việc học ở trường T, biến thành người tình của anh. Cô biết mình không nên yêu anh, giữa bọn họ chỉ là khế ước, là tiền bạc và giao dịch thể xác.

Nhưng chuyện tình cảm, lý trí nào có thể khống chế?

Thời gian năm năm, nói dài cũng không dài, bảo ngắn cũng không ngắn. Cô tặng anh năm năm thanh xuân, đổi lại là anh vô tình vứt bỏ.

Cô bán rẻ tuổi thanh xuân năm năm, thân thể và trái tim, chỉ vì có thể chữa bệnh cho mẹ, có thể để em trai em gái được đi học.

Kết quả, cô lại đổi được cái gì?

Mẹ khinh bỉ và chửi rủa, Thang Duy Thạc miệt thị!

Buồn cười nhất là, khi cô chuẩn bị nói chuyện mang thai cho anh biết, anh lại muốn kết hôn, mà cô dâu đúng là em gái của cô!

“Tiểu thư, cô không thoải mái sao?” Một giọng nam quan tâm hỏi.

Vũ Tinh ngẩng đầu, hai mắt đắm lệ mông lung nhìn chủ nhân giọng nói.

“Vũ Tinh?” Chàng trai trẻ với gương mặt trắng nõn có phong độ của người trí thức, hưng phấn gọi tên cô.

Vũ Tinh chớp mắt nhìn kỹ hắn, cố gắng tìm kiếm có quen người này không. “Anh là.” Cảm giác nhìn thật quen mắt, nhưng cô không nghĩ ra.

“Tân Kỳ đây, cậu nhớ chưa, chúng ta cùng học trung học, khi thi đại học, cậu đứng thứ hai, còn mình đứng thứ ba!” Chàng trai có vẻ rất hưng phấn, hơn nữa còn rất nhớ về Vũ Tinh.

Cô tỉnh ra, đúng vậy, cô nghĩ ra rồi!

Nhưng nghĩ đến sự chật vật của mình lúc này, cô vừa thẹn vừa rủ mắt xuống. Chậm rãi đứng dậy, nhặt đồ lên.

“Vũ Tinh, thân thể cậu không thoải mái à?” Tân Kỳ nhanh tay nâng cô dậy, giúp cô nhặt đồ.

Cô gạt đầu qua loa, phủi bụi trên người. “Cám ơn cậu!”

“Việc này cần gì cảm ơn, cậu đỡ hơn chưa? Nếu vẫn không thoải mái, chúng ta đến bệnh viện đi?” Dáng vẻ cô như thật tiều tụy, khiến hấn có chút lo lắng.

Thật ra khi học trung học, hấn cũng rất thích Vũ Tinh. Nếu không phải vì cô, hấn cũng sẽ không thi vào trường T! Vì sao lại thế chứ?

Thành tích của Vũ Tinh đều là thứ nhất thứ hai ở lớp, chắc chắn có thể thi đậu trường T. Mà thành tích học tập của hấn thì có vẻ không ổn định, thi vào T có điểm khó.

Nhưng để về sau có thể cùng trường với cô, mỗi ngày hấn đều giục mình học đến liều mạng.

Cuối cùng, hấn rốt cục toại nguyện có thể vào trường T cùng cô! Nhưng, cô lại tạm nghỉ học giữa chừng, hấn tìm thế nào cũng không thấy cô. Vì thế, hấn khổ sở một thời gian dài.

Hôm nay, hấn lại gặp được cô! Đúng là điều bất ngờ! Vũ Tinh miễn cưỡng lộ ra một nụ cười, nhẹ nhàng lắc đầu.

“Không có việc gì, bây giờ không có việc gì! Mình còn có chuyện, đi trước nhé!” Xoay người rồi cô sẽ rời đi!

“Đợi chút!” Tân Kỳ kéo tay cô lại, mang theo vài phần ngượng ngùng nói: “Vũ Tinh, điện thoại của cậu là bao nhiêu. Có thể để lại không, về sau chúng mình có thể thường xuyên liên lạc!”

Vội vã, Vũ Tinh nhẹ nhàng nói ra số điện thoại di động.

“Tốt, về sau chúng mình hay liên lạc nhé!” Tân Kỳ lưu điện thoại rồi, mỉm cười nói.

“Ừ!” Vũ Tinh nhẹ nhàng gạt đầu, lại xoay người lần nữa rời đi!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 8: Vô tình trách cứ

Về mặt u sầu, Vũ Tinh đi ra từ trong phòng tắm, khi chạm đến thân người cao lớn lúc trước, trong nháy mắt trái tim nhảy lên. Hai mắt vốn đã sưng đỏ, lại hiện ra hơi nước.

Môi run run, kích động nhìn anh.

Lần này khác là, lòng cô nổi lên vui sướng nồng nàn. Anh vẫn không thể quên được cô, vẫn thích cô, có phải không? “Duy Thạc.....” Cô chủ động tới gần trong lòng anh, khéo léo dựa đầu vào ngực anh.

“Xin cô tự trọng một chút, đừng dựa vào tôi!” Thang Duy Thạc khinh thường cúi đầu nói với cô.

Trái tim Vũ Tinh vừa mới kinh hoàng, lại chìm vào thung lũng một lần nữa. Nghe vậy lui về phía sau hai bước, lại vẫn si mê nhìn anh!

Thang Duy Thạc híp mắt nhìn cô thù hằn, vô cùng phẫn nộ mở miệng, “Hạ Vũ Tinh, cô đúng là khiến tôi nhìn với đôi mắt khác xưa!” Vũ Tinh không hiểu, không rõ vì sao anh lại nói như thế. “Duy Thạc, em đã làm gì à?”

“Cô làm gì? Ha, cô còn hỏi tôi!” Thang Duy Thạc bồng hét to, kéo tay Hạ Vũ Tinh, dùng sức giữ chặt!

“A.....” Vũ Tinh kêu đau, không nhịn được cầu xin tha thứ với anh. “Duy Thạc, đau quá!”

Cô càng kêu đau, lực trong tay hấn lại tăng thêm vài phần.

Vũ Tinh đau đến nước mắt tuôn rơi, môi run run tái nhợt cầu xin. “Đừng mà, xin anh buông em ra!”

Thấy cô thật sự không chịu nổi, hấn mới giảm bớt sức, nhưng không thả cô ra. “Hạ Vũ Tinh, cô nói cho tôi biết, hôm nay cô đến nhà Vũ Hân làm gì?” Hấn lớn tiếng chất vấn.

Nhà Vũ Hân? Trong mắt Vũ Tinh lộ ra chua xót. Làm sao anh có thể biết, cô chính là chị Vũ Hân. Đó cũng là nhà cô, mà cô đã trả giá tất cả vì cái nhà đó.

“Cô nói chuyện cho tôi, đây là ánh mắt gì?” Thang Duy Thạc chất vấn nói, giọng nói rất lạnh lùng.

Vũ Tinh mâu thuẫn nhìn anh, không biết có nên nói cho anh không!

Lúc này lời mẹ lại vang lên bên tai cô, ‘Cô không cần tham dự hôn lễ của em gái cô, đỡ phải vì cô, làm em gái cô mất mặt.’

Cô không thể để em gái mất mặt, không thể! Vũ Tinh vội vàng nuốt lại những lời đến khóe miệng vào bụng.

Thấy cô không mở miệng, Thang Duy Thạc tưởng cô đuối lý. Càng thêm kiên định về suy nghĩ lúc trước của hắn, người phụ nữ này lại đến nhà Vũ Hân làm loạn! “Hạ Vũ Tinh, tôi nói cho cô biết, chúng ta đã hết rồi! Biết không, tôi muốn kết hôn. Mời cô giữ lại sự tự trọng cuối cùng của mình, có thể chứ?” Hắn giật tóc cô, găm nhẹ bên tai cô. “Mời cô về sau không được làm phiền Vũ Hân, nếu cô làm ra chuyện tổn thương cô ấy, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho cô!”

Vũ Tinh ngẩng đầu lên nhìn anh, bỗng cảm thấy thật buồn cười. “Duy Thạc, chúng ta ở chung năm năm, em là người thế nào, chẳng lẽ anh không biết tí nào à? Anh cho rằng em sẽ đến nhà cô ấy làm ầm lên ư? Anh cho rằng em sẽ làm chuyện tổn thương người ư?”

Thang Duy Thạc bị cô chất vấn không biết trả lời như thế nào, nhưng trong lòng còn có một sự nghi ngờ. “Vậy cô giải thích việc xuất hiện ở trước cửa nhà Vũ Hân như thế nào, cô nói đi?”

Vũ Tinh không thể trả lời nhảm hai mắt lại, khóe môi nhếch lên, cười khổ nói: “Quên đi, anh không tin em thì quên đi!”

“Việc này không thể trách tôi nghi oan cho cô, ngay cả chính cô cũng không thể giải thích. Dù lần này không tính, nếu còn có lần tiếp theo, tôi nhất định sẽ không tha cho cô!” Thang Duy Thạc ném lại câu nói, xoay người muốn đi.

Không biết dừng khí ở đâu ra, Vũ Tinh bỗng ôm lấy anh từ phía sau. “Duy Thạc, nếu như, nếu như em mang thai con của anh, anh vẫn không muốn em sao?”

Hắn dừng bước, nhưng không quay đầu lại, giọng lạnh như băng nói: “Nếu có, vậy bỏ đi như trước đi!”

Thân thể Vũ Tinh trong nháy mắt cứng đờ lại, hít một ngụm khí lạnh.

“Cô có à?” Khi hỏi câu này, giọng hắn lo lắng biết bao nhiêu.

Mà ‘Lo lắng’ này cô hiểu được, là anh lo lắng ‘Phiền toái’!

Vũ Tinh khẽ cười một tiếng, ra vẻ thoải mái nói: “Không, em chỉ hỏi một chút!”

“Vậy tốt nhất, bỏ đi đỡ rắc rối!” Cuối cùng hắn yên tâm, sau đó không từ biệt cô, mở cửa chuẩn bị rời đi!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 9: Năm chắc cơ hội

Khi anh vừa mới đặt tay lên khóa cửa, Vũ Tinh lại nhào đến lưng anh lần nữa.

Cô cho mình một cơ hội, cô thật không thể chịu đựng được sự thật anh sắp thành em rể của cô. Cô chỉ còn một cơ hội, cho nên cô không thể bỏ qua cơ hội này!

So với đau đớn mất đi anh, so với đau đớn anh sắp trở thành em rể mình. Tất cả đau đớn khác, đều đã không thể làm cô cảm thấy đau!

Thang Duy Thạc rõ ràng mất kiên nhẫn, trên mặt anh tuấn đầy miệt thị và phiền chán. “Buông tôi ra!”

“Không, Duy Thạc đừng đi, xin anh!” Vũ Tinh ném ngượng ngùng đi, bàn tay nhỏ bé từ từ di chuyển trước người anh, nhẹ vỗ về chơi đùa.

Đi theo anh năm năm, cô đã biết rõ nơi mẫn cảm của anh, biết rõ làm thế nào để khơi mào cảm xúc của anh.

Quả nhiên gương mặt lạnh lùng của Thang Duy Thạc nhiễm màu đỏ, hơn nữa giống như dè nén đau đớn nào đó!

Khóe môi Vũ Tinh khẽ nhếch lên, lộ ra nụ cười đầu tiên trong mấy ngày này, cô đã thành công!

Thang Duy Thạc bỗng xoay người lại, phần nộ giữ cầm cô, bên trong hai mắt chất đầy lửa giận thiêu đốt và khát vọng. “Mụ đàn bà chết tiệt, cô đúng không biết thế nào là tôn nghiêm à? Tôi không chạm vào cô, cô không cam tâm đứng không?”

“Duy Thạc, không phải, đừng nhục nhã em, là em yêu.....”

Lời của cô còn chưa nói xong, đã bị hấn vô tình cắt ngang. “Được lắm, tôi chưa chạm vào cô thì cô chưa hết hi vọng, vậy bây giờ tôi sẽ thỏa mãn cô.” Vừa nói xong, hấn xoay người bế cô lên, đi vào giường lớn trong phòng ngủ.

Một tiếng ‘Chạm vào’, chỉ thấy thân thể gầy yếu của Vũ Tinh ngã xuống giường lớn. Đau đớn truyền đến từ sau eo và thắt lưng, làm bàn tay bắt an sờ lên bụng.

“Tự cởi quần áo ra!” Hấn thấp giọng ra lệnh, trong mắt là khinh thường.

Xác định cục cưng trong bụng không vấn đề xong, Vũ Tinh nhìn tất cả gương mặt và khinh bỉ đến từ anh, cởi quần áo toàn thân.

Nhìn dáng vẻ cô không tình nguyện, Thang Duy Thạc lộ ra một nụ cười châm chọc. “Cô không muốn?”

“Không, em không!” Vũ Tinh vội vàng lắc đầu phủ định, bỏ rụt rè đi quỳ di chuyển đến trước người hấn.

Dang hai tay ra ôm lấy cổ hấn, sau đó đưa đôi môi đỏ mọng của mình lên.

Thang Duy Thạc mang theo khinh bỉ và châm chọc, mút đôi môi đỏ mọng của cô, đảo khách thành chủ đoạt lấy ngọt ngào trong miệng cô.

Hấn tàn khốc không cho cô có cơ hội hít thở, cố ý tra tấn cô.

Trên làn da tuyết trắng ngày càng có nhiều ấn hồng, cô cảm thấy đau đớn truyền đến trên da mình, nhưng cô cắn chặt răng đón nhận tất cả!

Thấy cô càng kiên cường, hấn càng dùng nhiều sức.

“Đừng, Duy Thạc.....” Bầu ngực bị hấn giữ trong tay, giữa ngón tay hiện ra da thịt đỏ hồng.

“Đây chẳng phải là cô muốn sao? Tôi làm như cô thích mà!” Miệng của hấn lộ ra nụ cười ma vương tàn ác, lực trong tay lại tăng thêm vài phần.

Vũ Tinh cắn chặt môi nhìn đau đớn kịch liệt này xuống, hai tay vẫn không rảnh đi lấy lòng hấn.

Nếu có thể sử dụng thân thể của mình để giữ hấn lại, cô cũng sẽ vui vẻ chịu đựng. “Duy Thạc, yêu em đi!”

“Ha ha, cô đúng là tự tôn cũng chẳng cần!” Nói xong, hấn kéo dây khóa của mình rất nhanh. ...

Không có khúc dạo đầu, không có mon trón, chỉ có tổn thương và tổn thương.....

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 10: Vô tình nhục nhã

Sau khi phát tiết xong, hấn buồn bực thờ đốc trên người cô.

Đáng chết, hấn lại không khống chế được mình lần nữa.

Không thể phủ nhận hấn rất thích thân thể cô, bất kể bọn họ đã hoan ái bao nhiêu lần, cô vẫn khít chặt như lần đầu tiên, khiến hấn thoải mái không dứt!

Nhưng sự yêu thích của hấn với cô cũng chỉ giữ lại ở trên giường, không hơn.

Mà hấn cũng không muốn làm người đàn ông lãng nhãng, nếu hấn đã quyết định kết hôn, thì nhất định sẽ không tiếp tục lưu luyến ở bên ngoài.

Sự tàn khốc của anh cuối cùng cũng ngừng lại, trán nhẵn giãn ra, nước mắt trong mắt lại càng không ngăn được chảy xuôi, nơi bí mật truyền đến đau đớn tê liệt, cho dù không nhìn, cô cũng có thể cảm thấy nơi đó nhất định đang chảy máu!

Trải qua chuyện thân mật này, anh có thể thay đổi suy nghĩ lúc trước không? Vũ Tình căng thẳng và đợi chờ tuyên án!

Trong lòng không ngừng cầu nguyện, cầu nguyện anh sẽ tiếp tục giữ cô bên cạnh!

Chỉ một giây sau, Vũ Tình nhận được đáp án tan nát cõi lòng!

Anh đứng dậy rất nhanh, giống như cô có bệnh truyền nhiễm!

Giờ phút này cơ thể cô như một đồng hồ hỗn loạn, trên thân thể tuyết trắng, nơi nơi hiện ra vết tím sâu khác biệt. Bàn tay trên gương mặt nhỏ nhắn, lại càng trắng bệch như tờ giấy.

Mà anh đâu? Cả quá trình hoan ái, ngay cả quần anh cũng không cởi, đứng lên rồi chỉ cần kéo khoá là ok!

Nhìn đáng vẻ anh chính tề nhẹ nhàng khoan khoái, giống như người vừa hưởng thụ sự kích thích kia, căn bản không phải anh.

Đôi mắt sâu như nước liếc người trên giường một cái, nhìn thấy cô thâm trầm như thế, trong hai mắt không hề có tia áy náy, chỉ có giấu cợt.

Hắn quỳ xuống trên giường, đến cạnh người cô. Vươn tay hung hăng giữ cầm cô, để cô nhìn mình.

Vũ Tình sợ, trong mắt đã không còn kiên định lúc trước, chỉ khiếp đảm. “Đừng, đừng!” Cô cầu xin như hét lên, cô thật sự rất sợ lại đến một lần nữa!

“Ha ha, nói như vậy bây giờ cô thỏa mãn rồi?” Vẻ mặt của anh rất lạnh lùng, trong giọng nói tràn ngập cảnh cáo:

“Cô đã thỏa mãn rồi, thì về sau đừng quán lấy tôi nữa! Chúng ta hợp được, tan được!”

Lần này Vũ Tình không mở miệng cầu xin, trong mắt cũng không còn lưu luyến.

Sau khi hắn nói xong, rút ra từ trong ví hai tờ tiền giá trị lớn ném vào mặt cô. “Chỗ tiền này chắc là đủ để chơi cô một lần, lần sau cô còn muốn bán, xin đi tìm người khác, vì tôi sẽ không mua!” Nói xong, hắn xoay người rời đi. (đáng chết, bầm bầm vầm vầm, cho vào máy xay nhỏ)

Vũ Tình nằm trên giường, hai tờ giấy tùy ý dán trên mặt, che khuất hơn phân nửa khuôn mặt của cô.

Chỉ thấy tiền giấy bị nước mắt thấm đẫm, càng dán chặt vào hai má cô.

Cô thật sự hối hận, vì sao vừa rồi lại xúc động như thế, chẳng lẽ cô đã quên trong bụng mình còn có cục cưng sao?

Thôi, quên đi, cô không thể lấy sinh mạng của cục cưng ra nói đùa!

Cô đã không phải người mẹ tốt, cô từng nhẫn tâm giết chết hai đứa con của cô, nước mắt từ khóe mắt cô càng trào ra nhiều hơn.

Cô vì người nhà của cô, trả cả tuổi thanh xuân, thân thể, tự tôn cũng không cảm thấy uất ức.

Điều duy nhất khiến cô cảm thấy uất ức là, vì người nhà, cô phải bỏ đi sinh mệnh của hai đứa trẻ kia.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 11: Lần đầu tiên mang thai

Mấy ngày qua không muốn ăn uống, khiến thân thể cô vốn gầy yếu lại càng lão đạo sắp ngã.

Bây rười sáng, cô bày bữa ăn sáng trên bàn đứng giờ.

Mà người mặc âu phục Ý màu xanh đậm, đi từ phòng ngủ ra phòng ăn.

Kiểu tóc của anh rất thời thượng, vài sợi tóc rủ xuống trước mắt. Không có cảm giác lạnh lùng, ngược lại còn khiến gương mặt lạnh khốc tăng thêm vài phần nhu hòa.

Anh rất tuần tú, so với ngôi sao nam đương thời không biết đẹp hơn biết bao nhiêu lần.

Dù đã có vô số lần dây dưa nóng bỏng vào ban đêm, nhưng mỗi lần cô nhìn thấy anh, vẫn sẽ đỏ mặt, tim đập cộng thêm hồ hấp thường xuyên bị loạn nhịp.

Vũ Tinh triển bày ra một nụ cười tiêu chuẩn, kéo ghế tựa cho hắn. “Đêm qua ngủ ngon không?”

“Anh nghĩ anh không thể ngủ ngon được, em cũng rõ mà, anh không cần phải trả lời chứ!” Thang Duy Thạc nói rồi, sau đó ngồi xuống ghế tựa!

Vũ Tinh bỗng cảm thấy mặt nóng lên như bị thiêu đốt, may mà cô đã sớm liên trang điểm rất tốt, nếu không nhất định sẽ bị hắn phát hiện ra gương mặt đỏ như cái mồng khi của cô.

Đêm qua bọn họ làm ba lần, một lần cuối cùng cô ngủ mê man trước giờ! Ha ha, thật sự rất khó tưởng tượng, làm sao hắn có thể có thể lực tốt như vậy!

Thang Duy Thạc uống một ly nước lọc trước, sau mới bắt đầu ăn cháo trứng muối thịt nạc. “Ừm, nấu không tệ!” Hắn không nhận được ca ngợi một câu.

Được đến hắn khen ngợi cô lộ ra một nụ cười ngọt ngào, sau đó đặt bánh trứng gà vừa làm ở trước mặt hắn! “Ăn cái này đi, để lạnh không ngon!”

Thang Duy Thạc lập tức ăn một miếng, lại bày ra biểu tình vừa lòng. “Tài nấu nướng của em thật sự khá lắm đấy, nếu có một ngày chúng ta chia tay, anh cũng sẽ nhớ kỹ tay nghề của em!” Hắn cảm thán nói.

Một câu vô tâm của hắn, khiến gương mặt nóng của Vũ Tinh phục hồi một chút. Cô là người phụ nữ anh dùng tiền để mua, cũng không phải bạn gái, loại quan hệ này sớm hay muộn sẽ phải chấm dứt thôi!

Thật đáng buồn là từ mười tám tuổi khi cô cho anh lần đầu tiên, đã yêu anh rồi!

Vũ Tinh không tiếp nhận lời anh nói, giả vờ như không nghe thấy, múc một thìa cháo đưa vào miệng!

Vừa ăn vào miệng, trong dạ dày sôi trào lên. “Ừm.....” Cô vội vàng bật mồm, chạy vào nhà vệ sinh gần đó, “Ừm.....”

Nôn mấy tiếng xong, cô mới từ từ ngẩng đầu. Rửa chỗ bẩn bên miệng xong, lại đi vào nhà ăn.

Thang Duy Thạc nheo mắt lại nhìn chăm chăm mặt cô, giống như đang nghiên cứu cái gì.

Vũ Tinh cảm thấy có chút áy náy, người ta đang ăn cơm cô lại nôn. “Thật xin lỗi, bỗng có chút không thoải mái, ảnh hưởng anh ăn cơm!”

Thang Duy Thạc không để ý đến lời của cô, nhìn cô một hồi, lạnh lùng mở miệng: “Chu kỳ của em chưa đến bao lâu rồi?”

Vấn đề của hắn khiến Vũ Tinh giật mình, trời ạ, hay là cô mang thai?

“ Bao lâu?” Hắn lại lạnh băng hỏi, giống như rất quan tâm vấn đề này.

Khỏe miệng Vũ Tinh lộ ra biểu tình vui mừng lại sợ hãi, trời ạ, cô có con của anh! “Tháng trước chưa đến, mừng bảy tháng trước...”

“Sao em không nói sớm? Chẳng lẽ một tháng mà chu kỳ của em chưa đến, cả bản thân cũng không chú ý tới sao?” Lúc này giọng hắn lạnh như băng, mang theo lửa giận mãnh liệt!

Vũ Tinh choáng váng, thật không ngờ hắn lại cáu giận như thế. “Thật xin lỗi, lúc trước em hơi xem nhẹ vấn đề này!” Cô sợ sệt nói.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 12: Lần đầu tiên mang thai 2

Gương mặt Thang Duy Thạc lại lạnh vài phần, tóm lấy cánh tay cô, đôi mắt sắc bén như chim ưng như muốn nhìn thấu cô. “Em không chú ý? Em bận à? Tiểu thư, tôi hỏi em, hàng ngày em bận việc gì ở nhà? Nếu tôi nhớ không lầm, công việc của em chỉ có buổi tối, là ở trên giường~” Tay hắn lại tăng lực thêm vài phần. “Em nói cho tôi biết, em bận việc gì?”

Lời nói của hắn như một cái tát đánh lên mặt Vũ Tinh, khiến cô nhất thời mê muội một trận.

Trái tim nhỏ bé giống như bị người ta dùng vũ khí hung hăng đâm vào, lại vừa hung ác rút ra, khiến cô đau đớn đến không thể thở nổi.

Nước mắt nhọc nhằn giống như đê vỡ rơi xuống, nước mắt làm mắt cô mờ đi. “Em.” Cô ‘em’ nửa ngày cũng không nói ra một chữ.

Thật ra tháng trước mẹ cô có bệnh nằm viện, ban ngày cô phải dành thời gian để vào viện chăm sóc.

Vì lúc trước bọn họ có ước hẹn, cô là người của hắn, tất cả thời gian đều là của hắn. Cô không thể đi làm, không thể tùy tiện đi nơi nơi. Nếu bị phát hiện không tuân thủ ước hẹn, vậy thì quan hệ của họ liền hủy bỏ!

Bởi vậy cô không thể nói, nói cô đi chăm sóc mẹ bị bệnh.

Trên mặt Thang Duy Thạc xuất hiện một tia chán ghét, mở miệng nghi hoặc hỏi một vấn đề khác: “Em không tránh thai à?”

Cô sợ sệt gật gật đầu, lại lắc đầu.

“Rốt cuộc có tránh thai hay không?” Hắn đã rất mất kiên nhẫn rồi.

“Lúc trước có, nhưng sau khi uống thuốc em cảm thấy mình béo lên rất nhiều, hơn nữa chu kỳ cũng không hay theo đúng lịch, em liền ngừng lại!” Cô thành thật nói, nhìn thấy sắc mặt hắn càng ngày càng đen, lại vội vàng bổ sung thêm. “Nhưng em có chuẩn bị áo mưa cho anh.”

Lúc này Thang Duy Thạc thật muốn bóp chết cô, thật không ngờ nhúc nhích cô nhìn như dịu dàng nhu nhược, nhưng lại có toan tính như thế.

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi quát: “Em có biết tôi không thích mang mũ trên người không, đáng chết, không phải em muốn có con của tôi, rồi mẫu bằng tử quý trở thành vợ tôi chứ?” Vì hắn là người đàn ông duy nhất của cô, cho nên hắn mới có thể yên tâm, phóng thích mình trên người cô.

“Em không có, em không si tâm vọng tưởng!” Vũ Tinh vội vàng lắc đầu, cô tuy rất yêu hắn, nhưng cô chưa từng nghĩ tới mẫu bằng tử quý!

Hắn buông cô ra, phiền chán châm một điếu thuốc lá, hướng tới bên kia phun mạnh ra. “Phù~~”

Rồi lại quay đầu, ra lệnh nói: “Thế này đi, tôi tìm bác sỹ cho em, mau bỏ cái thai này đi!”

Mặt Vũ Tinh tái nhợt, cả người như không còn hạt máu. “Bỏ?”

“Nói nhảm, chẳng lẽ còn muốn sinh ra à? Chúng ta cũng không kết hôn, cần con làm gì? Tôi muốn thân thể em, cũng không phải để em sinh con cho tôi, hiểu chưa?” Hắn phần nộ hết to.

Vũ Tinh ôm môi đỏ mọng, không để mình nghẹn ngào thành tiếng. Cô còn chưa kịp cảm thụ phần vui sướng này, thế nhưng lại sẽ mất đi đứa con này!

“Nói cho em biết, lần này tôi có thể tha thứ cho em. Nếu em lại tạo ra con lần nữa, kết cục của chúng ta chỉ có chia tay, mà đứa con kia cũng nhất định sẽ không thể sinh ra, hiểu chưa?” Hắn lạnh lùng vô cùng nói, không nhìn gương mặt Vũ Tinh càng ngày càng tái!

“Em biết rồi!” Cô lau khô nước mắt trên mặt lệ, mím môi đỏ mọng gật đầu!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 13: Gặp nhau ở bệnh viện

Vũ Tinh chớp mắt nhìn tờ hóa đơn hai nghìn rơi vào tay mình, lấy tay gạt đi nước mắt trên mặt, cố nén đau đớn truyền đến từ hạ thể, khó khăn đứng dậy mặc quần áo lại!

Đối mặt với tất cả, quá khứ cũng sẽ đi qua!

Một lòng say mê chân tình với anh cũng không thể giữ anh lại, thân thể lại không cách nào buộc được anh.

Mà anh sắp trở thành em rể cô, đây là điều cô phải đối mặt!

Trên mặt Vũ Tinh lộ ra một nụ cười, khe vuốt chiếc bụng bằng phẳng của mình. “Cục cưng, mẹ chỉ còn lại có mình con, cho nên con nhất định phải cho

mẹ sức mạnh. Cho dù rất khổ rất mệt, cho dù mẹ có nhớ ba bao nhiêu, mẹ cũng sẽ chịu đựng được!”

Lúc này, trên mặt cô đã không còn nước mắt.

Nước mắt vì anh đã chảy hết, sẽ không chảy nữa!

Vũ Tinh đã lập tức chuyển ra khỏi nhà anh, đến một nơi hẻo lánh thuê nhà trọ.

Cô không bằng cấp lại không kinh nghiệm làm việc, cộng thêm mang thai. Căn bản không thể tìm được một công việc, đơn giản cô chỉ ở nhà an tâm dưỡng thai. Tuy rằng anh cho một trăm ngàn, nhưng cô sẽ không rối loạn nữa!

Vì cô chuẩn bị dùng tiền này cho đứa con, coi như là anh kết thúc nghĩa vụ nuôi nấng làm ba đi!

Hôm nay là ngày khám thai, Vũ Tinh đi xe điện ngầm rồi xuyên qua một đường cái, đi vào trong bệnh viện.....

“Thai nhi vẫn khỏe lắm, như mà mẹ gầy quá, như vậy sẽ không cung cấp đủ dinh dưỡng cho thai nhi! Cho nên làm mẹ phải chú ý ăn uống, nhớ ăn nhiều một ít!” Bác sỹ mỉm cười nói!

“Vâng, cảm ơn bác sỹ!” Vũ Tinh cầm giấy xét nghiệm đi ra khỏi phòng.....

Mà khi cô ngẩng đầu nhìn lại phía trước, có chút giật mình. Trong nháy mắt, cô cảm thấy mình bị lấy hết dưỡng khí, tay cầm giấy xét nghiệm không nhịn được run run!

Thang Duy Thạc đưa em gái đi khám thai, thật không ngờ đang chờ ở khu này, lại gặp được cô. Đáng chết, hắn không thể không biết đây là khoa gì!

Hắn nheo hai mắt lại tức giận nhìn chằm chằm cô, đi bước một đến chỗ cô.

Dưới ánh nhìn chăm chú của hắn, Vũ Tinh sợ hãi lập tức bỏ giấy xét nghiệm vào túi!

Cô cố gắng duy trì bình tĩnh, cúi đầu giả vờ như không biết hắn, lập tức đi đến chỗ thang máy!

Hắn giống như một con báo, động tác mãnh liệt lại có tính tấn công, một tay giữ chặt lấy cô đang chuẩn bị chạy trốn.

Vũ Tinh cảm thấy tim mình như ngừng đập, cả người lạnh như băng! Lời hắn nói lúc trước lại vang bên tai cô, lại lặp đi lặp lại. ‘Tôi muốn thân thể em, không phải để em sinh con! Có con thì bỏ, căn bản em không xứng làm mẹ của con tôi!’

“Lấy ra!” Hắn lạnh lùng ra lệnh.

Vũ Tinh khổ sở nuốt nước miếng, dùng sức chống lại sự kìm kẹp của hắn. “Em không có gì cả, em đã chuyển ra khỏi căn nhà, không lấy thêm của anh một phần nào! Anh muốn em lấy cái gì?”

“Đáng chết, cô còn giả ngu với tôi? Giấy xét nghiệm, cô vừa mới nhét vào trong túi, lấy ra cho tôi!” Hắn thấp giọng rống giận, ánh mắt vô cùng lạnh khốc!

“Không, không có gì, Duy Thạc, tôi chỉ đến kiểm tra phụ khoa, không có gì đâu!” Vũ Tinh vẫn khóc, mà lần này là bị dọa cho khóc!

Cô không thể lại mặt đi đưa con, không thể!

Cô không làm, hắn cũng chỉ có thể giữ chặt cô. Hắn dùng lực kéo túi của cô xuống, lấy tờ giấy bên trong ra. Sau khi xem rõ ràng nội dung, hắn lấy di động ra bấm số điện thoại của em rể. “Chú đến bệnh viện với vợ đi, anh có việc cần làm một chút!”

Vũ Tinh bị hắn giữ chặt trong tay, không có chỗ trốn!

Sau khi cúp điện thoại, hắn dùng lực kéo cô ra khỏi bệnh viện.....

...

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 14: Hồ dữ không ăn thịt con

“Duy Thạc, con không phải của anh, là của em và người khác!” Vũ Tinh ngồi trong xe hân, không ngại vấy bẩn lên mình, chỉ vì muốn giữ lại đứa con trong bụng!

Giữ cảm nằng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lên, để cô không thể không đối mặt với mình. “Dựa theo ngày tính ra, lúc đó chúng ta vẫn ở chung! Trách không được cô hỏi tôi nếu có con, tôi có cần cô không?” Hân chậm rãi nói, mắt sắc nhìn chăm chú vào biểu tình của cô.

Trên mặt Vũ Tinh đã sạm nhợt nhạt như tờ giấy trắng, cho dù nói ‘Không phải’ như thế nào, cũng không giấu được sự thật!

Nhưng, cô không thể từ bỏ, vẫn vùng vẫy lần cuối “Duy Thạc, khi đó em chỉ hỏi bừa, đứa con không phải của anh, thật không phải của anh!”

“Cho dù có phải của tôi hay không, đều phải bỏ dđi. Thà rằng giết sai một ngàn, cũng không thể bỏ qua một! Bây giờ tôi sẽ kết hôn, cũng không muốn nhiều năm sau, lại mọc ra đứa con riêng! Biết không, tôi muốn gia đình của tôi là hoàn mỹ!” Miệng hân lộ ra nụ cười lạnh lùng, khiến hân thoát nhìn càng thêm lãnh khốc vô cùng!

“Xin anh bỏ qua cho em, nể tình em theo anh nhiều năm như thế, tha cho em được không? Bác sỹ nói em mà bỏ nữa, về sau không thể có con nữa!” Vũ Tinh cầu xin nhìn hân, khóc không thành tiếng. “Em cũng là phụ nữ, tem cũng nghĩ làm mẹ, có con của mình, xin anh, đừng cướp đoạt đi quyền làm mẹ của em, được không?”

“Không được!” Gương mặt lạnh lùng, không có nửa điểm giãn ra!

“Duy Thạc, em xin anh, em sẽ không tìm anh gây rối, thật sự sẽ không. Em có thể rời khỏi Đài Bắc, em sẽ tìm nơi không có ai quen em, mang theo con mà sống! Được không?”

Khuôn mặt đầy nước mắt, tiếng khóc cầu xin của cô, khiến trong lòng hân đau nhói khó hiểu, nhưng lập tức bị hân bỏ qua. “Cô đừng trách tôi, tôi và cô đã nói rất nhiều lần rồi. Cô đừng nghĩ có con, vì tôi không thể nào để cô sinh con của tôi ra! Hôm nay đến tình huống này, cũng là cô tự tìm lấy!”

“Em không hề tìm mọi cách để có con của anh, em không muốn lợi dụng nó để được cái gì cả! Em biết mình có thân phận gì, em chỉ là bạn giường tiêu khiển của anh!” Nói đến đây, lòng cô đau đến không thể mở miệng.

Hân hừ lạnh một tiếng, giễu cợt nói: “Một khi đã rõ ràng như vậy, vì sao còn làm rối lên? Tôi thấy cô là người phụ nữ bụng dạ khó lường, lòng dạ sâu hiểm!”

“Chẳng lẽ em mang thai, đều là trách nhiệm của mình em, anh chẳng có chút nào sao?” Vũ Tinh buồn bực hét to, vì sao hân lại giao hết trách nhiệm cho mình. Chẳng lẽ hân không biết, nếu không phải hân đưa mầm mống vào, cô có cơ hội mang tha sao?

Lời của cô, khiến hân nhất thời tức cười.

Đáng chết, đúng thế, ở trên người cô, hân luôn không khống chế được mà phóng thích mình.

Nhưng, hân sẽ không thừa nhận hân sai dù chỉ một chút. “Cô là tôi dùng tiền để mua, biện pháp đương nhiên phải mình cô làm. Quên đi, đây chỉ là nói nhảm! Bây giờ tôi sẽ liên hệ với bác sỹ cho cô, lập tức nạo đi!”

Vũ Tinh không sợ hân nữa, thuận tay tát hân một cái!

‘Bốp’ một tiếng, khiến hân sững sốt tại chỗ.

Thang Duy Thạc xoa chỗ bị đánh, căm tức nhìn cô “Cô cũng dám đánh tôi, mụ đàn bà chết tiệt!” (mimi: lẽ ra tay chị phải ghim dao rồi mới tát anh)

“Tôi đánh anh thì sao, Thang Duy Thạc, ngay cả súc sinh anh cũng không bằng, hổ dữ không ăn thịt con, nhưng anh lại nhiều lần, giết ba đứa con của mình!” Vũ Tinh khinh bỉ nhìn hân, kiên định hét to với hân.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 15: Tàn ác cực độ

“Tôi đánh anh thì sao, Thang Duy Thạc, ngay cả súc sinh anh cũng không bằng, hổ dữ không ăn thịt con, nhưng anh lại nhiều lần, giết ba đứa con của mình!” Vũ Tinh khinh bỉ nhìn hắn, kiên định thét to với hắn.

Thang Duy Thạc khó xử, sắc mặt lại hổ thẹn, thẹn quá thành giận gầm nhẹ. “Tôi giết con của mình lúc nào, đó căn bản không phải là con, đó chỉ là trứng thụ tinh!”

“Ha ha, anh nguỵ biện cho mình à. Nó chẳng lẽ không phải sinh mệnh? Chẳng lẽ anh không lớn từ trứng thụ tinh!” Khóe miệng Vũ Tinh tràn đầy giễu cợt, hai mắt đầy thù hận nhìn hắn!

Ánh mắt của cô có vài phần gan góc, điều này càng làm hắn thêm căm tức. “Chết tiệt, tôi phải bỏ cái thai trong bụng cô đi!” Lập tức, Thang Duy Thạc nhún chân ga, đi một đường đến bệnh viện khác!

Vũ Tinh nhất thời bình tĩnh, không tranh cãi ầm ĩ nữa, không la hét, không lạnh lời châm chọc. Chỉ cúi đầu xoa bụng bằng phẳng của mình, cố gắng cảm nhận được sinh mệnh nhỏ chưa thành hình!

Một giọt nước mắt rơi xuống, đọng trên tay cô. Hai giọt rơi xuống, ba giọt rơi xuống.

“Cục cưng, mẹ và con vô duyên, mẹ hứa với con, kiếp sau mẹ sẽ sinh con ra! Nhớ đó, con mãi mãi vẫn là con của mẹ!” Vũ Tinh khóc không thành tiếng, hai tay đè chặt trên bụng!

Thang Duy Thạc lạnh lùng quét cô một cái, hừ nhẹ nói: “Đừng giả vờ nữa, thật ghê tởm!”

Vũ Tinh không nghe được lời nói lạnh nhạt của hắn, đau thương từ biệt với con.

Tốc độ xe đi rất nhanh, một khắc kia khi xe dừng lại, cũng có nghĩa bọn họ sắp đến quý môn quan!

Vũ Tinh bình tĩnh nhìn hắn đã dừng xe lại, bình tĩnh nói: “Thang Duy Thạc, đời này tôi mang thai ba đứa con của anh, ba đứa đều có vận mệnh giống nhau!”

Vũ Tinh đau đớn nhắm mắt lại, lại lập tức mở ra. “Tuy rằng bọn chúng đều chưa thành hình, nhưng xin anh nhất định phải nhớ kỹ, chúng đều là con anh. Anh phải nhớ kỹ, là chúng ta có lỗi với chúng, là chúng ta tàn nhẫn tước đoạt sinh mệnh của chúng! Hơn nữa anh phải nhớ kỹ, anh cũng tước đoạt quyền lợi và hy vọng trở thành mẹ của tôi!”

Lời của cô, những câu đó đâm vào trái tim hắn, khiến hắn tràn ngập cảm giác tội lỗi!

Nhưng, nghĩ đến mình sắp kết hôn, hơn nữa là đáng vẻ ngọt ngào của Hoàng Vũ Hân, mình làm sao có thể làm ra chuyện không đúng với cô ấy, sao có thể khiến cô ấy bị tổn thương? Sao lại giữ lại quả bom uy hiếp cuộc hôn nhân của bọn họ chứ?

Áp chế cảm giác tội lỗi đầy lòng, Thang Duy Thạc vẫn tàn nhẫn kéo Vũ Tinh xuống xe, đi vào trong bệnh viện.

Kẻ có tiền quả nhiên làm việc rất hiệu quả, vốn muốn phải hẹn trước ba bốn ngày mới được phẫu thuật, thế nhưng lại có thể để cô làm ngay lập tức.

Dưới ánh mắt giám sát của hắn, Vũ Tinh đi vào phòng phẫu thuật.

Hai chân Vũ Tinh kéo căng ra, cầu xin nhìn nữ bác sỹ bốn mươi tuổi. “Bác sỹ, cháu xin bác, đừng làm phẫu thuật này cho cháu, được không?”

Vẻ mặt nữ bác sỹ nghiêm túc, không một nụ cười. “Không làm? Cô muốn hại chết tôi à. Nếu để Thang tiên sinh biết, tôi không chịu đựng được đâu! Nhanh nằm xuống đi, sẽ không đau, yên tâm đi!”

“Đừng, cháu không làm! Bác sỹ cháu xin cô, cháu sẽ không để cô có rắc rối! Cháu sẽ lập tức ra nước ngoài, không bao giờ đến đây nữa! Cô hãy tha cho cháu và con, bác sỹ.”

“Người phụ nữ này sao lại thế này? Nhanh nằm đi? Tôi cũng không muốn có thêm rắc rối đâu, nhanh lên, vài phút là xong thôi!”

Nữ bác sỹ và vài y tá thô bạo ấn Vũ Tinh xuống bàn. . .

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 16: Tàn ác cực độ 2

“Người phụ nữ này sao lại thế này? Nhanh nằm đi? Tôi cũng không muốn có thêm rắc rối đâu, nhanh lên, vài phút là xong thôi!”

Nữ bác sỹ và vài y tá thô bạo ấn Vũ Tinh xuống bàn.....

Vũ Tinh với khuôn mặt đầm nước mắt đi ra từ trong phòng giải phẫu, ôm nỗi hận nhìn chăm chăm người đứng trước cửa với vẻ mặt ‘Lo lắng’! Thang Duy Thạc

Nhìn thấy dáng vẻ Vũ Tinh lão đảo sắp ngã, âm thầm thở phào nhẹ nhõm! “Cô đang ở đâu, tôi đưa cô về!”

“Không cần anh giả vờ tốt bụng, tôi có thể tự đi!” Vũ Tinh vòng qua hắn, đi thẳng về phía trước.....

Có lẽ là không chú ý đến dưới chân, bỗng chập vật bổ nhào xuống,

Thang Duy Thạc ôm lấy cô, đi vào trong thang máy!

“Anh thả tôi xuống, hành động này chỉ làm điều thừa thôi!” Vũ Tinh lạnh lùng nói, sau đó cố gắng thoát khỏi cái ôm của hắn!

Thang Duy Thạc nhìn cánh tay trống trơn, từ từ buông ra. Cô nói đúng, hắn làm như vậy đúng là làm điều thừa.

Tiếp theo hắn lấy ví tiền từ trong áo, lấy ra một tờ chi phiếu. “Đây là một trăm ngàn, tự chăm sóc mình!”

Thương tâm muốn chết, Vũ Tinh nhìn chi phiếu trước mắt, bỗng có xúc động mãnh liệt.

Cô mỉm cười nhận chi phiếu, trên mặt cười lạnh hỏi: “Thang Duy Thạc, tiền này dùng để mua mạng người, hay là bồi thường cho tôi?”

“Tùy cô nghĩ thế nào, dù sao cũng là tâm ý của tôi!” Thang Duy Thạc không nhìn cô, chờ thang máy mở ra.

‘Bíp’ một tiếng, cửa thang máy mở ra.

Thang Duy Thạc bước ra ngoài thang máy, không chút lưu luyến đi đến phía trước!

“Thang Duy Thạc, anh đứng lại đó cho tôi.” Vũ Tinh chạy vài bước, đi đến trước người hắn.

“Thang Duy Thạc anh cho là một trăm ngàn này có thể mua được một sinh mệnh sao? Anh cho là một trăm ngàn này có thể bù lại tổn thương với tôi sao? Hừ, anh đừng tưởng dùng một trăm ngàn này mua được sự yên tâm thoải mái cho anh, tôi sẽ không cho anh cơ hội này đâu!” Khóe môi nhếch lên nụ cười tuyệt vọng, xé tờ chi phiếu thành ngàn mảnh vụn trước mặt hắn.

Thang Duy Thạc không khỏi lắp bắp kinh hãi, thật khó tưởng tượng cô yêu tiền như thế, nhưng lại xé chi phiếu, đây không phải là tác phong trước sau như một của cô!

Khi hắn giật mình còn chưa hoàn hồn, Vũ Tinh nắm vụn giấy trong tay, dùng sức ném vào mặt hắn.

Nhất thời vụn giấy màu trắng bắn lại từ trên mặt hắn, phân tán trong không trung.....

“Thang Duy Thạc anh mắc nợ tôi cả đời, cả đời tôi cũng không tha thứ cho anh!” Nói xong, Vũ Tinh cũng không quay đầu lại rồi đi.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 17: Bốn năm sau

Thời gian cực nhanh, chỉ chớp mắt đã qua bốn năm.

Một em bé trắng hồng, đứng ở đường cạnh cửa hàng nhỏ. Có lẽ là chơi quá tập trung, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên một tầng mỏng mồ hôi, vài sợi tóc dán lên trán ẩm ướt.

Thân hình nhỏ bé mặc chiếc váy thắt eo trắng, chiếc váy trên đầu gối nhìn rất đáng yêu.

Một động tác xoay người hay động tác lớn, sẽ dễ dàng lộ ra ‘tiểu đáng yêu’ dưới váy!.(hình như là chip a, ta cũng chẳng hiểu sao bà tác giả lại tả thế nữa

T__T)

Nhưng tiểu mỹ nữ này căn bản không ý thức được mình mặc đồ ‘Nóng bỏng’ thế nào, còn nhảy lên, chỉ thấy tà váy nhấc lên, hạ xuống.

Cùng với ‘tiểu đáng yêu’ lúc ẩn lúc hiện là gương mặt tươi cười, không ngừng chào hỏi người qua đường.

“Thật nhiều bong bóng.” Tay đứa bé cầm một cái bình nhỏ, một tay cầm que nhựa, nhắm ngay vòng tròn nhỏ, thổi ra một chuỗi bong bóng rực rỡ nhiều màu sắc!

Nhìn bong bóng bay trong không khí, đứa bé cười như chuông ngân không ngừng. “Hi hi.”

Bên trong có một người mặc âu phục trẻ tuổi nhìn con bé rồi quay đầu lại, nói với cô gái chưa kịp làm móng cho mình nói. “Chị Vũ Tinh, con gái chị đúng là càng ngày càng đáng yêu đấy!”

Vũ Tinh đeo khẩu trang, nhìn ra ngoài liếc con gái, bên trong mắt đẹp lộ ra yêu thương vô hạn và thỏa mãn.

Sau đó đưa mắt nhìn lại trên tay ngọc của Thiên Thiên trên bàn, cẩn thận gắn hạt đá lên! “Ha ha, cũng may, nó có thể chơi một mình! Khi chị làm việc, nó cũng không làm phiền chị!”

“Ha ha, Nhạc Nhạc đúng là rất đáng yêu, nếu về sau cục cưng của em cũng sẽ xinh đẹp như vậy thì tốt rồi!” Cô gái nhắm mắt lại bắt đầu ảo tưởng!

Vũ Tinh bị cô nói đến cười lên, trên mặt là tự hào của người mẹ! Trong vui mừng, không quên khách lễ khách hàng quen. “Em xinh đẹp như vậy, con của em chắc chắn là một đứa trẻ xinh đẹp!”

Cô gái lái nhai miệng. “Hi ~ con của em? Không biết ở đâu đây?”

Vũ Tinh không nói chuyện nữa, cúi đầu tiếp tục làm việc!

Nhạc Nhạc thật sự rất đáng yêu, tất cả lựa chọn cô đều không hối hận, không hề!

Cô bé bên ngoài bỗng dừng cười, hoảng sợ lui về phía sau mấy bước, mắt to không hề chớp, nhìn vài người cao lớn đi đến chỗ mình.

“Các ông là ai?” Hai mắt Nhạc Nhạc mở to, đề phòng hỏi!

“Con nhóc, cút ngay!” Một chàng trai cầm đầu, đẩy Nhạc Nhạc đáng yêu ra.

Thân thể nhỏ bé của Nhạc Nhạc, bị đẩy ngã xuống đất.

“Các người là người xấu, người xấu!” Nó dùng sức hô lớn, bò lên từ đất. Xoay người, chạy vào trong cửa hàng! “Mẹ, bên ngoài có vài người xấu đến, mẹ!”

Lúc này, Vũ Tinh vừa vắn gắn viên đá cuối cùng lên móng của khách hàng.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 18: Xem ai dám ức hiếp tôi!

Edit phudunggia

Vũ Tinh nhìn thoáng qua người trẻ tuổi có dáng vẻ lưu manh đứng trước cửa. Không dừng lại lâu, sau đó lại chuyển tầm mắt đến người khách quen “Nơi của chị có khách không mời mà đến, hôm nay không thể nói chuyện lâu với em được rồi.”

“Chị Vũ Tinh, cần báo cảnh sát không?” Cô gái dùng giọng môi hỏi!

Vũ Tinh lắc đầu, cho cô một nụ cười ‘Không có việc gì’. Cô gái trẻ gật gật đầu, rời khỏi cửa hàng làm móng trong run sợ.

“Mụ đàn bà xấu xí kia, chúng tao bảo mày bao lần rồi, nhanh chuyển đi! Mày còn chưa chuyển à? Xem hôm nay chúng tao đập nát chỗ này thế nào!” Một gã cầm lấy bình hoa trong cửa hàng, ném thẳng vào gương trên vách tường.

‘Bốp’ một tiếng, gương thủy tinh rơi xuống, phát ra tiếng lòn hơn nữa!

“Oa.....” Tiểu Nhạc Nhạc đứng bên cạnh mẹ, sợ tới mức khóc thật to. “Người xấu, người xấu!” Nhưng khi khóc, mắt to lại không hề chớp nhìn chúng, tức giận hét to với chúng.

Vũ Tinh nhìn dáng vẻ kiên cường của con gái nhỏ, trong lòng hiện lên lo lắng và ~ tự hào.” Nhạc Nhạc, vào bên trong đi!”

Cô gái nhỏ đứng cạnh mẹ không chịu rời đi, giống như muốn dùng thân thể nhỏ nhỏ của mình để bảo vệ mẹ. “Không, mẹ, con muốn bảo vệ mẹ.....”

“Ngaoan, nghe lời nào!” Vũ Tinh thật nghiêm túc nói, sau đó đẩy thân thể nhỏ bé của con gái vào phòng phía sau.

Ba gã đàn ông bắt đầu thấy đồ liên tạp, động tác có thể gọi là ‘Nhanh nhẹn’!

Vũ Tinh cầm lấy gậy bóng chày đặt trên bàn, chạy tới chỗ ba gã đàn ông.

Chỉ thấy gậy bóng chày trong tay bay múa trên không trung, mỗi một gậy đều không lưu tình chút nào đập xuống đầu những gã đàn ông kia. “Đánh chết bọn mày, đánh chết bọn mày! Dám ức hiếp bà đây, mẹ nó, cũng muốn ức hiếp tao.....”

Chỉ thấy mấy gã đàn ông bị cô đánh đến ôm đầu, tán loạn nơi nơi. Mà Vũ Tinh giống như nghiện đánh, căn bản không dừng tay, chiêu nào cũng dùng hết sức lực toàn thân, mỗi một gậy đều đánh vào đỉnh đầu bọn họ.

“Oa ~ mẹ đàn bà xấu xí kia, bọn tao có đánh mày đâu, sao mày lại đánh chúng tao trước! Tao thấy mày là không muốn sống nữa, có phải không?”

“Mẹ nó, nhà nước đã bán nơi này cho công ty chúng tao rồi, là mày không đi, là mày bám vào đây không đi!”

Một chàng trai khác với gương mặt trắng nõn khoảng mười tám mười chín tuổi lại rơi nước mắt. “Tao đã nói tao không đi, bọn mày lại ép tao đi. A, đầu đau quá...”

Vài gã đàn ông ôm đầu kêu to, bọn họ cũng rất oan ức! Đến đây vài lần, cô đều không chịu chuyển đi. Hôm nay là hết cách rồi, bọn họ mới nghĩ đến cửa hàng dọa cô.

Kết quả thật không ngờ, cô gái này nhìn thì nhu nhược, sức lực lại quá lớn, ba người đàn ông bọn họ đều không thể chống đỡ nổi!

Thấy bọn họ đã bị đánh đến choáng váng ngồi xuống đất, Vũ Tinh mới thả gậy bóng chày xuống. “Bọn mày cút cho tao, nói cho ông chủ bọn mày biết, muốn tao chuyển không dễ thế đâu.”

Vài gã đàn ông như tè ra quần chạy khỏi cửa hàng, mà người chạy đầu không cẩn thận bị vấp ngã, ngay sau đó hai người đàn ông phía sau cũng ngã theo.

Dáng vẻ chạy trốn buồn cười kia, bao nhiêu khôi hài không nói hết!

Đôi nam nữ một thân hoa lệ đi ra khỏi chiếc Porsche sáng bóng, giặt mình nhìn một màn này...

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 19: Gặp nhau

Nhạc Nhạc từ cửa nhòe ra ngoài, nhìn thấy ba người xấu kia chạy rồi, mới đẩy cửa, hai chân ngăn ngăn chạy đến chỗ mẹ. “Mẹ, mẹ thật dũng cảm!”

“Nhạc Nhạc cũng rất dũng cảm!” Vũ Tinh cười khỏ ngồi xuống ghế, lúc này cô mới cảm thấy bị dọa đến run cả người.....

“Ui, nơi này bị phá thành như vậy, đáng ghét, người ta phải đi từ xa đến lại gặp được cảnh này!” Ngôi sao A Đại mới nổi quần lấy người đàn ông mặc âu phục đen, môi đỏ mọng chu lên oán giận nói.

Vũ Tinh ôm con gái còn đắm chìm trong sợ hãi vừa rồi, không rảnh bận tâm đến khách vào!

Thang Duy Thạc nhìn xung quanh bên trong, nhìn về phía chủ quán. Hấn đến đây vì muốn nhìn cô, đáng về rốt cuộc thế nào!

Thật khéo, bạn gái mới của hấn cần là móng, thật không ngờ đến cửa hàng, lại chính là cửa hàng không chịu chuyển đi làm cho hấn nổi con thịnh nộ gần

đây!

Thì ra là người phụ nữ này, mới khiến dự án của hần bị trì trệ.

Thân thể mảnh khảnh của cô ôm chặt một đứa bé xinh đẹp, mái tóc quăn tùy ý vén lên. Mặc váy như cô bé nhỏ, chỉ là kích cỡ khác nhau.

Đôi chân thon dài tuyết trắng lộ trong không khí, thể nhưng lại khơi lên cảm xúc khó hiểu ở hần.

Thang Duy Thạc tức giận quay mặt đi, âm thầm nhắc nhở mình. Đáng chết, chẳng lẽ hần là lợn giống động dục sao? Chỉ nhìn đôi chân ‘không có hộ vệ’, thể nhưng lại có phản ứng!

A Đại dán trên người hần, nói với chủ quán: “Chị còn bán hàng không? Nghe nói tay nghề làm móng của chị rất tốt, tôi đặc biệt đến đây, chị giúp tôi làm móng nhé!”

“Mẹ, có khách ạ!” Đứa bé nhỏ mở to mắt nhìn người trước mắt, bọn họ mặc rất đẹp nhì!

“Buôn bán, buôn bán bình thường! Chỉ cần cô không ngại, bây giờ tôi có thể.....” Vũ Tinh lau nước mắt trên mặt, vừa nói vừa ngẩng đầu nhìn lại khách.

Trong nháy mắt, lời cô bỗng ngừng lại. Người chưa từng quên, cho tới bây giờ cũng không dám hy vọng xa vời, thể nhưng lại xuất hiện trước mắt cô.....

Nghe giọng nói mềm mại quen thuộc kia, mà hần quay đầu lại, trong mắt cũng lóe sáng. “Là cô.....”

Vũ Tinh không để ý đến lời hần, cũng liếc hần một cái.

Phản ứng của cô, khiến hần nhất thời cảm thấy nóng mặt lạnh mông, thật là mắt mặt tới cực điểm!

Đáng chết, cô thể dám giả vờ không quen hần? Hần chào hỏi cô, cô lại giả vờ không biết hần?

Thu hồi kinh ngạc và thất kinh lại, buông con gái trong lòng ra. “Nhạc Nhạc, vào trong chơi, mẹ phải làm việc!”

Nhạc Nhạc nhìn đi xinh đẹp, lại nhìn mẹ, như là xác định mẹ không nguy hiểm, rồi mới đi vào bên trong.

Ánh mắt Thang Duy Thạc không tự giác bị bóng lưng nho nhỏ kia thu hút, đó là con của cô? Đúng vậy, vừa rồi cô đã thừa nhận cô là mẹ của nó!

Cô kết hôn? Hừ, chết tiệt. Năm đó không phải cô nói sẽ không mang thai nữa sao? Ha ha, đều là lừa hần! Bây giờ đứa con cũng lớn như vậy rồi, chắc là rời khỏi hần không bao lâu, đã lại có con rồi?

Bỗng, trong lòng hần bốc lên một trận chua xót, vô cùng không thoải mái!

Cô có con khiến hần không thoải mái, cô có chồng khiến hần không thoải mái, cô không để ý tới hần, càng khiến hần không thoải mái!

“Hạ Vũ Tinh, em không nhìn thấy tôi sao?” Cuối cùng, hần không nhịn được lạnh lùng mở miệng chất vấn!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 20: Ngoan xao nhất bút

Một tiếng này không làm Vũ Tinh phản ứng, ngược lại còn đưa đến ánh mắt kỳ quái của A Đại! Cô nhìn Duy Thạc mặt lạnh đến mất hứng, lại nhìn người phụ nữ sửa móng tay cho mình. “Duy Thạc, hai người quen nhau?”

Thang Duy Thạc không để ý đến vấn đề của bạn gái, nhìn thẳng tập vào người phụ nữ rũ mắt im lặng không nói.

Vũ Tinh cố tập trung vào công việc, cố gắng coi thường cái nhìn của hần. Nhìn cô như bình tĩnh, thật ra chỉ có chính cô biết, nội tâm sớm nhắc lên sóng to gió lớn rồi.

Một màn chuyện cũ hiện lên trước mắt, ngọt ngào, chua xót, đắng cay, mỗi một loại tư vị đều khiến cô phải mở to hai mắt, để nước mắt không rơi xuống!

Đây chỉ là tình cờ gặp nhau, coi như người lạ không phải tốt sao?

Chẳng lẽ, đây không phải là kỳ vọng của hân ư?

A Đại thấy hân chăm chú nhìn người phụ nữ khác, bỗng mất hứng. “Được lắm, được lắm, không làm nữa!” Cô đại tiểu thư bỗng mất hứng hét to, rút tay mình về, sau đó đứng lên ném cho Vũ Tinh mấy tờ tiền. “Tay nghề của cô chắc chỉ là hư danh thôi, làm ngón tay tôi đau hết rồi! Quên đi, không cần trả lại tiền, dù sao tôi cũng không để ý đến mấy đồng tiền này!”

Vũ Tinh vô cùng tức giận, chưa từng có một ai nói tay nghề của cô không tốt! Đây là bản lĩnh mưu sinh của cô, không thể bị người ta nói xấu. “Tiểu thư, cô còn chưa làm xong, đã nói tay nghề tôi không tốt? Đây là cô bôi nhọ tôi, xin cô hãy xin lỗi!”

“Xin lỗi? Nói xin lỗi cái gì? Chẳng lẽ cô không cho lời tôi là thật là?” A Đại nhủ mảy hờ lạnh nói, sau đó kéo Thang Duy Thạc rời đi!

Nhưng Thang Duy Thạc lại giữ chặt cô, dùng sức nhấn cô xuống ghế. “Làm xong móng tay rồi đi!”

“Không, em không làm nữa!” A Đại đứng dậy muốn đi, đáng chết, cô đúng là gây ông đập lưng ông! Vì sao phải dây dưa với hân, đến cùng mình chứ!

Bây giờ, cô có thể cảm thấy rõ ràng hân rất có hứng thú với người phụ nữ này.

Thang Duy Thạc giận bạn gái, lạnh lùng nói. “Anh chờ em làm, phải làm xong!”

A Đại sợ hãi nhìn hân một cái, không tình nguyện lại vuron ngón tay đến chỗ Vũ Tinh.

Sau khi làm xong bước cơ bản, Vũ Tinh nghiêng người hỏi: “Dán loại đá này?”

“Đương nhiên phải là loại đắt tiền nhất, chẳng lẽ cô không biết tôi có thân phận gì à?” A Đại chỉ cao khí ngang nói, tư thái ngạo mạn đó khiến Vũ Tinh thật chán ghét.

Đắt tiền nhất? Khẩu khí không nhỏ, hừ, vậy thì cô liền cho cái ‘đắt tiền nhất’.” Tốt lắm, đắt tiền nhất là bốn ngàn một viên, nếu như muốn càng đẹp.....

“Vâng, móng tay của cô rất dài, ít nhất mỗi cái phải bảy viên, như vậy tính ra chỉ hơn hai mươi tám vạn!” Vũ Tinh cười lạnh trong lòng!

Hừ, không phải đóng kịch sao? Vậy cô mà không làm thịt con dê này, chẳng phải là có lỗi với chính mình sao.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 21: Ngoan xao nhất bút 2

“Đá gì mà đắt như thế, hai mươi tám vạn? Có thể mua được mấy viên kim cương đấy!” A Đại biết là cô ta có ý chọc cô.

Thang Duy Thạc nghe thấy cô chào giá xong, không khỏi cảm thấy không biết nên khóc hay cười Người phụ nữ này, thật đúng là chào giá trên trời. Đúng như lời A Đại, giá đấy có thể mua được vài viên kim cương.

Vũ Tinh chớp mắt, cổ già vờ khó hiểu nhìn cô. “Tiểu thư, chắc là cô hiểu. Chúng tôi dựa vào tay nghề để kiếm tiền. Giá này, đương nhiên là cộng thêm tay nghề của tôi! Cô tuy cảm thấy đắt, nhưng là rẻ rồi, mấy trăm ngàn, mấy chục viên cũng có!”

A Đại bị cô làm không nén được giận, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Hừ, đương nhiên tôi phải làm thứ tốt nhất!”

Sau đó quay đầu nhìn Thang Duy Thạc, khiêu khích nói với Vũ Tinh: “Bạn trai tôi có rất nhiều tiền, đừng nói là bốn ngàn một viên, có bốn vạn một viên, tôi cũng không tiếc! Duy Thạc, anh nói có đúng không?”

Khóe miệng Thang Duy Thạc lộ ra nụ cười, cô ý hờn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô. “Người nói đúng, chỉ cần xinh đẹp là được rồi, bao nhiêu tiền cũng không quan trọng!”

“Duy Thạc, em biết anh tốt nhất với em mà!” A Đại cố ý khoe khoang trước mặt người khác, hình như rất sợ người khác không biết cô đang có quan hệ với Thang đại công tử.

Vũ Tinh hung hăng nhìn hai người đến ghê tởm, trong lòng hời hợt không thôi. Đáng chết, vừa rồi sao lại chỉ nói bốn ngàn một viên, nói một vạn đồng một viên, không phải là cô sẽ không cần làm việc nửa năm à?

Khi Thang Duy Thạc hôn lên hai má A Đại, bỗng mắt chăm chú nhìn Vũ Tinh. Điều này khiến cô vội vàng quay đầu đi, lấy một hộp đá từ phía sau ra.

Hừ, thật ra thì một viên cũng chỉ có năm ngàn thôi!

“Duy Thạc, anh thật tốt quá đi, em yêu anh!” A Đại cố ý khoe khoang chọc giận Vũ Tinh, biểu thị công khai Thang Duy Thạc là vật sở hữu của cô.

Mà Thang Duy Thạc vô cùng phối hợp, thân mật hết sức trước mặt Vũ Tinh.

Lúc này Nhạc Nhạc đã chạy ra từ trong, mở to hai mắt tò mò nhìn chú và đi. Ba người ở đây có tâm sự riêng, đều không chú ý đến đứa bé kia đã đứng đây hồi lâu.

Cho đến khi miệng hai người họ dán vào nhau, Nhạc Nhạc đỏ mặt hét to một tiếng: “Chú đi đóng phim à?” Chỉ có người trong phim, mới có thể hôn đi hôn lại!

Giọng nói non nớt kia, khiến hai người đỏ mặt tai hồng tách ra thành công.

Vũ Tinh trách cứ nhìn thoáng qua bọn họ, sau đó tức giận nói: “Tiên sinh tiểu thư, mời các người kìm chế một chút. Vì cảnh sát tuần tra gần đây rất nhiều, nếu như bị cảnh sát càn quét tệ nạn bắt đi, thì có vẻ khó coi!”

“Cô.....” A Đại buồn bực nhìn người phụ nữ trước mắt, nhưng hồi lâu vẫn không nói được một chữ.

“Không cần cảm ơn tôi, đây là tôi nhắc nhở thôi!” Vũ Tinh kéo khóe miệng lên, ngoài cười trong không cười nói.

Thang Duy Thạc vỗ vỗ lưng bạn gái, ra lệnh nói: “Ngoan ngoãn phối hợp, nhanh làm xong móng tay! Lát anh còn có việc, không có thời gian đi với em!” Thật ra, hẳn chỉ tò mò, muốn biết tay nghề cô thế nào. Móng tay, có thể biến thành đẹp bao nhiêu!

A Đại ngoan ngoãn vươn ngón tay ra, giao cho cô đùa nghịch.

Nhạc Nhạc không nhìn thấy hình ảnh ‘hôn’ nữa, cũng không tò mò với người lớn bọn họ. Tiếp tục thổi bong bóng của nó trong cửa hàng. “Ha ha.....”

Nhạc Nhạc đúng như tên của nó, rất thích cười, hơn nữa tiếng cười vô cùng dễ nghe.

Đây đã hấp dẫn thành công lực chú ý của hân, không nhận được nhìn hai mắt của đứa bé.....

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 22: Đứa trẻ siêu cấp đáng yêu

Edit mimi

Beta Nhung

Không thể phủ nhận nó thật sự là một đứa bé xinh đẹp, khuôn mặt tròn tròn, mềm mại, khi cười, trên mặt còn có thể thấy lúm đồng tiền rất sâu, khiến người ta không nhận được muốn cắn một miếng!

Cảm thấy được có người nhìn chăm chú vào mình, đứa bé kia ngừng thổi bong bóng.

Ngẩng cao khuôn mặt nhỏ nhắn, mắt to xinh đẹp chớp chớp nhìn chú cao cao. “Chú ơi, chú đang nhìn cháu à?” Hời xong rồi, lại lộ ra một nụ cười đáng yêu.

Trên gương mặt lạnh lùng của Thang Duy Thạc từ trước đến nay không khỏi lộ một tia dịu dàng, dù là ai đối mặt với một cô bé đáng yêu như thế, cũng không có cách nào không thích!

“Cháu mấy tuổi rồi?”

“Năm tuổi!” Cô bé mở rộng bàn tay ra, mình nhìn trước, xác định đúng số ngón tay rồi, mới để cho chú xem.

Năm tuổi? Chân mày hân không khỏi nhăn lại lần nữa. Nói như vậy, sau khi cô ta rời khỏi mình, liền có con với người đàn ông khác ?

Hay là? Đây căn bản là con của hấn?

Ánh mắt Thang Duy Thạc trở nên càng lạnh lùng, quay đầu nhìn chằm chằm Hạ Vũ Tình.

Mà Vũ Tình đương nhiên không biết vấn đề của hấn, cố gắng không chế nhịp tim đập điên cuồng. Không để ý tới suy nghĩ của hấn theo lời con nói. Loại chuyện này càng giải thích, càng dễ lộ.

Thấy ánh mắt của chú cao ráo không còn trên người nó, Nhạc Nhạc lại bắt đầu thổi bong bóng bay. Nhìn bong bóng trong không khí, cười khanh khách không ngừng chạy theo đập.

Trẻ con mà, chơi một hồi là chẳng để ý gì nữa, không cần thận lại ngã về phía trước.....

Giờ khắc này.

“A.....” Đứa bé kia kêu to.

Vũ Tình nghe thấy tiếng kêu của con gái, bỗng ngẩng đầu.....

Thang Duy Thạc nhanh tay lẹ mắt ôm lấy đứa bé nhỏ sắp hôn đất.....

Mà trong tay đứa bé có một bình bong bóng nhỏ, toàn bộ đổ vào quần chú cao cao này, hơn nữa còn chẳng may vấy cả vào đũng quần.

Mà trẻ con thì sao để ý đến thứ này, chỉ mở to hai mắt nhìn chú, sau đó nhìn thấy bình nhỏ trống trơn, lập tức méo miệng, ngừng thở, sau vài giây ‘Cảm xúc’ xong. “Oa.....” Tiếng khóc siêu lớn phát ra, nước mắt tuôn trào rơi xuống.

Vũ Tình đau lòng nhìn con gái bị Thang Duy Thạc ôm vào trong ngực, nhưng đang làm việc, cô không thể dừng lại đi ôm con gái đang khóc. Chỉ ngược mắt nói với con gái: “Bảo bối đừng khóc, lát mẹ đưa con đi ăn hamburger!”

Nhưng Nhạc Nhạc đau lòng vì bình bong bóng, vẫn khóc không yên. Nó muốn không phải hamburger mà là bong bóng, nhưng khóc đến tập trung, căn bản không nói nên lời! “U.....”

A Đại đang làm móng tay, cau mày phiền lòng hét: “Trẻ con thật đáng ghét, không có việc gì là khóc khóc khóc, âm ỹ muốn chết!”

Vũ Tình nâng hai mắt lên dùng sức trợn mắt nhìn cô, chầm chọc nói: “Tiểu thư, sao cô có thể ghét trẻ con như thế? Có phải cô không thể sinh, cho nên nhìn thấy trẻ con mới chán không? Tôi quen một bác sỹ Đông y rất lợi hại, chuyên trị không chữa không mang thai!”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 23: Đứa trẻ siêu cấp đáng yêu 2

Edit mimi

beta Nhung

Nhạc Nhạc là bảo bối của cô, không ai được ức hiếp! Dám nói con gái cô phiền, cô nhất định sẽ không nhượng bộ! Dù sao tiền của người phụ nữ này, cũng kiếm một lần rồi, cô cũng chẳng sợ chọc cô ta giận nữa!

“Cô..... Cô mới không thể sinh ý, tôi là ngôi sao ca nhạc trên thảm đỏ, cô cũng dám nhạo báng tôi thế à!” A Đại mất đi tất cả khí chất tao nhã, hét to lên!

“Ngại quá đi, mỗi ngày tôi đều nghe nhạc, nhưng cũng không biết cô! Tiểu thư, cô tên gì thế, tôi sẽ nhớ kỹ, có rảnh thì nghe thử tý!” Khi nói xong, cô dùng sức dấn một viên đá lên..

“A Đại, em ngậm miệng lại, để cô ấy làm móng cho nhanh!” Thang Duy Thạc không vui quát lớn nói.

Đứa bé đáng yêu như thế, cô ta lại nói đáng ghét, bây giờ hấn mới phát hiện người phụ nữ này quá đáng ghét! Khí chất thấp hèn, còn ngang ngược kiêu ngạo!

Đáng chết, lúc trước sao hấn lại không phát hiện người phụ nữ bên cạnh, vô vị như thế?

Chờ nhìn xong dáng vẻ bộ móng hai tám vạn kia, hấn sẽ lập tức đá cô ta.

A Đại đang muốn mắng Vũ Tinh về chuyện ‘thanh toán’, lập tức nhin tức giận xuống.

Với sự ‘mở miệng’ giúp đỡ của hấn, Vũ Tinh cũng không cảm kích. Vốn là chuyện giữa họ, chẳng liên quan gì đến cô cả.

Vì hai mươi tám vạn, vì tay nghề của mình không bị người ta vũ nhục. Cô vẫn rất cẩn thận, rất chăm chú làm móng tay cho cô ta!

Sự chú ý của Thang Duy Thạc lại bị đứa bé khóc thương tâm trong lòng hấn vừa rồi hấp dẫn, căn bản không để ý đến đống quần ẩm ướt, cộng thêm có điểm dính dính!

“Ồ.....” Giờ phút này, đứa bé kia đã thành con mèo nhỏ, trên khuôn mặt trắng nõn có điểm đen đen!

“Vừa rồi mới ngã à?” Hấn nhẹ nhàng nâng gương mặt nhỏ nhắn, giọng mềm nhẹ hỏi!

Đứa bé lau nước mắt lắc đầu, vẫn cong đôi môi đỏ mọng khóc!

“Không ngã, vậy vì sao cháu khóc?” Không nhìn được, hấn lại kéo nó, cau mày hỏi.

Lần này cô bé dừng tiếng nước nờ, rồi lại nước nờ.

Mắt to mang theo nước mắt, nhìn chăm chăm bình nhỏ trống trơn trong tay.

Hấn không nhìn vào đôi mắt nó, nắm lấy bàn tay nhỏ bé đang cầm bình hỏi: “Là khóc vì cái này?”

Nhạc Nhạc đầu tiên là gật gật đầu, sau đó tui thân nói: “Là..... cháu muốn thổi bong bóng! Nhưng hết cả nước rồi!”

Cô bé kia đau lòng nói, vì nước bong bóng mà tiếc.

Thang Duy Thạc không nhìn được bị dáng vẻ của nó chọc cười, vươn ngón tay nhẹ nhàng gạt đi nước mắt. “Đừng khóc, chú đưa cháu đi mua bong bóng được không?”

Không biết vì sao, hấn rất thích đứa bé này. Bé nó lên, liền thích đến không muốn buông tay.

Đời này hấn còn chưa từng dụ dỗ người phụ nữ nào, đứa bé này tuyệt đối là đầu tiên!

Tiểu Nhạc Nhạc cuối cùng cũng mỉm cười, dùng sức gật gật đầu! “Vâng ạ..... ở cửa hàng phía trước có bán!”

“Được, chú đưa cháu đi!” Nói xong, Thang Duy Thạc đã bế Nhạc Nhạc đi ra.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 24: Người mẹ tức giận

Edit mini

beta Mag

“Không được đi!” Vũ Tinh bỗng lớn tiếng quát bọn họ, con người màu đen nhiễm vài phần tức giận mà tối sầm lại.

Thang Duy Thạc ngừng bước, quay đầu nhìn cô khó hiểu.

“Lát nữa tôi sẽ dẫn nó đi mua, không phiền ngài!” Cô cố ý nhấn mạnh từ ‘Ngài’, giống như bọn họ hoàn toàn xa lạ, không quen biết!

Lời của cô như một chậu nước lạnh, vô tình hắt lên tất cả nhiệt tình của hấn, khiến hấn thật mất mặt đến cực điểm!

Vừa định buông con gái của cô ra, nhưng khi thấy đứa bé kia tha thiết mở to mắt, hấn mềm lòng. Hấn thầm tức giận, nhưng không lộ ra một nét tức giận nào với cô bé kia!

“Bong bóng!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhạc Nhạc hướng về phía chú, thấp giọng nói. Sau đó lại ngước mắt to lên, dè dặt nhìn mẹ!

Thang Duy Thạc mặc kệ người phụ nữ kia, chuẩn bị ôm đứa bé đi đến cửa hàng tạp hóa!

“Không được đi!” Vũ Tinh cúi đầu, thật nghiêm túc nói! “Nó là con gái của tôi, nếu ngài dám bế ra ngoài, tôi sẽ báo cảnh sát nói ngài lừa bán trẻ con!”

“Oa.....” Nhạc Nhạc nghe mẹ cấm cản, thật tủi thân lại khóc lớn lên!

Nhìn mắt to của đứa bé lại chảy ra nước mắt trong suốt, trái tim Thang Duy Thạc cũng đau thắt lại. “Hạ Vũ Tinh, từ khi nào cô trở nên phiền như vậy!”

“Không được mang con của tôi đi, nếu không chúng ta hãy đến đồn cảnh sát!” Cô lại lạnh lùng nói lần nữa, con là của cô, cô phải nói!

“Oa.....” Nhạc Nhạc khóc không ngừng, hơn nữa xu thế còn càng ngày càng không thể khống chế.

“Đừng khóc, chú đưa cháu đi mua, không để ý đến mẹ cháu!” Vừa nói, hấn hung hăng tròn mắt nhìn người phụ nữ đeo khẩu trang một cái!

“Anh dám, tôi thật không biết một tổng giám đốc đường đường như anh, thế nhưng không có việc gì lại nhàn rỗi đi lo đến con nhà người ta. Sao thế, công ty anh phá sản à?” Ánh mắt bị che khuất, lại càng lóe sáng.

“Cô đúng là không biết suy nghĩ!” Hấn tức giận đến rất muốn bóp chết cô, đáng chết, đáng chết!

A Đại im lặng hồi lâu, cuối cùng cũng lên tiếng, phát ra giọng nói lầy lờn. “Duy Thạc, chuyện của người ta quan trọng như vậy làm gì! Hừ, người phụ nữ như vậy không cần để ý tới, phiền phức, không hiểu tốt xấu!”

“Cô câm miệng cho tôi!”

“Cô câm miệng cho tôi!” Hấn và cô trầm miệng một lời rất ăn ý, hơn nữa ngay cả giọng điệu tức giận cũng cực kỳ giống!

“Xí~~ đúng là chó cắn Lã Động Tân (*) không thấy được lòng người tốt!” Đường nhiên câu nói tiếp theo, cô dùng tiếng nói thầm rất nhỏ!

Ai~~ xem ra bớt lo chuyện người là cô nhĩ!

“Oa..... Bong bóng, con muốn bong bóng!” Nhạc Nhạc còn chưa ngừng khóc, hai mắt tràn đầy lệ, cầu xin nhìn mẹ!

Nghe con gái khóc đáng thương, cô có thể không đau lòng sao? Thở dài, giọng nói khôi phục sự dịu dàng lúc trước. “Nhạc Nhạc, mẹ đang làm việc, để lát mẹ đưa con đi được không?”

“Có thể để chú đưa con đi!” Nhạc Nhạc yêu cầu nói rất nhỏ, bàn tay nhỏ bé thân thiết ôm cổ chú!

(*) Chó cắn Lã Động Tân: Lã Động Tân người Hà Trung, họ Lã tên Nham, tự là Động Tân còn gọi là Thuần Dương kiếm khách. Ông là một trong bát tiên của Đạo gia gồm: Chung Ly Quyền, Lã Động Tân, Trương Quả Lão, Lý Thiết Quài, Lam Thái Hoà, Tào Quốc Cự, Hà Tiên Cô và Hàn Tương Tử. Tương truyền ông chính là Huê Dương Chơn Nhơn xuống trần đầu thai, trải qua kiếp nạn cuối cùng là “Ái Tình” để đắc đạo.

Trên đường đi Lư Sơn tầm sư học đạo, Lã Động Tân vô tình bị lôi vào chuyện trừ yêu cứu tiểu thư của nhà Vương viên ngoại. Con yêu này chính là Hạo Thiên Khuyển của Nhị Lang thần. Bảo vật dùng để bắt yêu là một bức họa đồ, hề dự được nó nhảy vào họa đồ thì cuộn lại, có thể khiến nó xương cốt thành tro.

Lã Động Tân được giao nhiệm vụ giữ cửa, canh chừng bức họa đồ. Khi dẫn dụ được Hạo Thiên Khuyển nhảy vào bức họa, Lã Động Tân vội cuộn lại, nhưng được nửa chừng thì nghĩ tới chủ của nó là Nhị Lang thần nên lưỡng lự thả bức họa đồ xuống. Hạo Thiên Khuyển thoát ra liền quay sang cắn Lã Động Tân một cái rồi chạy mất.

Lã Động Tân vừa bị cắn đau vừa làm lỡ việc trừ yêu của người ta, đành phải ở lại nhà Vương viên ngoại canh chừng Hạo Thiên Khuyển. Sau nhờ Hằng Nga tiên tử đưa tin, mời Nhị Lang thần xuống mới thu phục được nó.

Người đời sau dùng tích “chó cắn Lã Động Tân” này để chỉ bản thân vô duyên vô cớ gặp phải những chuyện không như ý, ách giữa đường lại mang vô cớ, làm ơn mà mắc oán.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 25: Tức giận quay cuồng

Edit mini

beta Nhung

“Nhạc Nhạc, con không nghe lời à? Mẹ nói với con thế nào? Không được nói chuyện với người lạ, không được đi với người lạ, con quên hết rồi đúng không?” Giọng nói Vũ Tinh vô cùng nghiêm nghị, là vì hình tượng người mẹ nghiêm khắc!

Nhạc Nhạc méo mào, sau đó dùng lực vặn vẹo người, muốn rời khỏi cái ôm của chú!

Động tác kia của đứa bé, khiến lòng hấn có điểm đau đớn! Nhưng, hấn vẫn đặt đứa bé xuống mặt đất.

Đúng, hấn với đứa bé mà nói, chỉ là người xa lạ.

Ha ha, quen mẹ nó, không phải là quen nó nhỉ!

Trong lòng khổ sở không hiểu, có chút khiến hấn cảm thấy muốn phát nổ!

Đứa bé nhỏ không khóc, chỉ đứng một bên nhìn Thang Duy Thạc, trong mắt có lưu luyến, và một tia đau khổ!

Cửa bị đẩy ra, vang lên tiếng chuông gió ‘Đình đình đang đang’.

Chỉ thấy một chàng trai mặc âu phục màu sáng, đeo một đôi kính gọng vàng, đi vào nói! “Oa, lại có người đến gây sự à? Sao lại bị phá thành thế này?”

Chàng trai giống như rất quen thuộc nơi này, như là nhà của mình! “Tình Tình, có báo cảnh sát không!”

Vũ Tinh như rất thân thiết với chàng trai này, bốt đi cả màn chào hỏi, cúi đầu nói: “Không báo, là họ đến ép em rời khỏi đây! Báo cũng vô dụng, dù sao cũng đều khiến em phải đi!”

“Cái gì mà báo cũng vô dụng? Phải báo cảnh sát chứ! Có dọa đến Nhạc Nhạc hay không?” Lúc này chàng trai nhìn sang bảo bối đang khóc ở một bên, thuận tay bế lên!

“Papa, papa.” Nhạc Nhạc lớn tiếng gọi, giống như có rất nhiều túi thân muốn nói hết.

Hai chữ ‘papa’ này khiến người nào đó giật mình, trong lòng không hề báo trước tràn lên chua xót.

Nheo mắt sắc lại, nhìn kỹ chàng trai trẻ hơn so với mình này!

Thật nhã nhặn, vừa thấy đã biết là nhân viên quản lý cấp cao!

Thì ra đứa bé đáng yêu này là con gái hấn ta, hấn như có cảm giác mất mát.

Không tự giác dùng ánh mắt trên người Vũ Tinh, khoe miệng lộ ra nụ cười châm chọc.

Năm đó hai mắt cô là nước mắt, luôn mồm nói thích mình. Chỉ cầu có thể ở cùng một chỗ với hấn, không cầu danh phận.

Chẳng lẽ đây là tình yêu của cô yêu? Rời khỏi hấn không bao lâu liền kết duyên mới?

Người phụ nữ dối trá, kẻ lừa đảo chết tiệt!

“Papa, con muốn bong bóng, đưa con đi mua đi!” Nhạc Nhạc lắc lắc cánh tay chàng trai, ra lệnh yêu cầu!

Giọng nói non nớt này, rơi vào tai Thang Duy Thạc lại không thoải mái, ngược lại thật chói tai.

Quả nhiên là mẹ con, gặp ai cũng đều làm nũng. Hấn nghĩ trong lòng, tức giận không ngừng dâng lên toàn thân.

“Được, papa đưa con đi!” Chàng trai bế Nhạc Nhạc ra ngoài cửa!

Lúc này Vũ Tinh lại mở miệng nói: “Kì Kì, anh tiện mua thêm sùron về, buổi tối em làm sùron kho tàu cho mọi người!”

Hi hi hôm nay cô phát tài rồi, đương nhiên phải khao người nhà và mình một chút chứ!

“Được!” Sau câu này, ‘Cha và con gái’ đi ra khỏi cửa hàng.

Cảm giác đối lập trước sau này, khiến Thang Duy Thạc quả thật cũng bị tức chết!

Khóe miệng hần mang theo nụ cười châm chọc, bên trong mắt sắc tràn đầy tức giận đi đến chỗ Vũ Tinh!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 26: Mặt đỏ tai hồng

Edit mimi

beta Mag

“Tốt lắm, tiểu thư nhìn xem có vừa lòng tay nghề của tôi không?” Sau khi bôi thêm một lớp son bóng, ‘Tác phẩm’ xem hoàn thành như hoàn mỹ!

A Đại vốn muốn soi mói, nhưng nhìn thấy móng tay đẹp đến bất ngờ, một câu cũng không nói ra được!

“Việc đã làm xong, tiên sinh xin mời trà tiền!” Vũ Tinh vươn tay đến chỗ Thang Duy Thạc, làm động tác thu tiền.

Thang Duy Thạc nén tức giận lấy từ ví ra một xấp tiền. Đếm xong, trên trán không khỏi có mấy đường đen!

Mà hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm cô, trên mặt xuất hiện một tầng lửa giận!

Thang Duy Thạc rút chi phiếu ra, sau đó nói với cô: “Chỗ cô có dùng thẻ không? Tôi có thể dùng thẻ trả!”

“Ngài đùa tôi à, cửa hàng nhỏ chỗ tôi sao có thể có máy quét thẻ! Tôi chỉ thu tiền mặt, nhanh lấy ra đi!” Giọng Vũ Tinh tương đối nóng nảy, con mắt đen phun ra hai ngọn lửa nhỏ.....

Cô có thể không giận sao? Hai mươi tám vạn, là hai mươi tám vạn!

Vừa rồi trong lòng cô mừng như điên không thôi, đã nghĩ tới hôm nay có thể trốn trong chăn rồi! Không phải tiền đến miệng rồi bay chứ? Không đúng, cô đã dùng sức lao động của mình, nên nhận được báo đáp!

Thang Duy Thạc bị cô yêu cầu đến mặt đỏ tai hồng, “Đáng chết, cô không biết tôi là người thế nào à? Có món tiền nhỏ thế này mà tôi phải đùa cô sao?”

“Vội nhanh lên cho tôi!” Vũ Tinh nhú mày thúc giục.

Đáng chết, hần là người thế nào? Tên lạnh lùng khôn nạn, sức sinh cũng không bằng, trong lòng cô thầm mắng!

“Nhưng bây giờ tôi không có nhiều tiền mặt như vậy!” Hần khó xử nói. Không phải sao, bây giờ làm gì cũng có thể dùng thẻ, ai tự nhiên lại nhét một đồng tiền giấy vào ví chứ!

Không nói đến có bị trộm hay không, chỉ đặt nhiều tiền trong quần áo thôi cũng đã không tiện rồi!

Nghe được lời hần, Vũ Tinh cơ hồ muốn khóc! Hai mươi tám vạn, không phải trở thành bọt nước chứ!

“Gần đây có máy rút tiền không, tôi đến đó rút!” Mẹ nó, chuyện mất mặt như vậy, vẫn lần đầu tiên gặp phải!

Vũ Tinh nghĩ nghĩ, sau đó lắc đầu. “Nơi gần đây nhất cũng phải đi xe mấy nửa tiếng!”

Nhìn đồng hồ trên cổ tay, sắc mặt Thang Duy Thạc thật sự càng ngày càng xấu hổ. Lát nữa hần còn có cuộc hẹn quan trọng, không thể muộn được!

Thang Duy Thạc cầm tiền trong tay để lên trên bàn, sắc mặt ửng đỏ nói: “Đây là mười vạn trả trước cho cô, ngày mai tôi sẽ đưa cho cô thêm mười tám vạn!”

Ngày mai còn phải nhìn thấy hần? Vũ Tinh vô cùng không muốn, nhưng mười tám vạn kia cô lại không thể không muốn!

Quên đi, tiền lấy đến tay, rồi để hần cút đi!

“Tôi tin anh thế nào? Nếu anh không đến tôi tìm anh đòi tiền thế nào?” Tiếp theo chính là vấn đề tài chính!

A Đại hừ lạnh nói: “Này, tiểu thư đừng làm khó người được không? Bạn trai tôi sẽ gạt tiền của cô à? Còn không phải vì chỗ này của cô quá kém, ngay cả dùng thẻ cũng không được!”

Vũ Tinh coi cô ta thành không khí, chỉ nhìn chăm chăm ‘Con nọ’.

Thang Duy Thạc rút cái nhẫn kim cương trên tay ra, đặt lên bàn thu tiền. “Đặt nhẫn này làm tin, cô yên tâm rồi chứ!”

Vũ Tinh cầm cái nhẫn này, nó vẫn đeo trên tay hần, giống như rất có ý nghĩa với hần. “Được, vậy ngày mai mười giờ anh phải đưa tiền đến, vì buổi chiều tôi có việc, không ở trong cửa hàng!”

Thang Duy Thạc làm một tư thế ‘ok’, quay đầu nói với A Đại. “Em vào xe chờ anh trước!”

A Đại tuy có nghi hoặc, nhưng không dám vi phạm lời hần, ra khỏi cửa hàng trước.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 27: Ghen tuông bay tứ tung

Edit mimi

beta Mag

Giờ phút này bên trong chỉ có Vũ Tinh và Thang Duy Thạc, không khí xung quanh nhất thời trở nên căng thẳng!

Vũ Tinh ra vẻ trấn định nhìn hần, đôi mắt đẹp cô ý dùng sức mở to nhìn thẳng hần. “Ngài còn có chuyện gì à? Bây giờ không còn sớm, tôi muốn đóng cửa! Tiền sinh nếu không còn chuyện gì, xin mời đi cho!”

Thang Duy Thạc không để ý đến cô đuổi người, thân thể ngược lại nghiêng về phía trước, ép cô về vách tường.

Gương mặt anh tuần từ từ hướng tới gần cô, mắt sâu gấu gao xem xét cô.

Vũ Tinh không né tránh được, hai tay che lấy ngực đề phòng hần đến gần. “Tôi phải đóng cửa, ngài muốn thế nào?”

Nhìn dáng vẻ cô chán ghét mình như thế, lửa giận trong ngực càng ngày càng thịnh, cháy sạch cả người đ hần. “Kẻ lừa đảo, không phải cô nói yêu tôi à, thích tôi à? Sao nhanh như vậy đã sinh con của người khác, mẹ nó, không phải cô chơi tôi chứ? Có phải tôi không cần cô nữa, thì cô đi tìm người khác thân mật!”

‘Bốp’ một tiếng, vang lên trên mặt hần.

Cô vừa có chút khiếp đảm, bây giờ lại khôi phục tính nóng giận. “Thang Duy Thạc, tên khốn nạn này, anh dựa vào cái gì mà nói tôi? Chúng ta có quan hệ gì? Anh là gì của tôi? Nói cho anh biết, nếu anh dám nhục mạ tôi, tôi nhất định sẽ kiện anh tội phi báng!”

Thang Duy Thạc xoa mặt bị đau, tức giận đến ngón tay run lên. “Hạ Vũ Tinh, tôi lớn thế nào, ngoài cô ra, chưa ai dám đánh tôi!” Mẹ nó, bốn năm trước kia một cái tát hần chẳng thêm so đo, nhưng hôm nay cô lại dám đánh hần.

“Chỉ vì không ai đánh anh, anh mới khốn nạn như thế đấy!” Nói rồi, Vũ Tinh nâng chân mình lên, dùng sức đá vào cẳng chân hần. “Cút ngay, nơi này không chào đón anh. Sáng sớm mai, anh đưa mười tám vạn tới, chúng ta về sau không còn cơ hội gặp mặt nữa!”

Thang Duy Thạc đau đớn nhíu mày, nhưng không ôm lấy cái chân đau của mình. “Hạ Vũ Tinh, cô vẫn giống năm đó. Thấy tiền sáng mắt, là mụ đàn bà mười phần hám làm!”

“Đừng thế, tôi chỉ là đứa ham giàu thôi! Tôi là loại người gì, bản thân mình tự hiểu nhất, không phiền đại tổng giám đốc như anh nhắc nhở!” Cô đi đến bên kia, ôm ngực ngao mạn nói!

“Cô yêu gã đàn ông kia à? Đeo kính mắt?” Hần bỗng hỏi một câu, rồi rạc không liền. Cố ý nói ‘Chồng’ của cô, nói thành đeo kính mắt!

Vũ Tinh sùng sốt, khó hiểu vì sao hần lại hỏi vấn đề này.

Vốn cô không cần phải trả lời, nhưng vẫn không nhịn được tức giận nói: “Yêu lắm, anh ấy là ba của con gái tôi, tôi không yêu anh ấy thì yêu ai!”

Trái tim Thang Duy Thạc giống như bị đâm, tương đối không thoải mái. Nhưng chết tiệt, hắn lại không chỗ phát tiết.

“Được, được, tôi muốn nhìn người đàn ông của cô, có bản lĩnh gì!” Quảng một câu xuống, Thang Duy Thạc rời khỏi cửa hàng.

Nhìn bóng lưng hắn, Vũ Tinh không biết là vì tức, hay nhớ tới ký ức lúc trước, hai hàng nước mắt từ từ chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 28: Duyên đến người một nhà

Edit mimi

beta Mag

“Mẹ, sườn làm xong chưa?” Nhạc Nhạc đi vào phòng bếp, nhìn mẹ đang xào rau!

Vũ Tinh liếc con gái một cái, yêu thương oán giận nói: “Con mèo tham ăn này, sắp xong rồi! Cách phòng bếp xa một chút, cẩn thận bỏng đấy!”

“Hi hi!” Nhạc Nhạc cười, sau đó chạy vào phòng khách, cười đùa với người đang xếp bát đĩa nói. “Papa, sắp ăn cơm đấy!”

Tân Kỳ nhìn đứa bé đáng yêu, trong mắt tỏa ra yêu thích vô cùng!

“Leng keng!” Tiếng chuông cửa vang lên, Tân Kỳ lập tức chạy ra mở cửa!

“Nguyên Nguyên, cuối cùng em cũng về rồi, đang chờ em ăn cơm đấy!” Tân Kỳ khá sẵn sàng nhận túi đồ đến, xếp lại dép đi!

Nguyên Nguyên đau khổ đổi giày đi vào, oán giận nói: “Công ty vừa muốn cử em đến phía nam, đúng là xui xẻo muốn chết!”

“Mẹ nuôi!” Nhạc Nhạc hưng phấn nhào vào người đến, làm nũng để người ta bế.

Mà Nguyên Nguyên cũng rất yêu thương ôm nó, thuận tiện dùng sức thơm một cái lên má nó. “Có nhớ mẹ không?”

“Có, mẹ nuôi tốt nhất, trên người còn có mùi kẹo rất thơm!” Nhạc Nhạc cười khanh khách nói.

Nguyên Nguyên ấn lên gương mặt nhỏ nhắn của nó một cái, sau đó nhăn mũi nói: “Đúng là quỷ con ranh ma, nhưng hôm nay mẹ nuôi không mua kẹo cho con rồi!”

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhạc Nhạc có chút thất vọng, nhưng vẫn làm nũng trong lòng mẹ. “Không vấn đề gì, lần sau nhớ mang thì tốt rồi!”

Nguyên Nguyên và Tân Kỳ trao đổi ánh mắt, trong lòng không khỏi đều thầm đánh giá, đứa bé này không phải giáo hoạt ~ bình thường!

Lúc này Vũ Tinh đi ra từ phòng bếp, lớn tiếng tiếp đón bọn họ. “Mau đến, ăn cơm nào!”

“Vũ Tinh ngại quá, em lại phiền chị!” Nguyên Nguyên lập tức nhận lấy thức ăn trong tay Vũ Tinh, đặt lên bàn.

Nhạc Nhạc lập tức ngồi lên ghế dựa, hai tay đặt ở trên bàn, cũng đợi ăn cơm.

Vũ Tinh bĩu môi, sau đó khinh thường nói: “Em bớt già vờ đi, hình như mỗi ngày đều nói xin lỗi chị, lời này chị nghe đến ngấy rồi! Nếu em thật sự cảm thấy thật có lỗi, ngày mai về sớm một chút, sau đó em làm cơm, để chị nghỉ ngơi một ngày!”

Nguyên Nguyên mỉm cười nói: “Em vẫn tiếp tục có lỗi thôi, chị Vũ Tinh!” Cô nói thật có lỗi hoàn toàn là khách khí, cô sẽ không nấu cơm đâu!

Tân Kỳ vuốt đầu cô một chút, oán giận nói: “Nguyên Nguyên, em không được ức hiếp Vũ Tinh đâu! Cô ấy phải buồn bán, còn phải chăm con!”

“Nhưng em tan làm muộn mà, nếu không mỗi ngày anh lại đây giúp Vũ Tinh là được!” Cô lẩm bẩm nói với Tân Kỳ.

“Em không ăn giấm à?” Tân Kỳ thấp giọng hỏi ở bên tai cô!

Nguyên Nguyên lập tức lắc đầu, thật không nể mặt nói: “Không sợ, anh theo đuổi chị ấy ba năm, lại ngay cả tay cũng chẳng chạm nổi, em cần ghen sao?”

Lời của cô, khiến Tân Kỳ tức giận đến đỏ mặt.

Viên Nguyên là bạn cùng phòng của Vũ Tinh, Tân Kỳ lúc trước vì theo đuổi Vũ Tinh, không có việc gì lại chạy đến đây. Cuối cùng không theo đuổi được Vũ Tinh, hần và Nguyên Nguyên ngược lại quen nhau, dần dần hai người thành một đôi.

Mà Nhạc Nhạc cảm thấy gọi cha nuôi rất phiền, liền trực tiếp gọi hần là papa. Vì mình có mẹ rồi, cho nên gọi Nguyên Nguyên là mẹ nuôi!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 29: Chiếc vòng xinh đẹp

Edit mimi

beta Mag

Vũ Tinh tắm mình trên giường, hưng phấn đếm món tiền lớn mười vạn, hơn nữa càng đếm càng hưng phấn.

Hơn nữa vốn là mười vạn, cô lại có bản lĩnh đếm ra hai mươi vạn. “Ai, mặc kệ người khác thế nào, tiền vẫn rất thơm!” Vũ Tinh đặt tiền vào hòm thật cẩn thận, sau đó khóa hòm vào ngăn kéo nhỏ.

Chiếc nhẫn kim cương màu lam nhạt đi vào tầm mắt của cô. Vũ Tinh vô thức cầm lấy, nhớ lại dáng vẻ hần đeo trên tay.

Nhìn vật nhớ người, một màn chuyện cũ lại phóng lại trong đầu Vũ Tinh.

Không nén nổi, nước mắt từ từ chảy ra, cô giận mình vô dụng, dùng sức gạt nước mắt đi.

Hần thật ác độc, vì sao có thể vô tình đoạt quyền làm mẹ của cô?

May mà, ông trời thương cô, để cô có bảo bối Nhạc Nhạc này.

Vũ Tinh dùng mắt trên người con gái mang hương vị ngọt ngào đang ngủ say, hôn lên trán nó.

Nhạc Nhạc đúng là tri kỷ, cũng hiểu được nỗi đau của người làm mẹ như cô.

Tuy rằng cô nuôi con một mình rất vất vả, nhưng với lựa chọn này, cô không hề hối hận!

Cho dù thỉnh thoảng, lòng của cô vẫn đau âm ỉ, nhưng cô cũng không hối hận!

“Nhạc Nhạc, con là động lực sống của mẹ, biết không?” Chăm chú nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái, cô thì thào nói thầm.

Nhạc Nhạc đã sớm mở to mắt, nhìn mẹ còn ngủ, nó đã muốn xuống giường, chạy đến đất chơi.

Ai~~ bảo bối Nhạc Nhạc là một đứa bé đặc biệt ‘Chịu khó’, chưa bao giờ ngủ nướng!

Sáng sớm sẽ bắt đầu sửa sang lại đồ chơi của nó, hơn nữa là cái loại càng sửa sang lại càng rối, thỉnh thoảng, lại bị mẹ tức giận một trận mà ngừng lại!

Tầm mắt của cô bé bỗng bị một cái hộp nhỏ trên bàn hút vào, dẫm chân lên cái ghế cầm lấy hộp trên bàn, hơn nữa còn tò mò mở ra.

Ánh sáng xanh lóe lên ánh vào mắt to của nó: “Đúng là một chiếc vòng đẹp, hi hi!”

Đứa bé đeo ‘Cái vòng đẹp’ lên ngón tay út, xoay vòng qua lại.

Nhưng tay nó rất nhỏ, thế cho nên ‘Cái vòng đẹp’, bay ra trong nháy mắt, nhanh như chớp đã mất tích trong kẽ hở ở khe giường.

Đưa bé kia hoàn toàn không để trong lòng, lại để lại chiếc hộp đầy nắp vào vị trí của nó.....

Vũ Tinh hưng phấn đi vào cửa hàng, từ 8 giờ rưỡi bắt đầu không ngừng nhìn thời gian. Nghĩ đến mười tám vạn kia, cô liền không nhịn được muốn cười. Nhưng đợi chờ, lại không thấy người đến!

Nụ cười trên mặt dần dần biến mất, biểu tình càng ngày càng nghiêm túc. Đáng chết, hắn sẽ không đùa giỡn cô chứ?

Đang lúc tức giận của cô đạt tới điểm cao nhất, ngoài cửa vang lên tiếng phanh gấp.

Từ cửa xe ‘Bốp’ một tiếng, tiếp theo người đàn ông mặc âu phục Italy tôn quý, đi vào cửa hàng làm đẹp.

Vũ Tinh nhìn thấy hắn đi vào rồi, ánh mắt lập tức tỏa sáng, giống như vô số ký hiệu tiền lông lảnh cô trước mắt!

“Thì ra cô thấy tôi đến thì vui như thế, thật khiến tôi thụ sủng nhược kinh đấy!” Thang Duy Thạc đi đến trước mặt cô, mang theo ý cười giấu cợt nói.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Q.1 - Chương 30: Bồi thường

Edit mini

beta Mag

Vũ Tinh không nhìn đến nụ cười nhạt của hắn, chỉ có tay hướng lên ý bảo hắn bỏ tiền vào, ngay cả nói cũng lược bớt đi!

Thang Duy Thạc lấy một xấp tiền từ túi xách ra, lấy đến tay lại không đưa cho cô. “Nhẫn của tôi đâu, nhẫn cho tôi!”

Vũ Tinh nhẫn mặt đưa hộp nhỏ đến tay hắn. Hừ, thấy cô cẩn thận không, còn cố ý bỏ nhẫn vào hộp!

Thang Duy Thạc lấy hộp đến, tùy tiện mở ra. Thật ra hắn rất tin cô, căn bản không cần.....

Khi chạm đến hòm, trong mắt hắn tỏa ra giận dữ. Đáng chết, cô lại cố thủ đoạn như thế.

Hắn, vẫn quá dễ dàng tin người khác! “Hạ Vũ Tinh, cô càng ngày càng lợi hại, thủ đoạn càng ngày càng cao minh! Xem ra, nhiều năm như vậy cô đi lừa không ít tiền nhì!”

Vũ Tinh khó hiểu, vô cùng khó hiểu! “Thang Duy Thạc đây là anh có ý gì? Đưa đồ cho anh, không phải anh đưa mười tám vạn cho tôi à! Giữa chúng ta không có chuyện gì để nói, ngày hôm qua tôi đã nói rồi, tôi là người thế nào thì tôi rõ nhất, không cần anh nhắc nhở tôi!”

Câu nói tiếp theo, Vũ Tinh nghiêng răng nghiêng lợi nói!

“Muốn tôi đưa tiền? Có thể, có phải cô nên đưa nhẫn cho tôi trước không!” Thang Duy Thạc ném cái hộp rỗng tuếch cho cô, để cô nhìn cẩn thận!

Đầu óc Vũ Tinh trống rỗng trong nháy mắt, căng thẳng cầm hộp lên. “Tại sao có thể như vậy, rõ ràng tôi đặt nhẫn vào trong hộp mà!”

“Được lắm, đóng kịch à! Nhẫn của tôi giá trị ít nhất một trăm vạn, đương nhiên là cô phải thích hơn mười tám vạn này rồi!”

Trong mắt Thang Duy Thạc tràn đầy khinh bỉ, tức giận nhìn cô.

Hắn xem thường nhất là điểm này của cô, háms giàu, vì tiền không tiếc trở thành công cụ âm mưu cho đàn ông.

Tuy rằng, hắn là người đàn ông kia, nhưng hắn vẫn rất tức giận.

Vũ Tinh hoàn toàn không nghe hắn chàm chọc, để hộp xuống, đổ ra. Lật đi lật lại vẫn không tìm thấy nhẫn của hắn.

Vì lo lắng, mặt cô tái đi, cơ hồ sắp rơi nước mắt. “Tôi đặt trong hộp rõ ràng, bỏ vào rõ ràng, làm sao có thể không có!” Cô thì thầm nói với mình.

Nhìn thấy ‘màn diễn trò’ của cô, hắn liền cảm thấy ghê tởm. “Hạ Vũ Tinh, cô đúng là diễn viên giỏi, diễn như thật ấy. Nếu không phải sớm biết cô là

dạng đàn bà gì, chỉ sợ tôi cũng bị lừa!”

Hắn không tin khiến cô khổ sở đến cực điểm, làm sao hắn có thể mặc sức vũ nhục cô? Vũ Tinh không tin, lại lật kiểm tra lần nữa, nhưng cuối cùng vẫn thất vọng!

Thang Duy Thạc đề bàn tay nhỏ bé xuống, dùng sức giữ chặt lại. “Cô nói đi, cô nên bồi thường cho tôi như thế nào!”

Vũ Tinh thu cảm xúc kích động về, nâng hai mắt lên đối mắt với hắn. “Tôi sẽ trả mười vạn hôm qua lại cho anh, mười tám vạn này tôi cũng không cần, ngày hôm qua coi như tôi làm không công!”

Thang Duy Thạc như nghe được chuyện cười, ngửa đầu cười to, sau đó bỗng ngừng lại. “Tiểu thư, cô đúng là có tài tính toán nhỉ! Nói cho cô biết, nhân của tôi ít nhất là một trăm vạn. Hoặc là cô trả nhân lại cho tôi, hoặc là đưa ra một trăm vạn!”

Một trăm vạn? Sắc mặt Vũ Tinh càng ngày càng trắng!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 31: Yêu cầu tà ác

edit Nhung

“Làm sao tôi có nhiều tiền như vậy?” Vũ Tinh lớn tiếng kinh hô!

Nghe được cách nói của cô, mày Thang Duy Thạc lại nhăn lại. “Vậy một trăm ngàn đó cô tiêu hết rồi?”

Người phụ nữ này tiêu tiền thật giỏi, lúc trước cũng là như thế. Hình như là máy móc tiêu tiền, có bao nhiêu tiêu bấy nhiêu!

Đáng chết, chẳng lẽ cô dùng một trăm ngàn kia, cho người đàn ông của cô tiêu?

Ý thức được điểm này, trong lòng hắn càng thêm không thoải mái!

“Làm sao, anh muốn lấy số tiền đó về?” Về mặt cô đề phòng nhìn hắn! “Nói cho anh biết, tiền kia là anh đưa cho tôi, đừng hòng lấy về!”

“Tôi không muốn lấy về, tôi chỉ muốn một trăm vạn bồi thường!” Đáng chết, hắn là người đàn ông keo kiệt như thế sao? Đưa tiền ra còn muốn đòi về, đúng là muốn chọc điên hắn!

“Tôi không có một trăm vạn, không có!” Cô vội vàng lắc đầu. “Nếu không vậy thì, tôi trả tiền lại cho anh theo định kỳ! Tháng này có hai mươi tám vạn này, về sau hàng tháng tôi trả anh năm vạn, cho đến khi còn xong mới thôi!”

Cô lo lắng cúi người, trên cổ áo hình thành một khe rãnh thật sâu.

Mà hình ảnh này, đương nhiên không khiến hắn rung động!

“Tiểu thư, tôi cũng không rảnh quản năm vạn mỗi tháng của cô!” Hắn hí hóp mắt nhìn cô.

Cô càng ngày càng đẹp, so với trước kia còn quyến rũ hơn vài phần. Dưới váy ngắn chân dài thẳng tắp, dáng người so với lúc trước, càng làm người ta mơ màng hơn.

Ánh mắt lại bị cô hấp dẫn, hắn miệng khô lưỡi khô nuốt nuốt nước miếng, chỉ thấy yết hầu rung động lên xuống.

Đáng chết, hắn muốn cô, hắn muốn cô đến điên cuồng.

Hắn bỗng dùng sức kéo Vũ Tinh đắm chìm trong thương tâm ngã ngồi lên đùi hắn.

“Này, anh muốn làm gì?” Vũ Tinh nóng lòng giãy dụa, dùng sức vịn vịn thân thể.

Mà hắn thì không chế cô bằng khuỷu tay, lồng ngực dán chặt vào cô. Cô vịn vịn, khiến hắn càng thêm hưng phấn!

“Vũ Tinh, cùng anh một lần, một trăm vạn đó anh sẽ không cần nữa!” Hắn nhẹ giọng nói ra giao dịch bên tai cô, hắn biết mình sẽ đạt được!

Vũ Tinh cảm thấy mình chưa từng bị vũ nhục thế này từ trước đến nay, sắc mặt càng thêm nhợt nhạt. “Thang Duy Thạc anh buông ta, ta tôi sẽ vay bạn trả tiền lại cho anh! Tôi sẽ không dùng cách đó bồi thường, mau buông ra!”

“Chỉ cần một lần, anh lại cho em một trăm vạn, được không?” Lần này hắn hoàn toàn cầu xin, môi mỏng đã đỏit khát dán lên cổ cô, hôn đỏit khát.

Hạ Vũ Tinh cầm lấy túi trên bàn, dùng sức ném vào hắn. “Luuu mạnh, anh buông, buông ra!”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 32: Yêu cầu tà ác 2

edit Mag

Vũ Tinh dùng sức toàn thân giãy khỏi vòng vây của hắn, lấy túi da dùng sức đập vào đầu hắn. “Luuu mạnh, buông ra!”

Dù sao cô cũng là cô gái yếu ớt, mà đối mặt lại là hắn cường thế như thế.

Cho dù cô dùng toàn lực, vẫn không thể thoát khỏi hắn nắm trong tay.

Thang Duy Thạc chỉ cần một bàn đã có thể khống chế hoàn toàn hai tay của cô, khuôn mặt đẹp mang theo tà khí kè sát cổ cô, tham lam hấp thụ hương khí trên người cô. “A... thật thơm, như năm đó!”

“Anh buông tôi ra, Thang Duy Thạc nếu anh muốn phát tiết thú tính, đi tìm bạn gái của anh đi. Đừng chạm vào tôi, mau buông ra!” Hai tay bị hắn giữ lấy, hai chân lại bị hắn chặn lại, phản kháng của cô chỉ có thể dựa vào ‘Miệng’!

Thang Duy Thạc cắn bản không nghe lời cô, gương mặt đẹp bỗng cúi thấp, che lại đôi môi đỏ mọng của cô.

Trong nháy mắt khi chạm vào cô, Thang Duy Thạc cảm thấy mình giống như bị điện giật, toàn thân tê dại không thôi. Cánh môi của cô bóng sáng mềm mại, khiến hắn không nhịn được nhẹ nhàng cọ xát.

“Ư..... “ Vũ Tinh hé mở môi đỏ mọng, muốn mắng hắn.

Hắn nắm đúng thời cơ, lưỡi dứt khoát tiến vào cuốn lấy hương thơm trong miệng cô.

Vũ Tinh không thôi giãy dụa, nhưng lại bất lực, chỉ có thể mặc hắn khinh bạc mình.

Hắn bá đạo mút lấy lưỡi cô, dùng sức ôm lấy cô.

Hương vị của rất ngọt, không biết lúc trước cô có phải đã ăn đường không, nếu không sao có thể ngọt như thế!

Hắn từ trước đến nay luôn thành thạo với chuyện nam nữ, thế nhưng vẫn cứ như vậy mà mê say.

Hắn say mê không phải là cô mất đi lý trí, Vũ Tinh nắm lấy cơ hội, cả trên cả dưới dùng sức hợp lại.....

“A..... “ Thang Duy Thạc kêu thảm thiết một tiếng, buông cánh môi của cô ra. Chỉ thấy trên môi mỏng của hắn, rỉ ra máu màu đỏ.....

Cuối cùng có thể mở miệng nói chuyện, cô mắng nói: “Luuu mạnh, anh buông tôi ra, anh còn dám vô lễ, đừng tưởng rằng anh có mấy đồng tiền dơ bẩn, muốn thế nào cũng được! Nếu anh muốn phát tiết, phải đi tìm vợ anh, tìm bạn tình của anh, nếu bọn họ đều không gọi dậy nổi hứng thú của anh, người phải đi tìm tiểu thư khác, anh đừng hòng ức hiếp tppp!”

Nói xong, không biết cô là bị dọa, hay là tức giận, toàn thân đều run rẩy.

Mặt Thang Duy Thạc trở nên xanh mét, mắt sâu lạnh lẽo đủ để đông chết người. Bỗng hắn khẽ nhếch khóe miệng nhiễm máu, kéo tóc cô đến, khiến cô không thể không ngẩng đầu nhìn mình. “Tôi chỉ có mấy đồng tiền dơ bẩn, ha ha, bây giờ cô giả vờ làm thần thánh thánh nữ không thể xâm phạm? Đúng là quá buồn cười! Lúc trước, không biết là người phụ nữ nào vì năm vạn đồng mỗi tháng, lại hướng tôi tách hai chân ra! Cô cho là cô thanh cao lắm à. Khi cô mười tám tuổi, năm vạn của tôi có thể chơi cô một tháng..... “

“Anh cầm miệng cho tôi, Thang Duy Thạc, anh cầm miệng lại!” Vũ Tinh tức giận hét to, vịn vịn thân thể như phát điên, rút chân dài ra dùng sức đá hắn.

Hắn làm sao có thể nhục nhã cô như thế, làm sao có thể! Hắn biết cái gì, hiểu cái gì? Hắn không biết cái gì cả!

Hắn không hề cho cô cơ hội đánh mình, linh hoạt tránh khỏi tập kích của cô. “ Sao thế, tôi nói không đúng à? Bây giờ cô thẹn quá thành giận, ha ha,

đúng là tức cười! Hạ Vũ Tinh, cô già vờ làm con gái nhà lành lừa người khác còn có thể, nhưng cô gạt được tôi chắc?”

“Đúng, đúng, đúng, tôi từng là món đồ chơi của anh, nhưng tôi bây giờ không phải, anh không thể ép tôi làm gì!” Hạ Vũ Tinh giữ nước mắt trong mắt, thấp giọng quát.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 33: Ra giá

edit Mag

Càng không thể chiếm được, lại càng muốn lấy được, con người đều có bệnh chung này.

Thang Duy Thạc lấy chi phiếu ra, tuyệt bút vung lên viết xuống một chuỗi con số, sau đó quơ quơ trước mắt Hạ Vũ Tinh. “Một trăm vạn, cô ngắm lại xem, lúc trước cô cùng tôi một năm cũng chỉ có sáu mươi vạn, bây giờ tôi ra một trăm vạn chỉ cần một lần của cô, không phải rất rõ ràng sao?”

Tự tôn của Hạ Vũ Tinh bị hấn dẫm đi dẫm lại, điều này khiến cô khó chịu không thể ngẩng đầu lên. Cô chỉ cúi đầu, không ngừng lắc. “Không, anh đi đi, anh đừng nhục nhã tôi!”

Hấn bật cười hai tiếng, tay ôm cô lại, tay bá đạo nâng eo mảnh khảnh của cô lên, dùng sức ép vào thân thể mạnh mẽ của mình. Dán miệng bên tai cô, thở ra nhiệt khí nói: “Hạ Vũ Tinh, tôi không nhục nhã cô, tôi chỉ muốn có được cô! Chỉ một lần thôi, tôi sẽ không nói cho chồng cô!” Câu nói tiếp theo, hấn nói đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Chỉ cần nghĩ đến cô giữ mình vì chồng cô, hấn liền giận dữ, không thể không có được cô.

“Thang Duy Thạc anh có tiền thì cho người khác, tôi không cần. Tiền nhả kia, tôi nhất định sẽ nghĩ biện pháp trả lại cho anh, mời người buông ra!” Vũ Tinh dùng sức kéo hấn.

Sức của cô đối với hấn mà nói, càng như là mát xa. “Chỉ một lần cô cũng không chịu thiệt, dù sao chúng ta trước kia không biết đã làm bao nhiêu lần rồi, thêm một lần cũng chẳng là gì cả! Nhưng cái cô cần phải coi trọng, đây là một trăm vạn đấy!”

“Thang Duy Thạc, một trăm ngàn tôi cũng không cần, một trăm vạn này không biết không cảm thấy quá ít sao?” Thấy không thể thoát khỏi bàn tay hấn, Vũ Tinh bắt đầu giễu cợt hấn, chọc giận hấn.

Khóe miệng hấn xả ra một nụ cười châm chọc, thì ra là hấn ra giá thấp. Hừ, quả nhiên là đàn bà háms giàu, nhưng không sao cả, tiền hấn tuyệt đối không thiếu. “Cô ra giá đi, cô cho rằng mình trị giá bao nhiêu tiền?”

“Năm trăm ngàn, anh có thể cho tôi không?” Cô mỉm cười, mở to mắt đẹp khiêu khích nhìn hấn.

“Tôi thấy cô thích tiền đến điên rồi, cô cảm thấy giá trị của cô là giá này à?” Năm trăm ngàn? Vậy mà cô ta cũng có thể nói ra.

“Không phải anh muốn mua sao? Vừa rồi nói đến thống khoái, tôi ra giá, anh lại luyến tiếc. Ha ha!” Cô châm chọc cười nói.

Loại cười nhạo này khiến trên mặt hấn nhất thời không còn ánh sáng, năm trăm ngàn đương nhiên không phải số nhỏ, khiến ai đó xuất ra mà không đau lòng? Nhưng vì thể diện, hấn vẫn lấy chi phiếu ra lần nữa. Đáng chết, hấn không thể để người phụ nữ này xem thường.

Đang lúc hấn viết chi phiếu, Vũ Tinh lại rút gậy bóng chày ra, ném vào hấn.....

Hấn viết chi phiếu, hoàn toàn không chú ý tới động tác của cô. Khi cây gậy đánh đến lưng hấn thật mạnh, hấn mới biết được mình bị tấn công tập kích. “Cô điên à, mụ đàn bà chết tiệt!”

Vũ Tinh không chút khách khí dùng lực đánh lên người hấn. “Thang Duy Thạc con chó chỉ biết động dục này, cút cho ra ngoài cho tôi, cút đi!”

Động tác trong tay cô giống như không chịu khống chế, đánh hấn nhiều lần. Nhưng không biết là cố ý hay vô tình, cô lại không đánh vào đầu của hấn, chỉ đánh lên cánh tay hoặc lưng hấn.

Cho dù hưng phấn hơn nữa, bị cô đánh như vậy cũng nói hết vị. “Được lắm, tôi đi!”

Nghe hấn nói như vậy, cuối cùng cô cũng thở hắt ra dừng tay lại. Nhưng không buông gậy bóng chày, gậy gao nắm trong tay. “Anh đi mau, một trăm vạn kia tôi sẽ nghĩ cách trả lại cho anh, mời anh đừng quấy rầy tôi!”

Thang Duy Thạc nhìn tức giận xuống trọn mắt nhìn cô, rất lâu sau tràn ngập vị đắng chua hời: “Cô thật sự yêu chồng, yêu chồng đến thế ư”

Vũ Tình nhếch mày, mặt mang ý cười gât đầu. “Đúng vậy, tôi yêu anh ấy, rất yêu rất yêu!”

Không biết vì sao, lòng hần giống như bị hung hăng đâm vào, khiến hần rất khó chịu. “Được, tôi đây chúc cô hạnh phúc, hy vọng chồng cô cũng sẽ yêu cô như thế!”

Nói xong, hần cũng không quay đầu lại rời khỏi cửa hàng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 34: Không dám nhớ lại

edit Mag

Vũ Tình như quả bóng cao su xì hơi, ngồi lại ghé trên.

Lời nói vũ nhục kia lại quanh quẩn bên tai cô không đi, nước mắt tủi thân tuôn rơi xuống.

Hần dựa vào cái gì mà vũ nhục cô, hần làm sao có thể xem thường cô như thế! Cắn chặt môi dưới, cho dù đã chảy máu, vẫn không để ý.

Hần là Đại thiếu gia ngậm thìa vàng mà lớn, hần căn bản chưa từng chịu đựng cảnh nghèo khó, ngay cả tư vị bưng đũa cũng không.

Cô từng cũng là sinh viên giỏi, nhưng ba bỗng qua đời, mẹ bị bệnh, em trai em gái đang đi học, cô có thể làm sao bây giờ?

Lúc ấy cô mới mười tám tuổi, cô có thể làm thêm để lo cho mình, nhưng còn người thân thì làm sao?

Cô không phải là cô gái không kiên cường, cô nếm qua vừa làm vừa học, dùng tiền lương đó để sống và giải quyết khó khăn.

Cô thử tạm nghỉ học làm việc chăm sóc người nhà, cũng không có bằng cấp, cô có thể tìm việc làm gì?

Kiểm tiền thật khó, cộng thêm mẹ thường nằm viện uống thuốc, cô không thể gánh vác nổi.

Vì bất đắc dĩ, cô mới chọn ‘ra biển’! (*)

(*) ta nghĩ là từ lỏng chỉ việc làm ở quán bar á ^^

Ngày đầu tiên ra biển, đã gặp hần.

Trong một căn phòng.

Mười mấy cô bé ăn mặc đẹp để ngồi trước gương vẽ mày kẻ mắt. Trong lúc đó các cô thuận miệng vui đùa, thỉnh thoảng đến đoạn tiết mục váy ngắn, mấy cô bé lại cười vang.

Nini lẫn lộn ở đây vài năm, là chị cả của những cô gái này. “Này, tới qua đồng vàng kia uống thuốc xong, cái thứ kia dài ra to ra, rồi ép chị xuống. Không đợi chị hoàn hồn, hần đã vào được! Đau lắm đấy, hôn mê bất tỉnh luôn! Khi hần xong việc lúc nào, chị cũng không biết!”

“Oa..... Ha ha”

“Ha ha!” Vài cô gái cười vang, lại tò mò hỏi. “Chị Nini trải nghiệm rộng rãi, chẳng lẽ lúc trước chưa từng gặp chuyện này à?”

Cuối cùng Nini đắp thêm một tầng phấn lên mặt, hung hăng bỏ hộp phấn phác vào hộp. “Chị đây thật chưa từng gặp thẳng nào biến thái như thế, nếu không phải chị có bản lĩnh, đã sớm bị tên biến thái kia đùa chết rồi.”

Ngày đầu tiên đi vào nơi này, Vũ Tình kinh hồn nghe các cô gái đối thoại. Khuôn mặt vốn đã nhợt nhạt, bây giờ không còn hạt máu.

Tay cầm cây lược gỗ căng thẳng run run. Liên tục mấy lần, lược đều không chạm vào tóc.

Hồng Ngọc thân là ma ma, đi đến sau Vũ Tinh, nói với người trong gương: “Bảo bối của ta, loại trang phục này không được, trang điểm quá nhạt, không hấp dẫn được ánh mắt đàn ông!”

“Em. em không muốn hấp dẫn ánh mắt đàn ông!” Cô nói theo trực giác, rồi mới phát hiện lời mình, có bao nhiêu sự nhầm lẫn. Không muốn hấp dẫn ánh mắt đàn ông? Vậy cô đến đây làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 35: Mới quen

edit Mag

Gặp nhiều cô gái như thế rồi, Hồng Ngọc sao không rõ suy nghĩ của các cô. “Sống ở đâu thì ở yên đấy, dù làm gì cũng phải làm đến tốt nhất. Đi đến bước này rồi, chúng ta phải làm tốt nhất, kiếm cái cho cả vài năm sau. Về sau có tìm bạn trai, cũng có thể gả mình với người xứng đáng!”

Vũ Tinh không nói gì, chỉ cầm khăn ẩm, chuẩn bị lau mặt. Ma ma nói đúng, nếu đã đến đây, cô sẽ kiếm nhiều tiền hơn.

Người nhà đang chờ tiền, nếu cô lại không lấy được tiền về, người nhà của cô chỉ sợ ngay cả cơm đều cũng chẳng có mà ăn. Càng đừng nói đến tiền thuốc của mẹ, học phí của em trai em gái.

Hồng Ngọc cầm tay Vũ Tinh, mỉm cười nói: “Đến đây đi, nhìn em cũng chưa trang điểm, hôm nay chị Hồng Ngọc sẽ tự tay trang điểm cho em.”

“Cám ơn, chị Hồng Ngọc!” Vũ Tinh gật gật đầu, nâng mặt lên phối hợp với Hồng Ngọc.

Động tác của Hồng Ngọc tương đối nhanh, sau hai ba phút, đã biến vẻ mặt còn ngây ngô của Vũ Tinh, thành người phụ nữ phong tình vạn chủng mười phần.

Vũ Tinh không dám tin, người trong gương là mình. Cô có thể xinh đẹp như vậy sao? Cô vẫn nghĩ đến, mình và hai chữ ‘Xinh đẹp’ này, hoàn toàn khác biệt?

Thang Duy Thạc cùng bạn bè đến nơi đây thả lỏng, mang theo vẻ mặt hứng thú nhìn các tiểu thư đi vào mát xa. Cảm giác đầu tiên, người ở đây rất đẹp.

Khuôn mặt đẹp như tranh, sóng tóc quấn sau đầu, vài sợi tóc buông bình thả xuống trước ngực. Áo bó màu đen, lộ ra trong không khí da thịt trắng nõn.

Dưới váy ngắn là hai chân dài cân xứng. Khi hần nhìn thấy cặp đùi đẹp của cô gái kia, đôi mắt đen của hần không khỏi mờ ám vài phần.

Vũ Tinh vừa mới bị chị Hồng Ngọc đẩy mạnh vào, căng thẳng đứng trước cửa. Các chị em đi vào cùng cô, đã bắt đầu mát xa cho khách.

Mà cô lại không có cách nào hết rụt rè, đi đến chỗ khách của cô. Cúi đầu xuống, cắn chặt môi dưới.

Đây là phòng mát xa hai người, bạn bè Thang Duy Thạc, ông chủ giàu có- Hàn Mặc Vũ, đã nhắm mắt lại hưởng thụ mát xa. Không biết là vì thoải mái, hay là vì đau đến tê đi, thỉnh thoảng lại ngấm thành tiếng.

Thấy tiểu thư mát xa do dự bất động, Thang Duy Thạc đơn giản châm một thuốc lá, bắt đầu phun ra khói.

Thiến Thiến mát xa cho Hàn Mặc Vũ, khẽ gọi chị em mới tới. “Tina, nhanh phục vụ khách đi!”

Tina là tên chị Hồng Ngọc đặt cho Vũ Tinh, khi làm việc ở đây không được dùng tên thật. “A.” “Cô căng thẳng lên tiếng, đi chậm đến chỗ khách.

“Em là người mới?” Thang Duy Thạc không xoay người nằm úp xuống, chỉ ngồi nhìn người về mặt căng thẳng.

“Vâng!” Căng thẳng muốn chết, đầu óc Vũ Tinh trống rỗng.

Thang Duy Thạc nhủ vậy, có chút không vui. “Chị Hồng Ngọc, sao lại cho tôi người mới đến. Em có biết huyết vị tốt không?” Hấn soi mới nói.

Theo lời này, Vũ Tinh tức giận ngắt đầu. “Xin anh đừng hoài nghi tay nghề của tôi, chúng tôi đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp. Hơn nữa, thành tích tốt nghiệp của tôi vô cùng cao!”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 36: Mới quen 2

Edit nhuquynh91

Beta mimi

Thang Duy Thạc thật không ngờ cô gái này, tính tình còn rất kiên cường, quả là ít người dám cùng hấn nói được như vậy.

Trong sự nhu nhược của cô, mang theo tinh thần không phục, đã hấp dẫn thành công sự chú ý của hấn: “Được, vậy cô mát xa cho tôi, xem tay nghề của cô có thật là tốt như cô nói không?”

Lập tức, hấn xoay người nằm xuống chờ phục vụ.

Động tác của Vũ Tinh tuy không lưu loát, nhưng cũng lại bấm các huyết trên người hấn rất chính xác, bàn tay mảnh khảnh còn rất có lực, khiến người ta có thể cảm thấy được truyền đến lực xuyên thấu từ huyết vị.

Thang Duy Thạc hít mắt cảm thụ bàn tay nhỏ bé trượt trên lưng hấn, thân thể truyền đến từng đợt run rẩy. Hai tay cô giống như mang theo ma lực, khiến hấn cảm thấy hưng phấn.

Đáng chết, hấn lại.....!

Là do lâu lắm không gần phụ nữ sao? Hấn cùng một ngôi sao nhỏ hạng ba mới chia tay vài tuần lễ, cũng có thể nói hấn đã vài tuần không được ôm phụ nữ.

Hấn phiền muộn thờ dài, cố gắng che dấu khát vọng ở hạ thân.

Đáng chết, mỗi lần hấn đến nơi đây, hoàn toàn là vì mát xa, tuyệt đối sẽ không có ý nghĩ gì khác đối với các cô gái mát xa ở đây, tuyệt đối không!

Nơi này không có phòng cho người ngoài, tất cả đều là phục vụ hội viên VIP. Chắc hấn phải vậy, hội viên VIP có thể đi vào nơi này để thư giãn không phải chủ tịch, tổng giám đốc, CEO, thì cũng là nhân viên quan trọng.

Nơi này không chỉ có cơ sở vật chất tốt, mà ngay cả các cô gái phục vụ, bất kể là hình dáng bên ngoài đều là rất đẹp.

Chất lượng phục vụ mát xa, yêu cầu cũng tương đối hà khắc, từng cô gái vào nơi này làm mát xa nhất định là phải trải qua huấn luyện nghiêm khắc, có thành tích cao trong các cuộc thi, mới có thể làm việc.

Bởi vậy, Thang Duy Thạc cùng vài bạn bè của hấn có thời gian mới tới nơi này mát xa, để bản thân thả lỏng một chút. Về phần các cô gái bao thì sao? Là bọn hấn khinh thường.

Nhưng bây giờ, bởi người phụ nữ đang đâm lưng cho hấn, thế nhưng lại gọi lên hứng thú của hấn. Chân của cô rất nhỏ, tuy rằng không nhìn thấy, nhưng hấn có thể cảm thấy được như vậy.

Khi vừa mới nhìn thấy đôi chân thon dài mảnh khảnh của cô, điều này khiến hấn ảo tưởng đến việc hai chân của cô quấn lấy hông của hấn sẽ là cảm thấy như thế nào.

“Cô năm nay bao nhiêu tuổi?” hỏi xong, hấn mới ý thức được bản thân lại hỏi vấn đề này.

“Mười tám!” Vũ Tinh nhỏ giọng trả lời.

“Thật trẻ!” Hấn chỉ nói ra ba chữ, không dám nhiều lời, vì hấn sợ chỉ cần hé miệng hấn sẽ rên thành tiếng.

Giọng hấn rất êm tai, đáng người cũng thật chuẩn. Vai rộng hông hẹp, dáng người hình tam giác thật hoàn mỹ

Hơn nữa, đừng nhìn hấn có chút gầy yếu, nhưng da thịt từ bả vai đến bàn tay, do liền một mạch, chỉ cực dương cương (ý nói cơ bắp ấy, ta thấy dùng từ vâm là hợp lý =))

Vũ Tinh không khỏi bắt đầu ảo tưởng, nếu người khách đầu tiên của cô là hân, cô tuyệt đối sẽ không hối hận. Cô đã mười tám tuổi, lại còn chưa bao giờ quen bạn trai.

Đối với quyết định của mình, cô không hối hận, chỉ cảm thấy thật đáng tiếc. mười tám năm bảo vệ sự trong sạch của bản thân, chẳng lẽ sẽ bị mất trong tay lão già bụng phệ kia?

Không, cô không muốn, chỉ là tưởng tượng, cô đã có cảm giác buồn nôn.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 37: Tình yêu mua bán

Đối với đêm đầu tiên, cô vẫn có ảo tưởng rất lớn. Động tác trong tay cô bắt đầu trở nên có vài phần khiêu khích, tiềm thức trong cô muốn khiêu khích hân, làm cho hân mua đêm đầu tiên của mình, về phần động tác khiêu khích này, đương nhiên vốn là do được huấn luyện trước.

Nếu không cô làm sao biết được khiêu khích một đàn ông như thế nào. Đôi tay nhỏ về loạn phía sau lưng hân, người hơi cúi xuống, lập tức sợi tóc của cô nhẹ buông xuống phía sau lưng hân.

Mà những sợi tóc như ma quái trên lưng hân nhảy lên theo một vũ đạo. Mùi hương tự nhiên trên người cô tản ra tiến vào trong mũi hân.

Ừm, hân rất thích hương vị này.

Hạ thân của Thang Duy Thạc càng lúc càng nhô cao, khiến hân không thể không đè tay cô lại: "Tốt lắm, có thể ngừng!"

Vũ Tinh sùng sốt, cô vừa mới bắt đầu câu dẫn, hân liền kêu ngừng. Chẳng lẽ, hân không thích bị khiêu khích? Hay là hân không thích bị cô khiêu khích?

Thang Duy Thạc xoay người đối mặt với Vũ Tinh. Cô bỗng cảm thấy như hít phải một ngụm khí lạnh, giống như vừa bị cái gì đụng vào làm đầu óc cô đột nhiên trống rỗng. Hân ta thật đẹp trai!

"Linh " một chuỗi tiếng chuông điện thoại

vang lên cắt đứt không khí quý dị bên trong. Bạn của Thang Duy Thạc, Hàn Mặc Vũ trả lời điện thoại: "Cái gì, công ty có vấn đề, cần con phải đến công ty? Không phải đầu ba, bây giờ đã khuya! Ngày mai cần dùng gấp? Vậy được rồi, con sẽ đi lấy sau đó đem về nhà!"

Trả lời điện thoại xong, Hàn Mặc VQ bất đắc dĩ cúp máy, nói với người nằm trên giường mát xa bên cạnh: "Thật xin lỗi, cậu tiếp tục đi, tớ có chút việc phải đi trước!"

"Ừ, trên đường đi cẩn thận một chút!"

"An tâm, bye bye!" Hàn Mặc Vũ hướng bạn tốt tạm biệt, ra khỏi phòng.

Cô gái mát xa cho Hàn Mặc Vũ, Thiến Thiến, đương nhiên cũng đi theo ra ngoài.

Như vậy, trong phòng chỉ còn lại có Thang Duy Thạc và Hạ Vũ Tinh. Hai người đồng thời nuốt nước miếng, phát ra tiếng vang thật to.

Thang Duy Thạc là bởi vì đói khát mà cổ họng trở nên khô khốc, mà còn lại Vũ Tinh là bởi vì căng thẳng mà cổ họng trở nên khô khốc.

"Mỗi tháng năm vạn đồng, làm tình nhân của tôi, đồng ý không?" Hân bỏ đi xấu hổ, trực tiếp mở miệng nói! Cô tới nơi này kiếm tiền cũng chỉ là tiền buôn bán xác thịt cho nên hân cũng không vòng vo.

Cái gì, cái gì? Tình nhân, mỗi tháng năm vạn đồng? Hai từ này nổ mạnh khiến cho trong đầu cô trống rỗng!

Thấy cô một hồi lâu cũng không đáp, Thang Duy Thạc hơi có chút thất vọng nói: "Cái kia quên đi!"

"Không, tôi nguyện ý, tôi nguyện ý!" Cô vội vàng nói hai cái nguyện ý xong, về mặt đỏ bừng.

Trời ơi, có phải phản ứng của cô quá nôn nóng không?

Thang Duy Thạc nhếch khóe môi, vươn cánh tay dài nắm lấy bả vai lơ lửng của cô: "Chúng ta trước tiên thỏa thuận về điều kiện, mặc kệ trước kia em

từng có bao nhiêu người đàn ông, sau khi trở thành tình nhân của tôi, không được qua lại với người đàn ông khác. Nếu để tôi biết em còn qua lại với người đàn ông khác, chúng ta sẽ chấm dứt quan hệ! Mặt khác còn có một chút việc em phải nhớ kỹ, chúng ta chỉ là tiền tài và quan hệ, đừng tưởng yêu tôi! Đương nhiên, nếu như em không muốn tiếp tục, hoặc là tôi không muốn tiếp tục, như vậy quan hệ của chúng ta chấm dứt ngay lập tức!"

Hắn phải giải thích chuyện cho rõ ràng, bởi vì hắn không muốn dùng chung một "chiếc giày" cùng người khác, như vậy thật rất không vệ sinh, (nhuquynh: ta thấy kì kì ah!

AAI

Hắn cũng không muốn có dính dấp gì về tình cảm với đàn bà, hắn đơn thuần chỉ muốn có cảm giác kích thích thôi.(AA)

Lời nói của hìn khiến cho cô cảm thấy vô cùng xấu hổ. Hắn đánh giá cô rất thấp, cô vẫn là một cô gái tốt, không, khi đi đến nơi này, cô đã đánh mất tư cách là một cô gái tốt rồi, nhiều nhất nhiều nhất, cô vẫn là một cô gái trong sạch. "Anh yên tâm đi, tôi sẽ không dâm dăng như vậy!"

Kết quả như thế đối với cô mà nói, đã là tốt nhất rồi. Lộ ra một chút cười khổ, đối mặt với một người đàn ông chung quy vẫn tốt hơn so với đối mặt với một đồng đàn ông.

Tình cảm? Cô làm sao dám hy vọng xa vời như vậy?

Tiền, cô tất cả đều là vì tiền.

Thang Duy Thạc cúi đầu ở bên tai cô, nhẹ thở ra khí nóng nói: "Vậy được rồi, chúng ta đi thôi!"

Cứ như vậy, mười tám tuổi cô trở thành bạn cùng giường của hắn!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 38: Vô hạn thương cảm

Vũ Tinh nháy mắt mấy cái phục hồi tinh thần từ những hình ảnh của quá khứ, nhẹ nhàng lau đi những giọt nước mắt, khoe miệng lộ ra một nụ cười tự giễu.

Là kiếp trước cô tạo nghiệt, cho nên kiếp này phải chịu tội sao? Cô vì người nhà của mình mà trả giá tất cả, kết cục lại bị mọi người miệt thị cùng vứt bỏ.

Ha ha, cô vẫn tự nói với chính mình, bọn họ đều là người thân của mình, cô không nên đi oán, đi hận.

Nhưng, điều này làm cho cô không đi oán thế nào, không cho cô cảm thấy ủy khuất thế nào?

Dù là bây giờ, cô vẫn khát vọng nụ cười của mẹ, khát vọng cả nhà có thể ngồi quây quần cùng một chỗ, làm cho cô cảm thụ được sự ấm áp của gia đình. Cô cũng nói với bản thân là cô cũng không có độc, cô cũng có người thân quan tâm.

Tuy rằng biết điều này không thể nào thành hiện thực, nhưng cô vẫn không nhịn được ảo tưởng.

Đêm khuya ngủ mơ, cô thậm chí còn khát vọng có thể nhìn thấy hắn, khát vọng được hắn ôm.

Nghĩ đến đây, cô khổ sở cắn cắn khoe miệng. Có phải cô thật ngốc, thật xấu hay không.

Mặc kệ lúc trước bọn họ có hiểu lầm như thế nào, cô cũng không thể có loại ảo tưởng này. Vì hắn không phải ai khác, mà chính là em rể của cô! Đây tất cả là sự trùng hợp, châm chọc hay là nghiệt duyên đây?

Trái tim lần nữa lại tràn ngập đau đớn, đau đến nỗi cô không thể không gát gao đè chặt ngực, sắc mặt của cô càng trắng, đôi môi run rẩy không ngừng.

Ha ha, chẳng lẽ đúng là đàn ông không xấu thì phụ nữ sẽ không thương sao? Hắn làm sao có thể dễ dàng châm ngòi cảm xúc của cô, dễ dàng khiến cô rơi nước mắt như vậy?

Lúc này cửa mở ra, mấy cô bé đi vào. Khách tới cửa, cắt đứt tất cả sầu bi của cô!

Trong ngành làm móng Vũ Tinh tương đối có danh tiếng, cho nên cô làm đẹp cho rất nhiều cô gái, đôi khi còn cần tới nhà phục vụ.

Trước khi đóng cửa hàng, Vũ Tinh liền nhận được điện thoại của chị Hồng Ngọc: "Vũ Tinh à, buổi tối em đến đây đi. Các cô gái của chị muốn làm móng, mười mấy người lận, như vậy em trực tiếp đến đây luôn đi!"(AA) Một lần Hồng Ngọc đi làm móng, vô tình gặp được VQ Tinh. Có lẽ là vì muốn giúp đỡ công việc làm ăn của Vũ Tinh, hay có lẽ do tay nghề của Vũ Tinh rất tuyệt. Tóm lại, Vũ Tinh thành người chuyên làm móng cho các cô gái!

“Vâng, em nấu bữa tối xong liền đến...” Ước hẹn thời gian xong, Vũ Tinh liền cúp máy!

Có công việc làm ăn đến, trên mặt Vũ Tinh lộ ra một nụ cười. Không sai, ông trời thật chiều cô, biết cô đang cần tiền để dùng.

Một trăm vạn, cô nhất định phải mau chóng trả lại cho hán! Cô không muốn lại có sự hiểu lầm với hán, tất cả trở lại yên bình là tốt nhất!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 39: vì tiền liều mạng

edit nhuquynh91

beta mimi

Nhạc nhạc mới từ nhà trẻ về không lâu, đôi môi đỏ mọng chu lên một cách bức bối, tội nghiệp nhìn mẹ mang theo hộp dụng cụ chuẩn bị ra ngoài: “Mẹ, mang con đi cùng được không? Nhạc Nhạc sẽ không làm ồn, Nhạc Nhạc muốn ở cùng một chỗ với mẹ!”

Cô bé còn chưa kịp làm nũng với mẹ mà mẹ đã muốn đi ra ngoài làm việc!

Vũ Tinh nhéo khuôn mặt trắng nõn của con gái rồi tiếp theo hôn một cái thật kêu, sờ sờ mái tóc mềm mại của con trấn an nói: “Cục cưng, mẹ lập tức sẽ trở về, ngoan ngoãn ở nhà với mẹ nuôi nhé!”

“Đừng mà, mẹ!” Nhạc Nhạc vẫn kè sát trong lòng Vũ Tinh, gắt gao ôm lấy quần áo của cô.

Mất thấy thời gian không còn kịp, Vũ Tinh không còn dịu dàng khuyên bảo nữa. Khuôn mặt trở nên tức giận, nghiêm túc nhìn chăm chăm con gái: “Mẹ muốn đi kiếm tiền, mau buông mẹ ra!”

“Mẹ!” Cô bé sợ sệt buông cánh tay ra, ánh mắt còn gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Nguyên Nguyên lúc này từ trong phòng bếp đi ra ôm lấy con gái nuôi: “Nhạc Nhạc, ngoan ngoãn ở nhà với mẹ nuôi đi, một lát nữa ba ba con sẽ đến, mang bánh ngọt đến cho con.”

Vũ Tinh cho con gái một cái hôn gió, xoay người đi ra khỏi nhà.....

Trong phòng nghỉ của khách sạn, chỉ nghe tiếng các cô gái vừa nói vừa cười. Vũ Tinh mỉm cười nói chuyện phiếm với các cô, nhưng vẫn không dừng động tác ở tay. Liên tục bốn giờ, cuối cùng cô cũng làm xong móng tay cho mười cô gái.

Trời ạ, quả thật là một công việc nặng nhọc. Ngắm lại mười cô gái, chính là một trăm cái móng tay nha.

Nhưng nhìn lại số tiền kiếm được tương đối cao, cô thật đúng là một chút cũng không thấy mệt.

Nhận tiền xong, Vũ Tinh bắt đầu sửa sang lại thùng dụng cụ của mình.

Mà các cô gái cũng tốp năm tốp ba đi ra khỏi phòng nghỉ, bóng đêm buông xuống cũng đại biểu cho việc là các cô phải bắt đầu làm việc!

“Vũ Tinh, gần đây em thế nào, vẫn còn chưa quen bạn trai sao?” Hồng Ngọc đi tới bên cạnh cô, quan tâm hỏi. Có lẽ bản tính không chịu khuất phục kia rất giống mình năm đó cho nên rất thích cô.

Vũ Tinh ngẩng đầu nhẹ nhàng cười: “Không! Em bây giờ còn không muốn suy nghĩ về vấn đề này, chờ Nhạc Nhạc lớn một chút rồi tính sau!”

“Nhiều đàn ông theo đuổi em như vậy, chẳng lẽ không có một người làm cho em động tâm? Chỉ cần kinh tế của đối phương không kém lắm, có thể đối tốt với Nhạc Nhạc thì em cũng nên suy nghĩ một chút đi!” Hồng Ngọc thoáng chau mày hỏi.

Nhiều năm qua, đàn ông theo đuổi Vũ Tinh không ít, điều kiện tốt cũng không thiếu. Nhưng con bé này lại không muốn.

“Cám ơn chị Hồng Ngọc quan tâm! Chỉ là dù sao em cũng không phải chỉ có một mình, em muốn tìm hiểu cẩn thận một tí, em không muốn Nhạc Nhạc về sau tui thân!”

Vũ Tinh cười ngại ngùng, tiếp tục thu dọn đồ đạc của mình.

Biết cô không muốn tiếp tục đề tài này, Hồng Ngọc nói đơn giản: “Thời gian không còn sớm, nhanh về nhà đi!”

“Cám ơn chị Hồng Ngọc, em về đây, tạm biệt!” Vũ Tinh vẫy tay, đi ra khỏi phòng nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 40: Bị người quấy rầy

Mới ra khỏi phòng nghỉ, Vũ Tinh đã bị một cánh tay mạnh mẽ ôm lấy.

Tiếp theo là hai phiến thịt dán lên gáy trắng như tuyết của cô: “Ui, bảo bối, đúng là mặt hàng thượng hạng! Đến đây cùng anh đi!”

Vũ Tinh dùng sức mà đá cộng thêm lớn tiếng la lên: “Buông ra, tôi không phải là các cô gái nơi này.”

“Ai cái gì nơi này với nơi kia, anh

thích em, sẵn lòng cho em tiền là được rồi!” Người đàn ông này giống như không biết đau, một phen đem Vũ Tinh tiến vào bên trong phòng thuê phía sau.

“Chắc chắn, Lí tổng, kiếm đâu ra hàng thượng đẳng về sắc đẹp như vậy nha!” Vũ Tinh vừa tiến vào, lập tức khiến cho bên trong phòng nổi lên một tràng tiếng cười.

Chỉ tại cái loại đàn ông xấu xa dám dấn đến cực điểm này!

Vũ Tinh vừa tức giận vừa sợ hãi xoay người muốn đi ra, kết quả lại bị Lí tổng kia dùng sức ôm lấy từ phía sau, kéo lên ngồi ở trên đùi hắn: “Bảo bối, cùng anh uống rượu, haha để cho anh sờ!”

“Ông buông tôi ra, tôi không phải!” Vũ Tinh dùng sức giãy dụa, ra sức sử dụng tay chân đánh hắn.

Nhưng hắn chẳng bị gì, hai tay còn sờ soạng qua lại trên người cô.

Ánh đèn mờ tối, tiếng nhạc đinh tai nhức óc giúp che dấu vẻ mặt hoảng sợ và giãy dụa của Vũ Tinh.

Trong phòng có mười mấy người cả trai lẫn gái đều có niềm vui của riêng mình. Ngoại trừ một người thì không ai chú ý đến Vũ Tinh.

Thang Duy Thạc hí hóp mắt nhìn thân hình mặc váy bó sát của cô, cho rằng gương mặt yêu mị của cô đang lộ biểu tình “hường thụ”.

Hừ, chỉ biết nàng vốn là người phụ nữ thế nào, đến cùng còn không phải là buôn bán xác thịt! Còn tỏ ra thuần khiết với hắn, tỏ ra là một người đàn bà biết giữ mình?

Sắc mặt của hắn ngày càng khó coi, tay nắm chiếc cốc chân cao bắt đầu khẽ run rẩy

Lý tổng bung lên ly rượu đỏ đưa đến bên miệng Vũ Tinh: “Bảo bối uống đi, uống xong ly rượu này anh cho em hai ngàn nhé!”

“Đừng chạm vào tôi, tôi không phải là các cô gái ở đây!” Vũ Tinh dùng sức đẩy đem rượu màu đỏ trong chén đỏ ra làm rơi xuống ngay cổ cô.

Lý tổng thuận thế dùng môi hôn vào gáy của cô, liếm đi chất lỏng màu đỏ bị đổ ra.

“Đồ biến thái, ông đừng chạm vào tôi!” Vũ Tinh đoạt lấy ly rượu, đem số rượu còn lại trong ly hất lên mặt hắn. Lý tổng sờ soạng mặt một phen, thuận tay đánh Vũ Tinh một tát: “Shit, cô tỏ ra đứng đắn cái gì, đã tới nơi này còn không chịu bán! Tôi sẽ xử cô tại đây, xem cô còn diễn trò nữa hay không?”

Tiếp theo Lý tổng đặt Vũ Tinh xuống sô pha, một bàn tay mập mạp tiến vào váy ngắn...

Ngay lúc tay hắn sắp chạm vào quần nhỏ của cô, thân thể hắn lập tức bị đá lăn ra đất: “Ai dám phá hư chuyện tốt của ông?”

Thang Duy Thạc nổi giận đá liên tục vào thân thể mập mạp của hắn “Nói cho ông biết cô ấy là người phụ nữ của tôi!”

Lý tổng nghe được giọng nói của Thang Duy Thạc, lập tức bày ra bộ mặt tươi cười: “Đại ca, tôi không biết cô ấy là người phụ nữ của anh, tôi sai rồi, tôi sai rồi!”

Được trả tự do, Vũ Tinh liền đứng dậy nhắm cửa lớn mà chạy.

Chỉ là lúc tay cô vừa mới chạm vào khóa cửa, thân thể lập tức lại bị một đôi tay cường tráng ngăn lại.

Thang Duy Thạc dùng sức lôi kéo cô, mang cô ra khỏi phòng cùng hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 41: Ngang tàng chiếm đoạt

“Thang Duy Thạc, ạnh đừng làm vậy!” Lưng Vũ Tinh lúc này đang kề sát vào cửa, hoảng sợ nhìn về mặt tà khỉ của hắn.

“Đừng làm loạn, tôi sẽ đến từ từ!” Gương mặt của hắn từ từ tiến gần vào cô, chuẩn xác bắt giữ đôi môi đỏ mọng của cô.

Vũ Tinh dùng sức lắc đầu, tránh né nụ hôn của hắn: “Đừng, lưu manh! Anh buông tôi ra, anh không thể đối xử với tôi như vậy!” Hắn là em rể của cô, như vậy là không đúng!

Cô liên tục cự tuyệt, khiến hắn rất căm tức: “Hạ Vũ Tinh, cô vẫn còn tỏ ra trong sạch sao? Cô không phải là đi tới đây để bán sao? Hừ, tôi cũng không ghét bỏ cô không sạch sẽ, cô nhân tiện bớt diễn trò đi cho tôi!”

“tôi không phải, không phải” Cô dùng sức giãy

dụa, lớn tiếng giải thích.

Hắn căn bản không cho cô cơ hội giải thích, cũng có thể nói hắn căn bản không muốn nghe cô giải thích bất cứ thứ gì: “Lời nói lừa gạt của cô về nói cho chồng cô nghe đi!”

Bàn tay to của hắn luồn vào váy ngắn của cô để

“Thang Duy Thạc, anh buông tôi ra, cầu xin anh buông tôi ra!” Vũ Tinh hoảng sợ lắc đầu liên tục, không ngừng mở miệng cầu xin hắn.

Không thể, bọn họ không thể làm như vậy!

Nhưng sức lực của cô căn bản không đánh lại hắn, chỉ có thể bị động bị ôm như thế!

Thang Duy Thạc giống như nghe được chuyện gì buồn cười, cười khẽ thành tiếng, nhẹ nhàng nỉ non bên tai cô: “Được, tôi sẽ thả cô ra, nhưng đợi đến khi xong việc ”

Tiếp theo không để ý đến phản kháng của cô, cũng không để ý tới tiếng kêu của cô.

Hắn mang theo một mặt cười tà, chuẩn bị tấn công.

Chết tiệt, hắn làm sao có thể điên cuồng bá đạo như thế? Làm sao có thể không nghe lời của cô, mà cho cô là loại phụ nữ như thế?

“Đừng, tôi đã có chồng, anh đừng đối xử với tôi như vậy!” Cô không từ bỏ cơ hội cuối cùng, nức nò nói.

Thang Duy Thạc nhẹ nhếch miệng cười nói: “Bảo bối, anh chỉ muốn cùng em làm như vậy một hồi thôi, sau đó em vẫn là người của chồng em mà!” “Anh đây là cưỡng bức tôi, là phạm pháp.....a....” Câu nói tiếp theo của cô biến thành một tiếng rên rỉ.

“Cưỡng bức? Không, anh sẽ trả tiền. Đây không gọi là cưỡng bức, mà là giao dịch sắc tình!”

Tiếp theo, hắn không cho cô cơ hội phản kháng.... “Yên tâm, anh sẽ không quyt tiền của em đâu!” (AA) Vừa nghĩ đến cô lúc này, hắn tức giận đến muốn xé nát cô.

“Không, anh không nên như thế, tôi không cần, anh mau buông tôi ra!”

“Em đúng là trời sinh đã có mùi vị như thế, ha ha, cho dù thân kinh bách chiến, em vẫn còn có thể miễn cảm giống như xử nữ nha!”

“Anh không thể đối với tôi như vậy, không thể....” Cô dùng sức đẩy hắn, nhưng vẫn bị hắn đè chặt dưới thân.

Vũ Tinh nhắm chặt hai mắt chịu đựng nhục nhã, khóc lớn: “Nếu anh muốn thì cũng nhanh chấm dứt đi!”

Thời gian như ngừng lại, Vũ Tình mờ to hai mắt trống rỗng, toàn thân không có chống cự.

Điều này khiến cô nhớ tới vài năm trước hẳn đã nhục nhã mình như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 42: Khơi lại vết thương lòng

“Không được, con gái vẫn còn đang chờ tôi! Tôi xin anh, buông tha tôi được không?” Anh khởi động xe, cô chỉ còn cách kéo quần áo anh cầu xin.

Không có lý mà, cô vậy mà còn muốn nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, cô hận, thật đáng hận.

Nhắc tới con, ánh mắt anh hiện lên tia mát mát, phiền chán. Đáng chết, đứa con cô yêu thương, thế nhưng không phải con của anh.

” Con gái? ha ha ha con gái cô thì có liên hệ gì tới tôi?”

“Nếu con gái không nhìn thấy tôi sẽ khóc, sẽ không ngủ được! Thang Duy Thạc tôi sai rồi, tôi không nên đánh anh. Tôi sai rồi! Tôi sai rồi! Cầu anh thả tôi ra để tôi về nhà, được không?” Nhìn thời gian trên di động, cô sốt ruột. Nhắc Nhắc lúc này, nhất định đang khóc như mưa!

Thang Duy Thạc không để ý tới cô, đạp chân ga, xe lập tức lao đi hòa vào dòng xe cộ đông đúc.

”Thang Duy Thạc, không phải anh yêu thương vợ anh sao. Không phải đã nói sau khi kết hôn sẽ không ngoại tình sao? Anh làm như vậy mà nói đối với hôn nhân trung thành sao?” Cô vốn không muốn nói chuyện này, nhưng không còn cách nào, cô hét to trách móc anh, cũng đồng thời khơi lên vết thương lòng của chính mình.

“Cảm miệng, không được nhắc đến hôn nhân của tôi, tuyệt đối không được!” Thang Duy Thạc mím môi hét lên.

Tâm hồn chồn lo lắng, không chú ý đến anh bên cạnh đã bùng lửa giận, tiếp tục la lớn: Không phải chính anh cũng cảm thấy có lỗi với vợ, với cuộc hôn nhân của mình sao, buông tha tôi, hãy trở về làm người đàn ông tốt đi!”

“Đáng chết, tôi nói cô không được nhắc đến vấn đề hôn nhân của tôi !” Thang Duy Thạc nổi điên nhấn mạnh chân ga, xe lao đi càng lúc càng nhanh.

Vũ Tình im bật, nắm chặt ghế ngồi.

Thấy cô cuối cùng cũng cảm miệng, miệng bắt gặp lộ ra nụ cười.

Không thể chịu đựng được , quá căng

thẳng , cô hôn mê bất tỉnh

Không lâu sau, chiếc xe Benz mới cầu dừng trước cửa biệt thự!

Thang Duy Thạc cởi dây an toàn , đem cô ra khỏi xe...

Động tác này khiến cô thanh tỉnh, ở trong lòng anh không ngừng dấy dựa!” Anh buông ra, buông ra..!”

Vốn đang mặc váy ngắn, giờ phút này bị anh ôm như vậy, cô cảm thấy hô hấp như dừng lại (cái này chém .AA)

“Hạ Vũ Tình, cô không phải muốn ở bên tôi sao? Không phải không có danh phận cũng muốn ở bên tôi sao? Ha ha ha cơ hội tới rồi, muốn bỏ qua sao?” Anh khinh bỉ nói.

“Anh thả tôi xuống, tôi tự mình đi!”

Anh đặt cô xuống, hai chân Vũ Tình chạm đất.

Nhưng bàn tay to gắt gao túm chặt cô, kéo cô đến đại sảnh trong biệt thự

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 43: Một hòn đá ném hai con chim (1)

Trong phòng khách lớn, ngọn đèn to chiếu ánh sáng mờ nhạt nhưng lạnh lùng.

Trang hoàng theo kiểu Châu Âu, sang trọng hiện đại. Đứng ở nơi đó, Vũ Tinh cảm thấy bị áp bách.

Cô hoảng sợ nhìn xung quanh, toàn thân run run.

Nơi này chính là nhà của anh.

Thang Duy Thạc đẩy cô lên ghế sofa, lập tức ép lên người cô.

Vũ Tinh không dám tin trọn vẹn hai mắt. "Thang Duy Thạc anh muốn làm gì? Nơi này là nhà anh mà, vợ anh ở đây, anh làm sao có thể "

"Chết tiệt, không được nhắc đến vợ tôi. Tôi đã sớm không còn coi cô ta là vợ tôi!" Anh điên cuồng hét to, sau đó giữ chặt hai tay cô ở trên, vội vàng hôn đôi môi đỏ mọng của cô. Vũ Tinh lắc đầu tránh né, không ngừng nói. "Làm như vậy là không đúng, Thang Duy Thạc anh không thể đối xử với tôi như vậy. Chẳng thể đối xử với vợ anh như vậy!"

Thang Duy Thạc nhẹ nhàng cong khóe môi, nhìn cô chăm chăm nghiền ngẫm. "Vì sao tôi không thể làm như vậy?"

"Anh như vậy sẽ khiến vợ anh bị tổn thương rất lớn, đem người phụ nữ khác về nhà, như thế nào có thể chịu đựng được! Còn có tôi căn bản không muốn cùng anh, tôi không muốn vợ anh hận tôi!" Vũ Tinh không dám lớn tiếng, nhỏ giọng nói.

Thang Duy Thạc không mở miệng, chỉ cười càng lúc càng lớn. Ha ha, không sai, đây mới chính là mục đích của anh.

Một lần có thể thương tổn hai người phụ nữ, không phải là sẽ rất thú vị sao?

Anh trầm mặc, khiến cô nghĩ là anh đang lo lắng đến lời nói của cô. "Anh thả tôi ra. Đối xử tốt với vợ, tôi biết anh yêu cô ấy mà!" Vũ Tinh đau đớn nhắm mắt lại, hít thở sâu vài lần, lại nói: "Tôi bây giờ còn nhớ rõ anh lúc ấy yêu thương cô ấy như thế nào, vì cô ấy anh đã bỏ rơi tôi! Khi nhắc đến cô ấy, biểu hiện của anh là đầy thương tiếc và sùng ái, hình ảnh đó khắc sâu vào mắt tôi như vậy."

Thang Duy Thạc phẫn nộ, hung hăng nắm

lấy cằm cô, cúi đầu lấy môi che môi cô lại

Đáng chết, cô là đang nhắc nhở sự ngu xuẩn nhiều năm trước của mình sao?

Thật hận chính mình năm đó, sao có thể nhất thời xúc động cho rằng cô ta là cô gái tốt?

Sau khi kết hôn, cô kiên quyết ra bản tính tham lam. Cả ngày ngoài sống phóng túng ra thì chẳng làm cái gì cả.

Việc đó cũng chẳng là gì, dù sao thì trong nhà cô cũng chẳng cần phải làm gì, càng không phải ra ngoài làm việc.

Khiến anh không thể chịu đựng được là, cô kết giao với một đám bạn chẳng ra gì. Thường xuyên đi chơi đến nửa đêm mới về, hơn nữa trên người còn đầy mùi rượu khó chịu.

Anh nhiều lần yêu cầu ly hôn, nhưng cô ta không đồng ý.

Không bao lâu sau, anh cũng không còn để ý đến cuộc hôn nhân này nữa, lại khôi phục lại cuộc sống độc thân, ở bên ngoài không ngừng sống phóng túng.

Nghĩ đến chuyện này, càng cảm thấy phiền chán, càng muốn ở trên người Vũ Tinh mà phát tiết.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 44: Một hòn đá ném hai con chim (2)

Thân thể không ngừng cọ sát, không khí trở nên cực nóng bức.

“Đừng, đừng như vậy! nếu anh muốn làm như vậy, đến phòng đi, đừng ở đây, cầu xin anh!” Cô nhỏ giọng cầu xin, chỉ sợ người khác nghe được!

Cô không thể chịu được tình huống như vậy, đã nhiều năm không gặp lại em gái. Bây giờ, khiến cô sao dám đối diện với em gái đây?

“Không, tôi muốn cô ngay tại nơi này!” Anh điên cuồng hét to, âm thanh vang vọng trong đại sảnh.

Anh nói khiến cô kinh hãi, vươn tay che miệng anh lại.” Không cần lớn tiếng, cầu xin anh, xin anh cho tôi một chút tôn nghiêm, được không? Anh lớn tiếng như vậy, sẽ làm cho vợ anh nghe thấy!” Vũ Tinh sợ tới mức khóc hai mắt đầy lệ mà cầu xin.

Thang Duy Thạc trong mắt xuất hiện một nụ cười khó đoán, nụ cười này càng khiến cô thêm kinh hãi.

Nghe thấy? Ha ha, đây chính là mục đích của anh.

Anh lập tức lột quần áo cô, không hề lưu tình!

Mà sức lực của cô căn bản không ngăn cản được. Khi thân thể bị lộ ra.

Cô vô thức lấy tay che lại, lại bị anh kéo ra.” Không được che!”

“Anh rốt cuộc muốn thế nào? Thang Duy Thạc, nếu anh muốn nhục nhã tôi, tôi không còn gì để nói. Nhưng đừng ở đây được không? Mang tôi đến trong phòng được không?” Cô cúi đầu mà cầu xin.

“Không, tôi muốn cô, muốn ở đây tra tấn cô ~” Nếu ở trong phòng, thì còn gì để xem?

Đúng vậy, anh muốn lợi dụng cô để trả thù người phụ nữ kia, tra tấn người phụ nữ kia!

Cô bị anh khống chế, quả thật sợ hãi.” Cầu xin anh, không cần!”

“Cô càng không cần, tôi càng muốn!” Anh cuồng vọng quát.

Tiếp theo anh bừa bãi vỗ về chơi đùa, căn bản không để ý tới cô đang giãy dụa!

“Thang Duy Thạc, đừng như vậy.....” Vũ Tinh thấp giọng lại một lần nữa khẩn cầu, nhưng không cách nào ngăn cản được động tác của anh.

Vũ Tinh dùng sức lắc đầu, không muốn thừa nhận sự nhục nhã này.

Vì sao anh xem thường cô như thế, vì sao luôn nghĩ cô là loại phụ nữ tùy tiện?

Không, cô không phải, cô không phải!” Anh buông, buông ra! Tôi không phải là Hạ vũ Tinh trước đây, không được đối xử với tôi như vậy!”

Anh lại đem lời nói của cô bỏ ngoài tai.

Tà ác, anh lại tiếp tục động tác trên người cô.

Mà cảm xúc của cô đã bị khống chế, khiến cô không thể thừa nhận, cô vậy nhưng muốn kêu to thành tiếng.....

Vũ Tinh cắn chặt môi, không để phát ra thanh âm. Nhưng đã không thể ngăn cản nữa rồi, cô chỉ còn có thể cố gắng hết sức, phát ra âm thanh thật nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 45: Âm thanh non nớt

Đây chính xác là mục đích của anh, khiến cô phát ra tiếng, càng lớn càng tốt. Khiến người trên lầu có thể nghe được nhằm tạo nên sự hỗn loạn.

Mà Vũ Tinh, cho dù cơ hồ đã muốn phát ra âm thanh, nhưng vẫn cố gắng nhịn.

Nhưng Vũ Tinh sao có thể là đối thủ của anh? Cuối cùng cô ức chế không được chịu thua, hét lên thành tiếng: “a——”

Anh mà mị cười ,ánh mắt hút hồn, gương khoe miệng giễu cợt." Ngoan, đây mới là cô gái ngoan!"

Anh nở ra nụ cười chiến thắng, lại muốn thưởng cô một nụ hôn mãnh liệt.

“Đừng!”

Vũ Tinh lại gắt gao cắn môi dưới, anh thật tà

ác. Tất cả đều là cố ý , cố ý tra tấn mình

Giờ khắc này, cô có thể rõ ràng cảm thấy được lý trí cùng tình cảm đã chia lìa!

Lý trí cô chán ghét điều này, nhưng thân thể của anh lại làm cô mê luyến, cô vậy mà khát vọng thân thể anh.

“Ánh mắt này là có ý gì? Hạ Vũ Tinh, cô đừng giả bộ ngây thơ ? Nhìn đi, đây mới chân thật

là cô " ánh đưa ngón tay mình lên cho CÔ

xem !

Vũ Tinh nhìn thấy, đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi ờ đệm dựa sofa. Không thể để ý đến anh, không cần để ý tới loại cảm giác này, cô tự cảnh báo mình!

"Hạ Vũ Tinh, cô cứ như vậy, còn nói là yêu chồng sao?" anh lạnh lùng châm chọc, nhắc tới điều này khiến anh bất giác đau đớn.

Vậy nhưng loại đau đớn này, chính anh cũng không hiểu được là gì.

Vũ Tinh chỉ cười khô, anh đã hiểu lầm, ha ha, cô làm gì có chồng? Cả đời này trừ anh ra, cô còn có thể đến với người đàn ông khác sao

“Cô nói xem, có thể mang thai con của tôi không? " Đáng chết, sao anh lại muốn cô có con với mình..

Nghĩ đến bệ gái đáng yêu kia, anh thật thất vọng, thật thất vọng mà....

“Không thể nào , tôi không thể có con với anh I” Vũ Tinh điên cuồng lắc đầu, kiên định nói.

"Vi sao không thể, ha ha, đừng quên cô từng cộ ba đứa con với tôi!" anh giống như nhắc đến chiến công, lại kéo khóa quần...

"Papa, hai người đang làm gì " Một âm

thanh non nót vang lên trong không khí đầy ái muội.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 46: Xấu hổ không chịu nổi (1)

Âm thanh này giống như quả bom, khiến hai người trên sofa bất ngờ ngậy ra như phồng.

Thang Duy Thạc bừng tỉnh, vội vàng khóa kéo quần, đứng dậy thuận tay kéo váy Vũ Tinh xuống.

Vũ Tinh cũng lập tức kéo áo mình xuống, vội vàng lấy tai kéo y phục vương vãi khắp nơi.

Mà Thang Duy Thạc lúc này, mặt đã đỏ bừng, khó có thể nói lên biểu hiện trên gương mặt của anh hiện giờ. Còn Vũ Tinh thì khó xử thâm oán.

Lúc này đứa trẻ, đang mặc áo ngủ hình superman, ánh mắt màu đen lạnh lùng không hợp tuổi hỏi:” Papa, hai người đang làm gì?” Giọng nói non nót, hơi tức giận cùng thất vọng.

Vũ tinh cúi đầu xuống, âm thanh này lại làm cô càng thêm khó xử! Cô cúi đầu càng thấp, mái tóc đen dài xõa xuống che lấp cả gương mặt đang đỏ bừng vì xấu hổ.

Thang Duy Thạc ổn định lại tinh thần, xoay người, chỉ trong nháy mắt khôi phục lại bộ dạng nghiêm khắc của người cha, dáng vẻ này giống như người lúc này không phải là anh.” Tiểu Bác, về khi nào vậy ?”

Tiểu bác thân hình nhỏ nhắn, từng bước đi về phía Papa

Nhìn Papa đang cố gắng che đi người phụ nữ. Dùng giọng nói đáng yêu khác hẳn với bộ dáng lạnh lùng lúc nãy hỏi:” Papa, dì này là ai? Vì sao trẻ như vậy còn ở nhà chúng ta?” Nó cố ý đem “nhà chúng ta” nói thật nặng.

Thang Duy Thạc nghẹn lời, không biết đáp lại như thế nào!” Tiểu Bác, đừng làm càn, trẻ vậy còn chưa ngủ xuống đây làm gì?”

Thang Duy Thạc giữ thân thể nó, không cho nó hướng về phía vũ Tinh.

“Papa, đã lâu không gặp, con rất nhớ Papa. Con đang chờ Papa về, nghe được dưới lầu có âm thanh nên con xuống đây!” Nói xong ánh mắt Tiểu Bác ngấn lệ! Nhìn bộ dạng con giống như đang chịu ủy khuất, Thang Duy Thạc gương mặt đã trở nên nhu hòa.” Bà nội dẫn về khi nào?”

“Hồi chiều bà nội đưa con về !” Tiểu bác nhu thuận trả lời, lo lắng lạnh lùng nhìn về phía người vẫn còn đang cúi đầu kia.

Nó cố gắng nhìn nhưng không thấy rõ được cô. Cô là người xấu, đã làm cho Papa không về nhà.

Thang Duy Thạc nhìn theo ánh mắt con, quay đầu thấy cô cúi đầu thấp, mái tóc muốn đụng đến đầu gối, chỉ thấy bà vai cô kịch liệt run run, giống như ~ giống như đang khóc!

Thật bất ngờ, thấy được sự bất lực của cô, anh lại cảm thấy áy náy.

Thở dài, Thang Duy Thạc ôm con đến một bên.” Tiểu Bác, đi ngủ đi!”

“Vâng, hôm nay con muốn ngủ chung với Papa!” Tiểu Bác nở nụ cười ôm lấy Papa, bá đạo tuyên bố.

“Không được! Nháo loạn!” Thang Duy Thạc nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 47: Xấu hổ không chịu nổi (2)

Bị Papa cự tuyệt, trên mặt Tiểu Bác lộ ra sự khổ sở.” Papa, con đã lâu không nhìn thấy ba và mẹ, con về ba mẹ cũng không ở nhà! Mẹ không ở nhà Ba về cũng không để ý Tiểu Bác! hic hic”

Khuôn mặt đã tràn đầy nước mắt. Thoạt nhìn nó như vậy lại đáng yêu.

“Mẹ không ở nhà?” Thang Duy Thạc nhíu mày, con người đen vì tức giận mà trở nên u ám.

“con về nhà liền tìm mẹ nhưng không thấy mẹ đâu cả!” Tiểu Bác vừa gạt đầu vừa lấy tay lau đi nước mắt.

“Má Vương, má Vương. Thang Duy Thạc tức giận kêu lớn tiếng.

Ngay lập tức, một người phụ nữ khoảng năm mươi tuổi chạy đến.” Ông chủ có chuyện gì không?”

“Má Vương, bà chủ đâu?” Thang Duy Thạc nghiêm mặt hỏi.

Lúc này ai cũng có thể cảm thấy được anh rất tức giận, chỉ còn chờ bùng nổ thôi.

Má Vương né tránh ánh mắt anh nói: “ Bà chủ về nhà mẹ đẻ rồi, nói hai ngày nay thân thể mẹ không tốt nên phải về chăm sóc!”

“Tốt lắm, tôi biết rồi” Nói xong, Thang Duy Thạc nhìn đứa con ở trong lòng, giọng nói dịu dàng hơn. “ Tiểu Bác, theo má Vương đi ngủ đi!”

“Không, con muốn ngủ cùng Papa!” Nó bá đạo ôm lấy cổ anh, nói gì cũng không chịu buông.

“Ngoan, ngày mai Ba dẫn con đến khu vui chơi!” Thang Duy Thạc vô cùng thân thiết vuốt vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của nó, dù dễ nói! Không thể phủ nhận, tuy Hạ Vũ Hân khiến anh thất vọng cực điểm, nhưng anh cũng rất thích đứa con này!

Đây cũng là nguyên nhân khiến anh không bắt buộc Hạ Vũ Hân ly hôn nữa.

Tiểu Bác lác mạnh đầu, giống như muốn cùng Ba nó đối nghịch.” Không, Tiểu Bác không cần đến công viên trò chơi, chỉ muốn hôm nay ngủ cùng Papa!”

“Đừng lộn xộn, con là con trai, không được giống như con gái vậy.” Nói xong, Thang Duy Thạc kéo tay nó đưa cho người giúp việc.

“Papa, chẳng lẽ muốn ở cùng với di kia nên mới không cần Tiểu Bác !”

Lời của tiểu Bác khiến thân thể Vũ Tinh trở nên cứng ngắc. Lúc này vì quá căng thẳng, cô ngay cả hô hấp cũng không dám.

Lời nói của con khiến anh xấu hổ không chịu nổi, thậm chí quá hóa giận.” Tiểu Bác, con ngày càng không hiểu chuyện ! Má Vương, mang nó đi ngủ, nếu nó còn ra đây thì cắt tiền thưởng tháng này !”

“Vâng vâng, tôi sẽ không để cậu chủ ra đây nữa!” Má Vương ôm Tiểu Bác đi vội lên lầu.

Tiểu Bác ra sức dẩy dựa, sau đó hướng gương mặt tức giận đến Vũ Tinh.” Người phụ nữ hư, phụ nữ hư.”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 48: Tâm đau

Tiểu Bác vừa khóc vừa la lớn, đến tận cửa phòng mới ngừng lại.

Nhưng câu kia “người phụ nữ hư” vang mãi bên tai cô, Vũ Tinh cúi đầu, gút gao túm chặt váy mình.

Thang Duy Thạc nhấp môi buồn bực nói.” Tốt lắm, không phải muốn cùng tôi trong phòng sao? Như cô mong muốn, đi thôi!”

Vũ Tinh giống như không nghe thấy, thân thể vẫn không nhúc nhích!

“Chết tiệt không nghe thấy tôi nói à? chẳng lẽ muốn ở chỗ này tiếp tục?” Nhìn thấy cô cúi đầu thấp vậy, chết tiệt anh lại cảm thấy khổ sở, áy náy... đáng chết — lại muốn an ủi cô.

Vũ Tinh vẫn bất động giống như pho tượng.

Cô> duy trì tư thế này cơ hồ đến 10 phút, chẳng lẽ cổ không đau sao?

Anh đi đến thô lỗ nâng cằm cô lên. Trong nháy mắt tóc bị hất ra phía sau, lộ ra khuôn mặt nhợt nhạt đầy lệ.

Thang Duy Thạc tâm giống như bị cái gì đó đâm vào, ngực cảm thấy đau đớn.” Đừng khóc, tôi mang cô lên phòng!” Anh lôi cánh tay cô.

"Không cần” im lặng hồi lâu Vũ Tinh cuối

cùng cũng hết to, nước mắt tuôn ra càng nhiều.” Thang Duy Thạc, tôi không biết vì sao anh cứ luôn nhiều lần nhục nhã tôi. Đúng là tôi đã từng bán mình cho anh vì tiền, nhưng năn năm trước anh đã bỏ tôi. không phải sao? Anh đã tàn nhẫn bỏ rơi tôi, vì sao giờ còn muốn cùng tôi dây dưa không rõ!”

Anh không trả lời, chỉ dùng ánh mắt khó đoán nhìn cô.

Vũ Tinh dùng sức hất tay anh ra, run run đứng lên, hướng cửa đi đến Không được, cô phải rời khỏi nơi này, phải rời khỏi! Cho dù đây là nọai ô, không có taxi. Cho dù là cô đi bộ đến sáng mai, cô cũng không thể ở lại chỗ này!

Nhìn ra ý định của cô, Thang Duy Thạc tức giận lớn tiếng: “ Chết tiệt, đứng lại cho tôi!”

Vũ Tinh không thêm để ý, tiếp tục đi ra!

Lúc cô gần bước ra cửa, đã bị anh kéo lại. Vũ Tinh hoàn toàn tức giận, không còn sợ những người khác nghe thấy.” Thang Duy Thạc, tôi không muốn bị nhục nhã, tôi bây giờ không còn là cô gái năm xưa, không còn phải chịu anh vũ nhục. Tôi không muốn ngay cả con anh cũng xem thường tôi, anh hiểu chưa?” Đứa bé mới mấy tuổi còn xem thường cô, làm cho cô không dám ngẩng đầu!

Cô khóc rống lên, ánh nhìn mang đầy hận ý.” Buông tay tôi ra, tôi muốn đi!”

Thang Duy Thạc thô lỗ lau nước mắt trên mặt cô, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “ Tôi chỉ muốn đưa cô về nhà, đã trẻ thế này, đáng về bây giờ của cô không sợ mấy kẻ lưu manh sao?”

Chết tiệt, muốn lợi dụng cô để chọc người phụ nữ kia .không ngờ lại gặp con.

Thật là khó chịu!

49. Khó xử khi chị em gặp lại

Vũ Tinh đi trước ra cổng biệt thự,đứng ở bên xe

chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 49: Tâm đau 2

Lúc này cửa lớn lại mở ra, ánh đèn chói mắt, khiến Vũ Tinh không nhìn được lấy tay che mắt. Mà khi Vũ Tinh nhìn thấy chiếc xe màu đỏ,tim đập mạnh cơ hồ muốn rớt ra khỏi lồng ngực.

Cô lại căng thẳng cúi đầu,hận không có cái lỗ để chui xuống.

Vô thức nắm chặt hai tay đang đỏ đầy mồ hôi lạnh.

‘Két’ chiếc xe dừng lại ngay trước mặt cô. Một người phụ nữ có mái tóc vàng rực bước ra. Chính là nữ chủ nhân nơi này,Hạ Vũ Hân,đang hướng cô đi tới.

Vũ Tinh nhìn thấy một bộ áo quần màu trắng sang trọng,mang giày cao gót đang đứng trước mặt cô, cô vẫn còn chưa lấy lại tinh thần. ‘Bốp’dấu tay lập tức in trên mặt cô. Cảm giác đau rất ập tới. Cô không ngẩng đầu, cũng không có cách nào ngẩng đầu. Cho dù không nhìn thấy mặt người tới cô cũng có thể đoán được đây chính là em gái cô.

"Đồ không biết xấu hổ, dám đến nhà tôi làm loạn!" Hạ Vũ Hân giọng nói sắc bén,còn chưa hết giận dùng chân đá." Đàn bà không có liêm sỉ vì tiền cái gì cũng có thể làm!"

Khi nghe đến giọng nói kia,thân thể Vũ Tinh trở nên cứng ngắc.

Là em gái cô,chính là em gái cô! Nước mắt lại theo hốc mắt chảy ra,cô thật khó xử.

Nhiều năm không gặp,thật không ngờ khò gặp nhau lại là tình huống này. Sự đau đớn thể xác cô là gì so với nỗi đau trong tim cô bây giờ.

Gắt gao mím chặt môi,cố gắng không cho mình khóc thành tiếng. Không thể để em gái biết là cô,không thể!

Cô im lặng càng khiến Vũ Hân thêm tức giận,, Vũ Hân giữ chặt đầu cô hét lớn.. " Phụ nữ hư,nói cho cô biết! muốn kiếm tiền đi tìm người khác,không được đến gần chồng tôi!"

"Đồ chửa!" Sau đi ra Thang Duy Thạc thấy một màn như vậy, căng thẳng đến nỗi tim muốn rớt ra ngoài. Anh tiến lên kéo chặt tay Vũ Hân,buộc cô buông tóc Vũ Tinh ra" buông cô ấy ra,không tôi sẽ không tha cho cô!"

"Thang Duy Thạc anh càng ngày càng quá đáng ,dám đem phụ nữ về nhà, muốn làm hu con chúng ta phải không!" Vũ Hân tức giận hét to, không còn chú ý đến hình tượng.

“Hạ Vũ Hân,cô có tư cách gì quản tôi. Tôi hỏi cô,cô đi đâu bây giờ mới về!” Thang Duy Thạc khinh thường quát vấn.

Mà Hoàng Vũ Hân hai gò má đỏ ửng, không thể trả lời.

“Hoàng Vũ Hân, vì con tôi mới không ly hôn với cô. Giữ lại thể diện cho mình đi, chúng ta mạnh ai nấy lo,đừng quản việc của tôi!” Anh hừ mạnh một tiếng,sau đó lúi Vũ tinh lên xe.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 50: Trâm mặc không nói

Vì anh kéo đi quá nhanh, thân thể Vũ Tinh lao đảo, tóc bị hất lên lộ ra gương mặt trắng bệch.

Vũ Hân nhìn chăm chăm hai người. Thấy

một gương mặt xinh đẹp lộ ra, mặt trắng

bệch, vô cùng khiếp sợ.

Xe rời khỏi biệt thự, đang chạy trên đường thì điện thoại Vũ Tinh vang lên, chính là mẹ nuôi của con cô.

“Vũ Tinh a, khi nào chị về nhà, Nhạc Nhạc khóc lóc đòi chị đó, em lo lắng nó khóc nhiều thì sinh bệnh đó!”

“Chị lập tức về liền, phiền em trong chừng dùm chị một chút nữa!” Vũ Tinh cố dùng giọng bình tĩnh nói, cố đè xuống sự ủy khuất. “Vũ Tinh sao vậy, có gì xảy ra vậy?” Nguyên Nguyên mơ hồ cảm thấy giọng nói của cô có gì là lạ.

“không có gì, yên tâm đi, chị lập tức về

nhà” Vũ Tinh trả lời lại sau đó lập tức cắt

điện thoại.

“Chồng cô gọi điện sao?” Không nhận được, anh vẫn mở miệng hỏi, anh không chú ý đến giọng nói của mình có mùi vị ghen tuông. Nghĩ lại cô từng là người phụ nữ của anh, anh còn là người đàn ông đầu tiên của cô, bây giờ vậy mà bây giờ cô lại là vợ của người khác, trong lòng anh rất không thoải mái.

Vũ Tinh không trả lời, trầm tư không biết là đang suy nghĩ gì. Chỉ thấy nước mắt chảy xuống, rơi trên bàn tay cô.

“Chồng cô biết cô ở khách sạn ư?” Hân lại không nhận được hỏi, trên thế giới nào có mấy người đàn ông có thể chịu được vợ mình làm nghề đó.

Chỉ có người đàn ông không thương vợ mới có thể chịu đựng được việc này.

Vũ Tinh giống như không nghe thấy, chỉ thấy nước mắt rơi xuống ngày càng nhiều, hàm răng trắng cắn chặt môi dưới.

Anh thoáng nhìn qua cô, cảm thấy thật áy náy và đau lòng, khiến anh vô cùng khổ sở.” Hạ Vũ Tinh, còn không ngẩng đầu lên, cúi như vậy không sợ gãy cổ à?”

Cô vẫn không nói lời nào, chỉ biết khóc.

“Vừa rồi bị đánh đau lắm sao? Ngẩng mặt lên xem nào!” Nhìn thấy cô trầm mặc không nói, anh đau lòng, anh hối hận vì mình đã quá xúc động!

Nhắc tới chuyện này, khóe miệng Vũ Tinh run run! Vì sao, vì sao lại như thế này?

Trước mặt em gái cô lại không thể nói, càng không thể ngẩng đầu lên.

Lời nói của em gái, lời nói của Tiểu Bắc, không ngừng vọng bên tai cô. Cô cảm thấy khó xử, cảm thấy muốn lập tức chết đi.

Cô không phải hạng phụ nữ đó, nếu không phải vì hoàn cảnh khó khăn, năm đó cô sẽ không bán mình như vậy.

Cô không phải người phụ nữ hư. Tiểu Bắc đã hiểu lầm cô.

Vì sao cô phải chịu sự mệt mỏi như vậy, cô rốt cuộc đã làm sai cái gì? Ông trời, rốt cuộc đến khi nào mới đổi đời công bằng với cô?

Ông trời ơi, tôi không thể chịu đựng được! Thang Duy Thạc thấy vẻ trầm mặc của cô thì tức giận đến không còn gì để nói, chỉ còn biết chuyển tâm lái xe.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 51: Lòng được an ủi (1)

Edit Jaggie

Beta mimi

“Mẹ, sao mà giờ mới về. Nhạc Nhạc đang đợi mẹ ngủ, mẹ không trở lại Nhạc Nhạc rất lo lắng!” Nhạc Nhạc mặc đồ ngủ đáng yêu, hai mắt đỏ bừng nhào vào lòng mẹ.

Vũ Tinh có chút cứng ngắc cời giấy, ôm lấy con gái. “Hôm nay có ngh.

Nguyên Nguyên ánh mắt chăm chú, khiến cô cả người không được tự nhiên. “Nguyên Nguyên.”

“Vũ Tinh, có phải đã xảy ra chuyện gì không? Chị luôn nói cho em biết mà, em lại là luật sư, chúng ta nhất định có thể cáo thắng!” Nếu cô đoán không sai, Vũ Tinh chắc là bị người ta khi dễ!

“Nguyên Nguyên, em nói gì thế, chị vì sao phải lên tòa án chứ!” Vũ Tinh né tránh cái nhìn chăm chú, ra vẻ thoải mái lau tóc!

“Vũ Tinh, thật ra chị không cần phải nói em cũng có thể đoán được chị vì sao lại như vậy. Loại chuyện này không có gì dọa người, nhưng chị nhất định phải nắm lấy vũ khí phát luật cấp cho mình để bảo vệ tôn nghiêm, để kẻ ác kia chịu sự trừng phạt thích đáng!” Nguyên Nguyên nói nói mấy lời chính nghĩa.

Hiểu được lời bạn thân nói có ý gì, Vũ Tinh nhìn cô một lúc lâu sau đó lắc đầu. “Nguyên Nguyên, chuyện không phải như em tưởng đâu!”

“Đó là đáng về gì nữa, chị như vậy khiến em thật lo lắng a!” Nguyên Nguyên nóng nảy, tiến lên giữ chặt toàn thân Vũ Tinh, còn cốc vào đầu cô. “Chị nhìn đáng về của chị xem, em biết chị nhất định bị ủy khuất rất lớn, có phải không?”

Được bạn tốt quan tâm, khiến cô rốt cuộc không chế không được ủy khuất trong lòng, Vũ Tinh giống như một đứa trẻ, nhào vào trong lòng Nguyên Nguyên. “Nguyên Nguyên, chị gặp hấn ta, hấn xem thường chị, xem thường chị.”

Cuộc gặp buổi tốt của Vũ Tinh, được nói ra nhẹ nhàng.

“Chết tiệt, hấn làm sao có thể nói với chị như vậy? Còn nghĩ lầm chị là gái hầu rượu?” Nguyên Nguyên phẫn nộ hô lên.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 52: Lòng được an ủi (2)

Vũ Tinh chưa xót cười. "Lúc chị xuống xe, hấn còn bảo với chị. Bảo chị phải làm người cho tốt, đừng chi dùng thân thể kiếm tiền. Nguyên Nguyên, khi nghe được câu nói ấy, quả thật chị không biết nên khóc hay là nên cười!"

“Vũ Tinh, chẳng lẽ chị không định thử giải thích cùng hấn sao?” Nguyên Nguyên thờ dãi hỏi.

“Chị nói chị không phải, nhưng hấn không tin lời chị nói. Mà chị, cũng không muốn lại có cái gì liên quan với hấn, giải thích việc này, có vẻ như là làm điều thừa." sắc mặt Vũ Tinh lúc này đã trắng bệch không có đến một tia máu (J: =)) nghe ngu kinh), khóe miệng không ngừng cười khổ.

“Hấn còn có thể dây dưa cùng chị sao? Chẳng lẽ chị không muốn nói cho hấn sự tồn tại của Nhạc Nhạc sao?” Nguyên Nguyên thật không hiểu, không rõ cô làm sao có thể vô tư đến nước này.

Vì người nhà mà cô đã hy sinh tất cả, em gái nhờ tiền cung cấp nuôi dưỡng của cô mà hoàn thành đại học, nay lại đoạt đi người đàn ông cô yêu. Ha ha, những thứ này so với phim truyền hình dài tập còn gât người hơn, còn lừa dối hơn gấp ngàn vạn lần.

“Chị không thể phá hỏng gia đình em gái được, tất cả đã qua rồi thì cho qua thôi! Năm đó hấn có thể bỏ chị, đã nói hấn không yêu chị! Nhiều năm như vậy qua đi, chị can gì phải nói này nọ nữa?” Vũ Tinh lắc đầu, uống một ngụm nước ấm.

“Vũ Tinh, chị đúng là hồ đồ. Em gái chị nếu biết chị vì cô ta mà trả giá nhiều như vậy, sẽ nghĩ thế nào đây?” Nguyên Nguyên đau lòng nhìn người phụ nữ trước mắt!

Vũ Tinh chỉ nhẹ nhàng cười, không tiếp nhận lời nói của bạn thân!

Nhìn thấy cảm xúc của cô đã vững vàng không ít, Nguyên Nguyên chuyển đề tài khác. "Vũ Tinh, em thật hâm mộ chị có cô con gái hiểu biết như vậy nha!"

“Vi sao vậy?” Vũ Tinh trên mặt lộ ra một tia dịu dàng.

“Con gái của chị, từ chín giờ trở đi, bắt đầu nằm sấp hướng ra phía ngoài cửa sổ xem.

Em liền lôi kéo bé, sợ bé ngã xuống. Đến mười giờ thì tự nhiên xem tivi, mắt cũng không hề chớp, vo Tinh, chị có biết vì sao không?” Nguyên Nguyên dùng đề tài lại, quãng đến một vấn đề.

Vũ Tinh mờ mịt lắc đầu, con gái rất ít trẻ như vậy còn xem tivi!

“Ban đầu em cũng không biết a, em bảo bé ngủ nhưng bé không đi. Sau đó em hỏi bé, đang xem cái gì? Bé nói, bé đang xem tin tức! Nếu mẹ đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn, trong TV nhất định sẽ báo! Tiếp theo, Nhạc Nhạc cũng không hề chảy nước mắt.” Nói đến đây, ánh mắt Nguyên Nguyên mang theo điểm hồng.

Vũ Tinh mím môi, cũng đem theo cảm động. “Nguyên Nguyên, chị biết con gái chị là một tri kỉ nha, rất hiểu biết!”

“Đúng vậy, xem ra ông trời đối xử với chị không đến nỗi hà khắc. Nhìn xem, ông trời còn cho chị một đại bảo bối!”

“Đúng vậy, Nhạc Nhạc là đại bảo bối của chị!” Vũ Tinh nhìn về hướng phòng ngủ, con gái lúc này chắc đã ngủ rồi!

“Tốt lắm, cũng không còn sớm nữa, em muốn đi ngủ rồi! Vũ Tinh, chị cũng nghỉ ngơi sớm một chút đi!” Nguyên Nguyên cười cười, sau đó đi về phòng mình!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 53: Tiểu quỷ bá đạo

Bất kể ngủ trẻ như thế nào, đại bảo bối Nhạc Nhạc vẫn có thể sáng sớm mở to mắt đúng sáu giờ.

Dùng bàn tay trắng nonx nhỏ bé lau đi nơi khóe mắt, sáu đó tung chăn chui ra ngoài, ánh mắt vẫn không nhúc nhích nhìn mẹ.

Cái tay nho nhỏ nhẹ nhẹ sờ lên trán mẹ, sau đó là cái mũi cuối cùng dừng ở trên hai phiến môi độ mọng.

Bỗng chỉ thấy kia hai phiến môi đỏ mọng lập tức hé ra, không chút tình tứ bàn tay nhỏ bé bị hai phiến môi mỏng kẹp lấy.

“Haha. ” Nhạc Nhạc mắt to cong thành

hình trăng rằm, khóe miệng nhếch cao lên.

Vũ Tinh mở hai mắt thăm oán nhìn con gái, vươn tay dừng trên khuôn mặt con gái, vô cùng thân thiết nheo một chút.

"Haha Mẹ thật xấu, đã tỉnh còn nhắm

mắt giả bộ ngủ!” Nhạc Nhạc cau cái mũi nhỏ, sau đó dựa vào ngực mẹ, bàn tay nhỏ bé theo thói quen tính xoa xoa trước ngực mẹ. (=)) bé Nhạc Nhạc thật cute)

Bàn tay nhỏ bé lại sờ một chút một chút, khi thì nhẹ nhàng ấn cái nhỏ bé nhô nhô kia. "Mẹ. . "

"Bảo bối không biết xấu hổ này, lớn như vậy còn sờ ti (J: =)))!" Vũ Tinh vuốt nhẹ sau lưng con gái, nhưng cũng không ngăn cản bé "quấy rầy".

“Muốn sờ là sờ, vậy mới là Nhạc Nhạc, là Nhạc Nhạc!” Nhạc Nhạc bá đạo tuyên bố, hai bàn tay nhỏ bé lại bá đạo gắt gao che lên ngực mẹ.

Vũ Tinh bị hành động của con gái chọc cười, khóe mắt chảy xuống ra một giọt nước mắt. "Bảo bối, cơ thể của mẹ, sao lại là của con? Chắc là của mẹ mới đúng chứ?” Nén xuống một chút kích động, cười đùa với con gái.

Nghe được mẹ nói, Nhạc Nhạc càng thêm nam chặt bàn tay nhỏ bé. "Không phải của mẹ, là cyar Nhạc Nhạc. Nơi này chỉ có Nhạc Nhạc có thể chạm vào, có thể ăn!" (=)) ôi chết cười, không biết mai sau anh Thạc làm ăn kiểu gì)

Nói xong, bé kéo áo mẹ lên, cái miệng nhỏ nhắn chuẩn xáp bắt giữ đến điểm mềm mại trên ngực. Giống như trước đây, bắt đầu dùng sức mút. (J: =)) em ko biết đầu nhá) “Bảo bối, còn có thể ăn đến bây giờ sao?

Chỗ này của mẹ chẳng có gì nữa rồi, bảo bối làm cũng vô ích!” Vũ Tinh bị con gái bá trư chọc nộ nộ cười.

Sau nửa ngày cũng chẳng ăn được gì, đứa bé cũng thấy không còn thú vị liền buông

ra. "Ô Mẹ à, vì sao lại hết sạch chứ?"

Nhạc Nhạc còn muốn ăn, còn muốn ăn!"

"Đồ con mèo tham ăn....." Vũ Tinh ôm lấy

con gái, hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của bé. "Đại bảo bối của mẹ, đúng là một tiểu quý bá đạo!"

Mà Nhạc Nhạc cũng bắt chước theo, hôn lên mặt mẹ, sau đó nói ở bên tai mẹ: "Mẹ của đại bảo bối, đúng là một người mẹ xinh đẹp!"

Sau đó bé lại nhào vào trong lòng mẹ, mở to mắt to nhìn mẹ, bàn tay nhỏ bé tiếp tục bá đạo xoa "món đồ chơi" bé thích nhất.

Vũ Tinh có vẻ còn mệt mỏi, nhắm mắt lại, muốn nghỉ ngơi thêm một chút.

Cục cụng đụng chạm khiến cô vô ý nhớ lại buổi tối hôm qua, tất cả những gì đã làm với cô.

Một đêm này, cả đầu cô đều là hân, bóng lưng của Vũ Hân, còn có lời Tiểu Bác, những người này đã tra tấn cô cả một đêm..

May mà, tại thời điểm mở to mắt, đã có đại bảo bối an ủi và cổ vũ cô!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 54: Mồ hôi lạnh rùng rùng

Edit Jaggie

Beta mimi

Đào qua trên người mấy vị đồng sự một lượt, một đám quản lý công ty áo mũ chỉnh tề căng thẳng ngồi ở ghế trên. Mỗi người cơ hồ đều cúi đầu, ai cũng không dám nhìn cái vị tổng giám đốc kia, như thể chạm vào thuốc nổ vậy.

"Ai có thể nói cho tôi biết, công ty bách hóa Đại Lâu của chúng ta rốt cuộc khi nào mới có thể khởi công?" Về mặt Thang Duy Thạc nghiêm túc phun ra vài lời, ánh mắt lợi hại liếc về phía mấy vị quản lý cấp cao.

Bọn nhát gan này càng khiến hân thêm tức giận, đáp thật mạnh văn kiện xuống mặt bàn. "Đều không nói được sao? Công ty trả một khoản tiền lớn như vậy, kết quả bây giờ ngay cả khởi động đào móng cũng không xong? Chẳng lẽ các ông phải chờ tới khi bách hóa Macy khánh thành, cướp đi tất cả miếng ăn của công ty chúng ta ư, các ông có thật sự có tài không thể?"

Mấy vị trưởng nhóm đều không khỏi run rẩy, sau đó gạt lực lau đi mồ hôi lạnh trên mặt.

Mà trong đó, đương nhiên quản lý Mạo – người phụ trách hạng mục này, đổ mồ hôi lạnh nhiều nhất.

Hân còn chưa kịp lau mồ hôi lạnh, cái vị tổng giám đốc như Satan kia đã hô tên hân. "Tổng giám đốc, tôi ~ tôi đã khai thông đường hết sức rồi. Nhưng bọn họ nói phá bỏ và rời đi nơi khác thì không thể, bọn họ cũng vô lực!"

"Cái gì mà vô năng vô lực, chẳng lẽ bao nhiêu tiền mua đất trong tay chúng ta, ngay tại nơi này trở thành lãng phí hết sao? Một ngày mà tổn thất biết bao nhiêu tiền, đáng chết!" Thang Duy Thạc thở hân hân(=)), ánh mắt lạnh lùng lại rơi xuống trên người bị quản lý hạng mục. "Đáng chết, còn không đi xử lý, phải lập tức can thiệp!"

"Tôi đi ngay, nhưng có một hộ không chịu chuyển đi!" Vị quản lý hạng mục úy khuất nhìn tổng giám đốc.

"Đây cũng gọi là lý do sao? Tôi cho ông thời gian hai ngày, nếu còn không đem những người đó đuổi đi, thì ông về sau sẽ không cần đi làm nữa!"

Thang Duy Thạc tức giận kiên quyết nói, sau đó đứng dậy đi ra khỏi phòng họp.

Hân vừa rời đi, mấy vị trưởng nhóm mới thoáng thở phào nhẹ nhõm. Sau vài phút, mới đều tiêu sái bước ra phòng họp.....

Trải qua một ngày can thiệp không thể đuổi cái “Hộ bị cưỡng chế” đi, vị quản lý hạng mục căng thẳng tiêu sái tiến đến văn phòng làm việc của tổng giám đốc.

“Tổng giám đốc, làm phiền ngài!” Hần cúi đầu khom lưng nói, mà thất lưng kia đủ thấp để cho mặt hần chạm xuống đất.

Thang Duy Thạc mím môi nhìn cấp dưới vừa đi vào, không mang theo độ ảm áp, mở miệng, “Thế nào rồi, sự tình đã làm thỏa đáng chưa?”

Vị quản lý hạng mục giống như tay cầm khăn tay, lại lau mồ hôi đang đổ trên trán.

Thang Duy Thạc nhìn thấy cái dáng vẻ vừa rồi của hần, trong lòng biết rất rõ. Hần mím môi, đợi công đạo của hần ta.

“Tổng ~ tổng giám đốc, cái kia, cái vị chủ hộ kia kiên quyết không chuyển đi!”

“Tôi đã nói, nếu cô ta không chuyển, thì người bị chuyển đi là ông!” Người ngồi trên ghế lạnh lùng nhắc nhở nói.

“Đừng, tổng giám đốc ngài tuyệt đối không thể làm như vậy! Cái vị chủ hộ kia thật sự rất khó đối phó, nóng cũng không được. Mỗi lần người của chúng tôi đến, đều bị cô ta đánh cho “lên bờ xuống ruộng” (=)).” Khi vị quản lý hạng mục nói, sợ tới mức nước mắt đã chảy ra vài giọt.

“Cô ta muốn gì, cứ tận lực mà đáp ứng!” Đơn giản là tiền, vấn đề thật rõ ràng mà.

“Tôi biết a, nhưng cái cô ta muốn quả thật là chuyện không đâu, tôi không thể làm chủ được.....” Vị quản lý hạng mục tức giận nói ra một vài lời.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 55

Vũ Tinh tức giận nhìn vòi mắt nước, tức giận nhìn đèn không mở. Trên khuôn mặt vốn dịu dàng, lại lộ ra cảm xúc tức giận. "Chết tiệt, công ty hạ lưu. Lại nghĩ ra chiêu số này, xem tôi làm ăn thế nào ư?"

“Vũ Tinh, em nghĩ chị đừng nên chuyển đi. Trúng chọi đá mà, chị nhìn xung quanh xem, hộ ở lại chẳng còn là bao, chỉ có mình cửa hàng chị đứng vững vàng không ngã, cũng không thể tiếp được khách í” Hôm nay được nghỉ Nguyên Nguyên đi theo Vũ Tinh đến cửa hàng, cũng không phải đến giúp cô làm ăn.

Mà hôm nay bạn trai tặng ca, cô mà ở nhà thì ai nấu cơm cho ăn đây?

Cho nên, đi theo Vũ Tinh, cô nhất định sẽ không phải gặp con đói! "Chuyển đi? Chị không phải không chuyển, mà là khoản bồi thường quá ít!" Vũ Tinh tức giận hô.

Cửa hàng này rất nhỏ, lúc trước khi mua nơi này, vị trí không phải tốt lắm, cho nên giá cũng không quá cao.

Sau khi mua vào tay, chính phủ bỗng mở rộng nơi này, vị trí này trong khu vực khá đẹp. Giá nhà cũng nước cao thì thuyền lên, tài sản tăng rất nhiều.

Vốn mỗi ngày cô đều mừng thầm, về sau cũng có thể để lại cho bảo bối một tài sản cố định.

Nhưng, bỗng bán chỗ này đi. Khoản bồi thường căn bản thấp hơn nhiều so với giá hiện nay, cô làm sao có thể đồng ý? Hơn nữa, thu nhập của cô rất tốt, thành ra tổn thất quá lớn.

Cho nên, cô mới làm cái hộ bị cưỡng chế, nếu không tăng thêm giá, cô nhất định không đi!

xxxxxxxxxx

"Tổng tài, cái gia đình kia, cái người phụ nữ kia, nóng tính vô cùng!" Vị quản lý hạng mục chỉ vào phía trước, quay đầu nhắc nhở sau tai tổng tài.

Trên mặt Thang Duy Thạc bỗng sáng bừng, trên trán giãn ra, khóe miệng lộ ra nụ cười thần nhiên.

Hần sao lại quên, cái hộ bị cưỡng chế kia chỉ có thể là cô! Gần đây đúng là xảy ra rất nhiều chuyện, rất rối loạn, mới khiến hần quên mất chuyện này, cũng xem nhẹ người phụ nữ kia - Hạ Vũ Tinh.

Nụ cười nơi khóe miệng Thang Duy Thạc lại lớn thêm vài phần, tươi cười nhưng bên trong lại có cuồng vọng và dịu dàng.

Cô tận hưởng vài ngày thanh tịnh, cũng nên nghỉ ngơi đi? Xem ra cũng đến lúc hạn tiếp tục truy bắt con mồi nhỏ bé này rồi, nếu không "con mồi" lại nghĩ làm hấn buông tha cho cô!

Xe lập tức rất phóng đến cửa hàng kia, vị quân II hạng mục lập tức chuẩn bị xuống

xạ.

“Ông cùng lái xe đi về trước, chỉ cần mình tôi đi là được!” Thang Duy Thạc giọng vững vàng nói, khiến người ta đoán không ra cảm xúc của hấn.

Vị quân lí hạng mục cùng lái xe có chút nghi hoặc, nhưng lời nói của tổng tài, bọn họ chỉ có thể "Vâng dạ" nghe lời.

Thang Duy Thạc đẩy cửa xe, động tác cực kỳ tao nhã bước ra khỏi chiếc xe xa xỉ. Chính lại quần áo trên người, trên mặt phấn khởi khó nén được nụ cười, đẩy cánh cửa của cửa hàng ra.

[Chính văn] Chương 56: Truy bắt con mồi bé nhỏ (2)

Nghe được tiếng cửa bị đẩy ra, đưa lưng về phía cửa, Vũ Tinh theo thói quen nghề nghiệp nói: “Hoan nghênh quý khách, xin

hỏi chị ” Làm cô xoay người, nhìn thấy

nụ cười cùng vẻ mặt tà ác của người kia, mặt thoáng cứng lại.

Thang Duy Thạc nhú mày tiến về phía cô, không nhận được hôn khuôn mặt sùng sốt của cô. "Nhìn thấy tôi kích động như vậy sao? Đúng là khiến tôi vui mừng!”

Lúc này Vũ Tinh phục hồi lại tinh thần, dùng sức hất mạnh bàn tay to đặt trên vai. "Anh tới đây làm cái gì, nơi này không chào đón anh!"

“Ha ha, em thay đổi rồi. Ngày đó còn giống như con mèo nhỏ dịu dàng ngoan ngoãn, hôm nay chớp mắt đã biến thành cọp mẹ a!” Cái hát của cô rất mạnh, thế nhưng lại làm hấn xúc động đến buồn cười!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 56

“Tôi là cái gì thì liên quan đến anh sao? Thang Duy Thạc, mời anh biến ngay khỏi cuộc sống của tôi!” Hạ Vũ Tinh quay mặt qua chỗ khác, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Cô dùng sức ấn mạnh bình xịt trong tay, chỉ thấy hơi nước trong lòng không ngừng cuộn cuộn dâng lên, cảm thấy thân thể như chiếc lá bị gột rửa, ướt đầm toàn thân.

Thang Duy Thạc thấy cô đang tức giận, nhưng, khi cô tức giận đúng là rất xinh đẹp. (bệnh--)

Khuôn mặt và đằng sau gáy đều đỏ lên, bên trong hai mắt không ngừng phát ra ngoài tia nóng giận. Khiến cô trở thành người quyền rũ động lòng người, đang tức giận bùng bùng!

“Em nói em và tôi không quan hệ, trước kia không nói. Nhưng gần đây, chỉ một đêm tuần trước, không phải chúng ta còn thân mật làm tình sao!” Cô càng muốn không quan hệ, hấn lại càng muốn cho hai người ái muội không rõ!

“Câm miệng! Anh là đồ lưu manh, khốn nạn!” hai mắt Vũ Tinh đỏ phòng nhìn hấn, dùng sức gầm nhẹ.

Đáng chết, mấy ngày nay bình tĩnh lại, khiến cô nghĩ đến mình sẽ không dây dưa cùng hấn nữa. Ngay tại thời điểm tâm tình cô lắng động xuống, hấn cư nhiên lại công khai xuất hiện.

Thang Duy Thạc thật không hài lòng với loại xưng hô này, một phen kéo cánh tay của cô, trong nháy mắt thân thể cô ngã vào trong lòng hấn.

“A... .. Anh buông ra, buông ra! Hấn đàn, lưu manh!” Vũ Tinh hét lên một tiếng, bắt đầu ra sức giãy dụa.

Thang Duy Thạc không để ý tới sự giãy giụa của cô, nắm chặt lấy cằm cô. "Rút lại những lời nói vừa rồi ngay, không được nói tôi như vậy!"

“Anh toàn làm chuyện lưu manh, hấn đàn, chẳng lẽ còn không cho tôi nói sao?” Vũ Tinh kịch liệt hô.

Ánh mắt tức giận kia của cô, không làm cho hấn sợ hãi, hấn đúng là không thích cô cho rằng mình như thế, ánh mắt lợi hại gắt gao nhìn chăm chú vào

cô.

Vũ Tinh liều mạng gãy dũa, bởi vậy không chú ý tới cúc áo trên người, bị cô vịn vẹo làm cho mở ra, lộ ra cảnh xuân sắc vùi lấp ở phía dưới quần

Khuôn mặt không vui bỗng hiện ý cười, nhú mồm hỏi: "Bảo bối(=))) haha), em, trước một câu lưu manh, sau một câu khôn nạn, có phải muốn tôi làm chuyên lưu manh, khôn nạn với em không?"

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 57: Đùa giỡn

Edit Jaggie

Beta M

Lời nói của hắn đã châm lên tất cả ngọn lửa giận trong cô, cô châm chọc mở miệng nói: "Thang Duy Thạc anh đúng là không tự mình hiểu được, anh cho là trên thế giới chỉ có một mình anh là đàn ông thôi sao? Chẳng lẽ tất cả phụ nữ trên thế giới đều thích anh sao? Nói cho anh biết, tôi chán ghét anh, chán ghét người đến chết! Mau buông ra, nếu không chồng tôi về, nhất định sẽ không tha cho anh!"

"Ngược lại là em dụ dỗ tôi, quần áo không chỉnh tề mới phải chứ? Em xem lại em xem, rõ ràng là quyến rũ tôi!" Thang Duy Thạc nhẹ kéo một cái, chỗ ngực của cô lộ ra.

"A....." Vũ Tinh kinh hô một tiếng, vội vàng kéo lại cổ áo đang mở rộng. "Đây là không cẩn thận bị bung ra, tôi đã không còn cái tâm tư kia với anh rồi!"

"Coi như hết, tôi đã sớm biết cái trò diễn cao thủ của em. Ha ha, em, nếu như đi diễn phim điện ảnh, nhất định có thể làm diễn viên!" Hắn trêu ghẹo nói, tay tiếp tục dính vào trên ngực cô!

"Cút ngay, anh đừng có đi qua đây!" Vũ Tinh gắt gao bắt lấy tay hắn, có vài phần cầu xin nói.

Thang Duy Thạc nhìn ánh mắt như thủy tinh trước mặt, không thể không rút tay lại, nhưng cũng không buông cô ra. "Vậy em nói chúng ta ở đâu thì có thể?"

"Anh câm miệng, ở đâu cũng không thể! Tôi là người đã có chồng, hơn nữa anh cũng có vợ có con, anh không có việc gì lại ở đây cùng tôi dây dưa, không biết là biến thái sao?" Cô tức giận hét to.

"Tôi nói cho em biết, em nhắc đến gia đình tôi ư! Tôi chỉ muốn em, rất muốn em. Cho dù em đã có chồng thì sao, Hạ Vũ Tinh, chỉ cần tôi muốn em, em muốn bỏ chạy cũng không thoát khỏi lòng bàn tay tôi!" Hắn cắn tức hết to.

Chết tiệt, cô vừa nói chồng chồng cái gì, trong lòng hắn liền bốc lên một trận, hắn hận không thể giết chết chồng cô.

Lời nói bá đạo của hắn, khiến toàn thân cô chấn động.

Vài năm trước, cô hèn mọn vì muốn giữ lại hắn, vứt bỏ tự tôn, quỳ gối bên chân cầu hắn, lợi dụng thân thể đến với hắn, nhưng đến cuối cùng, lại bị hắn hung hăng nhục nhã!

Bây giờ hắn lại lần nữa xuất hiện, cuồng vọng muốn đoạt lấy thân thể của cô? Ha ha, đây không phải rất buồn cười sao? "Thang Duy Thạc, anh nhớ năm đó chính anh đã nói những lời nào không? Cho dù là tôi muốn bán, cũng không đi tìm anh, bởi vì anh sẽ không mua!" Cô giễu cợt nhắc nhở hắn, nhưng những lời này giống như một cây đao từ hung hăng đâm vào trái tim cô.

Hắn không sao cả nhún nhún vai, khẽ hôn lên gương mặt tức giận của cô. "Bảo bối, em không phải đến bây giờ còn cho điều đó là đúng chứ!"

Lời nói thoải mái của hắn, lại làm đau cô. Trong nháy mắt nước mắt rơi lã chã, trong mắt tràn đầy hận ý. "Còn cho là đúng? Thang Duy Thạc chẳng lẽ anh không biết tôi cũng là người sao? Là người còn có tôn nghiêm? Năm đó anh vô tình giẫm lên tôn nghiêm của tôi, thiếu chút nữa khiến tôi tức chết. Nếu không phải vì con tôi, tôi nhất định chết từ lâu rồi!" Nói xong, Vũ Tinh mới phát hiện mình nói quá lời, nhanh chóng không nói nữa.

Thang Duy Thạc để ý đến biểu tình của cô, căng thẳng hỏi: "Em thành thật nói cho tôi biết, đứa bé đó có phải hay con gái tôi hay không?" Nghĩ đến, vậy đó hẳn đúng là con của hắn rồi!

Vũ Tinh kịch liệt lắc đầu, ánh mắt né tránh nói: "Không phải, nó không phải con anh!"

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 58

58-59

[Chính văn] Chương 58: Dự cảm mãnh liệt (1) Thang Duy Thạc để ý đến biểu tình của cô, căng thẳng hỏi: "Cô thành thật nói cho tôi biết, đứa bé đó có phải hay con gái tôi hay không?" Nghĩ đến, đó chắc đúng là con hấn! Vũ Tinh kịch liệt lắc đầu, ánh mắt né tránh nói: "Không phải, nó không phải con anh!"

"Cô đừng đã cho tôi là kẻ ngốc, nói cho tôi biết, có phải năm đó cô dung thủ đoạn lừa gạt tôi, đứa con trong bụng căn bản không bị mất đi đúng không?" Giờ phút này, hấn thật sự hy vọng đứa con kia không bị mất đi. Và đứa bé có nụ cười xinh đẹp kia, chính là con gái hấn.

"Không phải, con đã mất rồi, đã mất rồi!" Cô vội vàng nói, dường như sợ hấn không tin, nói đi nói lại thật nhiều lần.

Đây rõ ràng là giấu đầu hở đuôi, càng khiến hấn cảm thấy đứa bé kia chính là con hấn. "Mẹ, con đã về!" Lúc này cánh cửa làm bằng thủy tinh bị đẩy ra, một bé gái khuôn mặt hồng hào, tay đeo vòng bạc chạy vào.

Vũ Tinh kéo người đàn ông của mình,, cầu xin nhìn hấn. "Buông tôi ra, con tôi đang nhìn!"

Thang Duy Thạc lần này từ từ buông lỏng cô ra, khiến thần kinh căng thẳng của Vũ Tinh thoáng trầm tĩnh lại. Nhưng động tác của Thang Duy Thạc ngay sau đó, lại khiến lòng của cô se lại lần hai..

Chỉ thấy hấn ôm cổ Nhạc Nhạc, sau đó nâng cao bé lên. "Bảo bối, còn nhớ chú không?" Nhạc Nhạc bị nhấc lên cao, hưng phấn khanh khách cười không ngừng. Nghe được câu hỏi của chú, Nhạc Nhạc cúi đầu nhìn

hấn. "Nhớ, nhớ, là chú bong bóng "

Chú này rất đẹp trai, cho nên Nhạc Nhạc rất là nhớ nha!

Thang Duy Thạc nheo mắt nhìn nhìn bé gái nhỏ, càng nhìn càng thấy thích. Đứa bé này ánh mắt rất sáng, rất giống Vũ Tinh. Đây nhất định là con gái hấn" nếu không hấn làm sao có thể thích bé đến như vậy?

Thang Duy Thạc đem con gái ôm vào trong ngực, dùng sức hôn mấy cái lên khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái.

Tiểu Nhạc Nhạc vui vẻ hưởng thụ khuôn mặt bị người ra hôn lên, tiếng cười càng ngày càng nhiều.

Vũ Tinh muốn ôm con gái lại, kết quả đều bị hấn đẩy ra. "Thang Duy Thạc đem con gái trả lại cho tôi, nó cùng anh không có quan hệ gì cả!"

"Thật không, tôi đây liền mang nó đi làm xét nghiệm, tôi thật sự muốn nhìn xem nó có phải con gái của tôi hay không!" Thang Duy Thạc tràn đầy tự tin nói.

"Đừng " Vũ Tinh căng thẳng hét to.

"Thang Duy Thạc đây là con gái của tôi, thật sự cùng anh có quan hệ gì cả!"

"Tôi không muốn cùng cô tranh luận chuyện này, xem ra vẫn là nên đi đến bệnh viện!" Thang Duy Thạc nghiêm túc nói, vì hấn có thể mãnh liệt cảm thấy, đây đúng là con gái của hấn.

Đáng yêu như vậy, xinh đẹp như vậy, không phải con hấn thì con ai? (ạ, anh tự tin thấy on)

Vừa nghe thấy bệnh viện, Nhạc Nhạc bị dọa

đến lớn tiếng khóc. "Oa Con không muốn

đi bệnh viện đâu, không muốn bị châm kim đâu. Mẹ, cục cưng không có bệnh, không có bệnh, không đi bệnh viện đâu!"

Chỉ thấy Nhạc Nhạc phát ra tiếng khóc bén nhọn, uy lực tiếng khóc này tuyệt đối không thua gì tiếng cười. Thang Duy Thạc thật không ngờ bảo bối bỗng dưng khóc lớn, lập tức hoảng loạn tay chân. "Cục cưng, cục cưng, đừng khóc!" (=)) buồn cười quá)

"Oa Không cần chú đâu, mẹ cơ, mẹ ôm

Nhạc Nhạc cơ!" Chú muốn dẫn bé đi bệnh viện, bé không cần chú đâu!

Thang Duy Thạc không còn cách nào khác, đành phải đem bảo bối không ngừng khóc nháo trong lòng giao ra ngoài!

[Chính văn] Chương 59: Dự cảm mãnh liệt

2)

“Nhạc Nhạc đừng khóc, không đi bệnh viện, không đi bệnh viện!” Vũ Tinh một bên vỗ lưng con gái, một bên lau đi nước mắt trên khuôn mặt nhỏ nhắn.

Nhạc Nhạc phồng bị nhìn chú, lớn tiếng khóc nói: “Đuổi chú đi, đuổi chú đi, chú muốn dẫn Nhạc Nhạc đi bệnh viện, mẹ, chú là người xấu, là người xấu!”

Thang Duy Thạc cảm thấy trên trán chảy xuống vài đường đen, vẻ mặt hối hận. “Chú không mang theo cháu đi bệnh viện nữa, bảo bối đừng sợ!”

"Không " Nhạc Nhạc giống như đã bị

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 59

nhiều ủy khuất, tiếng khóc càng lúc càng lớn. Vũ Tinh đau lòng nhìn con gái, tức giận tận trời hét lên với Thang Duy Thạc. “Anh cút ra ngoài cho tôi, cút ngay!”

Thang Duy Thạc nhú mày, muốn đi an ủi con gái.

"Anh cút ra ngoài!" Vũ Tinh lại hét to.

Lúc này Tân Kỳ đẩy cửa đi vào, nhìn thấy bên trong hỗn loạn, khó hiểu hỏi: “Vũ Tinh, làm sao vậy, Nhạc Nhạc sao lại khóc thành như vậy?”

Thang Duy Thạc tức giận nhìn chăm chăm vào người kia, lửa giận không ngừng bốc lên trong bura

Lúc này Tân Kỳ cũng chú ý tới hắn, ánh mắt xem xét kỹ người trước mặt.

Vài giây sau, bỗng lộ ra biểu tình giật mình.

"Anh là Anh là Thang Duy Thạc?" Trời ơi,

nhìn một cái đã biết hắn là ai, tổng tài cộng ty bách hóa và ông chủ xí nghiệp đầu rồng trong ngành điện tử— Thang Duy Thạc tiền sinh!

Nhìn thấy dáng vẻ cùng bộ mắt sùng bái của người kia, Thang Duy Thạc lộ ra một tia đắc ý. Khiêu khích nhìn Vũ Tinh liếc mắt một cái, lại dịu dàng nhìn con gái, mới đến chỗ nhân viên cửa hàng.

"Vũ Tinh, người kia là Thang Duy Thạc, là Thang Duy Thạc!" Tân Kỳ không kìm chế nổi kích động vừa rồi, hưng phấn hỏi Vũ Tinh.

Vũ Tinh không để ý đến hắn, đỡ dành bảo bối trong lòng

Thang Duy Thạc lái xe rời đi, tức giận đập mạnh vào tay lái, dường như muốn phát tiết, chạy như bay trên đường cao tốc. Trong đầu đều là khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhạc Nhạc, lúc cười, lúc khóc.

Trong lòng lại càng thêm chắc chắn, kia nhất định con gái của hắn!

Đáng chết, căn bản không cần xét nghiệm, hắn cũng cảm thấy đủ rồi!

Lái xe đến công ty, Thang Duy Thạc nặng nề gầm nhẹ một tiếng. "Đáng chết, tất cả đều lộn xộn." Hắn đến nơi đó là để đuổi “Hộ bị cưỡng chế” đi, kết quả lại bị “Hộ bị cưỡng chế” đuổi ra ngoài!

Hai người phụ nữ, một lớn, một nhỏ, là tới để tra tấn hắn sao? Thang Duy Thạc chưa xót cười, đứa con kia của hắn thật là thú vị! Cô và đứa con, hắn nhất định sẽ đoạt lại. Kết hôn rồi? Có ^ chồng rồi? Ai nói khi kết hôn rồi sẽ không thể ly hôn, có chồng không thể biến thành không chồng?

Chỉ cần hắn muốn, hắn nhất định sẽ đoạt được!

Trong kinh doanh hắn luôn là tướng quân thắng trận, ha ha, cuộc sống cũng thế.

Q.1 - Chương 60: Hấn muốn gặp tôi

Edit Jaggie

Beta M

“Tổng giám đốc ngài đã trở lại, người phụ nữ xấu xí kia đồng ý thỏa hiệp không?” Vị quản lý hăng mục vì muốn lấy lòng tổng giám đốc, không tiếc mắng “Hộ bị cường chế”.

Thang Duy Thạc dừng động tác, tức giận nhìn hấn. “Quản lý Khang, chú ý lời nói của ông! ‘Người phụ nữ xấu xí’, không phải để ông có thể gọi, hiểu chưa?”

Nhìn thấy tổng giám đốc phát hỏa, quản lý Khang thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi của mình. A!! Đúng là mua rắc rồi! Xem ra hấn vuốt đuôi lại chẳng may động vào chân ngựa rồi! “Tôi sai rồi, tôi sai rồi!”

Thang Duy Thạc trách cứ nhìn hấn một lúc lâu, dựa mạnh vào ghế da. “Ngày mai, ông đi nói với cô ta, bảo cô ta đến gặp tôi, có điều kiện gì thì đề suất!”

“A.....Được!” Quản lý Khang lập tức gạt đầu cười, ha ha, chỉ cần không phải hấn đi nói chuyện, như thế nào cũng tốt! Cảm tạ trời đất, cảm tạ trời đất!

Thang Duy Thạc lộ ra một nụ cười tự tin, hừ, ngày mai hấn nhất định sẽ không bỏ qua cho cô!

“Cái gì? Bảo tôi đi gặp tổng giám đốc của các người?” Vũ Tinh giương giọng hỏi!

“Đúng vậy, tôi là tới đón cô đi!” Quản lý Khang mặt mang nụ cười, thái độ vô cùng hữu hảo nói! Ha ha, để bảo đảm, hấn vẫn tự mình đến mời cô, sếp đã ra lệnh xuống dưới, nếu lại có sơ hở, hấn chẳng phải sẽ phải về vườn chăn trâu sao? (J: =))) em nghĩ là bị sa thải, nên em dịch thế =)) đọc nó nghe ngu ngu :> hị hị; M: để thế cho ngộ ^^)

“Tôi không đi, làm sao tin được ông? Đi theo ông lên xe, ông đem tôi đi bán thì làm sao bây giờ?” Vũ Tinh rõ ràng nói, cô cũng không phải đứa ngốc.

“Không đâu, tiểu thư, cô lo lắng quá! Chỉ là tổng giám đốc của chúng tôi có việc, cho nên mới bảo tôi mời cô đến công ty!” Quản lý Khang đầy gọng kính trên mũi, vẻ mặt hiền lành, nghiêm trang nói!

“Không đi, muốn tới thì đến đây!” Làm cái gì? Họ giết chết cô thì làm sao bây giờ?

“Hạ tiểu thư chẳng lẽ cô vẫn muốn như vậy giăng co sao? Cô cũng nhìn thấy xung quanh đây, đều đã bị dỡ xuống, cô bây giờ cũng không thể làm ăn được gì! Cô không đi, không chỉ tổn hại đến lợi ích công ty chúng tôi, đồng thời cũng ảnh hưởng đến doanh thu của cô! Nếu tổng giám đốc chúng tôi cố ý nhường cô một bước, tiểu thư, cô có phải cùng nên ngừng giăng co cùng chúng tôi không?” Quản lý Khang kiên nhẫn nói.

“Muốn nói thì đến đây rồi nói, bọn tiểu thư không rảnh đi gặp tổng giám đốc nhà các người!” Tổng giám đốc thì có gì đặc biệt hơn người, cô cũng không phải chưa gặp qua!

Lấy tổng giám đốc hù dọa cô ư? Hừ, đúng là xem thường cô!

Xem cô đúng là không muốn đi, quản lý Khang hướng ánh mắt đến bọn thủ hạ!

Tiếp theo hai tên to cao hơi dùng sức, dễ dàng tóm được Vũ Tinh không đề phòng. “Này, các người muốn làm cái gì hả?”

“Tiểu thư, thật ngại quá, chúng tôi cũng không còn cách nào. Cô quả thật rất khó đối phó, chúng tôi chỉ có thể đưa ra hạ sách này!” Quản lý Khang vẫn cười cười nói, nhưng biểu tình kia thật sự là của kẻ tiểu nhân không ra gì!

Tiếp theo, chiếc xe Audi lên đường, nghênh ngang mà đi.....

Q.1 - Chương 61

61-62

Bắt cóc?

Vũ Tinh bị hai gã vạm vỡ kéo xuống xe, vì cô phản kháng, hai người đàn ông đành nâng cô lên cao.

“Các người như vậy là phạm pháp, mau buông ra!” Vũ Tinh dùng sức giãy dụa, đôi chân trên không dùng sức đá hai người.

“Hạ tiểu thư, cô cũng thấy đây đây là công ty của chúng tôi, cô cứ yên tâm đi, chúng tôi sẽ không làm như vậy với cô. Chỉ đơn thuần gặp mặt tổng tài của chúng tôi nói về chuyện đi rồi, cô nên dùng ít sức, nuốt bớt suy nghĩ vào bụng đi!” Khang quản lý mang theo nụ cười xin lỗi nói xong, sau đó vượt lên trước ấn nút thang máy.

Cửa thang máy lập tức mở ra, vài người lập tức tiến vào.

Lúc này Vũ Tinh sợ hãi mới chú ý tới, nơi này quả thật giống bãi đỗ xe dưới công ty. Lòng hoảng sợ từ từ thả xuống, căng thẳng nuốt nuốt nước miếng, từ từ ngưng giãy dụa.

Hai gã vạm vỡ cũng thả lỏng, theo sau đi vào. “Tiểu thư như vậy là được rồi, thật ra chúng tôi là người tốt. Bị cô vừa la vừa mắng như thế, giống như chúng tôi là lưu manh xã hội đen!”

“Đừng thế, cái tiếng nói ấy cũng dọa tôi, toàn thân toàn là mồ hôi!” Một gã đàn ông khác vẻ mặt cũng đau đớn nói!

Nghe thấy bọn họ oán giận, Vũ Tinh có điểm buồn cười. “Ai bảo hai người thô lỗ như vậy, người phụ nữ nào gặp loại chuyện này mà không kêu to, ai biết các người muốn làm gì?” Hai gã đàn ông hai mặt nhìn nhau, cũng không nói gì. Bọn họ, bọn họ cũng là nghe thủ trưởng ra lệnh thôi mà!

Thang máy dừng lại ở tầng 37, ‘tinh’ một tiếng, cửa mở ra.

Tiếp theo Vũ Tinh bị kéo đến trước cửa một chiếc cửa rất to, trên biển vàng là mấy chữ ‘Phòng tổng giám đốc’ rất to.

Lần này, Vũ Tinh cuối cùng cũng yên tâm. Ha ha, không sai, có thể cùng tổng tài lòng dạ hiểm ác kia gặp mặt nói chuyện là tốt nhất. Nói chuyện trong phòng, cô cũng cần phải kéo đi. Không nước không điện không khách, cô có thể tổn thất gì đây?

“Cốc cốc cốc ” Khang quản II cúi người

gõ cửa, dáng vẻ khúm núm kia, khiến Vũ Tinh cùng với hai gã cao to đều rất khinh thường.

Từng thấy nịnh nọt, nhưng chưa từng thấy dáng vẻ nịnh nọt không biết xấu hổ như thế. Vẻ mặt cười thấp hèn, đúng là khiến người ta ghê tởm đến cực điểm.

“Mời vào!” Từ trong Văn phòng truyền ra một tiếng nói, hơn nữa vô cùng có từ tính.

Vũ Tinh nghi hoặc nhếch mày, tiếng này.... Sao có thể quen thuộc như thế?

Khang quản lý không cho cô lo lắng thời gian, mở cửa ra kéo Hạ Vũ Tinh đi vào!

Vừa tiến vào, tầm mắt Vũ Tinh đã bị văn phòng trang hoàng xa hoa kia hấp dẫn, mặt đá cam thạch màu đen thiên nhiên, mức bóng loáng có thể phản xạ ra hình dáng con người.

Đồng thời cũng khiến người ta cảm thấy bị áp bách rất lớn, khiến trong lòng run sợ.

Phía sau chỗ ngồi lớn là một cửa sổ sát đất siêu lớn, ánh mặt trời phân tán thỏa thuê.

Không biết nên khóc hay cười

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 62

“Các người đi xuống ” người đưa lưng về

phía cửa đề tháp giọng nói, sau đó đứng lên từ ghế!

“Vâng, vâng ” Khang quản lí nói liên tục,

lập tức rời khỏi cửa lớn.

Giọng nói kia cắt ngang việc cô đang quan sát văn phòng, ánh mắt dời đến tấm lưng lớn kia.

Nhìn bóng lưng quen thuộc, Vũ Tinh nhăn mày càng nhiều. Không nhìn được chớp mắt, lại can thận nhìn lại.

Đáng chết, chẳng lẽ là vì gần đây nhìn thấy Thang Duy Thạc quá nhiều lần à, sao lại cảm thấy vị tổng tài này giống hần như vậy?

Thang Duy Thạc cố ý đưa lưng về phía cô, khoe miệng lộ nụ cười gian tà.

“Chào ngài ~ chúng ta có phải nên nói về chuyện đền bù hay không?” Thấy hần vẫn không mở miệng, bị không khí xung quanh làm căng thẳng, Vũ Tinh phá vỡ im lặng trước.

khoe miệng Thang Duy Thạc lại cười gian thêm vài phần. “Được đấy, cô có yêu cầu gì cứ việc đề suất!”

“Đương nhiên là muốn có khoản bồi thường hợp lý, buôn bán của tôi đang rất tốt, nhà nước đưa tiền quá ít, các người cũng rõ mà!” giọng Vũ Tinh không thân thiện, đối đãi với bọn người này, sẽ không thể dùng giọng nói tốt được!

“Cô nói thử giá xem nào!” Hần cố ý thấp giọng nói.

Tiếng nói quen thuộc, rất quen thuộc! nỗi băn khoăn trong lòng Vũ Tinh càng lúc càng lớn, nhưng không dám liều lĩnh đến kéo người đó lại nhìn!

“Bây giờ giá trị mỗi cửa hàng buôn bán chắc hẳn mỗi mét vuông cũng đều chín mươi vạn rồi? Chỗ tôi cũng không dưới tám mét vuông, vậy tính ra ít cũng phải bảy trăm hai mươi vạn, nhưng kinh doanh của tôi khá tốt, mỗi ngày đều có thể thu vào ba bốn vạn, cái này ngài nhất định cũng phải bồi thường chứ? Cho nên yêu cầu của tôi là bồi thường

khoảng một ngàn hai trăm vạn”

Thang Duy Thạc nghe được lời của cô, quả thật không biết nên khóc hay cười. Cô nghĩ cũng thật vô lý, mỗi mét vuông mà đến chín mươi vạn.

Nhìn hần không nói, Vũ Tinh nổi cáu lên. “Sao thế, ngài không đồng ý? Không đồng ý, tôi chỉ có thể làm thế thôi! Người ta vốn đang làm ăn tốt, chỉ tại các người mà cuộc sống của tôi bị thay đổi!”

“Tiểu thư, khẩu vị của cô đúng là quá lớn nhì! Chín mươi vạn một mét vuông, sao cô nghĩ ra thế? Cô cho nhà của cô đắt giá lắm à?” Thang Duy Thạc từ từ xoay người lại, dùng giọng trêu ghẹo hỏi!

Khi Lâm Vũ Tinh nhìn thấy Tổng tài quay mặt lại, về mặt tức giận vừa rồi bị kinh ngạc thay thế. “Anh anh .. ỉa anh?”

“Tôi ~ tôi ~ là tôi!” tâm tình Thang Duy Thạc tốt, học cô trả lời.

Sau đó hần đi ra từ từ đi đến chỗ cô, khoe miệng càng lúc càng rộng.

Hần quá mạnh mẽ, hơi thở một thân vương giả và uy nghiêm khiến cô không thể không lui về, lui về, lui về.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 63: Nhắm mà thôi

Edit M&M

Thang Duy Thạc đi bước một đi tới, cuối cùng vây cô lại ở vách tường.

“Anh~anh~anh cách tôi xa một chút, tôi đến là để bàn vấn đề bồi thường!” Vũ Tinh đẩy người hần, lắp bắp nói!

“Suy nghĩ của em chỉ là nhảm mà thôi!” Thang Duy Thạc cong khóe môi lên, cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

“Cái gì gọi là nhảm mà thôi, đây là yêu cầu của tôi, nếu anh không thể đáp ứng, vậy chúng ta cũng đừng nói chuyện nữa!” Vũ Tinh bị chọc tức, dùng sức đè hần một cước.....

Thang Duy Thạc Nhảy bèn dễ dàng tránh thoát cô, hôn trộm trên mặt cô một cái.

“Này, anh đừng có xằng bậy. Chúng ta nói chuyện trong phòng, anh không thể đứng đắn được à?” Cô dùng sức lau mặt, chỉ thấy trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn hiện lên nhiều vết hồng hồng.

“Em nói giả cả chỉ là nói nhảm mà thôi, nói nhảm, ha ha, buổi tối ở trên giường còn có thể thương lượng. Nếu bàn như thế, vậy chúng ta sẽ không bàn!” Thang Duy Thạc kéo tay cô đang lau mặt xuống, bá đạo khóa trong bàn tay mình.

“Thang Duy Thạc, tên háo sắc này, nếu anh không đứng đắn, thì buông tôi ra, bọn tiểu thư không nói chuyện với anh!” sắc mặt Vũ Tinh càng thêm đỏ bừng!

Nhìn hai mắt cô bốc lửa, Thang Duy Thạc nhún nhún vai, mang theo ủy khuất nói: “Ai nói không nói chuyện, ai nói anh không muốn nói chuyện đứng đắn? Em có biết sau một ngày khởi công, tổn thất với công ty anh lớn thế nào không? Là em nói giá đất kia căn bản quá nhiều, chỗ đó cách trung tâm khu phố rất xa, trong lòng em không tính sao? Một mét vuông chín mươi vạn, em điên rồi à?”

“Chỉ có giá này, một ngàn hai trăm vạn, cho tôi tôi sẽ đi!” Vũ Tinh ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, khiêu khích nói.

Thang Duy Thạc hừ lạnh một tiếng, thân thể dùng sức hướng ép vào trên thân thể của cô.” Là em nói chuyện không đứng đắn, hay là anh không đứng đắn?”

Một phen giữ cầm cô, cố định khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.” Nếu anh dựa trên quan hệ của chúng ta, anh sẽ đồng ý giá này. Nếu chỉ đơn thuần xem căn phòng đó, chỉ có thể năm trăm vạn, cộng thêm cái em gọi là tổn thất buôn bán, cùng lắm chỉ có thể sáu trăm vạn!”

“Sáu trăm vạn? Thang Duy Thạc, không phải là mắt anh không tốt chứ, anh không thấy cửa hàng của tôi là mặt đường à? Nhà nước vẫn luôn nâng đỡ nơi đó, cửa hàng của tôi vài năm nữa có lẽ có thể kiếm trăm vạn mỗi ngày đấy!” Cô bừa bãi mặc sức tưởng tượng tương lai tươi đẹp, khóe miệng không tự giác tạo nên nụ cười mộng ảo.

Từ nhỏ đã gặp cảnh khôn khó, Vũ Tinh nhìn thấy tiền hoặc là nghĩ đến tiền sẽ thật hưng phấn, chính cô cũng thừa nhận điểm này.

“Đúng thế, chính phủ là đến đỡ, cho nên mới bảo các em rồi đi, muốn phát triển tâm trung tâm thương nghiệp mà!” Thang Duy Thạc nhẫn nại, sửa đúng suy nghĩ của cô.

“Mặc kệ, tôi muốn một ngàn hai trăm vạn, nếu không không đi!” Cô kiên trì!

Vốn cô còn chờ nơi đó tăng giá trị, tương lai có thể cho cục cung một tài sản nhất định, người mẹ như cô thật có lỗi với con, chỉ có thể cho cục cung những thứ đó. Vì sao hần, muốn đoạt cả tâm nguyện nhỏ bé này của cô?

edit M&M

64 Bị cưỡng chế

“Không đi?” Thang Duy Thạc dương dương tự đắc nhún mày kiể, mỉm cười lắc đầu. “tốt thôi, vậy em một là để bị cưỡng chế đi. Một là anh còn có thể miễn cưỡng ứng phó, nếu hơn, thật đúng là không dễ làm!”

Lời hần khiến Vũ Tinh có ảo tưởng rất lớn, vừa rồi còn đau xót lại hưng phấn lên.”Đúng thế, theo tôi chỗ này rất tốt, phải bồi thường cho tôi nhiều hơn mới được!”

“Đúng thế, vậy cho em nhiều hơn!” Thang Duy Thạc trở nên hảo hảo hoạt, cánh tay một dùng sức ôm chặt lấy Vũ Tinh.

“Này, anh muốn làm gì?” Bị tiền làm choáng váng đầu óc, rồi sau đó khi cảm nhận được, cô sớm đã không thể giãy giụa!

“Ha ha, cùng em ôn chuyện! bây giờ em dùng dùng sức từ chối, bảo tồn thể lực, vì lát nữa để em còn có thể chịu được!” Hần ái muội thấp giọng lầm bầm, sau đó một dùng sức ôm lấy cô, đi về phòng nghỉ.....

Thang Duy Thạc dùng sức ném cô lên giường lớn, sau đó cởi caravat. Khóe môi nhếch lên nụ cười gian, từng bước một đi đến chỗ cô.

“Thang Duy Thạc, anh muốn làm gì?” Vũ Tinh căng thẳng đi đến một bên giường, hai mắt sợ hãi nhìn hần.

Nụ cười trên mặt hần càng lúc càng lớn, kéo dài caravat trong tay, một phen bắt được hai tay của cô.” Bảo bối, em ngoan ngoan đi!”

“Thang Duy Thạc, mỗi lần anh đều phải cưỡng thủ hào đoạt (dùng sức mạnh để chiếm đoạt)sao? mỗi lần anh muốn tôi, chẳng lẽ anh đều vô si như thế à?” Cô sợ tới mức nói năng lộn xộn, muốn nói cái gì nói cái đó! Nụ cười trên mặt Thang Duy Thạc đã không còn, thô bạo dùng caravat trói hai tay cô

lại.

“Tùy em nói như thế nào, khi đó em không sung sướng à , trong lòng mình tự biết!”

người phụ nữ chết tiệt, lại dám nói hấn ép cô?

Hai tay cô bị trói chặt, nâng chân lên định chạy xuống giường. Nhưng Thang Duy Thạc lại nhanh hơn cô một bước ~ chạy ra phòng, khóa cửa lại! ”Cô bé, em ở trong này đi! Đợi lát nữa tôi phá nhà xong, sẽ thả em ra ngoài!” Thang Duy Thạc lộ ra một nụ cười, nói với người trong cửa!

“Tên tiểu nhân bỉ ổi, anh mau thả tôi ra ngoài! Tôi không ở đó, anh không có quyền phá nhà tôi!” Vũ Tinh tức giận đến đá tấm cửa gỗ, phát ra tiếng vang ‘Cạch cạch’.

Thang Duy Thạc không để ý tới người bên trong khóc lóc om sòm, ấn điện thoại nội bộ. ” Khang quản lý, nhanh đi thu dọn, cho anh hai tư giờ phải làm xong!”

“Vâng, vâng, vẫn là ông chủ lợi hại!” Khang quản lý không lỡ mất thời cơ khích lệ ông chủ!” Chúng tôi ý, phải vừa khóc lại vừa cầu”

“Tốt lắm, bỏ bớt lời, nhanh đi làm việc đi!” Giờ phút này, hấn không có thời gian nghe nịnh bợ đâu!

” vâng, vâng!”

.....

“Thang Duy Thạc anh thả tôi ra, chết tiệt, chết tiệt! Thủ đoạn hạ tiện thế này anh cũng dùng, nói cho anh biết, một ngàn hai trăm vạn, nếu không tôi mãi mãi ở nơi này không đi đâu!”

Vũ Tinh tức giận đến ngồi thật mạnh trên giường lớn, phòng miệng nói hết bài này đến bài khác.

Nửa giờ sau, điện thoại văn phòng tổng giám đốc lại vang lên lần nữa.

“Alo.....” Thang Duy Thạc cầm lấy điện thoại!” Tổng giám đốc đã làm thỏa đáng tất cả rồi!” Khang quản lý hưng phấn báo cáo!

Thang Duy Thạc nhếch khóe miệng, ” Ừ, vậy mau chóng khởi công đi!”

Tốt lắm, nơi đó cuối cùng cũng làm xong!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 64: Bị cưỡng chế

edit M&M

“Không đi?” Thang Duy Thạc dương dương tự đắc nhún mày kiểng, mỉm cười lắc đầu. ”tốt thôi, vậy em một là để bị cưỡng chế đi. Một là anh còn có thể miễn cưỡng ứng phó, nếu hơn, thật đúng là không dễ làm?”

Lời hấn khiến Vũ Tinh có ảo tưởng rất lớn, vừa rồi còn đau xót lại hưng phấn lên.”Đúng thế, theo tôi chỗ này rất tốt, phải bồi thường cho tôi nhiều hơn mới được!”

“Đúng thế, vậy cho em nhiều hơn!” Thang Duy Thạc trở nên hào giảo hoạt, cánh tay một dùng sức ôm chặt lấy Vũ Tinh.

“Này, anh muốn làm gì?” Bị tiền làm choáng váng đầu óc, rồi sau đó khi cảm nhận được, cô sớm đã không thể giãy giụa!

“Ha ha, cùng em ôn chuyện! bây giờ em đừng dùng sức từ chối, bảo tồn thể lực, vì lát nữa để em còn có thể chịu được!” Hấn ái muội thấp giọng lẩm bẩm, sau đó một dùng sức ôm lấy cô, đi về phòng nghỉ.....

Thang Duy Thạc dùng sức ném cô lên giường lớn, sau đó cởi caravat. Khóe môi nhếch lên nụ cười gian, từng bước một đi đến chỗ cô.

“Thang Duy Thạc, anh muốn làm gì?” Vũ Tinh căng thẳng đi đến một bên giường, hai mắt sợ hãi nhìn hấn.

Nụ cười trên mặt hấn càng lúc càng lớn, kéo dài caravat trong tay, một phen bắt được hai tay của cô.” Bảo bối, em ngoan ngoãn đi!”

“Thang Duy Thạc, mỗi lần anh đều phải cường thủ hào đoạt (dùng sức mạnh để chiếm đoạt)sao? mỗi lần anh muốn tôi, chẳng lẽ anh đều vô si như thế à?” Cô sợ tới mức nói năng lộn xộn, muốn nói cái gì nói cái đó! Nụ cười trên mặt Thang Duy Thạc đã không còn, thô bạo dùng caravat trói hai tay cô lại.

“Tùy em nói như thế nào, khi đó em không sung sướng à , trong lòng mình tự biết!”

người phụ nữ chết tiệt, lại dám nói hấn ép cô?

Hai tay cô bị trói chặt, nâng chân lên định chạy xuống giường. Nhưng Thang Duy Thạc lại nhanh hơn cô một bước ~ chạy ra phòng, khóa cửa lại! ”Cô bé, em ở trong này đi! Đợi lát nữa tôi phá nhà xong, sẽ thả em ra ngoài!” Thang Duy Thạc lộ ra một nụ cười, nói với người trong cửa!

“Tên tiểu nhân bỉ ổi, anh mau thả tôi ra ngoài! Tôi không ở đó, anh không có quyền phá nhà tôi!” Vũ Tinh tức giận đến đá tấm cửa gỗ, phát ra tiếng vang ‘Cạch cạch’.

Thang Duy Thạc không để ý tới người bên trong khóc lóc om sòm, ấn điện thoại nội bộ. ” Khang quản lí, nhanh đi thu dọn, cho anh hai tư giờ phải làm xong!”

“Vâng, vâng, vẫn là ông chủ lợi hại!” Khang quản lí không lỡ mất thời cơ khích lệ ông chủ!” Chúng tôi ý, phải vừa khóc lại vừa cầu

“Tốt lắm, bỏ bớt lời, nhanh đi làm việc đi!” Giờ phút này, hấn không có thời gian nghe nịnh bợ đâu!

” vâng, vâng!”

.....

“Thang Duy Thạc anh thả tôi ra, chết tiệt, chết tiệt! Thủ đoạn hạ tiện thế này anh cũng dùng, nói cho anh biết, một ngàn hai trăm vạn, nếu không tôi mãi mãi ở nơi này không đi đâu!”

Vũ Tinh tức giận đến ngồi thật mạnh trên giường lớn, phòng miệng nói hết bài này đến bài khác.

Nửa giờ sau, điện thoại văn phòng tổng giám đốc lại vang lên lần nữa.

“Alo.....” Thang Duy Thạc cầm lấy điện thoại!” Tổng giám đốc đã làm thỏa đáng tất cả rồi!” Khang quản lí hưng phấn báo cáo!

Thang Duy Thạc nhếch khóe miệng.” Ừ, vậy mau chóng khởi công đi!”

Tốt lắm, nơi đó cuối cùng cũng làm xong!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 65: Điều kiện kèm theo

“Một ngàn hai trăm vạn!” Mũi Vũ Tinh cơ hồ vì giận hấn mà méo đi, làm sao có thể có người đáng giận như thế!

“Sáu trăm vạn!” Hấn cố ý có vẻ kè mặc cả với cô, nguyên nhân, vì chơi với con mồi nhỏ đúng là rất thú vị!

“Hai lần sáu trăm vạn!” Cô còn nói, vốn nên là tiền của cô, cho nên có chết cũng không thể cứ như thế mà không giải quyết được gì! Cô phải để lại tài sản cho con, tiền ít như vậy làm sao đủ mua nhà?

Xem cô như con buôn coi trọng tiền như thế, khiến hấn cảm thấy thật chán ghét.” Hạ Vũ Tinh tiền lương mỗi tháng của chồng cô là bao nhiêu? Chẳng lẽ không đủ để cô dùng à?” “Đó là một vấn đề rất không lịch sự, tôi không cần phải trả lời anh!”

Thấy cô không trả lời, càng thêm khẳng định suy nghĩ của hấn .” Có phải chồng cô kiếm ít tiền, cho nên không đủ dùng dudsng không? Bởi vậy, cô mới có thể thật liều mạng, đen khách sạn bán ”

“Anh câm miệng cho tôi, anh mới đến khách sạn bán!” Vũ Tinh cơ hồ hét chói tai, hai mắt tỏa ra ánh lửa!” Vậy vì sao cô lại xuất hiện trong khách sạn?” Hấn nghi hoặc hỏi, nhìn cô kích động như thế, không giống như là đang nói dối.

Cô cũng không muốn giải thích nhiều với hấn, nhưng bị người ta hiểu lầm là gái bán thân đúng thật là khó chịu.” Ngày đó là tôi làm móng cho một cô gái

ở khách sạn, vừa ra khỏi cửa đã bị tên đầu heo kia bắt lấy!"

“Chết tiệt, buổi tối mà cô còn đi làm móng tay! Hơn nữa cô lại ăn mặc mát mẻ như thế, là đàn ông đều nghĩ cô là loại con gái thế nào!” Thang Duy Thạc tức giận hét, hắn cũng không hiểu vì sao lại tức giận.

“Còn không phải là vì trả lại một trăm vạn kia cho anh à, nếu không anh nghĩ rằng tôi và anh sẽ cùng gặp ở đó chắc? Mười tiểu thư à, làm một trăm móng tay, cánh tay của tôi cũng sưng lên rồi!” Cô tức giận nói. “Tôi mặc mát mẻ thế nào? Bây giờ con gái không phải đều mặc thế à, như tôi đã xem là bảo thủ rồi!” Biết cô không phải làm tình nhân, đáy lòng hắn lại vui mừng không hiểu!

“Thang Duy Thạc anh nhanh lên, đưa tiền cho tôi, tôi sẽ đi!” Cửa hàng đã không còn, cô muốn chạy nhanh đi tìm cửa hàng mới, chẳng lẽ muốn để mình đói chết à.

Thang Duy Thạc lấy ra hai tờ chi phiếu sáu

trăm vạn, đưa tới trước mắt. cô

Vũ Tinh tự nhiên đưa tay, đó là cô nên được.

Ngay tại nháy mắt cô đưa tay ra, lại bị hắn

ôm chặt lấy.” Vũ Tinh, tiền em có thể lấy đi.

Nhưng, em phải cho anh trước.....” Không

để ý đến cô giẫy dụa, hắn đã không chừa cô,

lại tàn bạo đoạt tất cả của cô

“em còn nói em không tình nguyện sao? Còn nói anh hung dữ với em không?” Sau khi lên đỉnh, hắn vuốt ve sống lưng bóng mịn của cô, cười khê hời!

Vũ Tinh không nói gì, chỉ từ từ mặc quần áo.” Một ngàn hai trăm vạn tôi cầm đi, đây vốn nện là của tôi!”

Lấy tiền đi, lấy tiền đi, bọn họ vốn không có cơ hội gặp mặt gì nữa!

Vừa rồi cô trầm luân, đây là một sai lầm. Không thể lại có một lần nữa, như vậy thì ngay cả mình cũng không thể coi trọng mình! “Đúng thế, anh nói cái giả này ở trên giường, anh đồng ý.” Thỏa mãn qua đi, hắn lộ vẻ biếng nhác, cộng thêm có điểm cần rồi!

Vũ Tinh cầm chi phiếu cất vào trong túi, tỉnh rồi đi như vậy!

“Ai cho em đi, đứng lại cho anh!” Còn nằm ở trên giường, hắn lớn tiếng ngăn cản nói ...

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Q.1 - Chương 66: Dây dưa không tha

Edit Janggie

Beta H

Mặc chỉnh tề, Vũ Tinh lập tức mở cửa ra, mà trên giường hắn càng tốc độ hơn bắt lấy tay cô.

“Anh còn muốn thế nào, xin đừng làm phiền tôi nữa!” Cô sắp bị phiền muốn chết rồi!

“Vũ Tinh, quay lại cạnh anh, mang theo con gái quay lại cạnh anh!” Trong giọng nói bá đạo của hắn mang theo cầu xin, dùng sức giữ cô từ phía sau.

Loại giọng nói này khiến cô đông cứng lại, nếu kiêu ngạo cô nhất định sẽ không chút do dự cự tuyệt. Nhưng loại giọng nói này, lại đánh thẳng vào lòng cô.

Thang Duy Thạc, người cô vẫn không quên nhiều năm qua, vẫn giấu hắn sâu dưới đáy lòng!

Đơn giản là vì hắn, nên cô vẫn là người độc thân đến nay. Nay lại cầu xin cô như thế, cô ~ cô đúng là không thể lập tức nói ra lời cự tuyệt!

Nhìn ra sự do dự trong giây dựa của cô, hắn lúc này ôm lấy cô. “Vũ Tinh, trở lại bên cạnh anh đi! Anh không muốn con gái anh gọi người khác là cha, anh càng không muốn em bị người khác chiếm giữ. Vũ Tinh, anh rất nhớ những món ăn em nấu. Từ lúc em rời đi, anh chưa từng được ăn món nào ngon như thế!”

Vũ Tinh buông lỏng phòng bị, trong nháy mắt cô đã tưởng mình sẽ đáp ứng hắn, nhưng cũng chỉ trong nháy mắt, lại nhớ đến em gái mình.

Nháy mắt Vũ Tinh đẩy cánh tay đang bao quanh mình, chuẩn bị rời đi.

Thang Duy Thạc lại một lần nữa ôm lấy cô, xung quanh không một tiếng động.

Vũ Tinh nhắm mắt lại hưởng thụ một chút kích động, tham lam hưởng thụ chút nhu tình ngắn ngủi này.

Tất cả giống như một giấc mộng không có thật, nhưng lại quá tốt đẹp, khiến người ta không muốn tỉnh lại!

Cảm nhận được người trong lòng rung động, nhưng không chỉ một mình cô, hắn cũng luyến tiếc buông cô ra.

Càng ôm cô càng khiến hắn cảm nhận cô là của hắn. Hắn không thể chịu đựng được cô bị người khác ôm, tưởng tượng đến cảnh cô cùng người đàn ông khác nằm trên giường, trái tim hắn từng đợt, từng đợt đau đớn.

Là mộng cũng phải tỉnh lại, cho dù là lưu luyến, là luyến tiếc, cũng chỉ có thể mờ mắt ra đối diện với tất cả. “Thang Duy Thạc, tôi còn chưa nói xong, anh đã có gia đình, tôi sẽ không đi làm người thứ ba mà phá đám! Hơn nữa tôi, tôi cũng có cuộc sống riêng của tôi!”

“Hạ Vũ Tinh em là người phụ nữ của anh, của anh! Em đừng mơ tưởng trở về bên cạnh người đàn ông kia, em chỉ có thể ở lại bên cạnh anh!” Hắn thật kiên định nói!

Vũ Tinh nghe không hiểu lời nói của hắn, không hiểu, quả thật không hiểu! “Anh buông tôi ra, tôi muốn đi!”

Bàn tay hắn to, giống như một cái kẹp, cô căn bản hét không ra! “Một lát nữa về nhà em thu thập đồ đạc cho anh, sau đó chúng ta cùng đi đón Nhạc Nhạc tan học!”

“Anh nói cái gì?” Cô nhíu mày nhìn hắn!

“Anh nói rất rõ ràng, anh tin là em cũng nghe được rõ ràng! Anh cho em hai ngày để ly hôn, nhưng hôm nay em nhất định phải mang theo con chuyển đến nhà anh!” Nhấn nạt của hắn chỉ có một lần!

Điên rồi! Điên rồi, nhưng tóm lại hắn sẽ không tha cho cô!

“Không, không được, anh đã có gia đình!” Cô dùng sức lắc đầu cự tuyệt, điều này sao có thể?

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 67: Tóm được con át chủ bài

Edit Janggie

Beta H

Thang Duy Thạc nhẹ nhàng lắc đầu, lộ ra nụ cười châm chọc. “Gia đình của anh, có cũng được mà không có cũng không sao, anh căn bản là coi thường nó. Còn nữa, anh muốn đem em mang con trở lại vòng tay của anh, cùng hôn nhân hoàn toàn không vấn đề gì!”

“Vi sao lại cứ phải ép buộc tôi? Anh căn bản không yêu tôi, thậm chí còn không thích tôi!” Cô thật không hiểu!

Lời của cô cũng là lời Thang Duy Thạc muốn hỏi tới, không biết tất cả xúc động này từ đâu mà đến.

“Anh thích thân thể của em, ở trên thân thể của em, anh có thể hưởng thụ khoái hoạt trước nay chưa có!” (BT quá :-SS) Suy nghĩ sau một hồi, hắn nói ra một đáp án khiến cô không biết là nên cười hay là nên khóc.

“Có rất nhiều phụ nữ so với tôi còn trẻ tuổi, xinh đẹp hơn, anh có thể đi tìm họ!”

“Đừng vô nghĩa, anh chỉ muốn em!” Hấn không muốn tốn tinh lực cùng cô nói lý lẽ. “Lời anh nói là mệnh lệnh, em chỉ có thể chấp nhận!”

“Đừng có nói mệnh lệnh, tôi không phải cấp dưới của anh, sẽ không bao giờ nghe theo lời anh!” Cô nâng gót giày, dùng sức đạp mạnh lên chân hấn.

“A.....” Lần này hấn không có phòng bị! Trên mặt chân đau đớn, khiến hấn không thể không buông cô ra.

Trong lòng cô cuồng loạn không thôi, bối rối chạy ra khỏi văn phòng tổng giám đốc.

Thang Duy Thạc hồn hèn đập thật mạnh vào tường. “Hà Vũ Tinh, em cho là em có thể chạy trốn sao?”

Trở về nhà, cô toàn thân không ngừng run rẩy, lời nói của hấn như tiếng vọng của ma rù, liên tục lặp lại bên tai cô.

“Vũ Tinh, mày thật không kiên định, thật khiến người ta xem thường! Hấn là chồng của em gái mày, cho dù là mày thương hấn đến nhường nào, loại cảm giác này chỉ có thể đặt ở tận dưới đáy lòng! Mày thế nhưng lại do dự, đáng chết, mày thế nhưng lại khát vọng trở lại bên cạnh hấn, khát vọng.....” Lời cô thì thảo tự nói bỗng ngừng lại, hai mắt bên trong tỏa ra một chút đau thương cùng một loại vướng bận thật sâu!

Bao điện thoại bỗng vang lên, Vũ Tinh thu lại hết cảm xúc. Đưa điện thoại ra, mặt trên một dãy số lại. “Alo, xin hỏi..”

“Mẹ, mẹ sao lại bảo chú tới đón con, mẹ, mẹ đang ở đâu?” Giọng nói của Nhạc Nhạc ngọt ngào hỏi, nhưng thỉnh thoảng lại truyền đến tiếng cười của bạn bè.(?????)

“Bảo bối, con đang ở cùng với ai?” Trái tim Vũ Tinh cuồng cuồng giọng nói cấp bách, lạy trời, con gái cô sẽ không lọt vào tay bọn bắt cóc chứ!

“Mẹ, ở cùng với chú. Con ở trong xe của chú, mẹ, xe của chú thật là to nha!”

“Nhạc Nhạc, chú nào, mau nói cho mẹ!” Cô lo lắng hỏi, tiếng nói đều đang run rẩy.

“Chú bong bong ý, mẹ làm sao vậy, không phải mẹ bảo chú tới đón con sao?..... Hà Vũ Tinh, anh bây giờ ra lệnh cho em, cầm giấy chứng minh nhân dân của em đến khách sạn, nếu không, Nhạc Nhạc liền sống cùng cha của nó!” Thang Duy Thạc giật lấy điện thoại uy hiếp, trong giọng nói thậm chí còn mang theo vài phần thẳng lợi vui sướng.....

[Lời tác giả]

Vũ Tinh sẽ chấp nhận bị Thang Duy Thạc ức hiếp sao? Duy Thạc có phải cha ruột của đứa nhỏ hay không? Hoàng Vũ Hân chấp nhận buông tay sao?

Nếu bọn họ ở chung một chỗ, Vũ Tinh nên giải thích mối quan hệ này cho Tiểu Bắc như thế nào?

Vũ Hân cùng Vũ Tinh rút cuộc vì sao không phải cùng một họ, chẳng lẽ là Linh Linh đánh chữ sai sao? Nếu Vũ Hân không phải em gái ruột của Vũ Tinh, vì sao cô lại phải vì “cái kia” mà trả giá tất cả?

Giới thiệu vắn tắt nhắc tới “Ngay tại thời điểm hấn chuẩn bị lại theo đuổi cô, lại phát hiện ra một bí mật ngoài ý muốn, khiến hấn thật sự rất bức bối” – Bí mật này đến tột cùng là cái gì?

Tất cả đến cuối cùng, sẽ có đáp án như thế nào? Chẳng lẽ giống như mọi người dự liệu hay sao?

Mấy vấn đề này, Linh Linh sẽ ở chương sau và tiết từ nhất định cởi bỏ.

Hãy tin Linh Linh, phần sau của chuyện xưa tuyệt đối càng ngày càng đáng xem, càng ngày càng tác động đến lòng người!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 68

Ba và con gái lại có nhận thức khác nhau "Thang Duy Thạc, anh thật đê tiện, sao lại bắt cóc con gái của tôi! Anh không sợ tôi báo cảnh sát sao, nếu anh không trả con gái cho tôi, tôi lập tức đi báo cảnh sát!" Vũ Tinh tức giận hét lớn trong điện thoại.

Đối phương lập tức đáp lại cô một cái cười khê, không nhanh không chậm nói: "Được thôi, tôi cũng đang muốn nói cho tất cả mọi người biết Nhạc Nhạc là con gái của tôi! Nếu cô không sợ sẽ khiến Nhạc Nhạc được lên tivi, mà tâm linh bị tổn thương, vậy cô cứ đi báo cảnh sát đi!"

Vũ Tinh nắm chặt điện thoại, nửa ngày nói không nên lời được một chữ. Chết tiệt, lời hắn nói đều đúng. Thang Duy Thạc là một danh nhân, nếu báo công an, lập tức đám phóng viên sẽ chú ý tới Nhạc Nhạc. "Được rồi, được rồi. Tôi đi, tôi đi!"

"Đừng quên mang chứng minh nhân dân, về sau không được trở lại nơi đó. Đừng tìm cách đối phó với tôi, bởi vì em nhất định không đấu lại đâu!" Thang Duy Thạc thu hồi nụ cười, nghiêm túc nhắc nhở cô.

"Hiểu rồi, hiểu rồi!" Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói xong, cắt đứt điện thoại!

Cô không dám lấy con gái ra đùa giỡn, bằng tốc độ nhanh nhất đi đến khách sạn hân bảo. Thời điểm đi vào cửa lớn của khách sạn, ánh mắt Vũ Tinh bị kín một cổ sương mù.

Nơi này cô rất quen thuộc, đây là nơi cô từng ở suốt hơn năm năm!

Ha ha, năm năm trước hắn bá đạo đem cô đuổi đi, năm năm sau hắn lại bá đạo khiến cô trở về!

Mà hai lần này, cô đều không có quyền chủ động, hoàn toàn phải nghe theo mệnh lệnh chỉ đạo của hắn.

Nhẹ nhàng chớp hai tròng mắt, khí lạnh trong mắt bị xua tan. Sau đó cô ngẩng đầu tự tin, kiên định tiêu sái bước vào thang máy

"Chú, cháu muốn mẹ!" Nhạc Nhạc thổi đủ bong bóng, bỗng cảm thấy bất an. Mắt to đã ướt ướt, có vài phần sợ hãi nhìn Thang Duy Thạc.

Thang Duy Thạc ôm lấy bé, đem bé đặt vào trong lòng. "Nhạc Nhạc, mẹ sắp tới rồi!"

Nhạc Nhạc nhìn chú, miệng từ từ mếu máo,

nước mắt càng tích càng nhiều, chuẩn bị

"Oa " Nhạc Nhạc bỗng khóc lớn lên,

nước mắt rơi như mưa. "Cháu muốn mẹ, muốn mẹ ~ oa "

Thang Duy Thạc mặt ngốc, con gái hắn sắc mặt thay đổi cũng quá nhanh đi. "Nhạc Nhạc, chút nữa mẹ tới rồi, cùng chú thổi bong bóng đi!"

Thang Duy Thạc cầm ống nhựa, thổi ra một chuỗi bong bóng. "Nhạc Nhạc, cháu xem xem, chú thổi được nhiều chưa kia, xem đi?" Nhạc Nhạc cắn bản không để ý tới bộ dạng này của hắn, khóc càng lúc càng lớn.

"Oa Cháu không phải bị lừa bán đấy chứ,

chú nhất định là người xấu, là người xấu a!"

"Người xấu?" Thang Duy Thạc nhíu mày, thật không thích con gái xưng hô với mình như vậy!

"Đúng vậy, cháu nhất định bị lừa bán, nếu không mẹ sao còn chưa đón cháu? Nhất

định chú là người xấu, oa " Nhạc Nhạc lý

luyện y hết lứa trẻ, sau đó lại tiếp tục khóc! "Nhạc Nhạc, chú là papa của cháu, không phải người xấu! Ngoan, mau tới kêu papa!" Không được, hắn đành phải khiến con gái mình biết mình là ai trước vậy.

Nhạc Nhạc dừng lại tiếng khóc nhìn hắn, sau đó cật lực lắc đầu, khoe môi non nót nhếch lên một vòng cung. "Không phải, chú không phải papa, papa mang kính mắt cơ!" Những lời này khơi mào tất cả ghen tị trong hắn, biểu tình càng trở nên nghiêm túc. "Nhạc Nhạc, chú mới là papa cháu. Cái người mang kính mắt kia không phải, nhớ chưa. Đến đây, gọi papa!"

Nhạc Nhạc nhìn hắn, lau nước mắt. "Vậy, vậy chú là papa nuôi sao?"

"Cái gì papa nuôi? Là papa ruột!" Hắn quả thật bí bức tới điên rồi.

"Nhưng Nhạc Nhạc có papa rồi, papa là bạn trai của mẹ nuôi." Bé chiến đấu tới cùng giải thích.

Lời nói của bảo bối khiến Thang Duy Thạc không ngờ tới, cái gì papa là bạn trai của mẹ nuôi? "Nhạc Nhạc cháu nói cái gì cơ? Cái gì mà papa là bạn trai của mẹ nuôi!"

“Papa là bạn trai của mẹ nuôi, mẹ nuôi cùng papa đối với Nhạc Nhạc tốt lắm, mỗi lần bọn họ đi ra ngoài đều cho Nhạc Nhạc kẹo kéo, mẹ còn không mua cho Nhạc Nhạc!” Nói xong, Nhạc Nhạc không nhìn được liếm liếm cánh môi.

Thang Duy Thạc cẩn thận phân tích lời nói của con gái, tựa hồ hiểu được bé gọi ai là papa. “Nhạc Nhạc, nói rõ ràng đi, mẹ cháu có cùng papa ngủ chung một phòng không?” Hấn hỏi trực tiếp, nhưng chỉ có cách này hấn mới có thể hiểu được ý tứ của con gái!

Nhạc Nhạc cật lực lắc đầu, lớn tiếng nói: “Mẹ cùng Nhạc Nhạc vui vẻ ở cùng một phòng nha. Nhà papa không ở đây, cháu cùng mẹ một phòng, mẹ nuôi một mình một phòng. Mà papa chỉ đến nhà ăn cơm, đến buổi tối lại đi!”

Thang Duy Thạc bỗng vỗ cùng sung sướng, hưng phấn đem Nhạc Nhạc nhắc lên thật cao. Giờ khắc này hấn là trăm phần trăm xác định, tiểu tinh linh này chính là con gái của hấn.

Mà người phụ nữ Hạ Vũ Tinh kia, căn bản không có cái gì gọi là chồng, đây chẳng qua chỉ là che mắt người khác Cô, chỉ có thể là người phụ nữ của hấn! “Haha, chú cho cháu xuống dưới đi, cho cháu xuống dưới!” Bảo bối bị nhắc lên cao, vừa khóc vừa cười kêu!

“Kêu papa, kêu papa đi, sau đó chú liền cho cháu xuống dưới!” Khóe môi Thang Duy Thạc nhếch lên, trên mắt xuất hiện tia diu

dàng khó có được. Nhưng miệng vẫn mặc cả với người kia!

“Papa nuôi!” Tiểu Nhạc Nhạc trong đầu đã nhận thức chuẩn Tân Kỳ là papa. Nhưng, nhìn thấy chú đẹp trai như vậy, kêu hấn là papa cũng không tồi nha.

Nhưng cũng không thể kêu loạn, không thể kêu loạn, vì khác nhau nên kêu papa nuôi là được rồi! Thang Duy Thạc dùng sức ấn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái, lại lần nữa nhắc bé lên cao.

“Kêu papa, không phải papa nuôi, Nhạc Nhạc chỉ có một papa, là chú! về sau không được kêu người khác là papa, biết chưa?” “Thật sao?” Bé vẫn không tin đâu?

“Đương nhiên là thật rồi!” Hấn gật đầu thật mạnh!

Nhạc Nhạc nghĩ nghĩ, tính trẻ con hỏi: “Ba mẹ các bạn khác đều ở cùng một chỗ, papa cùng mẹ có ở cùng một chỗ không?”

“Đương nhiên, từ hôm nay trở đi Nhạc Nhạc cùng mẹ sẽ ở chỗ này, cùng papa ở cùng một chỗ!” Ha ha, xem ra bé quả nhiên là con gái của hấn, biết cô nhóc đang nghĩ cái gì!

“Papa, papa, papa ” Nhạc Nhạc hưng

phấn kêu vài tiếng, bàn tay nhỏ bé hướng tới sờ sờ hai má của papa đẹp trai.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 69: Ăn ý mười phần

Edit Janggie

Beta H

“Leng keng.....” Tiếng chuông cửa vang lên.

Thang Duy Thạc thom một cái lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhạc Nhạc, khóe miệng nhếch lên nói: “Bảo bối, mẹ con đến rồi kia!”

Nhạc Nhạc lập tức chạy xuống bậc thang, chạy về phía cửa lớn! Thang Duy Thạc theo sau, xuyên qua phòng khách đi đến cánh cửa màu đen.

Hấn không lập tức mở cửa, mà có ý hỏi. “Ai thế?”

“Là tôi, Thang Duy Thạc anh khỏi phải giả vờ với tôi. Anh nhanh chóng mở cửa cho tôi, nhanh lên!” Chỉ thấy âm thanh của Vũ Tinh theo chuông cửa truyền đến, hơn nữa còn thấy hình ảnh cô dùng sức trợn mắt với người bên trong cánh cửa.

“Mẹ..... Mẹ.....” Nhạc Nhạc ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, hướng tới hình ảnh kia, cười hô. “Mẹ.....”

“Thang Duy Thạc anh nhanh nhanh mở cửa cho tôi, cho tôi vào!” Nghe được tiếng của con gái, cô càng thêm sốt ruột! Bây giờ Thang Duy Thạc mới mở cửa lớn ra, cho người phụ nữ bên ngoài tiến vào.

“Thì ra em cấp bách trở lại nơi này đến vậy, đúng là khiến anh cảm thấy vinh hạnh.” Thang Duy Thạc lộ vẻ phóng dăng không kèm chế được nụ cười, kéo bàn tay nhỏ của con gái hướng Vũ Tinh nói!

“Thang Duy Thạc, anh câm ngay miệng lại, anh biết rõ vì sao tôi lại đến nơi này. Đem con trả lại cho tôi, tôi muốn mang nó về nhà!” Vũ Tinh nhanh nhẹn kéo bảo bối lại.

Nhưng ngay tại thời điểm cô chạm đến bảo bối, trong nháy mắt, Thang Duy Thạc một phen đem bảo bối ôm vào lòng.

Tiểu Nhạc Nhạc còn tưởng rằng ba mẹ đang đùa, miệng không ngừng cười. “Haha... Mẹ bị papa lừa rồi, papa tuyệt quá!”

Nghe được con gái tán thưởng, hẳn càng ngày càng cao hứng. “Papa tuyệt lắm sao? Nói cho papa, con có thích papa không?”

“Thích, thích, papa tuyệt nhất!” Chỉ là lời nói không thể biểu đạt được bé thích papa đến nhường nào, Nhạc Nhạc cánh môi đỏ mọng, ở trên gương mặt papa hạ xuống một nụ hôn.

Thang Duy Thạc lập tức hưng hăng hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái.

“Hìhìhì..... Nhột quá, papa, nhột quá!” Bàn tay nhỏ bé dùng sức đẩy đẩy cầm papa, miệng không ngừng tiếng cười.

Nhìn thấy dáng vẻ bọn họ vô cùng thân thiết, Vũ Tinh cơ hồ mắt choáng váng?

Nhạc Nhạc khi nào lại bắt đầu gọi hẳn là papa, hơn nữa bé hoàn toàn không sợ đàn ông sao? Đúng là tiểu phản đồ, cô nuôi dưỡng bé nhiều năm như vậy, mà chỉ vài phút, liền thân thiết với cái người như ác ma kia!

Bọn họ càng ngày càng hưng phấn, mà sắc mặt Vũ Tinh lại càng ngày càng khó coi. “Nhạc Nhạc, con đừng gọi vậy, chú không phải ba con!”

Một câu này của cô, tiếng cười không ngừng của ba ba và con gái ngừng lại, đồng thời không một âm thanh, hơn nữa đồng thời cùng nhau quay đầu nhìn về phía cô.

Thang Duy Thạc là tức giận, mang theo ánh mắt trách cứ nhìn cô.

Còn Nhạc Nhạc là bộ dạng ủy khuất, lại ánh mắt khó coi nhìn cô.

Thang Duy Thạc tức giận còn khiến cô hải lòng, nhưng nhìn thấy con gái bị ủy khuất, tâm tình Vũ Tinh càng trở nên trầm trọng.

“Nhạc Nhạc, con nghe mẹ nói, con có papa rồi, con đã quên rồi sao? Chú không phải papa con!” Cô giải thích.

Mà lời giải thích này chỉ đổi lấy sự “căm tức” càng ngày càng nghiêm trọng, cùng sự “ủy khuất” cũng càng ngày càng nghiêm trọng.

“Papa, papa rốt cuộc có phải papa con không, papa.....” Nhạc Nhạc dùng ánh mắt khẩn cầu nhìn papa, bàn tay nhỏ bé một chút một chút vuốt hai má papa.

“Đương nhiên là đúng rồi, papa chính là papa của Nhạc Nhạc. Đừng nghe lời mẹ con, mẹ lừa con đó!” Thang Duy Thạc chắc chắn nói, hẳn không phải người quá yêu thích trẻ con.

Hơn ba mươi tuổi, hẳn trừ bỏ con mình, cũng chỉ thích đứa nhỏ Nhạc Nhạc này. Cho nên, vẫn theo thời gian suy tính, Nhạc Nhạc nhất định là con gái hẳn không sai!

“Papa, papa đúng là papa con.” Nhạc Nhạc chắc chắn nói, sau đó đem ánh mắt chuyển tới trên khuôn mặt dịu dàng. “Mẹ, mẹ đừng cùng papa tức giận được không? Vì đây là papa của Nhạc Nhạc, Nhạc Nhạc muốn ba mẹ hạnh phúc ở cùng một chỗ, như vậy Nhạc Nhạc mới có ba mẹ yêu thương nha!”

Lời nói của con gái khiến Vũ Tinh không biết ứng phó thế nào, chỉ có thể mím môi nhìn bọn họ.

“Vũ Tinh, anh đói bụng rồi, đi làm cơm đi!” Thấy cô không đứng im, không giãy dụa tranh cãi âm ỉ, Thang Duy Thạc khoé miệng nhếch lên ra lệnh nói.

“Tôi vì sao lại phải nấu cơm cho anh, anh đừng có nằm mơ!”

“Mẹ, con cũng muốn ăn cơm, Nhạc Nhạc đói bụng rồi!”

Cha con ăn ý đồng thời mở miệng, chỉ có điều lời nói bất đồng. Mà tiếng nói cao vút kia của Nhạc Nhạc, rõ ràng là “ăn hiếp” Vũ Tinh.

Vũ Tinh chỉ có thể bất đắc dĩ hạ bả vai, giọng nói thật mất hứng hỏi: “Nhà bếp ở chỗ nào?”

Hắn bóng hạ thấp người bên tai cô, để con gái nghe không được thanh âm, nói: “Em thật sự không biết nhà bếp ở đâu sao? Anh nhớ lúc trước, chúng ta ở tại phòng bếp đã làm vô số lần nha!” (BT quá :-SS)

Trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ nhắn của cô như trứng tôm nấu chín, nóng bỏng đỏ bừng bừng! “Thang Duy Thạc, anh đừng có không đứng đắn!”

Nhạc Nhạc không hiểu ba mẹ vừa nói cái gì với nhau, nhìn nhìn papa lại nhìn nhìn mẹ. “Hai người đang nói cái gì đấy, sao mặt mẹ tự nhiên hồng hồng?”

Vũ Tinh vì xấu hổ không chịu nổi, chạy trốn bước nhanh đi vào phòng bếp.....

“Nhạc Nhạc đúng là bảo bối thông minh, papa thích con!”

“Ha ha, Nhạc Nhạc cũng thích papa!” Đại bảo bối lập tức mở miệng.

“Mẹ ở nhà nấu cơm, papa mang bảo bối đi mua sắm!” Hắc bống dung vui vẻ, lập tức đưa bảo bối đi mua thật nhiều quần áo đẹp cho trẻ con!

“Được a, Nhạc Nhạc muốn mua đồ chơi, muốn mua em bé!” (búp bê) Tiểu bảo bối này, thật ra đối với khái niệm mua sắm cũng chưa hiểu lắm, dù sao chỉ biết là đi vào cửa hàng mua thật nhiều đồ!

“Đi thôi!” Thang Duy Thạc cầm lấy chìa khóa xe, ôm con gái đi ra ngoài!

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Nghê được tiếng bọn họ rời đi, khuôn mặt nhỏ nhắn đang tức giận của Vũ Tinh lập tức suy sụp cúi thấp xuống.

Đang thái bắp cải nhưng cô lại có chút đắm chiêu, không cẩn thận lưỡi dao cắt phải ngón trỏ. “A ” Kinh hô một tiếng, vội vàng

mang ngón tay vào trong miệng.

May mắn chỉ bị cắt nhẹ một nhát, chưa đến nỗi “đổ máu”!

“Đáng chết, sao lại đụng đến hắn? Vì sao hắn lại khiến cuộc sống của mình trở nên rối loạn như vậy?” Vũ Tinh bắt đầu dùng sức thái bắp cải, nhưng lại giống như là đi chặt cổ người khác vậy!

Nếu chiều hôm đó cái vị “tiểu minh tinh” kia không đến chỗ cô làm móng tay, có phải những chuyện tiếp theo hoàn toàn sẽ không xảy ra?

Cô sẽ vẫn có một cuộc sống bình thường, mang theo đại bảo bối của cô sống yên bình đến hết đời?

Thế nhưng lại gặp hắn, hơn nữa hắn lại bá đạo đem cô cuốn vào bên trong cuộc sống của hắn

Nhìn dáng vẻ hắn thân thiết đối với Nhạc

Nhạc, cực kì thích thú, Vũ Tinh không biết là

nên khóc hay nên cười! Chẳng lẽ hắn cũng

thay đổi theo tuổi, suy nghĩ cũng được cải

thiện sao? Nghĩ đến đây, nước mắt nóng

bông dọc theo hai gò má của cô lại chảy

xuống, nhớ lại ngày xưa! ★★★★★★*★★★★★★*★★★★★★*★★★★★★*★★★★★★*★★★★★★*★★★★★★*★★★★★★*★★★★★★*

"Này, cậu nhìn người đàn ông kia xem, thật đẹp trai nha, đáng tiếc đã kết hôn, ngay cả con cũng đã có!"

“Đúng thế, người đàn ông kia thoạt nhìn là đáng vẻ của người có tiền nha. Hơn nữa cảm thấy còn rất quen mặt, chỉ đã quên mất đã gặp ở đâu!”

“Đứa bé kia bộ dạng cũng thật xinh đẹp, thật đáng yêu!”

Chỉ cần bọn họ đi qua nơi nào, nơi đó đều nổi lên những cuộc tranh luận.

Mà từ trước tới nay Thang tổng đài khôn khéo đương nhiên sẽ không để vào tai những lời này. Nghe được người khác khích lệ Nhạc Nhạc, chỉ thấy trên khuôn mặt vốn tàn khốc đến tận cùng, lộ một nụ cười âm ỉ-

“Papa, papa Con muốn cái kia!” Tiểu

Nhạc Nhạc ánh mắt bị một “tiểu bụi bụi” thu hút, bàn tay nhỏ bé dùng sức kéo kéo cả vạt trên cổ papa, hướng đến “tiểu bụi bụi” kia chỉ tới.

“Được, được, papa mang con đi! Đừng kéo cả vạt của papa, mau mau buông tay!” Hắn về mặt cầu xin nhìn bảo bối, không dám hất bàn tay nhỏ bé của con gái.

Nhạc Nhạc mặc kệ papa bị kéo có đau hay không, vẫn dùng sức kéo. “Papa, nhanh lên,

“Bảo bối, đừng kéo papa!” về mặt Thang Duy Thạc bị con gái biến thành đồ bưng, hai chân đi nhanh tới cái gọi là “Tiểu bụi bụi!” “Bảo bối, papa thờ không nổi rồi!”

“Tiểu bụi bụi lúc trước ở ngay đây, không đúng, ở bên kia!” Nhạc Nhạc lớn tiếng chỉ huy, giọng nói bá đạo, tuyệt không hổ danh là con gái tổng tài!

Đứa nhỏ đặc ý lớn tiếng kêu lên khi tìm được “Tiểu bụi bụi”.

Lúc nhìn thấy “tiểu bụi bụi”, trong nháy mắt, cảm giác thiếu chút nữa rút ra ngoài. “Tiểu bụi bụi” kia cư nhiên lại là một con sói con, bộ dạng xấu xí! Hắn lại cứ tưởng “Tiểu bụi bụi” là công chúa lọ lem cơ.

Nhạc Nhạc yêu thích cảm không buông tay, tiếp theo giống như đang ôm tiểu bảo bối,

ôm nó vào trong ngực. “Ngoan Tiểu bảo

bối đừng khóc nha, có mẹ ôm con!” Nhạc Nhạc học theo Vũ Tinh, đối với con sói xám trong lòng nói.

Thang Duy Thạc nhìn thấy đáng vẻ đáng yêu của con gái, nhin không được lộ ra một nụ cười thật to.

Phía sau một đám bốn mươi người đàn ông từ trái từ phải đeo kính tiến tới phía bọn họ. Nhìn thấy rõ mặt Thang Duy Thạc, người đàn ông kia mở miệng, bộ dạng lão đại, đủ để phi chết mấy con ruồi, “Thang tổng tài, ngài đến đây sao không nói sớm, tôi sẽ cùng đám nhân viên xếp thành hàng hoan nghênh ngài!”

Nghe nói có người gọi hắn, Thang Duy Thạc thật mất hứng quay đầu lại. “Tôi là tùy hứng đến đây đi dạo, không phải thị sát công tác!” “Ai da, Thang tổng tài, ngài cần gì cứ nói? Tôi lập tức gọi mấy nhân viên nữ đến phục vụ ngài!” Đại đường quản lý lập tức nói, sau đó bắt đầu tiếp đón những nhân viên công tác xung quanh!

Thang Duy Thạc sắc mặt biến lạnh, nghiêm túc nói: “Tôi chỉ là tùy hứng đi mua đồ, ông không cần lo lắng! Đi làm việc của mình đi!” Nhưng có người ^ không thức thời, không nhìn thái độ của tổng tài, xem ra người này nên đi thay kính mắt đi! “Tổng tài, ngài là cấp trên, tùy hứng đi bộ, cũng là sự kiện trọng đại nha. Cũng không thể qua loa, không the qua loa!”

Nhìn thấy có người ngoài quần quít lấy

papa, tiểu Nhạc Nhạc khuôn mặt có chút

mất hứng nói. “Papa, con muốn qua bên kia

xem, con muốn đi xem váy!”

Nghe được tiếng nói của bé gái, ánh mắt Đại

đường quản lý lập tức nhìn thẳng vào bé.

“Chà chà, đây là thiên kim của tổng tài nha,

bộ dạng thật xinh đẹp!”

Bộ dạng ghê tởm của người mới nói, tiểu

Nhạc Nhạc không muốn xem đâu. Nhạc

Nhạc đem khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào cổ

ba, âm thanh rất nhỏ thúc giục. “Papa, đi

thôi, đừng nói chuyện phiếm, được không?”

Thang Duy Thạc cũng hiểu được vị quân II

này thật khiến người ta phiền chán, cau mày

nói: “Được, chúng ta đi tỉnh tiền!”

Nói xong, lập tức xuất ra thẻ bạch kim tỉnh tiền.

Đề phòng bị quấy rầy, Thang Duy Thạc đáng thương đành phải ôm con gái đến trung tâm thương mại của người khác mua đồ!

Vũ Tinh nhìn thấy Thang Duy Thạc trong tay túi lớn túi nhỏ, cũng không cảm thấy kì lạ, chỉ nghiêm túc đối với con gái nói: “Hạ Nhạc Nhạc con không phải kêu đói bụng sao, sao trễ thế này rồi mới chịu về?”

Bị mẹ mang cả tên cả họ ra kêu, tiểu Nhạc Nhạc có thể cảm nhận được sự tức giận của mẹ.

Chỉ thấy bé lập tức thi triển bản lĩnh làm nũng, lắc lắc hai tay nhỏ, từ từ tựa vào lòng mẹ. “Mẹ, mẹ, Nhạc Nhạc đã sớm thấy đói, đã sớm nghĩ về nhà! Nhưng, trên đường xe nhiều lắm, xe papa chạy không đi! Mẹ, đừng nóng giận, Nhạc Nhạc lập tức đi ăn cơm mà!”

Nói xong, quay đầu chống lại papa mới. “Papa, mang Nhạc Nhạc đi rửa tay, chúng ta đi ăn cơm!”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 71: Cô ăn đấm chua

Edit: Nhuquynh

Beta: Hường

Đối với việc bản thân có thêm một người thân, bé thích ứng tương đối nhanh.

Chỉ vài giờ ngắn ngủi, bé đã cùng papa hòa hợp! Mà Thang đại tổng giám đốc đã hoàn toàn biến thành “tiểu người hầu” của Nhạc Nhạc. Con gái nói gì, hẳn chỉ có lập tức chấp hành.

Nhìn thấy con gái vô cùng náo nhiệt, Hạ Vũ Tinh rút cuộc không thể nhịn xuống không nhìn: “Nhạc Nhạc, đã đến giờ đi ngủ rồi nhưng con vẫn còn chưa tắm rửa đó!”

“Mẹ, cho con chơi với papa một lúc nữa được không?” Bây giờ Nhạc Nhạc đang cùng papa chơi cờ, bé đã thắng vài ván rồi. Cờ của bé đang đứng đầu rồi: “Mẹ, papa thật ngốc, để Nhạc Nhạc thắng papa vài lần nữa được không?”

Khuôn mặt Hạ Vũ Tinh thoáng cứng nhắc, thể hiện uy nghiêm của người mẹ: “Hạ Nhạc Nhạc, con rút cuộc có đi ngủ hay không?”

Nhạc Nhạc le lưỡi với papa, có chút sợ hãi đi xuống sô pha, lập tức đóng cửa đôi chân ngắn ngủn chạy tới bên mẹ!

Mặt Thang Duy Thạc không chút thay đổi nhìn người phụ nữ đối diện, nhìn cô một lúc lâu mới từ từ thu hồi ánh mắt.

Người phụ nữ đáng chết, lại cướp đoạt thời gian ở chung của mình cùng con gái? Không phải là do hắn đã đối đãi với cô quá tử tế cho nên bây giờ cô dám bày ra sắc mặt như thế sao?

Vũ Tinh cảm nhận được ánh mắt lạnh lùng của hắn, quay lại trừng mắt sau đó dắt con gái bước lên bậc thang.

Nhạc Nhạc đối với nhà mới này vẫn tràn ngập tò mò, nguyên nhân là vì nơi này thật lớn, thật rộng: “Mẹ, nhà này thật kì quái nha, tại sao trong phòng còn có tầng gác nữa?”

“Đừng kì quái, nhanh chút đi!” Động tác của cô có chút thô lỗ, giọng điệu cũng không có một chút dịu dàng.

Nhạc Nhạc thấy mẹ hung dữ, trở nên vô cùng ngoan ngoãn, sau đó lại bắt đầu thể hiện kỹ năng đặc biệt củ mình- làm nũng.

Giống như có ý lắc lắc cái mông nhỏ, chủ động bám lấy cánh tay của mẹ: “Mẹ, papa.....”

“Câm miệng, đi nhanh một chút!” Cô nghiêm túc đánh gãy lời nói của con gái, tức giận, tức giận, bụng gần như chuẩn bị bị nổ tung! Toàn bộ buổi tối, mở miệng chỉ “papa, papa”, trong mắt căn bản là không có người mẹ này!

Nhạc Nhạc chu chu đôi môi, lại bắt đầu dụ người: “Mẹ, mẹ hôm nay thật xinh đẹp nha!” cái mông nhỏ vẫn không ngừng uốn éo, chỉ thấy quần nhỏ dưới váy một chút một chút lộ ra!

Thang Duy Thạc nhìn bóng lưng nhỏ của con gái, không nhìn được lại lộ ra một nụ cười.

Ha ha, đứa bé này thật đúng là con mình. Tiểu Bác bình thường sẽ không bao giờ làm nũng, ánh mắt nhìn hắn giống như là một người trưởng thành, hơn nữa con của hắn cũng có tính bướng bỉnh giống hắn.

Cho nên nếu so sánh con hắn và bé con này, thì con gái vẫn có vẻ là tri kỷ!

Hạ Vũ Tinh đứng ở cầu thang nhìn dáng vẻ chậm rãi của con gái, càng nhìn càng cảm thấy tức giận: “Con nhanh lên một chút có được không?”

“Mẹ.....” Nhạc Nhạc lại làm nũng kêu mẹ, hoàn toàn không bằng lòng.

Điều này càng khiến Vũ Tinh tức giận, cau mày đánh một cái vào mông của con gái: “Mẹ nói con nhanh lên, đừng có chậm chạp!”

Nhạc Nhạc bị đánh đau, cộng thêm bị dọa bởi vẻ giận dữ của mẹ, đột nhiên òa khóc: “Oa.....Oa.....”

“Khóc cái gì, nín ngay cho mẹ!” Con gái vừa khóc càng khiến cô phiền lòng, lại dùng sức đánh một cái.

Chỉ là hù dọa bé, nhưng cô càng nghiêm túc, Nhạc Nhạc khóc càng lớn: “Mẹ..... Oa....” Nhạc Nhạc không hiểu mình làm sai chỗ nào, thường ngày bé cũng hay làm nũng với mẹ, nhưng hôm nay tại sao lại bị đánh?

“Con còn khóc có phải không?” Vũ Tinh ngồi xổm xuống để giúp con gái, thật ra nhìn thấy con khóc, cô cũng mềm lòng!

“Oa.....” Nhạc Nhạc ủy khuất, nước mắt như vỡ òa, từng dòng từng dòng chảy xuống.

“Nín ngay cho mẹ!” Cô lại cúi xuống, lần này giọng nói đã mềm đi rất nhiều!

Nhưng Nhạc Nhạc thương tâm, đã không nghe mẹ nó: “Oa....”

“Hạ Vũ Tinh, cô điên rồi. Cô có bức bối gì thì trút lên tôi, tại sao lại ức hiếp con làm gì? Con có làm gì chọc tới cô, nói cho cô biết, về sau không được ức hiếp con gái tôi!” Thang Duy Thạc đi tới, một phen ôm lấy con gái!

“Papa.....” Tìm được người làm chủ cho mình, Nhạc Nhạc khóc càng lúc càng hung!

Nhìn thấy con gái lại làm phản mình, Vũ Tinh càng thêm căm tức, dùng sức néo một cái ở cái mông nhỏ của Nhạc Nhạc: “Con lại khóc à, có phải gần đây mẹ không đánh con nên con coi trời bằng vung rồi à!”

“Tôi thấy cô mới là người coi trời bằng vung, đừng chạm vào con gái!” Thang Duy Thạc một phen kéo tay cô, ôm con gái đi về phòng!

“Oa.....” Bảo bối được ôm đi, nước mắt vẫn còn chảy nhìn về phía mẹ mình.

Vũ Tinh buồn bực nhìn con gái, không khỏi cũng chảy nước mắt. Tốt lắm, bảo bối của cả đời cô, kết quả thế nhưng lại dễ dàng làm phản?

Cô có phải hay không thật sự thất bại? Tất cả mọi thứ của bản thân đều hiến dâng cho người khác, thậm chí kể cả.....

Nhưng đến cuối cùng, chỉ có con gái, cũng dễ dàng bị hắn cướp được!

Được ôm đến căn phòng thật to, Nhạc Nhạc được papa đặt trên giường: “Papa, ba đừng giận mẹ, vừa rồi là Nhạc Nhạc không ngoan, chọc mẹ tức giận! Mẹ đối với Nhạc Nhạc rất tốt, chỉ do Nhạc Nhạc không ngoan! Papa đừng bao giờ giận mẹ, được không?”

Thang Duy Thạc kinh ngạc, một đứa bé mới có mấy tuổi, thế nhưng có thể nói ra những lời quan tâm như vậy. Vừa mới bị mẹ đánh xong, thế nhưng vẫn còn lo lắng cho mẹ, vì mẹ nói chuyện!

Trong nháy mắt ánh mắt luôn lãnh khốc của Thang Duy Thạc mềm mỏng, nhẹ nhàng néo néo khuôn mặt của con gái: “Vậy con không giận mẹ sao?”

Nhạc Nhạc vừa ủy khuất lau nước mắt vừa lắc đầu, nước mắt vẫn không ngừng rơi xuống: “Không giận, mẹ là mẹ của con! Mẹ thương Nhạc Nhạc nhất, trên thế giới này mẹ là người tốt nhất!”

Nghe con gái nói một cách có hiểu biết như vậy, Thang Duy Thạc càng thêm giận cô!

“Bảo bối đừng khóc nữa, papa kể chuyện cổ tích cho con nghe!” Thang Duy Thạc đắp chăn cho con gái, sau đó khẽ vuốt khuôn mặt bé!

“Thích quá, Nhạc Nhạc muốn nghe chuyện công chúa bạch tuyết!” Thật ra bé có thể đọc lâu lâu truyện cổ tích, nhưng vẫn thích nghe.

Khỏe miệng Thang Duy Thạc lộ ra một nụ cười: “Được. Ngày xưa có một cô gái nhỏ lớn lên rất trắng, rất xinh đẹp giống như Nhạc Nhạc...”

Hắn bắt đầu kể truyện cổ tích công chúa bạch tuyết và bảy chú lùn, ha ha, hắn có thể kể truyện cổ tích hoàn toàn là vì Tiểu Bác! Nhưng con hắn căn bản không nghe truyện cổ tích, cho nên hắn không thể sử dụng được! Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ say của con gái, Thang Duy Thạc nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng.

“Anh muốn làm gì?” Vũ Tinh hoảng sợ nhìn người đàn ông đang túm cánh tay cô, hai tay ra sức vùng vẫy!

“Chết tiệt cô, tôi thấy là cô điên rồi!” Thang Duy Thạc dùng sức lôi kéo cô, động tác thô bạo căn bản không để ý đến cảm nhận của cô.

“Anh buông tôi ra, buông tôi ra!” Vũ Tinh tiếp tục trượt trên mặt đất, một mạch tiến thẳng vào phòng.

Mà phòng này cũng không phải xa lạ gì đối với cô.

Thang Duy Thạc dùng sức đẩy một cái, trong nháy mắt thân thể của cô bị hắn ném tới trên giường.

Vũ Tinh vừa từ trên giường bò lên, lại bị hắn hung hăng đẩy về: “Anh muốn thế nào?”

“Cô nói xem tôi muốn thế nào? Hạ Vũ Tinh, hôm nay là cô muốn chọc tôi tức chết. Nhạc Nhạc còn nhỏ như vậy, cô không có việc gì tại sao lại đánh con như vậy?” Hắn tức giận trừng mắt với cô, cơ hồ muốn đem cô nuốt luôn.

“Anh có tư cách gì nói tôi, Thang Duy Thạc, anh không có tư cách nói chuyện con với tôi! Đó là con gái của tôi, tôi có quyền được dạy dỗ con!” Giờ phút này trong lòng Vũ Tinh tràn đầy bi thương cùng ủy khuất, trong nháy mắt một chút sương mù bịt kín hai mắt của cô.

“Cô dạy dỗ con? Cô không biết xấu hổ nói là cô đang dạy dỗ con? Nhạc Nhạc làm gì sai hay sao? Tại sao cô lại đánh con?”

Bé làm sai gì hay sao? Bé là tiểu phản đồ, bé vì sao lại thích anh như vậy! Hạ Vũ Tinh trong lòng gào thét, nhưng những lời này cô chỉ có thể để ở trong lòng.

“Tôi nói cho cô biết từ nay về sau đừng bao giờ chạm vào con gái của tôi. Nếu tôi lại phát hiện cô đánh con, tôi sẽ không cho cô thấy được con nữa đâu!” Hắn tàn nhẫn nói, hắn thật sự rất tức giận rồi.

“Thang Duy Thạc, anh bây giờ muốn làm một người ba tốt sao? Anh cảm thấy xứng sao? Nói cho anh biết, Nhạc Nhạc căn bản không phải là con của anh, hoàn toàn không phải!” Vũ Tinh tức giận đến độ lệ rơi đầy mặt, cô mãi mãi không bao giờ quên năm đó chuyện chính hắn là người bắt buộc cô phải bỏ đi đứa con này!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 72: Hắn là ba ta

Edit: Nhuquynh

Beta: Hường

Lời nói của cô làm cho hắn càng thêm tức giận đem hai tay của cô để ở sau lưng một tay giữ cằm của cô “Chết tiệt, cô thu hồi lại lời nói vừa rồi ngay!”

Bên trong đôi mắt ung của hắn nồng đậm sát khí, khiến Vũ Tinh kinh hãi run sợ. Nhưng cô đã không còn là người phụ nữ yếu đuối năm đó.

Năm năm thời gian đã làm thay đổi biết bao nhiêu chuyện, thay đổi tình cảm của một người đối với một người, đương nhiên cũng sẽ làm cho một người phụ nữ yếu đuối trở nên kiên cường!

“Thang Duy Thạc, tôi nói cho anh biết, bé không phải là con gái của anh, cho dù là mười lần hay hai mươi lần tôi đều sẽ nói như vậy, bé không phải là

con gái của anh!” Cô không hề sợ hãi nhìn lại hắn, trên mặt tràn đầy ý hận. Bây giờ muốn con của cô, còn lúc trước hắn muốn cái gì?

“Chết tiệt, Hạ Vũ Tình, cô hận tôi, muốn trả thù tôi thì cứ việc. Nhưng xin cô không cần tổn thương con gái, đừng nói bé không phải là con tôi!” Hắn buồn bực hét to một tiếng, sau đó đem cô gắt gao đặt ở trên giường!

Ý đồ của hắn đã tương đối rõ ràng, Vũ Tình hiểu ra là có giấy dựa cũng vô dụng, tùy ý hắn càn quấy trên người mình. Đã có vài lần kinh nghiệm làm cho hiểu được, càng giấy dựa hắn càng thêm thích thú!

Mà phương pháp hữu hiệu nhất để cự tuyệt hắn chính là không nhúc nhích!

Hắn ở trên người nàng sờ soạng cả nửa ngày, buồn bực dừng lại động tác nhìn cô: “Phản ứng cho tôi, đừng giả giống như con cá chết, em nghĩ rằng em như vậy thì tôi sẽ buông tha cho em sao? Hạ Vũ Tình, tính toán của em đã bị nhầm rồi!”

“Thang Duy Thạc, anh có thể khống chế được thân thể của tôi, nhưng anh không cách nào khống chế được tình cảm và trái tim tôi?” Cô nhìn hắn khiêu khích, khoe miệng thoáng giờ lên! Cô chính là muốn làm cho hắn tức giận. Dựa vào cái gì mà mỗi lần hắn đều sử dụng thủ đoạn hoặc là cương quyết mà bắt cô đi vào khuôn khổ sao?

Nhìn bộ dáng không khuất phục của cô, ánh mắt không ngại khiêu khích kia, Thang Duy Thạc bỗng có xúc động muốn cười, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa hai gò má tuyết trắng của cô!

“Vũ Tình, tại sao bộ dạng của em chung quy lại giống như cộp me, đối với tôi là tràn ngập địch ý vậy?”

“Anh thử nói xem là vì sao? Thang Duy Thạc năm đó anh vô cùng nhẫn tâm bắt tôi phải bỏ đi đứa con, loại thống hận này cả đời tôi không thể quên, cả đời cũng không thể nào tha thứ cho anh!” Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói!

Nhìn vẻ mặt thù hận của cô, khiến hắn không thể nào không nhớ tới năm đó ở bệnh viện. Hắn thờ dài, trở mình khỏi thân thể của cô: “Không thể phủ nhận, thời điểm anh nhìn thấy Nhạc Nhạc, anh cũng hiểu được quyết định năm đó của anh là sai lầm. Bé đúng thật là rất đáng yêu, anh rất thích bé! Hoàn hảo, tất cả đều có thể bù đắp!”

Vũ Tình không đáp lại lời nói của hắn, gắt gao nhắm chặt hai mắt. Mà vì mắt nhắm lại nên không thể đoán được cô đang nghĩ cái gì!

Ngay lúc này, Thang Duy Thạc lại nhẹ nhàng đặt trên môi cô một nụ hôn. Chỉ là một nụ hôn nhẹ, sau đó lập tức rời đi “Cám ơn em, cám ơn em đã hết mình bảo vệ một bảo bối đáng yêu như vậy!”

Vũ Tình vẫn không mở mắt, nhưng đôi môi sau khi bị hắn hôn, bắt đầu từ từ run run.

Điện thoại đặt ở đầu giường vang lên, Thang Duy Thạc vươn cánh tay cầm lấy điện thoại.

“Alo.....” Không biết đối phương đang nói cái gì chỉ thấy ánh mắt Thang Duy Thạc càng lúc càng khó coi!

Nghe xong điện thoại, Thang Duy Thạc mím môi từ trên giường đứng lên, đi đến nhặt lên áo khoác, không nói lời nào, đi ra khỏi phòng!

Vũ Tình lúc này mới mở mắt ra, trong mắt cô có bao nhiêu là bi thương và tự trách. Hai tay ôm chặt thân mình, đem cằm dựa trên đầu gối nước mắt bắt đầu chảy xuống! Đáng vẻ đáng thương khiến người ta say lòng.....(=#)

Sau khi nhận được điện thoại Thang Duy Thạc liền biến mất, đến giờ vẫn không thấy trở về. Vũ Tình cũng chẳng thể vui vẻ, trong lòng luôn lo lắng không cách nào bình tĩnh được.

Xem ra hắn lại nhiều loạn lòng cô một lần nữa, cơ hồ muốn bình tĩnh trở lại là rất khó!

Mà chịu đựng loại người phức tạp như vậy không chỉ có mình cô, mà còn có con cô.

“Mẹ, papa đi đâu nhiều ngày như vậy? Con rất nhớ papa, rất nhớ!” Đang ăn cơm tối, Nhạc Nhạc mở to hai mắt nhìn mẹ hỏi.

“Mẹ cũng không biết, cục cưng ăn cơm nhanh chút!” Vũ Tình đưa cái thìa nhỏ đến miệng con gái, Nhạc Nhạc liền há miệng ăn vào.

‘Cách.....’ một tiếng, cửa lớn bị mở ra! Lập tức nghe được tiếng bước chân hỗn độn, còn có tiếng bước chân vững vàng.

Nhạc Nhạc vừa nghe có người tiến vào, lập tức biết là papa đã trở lại.

Vội vàng nhảy xuống ghế dựa nhanh ra khỏi phòng bếp hướng phòng khách mà chạy đến, còn chưa nhìn thấy người đã bắt đầu hô lớn: “Papa... papa....A.....” Nhạc Nhạc đang chạy bỗng bị một sức mạnh đẩy ngã xuống.

“Mày không được gọi bậy bạ, đó là papa của tao, không phải của mày!” Một giọng trẻ con non nớt vang lên, giọng nói tràn đầy vẻ bá đạo!

“Oa.....” Nhạc Nhạc bởi vì cái miệng nhỏ bị đau mà lớn tiếng khóc lên.

Nghe được tiếng con gái khóc, Vũ Tình lập tức từ trong bếp đi ra, nhìn thấy bé trai trước mắt mà giật mình!

Thang Duy Thạc theo sát sau cũng chạy tới, nhìn thấy bảo bối đang ngồi khóc dưới đất, tức giận liếc con mình một cái: “Tiểu Bác, em là em gái của con, không được ăn hiếp em!”

Sau khi dạy bảo con, hấn đau lòng ôm lấy con gái: “Nhạc Nhạc ngoan, đừng khóc!” Trên mặt Nhạc Nhạc tràn đầy nước mắt, lớn tiếng gọi: “Papa, papa, papa.....” Một tiếng lại một tiếng lớn hơn, giống như nói cho người khác biết, đây là papa của bé.

“Nhạc Nhạc ngoan. Không cần kêu to như vậy, sẽ làm đau cổ họng!” Thang Duy Thạc đau lòng vỗ con gái, nhẹ nhàng dỗ dành.

Mà Tiểu bác đứng trên mặt đất thấy papa đang ôm một đứa bé khác, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập tức giận: “Papa, con mới là con của papa! Papa chỉ là ba của con, nó không phải là con của ba!”

Vũ Tinh đứng một bên, nghe thấy bé nói vậy, môi khẽ run run đứng lên!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 73: Va chạm kịch liệt

Edit nhuquynh91

“Không phải, đây là papa của tao.....” Nhạc Nhạc kêu lên càng lúc càng chói tai, bàn tay nhỏ bé ra sức ôm lấy cổ của papa!

“Không phải, mẹ tao chỉ sinh ra một mình tao, mày không phải là con của mẹ tao!” Tiểu Bác cũng ôm lấy cổ papa, khuôn mặt nhỏ nhắn giờ lên. “Papa, ôm con, ôm con!”

“Tiểu Bác, đừng làm ồn, con là con trai mà!” Thang Duy Thạc nói một câu như vậy, sau đó vờn cánh tay xoa đầu con mình.

Trong quan niệm của Thang Duy Thạc, chỉ có con gái là cần đặc biệt quan tâm, mà Tiểu Bác vốn là một đứa con trai, ôm cái gì mà ôm!

Hắn đã hoàn toàn quên rằng Tiểu Bác cũng chỉ là một đứa bé năm tuổi!

Năm tuổi, thật ra nếu tính theo ngày tháng năm sinh thì cũng chỉ có bốn tuổi! Bảo bối bốn tuổi cho dù là đã độc lập, nhưng dù sao vẫn chỉ là một đứa trẻ!

“Không cần, con muốn papa ôm, con muốn papa ôm!” Tiểu Bác đưa ra bàn tay nhỏ, khát vọng muốn được papa ôm lấy.

Chỉ thấy trên cái trán cao vì buồn bực mà nhăn lại, cái mũi nhỏ nhắn cũng chun lại. Ánh mắt đen láy gắt gao nhìn chăm chăm papa, cái miệng nhỏ cong lên.

Nhạc Nhạc nhanh tay bắt lấy papa, nước mắt càng lúc càng nhiều!

Nhìn thấy con gái khóc như vậy, Thang Duy Thạc cũng không muốn buông con gái ra. Nhìn con mình trên mặt đất, mở miệng vỗ về: “Tiểu Bác, con là một người con trai ngoan, lát nữa papa sẽ ôm con!”

Khao khát mãnh liệt bị papa cự tuyệt, miệng Tiểu Bác bắt đầu run run, cánh tay buông xuống một cách thất vọng, xoay người chạy tới sofa.

Mà trong quá trình chạy, vô tình đụng trúng Vũ Tinh.

Vũ tinh mím môi, càng lúc càng run, vài lần vờn tay muốn đi an ủi đứa bé kia nhưng rồi lại thôi....

Tiểu Bác ngồi trên sofa, khuôn mặt nhỏ nhắn đặt ở tay vịn sofa “Ồ...” cũng lớn tiếng khóc, bả vai run run một cách kịch liệt.

Lựa chọn của papa vừa rồi làm nó tổn thương không nhỏ: “Papa vốn chỉ là papa của Tiểu Bác, vì sao lại có thêm một đứa nữa gọi papa? Ồ.....Papa không thích Tiểu Bác, papa không thương Tiểu Bác!”

Được ôm hay không không quan trọng nhưng cảm giác bị vứt bỏ này làm cho trong lòng Tiểu Bác không thể chấp nhận được!

Vũ Tinh hiểu được cảm giác khó chịu trong lòng này nên từ từ đến gần Tiểu Bác, chuẩn bị thật lâu, hít vào một hơi thật sâu sau đó vờn tay đem nó ôm vào lòng: “Tiểu Bác ngoan đừng khóc! Đó là papa của con đương nhiên là sẽ yêu con!”

Tay vừa đụng tới thân thể nhỏ nhắn kia, chủ nhân của nó liền khuôn mặt lên, lớn tiếng la lên: “Bà tránh ra, đừng chạm vào tôi! Ồ.....các người là ai, vì

sao các người lại đi cướp papa của tôi!Ồ...bà là người phụ nữ hư, bà là người chuyên đi đoạt papa của người khác, là người phụ nữ hư!” Trong lúc khóc kêu, bàn tay nhỏ còn dùng lực đánh vào thân thể trước mắt.

Đôi mày Vũ Tinh nhăn lại nhìn khuôn mặt nhỏ trước mắt, cổ lẽ trong lời nói của Tiểu Bác đã khiến cô cảm thấy khó xử, hai mắt đã nhòa lệ, thân thể kịch liệt run rẩy, vài lần muốn mở miệng nói chuyện, nhưng đều nghẹn ngào nói không nên lời!

Tiểu Bác ra sức dùng lực toàn thân thúc vào người cô: “Người xấu, người xấu...Bà tránh ra, tránh ra!”

“Tiểu Bác không thể không lễ phép đối với di như vậy!” Thang Duy Thạc ôm con gái đi tới khiển trách con không lễ phép.

Mà Nhạc Nhạc đang được ôm trên cao kia trừng đôi mắt to nhìn đứa bé trên mặt đất: “Mày không được ăn hiếp mẹ tao, mày không được ăn hiếp mẹ tao!”

Nhạc Nhạc bắt đầu giãy giụa, bàn tay nhỏ bé dùng sức vỗ cánh tay papa: “Con muốn xuống, papa con muốn xuống!”

Nhạc Nhạc ra sức giãy giụa thân thể làm cho Thang Duy Thạc không thể không đem nó đặt xuống đất.

Hai chân vừa chạm đất, Nhạc Nhạc lập tức chạy đến bên cạnh mẹ, sau đó ra sức đẩy cánh tay Tiểu Bác: “Mày không được ăn hiếp mẹ tao!”

Tiểu Bác không chịu thua cũng hướng Vũ Tinh mà đẩy, mà Vũ Tinh cũng không có phản ứng gì, để mặc cho nó đẩy.

“Mày là đứa bé hư, đứa bé hư!” Nhạc Nhạc tức giận mở miệng,nắm cổ tay Tiểu Bác mà cắn một cái.Hơn nữa là cắn một cái thật sâu, cắn bằng cả sức lực của mình.

“Oa.....oa.....” Tiểu Bác vì bị đau mà khóc lớn lên, ngay cả trong tiếng khóc cũng có thể thấy được Tiểu Bác đang đau như thế nào!

“Nhạc Nhạc nhả ra, đừng cắn Tiểu Bác!” Vũ Tinh lúc này mới hoàn hồn lại nhanh chóng kéo con gái ra.

Ngay cả người luôn bình tĩnh như Thang Duy Thạc cũng bị choáng váng, trời ạ, con gái cũng quá lợi hại! Hắn hoàn toàn bị hành động của con gái làm giật mình, hoàn toàn quên đứa con đang bị đau của mình.

“Oa.....Papa.....Papa.....” Tiểu Bác đã khóc không thành tiếng.

Tiếng kêu vô cùng thê thảm kia làm cho Thang Duy Thạc khôi phục lại tinh thần: “Nhạc Nhạc, Nhạc Nhạc ngoan mau buông anh trai ra, nhanh lên nào!”

“Nhạc Nhạc, không được cắn nữa!Mau buông Tiểu Bác ra, nhanh lên!” Vũ Tinh ôm lấy thân thể con gái, đau lòng nhìn Tiểu Bác đang khóc nức nở.

Vì bọn chúng đều còn nhỏ nên Vũ Tinh cũng không dám dùng sức kéo con gái, sợ bị thương đến nó.

Nhưng giờ phút này Nhạc Nhạc giống như không còn nghe khuyên can, càng thêm dùng sức mà cắn.

Thật sự là rất đau, Tiểu Bác dùng tay kia đẩy đầu nhạc Nhạc ra, bàn tay nhỏ bé đánh vào trán Nhạc Nhạc một cái.

Nhạc Nhạc bị đau lớn tiếng khóc lên, lúc này, mới buông cánh tay Tiểu Bác ra: “Oa.....”

Trên cổ tay Tiểu Bác xuất hiện một vết cắn hình “đồng hồ”- tròn tròn mang theo vết rướm máu, những dấu răng nhỏ xíu có thể thấy được một cách rõ ràng.

Trán Nhạc Nhạc bị đánh một cái cũng bắt đầu đỏ lên....

Nhìn hai đứa con như vậy, hai người làm cha mẹ tự trách bản thân, nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 74: Có chuyện cần nói, chuyện chỉ nói vào buổi tối.

Vũ Tinh kìm nén sự đau lòng để xử lý vết thương cho hai đứa nhỏ, Nhạc Nhạc thật ngoan ngoãn phối hợp với mẹ, cho nên lập tức liền ok!

Nhưng khi Vũ Tinh cầm lấy cánh tay của Tiểu Bác để khử trùng, chỉ thấy đứa bé kia lập tức vùng chạy ra: “Ồ.....đừng đụng vào tôi!” Những lời nói ra thật sự tui thân.

Vũ Tinh khổ sở mím môi, dùng sức nắm chặt tay nó: “Tiểu Bác ngoan, đi giúp con bôi thuốc, sau đó sẽ không đau nữa nha!”

“Ồ.....”Tiểu Bác cảm thấy càng thêm tủi thân, dùng sức lau quệt nước mắt!

Sau khi xử lý xong, Thang Duy Thạc hôn lên khuôn mặt con một cái: “Tiểu Bác ngoan, là con trai đừng nên khóc!”

“Papa không thương Tiểu Bác!”

“Không có, Tiểu Bác là đại bảo bối của papa, làm sao papa có thể không thương?” Lần này hấn vội vàng giải thích!

“Còn con, con không phải là đại bảo bối của papa sao?” Lần này đến lượt Nhạc Nhạc ghen tị, nhìn papa một cách chờ mong.

“Phải phải, cả hai đều là đại bảo bối!” Thang Duy Thạc lập tức ngoan ngoãn trả lời, đây là nhất nam nhất nữ, đứa nào cũng không thể đắc tội được nha!

Vũ Tinh vội ôm lấy con mình, sau đó thấp giọng nói: “Nhạc Nhạc, đừng quần lấy papa nữa, về phòng chơi với mẹ nào!”

“Đạ được!” Nhạc Nhạc nói một cách không tình nguyện, nhưng vừa nhìn đến đứa con trai kia, nó cảm thấy về phòng thì có vẻ tốt hơn!

Vũ Tinh không thể thu hồi tầm mắt đang nhìn về phía hai cha con kia, bọn họ giống hệt như nhau, Tiểu Bác giống như là phiên bản nhỏ của Thang Duy Thạc. Dù cho ai nhìn vào đều có thể khẳng định Tiểu Bác chính là con của Thang Duy Thạc.

Hơn nữa lúc cười rộ lên thì thần thái càng giống nhau, hệt như đúc cùng một khuôn! Thang Duy Thạc khẽ nín thở nhìn theo bóng lưng của cô, vài ngày không thấy, cô hình như cũng không tệ lắm, có lẽ căn bản cô không có nhớ đến hấn!

Tiểu Bác nhìn thấy bọn họ rời đi, khoe miệng lộ ra một nụ cười. Dù sao cũng chỉ là một đứa bé bốn tuổi, mau khóc nhưng cũng mau cười.

Bàn tay nhỏ bé khẽ vỗ vào bả vai papa, đầu quay qua quay lại, mắt đen nhìn xung quanh giống như đang tìm kiếm cái gì đó: “Papa, vì sao mẹ lại không có ở đây?”

Vừa nghe nhắc tới chữ “mẹ”, mặt Thang Duy Thạc lập tức đen lại, nhưng nhìn thấy bộ dạng đáng thương của con, vẫn nhịn xuống tức giận: “Tiểu Bác, mẹ con xuất ngoại rồi, về sau đi vừa rồi sẽ chăm sóc con, nhớ chưa?”

“Xuất ngoại, vậy khi nào Tiểu Bác có thể gặp mẹ?” Tiểu Bác hỏi tiếp, nhưng không khóc, giống như đối với việc mẹ rời đi không có cảm giác gì đau lòng lắm!

“Chờ khi nào Tiểu Bác lớn lên là có thể gặp được mẹ!” Thang Duy Thạc nhếch môi nói cho có lệ “Được rồi, con cũng nên đi ngủ rồi. hôm nay vì cánh tay bị đau nên sẽ không tắm rửa!”

Bảo bối nằm trong ngực Vũ Tinh, đôi mắt to từ từ nhắm lại tiến vào mộng đẹp.

Vũ Tinh có chút dăm chiêu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn cuibar con gái, đau lòng xoa đầu nó: “Bảo bối, mẹ sẽ không để con bị ức hiếp!”

‘két’ một tiếng, cửa phòng bị mở ra, Vũ Tinh nâng người lên nhìn về phía cửa: “Anh đi ra ngoài đi, tôi muốn đi ngủ!” Cô dùng thanh âm rất nhỏ để nói, sợ đánh thức con gái dậy.

Nhìn thấy con gái đã ngủ say, Thang Duy Thạc một phen kéo cánh tay của cô, dán lại bên tai của cô nói: “Theo anh đi ra ngoài, anh có chuyện muốn nói cùng em!”

“Có chuyện gì ngày mai rồi nói sau đi, bây giờ tôi mệt rồi!” Cô cự tuyệt nói, hôm nay lòng cô loạn cực kỳ! “Anh bảo em đi ra ngoài, em có nghe hay không?” Hấn lạnh lùng nói lại lần nữa.

“Tôi mệt rồi!”

“Ít nhất bây giờ cũng chỉ mới có tám giờ em làm gì mà mệt? Đứng lên nhanh lên!” Hấn dường như bị cô tức chết, vừa rồi hai đứa con tranh cãi ầm ĩ đã khiến cho hấn không còn đủ kiên nhẫn, còn bây giờ ngay cả người phụ nữ nhỏ bé này cũng không làm cho hấn bình tĩnh lại một chút.

“Không cần, có chuyện gì cũng đừng nói vào buổi tối, ban ngày nói không được sao?” Sắc mặt của cô cũng không vui, chụp được cánh tay hấn, cô chuyển đầu sang bên phía của con.

Cô càng tránh né, hấn càng tiến sát đến bên người cô: “Em nói cái gì mà không nên nói vào buổi tối?” Hấn phun một ngụm khí nóng vào cổ cô! Trong nháy mắt, cái gáy trắng như tuyết của cô liền ửng đỏ, cô hôn hén dùng tay đẩy mặt hấn ra!

“Em thật không theo anh đi ra? Được, vậy anh muốn em ở đây!” Vừa nói thân thể của hấn càng tiến sát lại gần cô, dán vào người cô.....

Vũ Tinh bỗng dưng ngồi dậy, buồn bực nhìn hấn: “Tôi hôm nay rất buồn bực, anh có thể không làm phiền tôi được không?”

“Nhưng anh muốn em, muốn ôm em!” Hấn nhẹ giọng nói, dùng ngôn ngữ tà ác dụ dỗ cô.

“Cút ngay!” Cô ra sức dùng tay đẩy mặt hấn ra.

“Nếu em không theo anh về phòng, anh sẽ muốn em ở đây, em đừng có kêu nha!” Vừa nói hắn vừa bắt đầu ra tay lộ kéo quần áo của cô, nhanh chóng đến gần phần ngực mềm mại.

“Anh bị điên rồi, con đang ở chỗ này!” Cô dùng sức đá hắn một cái, sau đó nhảy xuống giường, dẫn đầu đi ra ngoài!

Mà đương nhiên Thang Duy Thạc khoe miệng giờ lên, đi theo cô ra ngoài.....

“Đến đây nào bảo bối!” Mới vừa ra khỏi phòng, Thang Duy Thạc nhanh chóng dùng tay ôm Vũ Tinh kéo lại.

“Thang Duy Thạc, tôi thật sự không thể hiểu nổi anh vì sao lại cứ quẩn lấy tôi như vậy!” Cô găm nhẹ trong lòng hắn.

Đáng chết, đáng chết, đây tuyệt đối là một sai lầm!

“Đáng chết, anh làm sao mà biết được là vì sao, em muốn trách, thì trách em không gặp may!” Hắn cũng không hiểu vì sao mình lại như vậy, dù sao sau khi gặp cô, hắn liền tự nhiên nhớ đến cô, khát vọng cô!

.....

Vũ Tinh tức giận nhìn chằm chằm vào người trên giường, lại một lần, đây là lần thứ ba sau khi họ gặp lại. Không được, nếu cứ tiếp tục như thế này, cô nhất định sẽ trầm luân.

Sai lầm, sai lầm nên sớm chấm dứt!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 75

Vũ Tinh buồn bực nhìn người ngủ say trên giường, cầm lấy tàn thuốc trong gạt tàn khoa tay múa chân qua lại trên mặt hắn.

Thật muốn đánh hắn một cái thật mạnh, khiến cho hắn hôn mê bất tỉnh luôn Nhưng về tới về lui một hồi, cô thở dài bỏ đồ lại đầu giường.

Nhìn xung quanh phòng làm cho cô xúc động vô cùng! Cũng ở trong căn phòng này, trên chính chiếc giường lớn này, cô mất đi sự ngây thơ chất phác, hoàn toàn từ một cô gái lột xác trở thành một người phụ nữ! Và cũng tại trong căn phòng này, hắn ban cho cô ba

đứa con, nhưng đến cuối cùng thì

Cô chớp mắt, không thể tưởng tượng được, không thể quay đầu. Hắn là em rể của cô, bất kể như thế nào thì đây đều là sai lầm!

“Ưm” Thang Duy Thạc lóa thể, hai mắt

nhắm chặt, lăm lăm một tiếng rồi cuộn mình lại, giống như đang tìm kiếm một cái lò sưởi mà hướng sát tới Vũ Tinh. Động tới thân thể của cô, bàn tay to như có mắt đặt tay giữa hai chân của cô...

“Lúc ngủ mà cũng háo sắc!” Vũ Tinh tức giận đẩy bàn tay to của hắn ra, hắn lập tức lại đặt tay lại chỗ cũ, hơn nữa càng bá đạo hơn vừa rồi đem tay đặt ở vị trí cao hơn mà xoa xoa miết miết vài cái!

Mặt Vũ Tinh trong thoáng chốc phát hỏa. Ha ha, nhưng đây là vì xấu hổ và cảm tức mà phát hỏa.

Bỗng trong mắt cô phát ra một ánh mắt bốn cột, cầm lấy caravat của hắn đang để ở một bên. Ha ha, trước kia hắn đã từng làm gì cô thì bây giờ cô cũng sẽ cho hắn nếm thử cảm giác khi bị trói như thế nào! Nhẹ nhàng di chuyển hai cánh tay của hắn, đặt hai bàn tay lên nhau, sau đó đem caravat vòng qua hai cánh tay.

Nhìn thấy hắn vẫn còn ngủ, trên mặt cô lộ ra biểu tình mừng thầm. Chỉ cần buộc một chút nữa liền ok!

Nhưng ngay lúc cô sắp buộc xong, trên đỉnh đầu lại truyền tới một âm thanh: “Buộc như vậy không được đâu, rất dễ dàng mở ra, đem hai cánh tay ra sau lưng sau đó thì mới buộc lại, như vậy sẽ tốt hơn!” Hắn nhắm mắt lại, khoe miệng nhẹ nhàng giờ lên nói!

“A Chân ghét, anh buông ra!” Giờ phút

này chỉ thấy hai tay Vũ Tinh bị Thang Duy Thạc dùng một tay giữ sau lưng, sau đó hấn lập tức dùng caravat trói cô lại!

“Được rồi, như thế này thì sẽ không dễ dàng gỡ ra được, biết không?” Hấn vẫn nhắm mắt, trên mặt là một nụ cười chọc tức người! (ta chém đó... p)

Vũ Tinh dùng sức đá hấn, lớn tiếng hô: “Anh buông ra, nhanh lên, anh...tên khốn này!”

Cô thật là ngu ngốc mà, như thế nào đã bị hấn dễ dàng chế ngự như vậy?

Thang Duy Thạc vốn không muốn để ý tới cô, nhưng cô đứng là đang gây ầm ĩ. Cánh tay dài vươn ra đem cô đặt dưới thân. Lần này hấn mở hai mắt ra, ánh mắt sâu sắc nhìn chăm chăm vào cô: “Xem ra là em không bị

một đến chết, còn rất sung sức phải không?” “Anh mau buông em ra, em sẽ không la lên nữa!” Cô tròn mắt nhìn hấn, càng thêm tức giận chính mình.

“Tất cả những buồn ngủ của anh đều bị em làm bay mất! Bây giờ chúng ta tìm chuyện để làm đi, nếu không đêm vẫn còn dài, không ngủ được sẽ rất khó chịu!” Nói xong, hấn tách hai chân của cô ra, nhanh chóng đi vào trong cơ thể cô!

“Đáng ghét.... Tay của em đau quá!” Vì hai cánh tay của cô đều bị trói ở phía sau, mỗi một lần va chạm sẽ làm cho tay cô rất đau.

“Ai bảo em quấy phá anh, cái này coi như là trừng phạt em đi!” Hấn càn rỡ cười, vẫn tiếp tục động tác phía dưới.

Tuy rằng rất tức giận, cánh tay cũng rất đau, nhưng Vũ Tinh vẫn dậy sớm, bắt đầu chuẩn bị bữa sáng!

Hôm nay cô cố ý không cảm thấy phiền toái, tráng mấy cái bánh trứng và nấu cháo gà. Đây là những món ăn sáng Nhạc Nhạc rất thích, không biết đứa bé kia có thích hay không đây?

Khóe miệng Vũ Tinh bày ra một nụ cười, sau đó đem bánh trứng đã chín đặt trên bàn: “Không tồi, hôm nay làm tốt lắm!”

“Mẹ, mẹ dậy thật sớm nha!” Sáu giờ hơn, Nhạc Nhạc mặc áo ngủ từ trong phòng đi ra. “Đúng vậy, đợi chút mẹ sẽ rửa mặt cho con, sau đó chúng ta sẽ ăn sáng!” Vũ Tinh dọn xong bữa sáng, sau đó dẫn con gái trở lại phòng! Rồi giường sớm không chỉ mình Nhạc Nhạc, mà Tiểu Bác cũng đã sớm thức dậy, theo mùi thơm mà đi đến nhà bếp.

“Thật là thơm!” Nói xong cái bụng nhỏ cũng phát ra tiếng kêu ục ục. Kiễng chân nhón lên bàn, Tiểu Bác lộ chóng đặt mông lên ghế dựa.

Tay vẫn còn chưa rửa, nhưng đã trực tiếp cầm lấy bánh trên bàn: “Ồ... nóng, nóng...”

Vũ Tinh đi vào nhà bếp, vừa vặn nhìn thấy hình ảnh này.

Phiên bản thu nhỏ của Thang Duy Thạc đang ngồi trên ghế, vẻ mặt khát khao nhìn vào bàn ăn, thỉnh thoảng còn liếm liếm miệng! Vũ Tinh nhìn nó bằng ánh mắt khó nói, thật cẩn thận đi lại gần: “Tiểu Bác, đói bụng chưa?”

Tiểu Bác nghe được âm thanh xa lạ, lập tức ngừng đầu nhìn người vừa đi vào. Nhìn thấy người phụ nữ xa lạ, cái miệng nhỏ lại cong lên: “Bà vì sao lại ở chung với papa tôi, bà là người phụ nữ hư!”

Vũ Tinh tiến thêm vài bước, dùng sức lắc đầu: “Không, dĩ nhiên không phải là người phụ nữ hư, dĩ nhiên là người giúp việc ở đây, dĩ nhiên chăm sóc Tiểu bác!” Không muốn đứa bé khinh thường mình, Vũ Tinh đành bịa ra một thân phận khác.

“Người giúp việc? Thật không?” Đứa bé không tin nhìn cô!

“Đúng thế, dĩ nhiên là người giúp việc ở đây!” Thấy gương mặt nó không hề tràn đầy tức giận, Vũ Tinh thật cẩn thận đi đến gần bên nó. nhẹ

nhàng xoa hai má của nó: “Tiểu Bác, con có đi nhà trẻ không?”

Biết cô không phải là một người phụ nữ hư, Tiểu Bác trở nên có vài phần thân mật: “Dạ có, con có đi nhà trẻ!”

Dịu dàng vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn, có lẽ lớn lên Tiểu Bác sẽ rất đẹp trai, Vũ Tinh không nhịn được hôn lên khuôn mặt của nó. Tiểu Bác cũng không cự tuyệt, khanh khách cười một tiếng: “Dì, trên người dì có một mùi rất thơm nha...”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 76: cự tuyệt yêu cầu

“Tiểu Bác, hôn đi một cái được không?” Vũ Tinh chỉ chỉ vào hai gò má của mình, thật cẩn thận hỏi!

Tiểu Bác nhìn đi xinh đẹp trước mắt, hai hàng lông mày nhăn lại “Ừm...” phát ra một âm thanh lo lắng thật dài!

Vũ Tinh cúi đầu có chút thất vọng, ngay lúc cô chuẩn bị đứng lên, trên gương mặt bị một đôi môi mềm mềm nóng hằm hạp dán lên.

Ba.....

Vũ Tinh đứng ngây người, không biết hình dung cảm giác của mình bây giờ là như thế nào: “Tiểu Bác, đi rất thích con, rất yêu con!”

“Hi hi...” Nghe được có người nói thích mình, Tiểu Bác rất vui mừng! “Đi, con muốn ăn cái bánh kia!” vừa nói xong, tay đã đụng tới đĩa bánh.

“Tiểu Bác, con còn chưa rửa mặt mà đứng không?” Vũ Tinh cầm lấy bàn tay nhỏ bé, đôi môi đỏ mọng cong lên hỏi.

“Dạ chưa!” Nó thành thật trả lời!

“Vậy để đi giúp con rửa mặt, được không? Mặt chưa rửa, ăn sáng sẽ rất mất vệ sinh nha!” Cô lôi kéo bàn tay nhỏ bé, trêu ghẹo nói.

Tiểu Bác nghe người khác nói nó không cệ sinh, có hút xấu hổ: “Dạ được ạ!”

Vũ Tinh ôm hân đặt xuống đất, sau đó nắm bàn tay nhỏ đi vào phòng tắm.

Vì cô đã là một người mẹ nên khi rửa mặt cho Tiểu Bác rất nhanh: “Được rồi, con mở mắt ra đi!” Vũ Tinh lấy khăn lau khô mặt cho nó xong, cười nói.

Tiểu Bác mở to mắt nhìn cô, cũng lộ ra một nụ cười: “Đi, đi với bà nội rửa mặt cho con thật khác nhau nha!”

“Có gì khác nhau?”

“Dạ bà nội rửa mặt cho Tiểu Bác rất là đau, nhưng đi thì không như vậy!” Tiểu Bác dùng âm thanh non nớt nói.

Vũ Tinh ngồi thấp xuống, nhìn thẳng vào mắt Tiểu Bác hỏi: “Còn mẹ Tiểu Bác đâu, sao không rửa mặt cho Tiểu Bác?”

Tiểu Bác lắc đầu: “Không có, mẹ mỗi ngày đều ngủ tới trưa mới rời giường, Tiểu Bác luôn không gặp được mẹ!”

Vũ Tinh không nói gì, chỉ kéo Tiểu Bác đến nhà ăn!

Có lẽ vì quan hệ của cô và Tiểu Bác có chút biến chuyển nên thời gian ăn sáng coi như là bình yên!

Vũ Tinh trước cho Tiểu Bác ăn, sau đó mới đến Nhạc Nhạc.

Mà Thang Duy Thạc khi nhìn thấy hình ảnh đó, trong lòng bỗng cảm thấy thật ám áp: “Nhà thì nên như thế này, Vũ Tinh, sau này Tiểu bác sẽ sống cùng chúng ta!” Hân bỗng nói.

Nghe hân nói như thế, Vũ Tinh thiếu chút nữa đem đồ ăn trong miệng phun ra: “Anh vừa nói cái gì?”

“Anh và cô ta ly hôn rồi, con thuộc về anh! Em hãy chăm sóc Tiểu Bác, em là một người mẹ tốt, Tiểu Bác giao cho em chăm sóc, anh rất yên tâm!” Hân giống như là đang giao công việc cho cấp dưới!

“Không, tôi không thể chăm sóc Tiểu Bác, thật xin lỗi, mời anh tìm người khác giúp đi!” Cô bỗng đứng lên, lớn tiếng nói.

Sự từ chối của cô làm hân bất ngờ, vừa rồi thấy cô chăm sóc cho Tiểu Bác, hân nghĩ cô rất thích Tiểu Bác! “Hạ Vũ Tinh, đây là anh ra lệnh cho em!”

“Thang Duy Thạc tôi không biết vì sao anh và vợ mình ly hôn, tốt nhất là không phải vì tôi!” Việc bọn họ ly hôn khiến cô giật mình, cũng có một chút lo lắng. Hy vọng là không phải vì cô, cô không muốn phá hỏng cuộc sống của em gái mình! Cô không thể chăm sóc Tiểu Bác, không cách nào có thể! (>o

Nghe cô nói như vậy, hân chỉ cười nhạt: “Đương nhiên không phải là vì em, chết tiệt, nguyên nhân ly hôn, anh sẽ không nói cho em!”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 77: Tiến vào công ty người mẫu

edit nhuquynh91

Vũ Tinh may mắn được vào làm việc ở công ty người mẫu “Hoa Kỳ”, trở thành chuyên viên làm đẹp.

Lúc cô bắt đầu công việc làm móng này, thời gian rảnh rỗi cô thường suy nghĩ xem sẽ trang trí móng tay như thế nào là đẹp, là hấp dẫn để có thể dẫn dắt được trào lưu. Cô thường xem các tạp chí cũng như các tin tức mới nhất trên internet để tìm hiểu xu hướng. Cũng nhờ vậy mà cô biết được công ty người mẫu này tuyển thợ làm móng, cô lập tức nộp sơ yếu lý lịch cùng một ít mẫu móng. Ha ha, trải qua biết bao cô gắng, cuối cùng cô cũng có được cơ hội này!

Hoa Kỳ là một công ty người mẫu tương đối có danh tiếng, toàn bộ công ty có khoảng mấy trăm người mẫu, đó là chưa tính các người mẫu ở các công ty liên minh khác.

Mỗi lần các nhãn hiệu nổi tiếng ở nước ngoài đến ra mắt đều sử dụng người mẫu của Hoa Kỳ! Hơn nữa, Hoa Kỳ ở nước ngoài đều có các công ty con, các người mẫu cơ hồ đều là người bay trên không trung (ta thấy nó hơi ngộ ngộ ^^) , hôm nay ở Đài Bắc, ngày mai có lẽ đã có mặt ở một nơi khác.

“Hạ tiểu thư, tốc độ làm việc của chúng tôi ở đây tương đối nhanh, hơn nữa không có quy luật cố định, hy vọng cô có thể sắp đặt việc gia đình thật tốt!” Đỗ quản lý đưa Vũ Tinh đến nơi làm việc, vừa đi vừa nói chuyện!

“Đỗ quản lý, chị gọi em Tiểu Hạ là được rồi! Chị yên tâm, em nhất định sẽ sắp đặt thật tốt!” Vũ Tinh trả lời một cách chắc chắn, dù cho có bao nhiêu khó khăn cô cũng đã đều vượt qua rồi.

Nhạc Nhạc rất ngoan, ngay từ lúc còn nhỏ, cô đã tìm một bảo mẫu tới chăm sóc cho Nhạc Nhạc! Dù sao nếu cô muốn gia nhập xã hội, cô cũng phải có được sự nghiệp của chính mình. Con người phải không ngừng tiến về phía trước thì mới không bị xã hội đào thải.

“Ừ! Em cũng phải chuẩn bị tâm lý, công ty nhận được hợp đồng ở nơi nào, em cũng phải theo người mẫu đến đó!” Không biết là cố ý hay vô tình, ánh mắt của Đỗ quản lý luôn dừng trên mặt Vũ Tinh, giống như đang nghiên cứu cái gì đó!

“Dạ vâng, em biết rồi!”

“Còn phải trau dồi học vấn, để có thể nắm bắt được xu hướng hiện hành, và có thể kết hợp cùng với trang phục hoặc là sử dụng các sản phẩm đi kèm!” Bọn họ chính là người dẫn dắt và tạo trào lưu mới!

“Dạ vâng!” Vũ Tinh tò mò nhìn đồ trang điểm trên chỗ hóa trang, nào là chai chai lọ lọ với nhiều sắc thái đa dạng thu hút ánh mắt của cô.

Ban đầu cô rất thích học trang điểm, nhưng học trang điểm thì phải cần thời gian rất dài. Mà tại thời điểm đó, Nhạc Nhạc còn đang rất nhỏ, cô không có thời gian để đi học “đại công trình” này.

Hơn nữa nếu làm chuyên viên trang điểm thì công việc bắt buộc phải đến các hôn lễ hoặc các nơi khác, như vậy thời gian rất chật chội, cô căn bản sẽ không có thời gian chăm sóc con gái.

Mà chuyên viên làm móng, thời gian tương đối thoải mái hơn, dù sao làm móng tay không ai sẽ làm vào sáng sớm hoặc buổi tối? Cho dù có đi nữa cũng sẽ rất ít!

“Được rồi, tất cả các quy định khác của công ty lát nữa sẽ có người nói cho em biết! Em bây giờ đến đây, làm quen với không gian làm việc một chút! Lát nữa sẽ có nhân viên đem tới trang phục trình diễn tối nay cho em, em phải xem qua để có thể biết được phải làm móng tay như thế nào mà phối hợp được với trang phục!”

Vũ Tinh vô cùng kinh ngạc và hưng phấn, thật không ngờ nhanh như vậy mà cô đã bắt đầu công việc: “Ngay lập tức sao...”

“Đúng vậy!” Đỗ quản lý gật đầu, nhìn thấy biểu tình của Vũ Tinh thì khẽ nhướn mày: “Như thế nào? Em có khó khăn gì sao?”

“Dạ không, không có gì!” Cô lập tức thu hồi biểu tình khó xử, vội vàng nở nụ cười lác đác.

Đỗ quản lý nhìn cô một cái, nở nụ cười, gật gật đầu rồi mới rời khỏi nơi làm việc.

Vũ Tinh lúc này cảm thấy đây là một nơi làm việc thật hoành tráng và xa hoa, lộ ra một nụ cười hưng phấn, hơn nữa còn giống như con gái, phát ra tiếng cười khanh khách!

Cô đã thành công một nửa, nửa còn lại còn phải nhờ vào cố gắng của bản thân!

Khi cô còn học trung học, nguyện vọng của cô chỉ là được vào học trường T, sau đó tìm một công việc có lương cao, cải thiện cuộc sống trong nhà.

Nhưng sau lại....

Quên đi, chuyện quá khứ sẽ không nhớ tới nữa! Cô có thể dời con đường và đi đến thành công. Đi một bước tính một bước, chỉ cần cố gắng thì nhất định sẽ thành công! Cô vẫn có một niềm tin vững chắc như vậy!

“Hắc, cô là chuyên viên làm móng mới tới hôm nay sao?” Một giọng nam thật dịu vang lên trong phòng làm việc.

Thấy có người tới, Vũ Tinh lập tức thu hồi lại biểu tình ngu ngốc của mình. Quay đầu nhìn đồng nghiệp, người đang nói chuyện với cô, cô lập tức rất kinh ngạc. Đây là đàn ông hay là phụ nữ vậy?

Chỉ thấy một người cao khoảng 1m75, một thân quần áo màu da bó sát, mười phần giống như trang phục của phụ nữ.

Gương mặt nam tính lại trang điểm một lớp phấn cẩn thận, hai mắt so với phụ nữ còn đẹp hơn!

“Người nhà quê kia, có chuyện gì kỳ lạ sao?” Người nam không ra nam nữ không ra nữ kia đang trừng mắt nhìn Vũ Tinh, sau đó cố ý lấy áo khoác treo lên giá móc. “Thật xin lỗi, thật xin lỗi, tôi không có cố ý!” Vũ Tinh liên tục xoa người xin lỗi, sợ làm tổn thương đến tự tôn của người kia.

Đây là lần đầu tiên cô đi làm nha, nhất định phải tạo quan hệ tốt với đồng nghiệp mới được.

Sợ người kia không thấy, Vũ Tinh cẩn thận đi tới trước mặt xoa người xin lỗi: “Thật xin lỗi, tôi là người mới tới, mong được chiếu cố nhiều!”

Khom người chào, một cúi đầu, hai cúi đầu...

“Được rồi! Cô cho rằng tôi đã chết rồi hay sao, thật đáng ghét!” Người kia giống như bị tâm thần hết to lên, thân thể tức giận liên tục vận vẹo.

Mặt Vũ Tinh càng lúc càng đỏ, trời ạ, cô làm sao mà vừa mới vào làm việc đã làm sai liên tục như thế này! Lần này cô ngẩng đầu, cười xin lỗi: “Thật xin lỗi mà, xin lỗi!”

“Được rồi!” Người kia hướng lên trời thờ dài, dáng vẻ giống như thật bất đắc dĩ. Sau đó mới cúi đầu nhìn Vũ Tinh: “Người nhà quê, cô tên gì?”

“Hạ Vũ Tinh, anh kêu tôi là Tiểu hạ là được rồi!” Cô lập tức nở nụ cười nói.

“Ha ha, Tiểu Hạ? Ha ha.....” người kia che miệng cười khẽ, giống như nghe được một câu chuyện cười. “Tôi thật sự không nói sai mà, cô thật đúng là đồ nhà quê!”

“A.....” Vũ Tinh khó hiểu nhìn hắn, tên của cô rất quê sao? Chính cô cảm thấy nghe rất được mà!

“Không biết sao? Nhìn cô vẻ mặt rất ngu ngốc! Quên đi, nói cho cô biết, ở đây mọi người đều dùng tên tiếng Anh!” Hắn liếc cô một cái xem thường, phe phẩy cánh tay nói.

Vũ Tinh lúc này mới ngộ ra, nghe theo hắn ta nói: “Được rồi, tôi về nhà sẽ suy nghĩ một cái tên tiếng Anh!”

Người kia lại nhìn cô một cái xem thường, sau đó lười biếng nói: “Không phải cô họ Hạ sao? Tôi nghĩ tên tiếng Anh của cô là Summer là được rồi!”

“Summer?” Vũ Tinh nghĩ nghĩ, cũng không sai nha. “Được rồi, gọi bằng tên này đi, cảm ơn anh!”

“Không cần cảm ơn, tên tôi là Athena, cô có thể gọi tôi như vậy!” Hắn thật kiêu ngạo nói ra tên mình, giọng nói cũng nói ra được điều đó.

Vũ Tinh đè nén xuống xúc giác muốn cười, chủ động vươn tay nói: “Xin chào Athena, rất vui được biết anh!”

Athena chớp chớp đôi mi thanh tú, không tình nguyện bắt tay cô: “Oa, tay cô thật thô ráp nha, một chút cũng không giống người phụ nữ dịu dàng nha! Trời ơi, còn không mau buông tay tôi!”

Vũ Tinh nhìn tay mình, đúng vậy, tay cô không mềm mại, hơn nữa còn có các vết chai sạn: “Ha ha, đúng vậy, tay của tôi thật không mềm mại như tay của Athena. Tôi là con gái cả trong nhà, từ nhỏ đã phải làm việc nhà!”

“Ồ... thì ra là vậy! Ôi, xem ra mạng của cô không được tốt lắm nha!” Trong mắt hắn xuất hiện một tia thương hại!

Vũ Tinh không nói gì, chỉ mỉm cười.

Haizz..... Vận mệnh của Vũ Tinh không chỉ có thể dùng từ “không tốt” để hình dung!

Thông qua cuộc nói chuyện phiếm nhỏ, Vũ Tinh cuối cùng cũng biết Athena là chuyên viên trang điểm cao cấp nhất của Hoa Kỳ.

Mà cô lại là trợ lý làm móng tay của Athena.

“Summer, da của cô cũng không tệ lắm nha, trắng mịn, mà do cô trang điểm, thật là không có trình độ gì cả!...” Chuyên viên chuyên nghiệp có ánh mắt thật soi mói, hắn theo đó bắt đầu phê bình phần nền, tiếp theo là màu mắt... “Lại nói đến phần mắt của cô, thật là giống như ‘hồ xí’, đúng là khó coi chết đi được!”

‘Hố xỉ’? Nụ cười của Vũ Tinh cuối cùng cũng không nhận được: “Athena, miệng của anh có chút nhân đức được không? Anh lại dùng ‘hố xỉ’ để hình dung mắt tôi, anh không phải là ghen tị với dáng vẻ của tôi đẹp hơn anh đấy chứ?”

Ha ha, xem ra tính tình nóng nảy của Vũ Tinh rốt cuộc cũng che giấu không được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 78: Khóe miệng giơ lên

“Hà, cô nói cái gì? Nói tôi ghen tị với cô? Trời ơi.” Athena bắt đầu tròn trĩnh mắt, xem chừng tức giận đến không chịu được.

“Vậy anh nói mắt của tôi giống ‘hố xỉ’ là rõ ràng do ghen tị mới nói vậy!” Vũ Tinh cũng tức giận đến la lên.

“Đồ nhà quê ngu ngốc, ai thêm đề ý cô!” Athena giống như rất tức giận, thật nhanh trốn tránh đến bên phòng hóa trang, tiếp theo đóng cửa thật mạnh.

Vũ Tinh cũng xoay người hướng tới cửa lớn, miệng không ngừng lải nhải, sau đó cũng vô cùng tức giận ngồi xuống ghế.

“Trời ơi.”

“Mệt chết tôi rồi.”

Một loạt tiếng than vang lên trong phòng.

Vũ Tinh vô thức quay đầu lại, lại một lần nữa giật mình kinh ngạc.

Lần này không phải nhìn thấy “gay” mà là nhìn thấy một đoàn mỹ nữ cao gầy mảnh khảnh.

Cô không phải là chưa từng thấy qua người mẫu, chỉ là chưa bao giờ nhìn gần đến vậy, và cũng chưa bao giờ gặp cùng một lúc hai mươi mấy người mẫu đồng thời xuất hiện.

Và cũng không phải trong trường hợp mà một loạt ánh mắt đều khó chịu, một loạt ánh mắt đều không bình thường nhìn cô khiến cô cảm thấy xấu hổ.

Cô thấy nhóm người mẫu này ăn mặc lố lỏ hoặc nằm trên salon hoặc ngồi trên ghế. Các đôi chân dài trắng nõn tùy ý gác lên bàn trà hoặc là trên bàn hóa trang.

Vũ Tinh nhìn mà phát thèm, nước miếng gần như muốn chảy xuống.

“Được rồi, các bảo bối, các cô nghỉ ngơi đủ rồi, bây giờ mặc thử quần áo diễn tối nay nha, sau đó để cho các chuyên viên trang điểm cho các cô!” Một người phụ nữ ba mươi mấy tuổi cao gầy vỗ vỗ tay chỉ bảo cho nhóm người mẫu.

“Chị Lily, chúng em đều mệt chết được. Khi nào thì cho em có thời gian nghỉ ngơi, liên tục hai mươi giờ rồi, em còn chưa được nghỉ nha!” Một cô gái có dáng người đặc biệt trong nhóm bước ra nói với một giọng khó chịu.

“Được rồi, Kì Kì! Hôm nay sau khi biểu diễn xong, chị sẽ cho em nghỉ thật nhiều được không?” Lily vừa nói vừa an ủi, giống như là rất sợ Kì Kì.

Cũng khó trách, Kì Kì hiện tại đang là người mẫu hot nhất hiện nay.

Rất nhiều công ty người mẫu khác đang săn đón cô, nếu không đãi ngộ cô tốt thì cô sẽ qua công ty khác, mà đó là một thiệt hại lớn cho công ty.

“Nếu lần này có thể chắc chắn như vậy thì được rồi, em còn rất nhiều việc cần phải làm!” Nghe được có thể nghỉ ngơi, Kì Kì nở ra một nụ cười.

Vũ Tinh tròn to hai mắt nhìn người trước mắt, nghe các cô nói chuyện phiếm.

Không biết có nên đi ra trước mắt để chào hỏi các cô không?

Đúng lúc này, Lily chú ý tới Vũ Tinh đang đứng một bên. Chân dài bước đến, động tác cực kì xinh đẹp: “Hi, em là chuyên viên làm móng mới tới hả?”

Vũ Tinh lập tức gật đầu: “Đúng vậy, em tên là Hạ Vũ Tinh, à không, gọi em là Summer!”

“Summer, xin chào. Chị là Lily, là quản lí ở đây, chị phụ trách huấn luyện người mẫu ở đây!” Lily giống như chị cả giới thiệu mình.

“Rất vui được biết chị, em vừa mới tới còn có nhiều điều chưa biết, mong chị chỉ bảo nhiều hơn!”

“Ha, cũng không có gì chỉ bảo cả. Nhưng chị muốn nhắc nhở em, Athena là người có tính tình cổ quái, hẳn đã đuổi vài chuyên viên làm móng rồi, em phải chú ý, đừng chọc giận hần!” Lily nhắc nhở nói.

Vũ Tinh nghe nói như thế, cảm thấy trên trán nhất thời xuất hiện một vài vạch đen, nụ cười trong nháy mắt đã đông lại. Trời ơi, cô..cô..cô vừa rồi đã đắc tội với Athena rồi nha!

Nhìn đồng nghiệp mới bộ dạng khóc không ra nước mắt kia, Lily nghi hoặc thấp giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Em vừa rồi đã đắc tội với Athena rồi!” Vũ Tinh run run nói, trời ạ, cô có phải hay không sẽ thất nghiệp đây?

“Haizz...” Lily tiếc nuối lắc đầu, sau đó xoay người rời đi!

Thời gian nghỉ ngơi của các người mẫu đã hết, bắt đầu cởi quần áo trước mặt người khác một cách thoải mái. Mà động tác của các cô rất nhanh, vài cái đã thay xong quần áo và đi giày vào.

Athena không biết từ khi nào đã đi vào, bắt đầu trang điểm cho các cô gái. Đại khái là sau 3 phút đã làm xong đầu tóc cho một cô gái, nhưng kiểu tóc thì rất là kì dị.

Đại khái là được búi cao lên, giống như là cái bình hoa trên đầu, nhưng cũng rất thú vị, phối hợp rất đồng bộ với bộ quần áo đang mặc trên người của các cô!

Tại ‘đầu bình hoa’ phun rất nhiều keo xịt tóc, sau đó Athena hướng Vũ Tinh nói: “Cô tới làm móng tay đi!”

“Dạ vâng!” Vũ Tinh không trì hoãn, lập tức lấy ra dụng cụ, cầm lấy tay bắt đầu làm.

Vì làm cho người mẫu thì sẽ không có nhiều thời gian suy nghĩ, chỉ có một hai giây để nắm được ý tưởng của bộ trang phục. Vì bộ thiết kế này phóng khoáng mạnh mẽ, phô ra được vẻ nữ tính nhưng điều ngoa, kiên cường, cho nên Vũ Tinh mạnh dạn lấy màu lam lam màu chủ đạo, mặt trên vẽ thêm một vài họa tiết màu đen. Hình thức đơn giản nhưng lại vô cùng phù hợp với quần áo cũng như khí chất của người mẫu.

Athena liếc mắt giám sát một cái, không nói gì thêm, tiếp tục trang điểm cho người mẫu khác.

Mà Vũ Tinh cũng rất nhạy cảm với ‘trào lưu’ và nắm bắt xu hướng trang phục và điều này cũng làm đẩy mạnh tiến độ công việc.

Vì làm móng tay cho người mẫu, sẽ không giống như làm cho một khách hàng bình thường phải cẩn thận, chỉ cần đại khái liền ok, không cần phải bền màu.

Đại khái chỉ trong một giờ, Vũ Tinh đã làm xong móng tay cho hai mươi mấy người mẫu.

Mà lúc này, ba bốn chuyên viên khác, cũng đã trang điểm và gắn lông mi giả xong! Khâu trang điểm cuối cùng lại giao về cho Athena xử lý!

Vũ Tinh đi theo chị Lily ngồi bên dưới sân khấu, nhìn nhóm người mẫu diễn tập.

Trong lòng vô cùng kích động, khóe miệng giờ lên vẫn không hạ xuống! Cô vui mừng không phải là vì nhìn thấy người mẫu biểu diễn, mà là nhìn thấy mọi cố gắng của mình hôm nay vô cùng có hiệu quả!

Chị Lily không ngừng ở bên tai cô nói cô làm móng rất đẹp! Lơ đãng nhìn qua đồng hồ, đã là buổi chiều tan tầm: “Trời ạ, đã trễ thế này rồi sao?” Nhạc Nhạc đã tan học, cô phải đi đón con.

Vũ Tinh ngượng ngùng nhìn Lily, nhẹ giọng hỏi: “Chị Lily, chúng ta mấy giờ sẽ xong việc?”

Lily nghi hoặc nhìn cô, sau đó nói: “Đợi cho buổi trình diễn kết thúc, đại khái là khoảng mười một giờ đêm là có thể đi về!”

Nghe nói thời gian như thế, cảm Vũ Tinh thiếu chút nữa rơi xuống! Mười một giờ đêm? Mười một giờ?

Cô thật muốn hỏi cô đã làm xong móng tay rồi, chẳng lẽ lại trễ như thế mới được về nhà?

Đắn đo thật lâu, sau đó cô vẫn đem vấn đề này để trong bụng.

Phải ngoan ngoãn, đừng quên hôm nay là ngày đầu tiên cô đi làm, làm sao có thể đưa ra ý kiến được?

Được rồi, được rồi, đây là công việc, không phải là tiệm của mình!

Vũ Tinh tìm lý do là đi toilet, sau đó liền đi đến nơi không có người gọi điện cho Nguyên Nguyên. Nhò cô đi đón giùm Nhạc Nhạc, nhưng không gọi điện

cho hần!

Chủ yếu là, cô cơ bản đã quên hần!

Thang Duy Thạc một lần lại một lần gọi điện thoại cho cô, mà chỉ toàn nghe “không liên lạc được”. Trên mặt tức giận càng ngày càng lớn, sắc mặt càng ngày càng khó coi!

“Papa, papa! Di giúp hình như không có ở đây phải không, vì sao lại không nhìn thấy di ấy?” Tiểu Bắc trong mắt có chút khổ sở hỏi papa, không biết vì sao nó rất nhớ di ấy!

“Tiểu Bắc qua bên kia chơi đi, papa còn có việc!” Thang Duy Thạc cố gắng duy trì giọng nói bình thường nói với con.

Tiểu bắc còn có chuyện muốn nói với papa, nhưng nhìn thấy ánh mắt papa thật nghiêm túc, nó tốt nhất vẫn là ngậm miệng nhỏ lại, đóng cửa đôi chân ngắn ngủn chạy đến chỗ khác chơi.

Thang Duy Thạc nhìn đồng hồ trên cổ tay, lại một lần lấy điện thoại ra gọi...

Âm nhạc vừa tắt, cuối cùng cũng phát hiện ra nhạc chuông điện thoại, nhanh chóng lấy ra điện thoại, nhìn thấy dãy số hiện ra trên màn hình, Vũ Tinh dần đo một hồi, lại đem điện thoại thả lại vào túi sách.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 79: Một phần thắc mắc.

Cuộc điện thoại vừa rồi làm cho lòng cô bị nhiễu loạn, trong đầu lại hiện lên hình ảnh của hần.

Bọn họ ly hôn, ly hôn?

Nhưng cho dù bọn họ có ly hôn, cô cũng không có cách nào thay đổi cái gì và cũng không muốn thay đổi cái gì!

Nói như thế nào đi nữa, Thang Duy Thạc vẫn là em rể của cô, cô không thể làm như vậy!

Nhưng mà, nhưng mà lòng của cô... lòng của cô đã bị tình cảm trói buộc quá nhiều! Vũ Tinh cắn chặt môi dưới, đau đớn nhắm mắt lại. Quên đi, quên đi, đã nhiều năm trôi qua như vậy, nếu năm đó đã lựa chọn như vậy...

Vũ Tinh, buông tay đi, buông tay đi!

Trong đầu cô không ngừng khuyến khích bản thân, nhưng vẫn không bỏ được, nước mắt không ngừng chảy xuống từ đôi mắt nhắm chặt. Trên thế giới này chỉ sợ không ai ngu ngốc như cô, không có, không có!

“Ê, là cô sao, cô khóc cái gì vậy? Cả buổi tối cô không làm gì mà ngồi trong này khóc à, thật là dọa người nha!” Athena vuốt tóc của chính mình, sau đó làm một động tác cực kỳ tao nhã ngồi xuống cạnh cô.

Nghe được giọng nói trên cột, Vũ Tinh vội vàng lau nước mắt, mở to mắt nhìn hần: “Thật xin lỗi, để anh chê cười rồi!”

“Kia có cái gì phải xin lỗi chứ? Dù sao là do chính cô làm cho người ta chế giễu, ha ha!” hần nhún nhún vai cười, sau đó uống một ngụm nước tinh khiết.

Vũ Tinh không nói gì, cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì! “Ê, cô bị đàn ông bỏ rơi hả?” Hần trên gọi hỏi.

Cô vẫn không nói lời nào: “Haizz... , dù sao đàn ông không phải chỉ có một, bị đá thì bị đá thôi! Đến lúc đó sẽ tìm người khác, đáng vẻ của cô cũng không tệ lắm, cũng có thể nói rằng cô có chút xinh đẹp, tuyệt đối có thể làm mê muội một đồng đàn ông nha!” Hần đúng là rất có tự tin đối với nghệ thuật làm đẹp!

“Cám ơn anh nhiều, nhưng tôi không phải đau lòng vì đàn ông. Vì đàn ông mà đau lòng thì vài năm trước đã đau lòng đủ rồi!”

“Ha, cô cũng là người phụ nữ giàu tình cảm như vậy sao? Sao không phải là vì đàn ông, chẳng lẽ lại vì phụ nữ sao? Chẳng lẽ, chẳng lẽ cô là? Cô cũng giống như tôi là...” Trong mắt hần xuất hiện sự kinh ngạc!

“Không phải, không phải...” Vũ Tinh vội vàng lắc đầu, trời ơi, cô là phụ nữ chính cống mà!

Vừa rồi ngay lúc tan tằm, Athena bỗng nói muốn đưa cô về nhà. Nhìn xem thời gian, Vũ Tinh cũng không từ chối.

Mở cửa phòng ra, trong phòng khách chỉ có duy nhất một ngọn đèn mờ nhạt!

Ngay lúc Vũ Tinh đang cởi giày, Nguyên Nguyên từ trong phòng ngủ đi ra: “Vũ Tinh, chị đã về rồi, cái người đàn ông kia đã thả chị ra rồi sao?”

“Nguyên Nguyên, chị có công việc rồi!...” Vũ Tinh không trả lời câu hỏi của cô, mà đem tin tức tốt nhất của mình nói cho bạn tốt nghe!

“Chúc mừng chị nha, hy vọng ở môi trường mới này, chị có nhiều cơ hội để phát triển nha!” Nguyên Nguyên thật sự vui mừng thay cho Vũ Tinh, là một người bạn tốt cô biết, Vũ Tinh là một người mạnh mẽ, luôn mong muốn được người khác coi trọng, luôn mong muốn có được một sự nghiệp vững vàng!

Nhưng là cô không có bằng cấp thì nhận được công việc ở đâu chứ?

“Cám ơn, chị nhất định sẽ không bỏ cuộc!” Vũ Tinh ra sức gật đầu “Nguyên Nguyên, không còn sớm nữa, em đi ngủ đi thôi!”

“Ừ, ngủ ngon!”

“Ngủ ngon!”

Sau khi tắm rửa xong, Vũ Tinh cẩn thận vào giường, nương theo ngọn đèn đầu giường nhìn con gái!

“Bảo bối, mẹ chỉ có mình con nha! Con phải mau lớn lên, bảo vệ mẹ nha!” Vũ Tinh nhẹ nhàng đặt một nụ hôn trên khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái, nước mắt nóng bỏng cũng rơi trên khuôn mặt con!

Thang Duy Thạc điên cuồng tìm kiếm người phụ nữ kia, chết tiệt, cô ta đã biến mất tiêu. Thật lố bịch, hẳn thế nhưng không biết cô đang ở đâu! Thật tức, cô vẫn không chịu nhận điện thoại của hắn! Nhưng, rất may là chỉ cần có tiền thì chuyện gì cũng có thể được giải quyết một cách dễ dàng.

“Tổng tài, người mà anh bảo tôi đi tìm, đã

tìm được rồi!” Trơ lý cầm mấy tập giấy

đóng dấu, gõ cửa đi vào.

Thang Duy Thạc nhìn chằm chằm vào

đồng tư liệu trước mặt, trên mặt lộ ra một

nụ cười. Ngu ngốc, cô nghĩ như vậy là có

thể trốn được hắn sao? “Tốt lắm, cậu có

thể đi ra ngoài được rồi!”

“Dạ vâng, tổng tài!” *****

Trải qua mấy ngày tôi luyện, động tác của Vũ Tinh ngày càng thêm nhanh nhẹn! Hơn nữa mấy cô người mẫu, chị Lily, thậm chí cả Athena đều rất vừa lòng đối với cô!

Vũ Tinh được nhiều người tán thưởng, khoe miệng giơ lên với tần suất ngày càng nhiều. Hơn nữa, đã nhiều năm như vậy trôi qua cô không có được sự tự tin như vậy.

“Được rồi, Vũ Tinh, hôm nay em được về sớm. Đã liên tục vài ngày nay em đều mười một giờ mới tan ca, hôm nay về sớm một chút ngủ đi!” Chị Lily bỗng nói! Vũ Tinh kích động liên tục gật đầu cảm ơn, đúng là đã mấy ngày nay cô đều không được ngủ ngon rồi.

Hơn nữa, cô mấy ngày rồi không nói chuyện được nhiều với con gái! Nguyên nhân là do lúc cô về đến nhà thì bảo bối đã đi ngủ rồi!

Vũ Tinh lập tức thu dọn lại đồ đạc, nhanh chóng đi ra khỏi công ty.

Vũ Tinh vừa mới ra khỏi cửa lớn đã bị

một lực mạnh ôm lấy “A ”

“Đừng kêu, người phụ nữ ngu ngốc này, xem em còn trốn anh không?” Tiếng nói của Thang Duy Thạc vang lên ngay bên tai cô.

“Thang Duy Thạc, tôi không phải trốn anh, mà là tôi có cuộc sống của mình! Anh buông tôi ra, nếu không tôi sẽ hét to lên đó!” Dùng sức giãy giụa mà vẫn không rút được tay mình về.

“Được, nếu em không sợ người khác chú ý thì kêu to lên đi!” Thang Duy Thạc dùng sức kéo thân thể cô, hướng xe hắn mà đi tới.

“Cứu mạng a, sàm sỡ a, sàm sỡ a.....!” Tốt, hấn không tin cô phải không? Bây giờ cô liền kêu to lên cho xem: “Sàm sỡ ă, lưu manh sàm sỡ.....!”

Những người đi lại trên đường đều nhìn cô bằng ánh mắt kì quái nhưng không có ai đi đến ngăn cản cả.

Thang Duy Thạc cười nhạo một tiếng, mỉm cười nói: “Em cứ tiếp tục kêu đi, rất êm tai nha!”

Vũ Tinh buồn bực nhìn hấn, buồn bực nhìn đám người qua lại trên đường. Thối đời ngày nay nha, thối đời ngày nay nha...Bên đường có người kêu cứu thể nhưng không ai thèm để ý tới.

Thang Duy Thạc không cho cô cơ hội náo loạn, lập tức kéo cô vào trong xe. Vũ Tinh dùng sức đá hấn lại bị hấn kẹp tay mạnh hơn, sau đó mở cửa xe ra chuẩn bị bước xuống.

Chỉ là cửa xe sớm đã bị hấn đóng lại: "Đừng giãy giụa vô ích, em không trốn được anh đâu!" Thang Duy Thạc nói xong câu này, lập tức khởi động động cơ....

Xe không ngừng chạy về phía trước, sắc mặt Vũ Tinh càng lúc càng khó coi “Thang Duy Thạc, tôi không thể ở cùng một chỗ với anh!” “ít nói nhảm đi, chúng ta đã cùng ở một chỗ rồi, em bây giờ còn nói vậy không thấy đã qua muộn rồi sao? Hơn nữa anh cũng không thể để con gái mình lưu lạc bên ngoài được! Nếu như lúc trước em sợ liên quan đến anh thì không nên sinh con gái ra!”

“Thang Duy Thạc, tôi sinh hạ đứa con này thì có quan hệ gì đến anh? Anh căn bản không mong muốn đứa con này của tôi, anh không thể xem như là chúng ta chưa từng gặp nhau, chưa từng quen biết nhau, như vậy không tốt hơn sao? Vì sao anh lại muốn làm xáo trộn hiện tại. Đúng, tôi không thể đối mặt với anh, bởi vì nếu nhìn thấy anh sẽ khiến tôi nghĩ đến... Khiến tôi nghĩ đến những đứa con kia anh có biết không? Anh là hung thủ giết chết những đứa con của tôi, nếu tôi ở cùng một chỗ với anh, tôi sẽ cảm thấy thật có lỗi với con mình!” Còn có một vài chuyện khác nữa nhưng cô muốn vĩnh viễn giữ mãi trong lòng.

Cô không thể nói ra rằng cô là chị vợ của hấn! Nếu nói ra, cô và em gái đều đau khổ, đều không có mặt mũi nào gặp người khác, cũng không thể ở trước mặt hấn mà ngẩng đầu lên được!

Thang Duy Thạc nghiêm mặt không nói gì, cũng không đáp lại lời của cô! Hấn thật không hiểu tại sao cô lại bướng bỉnh như vậy! “Anh làm ơn dừng xe lại để tôi xuống đi, cho dù anh đã ly hôn, nhưng sẽ có rất nhiều cô gái khác thích anh! Anh chưa bao giờ thiếu phụ nữ cả, để cho tôi đi đi!” Cô bắt buộc mình phải nói một cách lạnh lùng, cho dù trong lòng tràn ngập vướng bận với người nào đó, cho dù bản thân cô không muốn rời xa hấn.

“Hạ Vũ Tinh, anh thật sự không hiểu, nếu em không muốn ở cùng anh như vậy tại sao mấy ngày nay không trốn đi thật xa, quá đủ thời gian để làm việc đó mà? Vì sao lại không?” Hấn nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lời này khiến cô nhất thời không nói nên lời, đứng thế! Nhiều ngày như vậy đủ cho cô thời gian chạy trốn, nhưng cô lại không trốn!

Ha ha, vì, vì cô

“Thang Duy Thạc, lúc đó tôi bị anh mê hoặc, nhưng tôi biết như vậy là không đúng! Xin anh, xin anh buông tôi ra, được không?” Trầm mặc một lúc, cô bình tĩnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 80: Bên trong xe nói chuyện với nhau

“Có cái gì không đúng cũng không cần quan tâm, chỉ cần chúng ta thấy đúng là được rồi!” Thang Duy Thạc khó hiểu nói, không rõ vì cái gì mà cô lại giãy giụa, đau đớn như vậy!

“Chỉ cần cảm thấy đúng là được?” Vũ Tinh giống như đang rất^ đau đớn, hai vai không ngừng run rẩy “Tôi không phải là một người phụ nữ hư hỏng, tôi không phải vì có tiền mà có thể vứt bỏ tư cách!”

“Em và anh nói những lời này không cảm thấy là rất giả tạo sao?” Thang Duy Thạc hừ nhẹ giễu cợt!

Cô cố nén nước mắt, không để chúng được rơi xuống: “Tôi không phải là nói những lời giả tạo, nếu năm đó không phải không còn cách nào khác, tôi sẽ không bao giờ bước vào nơi đó để kiếm tiền!”

“Mỗi cô gái đi bán thân đều nói như vậy cả, nhưng vẫn không che dấu được sự tham lam của các cô! Bây giờ cô vẫn giống như vậy yêu tiền ma. Làm móng tay cho người ta liền đòi hai mươi tám vạn, di rời cửa hàng thì lại giống như sư tử ngọam. Ha ha, đòi bồi thường tới sáu trăm vạn, cô còn không

phải đòi cao hơn với tôi...”

“Anh câm miệng, đây là tiền tôi đáng lấy. Thang Duy Thạc, anh cũng là một người làm ăn, tôi muốn bao nhiêu tiền cũng là quyền tự do của tôi. Tôi muốn một khoản bồi thường như vậy là vì trong lòng tôi nó đáng giá như vậy. Anh cũng đừng quên, lúc ấy là do anh lừa gạt mà dỡ cửa hàng của tôi xuống, là do anh ép buộc tôi...” Câu nói tiếp theo cô cũng không muốn nói ra, tức giận nhìn theo hắn.

Những câu cô nói đều là sự thật, Thang Duy Thạc mím miệng không phản bác! “Thang Duy Thạc, năm đó nhà của tôi rất nghèo, nghèo đến độ anh cũng sẽ không tưởng tượng được. Mẹ tôi bị bệnh, tiền thuốc hàng tháng rất cao, còn có hai em trai và em gái vẫn đang đi học! Mà lúc đó, cha tôi qua đời vào năm tôi mười tám tuổi! Tôi không còn cách nào khác cả, chỉ có thể dựa vào năm vạn hàng tháng của anh...” Nói đến đây, Vũ Tinh nhếch khóe miệng, không cho mình nhe nhếch thành tiếng.

Đây là lần đầu tiên cô nói đến gia đình của mình, hắn không nói lời nào, chỉ ngồi nghe cô nói.

“Anh sinh ra trong sự giàu có, làm sao biết được rằng đối với tôi năm vạn mỗi tháng là quý như thế nào. Đó là tiền cứu sinh mạng cả nhà chúng tôi! Ha ha, nếu tại thời điểm đó, một ngày hai mươi tư giờ tôi không ngủ mà làm việc ở tiệm fastfood thì mỗi tháng cũng chỉ có thể kiếm được hai vạn! Nhưng bao nhiêu đó thì không đủ cho chi tiêu của cả nhà.” Nhớ tới lúc trước hắn từng

nhục nhã cô, ^ chỉ với năm vạn một tháng là có thể chơi đùa cô, trên mặt Vũ Tinh tràn ngập đau xót.

Hắn thực sự không biết được lúc trước cô ở cùng với hắn là vì người nhà của mình. Hắn chỉ nghĩ cô là một cô gái ham giàu sang, ở một chỗ với hắn là vì muốn hưởng thụ cuộc sống xa hoa “Năm đó tại sao em lại không nói cho anh biết?”

Nghe thấy mấy chuyện không vui này thì được gì, chỉ toàn là đau buồn mà thôi!

Một cô gái mà có nhiều từng trải trong cuộc sống như vậy cũng là lần đầu tiên hắn gặp. Nhưng mà thấy biết bao thống khổ trên mặt cô, cũng làm cho hắn cảm thấy đau.

Nghe được lời hắn nói, Vũ Tinh lắc đầu: “Năm đó anh có thể cho tôi tiền là được rồi, nói ra thì có tác dụng gì đâu? Tôi không cần có người phải đồng tình với mình, chăm sóc cho gia đình vốn là trách nhiệm của trưởng nữ mà!”

Hắn bị ánh mắt tràn đầy kiên cường của cô hấp dẫn, cô đã làm cho hắn thật sự cảm động!

Mười tám tuổi, cô yếu đuối, đáng yêu, luôn không nói một lời.

Mà tại thời điểm đó chỉ cảm thấy đáng yêu cô rất đẹp, mà hắn đang cần một người bạn cùng giường, biết được mình là người đàn ông đầu tiên của cô liền quyết định bắt đầu quan hệ giao dịch với cô.

Hắn chỉ có cảm giác với cô khi lên giường, còn khi xuống giường hắn rất ít chú ý tới cô. Không đúng, không phải là hắn không chú ý tới cô, mà lúc đó căn bản cô không hấp dẫn được hắn. Ngay từ đầu cô đã hay cúi đầu, luôn bận rộn làm việc, lúc thì lau cái này, khi thì rửa cái kia. Bởi vậy, hắn rất ít khi nhìn thấy mặt cô, rất ít, rất ít! Và cô cũng chẳng nói chuyện với hắn, và đặc biệt cô không bao giờ làm nũng với hắn! Có lẽ vì vậy mà hắn rất ít chú ý tới cô. Cho dù khi hai người ở chung một nhà thì hắn nếu không xem tv thì cũng chỉ lên mạng chơi game.

Nhưng hắn vẫn luôn nhớ tay nghề nấu ăn tuyệt vời của cô!

Không khí trong xe vô cùng trầm tĩnh, một lúc sau, Thang Duy Thạc bất ngờ hỏi một vấn đề mà ngay cả chính mình cũng kinh ngạc “Vậy em có yêu anh hay không, hay chỉ là vì tiền mới ở cùng với anh?”

Câu hỏi của Thang Duy Thạc làm Vũ Tinh trầm mặc một rất lâu, sau đó cô mím môi lắc đầu.

Nhìn thấy câu trả lời của cô, hắn thực sự thất vọng, tức giận nói: “Chẳng lẽ chỉ vì tiền, chỉ vì tiền em mới quỳ xuống cầu xin anh, xin anh đừng đi sao?”

Nhớ tới năm đó bản thân mình vứt bỏ tự tôn quỳ xuống đất cầu xin hắn, Vũ

Tinh xấu hổ không chịu nổi nói: “Đúng vậy, tất cả đều là vì tiền, vì ta muốn giúp đỡ gia đình mình!”

Bên trong xe không khí lại yên lặng, hai người có thể nghe được cả tiếng thở của đối phương.

“Vậy chắc người nhà của em rất cảm kích em phải không, dù sao em cũng vì họ mà bán rẻ tất cả!” Thật lâu sau hắn thấp giọng nói, trên mặt có chút biểu hiện mất mát!

Cảm kích? Cảm kích? Vũ Tinh nghe đến hai chữ đó không biết là nên cười hay nên khóc “Tôi không cần bọn họ cảm kích, đó là việc tôi phải làm, là việc tôi nên làm!”

“Vậy bây giờ em cũng nói ra một cái giá đi, anh muốn ở cùng với em!” Cho dù cô là vì tiền, hắn cũng tình nguyện chấp nhận! Bởi vì hắn thật sự rất muốn được gặp cô, được ôm cô!

Nghe thấy vấn đề đó, cô cảm thấy giống như vừa bị đánh một cú vào đầu “Thật xin lỗi, tôi bây giờ có năng lực kiếm tiền, có thể chăm sóc tốt cho gia đình của mình! Cho nên, chuyện bán rẻ thân thể của mình, tôi sẽ không làm lại!” “Vậy ý của em là quan hệ của chúng ta chỉ có thể dừng tại đây?” Hắn

châm một điều thuốc, có vẻ rất phiền chán. “Đúng vậy! Vì hiện tại tôi có cuộc sống của tôi, hơn nữa tôi cũng rất hài lòng với nó!” Cô chắc chắn gật đầu.

“Vậy anh sẽ đưa Nhạc Nhạc về, vì nó là con gái của anh!” Hấn nói ra điều kiện! Vũ Tinh khẽ cười hỏi: “Anh chắc chắn Nhạc Nhạc là con của anh sao? Chỉ sợ nó không phải là con của anh đâu!” “Không thể nào, nó đáng yêu như vậy thì chắc chắn là con của anh rồi!” Đáy mắt hấn tỏa ra sự căm tức, hấn ghét nhất khi nghe nói Nhạc Nhạc không phải con gái hấn!

“Nhưng nó là con của tôi, tôi không thể đưa cho anh. Nếu anh muốn, anh có thể đi kiện!” Vũ Tinh vẫn giữ nguyên nụ cười nói, biểu tình vô cùng bình tĩnh. “Nếu em không đưa con gái cho anh, anh nhất định sẽ nhờ đến pháp luật!” Hấn tỏ vẻ rất chắc chắn.

“Còn Tiểu Bác? Tiểu Bác bá đạo như vậy, chẳng lẽ anh không sợ Nhạc Nhạc chịu ức hiếp sao? Thang Duy Thạc, anh không nên mọi việc đều là chỉ vì mình, nếu anh cướp Nhạc Nhạc đi, hai đứa bé đều sẽ bị tổn thương!”

“Vậy em chỉ việc theo Nhạc Nhạc trở lại bên cạnh anh là được rồi!” Hấn không hiểu, không hiểu vì sao cô lại cố chấp như vậy!

Vũ Tinh xem chút nữa bị hấn tức chết, nói đi nói lại như thế nào lại trở về đề tài này? “Thang Duy Thạc, anh đưa tôi về đi, anh nhất quyết muốn tôi lấy thân phận là tình nhân trở về bên cạnh anh phải không?”

Hấn không nói gì, xem như chấp nhận.

“Anh bây giờ thích thân thể tôi, bắt buộc tôi phải ở cùng với anh. về sau nếu anh lại thích một cô bé nào khác, anh không phải sẽ lập tức đá tôi chứ?” Cô châm chọc hỏi.

“Sẽ không, anh nhất định sẽ giữ em cùng con ở bên cạnh mình!” Hấn chắc chắn nói.

Nghe được hấn nói như vậy, VQ Tinh vô cùng tức giận nắm lấy gậy của mình mà đánh vào đầu của hấn. Tức chết cô, tức chết cô! “Khốn nạn, Thang Duy Thạc, anh là đồ điên khùng!”

Bị gót giày của cô đánh trúng, hấn nhanh cảm lấy tay cô “Chết tiệt, em thể nhưng dùng giày đánh anh!” ^

“Anh nên cảm thấy may mắn là trong tay tôi bây giờ không phải là một con dao, nếu không tôi nhất định sẽ đâm anh! Thang Duy Thạc, tôi Hạ Vũ Tinh bây giờ không cần anh, hiểu chưa? Tôi không muốn làm một món đồ chơi mà anh có tiền là có thể mua ngay được, anh đi tìm người khác đi!”

Cô phản ứng tương đối nhanh, dùng tay tự do còn lại của mình mà cầm giày đánh hấn, đánh ngay vào mặt hấn.

Trong nháy mắt trên trán Thang Duy Thạc bị gót giày đánh qua gây ra vết thương, máu từ vết thương từ từ chảy ra! “chết tiệt, em thể nhưng lại đánh anh!”

“Nói cho anh biết, nếu anh tiếp tục dây dưa với tôi, tôi sẽ tiếp tục đánh anh. Nếu anh làm tôi tức giận, tôi sẽ giết anh, anh nên tin tôi đi!” Vũ Tinh tức giận đem giày mang lại vào chân “Bây giờ anh cho tôi xuống xe đi, nhanh lên!” “không được!” Hấn lấy tay lau máu trên trán, tức giận hô!

Vũ Tinh cầm lấy điện thoại, lập tức ấn ba số: “Alo, là cục cảnh sát phải không, tôi ”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 81: Tôi là chị của Vũ Hấn

Edit: nhuquynh91

Điện thoại bên tai tự dưng bị hấn đoạt lấy sau đó bấm nút tắt: “Em thể nhưng lại đi báo cảnh sát, em ghét anh đến như vậy sao?”

“Không, không có, tôi không chỉ chán ghét anh, mà tôi cũng hận anh nữa!” Vũ Tinh lớn tiếng rống lại hấn.

Giờ phút này cô chỉ muốn đuổi hấn đi, đuổi hấn ra khỏi cuộc sống của mình!

Nghe cô nói vậy, bản tính thích chinh phục trong hấn nổi dậy, cô càng muốn chạy trốn khỏi hấn thì hấn càng không buông tay “Em nói đi, em muốn cái gì? Nếu em không muốn làm tình nhân của anh thì làm vợ anh đi. Chúng ta sẽ cho Nhạc Nhạc một gia đình hoàn chỉnh, sau đó em cũng có thể chăm sóc Tiểu Bác!”

Vợ? Vũ Tinh không tin những gì mình mới nghe được!

Thang Duy Thạc xoa người lại, sau đó vô cùng nghiêm túc nhìn cô, ánh mắt hấn tràn ngập khát vọng, mà là loại khát vọng xuất phát từ tình cảm “Anh cưới em, làm mẹ của con anh đi. Như vậy có thể không, có thể trở về bên cạnh anh được không?”

Có lẽ chính bản thân hắn cũng không chú ý tới, khi hắn nói những lời này không một chút nào là không tình nguyện, ngược lại còn rất là chờ mong!

Yêu cầu của hắn đánh thật sâu vào tim cô, khiến đầu óc cô hoàn toàn mê muội.

Dù sao đi nữa hắn cũng là người đàn ông duy nhất của cô, cũng là ba của con cô!

Nếu nói cô khi nghe hắn nói vậy mà không có một chút phản ứng thì tuyệt đối là gạt người!

Nhưng làm cho cô đau lòng nhất là, hắn đồng thời cũng là em rể của cô! Vũ Tinh quay mặt qua chỗ khác, cố gắng duy trì bình tĩnh quăng ra một câu “Không, tôi không thể chấp nhận!”

Sự từ chối của cô giống như là một chậu nước lạnh làm nguội hết tất cả nhiệt tình của hắn “Vì sao? Tình nhân thì em không muốn, bây giờ ngay cả là vợ của anh em cũng không thích là sao?”

Vũ Tinh khẽ nhướn đôi mi thanh tú, sau đó lộ ra một nụ cười “Anh đừng có mà tự cao, có thể đối với nhiều cô gái thì vị trí là vợ anh rất tuyệt, nhưng đối với tôi lại không hề hứng thú!”

Sự khinh thường của cô, lạnh lùng của cô, đẩy mất đũa cọt đó cuối cùng cũng bức hắn tức giận đến cực điểm “Được, được, nếu đã như vậy, vậy thì cô chờ sẽ chia tay với Nhạc Nhạc đi! Nói cho cô biết, tôi đối với cô một chút hứng thú cũng không có, lúc trước dung túng cùng bá đạo với cô đều là lừa gạt, mục đích của tôi đơn giản là muốn lấy con gái về tay mình! Phụ nữ trẻ đẹp, đáng người chuẩn tôi không thiếu, cô nên nhìn lại mình cao bao nhiêu đi!”

“Thang Duy Thạc, hy vọng từ nay về sau anh đừng đến quấy rối tôi nữa! Nếu đúng là anh thương Nhạc Nhạc, vậy thì đừng làm tổn thương nó!” một nửa là mừng, một nửa là lo lắng.

“Ha ha, tôi không quản nhiều được như vậy. Dù sao nó cũng là con của tôi, tôi nhất định sẽ đưa nó về bên cạnh tôi! Nếu cô không muốn cùng con gái tách ra thì hãy cùng con gái trở về!” Hắn hừ lạnh nói

“Anh mở cửa xe ra đi, có thể cho tôi xuống xe được không?” Nói chung quy, cô cũng chỉ có thể trả lời như vậy thôi!

Thang Duy Thạc bấm mạnh xuống ghế xe, hận không thể đem lưỡi của chính mình cắn đứt. Đáng chết, vừa rồi tại sao hắn lại nói như vậy làm gì? Hắn bây giờ vẫn khát vọng cô, mà không chỉ là bây giờ, mà là mấy ngày nay hắn vẫn vô cùng khát vọng cô.

Vũ Tinh dùng sức đá cửa xe, mặc kệ xe hắn có giá trị đến ngàn USD đi chăng nữa “Cho tôi xuống xe, để cho tôi xuống xe!”

Thang Duy Thạc không để ý tới cô nhưng cũng không mở cửa xe.

Hắn không muốn cho cô đi, mấy ngàn mấy vạn lần đều không muốn! Nhưng là mới vừa rồi hắn đã kêu cô ra đi!

“Anh cho tôi xuống xe nhanh lên!” Cô buồn bực hét to. Đứa con, hắn thế nhưng lại nghĩ đến chuyện đoạt lấy con của cô!

Hừ, đó là bảo bối của cô, ai cũng đừng nghĩ đến chuyện tách hai mẹ con cô ra!

“Lời của tôi nói cô thực không cần suy nghĩ sao? Cho con một gia đình hoàn chỉnh, chẳng lẽ không được?” Hắn lại một lần nữa hỏi cô.

“Không cần suy nghĩ, tôi không cần!” Cô dùng sức lắc đầu, bỏ qua sự rung động trong lòng. Cô luôn nhắc nhở chính mình, hắn là em rể của cô, là em rể của cô!

“Chết tiệt, tôi cho cô suy nghĩ ba ngày, sau đó trả lời tôi!” Hắn bắt buộc cô, khiến cô suy nghĩ.

“Không cần, ba phút tôi cũng không cần!”

“Vì sao? Chẳng lẽ đây không phải là lựa chọn tốt nhất sao? Tôi thực sự không hiểu trong não của cô đang suy nghĩ cái gì! Cô vì tư lợi cá nhân, vì vui buồn của bản thân mà không suy nghĩ đến con gái, không vì đứa con mà cân nhắc sao?” Hắn tức giận cầm lấy bả vai cô, ra sức mà lắc, hy vọng cô có thể dao động.

“Thang Duy Thạc, anh không có quyền gì nói tôi, không có!” Vũ Tinh ôm nỗi hận hét to.

“Năm đó tôi là thằng không ra gì bắt cô phải bỏ đi đứa con, nhưng bây giờ không phải con vẫn còn đó sao? Cô không kết hôn, mà bây giờ tôi cũng độc thân, chúng ta trở thành một gia đình chẳng lẽ lại không được sao?”

“Không cần! Tôi không muốn cưới một người đàn ông đã ly hôn! Một người đàn ông second-hand thì tôi không cần, không cần!” Cô cố ý chọc giận hắn, nhấn mạnh cụm từ “Người đàn ông second-hand”.

Second-hand? Từ này làm cho Thang Duy Thạc nháu mày “Cô thật sự ghét bỏ tôi đến vậy?”

“Đúng vậy, bản thân tôi chưa bao giờ dùng qua hàng second-hand cả. Khi tôi chọn đồ, tôi tình nguyện chọn hàng tạm được nhưng còn mới, chứ không chọn hàng hiệu mà là hàng second-hand!” Cô quay mặt đi không nhìn hắn.

Lần đầu tiên bị người khác nói mình không đáng một đồng như vậy, Thang Duy Thạc tức giận đến thiếu chút nữa học máu! Hắn nghiêm mặt, nghiêng rằng nghiêng lợi hỏi “Cô chưa bao giờ dùng hàng second-hand?”

“Đúng vậy, chưa bao giờ dùng!”

“Tôi là hàng second-hand?” Hắn xác định lại một lần nữa, cũng là cấp cho cô một cơ hội khác!

“Đúng vậy, một người đàn ông đã kết hôn một lần thì đương nhiên là hàng xài rồi! A..mà không đúng, không đúng. Anh là một người siêu cấp lạm tình, không thể nói rõ đã được xài bao nhiêu lần rồi nha! Như vậy, tôi lại càng không cần!” Vũ Tinh bừa bãi nói xong, cảm thấy càng nói càng hả giận.

Mắt Thang Duy Thạc đỏ bừng ra sức dùng tay đem cô áp xuống ghế xe.

“Ừm....” Vũ Tinh hoảng sợ nhìn khuôn mặt trước mắt, trời ạ, miệng của cô thể nhưng bị hắn che lại!

“Ừm....” Cô dùng sức lắc đầu giữa giữa, không cần, cô không muốn cựa dũa như vậy mãi!

Bàn tay của Thang Duy Thạc trượt lên trượt xuống trên người cô, nhanh nhẹn xé rách quần áo của cô.

Đến khi cả hai người đều không hít thở được nữa, hắn mới hỗn hển buông cô ra..

“Thang Duy Thạc, anh không thể đối xử với tôi như vậy, anh không thể!” Đến khi có thể phát ra âm thanh, Vũ Tinh lập tức hét to ngăn cản.

Bị sự tức giận cuốn đi lý trí, hắn giống như một con sư tử bị chọc giận muốn ra sức trả đũa “Ha ha, không gì tôi không thể, không phải cô nói không muốn dùng hàng second-hand sao? Ha ha, hôm nay tôi nhất định sẽ cho cô dùng thử xem sao!”

Nói xong, hắn dùng tay tách chân cô ra chuẩn bị đi vào.

“Thang Duy Thạc, anh có biết tôi là ai không?” Vũ Tinh đau khổ hét to một tiếng, dùng sức đẩy thân thể hắn.

Thang Duy Thạc cong lên khoe môi, hừ nhẹ một tiếng “Hạ Vũ Tinh a, anh làm sao lại không biết em là ai! Em năm mươi tám tuổi đã là tình nhân của anh, và còn là mẹ của con anh nữa!” Hắn vừa nói vừa cố định chân cô, lại chuẩn bị đi vào....

“Tôi là chị của Hoàng Vũ Hân, là chị của vợ anh!” Vũ Tinh rốt cuộc cũng nhận không được chuyện khó nói này nữa!

Thang Duy Thạc dừng ngay động tác của mình lại, thân thể cứng nhắc ngay trên người cô “Em nói cái gì?”

Vũ Tinh rốt cuộc cũng không kiềm chế được nước mắt của mình cứ mặc nó chảy ra, đau đớn nhắm mắt lại “Tôi là chị của Vũ Hân, tôi là chị của Vũ Hân!”

Thang Duy Thạc cũng giống như vừa bị một lực lớn đá kích, ngồi lại ghế của mình “Tại sao lại có thể như vậy, em làm sao có thể là chị của cô ta?”

Vũ Tinh kéo lại quần áo của mình, che mặt mà khóc “Anh còn nhớ năm đó, anh gặp tôi trước cửa nhà vợ mình không? Lúc đó, tôi không phải đi gây phiền phức, tôi chỉ về nhà, đó cũng là nhà của tôi...”

Nhớ lại cảnh kia, nước mắt của Vũ Tinh lại càng chảy ra nhiều hơn, tâm cũng vô cùng đau đớn. Nhìn người mình yêu ôm em gái mình xuất hiện trước mắt, đó là cớ nào đã kích cùng tổn thương!

Nếu năm đó không có đứa con trong bụng, cô nhất định đã lựa chọn việc kết thúc cuộc sống của chính mình!

Thang Duy Thạc nhớ tới hình ảnh kia, sau đó hắn còn đi tìm cô, cảnh cáo cô không được làm phiền đến người nhà của Vũ Hân, thì ra tất cả đều là hiểu lầm, cô không phải đi gây phiền phức, mà là về nhà mình!

“Em là chị của Hoàng Vũ Hân, vì sao hai người lại khác họ?” Hân cau mày hỏi.

“Vũ Hân theo họ mẹ, còn tôi theo họ cha!” Vũ Tinh run run giải thích “Bất kể là họ gì, chúng tôi quả thật là chị em!”

Thang Duy Thạc buồn bực nắm vào tay lái, một cổ buồn bực xoay quanh trong ngực hắn “Đáng chết, chị em các người muốn chơi trò gì chứ?”

“Thang Duy Thạc, anh không thể nào theo em gái, lại còn tìm chị được! Tôi không thể ở cùng một chỗ với anh, việc này đối với tôi rất tàn khốc!” Vũ Tinh hít hít mũi, cầu xin nói.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 82: Hoang đường đến cực điểm

edit: heoconyeudault & nhuquynh91

Thang Duy Thạc mím đôi môi mỏng, sắc mặt vô cùng khó coi!

Đáng chết, hán lại muốn lấy cả hai chị em? Việc này thật đúng là vô cùng hoang đường mà.

Vũ Tinh thu hồi sự nóng nảy lúc trước, khẽ sờ cùi đầu khóc.

Ở trước mặt hán, cô luôn không tài nào ngẩng cao đầu đối diện với hán.

“Lúc ấy vì sao em không nói cho anh biết rõ, Vũ Hân chính là em gái của em?” Năm đó ba người bọn họ cùng đối mặt, mà Vũ Hân cũng không nói cho hán biết Vũ Tinh chính là chị của cô! “Em mau nói cho anh biết, hai người bọn em rốt cuộc đang làm cái gì?”

“Thang Duy Thạc tôi có thể làm cái gì? Tôi thấy hai người ở cạnh nhau mới biết được người anh muốn lấy chính là em gái mình.”

Vũ Tinh lau nước mắt chua xót nói: “Lại nói, nói cho anh thì có tác dụng ư? Anh biết tôi là chị của nó, anh có thể không thích nó sao? Anh có thể bỏ đi suy nghĩ kết hôn với nó sao?”

“Không thể!” Hán thành khẩn mở miệng nói. Lúc ấy hán quả thật rất thích Vũ Hân, sự trong sáng và kiên cường của cô hấp dẫn hán, gọi lên tất cả những tình cảm thương tiếc của hán.

“Vi vậy, tôi cũng bất lực. Tôi tình nguyện giấu chuyện này trong lòng, cũng không nói! Nếu không phải bây giờ anh vẫn dây dưa với tôi, tôi cũng không thể nào nói ra!” Vũ Tinh thì thào tự nói!

Trong đầu Thang Duy Thạc bây giờ cũng hoàn toàn rối loạn, mọi chuyện sao có thể như thế?

Chị gái là tình nhân của hán, em gái là vợ của hán, à không, bây giờ là vợ trước. Hai người phụ nữ này đều sinh cho hán hai đứa con, hơn nữa đều khiến hán yêu thích mà không thể bỏ được?

“Thang Duy Thạc chúng ta hãy cứ coi như rằng mình chưa gặp mặt nhau, cho rằng tất cả việc này đều chưa xảy ra đi!” Vũ Tinh lau khô nước mắt, nhanh chóng khôi phục lại nét bình tĩnh trên mặt mình!

“Nhà em ở đâu? Anh đưa em về!” Hán bây giờ tâm tình rất tệ, vẫn đưa cô về tốt hơn!

Vũ Tinh nghĩ nghĩ, sau đó nói ra địa chỉ!

“Mẹ, vì sao chúng ta không đến chỗ papa?” Án xong điểm tâm Nhạc Nhạc có vài phần khó sờ hỏi mẹ!

Vũ Tinh không chút nào ảnh hưởng động tác đang ăn, hàm hồ nói: “Papa bận việc phải đi công tác, chờ papa rảnh thì sẽ đến thăm bảo bối!”

“Dạ!” Nhạc Nhạc ngoan ngoãn lên tiếng, đôi mắt to tròn lại tràn ngập thất vọng!

Tiếng điện thoại vang lên, cắt ngang động tác múc cháo của Vũ Tinh. “Alo Athena, có chuyện gì sao?”

“Summer hôm nay sao cô không đi làm, người ta rất đói bụng đó!” giọng nam mang theo hờn dỗi vang lên ở đầu dây bên kia!

“Hôm nay tôi nghỉ, không đi làm mà!” Vũ Tinh giải thích nói.

“Cái gì? Cô nghỉ? Nhưng người ta hiện bụng rất đói phải làm sao bây giờ?” Athena vô cùng đáng thương nói.

Mỗi sáng Vũ Tinh đều mang đồ ăn đến cho hán, hơn nữa bữa sáng cô làm thường đều là những món ăn ngon lành, hôm nay không được ăn khiến hán không thể quen được.

“Vậy anh gọi thư ký giúp anh mua bữa sáng đi, nếu không thì hết cách!” Vũ Tinh cười nói, thật muốn nhìn thấy biểu tình thương tâm của Athena quá đi!

“Ô ~ vậy người ta chỉ có thể mong cho ngày mai nhanh đến thôi!”

Đáp lại hai tiếng, sau đó ngắt máy! “Ha ha, anh ta không thể thiếu bữa sáng của mình nữa rồi!” Khóe miệng Vũ Tinh lộ ra một nụ cười, ha ha, như vậy cô sẽ không cần lo lắng là Athena sẽ đuổi việc mình!

Nhạc Nhạc đặt bàn tay nhỏ bé trên bàn, nhìn thấy mẹ cười, cũng bắt đầu cười khanh khách “Mẹ, mẹ hôm nay mẹ sẽ nghỉ làm à?”

“Đúng vậy, bảo bối!” Vũ Tinh ăn xong miếng cháo cuối cùng, dùng sức gật đầu.

“Nếu vậy thì hôm nay Nhạc Nhạc sẽ không cần đến vườn tre phải không? Nhạc Nhạc đã thật lâu không ở cùng với mẹ rồi!” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhạc Nhạc tràn đầy khát vọng, đôi môi nhỏ nhắn lại chu chu trông thật đáng yêu!

“Không được đâu, bảo bối! Hôm nay mẹ phải tổng vệ sinh, không có thời gian chơi cùng với con đâu!” Vừa nói xong Vũ Tinh đã bắt đầu dọn dẹp bàn ăn.

“Mẹ Nhạc Nhạc sẽ không nháo, chỉ cần một ngày hôm nay không đi vườn tre được không? Nhạc Nhạc đúng là đã lâu không nhìn thấy mẹ, mẹ...” trong cặp mắt to tròn của Nhạc Nhạc đã tràn ngập nước mắt liệt khát vọng!

“Không được!”

“Mẹ, con thật sẽ không quấy rối, được không? Mẹ về đều là lúc Nhạc Nhạc đã ngủ, chẳng lẽ mẹ cũng không nhớ Nhạc Nhạc sao?” Đứa bé kia mân miêng, đôi chân ngắn ngủn lại không ngừng đi theo Vũ Tinh.

Con gái dây dưa, lời nói non nớt khiến cho cô thật có vài phần khó chịu. “Được rồi nhưng chỉ là lần này thôi nhé, lần sau không được lấy lý do này nữa đâu đấy!”

“Cái gì là lần sau không được lấy lý do này nữa ạ?” Nhạc Nhạc còn không giải được những ý tứ trong đó.

Dùng sức điểm cái trán bóng loáng của con gái, Vũ Tinh thật nghiêm túc nói: “Chỉ có thể lần này thôi, lần sau không được trốn học nữa!”

Nhạc Nhạc nghĩ nghĩ sau đó liền gật đầu. “Dạ, nhất định chỉ có lần này!”

Vũ Tinh sau khi gọi cho vườn tre liền bắt đầu dọn dẹp!

Đầu tiên là hướng phòng tắm đang có một đồng đồ quần áo trẻ em bẩn.

Công việc bây giờ đúng là bận quá, mỗi ngày về nhà tắm xong liền trực tiếp chui vào trong chăn, căn bản là cô không có thời gian giặt giũ quần áo!

Mà nhìn bóng lưng bận rộn của mẹ, Nhạc Nhạc hiểu chuyện cũng bắt tay vào giúp mẹ dọn dẹp.

Vũ Tinh nhìn bóng lưng nhỏ nhỏ của con gái, trong lòng không khỏi xẹt qua một tia dịu dàng.

Nhạc Nhạc đúng là một đứa con hiểu chuyện, cô rất thỏa mãn, thật sự rất thỏa mãn.

Con bé không biết mệt mà dọn dẹp, hơn nữa giúp cô quét nhà. Nhưng nó căn bản là không biết mình toàn làm rối tung mọi thứ lên.

“Bộp...” Một quả cầu thủy tinh xinh đẹp bị Nhạc Nhạc quét lăn vào dưới sàn!

Tiểu Nhạc Nhạc nhanh chóng vút cây chổi sang một bên, ghé vào dưới sàn nhà mà tìm kiếm: “Bóng ơi, quả bóng ơi, mày ở đâu? Nhanh chút đi ra đi, nhanh chút đi...”

Nhưng bên trong sàn tối đen một mảnh, nó cái gì cũng không nhìn thấy được. Nhưng Nhạc Nhạc không phải là rất thông minh sao? Cầm lấy cây chổi đem để dưới sàn quơ qua quơ lại một chút.

Cuối cùng, đồ bị rơi dưới sàn cũng theo đó được quét ra....

Siêu thị thứ mười của tập đoàn Thang Thị hợp tác với Nhật Bản đang trong giai đoạn chuẩn bị tung các sản phẩm, mấy móc mới ra thị trường, cho nên gần đây Thang Duy Thạc đang rất bận rộn.

“Mọi người đã tìm được người mẫu quảng cáo cho sản phẩm mới chưa?” Thang Duy Thạc hướng giám đốc bộ phận quảng cáo đang ngồi đối diện trong phòng hội nghị hỏi.

Một nữ quản lý bộ phận quảng cáo hơn bốn mươi tuổi, đẩy đẩy gọng kính mắt: “Dạ đã chọn được người, là hai người mẫu gần đây rất nổi tiếng trên internet, một người Yêu Yêu, còn người kia là Kì Kì! Hai người mẫu này đều thích hợp cả!”

“Buổi quảng cáo cho sản phẩm này là hoạt động quan trọng nhất trong năm của công ty chúng ta, cho nên nhất định phải đạt được kết quả tốt nhất. Mỗi một chi tiết nhỏ cũng không được xảy ra sai sót nào, nhất định phải làm cho thật hoàn mỹ!” Thang Duy Thạc nghiêm túc nói, ánh mắt lợi hại đảo qua toàn bộ phòng họp.

“Dạ vâng. Thưa tổng giám đốc, hai người mẫu này thoạt nhìn cũng không kém cạnh nhau, tôi thật khó quyết định là nên dùng người nào!” Có thể bởi vì cô là phụ nữ, nên khi nhìn hai người mẫu cũng khó quyết định khách quan được. Cho nên, cô mới tranh thủ xin ý kiến của giám đốc xem sao.

Thang Duy Thạc mặt nhăn lại, sau đó khóe môi bỗng chợt mở ra: “Vậy cô đem hình của hai người mẫu ra chiếu lại một lần nữa, để mọi người nhìn xem rồi cùng nhau đưa ra quyết định!”

Nữ quản lý lập tức đem ảnh chụp giao cho trợ lý của tổng giám đốc, không lâu sau ảnh chụp của hai mỹ nữ đã được biện lên trên máy tính của mỗi người!

Yêu Yêu, thoát nhìn giống như tên, có một loại như yêu khí vô cùng xinh đẹp, rất giống với hình tượng của Lý mỹ nữ trong trò chơi Internet. Trông bộ dạng có vẻ khiến cho người ta cảm thấy thật hư ảo không giống thật, cảm thấy cách xa đối với cuộc sống bình thường của con người!

Còn Kì Kì, thuộc dạng người mẫu truyền thống, đáng người với tỷ lệ hoàn mỹ đến cực điểm. Thật rất khác với Yêu Yêu khí chất bất đồng, cô khiến cho người ta cảm thấy càng chân thật hơn!

Trải qua một trận thương thảo, mọi người quyết định chọn Kì Kì làm người quảng cáo cho sản phẩm mới.

“Kì Kì, vừa mới nhận được tin tức tập đoàn “Khoa học kỹ thuật Tân Duyệt” mời em làm người quảng cáo cho sản phẩm mới của họ!” Chị Lily đi vào văn phòng, hưng phấn nói với Kì Kì! Kì Kì hưng phấn nhảy dựng lên, ôm chặt lấy Lily.

“Khoa học kỹ thuật Tân Duyệt? Sao nghe thấy quen quen?” Đang mở tạp chí ra đọc, Vũ Tinh thì thảo tự nói

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 83: Hội nghị tuyên bố sản phẩm mới

edit: nhuquynh91

“Summer lát nữa em cũng đi theo để chụp ảnh đi!” Chị Lily bỗng nói với Vũ Tinh!

“Nhưng bên này lát nữa còn có chương trình biểu diễn, em không phải còn phải làm móng tay sao?” Vũ Tinh buông tạp chí nói với chị Lily!

“Việc này giao cho Từ Từ làm là được! Em đi theo Athena đi, vì hợp tác cùng ‘Tân Duyệt’ mới là việc quan trọng, không thể có sai sót nào!” Chị Lily hưng phấn nhưng lại căng thẳng mà nói!

Có thể nói lần này đối với cô giống như là đi trên một bậc thang cơ hội mới, ‘Tân Duyệt’ chính là một tập đoàn điện tử hàng đầu. Nếu lần quảng cáo này thành công, danh tiếng của Lily cũng sẽ giống như nước lên thì thuyền lên!

Hơn nữa, tập đoàn Thang Thị đang muốn quảng cáo cho siêu thị thứ mười chuẩn bị khai trương của mình thì đương nhiên phải dùng đến người mẫu của cô. Oh, có thể nói đây là cơ hội trình diễn tốt cho nhám người mẫu của cô rồi!

Vũ Tinh tâm tình không có gì bỗng có chút căng thẳng, nghe khẩu khí của chị Lily thì hợp đồng quảng cáo này hình như là rất quan trọng?

“Summer chuẩn bị tốt đồ của cô đi, chúng ta chuẩn bị đi!” Lúc này Athena ôm một thùng đồ nghề chuẩn bị đi ra khỏi phòng hóa trang.

“Vâng, tôi chuẩn bị ngay!” Công việc vô cùng căng thẳng không thể cho Vũ Tinh có thời gian lo lắng, cô lập tức sửa soạn lại thùng đựng dụng cụ, sau đó đi theo Athena ra khỏi công ty!

Đến nơi chụp ảnh thì Vũ Tinh mới biết được Kì Kì là người đại diện cho sản phẩm mới, việc này thật đúng là khiến cô tràn ngập tò mò nha.

“Sản phẩm mới là cái gì vậy, là đồ chơi sao?” Vũ Tinh trong lúc làm móng cho Kì Kì, tò mò hỏi một câu!

“Ai biết được, tôi còn chưa nhìn thấy!” Kì Kì nhắm mắt lại phối hợp với Athena đang vẽ, nhẹ giọng đáp một câu.

Athena dùng màu bạc mà vẽ lên lông mi của cô, khi bốn phía cuối cùng đều được vẽ toàn là màu bạc, Athena mới dừng bút lại. Hai mắt nhìn nhau, sau đó mới vừa nở ra nụ cười nói: “Không sai, vô cùng xinh đẹp!”

Vũ Tinh nghe câu nói đó liền lập tức nhin không được mà cuối đầu cười. Athena đúng là một tên siêu cấp tự kỷ, mỗi lần đều phải tự khen mình!

“Haizz.là người máy sao, đơn giản chỉ có thể làm được vài thứ! Xem tivi cũng biết chỉ có thể ca hát, khiêu vũ gì gì đó!” Athena lúc này mới mở miệng mà nói chuyện cùng hai người đẹp.

Ca hát, khiêu vũ? Nhất định con gái cô sẽ rất thích, hi hi không biết đến lúc đó có thể hay không lấy một cái hàng mẫu mang về cho con gái chơi.

Làm việc ở nơi triển lãm tốt chỗ đó, các công ty sẽ không thu hồi sản phẩm trưng bày. Cho nên Vũ Tinh có thể lấy những thứ mà sau buổi triển lãm sẽ không dùng đến nữa như trang phục, giày, mũ, túi da hoặc những món đồ chơi linh tinh gì đó. Ha ha, nhiều thứ đều là hàng hiệu nha.

Sản phẩm trưng bày không thể xem là hàng second-hand cho nên cô rất thích! Không cần phải bỏ ra nhiều tiền mà vẫn có đồ hàng hiệu, ai mà lại không thích cơ chứ!

Cho nên trong đầu Vũ Tinh bây giờ không ngừng cầu nguyện cho công ty này sẽ không thu hồi lại sản phẩm trưng bày, như vậy là cô có thể mang về nhà được rồi!

Ngoài cửa truyền đến tiếng kêu của nhân viên công tác, Kì Kì lập tức đi ra ngoài!

Mà Vũ Tinh cũng đi theo đến phòng chụp ảnh, trong đầu liền nghĩ đến ‘người máy’ phong thái!

“A.....” vừa tiến vào phòng chụp ảnh thì Vũ Tinh liền ngã vào một bức tường đồng vách sắt, trên mũi đau đến nỗi hai mắt cô ướt át. “Đau quá!”

Ánh mắt của Thang Duy Thạc đang tức giận nhưng khi nghe thấy tiếng nói quen thuộc, trở nên khó có thể cân nhắc. “Em đi đường không nhìn sao?”

Đỉnh đầu vang lên âm thanh lạnh lùng kia, khiến Vũ Tinh động tác lại. Sao... làm sao có thể là hắn?

Cô giả vờ giống như không nghe thấy, cuối đầu chuẩn bị vòng qua hắn. Không gì có thể nói, vậy không cần ngừng đầu lên!

Ý thức được ý của cô Thang Duy Thạc tức giận giữ cô lại. “Đây là thái độ của em đối với bạn bè sao?” Sự coi thường của cô khiến hắn tức giận!

Chẳng lẽ cô đúng là không một chút nhớ tới hắn, đụng tới hắn, ngay cả liếc nhìn hắn một cái cũng không thèm sao?

Bị hắn bắt lại, cô chỉ có thể ngừng đầu lên. “Thật xin lỗi, không cẩn thận đụng trúng anh!”

“Tôi không phải muốn nói tới chuyện này, Hạ Vũ Tinh, em đừng giả ngu với tôi!” Hắn tức giận nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Vũ Tinh thờ dài, khoe miệng thật khó khăn kéo ra nụ cười. “Thật khéo nha, Tổng giám đốc Thang, thật không ngờ lại có thể gặp được anh ở nơi này! Ha ha, tôi còn có chuyện, không cùng anh nói chuyện nhiều được!”

Nói xong cô gắng chuẩn bị bước đi, kết quả là người chuẩn bị đi rồi nhưng áo lại bị hắn nắm lại. Cô không thể không dừng bước lại, vừa cười hi hi quay đầu nhìn hắn. “Tổng giám đốc Thang, đừng kéo quần áo của tôi như vậy chứ, tôi không thể nào đi được!”

“Hạ Vũ Tinh, em muốn diễn kịch cùng tôi đến khi nào? Tôi cũng không có thời gian và tinh lực mà nhìn em diễn kịch đâu!” Hắn cầm tức gầm nhẹ!

Cô thu hồi lại nụ cười, bắt đầu dĩ nhiên nhìn hắn. “Vậy anh muốn tôi nói cái gì, ai biết lại bắt ngờ gặp anh chứ?”

Bắt đầu dĩ của cô lấy đến hắn rồi. Gặp tình huống như thế này thì biết nói gì bây giờ chứ?

Thang Duy Thạc buông lỏng quần áo của cô ra, yên lặng mà nhìn cô, người phụ nữ khiến hắn mấy ngày nay như đi trong cõi mộng!

Xung quanh, âm thanh của khúc nhạc nhẹ nhàng lúc này bây giờ đã nhanh lên rất nhiều lần, chỉ thấy Kì Kì giơ tay, nhắc chân cùng với người máy biểu diễn những động tác khiêu vũ đầy nị lực!

Người máy kia quả thật là đang khiêu vũ nha, lại là những vũ điệu hiện đại mới nhất nữa chứ?

Mà đây chắc là một tiểu thư người máy, vì trên đầu của nó mang theo một cái nơ hình con bướm đáng yêu.

Vũ Tinh bị động tác của người máy hấp dẫn, từ từ bước đến phía trước.

Thang Duy Thạc mím môi nhìn bóng lưng mảnh khảnh của cô một lúc lâu, sau đó mới xoay người rời đi!

Cho dù không cần quay đầu xem, cô cũng biết là hắn đã rời khỏi, vì cảm giác nóng rực trên lưng kia đã tan biến mất!

Tâm trạng căng thẳng giờ buông lỏng, khoe miệng Vũ Tinh lại lần nữa lộ ra nụ cười.

Trở lại trong xe, Thang Duy Thạc dùng tay đánh mạnh vào tay lái, vì sao cô lại là chị của cô ta chứ? Hắn thích chơi đùa, và cũng chơi đùa rất nhiều mà. Nhưng cho dù hắn ưa thích đến đâu, sao cũng không phân biệt được mà muốn cưới cả chị lẫn em chứ? Ông trời đúng là đùa cợt hắn mà! Khi hắn bị cô hấp dẫn, hắn chuẩn bị theo đuổi cô, thế nhưng lại phát hiện ra rằng cô là chị vợ của mình! Đây là vô cùng vi phạm luân lý, mà cho dù hắn thật thích cô, nhưng chuyện vi phạm luân lý như vậy thì hắn sẽ không làm! Quên đi, quên mất cô đi!

Có một câu cô nói rất đúng, nếu hắn thương con gái, quan tâm đến con gái, thì nên để con gái ở bên cạnh cô! Vì vậy, hắn sẽ không tranh giành con gái với cô, nhưng hắn sẽ có trách nhiệm với con gái của mình.

Kì Kì có hình tượng cùng với khí chất vô cùng bay bổng, hơn nữa cô thật biết phối hợp biểu diễn cùng người máy.

Toàn bộ hình ảnh của quảng cáo đều được truyền thông đưa tin một cách tán thưởng, hơn nữa hình dáng của người máy chiếm được sự khen ngợi từ khắp nơi!

“Mẹ, người máy thật rất dễ thương nha! Mà hình như nó với Nhạc Nhạc có cùng chiều cao nha?” Nhạc Nhạc xem hết quảng cáo trên tv, hưng phấn hỏi mẹ.

“Đúng rồi nha, hình như cũng cao gần bằng Nhạc Nhạc đó nha!”

“Mẹ, ở cửa hàng có bán không ạ? Nhạc Nhạc rất thích, rất thích!” Nhạc Nhạc liếm môi nói, cơ hồ như muốn chảy cả nước miếng!

“Cho dù có thì mẹ cũng không mua nổi đâu, cho nên con không cần phải hy vọng nha!” Vũ Tinh bắt được ý của con gái, ngay lập tức đánh gãy tưởng tượng của nó!

Nhạc Nhạc có một chút thất vọng, nhưng nó hiểu được mẹ con nó là người nghèo, sẽ mua không nổi thứ đắt tiền như vậy!

“Thất vọng rồi sao?” Vũ Tinh nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái đang cúi xuống hỏi.

“Dạ không ạ!” Nhạc Nhạc lắc đầu.

“Thật không vậy?”

“Dạ thật ạ, vì Nhạc Nhạc có heo nhò là được rồi ạ!” Nhạc Nhạc đem heo nhò đưa ra cho mẹ xem, để chứng minh cho mẹ thấy là mình thật sự không thất vọng!

Vũ Tinh cười cười, hôn lên khuôn mặt của con gái một cái.

Nhạc Nhạc có hiểu biết liền đáp lại mẹ một cái hôn thật lớn!

“Kì Kì tiểu thư không chỉ có dáng người xinh đẹp, hơn nữa cũng vô cùng thông minh nha, đúng là tài mào song toàn mà!” Quản lý bộ phận quảng cáo áp chế những ghen tị trong lòng, nở nụ cười nói!

Thân là người của công chúng, Kì Kì hướng ống kính pose một vài kiểu rồi mới nở nụ cười cùng giám đốc quảng cáo gật đầu nói: “Cảm ơn chị!”

Vì chúc mừng buổi ra mắt sản phẩm thành công, công ty cố ý tổ chức yến tiệc đãi khách. Thân là người phát ngôn Kì Kì, đương nhiên là vị khách đặc biệt vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 84: Đúng là đồ đầu heo

Thân là ông chủ, Thang Duy Thạc đương nhiên không thể vắng mặt và cũng phải luôn đồng hành cùng Kì Kì.

Mà bọn phóng viên với khứu giác nhạy bén của mình, đương nhiên sẽ không bỏ qua hình ảnh đó. Ảnh đèn máy ảnh liên tục được sáng lên* chụp lại hình ảnh cậu người đàn ông độc thân hoàng kim cùng người đẹp mang biệt danh là “sát đàn ông” trong giới tình trường. (ta chém, hô hô ta chém ah, ko tìm từ thích hợp hơn cho cái biệt danh đó!!!!!!!)

Kì Kì trong trường hợp này, đương nhiên sẽ không tỏ ra là một cô gái e thẹn, hay ngượng ngùng nữa mà cô mạnh dạn nắm lấy tay Thang Duy Thạc, thân mật mà đụng sát vào hân.o. m Mà Thang Duy Thạc cũng không hề cự tuyệt, dù sao đối mặt với giới truyền thông thì sẽ rất thất lễ nếu như hân buông cô ta ra! Hơn nữa Kì Kì lại là một người phụ nữ đẹp, tỷ lệ đáng người tương đối chuẩn, bên cạnh đó diện mạo lại ngọt ngào khả ái! Có lẽ hân nên thử chấp nhận một người phụ nữ khác, như vậy có hay không hân sẽ không còn bị cô ảnh hưởng nữa? Tổng giám đốc tập đoàn Thang thị- Thang Duy Thạc cùng với người mẫu nổi tiếng Kì Kì chụp ảnh cùng nhau, tin này còn không qua hai mươi tư giờ đã chiếm cứ phần lớn trên mạng internet, được đăng trên trang đầu của các tạp chí, thậm chí cả đầu truyền hình cũng tranh nh!au để^ưatin! ừvuon9i- 'lv-'v.p- - ...»

Tin đồn chỉ đơn giản là Thang Duy Thạc cùng Kì Kì đang yêu nhau, và Thang Duy Thạc vô cùng SI mê dung mạo cùng dáng người của Kì Kì! Cũng có

người đem Kì Kì cùng với tiên Thang phu nhân ra mà so sánh, từ ánh mắt cho tới móng tay đều sẫm soi rất kĩ lưỡng!

Vũ |Tĩnh|.tức. giãnh nhìn jnàn hình tv, tờ^ giấy trong tay cô đã bị vò nát vô cùng thê thảm

Hắn đúng thật là rất phong lưu mà, nhanh như vậy đã cùng Kì Kì quen nhau?

Heo, hắn đúng là đồ đầu heo!!!

Vũ Tĩnh ra sức mà xé nát tờ giấy trong tay mình, trong mắt toàn là sự giận dữ!

I ,, “Mẹ..vì sao mẹ lại đem tờ giấy.ra chơi ạ?”l Trên người đang mang báo, đầu đội một chiếc mũ quả dưa, Nhạc Nhạc ngược khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn mẹ.

Tại sao lại vậy, mẹ luôn không cho nó xé giấy mà, thế mà bây giờ mẹ lại đang xé là sao?

LỜI nói của con gái khiến Vũ Tĩnh khôi phục lại tinh thần, phút chốc sắc mặt cô đỏ bừng cúi đầu không nói được lời nào! Thật đúng là quá tệ mà, cô thế nhưng lại bị con gái chê trào. VũTĩnh vô cùngxấu' hổ nhìn tờ giấy

trong tay mình lúc này.

“A ” Một âm thanh vô cùng thê thảm vang

lên một cách chói tai.

Nhạc Nhạc sợ tới mức nhanh chóng bịt tai mình lại, cau mày thảm oán nói: “Mẹ, mẹ không cần phải hét chói tai như thế, thật đúng là khó nghe, chói tai quá mẹ ơi!”

Lúc này Vũ Tĩnh đã không còn nghe được lời của con gái nói, cô cứ thế mà hét chói tai: “Thang Duy Thạc chết tiệt, anh đúng là đồ đầu heo mà, đều tại anh, đều tại anh cả! Đây là tài

liệu mà Đồ quản lí đưaj cho tôi, trời ạ, mình

đã xé nát hết bây giờ nên làm sao đây?”

Vũ Tĩnh mang tờ giấy để lại trên bàn, miệng không ngừng mà mang Thang Duy Thạc.

Còn Thang Duy Thạc đang trong lúc tam rủa không ngừng mà hắt xì, càng ngày càng lớn tiếng hơn!

“Mẹ,, nhà, I trệ-1 nàyx rất. xkhông tốt nha, tờ_ đây không có các bạn tốt như nhà trẻ kia!” Trên đường đến nhà trẻ, Nhạc nhạc chu đôi môi đỏ mọng nói.

“Những bạn khác như thế nào lại không tốt?” Vũ Tĩnh tùy tiện hỏi một câu, sau đó chăm chú nhìn những chiếc xe qua lại, chuẩn bị dẫn con gái qua đường!

Nhạc Nhạcđi nhanh tớiLsaur đồ|.nói :VỚI mẹ: “Những bạn noi đây chỉ cần một chuyện nhỏ

“Cô giáo rất tốt, cô giáo cũng rất thích Nhạc Nhạc!” Nhạc Nhạc nghĩ nghĩ một lát, sau đó gật đầu nói.

“Vậy là tốt rồi, chỉ cần các bạn đó không khóc, hòa thuận vui vẻ thì sẽ không ảnh hưởng gì đến Nhạc Nhạc thôi mà!” Vũ Tĩnh nụng khuôn mặt con gái nói.

“TĩệtTà ẻhán!M,Nhạồ Nhạc”bất^đắc^đi nói lại

rất gân, như vậy\khi mẹ đi làm sẽkhông vì sợ trẻ mà vội vã!” Lúc bắt đầu đi làm ở công ty người mẫu, cô liền chuyển con gái đến nhà trẻ này.

“Ồ...nơi này toàn các bạn đáng ghét thôi!”

Thật ra nhà trẻ mà Nhạc Nhạc đi học bây giờ

Toàn là những đứa trẻ được nuông chiều quá đáng, kiêu căng ương ngạnh, nên không được hài lòng, liền khóc nỉ non!

“Được rồi Nhạc Nhạc ngoan, cố gắng thích ứng với hoàn cảnh nha, mẹ bây giờ phải đi làm rồi, nếu không sẽ bị muộn!” Vũ Tĩnh đưa Nhạc Nhạc vào nhà trẻ, mà lúc này cô giáo cũng đã đi ra nắm lấy tay của Nhạc Nhạc. Nhạc-Nhạc quay đầu,'Agiơ'tay chào mẹ “Tạm biệt mẹ!”

“Bye Bye, cục cưng!”

Vừa mới đi vào'Hoa Kì', Vũ Tĩnh nghe thấy tiếng nói ghen tị cùng oán giận của vài cô gái. “Haizzz... Kì Kì bây giờ lại càng tỏ ra kiêu ngạo tự mãn, đúng là không biết rút cuộc cô ta có chỗ nào tốt chứ?” một cô người mẫu bĩu môi nói.

“Thật là chẳng biết tại sao nha? Bất kể là đáng người hay khuôn mặt thì chúng ta đều không thua kém! cô ta, vì) sao im! người, đều thích cô thôi cũng hên tức giận, có một tí chuyện liên khóc, rồi lại cùng nhau tranh cãi ầm ĩ, con cảm thấy rất phiền phức nha!”

“Ha ha, thế cô giáo đầu, cô giáo không trông coi các bạn sao?” Cuối cùng bọn họ cũng đã đi qua đường, chuẩn bị về cửa của nhà trên

lần nữa “Không tốt đâu mẹ, mẹ vì sao lại bắt Nhạc Nhạc chuyển nhà trẻ vậy ạ? Nơi con học lúc trước rất tốt mà, con không thích học nơi này đâu!

Nhìn dáng vẻ nhũn nhũn của con gái, thật đúng là đáng yêu mà “Vì nơi này cách chỗ mẹ làm

ta chứ?” một người khác khó hiểu nói, trên mặt là tràn đầy mất mát.

“Thôi, không đi vào vòng lẩn quẩn nữa, còn tưởng rằng làm người mẫu là dễ kiếm tiền lắm sao? Tiền lương của tôi bây giờ so với mấy người bung trà rót nước cũng không hơn là bao cả! Lúc trước khi kí hợp đồng, quản lí còn nói! Cái gì! Chỉ cần ba năm là có thể mua được nhà... Nhưng tôi bây giờ ngay cả tiền thuê nhà còn không có đủ để trả nha!”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 85: Ai đến cũng không cự tuyệt

“Cũng không phải là không thể phát tài mà, nếu như cô cũng giống như Kì Kì có được một ông chủ giàu có, đừng nói ba năm mới có thể mua nhà, mua biệt thự cũng không thành vấn đề nha!” Người mẫu lúc này lại tiếp tục nói!

TÔI không can, tôi là một cô gái tốt, tôi sẽ

không vì tiền mà bán rẻ bản thân mình đâu! Hơn nữa- tôi cũng sẽ không học * theo Kì Kì, cùng tổng giám đốc Thang yêu nhau, buổi sáng nay, tổng giám đốc Thang còn đưa cô ta đi làm nữa đó!”

Vũ Tinh đi ngang qua bên cạnh bọn họ, nghe được câu nói đó, tâm giống như bị một con dao nhỏ đâm một nhát thật sâu. Hắn đưa Kì Kì

“Tuyệt, đồ nhà I quê, cô đang suy nghĩ gì vậy?” Athena dùng sức mà lay bà vai Vũ Tinh, ở bên tai cô lớn tiếng hỏi.

Vũ Tinh lúc này mới có chút phản ứng lại, hướng hắn mà trả lời: “Anh làm gì thế, muốn hù chết tôi sao?”

Vũ Tinh cầm hộp cơm trên tay đặt thật mạnh xuống bàn, một tay khế vuốt trái tim mình! “Nếu như anh, mà hù chết, tôi, à! Sợ làm bữa sáng cho anh nha!”

Athena cầm hộp cơm trên bàn, sau đó liếc cô một cái nói “Thưa cô, tôi đã gọi cô vài lần rồi, là do cô không để ý tới tôi đó nha, tôi sợ hồn cô du ngoạn lâu quá rồi ẽ không trở lại, nên mới tốt bụng mà giúp cô gọi hồn về! Cô không

nữa!

Vũ Tinh đem ánh mắt thương tâm dời đi nơi khác, tức giận không muốn nhìn Athena. Lúc này cô mới phát hiện phòng hóa trang tràn ngập các bó hoa tươi!

“Tại sao nơi này lại biến thành tiệm bán hoa thế?”

Athena liếc những bó hoa một cái! Sau đó mới chua chát nói: “Còn không phải là do cái cô Kì Kì kia sao, đưa tới nhiều côn trùng như vậy! Tôi thật sự là không hiểu nha, ngày hôm qua rõ ràng là chỉ khiêu vũ với người máy, nhưng không hiểu vì sao hôm nay lại có nhiều côn trùng đưa hoa tới như vậy nha! Nhất là Thang Duy Thạc, hắn là người đưa nhiều nhất! Xem ra, Kì Kì thật sự đang câu dẫn Thang

câu nói cuối cùng, Athena nói giọng như là an ủi giám đốc, thật giống như Kì Kì đã cướp đi của hắn thứ gì vậy!

Mặt mày Vũ Tinh càng thêm nhợt nhạt, mùi Vị giám đốc không ngừng bốc lên! Thang Duy Thạc đúng là đồ đầu heo mà, không... không hắn so với heo còn không bằng!

Ha ha, cô lựa chọn như vậy là đúng, là đúng! Cô không cần phải vì một người đàn ông bạc tình bạc nghĩa như thế mà làm ra những chuyện vi phạm đạo lý luân thường.

Hắn không xứng, hắn không xứng!

“Summer, cổ ‘norxém Kì Kì kia thật sự là tốt

đi, làm? Nana nói đúng, chẳng lẽ tối qua bọn , j|-;s: , . % 'f Á pr-

họ ở cùng một cho VÔI nhau sao?

Cô không biết mình đã đi vào phòng làm việc

khi nào, cô chỉ đắm chìm trong thế giới tràn

ngập cảm xúc đau xót của mình. Cô không hề

nghe được bất kì âm thanh gì xung quanh,

cũng không để ý tới bất cứ ai xung quanh!

cảm ơn tôi thì thôi, ngược, lại còn rông lại tôi, thật không biết có cò hiệu ro tốt xấu không

như vậy sao? Có đúng là mọi đàn ông đều thích cô ta? Tôi cảm thấy cô ta không xinh đẹp bằng tôi nha! Trời ạ! Vì sao ông trời lại cho tôi là thân nam nhi chứ? TÔI không phải là đàn ông, mà là một người phụ nữ đích thực nha!” Athena khô sở nói nhỏ, nhìn qua giồng như là rất đùa đón.

“Summer, lát nữa các em đi đến buổi triển lãm nhá, phải phối hợp thật tốt với Kì Kì đó! Chỉ còn hai ngày nữa thôi, chúng ta nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ này một cách thắng lợi, cò lên!” Chị Lily thoát nhìn thật là hưng phấn! “Chị Lily, em cũng phải đi sao? Móng tay cần phải làm lại sao ạ?” Ngày hôm qua gần cho Kì Kì toàn là những móng tay giả tốt nhất, hôm nay chắc chắn sẽ chưa hư mà! I “Tất nhiên, em nhất định phải đi!, ơ như gặp phải chuyện gì thì sao? Nếu không thì cũng rất tốt nha, em ở không cần phải làm việc gì cả không phải là càng thoải mái sao?” Chị Lily thật kiên quyết nói, căn bản là không cho Vũ Tinh có cơ hội mà phản bác lại.

Athena đặt hộp com xuống, miễn cưỡng nói: “Chf ừly, hôm nay em” cảm thấy không khiều, không muốn đi! Chị kêu người khác đi hóa trang cho Kì kì đi, em đi không được!”

Giọng nói của Athena không hề che giấu được sự ghen tị, mặc cho ai muốn nghe thì nghe!

Hừ, trong mắt chỉ có mỗi Kì Kì, cớ hồ muốn tôn sùng cô thật cao luôn, nếu như không phải do hấn hóa trang cho cộjta thật đẹp, ngày hôm qua Kì Kì có thể tỏa sáng như vậy sao!

Chị Lily đương nhiên hiểu được Athena tức cái gì, liền nở nụ cười trấn an: “Có nhiều chuyện nếu không có em thì không thể làm được nha, nếu không có em thì Kì Kì chỉ là một cô gái có diện mạo bình thường mà thôi!” “Không đi... Athena càng làm quá, đáng về ghen tị so với phụ nữ còn hơn gap may lah.

Nếu như là Vũ Tinh nhất định sẽ bị Athena cười chê, nhưng bây giờ cô một chút muốn cười cũng không thể cười nổi. Thang Duy Thạc đã ảnh hưởng đến cảm xúc của cô, đã không chế được hi nộ của cô. Cô thật chán ghét mình bây giờ, thật chán ghét, thật chán ghét!

Thang Duy Thạc thích người phụ nữ kia thì không/có gì sai icấđó là tự vdo của hấn. Rõ ràng là đã cự tuyệt hấn thì người ta tìm bạn gái mới có liên quan gì đến mình cơ chứ!

Đen khi được Lily khen lần nữa, Athena cuối cùng cũng không tình nguyện mà chuẩn bị đồ đạc, kêu Vũ Tinh: “Summer, chúng ta đi đến buổi triển lãm thôi! ”

Vũ Tinh cũng không nói gì thêm, vì đây là công việc, cho dù cô muốn hay không cũng phải theo lệnh cấp trên rpa làm!or .I, n

Nhưng khi cô đến buổi triển lam thì cũng không thấy Kì Kì đâu cả! Đại khái là nửa giờ sau, mới thấy Kì Kì cùng Thang Duy Thạc đi đến phòng hóa trang.

Nghe tiếng bước chân quen thuộc đi tới, Vũ tinh nhin không được mà ngẩng đầu nhìn người mới đến! Quả nhiên là Thang Duy Thạc với gương mặt tuấn mĩ đang xuất hiện trong tầm mắt của cô.

Thang Duy Thạc vừa lúc nhìn thấy Vũ Tinh chợt nheo mắt, suy nghĩ xem vì sao cô lại có

mặtnoinày! ,

Kì Kì phong tình vạn chủng hàng canh tay

trắng nõn như tuyết lên, vòng qua cổ hấn nói: “Tổng giám đốc, tí nữa anh nhờ ngồi dưới xem em biểu diễn nha!” Nói xong, ấn lên trên đôi môi mỏng của Thang Duy Thạc một nụ hôn.

Mà Thang Duy Thạc kia vẫn thất thần không đẩy Kì Kì ra, tùy ý cô hôn lên môi mình.

Vũ Tinh lập tức quay mặt đi chỗ khác, tay nắm chặt lại 4hành* quýền. ĐỒthèo,v'đồ *đầu heo,°cứ miễn là phụ nữ thì đều được, ai cũng không cự tuyệt! y

Thang Duy thạc, tôi hận anh, hận chết anh!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 86: Cắm tức

Edit: nhuquynh91

Athena vô cùng ghen tị liếc Kì Kì một cái, sau đó đem ánh mắt hướng về phía Vũ Tinh.

Cái gì! Đồ nhà quê này có biểu tình rất kì quái nha, hai mắt ánh lên những ngọn lửa nguy hiểm giống như muốn đem người khác thiêu đốt : “Summer, cô làm sao vậy? Việc gì làm cô tức giận vậy?”

Athena coi như tình chị em mà bá vai Vũ Tinh, nghi hoặc hỏi.

“A...không có gì cả!” Vũ Tinh xấu hổ nháy mắt cười, cố ý chuyển đề tài “Athena, xem ra chúng ta nên bắt đầu công việc thôi!”

Kì Kì như bạch tuột quán lấy Thang Duy Thạc, mang theo nụ cười mỉa hoặc mà nói chuyện với hắn!

Mà Thang Duy Thạc căn bản không nghe thấy cô ta nói cái gì, bởi vì tâm trí sớm đã bị một bóng lưng chiếm lấy. Chỉ thấy ánh mắt thâm thúy đen như mặt hồ trong nháy mắt tràn ngập sự tức giận, cho nên cảnh trở nên tối hơn. Người phụ nữ chết tiệt kia thể nhưng lại cười nói với đồ biến thái, hơn nữa lại còn cười với bộ dạng như thế kia nữa. Đáng chết hơn nữa cô thể nhưng lại để cho hắn chạm vào cô, ôm cô?

Thang Duy Thạc mân miệng lên, tay nắm thành quyền chặt thêm một chút, hơi thở trở nên nặng hơn.

Mà biểu hiện này một lần nữa đã làm rõ được vấn đề, chính là tổng giám đốc Thang của tập đoàn Thang thị- Thang đại soái ca tức giận, không, không thể dùng hai từ “tức giận” để biểu đạt nguyên vẹn được tình huống lúc này, mà phải nói là soái ca đang vô cùng căm tức, hơn nữa thiếu một chút còn muốn đem người nào đó mà cấu xé...

“Tổng giám đốc, anh đang nhìn gì thế?” Hai ngón tay mảnh khảnh của Kì Kì lập tức trượt lên gò má của Thang Duy Thạc, sau đó theo một đường rộng lớn từ trán trượt xuống lại....

Ánh mắt của Thang Duy Thạc tập trung nhìn chăm chăm vào người đứng cách đó không xa lắm... “Đại tiểu thư” Athena cảm nhận được một ánh mắt nóng như lửa đang nhìn chăm chú về phía mình lập tức quay đầu lại, ánh mắt vô cùng vui mừng, trong mắt nhanh chóng tràn ngập khuôn mặt hoàn mỹ của Thang Duy Thạc.

“A...” hắn kinh hô một tiếng, lập tức ngượng ngùng cúi đầu, thẹn thùng mà lôi kéo Vũ Tinh: “Summer, Thang Duy Thạc đang nhìn tôi kìa, trời ạ, tìm tôi gần nhảy ra ngoài rồi nha!”

Athena kích động nắm chặt lấy tay của Vũ Tinh, sau đó đặt tay cô lên ngực hắn, khiến cho Vũ Tinh cảm nhận được tim hắn đang đập rất nhanh.

Vũ Tinh thật tự nhiên lấy tay đặt trên ngực hắn, cảm thấy tim hắn thật sự là đang đập rất nhanh: “Là thật nha!”

“Đừng thế, trời ơi!” Athena căng thẳng mà hít một hơi thật sâu, sau đó mới buông Vũ Tinh ra.

Vũ Tinh bị dáng vẻ của hắn chọc cho phì cười, lại lơ đãng nhìn về phía người nào đó mắt đang tràn ngập tức giận. Cô giả vờ như không thấy, tiếp tục chải tóc.

“Tiểu thư Kì Kì, mọi người đã chuẩn bị xong tất cả rồi, chỉ còn chờ cô lên sân khấu!” Nhân viên công tác còn chưa nhìn thấy người đã nghe tiếng truyền vào. Nhưng khi vừa vào đến thấy ông chủ lớn đang đứng ngay cửa, miệng liền há hốc đứng ngay tại chỗ “Tổng giám đốc Thang!”

Thang Duy Thạc nhẹ gạt đầu một cái, sau đó không nói gì cả liền tiêu sái đi ra khỏi phòng hóa trang.

Kì Kì liếc nhân viên công tác một cái, sau đó thật tức giận hướng về phía Athena mà đi đến...

Thang Duy Thạc thể nhưng lại rất nghe lời mà ngồi phía dưới sân khấu biểu diễn, nhìn chăm chăm vào laptop trước mặt. Vì hắn qua chuyên tâm làm việc trên máy tính cho nên không chú ý tới các hoạt động bên cạnh mình.

“Ê, sao anh lại lôi kéo tôi đến đây làm gì?” Vũ Tinh nhẹ giọng oán giận, dùng sức đá vào chân Athena.

Athena mang theo nụ cười quỷ dị mà lôi kéo Vũ Tinh ngồi xuống bên cạnh của Thang Duy Thạc.

“Im lặng nào!” Athena liếc mắt nhìn cô một cái khiến cô ngừng giãy giụa “Tôi kéo cô đến đây đương nhiên là vì để cho cô nổi tiếng nha, cô ngẫm lại xem, ngồi ở chỗ này đương nhiên là sẽ có càng nhiều cơ hội được trên tv nha!”

“Lên tv?” Vũ Tinh ngu ngạo hỏi lại “Nổi tiếng?”

“Đương nhiên, làm nghề này thì phải nổi tiếng, chỉ cần có cơ hội được lên tv thì nhất định không thể bỏ qua!” Athena tỏ ra vẻ mình làm đúng mà nói.

Vũ Tinh bỗng nhiên cảm thấy hần nói rất đúng nha, cô nghĩ lại đây là ngành làm đẹp, chỉ có nổi danh mới thành công được! Nhưng mà ngồi gần người đàn ông này như vậy khiến cô không được tự nhiên “Chúng ta qua bên kia ngồi không được sao? Tôi thấy có rất nhiều phóng viên đang ngồi bên đó mà!” Vũ Tinh chỉ chỉ về vị trí phía trước không xa.

“Nói cô ngu ngốc thật không sai mà! Đương nhiên là phải ngồi bên cạnh ông chủ lớn, cơ hội chúng ta lên tv sẽ cao hơn nha!” Athena thấp giọng nói, biểu tình có chút tức giận “Được rồi, cô an tâm mà ngồi trong này đi, lập tức sẽ có giới truyền thông chú ý tới chúng ta!”

Nhìn thấy hần giống như sắp tức giận đến nơi, Vũ Tinh chỉ có thể nhịn xuống sự không tình nguyện của mình, im lặng mà xem biểu diễn.

Thang Duy Thạc xử lý xong dự án, thở phào nhẹ nhõm cầm lấy chai nước khoáng đang đặt trên bàn, mở nắp chai, uống một hơi cạn sạch!

Vừa mới buông chai nước, bỗng cảm thấy hình như mình đang bị đám đông bao vây, hần vội vàng trở nên cảnh giác đề phòng.

Athena xinh đẹp lộ ra chút ngượng ngùng trong mắt, so với phụ nữ còn muốn khoe ra nụ cười đẹp với đôi môi đỏ mọng “Hi, Tổng giám đốc Thang!”

Bỗng nhiên lại lọt vào sự tập kích của một tên gay, Thang Duy Thạc thật tức giận đến nỗi muốn đánh người, nhưng mà đang ở trước giới truyền thông, hần cũng không muốn có chuyện gì xảy ra.

Hần mặc dù là phong lưu, cũng không nghĩ mình sẽ cùng với gay quan hệ “Mời anh nghiêm túc một chút!” Nói xong hần giằng mạnh tay mình ra.

Athena không quan tâm tới sự lạnh lùng của Thang Duy Thạc, tiếp tục giở ra các trò dụ dỗ đàn ông của hần. Cánh tay trắng nõn của hần lại một chút một chút xoa tay của Thang Duy Thạc “Tổng giám đốc Thang rất coi trọng buổi triển lãm này nha, rất ít có ông chủ lớn nào ngày hôm sau vẫn có mặt ở hiện trường!”

Vũ Tinh ngồi bên cạnh Athena, nhìn thấy tình huống lúc này, thiếu chút nữa...thiếu chút nữa bật cười thành tiếng...

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 87: Được xem tin tức liên tục

Edit: nhuquynh91

Mặt Thang Duy Thạc vì tức giận đã biến thành màu đen, đồng thời cũng tràn ngập sự sợ hãi.

“Ha ha...” Nhìn thấy hần kinh ngạc, Vũ Tinh nhin không được nữa mà bật cười thành tiếng.

Thang Duy Thạc tức giận trừng mắt nhìn cô, khiến cô lập tức ngậm miệng lại!

Nhưng Vũ Tinh cũng không bỏ qua cơ hội khiến mình được vui vẻ, mà hần càng tức giận thì miệng cô lại nở nụ cười càng lớn!

Người phụ nữ chết tiệt, nhìn thấy hần bị như thế này thì cô càng vui mừng hơn phải hay không? Vì trong đầu ra sức oán trách Vũ Tinh mà thiếu cảnh giác, cánh tay của Athena thừa cơ hội đó mà đã tiến vào trong âu phục của Thang Duy Thạc mà xoa bóp.

“Anh đừng tay lại cho tôi!” Thang Duy Thạc gầm nhẹ một tiếng, sau đó nắm chặt lấy tay của Athena, lấy cánh tay che chắn không cho Athena dựa vào sát người mình hơn “Hey, anh muốn làm cái gì vậy?”

“Tổng giám đốc Thang, anh làm sao vậy? Sắc mặt sao lại đen như thế? A... có phải anh cảm thấy không thoải mái trong người đứng không, hay là để tôi xem giúp anh nha!” Vừa nói xong, cánh tay Athena cũng đã giãy khỏi Thang Duy Thạc, lại tiếp tục sờ tới sờ lui trên miệng hần!

“Hey, anh đừng có làm càn nha!” Thang Duy Thạc không dám làm động tác mạnh, vì sợ người khác chú ý tới mình mà chỉ có thể lén lút mà cự tuyệt.

“Tổng giám đốc Thang, sao trên trán anh lại ra nhiều mồ hôi như thế? Có phải nơi này nóng quá không? Anh có muốn hay không cởi bớt áo ngoài ra! Nào, để tôi giúp anh nha!” Nói xong, Athena đã bắt đầu động thủ mà cởi áo của Thang Duy Thạc, mà Thang Duy Thạc lúc này không còn cách nào

khác phải lập tức đứng dậy.

“Tổng giám đốc Thang, người ta chỉ muốn giúp anh cởi áo mà thôi, anh trốn cái gì chứ!” Athena cũng đứng lên theo, hai tay còn nắm lấy quần áo của Thang Duy Thạc không buông.

“Anh buông tay ra!” Thang Duy Thạc ra sức kéo tay hấn ra, nhưng mà cánh tay này vừa được đẩy ra thì cánh tay kia đã lập tức nắm lấy áo hấn.

Vốn một người đàn ông đẹp trai đã khiến cho người khác phải ghen tị, đằng này lại cùng lúc có hai người đàn ông đẹp trai đứng chung với nhau càng khiến cho người khác không thể hô hấp được. Trong trường hợp lúc này là một người đàn ông đẹp một cách tuấn mỹ dịu dàng đi dây dưa với một người đàn ông đẹp nhưng lại lạnh lùng, khiến cho người khác phải giết mình, như thế nào không làm cho người khác không chú ý được, như thế nào lại khiến cho người khác không chảy máu mũi đây?

Tâm trạng của Vũ Tinh lúc này không chỉ còn là vui vẻ mà còn là kinh ngạc cùng lo lắng. Trời ạ, Athena có thể là đã hơi quá đáng hay không? Giống như anh ta đã mấy trăm năm rồi không gặp được một người đàn ông nào nên bây giờ rất là thèm khát vậy.

Mà cô rất hiểu Thang Duy Thạc, nhìn biểu tình của hấn như vậy thì đúng là hấn đang vô cùng tức giận. Nhưng đây là chuyện trăm năm mới gặp một lần, cô vẫn phải nhìn thật kĩ nha! Ha ha, cô phải nhớ rõ tình huống ngày hôm nay, nhớ kĩ con heo giống Thang Duy Thạc này lọt vào tay một tên gay!

Đứng rồi, đứng rồi, di động, di động có thể chụp hình. Vũ Tinh vội vàng lấy di động ra, bật chế độ chụp ảnh!

Thang Duy Thạc nhìn thấy hành động của Vũ Tinh, tức đến không chịu được! hấn hí mắt nhìn cô, mà ánh mắt hấn lúc này giống như một con dao, muốn đem ra mà đâm cô!

Động tác của Athena càng lúc càng quá đáng, hơn nữa còn bắt đầu hờn dỗi mà kêu lên. Nhóm phóng viên lập tức phát hiện ra một màn này, ánh đèn bắt đầu chớp nhoáng liên tục. Càng khoa trương hơn nữa là nhiếp ảnh gia trong buổi triển lãm không nhìn được tò mò mà đem máy ảnh nhắm ngay dưới khán đài.

“A... Tổng giám đốc Thang nhanh một chút, cởi quần áo ra đi, người ta giúp anh cầm nha!” Athena lớn tiếng hô, khoe miệng lộ ra một nụ cười ma mãnh!

Thấy đã bị truyền thông phát hiện, Thang Duy Thạc tức giận dùng sức đánh cho Athena một đấm. Mà Athena đang trong tình trạng “động dục” nên không kịp né tránh, trong nháy mắt khuôn mặt trắng nõn lãnh trọn một cú đấm.

Sau khi thoát khỏi ma trảo của Athena, Thang Duy Thạc từng bước từng bước tiến về phía trước, một phen kéo người phụ nữ kia lại gần mình....

Chính lúc Vũ Tinh đang đắc ý dào dạt thì thoáng thấy hình ảnh của một người nào đó càng lúc càng lớn, cuối cùng cũng chỉ có thể thấy được nút áo trên bộ tây trang đen bóng....

“Ủa, người đâu rồi?” Đang lúc cô cố điều chỉnh lại hình ảnh trong mắt thì lại bị một cánh tay túm lấy làm thân thể cô ngã vào bên trong lồng ngực rắn chắc của một thân thể ai đó. Và khi cô còn chưa kịp phản ứng lại chuyện gì đang xảy ra với mình thì miệng đã bị hai phiến môi nhanh nhẹn che lại....

Các phóng viên đương nhiên là không bỏ qua hình ảnh này, ánh sáng chớp nhoáng cùng với tiếng lách cách của máy ảnh được nhấn liên tục.

Athena giống như đã bị một đá kích rất lớn, chạy đến bên Thang Duy Thạc ôm cổ hấn : “Tổng giám đốc Thang, anh không thể thích đồ nhà quê đó được, anh không thể hôn kẻ ngu ngốc này! Tổng giám đốc.... tổng giám đốc Thang, người ta thích anh mà!”

Trường hợp lúc này đúng là khó có thể khống chế, ba người ôm nhau, quan trọng hơn chính là trong đó có một người dây dưa không dứt, mà đó lại là một tên gay!

Không sợ là không có chuyện mà chỉ sợ chuyện ngày hôm nay trong tay các phóng viên sẽ chuyển biến như thế nào, vừa ra tay săn tin thế nhưng đã có được một tin chấn động kèm theo ảnh chụp nữa nha!

Nhưng, nếu các phóng viên nghĩ rằng tin tức chấn động này sẽ dừng lại tại đây thì đúng là một sai lầm!

Kì Kì đứng trên sân khấu nhìn xuống đám người loạn xạ kia, rốt cuộc không thể tỏ ra bàng quang nữa mà đi xuống! Chỉ thấy đôi chân dài của cô bước vài bước là có thể tới nơi, sau đó vội vàng chạy vào đám người...

“Các người buông Thang Duy Thạc ra nhanh lên, Athena cái kẻ biến thái này đừng ăn đậu hủ nhà người ta nữa, Thang Duy Thạc là người đàn ông của tôi, chết tiệt, buông anh ấy ra!” Kì Kì lúc này bám theo Athena, cố gắng dùng sức mà lôi kéo trang phục bó sát trên người hấn.

“Xoạt” một tiếng đã thấy quần áo trên người của Athena bị xé rách, da thịt trắng nõn liền bị lộ ra bên ngoài, còn có cả “tiểu đậu đỏ” đỏ sậm phía trước cũng theo ra bên ngoài mà chào hỏi mọi người.

“A.....” Athena vô thức lấy tay che đi những chỗ thân thể bị lộ ra bên ngoài, sau đó pháy ra một tiếng kêu như bị bệnh tâm thần!

“Ồ.....thân thể của người ta, thân thể của người ta nha...” Hấn cúi đầu nhanh chóng cầm lấy quần áo mà chạy ra khỏi đám người....

Mà Thang Duy Thạc dùng sức cắn một cái trên đôi môi đỏ mọng của Vũ Tinh để trả thù sau đó mới từ từ mà buông cô ra. Lúc này mặt Vũ Tinh đỏ bừng, không khí trong người như bị rút cạn, hai mắt phủ một tầng sương mù nhìn người đàn ông trước mặt mình....

“Ba” một tiếng vang lên, Vũ Tinh cảm thấy mặt mình rất đau, vô thức lấy tay che mặt không hiểu chuyện gì đã xảy ra...

Thang Duy Thạc cũng bị động tác này làm cho ngẩn người ra...

“Đồ nhà quê, cô thế nhưng cũng muốn thương thức người đàn ông của tôi? Cô đúng là đồ không biết xấu hổ!” Kì Kì không thèm để ý hình tượng của mình mà hét lớn bên tai Vũ Tinh.

Vũ Tinh nghe thấy âm thanh vang lên trên đỉnh đầu mình, ngẩng đầu lên dùng sức mà rống trả: “Mắt của cô bị hỏng à, chẳng lẽ cô không thấy là anh ta hôn tôi sao? Đáng chết, cô dựa vào cái gì mà đánh tôi?” Vũ Tinh thở hỗn hển, nhanh tay cầm lấy bình nước khoáng trên bàn, dùng sức mà ném về phía người phụ nữ cao hơn mình thật nhiều kia “Đáng chết, xem ai còn dám ức hiếp tôi!”

Vũ Tinh không còn như xưa, mà hung dữ hơn, không thể dễ dàng mà tha thứ cho người ức hiếp mình!

Mà thân là nhân vật của công chúng, hiện đang đối mặt với giới truyền thông như vậy, Kì Kì đương nhiên là không thể cùng Vũ Tinh đánh nhau, mà chỉ không ngừng hướng mặt về phía người đàn ông bên cạnh, nũng nịu nói: “Tổng giám đốc, anh mau giúp em xử cô ta đi!”

Thang Duy Thạc vẫn không động đậy, nhưng nhìn thấy dáng vẻ cô tức giận đến bật khóc thế kia rất mê mẩn lòng người nha!

Mà nhìn bọn họ đứng gần như vậy, lửa giận trong lòng Vũ Tinh càng bốc cao lên, cho nên cô đem bình nước trong tay hướng vào người nào đó thật đáng giận mà hất tới...

Lúc này nhân viên bảo vệ cũng đã chạy tới, giữ lấy người đang công kích Tổng giám đốc cùng người mẫu Kì Kì, còn có tên bắt nam bắt nữ đang vì lạnh run mà hét chói tai kia.

“Hey, các người tại sao lại bắt tôi chứ, tôi là nhân viên trang điểm mà.... Đừng có kéo tôi....!” Vũ Tinh dùng sức giãy dụa kèm theo hét to: “Các người đi bắt người phụ nữ kia đi, còn có người đàn ông bên cạnh cô ta nữa, là bọn họ ức hiếp tôi, vì sao các người lại bắt tôi chứ?”

“Thật xiu lỗi thưa cô, do cô làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến trật tự buổi triển lãm nên chúng tôi bắt buộc phải mang cô ra ngoài!” Nhân viên bảo vệ thật lễ phép giải thích mà bước chân của họ cũng không hề dừng lại...

Vũ Tinh cùng Athena, hai người bị nhân viên bảo vệ ném ra bên ngoài cửa phòng triển lãm!

Vũ Tinh tức giận hướng đến bên trong cánh cửa hét lớn: “Nào các người đúng là bị hỏng thật rồi, tôi là người bị hại, vì sao các người lại không đem hai người kia ném ra ngoài chứ, tại sao lại đi ném tôi!” Đáng chết, cô còn chưa lấy được cái người máy biết khiêu vũ kia nữa mà!

Athena lôi kéo quần áo của Vũ Tinh, dùng lực chặn miệng cô lại “Được rồi, cô có kêu to lên như vậy cũng chẳng làm được việc gì. Người ta là tổng giám đốc, có đạo lý nào lại đi ném tổng giám đốc ra ngoài không chứ?”

Vũ Tinh buồn bực nhìn hấn, hất tay đang che miệng mình ra “Đều tại anh cả, vì sao lại đi chọc giận Thang Duy Thạc chứ. Mà cái dáng vẻ lúc nãy của anh thật là biến thái, ghê tởm chết được!”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 88: Nhổ bữa sáng ra cho tôi

Edit: nhuquynh91

“Cô nói tôi ghê tởm, tôi biến thái?” Athena kêu oa oa, dùng sức nắm lấy cổ áo của cô “Tôi biến thái cũng không lợi hại bằng cô nha, Hạ Vũ Tinh, cô là đồ nhà quê!”

“Tôi lợi hại như thế nào? Nói cho anh biết, hôm nay đều tại anh, nếu không tôi đã có được người máy kia rồi, anh mua đền cho tôi đi!” Vũ Tinh nâng chân lên đá Athena, phát tiết hết tức giận trong lòng.

Athena xoa xoa chân bị đau nói: “Hừ, tôi mua cho cô? Tôi làm gì có tiền chứ, tổng giám đốc Thang hình như rất thích dáng vẻ của cô, cô đi theo hấn mà đòi, coi như là tiền phí cho nụ hôn vừa rồi đi!”

“Đáng chết, anh nói cái gì?” Về mặt Vũ Tinh trong nháy mắt đỏ bừng, tiếp tục đá vào chân hấn.

“Này, tôi nói cho cô biết nha, nếu cô còn dám đá tôi nhất định sẽ đuổi việc cô, không cho cô vào làm ở ‘Hoa Kì’ được nữa!” Athena ngẩng đầu lên tức

giận quát to!

Vũ Tinh buồn bực nhìn hấn, sau đó hướng đầu hấn mà chụp một cái thật mạnh “Anh cho là trải qua sự việc vừa rồi, tôi còn có thể làm việc ở “Hoa Kỳ” nữa sao? Đừng quên, Kì Kì là cây hái ra tiền, chứ không phải là tôi nha! Athena, tôi thấy anh cũng nên cẩn thận một chút thì hơn, có lẽ anh cũng sẽ bị đuổi việc như tôi đó!”

Athena nhún nhún vai, khẩu khí thật thoải mái mà nói: “Đó là việc không thể xảy ra, tôi là ai chứ, tôi là người đã thắng giải thưởng lớn trong giới trang điểm, cho dù là mười cái Kì Kì cũng không bằng một mình tôi đâu!”

“Vây là tôi thăm rồi, tôi không là người có bản lĩnh lớn giống anh nha, tôi chỉ là một kẻ vô danh tiểu tốt mà thôi!” Vũ Tinh có chút hối hận, vừa rồi cô có phải đã qua mạnh động rồi hay không?

Cái này được lắm, cô chờ mà về thu dọn đồ đạc rồi bỏ cửa mà chạy lấy người đi! Nhìn thấy vẻ đáng thương hể hể của cô, tâm tình của Athena bắt đầu tốt lên.

“Hừ, Summer, nếu vừa rồi tổng giám đốc Thang không hôn cô, tôi có lẽ còn có thể thích cô. Haizz, nhưng thật đáng tiếc, cô lại trở thành tình địch của tôi. Cho nên tôi sẽ không giúp cô!” Athena nói một cách tiểu nhân.

Vũ Tinh liếc hấn một cái, sau đó đứng lên, muốn đi vào phòng triển lãm.

“Thưa cô, nơi này không chào đón cô!” Nhân viên bảo vệ ngăn lại đường đi của cô, nhẹ nhàng nở nụ cười nói ra lời cự tuyệt.

“Tránh ra, tôi đi vào lấy đồ của mình, lấy xong tôi sẽ đi ra ngay!” Vũ Tinh hét to với nhân viên bảo vệ, sau đó hướng cửa mà đi vào.

“Thưa cô, xin cô đừng làm bọn tôi khó xử, chúng tôi chỉ dựa vào miếng ăn này, cấp trên không cho cô vào, chúng tôi không còn cách nào khác cả!” Nhân viên bảo vệ buồn rầu nói, cô gái này thoát nhìn rất mảnh khảnh, nhưng tính tình thì lại nóng nảy quá chừng!

“Tôi cũng không muốn làm khó các anh, nhưng tôi chỉ muốn lấy lại dụng cụ kiểm com của mình mà thôi! Để cho tôi vào nhanh đi mà, tôi sẽ không gây phiền toái cho các anh nữa đâu!” Lần này cô dùng ngữ điệu thật dịu dàng, cơ hồ còn có chút làm nũng.

Mà chiều này quả nhiên thật lợi hại nha, hai người bảo vệ vừa rồi còn cố chấp, bây giờ hai mắt nhìn nhau, có chút khó xử nói: “Nếu không như thế này đi, cô muốn lấy thứ gì, chúng tôi sẽ lấy giúp cô được không?”

Vũ Tinh nghĩ nghĩ, sau đó gật đầu nói: “Vây cũng được, đồ của tôi là...” Vũ Tinh tạ lại rõ ràng đồ mình để ở đâu, màu gì, kích thước như thế nào...

Sau đó một nhân viên bảo vệ đi vào trong lấy đồ cho cô, còn Vũ Tinh mặt không chút thay đổi đứng đợi trước cửa.

“Này, lời tôi vừa mới nói cô tin thật sao?” Athena nhìn vẻ mặt tái nhợt của cô, tâm bỗng có chút không đành lòng.

Vũ Tinh không thêm để ý đến hấn, đàn ông quả nhiên đều là đồ vong ân bội nghĩa, toàn là đồ vô tình. Ngay cả Athena là một tên bán nam bán nữ cũng như vậy, thật đáng giận mà!

“Này, tôi nói chuyện với cô đó, đồ nhà quê!” Thấy cô không thêm để ý đến mình khiến hấn có chút lo lắng.

Vũ Tinh bước qua một bên, mặc kệ Athena.

“Summer, đồ nhà quê...”

“.....”

“Nói chuyện đi, sao cô bi quan vậy, chỉ là một công việc lật vạt thôi mà!” Hấn nói với giọng tương đối thoải mái.

Vũ Tinh bỗng cúi đầu, hai giọt nước mắt rơi xuống bậc thang đá cẩm thạch.

Nhìn cô không ngừng run run hai bả vai, Athena cuống cả lên “Cô khóc sao? Tinh Tinh đừng khóc, khóc cái gì chứ?” Hấn vươn tay ra an ủi cô.

Vũ Tinh lại cáng khóc lớn hơn, nước mắt càng lúc rơi xuống càng nhiều.

“Ô.....”

Cô cho tới bây giờ đều không có lỗi với ai cả, không, phải nói là cô đều phải chịu thiệt. Cô lo lắng cho người nhà, chăm sóc người mình yêu, cũng quý trọng người bạn mới quen này, nhưng vì sao bọn họ đều tổn thương cô? Giống như cô đã làm sai rất nhiều chuyện vậy!

Cô không, cô chưa từng có lỗi với bất kì người nào cả!

“Tinh Tinh...” Athena ở phía sau gọi tên cô!

Lúc này nhân viên bảo vệ lúc này đã đi tới, trong tay vừa vặn đưa ra tất cả đồ của Vũ Tinh.

“Cám ơn anh, cám ơn anh!” Vũ Tinh gật đầu cảm ơn, nhận lấy đồ chuẩn bị rời đi!

“Tinh Tinh...” Athena nắm lấy áo của Vũ Tinh, hy vọng được cô đáp lại.

“Cút ngay, đừng chạm vào tôi!” Vũ Tinh gạt áo mình lại, bước đến bên đường gọi taxi.

“Tinh Tinh, cô nghe tôi nói đã, vừa rồi là tôi chỉ nói đùa thôi, tôi làm sao có thể vì ghen tuông mà làm mất tình bạn của chúng ta được chứ! Tôi sẽ giúp cô, sẽ không để cô thất nghiệp đâu!” Hấn lo lắng lôi kéo cánh tay cô, về mặt vô cùng gấp gáp.

Vũ Tinh ủy khuất mà rơi nước mắt, khóc lớn lên giống như đứa trẻ: “Ồ... tôi lúc nào cũng coi anh là chị em tốt, nhưng anh lại đi coi tôi là tình địch, còn nói không giúp tôi!”

“Thật ra tôi chỉ đùa thôi mà, ai biết đâu cô lại cho là thật!” Khóe miệng hấn lộ ra nụ cười tương đối gian tà.

“Tại sao anh không chịu nghĩ lại, mỗi sáng anh đều ăn bữa sáng của tôi, tại sao lại còn đi ức hiếp tôi chứ!” Nói tới đây, nước mắt của Vũ Tinh lại rơi nhiều hơn!

Athena le lưỡi, có chút ngượng ngùng “Đồ nhà quê này, cô cũng thật là keo kiệt mà, tự dưng lại đi nói chuyện này ra!”

Vũ Tinh lau quệt nước mắt, lại khôi phục tính tình nóng nảy: “Nói cho người Athena, nếu người khiến ta đánh mất công việc, người liền đem thức ăn sáng lúc trước ta cho người mà nhờ ra!”

Lúc này mặt Athena đã tái cả rồi, này... này ăn cho no vào rồi, làm sao có thể nhả ra bây giờ? Không chừng sắp bị lôi ra tới nơi rồi!

“Không thèm nói chuyện với anh nữa!” Vũ Tinh tức giận la lên.

Athena bỗng nở nụ cười thần bí, sau đó tràn đầy tự tin nói: “Tin tôi đi Tinh Tinh, tôi sẽ không để cô thất nghiệp đâu, hơn nữa công ty sẽ hết sức mà giữ cô lại!”

Vũ Tinh khó hiểu, không tin hơi lại: “Có ngốc mới tin lời anh!”

“VẬY chúng ta cứ thử xem sao, ha ha...” Athena chớp chớp đôi mi thanh tú, phẩy phẩy cánh tay nói.

Từ trong bãi đỗ xe đi ra, ngay lập tức liền thấy cô đang nói chuyện cùng với tên biến thái lúc này!

Lúc này, trong Thang Duy Thạc ngoài sự tức giận ra thì hoàn toàn không có gì khác! Hai người kia tuyệt đối là muốn làm cho hấn xấu mặt, đúng là chọc hấn tức chết mà!

Thang Duy Thạc hoàn toàn có thể tưởng tượng được giờ phút này hình ảnh khi này đã bùng nổ khắp trên mạng. Mà khiến cho hấn không chịu được là, mình thế nhưng lại cùng một tên gay có quan hệ. Hai người kia đúng là tức chết hấn, tức chết hấn mà!

Athena giống như là rất sợ hãi, nhẹ nhàng vỗ ngực “Muốn hù chết tôi à, có người nào lại lái xe như vậy chứ!”

Đến khi nhìn thấy người trong xe, biểu tình của Athena biến hóa ngay lập tức, ập tức hướng về phía Thang Duy Thạc mà liếc mắt đưa tình.

Vũ Tinh sau khi thấy người ngồi trên xe liền quay mặt đi chỗ khác. Co chán ghét hấn, không muốn nhìn thấy hấn! Vừa rồi cô bị Kì Kì đánh, hấn cứ như thế mà đứng bên cạnh mà không thèm để ý đến cô.

Không biết từ khi nào, Athena đã tiến đến bên chiếc xe Benz! “Hey, tổng giám đốc Thang, anh tới đón tôi sao? Đúng là rất cảm ơn anh nha, tôi hôm nay cũng không có lái xe đến!”

Thang Duy Thạc cảm tức liếc hấn một cái, trong mắt toàn là phiền chán, phiền chán!

Athena nở một nụ cười mỉa mai hoặc “Tổng giám đốc Thang, để cho người ta lên xe nha!”

“Anh cút ngay cho tôi, nhìn thấy dáng vẻ của anh là tôi thấy ghê tởm!” Thang Duy Thạc lạnh lùng nói!

“Oa....anh nói người ta như vậy, người ta rất đau lòng nha!” Athena che mặt khóc rống lên, bộ dạng rất ủy khuất!

“Tinh Tinh, Tinh Tinh...” Bị ủy khuất, Athena lập tức ôm lấy Vũ Tinh tìm kiếm sự an ủi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 89: Xé rách búp bê

Edit: nhuquynh91

Thang Duy Thạc đẩy cửa xe ra đi xuống xe, sau đó một tay túm lấy Athena ném sang một bên, một tay kéo cổ tay Vũ Tinh “Đi theo tôi!”

“Hey, anh muốn dẫn tôi đi đâu, mà anh tìm tôi có việc gì không? Có chuyện gì muốn nói thì có thể nói ở đây cũng được mà!” Cô thật là muốn điên lên, vì sao mỗi lần hấn đều bá đạo mà bắt cô đi vậy chứ!

“Hey, tổng giám đốc Thang, anh bắt người hầu của tôi đi làm gì vậy? Tổng giám đốc Thang à, anh muốn diễn kịch sao? Nếu vậy anh dẫn tôi đi là được rồi, vì tiểu Tinh Tinh của tôi diễn kịch không được tốt lắm đâu!” Bàn tay tuyết trắng của Athena giữ chặt tay kia của Vũ Tinh, sau đó lại lộ ra một nụ cười.

“Anh buông cô ấy ra cho tôi, đừng chạm vào cô ấy!” Thang Duy Thạc lạnh lùng nói, mà hấn lại dùng ánh mắt giống như con dao, thẳng tắp muốn đâm vào thân thể của cô.

“Thang Duy Thạc, thân thể này là của tôi, anh không có quyền quản nó, mau buông tôi ra!” Cô quả thật bị hấn làm cho điên lên mà, hấn bá đạo qua sức rồi!

Phải làm cho rõ ràng nha, thân thể này là của cô, cô mới là người có quyền định đoạt chứ!

Athena lập tức gạt đầu phụ họa, quay về phía Thang Duy Thạc mà nói: “Đúng vậy, tổng giám đốc Thang, anh đừng làm khó Vũ Tinh! Cô ấy đã không muốn đi cùng anh rồi, hay để tôi đi thay nha!”

Thang Duy Thạc cảm tức nhìn hấn, sau đó dùng lực mà kéo làm cho thân thể của Vũ Tinh ngã vào trong ngực hấn “A... đau quá!”

Vừa rồi mũi của cô đập trúng xương cốt của hấn, đau quá, đau quá!

Tuy rằng thân thể của Vũ Tinh đã bị Thang Duy Thạc ôm lấy, nhưng một bàn tay của cô vẫn bị Athena cầm chặt. Trong nháy mắt, Vũ Tinh giống như một con búp bê, bị hai người đàn ông vô cùng đẹp trai giằng xé!

Thang Duy Thạc vẫn dùng ánh mắt căm tức mà nhìn Athena, còn Athena thì mang theo giọng cười ghê tởm, mãnh liệt hướng về phía hấn mà liếc mắt đưa tình.

Hai người sống chết mà giằng xé, không ai chịu buông tay!

Mà lúc này Vũ Tinh đang ở trong lòng Thang Duy Thạc, bỗng cảm thấy Athena cười rất quý dị mà ánh mắt kia vô cùng quý dị hơn! Cô không rõ cảm giác của mình có đúng không, nhưng chắc chắn là, Athena lúc này cùng với Athena mà cô biết dường như rất khác nhau! “Anh mau buông cô ấy ra, nếu không anh không biết tôi sẽ đối phó với anh như thế nào đâu!” Sau khi giằng co hồi lâu, Thang Duy Thạc bực tức nói.

Mà Athena sau một hồi giằng co, bỗng lộ ra một nụ cười lớn hơn nữa “Nếu tôi buông cô ấy ra sẽ được lợi gì?”

“Anh sẽ biết!” Thang Duy Thạc liền nói ra lời này, bọn họ giống như đã đạt được một thỏa hiệp nào đó, Athena lập tức buông tay Vũ Tinh ra “Tinh Tinh, tôi mới nhớ tới mình có việc phải đi, tôi đi trước đây!”

“Athena, anh không thể cứ như vậy mà đi, Anh không cứu tôi sao?” Vũ Tinh hướng lưng Athena mà hét to, hơn nữa là loại hét to một cách tuyệt vọng.

Nhưng Athena ngửa cả đầu cũng không quay lại, cứ tự nhiên mà ngồi vào xe taxi.

“Athena, Athena...” Vũ Tinh chưa từ bỏ ý định cầu cứu, vẫn tiếp tục gọi to cho đến khi xe đi xa mới thôi!

Thang Duy Thạc thật muốn bóp chết cô, người phụ nữ chết tiệt, thế nhưng lại không muốn rời xa một tên bán nam bán nữ như thế “Người ta đã đi xa rồi, cô còn gọi làm gì!”

Vũ Tinh ngược đôi mắt to nhìn hấn, trong nháy mắt từ ánh mắt ảm đạm chuyển thành lửa giận ngút trời “Anh.. cái đồ đầu heo này, đừng chạm vào tôi, tôi rất ghét anh!”

Đầu heo? Cảm Thang Duy Thạc thiếu chút nữa là rớt xuống “Cô mới kêu tôi là cái gì?”

“Heo, đầu heo, đầu heo! Anh là đồ đầu heo! Thang Duy Thạc, anh đúng là đồ lạm tình!” Cô mang theo mùi vị nồng ghen tuông mà nói lớn.

Mà Thang Duy Thạc mang theo mùi vị dấm chua càng đậm hơn mà rống trả “Được lắm, cô đói bụng đến độ ngay cả một tên gay mà cũng ăn quàng à!”

“Gay sao? Athena đẹp trai hơn anh, so với anh còn tốt hơn gấp mấy ngàn lần!” Cô thuận miệng nói ra hết, dù sao sau khi nói vậy cô cũng cảm thấy thật thoải mái!

“Chết tiệt, cô đừng có mang tôi ra mà so sánh với hấn!” Thang Duy Thạc nghiến răng nói, sau đó kéo cô ngồi vào trong xe.

“Anh muốn làm gì, không phải đã nói rồi sao, chúng ta bây giờ là hai người xa lạ mà!” Ở trong xe hán cô sẽ cảm thấy căng thẳng, sẽ nhớ tới chuyện xảy ra lúc trước ở trong xe hán!

Cô không thể yếu đuối để hán muốn thế nào thì liền như thế ấy được, như vậy cô sẽ hận chết mình!

“Tôi không biết, tôi cái gì cũng đều chưa từng nói cả!” Hán cũng không nói gì giả dối cả.

“Nhưng tôi là chị vợ của anh, anh không thể nào mà giờ trò xằng bậy với tôi được!” Vũ Tinh nhắc nhở hán.

“Câm miệng, tôi chỉ có em gái, làm gì có chị gái chứ!”

“Nhưng tôi là chị gái của Vũ Hán, thì đương nhiên cũng là chị của anh!” Cô thành thật giải thích, sợ hán không rõ thôi!

Thang Duy Thạc dùng sức vỗ vào còi xe, xe lập tức phát ra tiếng tin tin. Vũ Tinh lập tức quay mặt nhìn ra ngoài cửa sổ xe, nhìn xem có thể hay không kêu cảnh sát đến.

“Đừng nhìn, không có cảnh sát đâu!” Hán nhẹ giọng nói.

Vũ Tinh thất vọng hạ bả vai xuống, không biết phải nên làm như thế nào cho đúng!

“Tôi nói một lần nữa, Hoàng Vũ Hán không phải vợ của tôi, cho nên cô đừng nhắc đến cô là chị vợ của tôi! Nghe rõ rồi chứ?” Hán nâng cằm cô lên, nghiêm túc nói!

“Cho dù là như vậy thì chúng ta cũng có quan hệ gì đâu? Anh buông tôi ra đi, đừng quăn quýt lấy tôi nữa!”

Nghe được lời nói của cô, hán cười châm chọc nói “Tôi quăn quýt lấy cô? Hạ Vũ Tinh, còn muốn tôi nhắc nhở cô sao, hôm nay là ai đến bên cạnh tôi, là ai làm cho tôi phải chú ý, là ai mà lấy đi động ra chụp hình tôi?”

Lời nói của hán khiến cho cô nhất thời nghẹn cứng, nhưng cô lập tức phản ứng lại ngay “Anh không cần tự mình đa tình như vậy, tôi chụp là chụp Athena chứ không phải chụp anh!”

“Phải vậy không?” Thang Duy Thạc nhíu mày, tỏ vẻ nghi vấn!

“Đương nhiên là vậy!” Vũ Tinh dùng sức mà gạt đầu!

Mà Thang Duy Thạc bỗng đoạt lấy túi xách của cô, lấy điện thoại ra!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 90

“Anh đưa điện thoại cho tôi, anh không được lấy điện thoại của tôi!” Vũ Tinh vươn cánh tay thon dài giành lại điện thoại, nhưng cánh tay hán lại dài hơn đã ngăn lại, căn bản là cô không tiếp cận được hán.

Vũ Tinh tức giận đến hai mắt sáng lên, miệng lại vang ra âm thanh chửi bậy không ngừng!

Bên miệng lộ ra nụ cười, ngón tay Thang Duy Thạc bấm bấm trên phím điện thoại, trên màn hình lập tức xuất hiện hình ảnh, hơn nữa còn có âm thanh âm ỉ.

Tất cả biểu tình trong mắt Vũ Tinh lập tức suy sụp hoàn toàn, mím môi, buông cánh tay trở lại ghế ngồi.

Thang Duy Thạc đem màn hình để trước mặt cô, khiến cô phải nhìn màn hình “Trên màn hình đều là tôi nha, em ■ xác định là quay kẻ biến thái kia sao?”

Vũ Tinh nhắm mắt lại, bắt đầu trách cứ mình, tất cả đều do cô. Không có việc gì tự nhiên lại đi chọc hán làm gì, hán bị người ta quấy rối thì có can hệ gì tới cô?

“Nói chuyện đi!” Hán chỉ muốn cô chính mồm thừa nhận, 1 ckh'ituuởi dảm! cheCÔô tức giận, muốn nhìn thấy dáng vẻ đỏ mặt tía tai của cô! Vũ Tinh không thêm đề ý đến hán, bả vai từ từ cúi thấp xuống.

Cô không muốn cùng hắn dựa gần sát như vậy, không muốn ngửi được hơi thở của hắn, không muốn nghe thấy âm thanh của hắn. Cô muốn rời xa hắn, muốn trong cuộc sống của mình

không có hạn xuất hiện.

Cô lại trầm mặc, đây là điều hắn không muốn nhìn thấy! Hắn liền nghĩ ra biện pháp chọc giận cô, khiến cô phải mở miệng nói chuyện “Làm sao vậy, em cam chịu à? Vôn là chỉ chụp hình anh mà thôi, ha ha, xem ra là em vẫn còn rất thích anh nha!”

“Không /phải^tôb chụp hình anh không chứng tỏ là tôi thích anh được. TÔI chỉ là muốn đem nó tung lên mạng, kiếm chút danh tiếng mà thôi!” Phải một lúc lâu sau, cô mới không phục. 111Ồ miệng “Dù sao cũng đường đường là tổng giám đốc của tập đoàn Thang Thị, bị một tên gay đây dựa như vậy đương nhiên sẽ là một tin hot rồi!”

Mặt Thang Duy Thạc: nghiêm, lại pSạUsdồlập tức ăn vào bàn phím, đem tất cả các hình xóa bỏ!

Xóa bỏ thì cứ xóa bỏ, dù sao cô cũng chẳng muốn xem “Dù cho anh có xóa bỏ những hình này, nhưng vừa rồi anh cũng bị đám phóng viên chụp được đó thôi!”

“Câm miệng!” Hắn hung hăng quát cô.

“Anh có thể bắt tôi câm miệng, nhưng rất khó khiến cho mọi người nhắm mắt lại nha!” Cô nhún nhún mày, 1 'hờ nự cUcú riHệ'0'ố f ríoi f Hàizz, hắn dựa vào cái gì mà luôn dùng giọng điệu ra lệnh với cô chứ?

Thang Duy Thạc không tức giận cô mà ngược lại còn cười lớn hơn nữa “Đừng quên bị lên tv không phải chỉ có mình tôi nha! Ha ha, em nhất định sẽ cùng anh lên tv nha! Ha ha, chúng ta còn hôn môi nữa mà, hình ảnh nhất định là sẽ rất hấp dẫn đó!”

Haizz... đợi vài giờ nữa, Vũ Tinh sẽ biết được là chuyện xảy ra lúc này mang lại cho cô bao nhiêu phiền toái.

“Vậy^được rồi, có thể chơi tôLxuồng xe • chứ?”

Tôi muốn đi đón Nhạc Nhạc tan học, không có thời gian nói chuyện phiếm với anh!” Cô nhìn đồng hồ trên di động, sau đó nói với hắn! Cô là đo vô danh tiểu tốt, dù cho có lên tv cũng sẽ

không ai để ý đến cô cả! Vì thế cô không cần phải lo lắng!

“Chúng ta cùng đi đón con gái đi, đã lâu rồi anh không gặp con! Nói cho anh biết, Nhạc Nhạc- ở vườn-i trẻ nào?” ■ Biểu Tình của Thang Duy Thạc lúc này đã đứng đắn hơn, hơn nữa bên trong giọng nói còn bộc lộ sự nhớ thương đối với con gái!

“Hôm nay không tiện đâu, chúng ta hẹn lần khác đi, lần khác anh gặp con cũng được!” Cô từ chối sự sắp xếp của hắn, không muốn tiếp xúc nhiều với hắn.

“Sao lại là mày?” Vừa mới chuyên đèn lấp lánh, Tiểu Bắc dùng tay đỡ cô gái nhỏ đang ngồi trên băng ghế chơi đùa lại.

Nhạc Nhạc mở to mắt nhìn đứa con trai trước mắt “Mày sao lại ở đây?”

“Papa của tao giao tao đến cho cho cô giáo ở đây!” Tiểu Bắc- 'òliot'"dhiotxVào rigừoì Nhạc

muốn giành lại “Nhanh trả lại cho tao, đó là “cái vòng đẹp” của tao mà!”

“Không phải, mà là đồ ăn trộm, đây là đồ của papa tao!” Tiểu Bắc vô cùng khẳng định đây là của papa nó.

“Không phải... “cái vòng đẹp” này là tao nhặt được ở nhà mà!” Nhạc Nhạc dùng âm thanh lớn hơn nữa lia Jên, nó) không ,phải, ịạ. ,đo>i ăn hai đứa bé!

Nhạc Nhạc thấy cô giáo đi đến, lập tức mở miệng cáo trạng...

Cô giáo ở vườn trẻ theo giọng nói non nớt của hai đứa trẻ, phần nào đã hiểu được bọn chúng đang tranh nhau 9*cái' vdng' đẹp”, hái đũa °đều nhận là của mình!

Cô giáo lúc đầu là không để ý đến, nhưng đến khi nhìn thấy vật Tiểu bắc giao ra, cảm cô giáo thiếu chút nữa rớt xuống...

Kì quái nha, cái này làm sao gọi là cái vòng đẹp, cái này rõ ràng là một chiếc nhẫn kim cương của nam có giá trị rất xa xỉ nha!

Hai người đang ở trong xe giăng co, điện thoại đột ngột vang lên.

Vũ Tinh nhìn thấy là cô giáo ở vườn trẻ gọi, lập í !tức thư l ạhcảrtí xúc giận 'dữ, dùng âm thanh

Nhạc, kéo kéo tóc trên đầu nó!

Nhạc Nhạc có điểm sợ sệt, thân thể bắt đầu muốn lẩn tránh, Nhạc Nhạc còn nhớ rõ Tiểu Bác đã từng xô ngã nó nha. Hơn nữa, nó còn giành papa với mình nữa!

Nhạc Nhạc xoay qua không để ý đến hân, sau

trong tay, nhìn cái vòng sáng lên, sáng một cách trong suốt!

Tiểu Bác nhìn thấy vật Nhạc Nhạc cầm trên tay, hình như cảm thấy nhìn rất quen mắt, một phen đoạt lấy “cái vòng đẹp” trên tay Nhạc Nhạc “Đây là của Papa của tao!” Vật trông tay lẹp đoạt l' đã Nhạc tậhạc lập 'tức

trộm! Âm thanh của hai đứa bé cãi nhau, lập tức kinh động đến cô giáo.

“Thang Xa Bác, Hạ Nhạc Nhạc, các con ầm ĩ cái gì đó?” Cô giáo đi tới, thật nghiêm túc hỏi vô cùng dịu dàng mà trả lời điện thoại.

“Alo...”

“Hạ tiểu thư, có việc quan trọng, hy vọng cô có thể lập tức đến vườn trẻ!” Âm thanh thật lễ phép của cô giáo truyền ra.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 91: Duyên phận hay là trùng hợp

Edit: nhuquynh91

“A... Có phải Nhạc Nhạc đã xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn hay không?” Vũ Tinh cổ họng có chút nghẹn, lo sợ hỏi lại.

“Không, Hạ tiểu thư, cô đừng có gấp, Nhạc Nhạc khỏe lắm!” Cô giáo ở vườn trẻ lập tức giải thích, nhưng cũng không nói chuyện nhẩn kim cương, mà chỉ muốn cô nhanh một chút đến vườn trẻ.

Vũ Tinh buông điện thoại, dùng sức phụ giúp Thang Duy Thạc cũng đang nghe điện thoại.

“Hiệu trưởng, Tiểu Bác xảy ra chuyện gì sao?” Thang Duy Thạc có vẻ thật căng thẳng, thanh âm thật nghiêm túc!

Tiểu Bác xảy ra vấn đề gì sao? Vũ Tinh lo lắng tự hỏi.

Không biết đầu bên kia điện thoại nói gì mà trán Thang Duy Thạc đã giãn ra đôi chút “Được rồi, tôi lập tức đến ngay!” Nói xong, cắt đứt điện thoại!

“Thang Duy Thạc, anh để cho tôi đi, Nhạc Nhạc ở vườn trẻ không biết phát sinh chuyện gì, cô giáo muốn tôi phải mau đến đó!” Tuy rằng cô giáo nói Nhạc Nhạc không xảy ra chuyện gì, nhưng cô thân là mẹ, vẫn rất lo lắng!

“Nhạc Nhạc xảy ra chuyện gì? Đúng là thật trùng hợp? Cô giáo của Tiểu Bác cũng muốn anh nhanh chóng đến đó một chuyến!” Nhưng hân cũng rất lo cho con gái, cái này đúng làm cho hân muốn phân thân ra được.

“Tiểu Bác không có chuyện gì chứ?” Cô nhin không được mà hỏi “Không biết có chuyện gì mà cô giáo của Nhạc Nhạc cũng muốn tôi đến nhanh một chút!”

“Vậy thì em đi đi, anh cũng phải đi xem Tiểu Bác một chút!”

Lúc này hai người đã quên cãi nhau, tức giận, kiêu kị và những cảm xúc khác, mà bây giờ chỉ muốn lo lắng cho con mình, đơn thuần là cha mẹ lo lắng cho con cái mà thôi!

Tiểu Bác là bảo bối, Nhạc Nhạc cũng là bảo bối. Hân đành phải mở cửa xe, để cho Vũ Tinh xuống.

Mà Vũ Tinh cũng không trì hoãn một giây nào, lập tức xuống xe.

“Đến vườn trẻ thì lập tức gọi cho anh, nếu không anh sẽ rất sốt ruột!” Thang Duy Thạc hướng ngoài cửa xe mà hô to.

Vũ Tinh vội vàng hướng hân gật đầu, sau đó vội taxi.

Thang Duy Thạc đã hướng về phía vườn trẻ mà cho xe chạy tới. ...

Mà hiệu trưởng ở vườn trẻ đã đứng trước cửa mà chờ, khi vừa nhìn thấy chiếc xe Benz màu đen, lập tức nở ra nụ cười.

Thang Duy Thạc dừng xe lại lập tức bước ra khỏi xe “Thang Xa Bác xảy ra chuyện gì sao?”

“Thang tiên sinh, anh không cần gấp, mời đến văn phòng của tôi, tôi sẽ đem sự tình kể lại rõ ràng cho anh!”

Thang Duy Thạc gật gù đầu, sau đó theo sự hướng dẫn của hiệu trưởng mà đi vào văn phòng.

“Thang tiên sinh, gần đây anh có đánh mất thứ gì hay không?” Hiệu trưởng tương đối uyển chuyển hỏi, ha ha, nếu bọn họ giúp đỡ Tổng giám đốc Thang tìm được nhẫn kim cương, không biết hẳn sẽ cảm tạ vườn trẻ như thế nào! Cô rất chắc chắn, chiếc nhẫn kia không phải là đồ chơi của Nhạc Nhạc! Thứ quý trọng như thế thì một người bình dân làm sao có thể có được!

“Mất đồ? Tôi không rõ hiệu trưởng vì sao lại hỏi như vậy, cái này cùng với Tiểu Bác thì có quan hệ gì? Cho dù là tôi có làm mất thứ gì quan trọng, thì tôi nên đi tìm cảnh sát mới đúng chứ!” Thang Duy Thạc khẽ nhướn mày, có thể nhìn rõ được là hẳn đã rất mất hứng!

“Không phải, chỉ là hôm nay Thang Xa Bác phát hiện trên tay của một bạn khác có thứ gì đó rất quý, mà Thang Xa Bác nói đó là của anh. Chúng tôi chỉ muốn xác nhận một chút là Thang tiên sinh gần đây có bị mất cái gì quan trọng không?” Hiệu trưởng kiên nhẫn giải thích, nhưng cũng không nói rõ đó là vật quý gì!

Cô không thể nói thẳng ra là chiếc nhẫn này có phải của anh hay không? Thật nực cười là nếu ai được hỏi về món đồ kia thì đều sẽ nói là của mình cả!

“Không có mất gì cả!” Thang Duy Thạc không chút suy nghĩ lắc đầu.

Hiệu trưởng thoáng xúng xính, có chút thất vọng. Thì ra là nhầm lẫn? Cái nhẫn kim cương đúng thật là của Nhạc Nhạc! “Vây thật xin lỗi đã làm phiền đến công việc của anh, chúng tôi cảm thấy sự tình không phải đơn giản nên mới gọi điện cho anh, thật là xin lỗi!”

Biết được con mình không có chuyện gì, hẳn mới có thể thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng hẳn vẫn còn lo lắng cho một tiểu bảo bối khác nữa “Hiệu trưởng, vì tôi đã đến đây rồi, vậy cô có thể cho Thang Xa Bác về luôn đi!”

Hiệu trưởng vẫn còn chút lo lắng, sau đó đẩy mắt kính trên mũi nói “Thang tiên sinh, xin anh suy nghĩ kĩ lại một chút, đợi lát nữa người nhà của đứa trẻ kia tới, sau đó tôi sẽ mang vật kia ra!”

Thứ quý trọng như vậy, cô không thể qua loa nha!

Nghe cô nói như thế, Thang Duy Thạc thấy có điểm kì quái, bắt đầu suy nghĩ lại xem mình có mất thứ gì hay không?

Sau khi cẩn thận suy nghĩ, thứ quý trọng, cũng chỉ là cái nhẫn kim cương kia. Nhưng cái nhẫn kia là do Hạ Vũ Tinh tham lam mà lấy đi. Ở trong tay cô, chắc là không thể bị quăng mất được!

Vũ Tinh ngồi taxi đến, đã mất bình tĩnh mà chạy vào trong.

“Hạ tiểu thư, cuối cùng cô cũng đến!” Cô giáo trong vườn trẻ hướng Vũ Tinh chào hỏi!

Hiaz, tại sao cô lại bị đả ngộ kém như vậy chứ? Thang Duy Thạc đến thì hiệu trưởng tự mình nghênh đón, hơn nữa còn ra cửa đứng chờ, còn Vũ Tinh lại là do cô giáo nghênh đón, nhưng cô giáo cũng tốt lắm, giọng nói cũng có chút kiên nhẫn.

Vũ Tinh lo lắng cho con gái, không rảnh bận tâm đến lời của cô giáo nói “Con gái của tôi làm sao vậy, có chuyện gì xảy ra sao?”

“Hạ tiểu thư, cô sơ suất quá đi, cô có biết con gái mình mang cái gì đến vườn trẻ không?” Cô giáo hỏi một cách kinh ngạc.

Vũ Tinh lắc đầu “Tôi không biết, là cái gì vậy?” Là dao sao, đây là thứ nguy hiểm đầu tiên cô nghĩ đến, nhưng không nha, Nhạc Nhạc chưa bao giờ chơi thứ gì nguy hiểm cả.

Nhìn cô dáng vẻ mờ mịt, cô giáo vội nói “Như thế này đi, Hạ tiểu thư, cô cùng tôi đi gặp hiệu trưởng đi, sau đó đưa Hạ Nhạc Nhạc cùng với đứa trẻ kia đến gặp hiệu trưởng luôn!”

“Được rồi!” Vũ Tinh đứng là đang rất mơ hồ, nhưng hay là nghe theo lời nói của cô giáo vậy!

Cô từ cửa đi vào bên trong văn phòng.

Thang Duy Thạc thấy người đi vào, không khỏi giật mình!

Chẳng lẽ, chẳng lẽ đứa trẻ kia là con gái hẳn sao?

Mà Hạ Vũ Tinh nhìn thấy người ngồi trong văn phòng, bước chân cũng dừng lại “Anh tại sao lại tới đây? Chẳng lẽ anh là vị chuyện của Nhạc Nhạc mà

tới sao?” Vũ Tinh trực tiếp hướng Thang Duy Thạc mà hỏi.

Câu hỏi của cô vừa rồi khiến cho các cô giáo ở vườn trẻ đều ngáy ngẩn cả người “Hai người. . hai người quen nhau?” Này. . . Đây là chuyện gì đây?

“Mẹ.” tiếng khóc rống lên của Nhạc Nhạc truyền tới đầu tiên.

“Papa. . . Con tìm được nhẫn của ba rồi!” Thang âm của Tiểu Bác cũng theo sau truyền vào.

Thang Duy Thạc cùng Hạ Vũ Tinh, cả hai người cùng quay đầu nhìn về phía cửa, chỉ thấy hai đứa con đều mang theo nước mắt mà chạy vào!

Nhạc Nhạc vừa bước vào thấy người bên cạnh mẹ, bỗng kêu lớn một tiếng “Papa. . . papa. . .”

Sau đó xoay đôi chân ngắn hướng Thang Duy Thạc mà chạy tới, úy khuất ôm lấy hân “Papa, Tiểu Bác kêu con là kẻ trộm!”

Một tiếng “papa” của Nhạc Nhạc không khỏi làm cho một người mẹ chưa kết hôn như Vũ Tinh giật mình mà ngượng ngùng. Mà cũng khiến cho hiệu trưởng cùng cô giáo ở đây choáng váng, miệng vì ngạc nhiên mà mở thật to.

Hạ Nhạc Nhạc vừa rồi kêu ai là papa chứ? Hiệu trưởng đẩy gọng kính lên mũi, đảo mắt nhìn quanh. Nhưng trong phòng chỉ có mỗi mình Thang tiên sinh là đàn ông, vậy. . . vậy không phải vừa rồi Nhạc Nhạc kêu Thang tiên sinh là papa sao?

Nói cách khác. . . nói đúng hơn là Tiểu Bác cùng Hạ Nhạc Nhạc có cùng papa?

Thang Duy Thạc thuận thế ôm lấy con gái, lau quệt nước mắt trên mặt nó “Nhạc Nhạc ngoan, Nhạc Nhạc ngoan!”

“Nhạc Nhạc không phải kẻ trộm, cái vòng đẹp kia là của Nhạc Nhạc, lúc trước Nhạc Nhạc chơi không cẩn thận làm đánh rơi dưới sàn, hôm bữa Nhạc Nhạc giúp mẹ quét rác mới tìm được nó dưới sàn!” Nhạc Nhạc khóc thì khóc, nhưng mồm miệng vẫn nhanh đem chuyện kể rõ ràng.

“Cái vòng đẹp nào?”

“Cái vòng đẹp nào?”

Thang Duy Thạc cùng Hạ Vũ Tinh đồng thời hỏi, cái vòng đẹp sao lại gây ra chuyện lớn chứ?

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 92: Tin tức chết người

Edit: nhuquynh91

“Mặt trên của cái vòng sáng lên màu lam rất đẹp!” Nhạc Nhạc lau nước mắt, tả lại vẻ đẹp của cái vòng đẹp.

“Màu lam, sáng lên?” Vũ Tinh tự mình hình dung cái vòng đẹp, lập tức giật mình há hốc miệng! Chẳng lẽ con gái nói cái vòng đẹp là. . . Là của hân. . . .

Tiểu Bác đứng trên mặt đất, buồn bực nhìn papa đang ôm Nhạc Nhạc “Mây đồ là đồ ngu ngốc, cái kia đâu phải là cái vòng đẹp, mà là nhẫn!”

“Không phải, đó là cái vòng đẹp, nếu là nhẫn thì phải tinh tế chứ, giống như mẹ có vậy, còn cái kia rất thô nên là cái vòng đẹp!” Nhạc Nhạc không phục cãi lại, có papa ở đây không có gì phải sợ nó.

Lúc này, hiệu trưởng đem chiếc nhẫn ra, không biết là có nên đưa cho papa của bé trai hay không, hay là nên đưa cho mẹ của bé gái. Thật ra đưa cho ai thì cũng giống nhau, nhưng là bây giờ thì nên đưa cho ai đây? Mà cũng không cần phải suy nghĩ nhiều, vì chiếc nhẫn đã chỉ rõ chủ của nó.

Thang Duy Thạc cảm thấy rất có lỗi nhìn Vũ Tinh một cái, là hân đã sai rồi, lúc trước hân nghĩ cô là tham tiền, cố ý không đưa nhẫn cho hân.

Haizz. . thì ra là do tiểu bảo bối đáng yêu của hân gây chuyện nhiều loạn.

Ha ha, bảo bối của hân đúng là đáng yêu đến chịu không được, nó thế nhưng lại coi chiếc nhẫn trị giá trăm vạn là một chiếc vòng đẹp để chơi đùa!

Ngồi bên cạnh Thang Duy Thạc, Tiểu Bác tức giận nhìn chăm chăm vào hai mẹ con ngồi đối diện, đặc biệt là con nhỏ ngu ngốc đang khóc kia.

Nhạc Nhạc thấy Tiểu Bắc nhìn chăm chăm vào mình, cũng cố lấy dũng khí mà nhìn lại nó.

Nhưng, nhưng cảm thấy giống như mình vẫn bị hấn trừng. Nhạc Nhạc cầm lấy cái bánh trên bàn, hướng mặt Tiểu Bắc mà ném tới.

Mà một đứa trẻ mới bốn tuổi, đương nhiên phản ứng lại sẽ chậm, nên cái bánh kia mang theo sốt cà chua văng vào mắt Tiểu Bắc.

“Ồ....” lần này người khóc đã đổi thành Tiểu Bắc, chỉ thấy nước mắt không ngừng chảy ra.

Thang Duy Thạc lập tức nâng khuôn mặt con lên, sau đó mãnh liệt thổi vào mắt nó.

Mà Tiểu bắc đã nhắm chặt mắt lại, nước mắt không ngừng mà chảy ra “Tiểu Bắc, mở mắt ra cho papa nhìn xem thử nào!”

Nhạc Nhạc giống như biết mình gặp rắc rối, im lặng ngồi trên ghế mình, cúi đầu cắn cái hamburger còn lại.

Vũ Tinh cũng không biết nói gì với con gái mình, chỉ có thể đứng lên để đi xem Tiểu Bắc, nhẹ nhàng nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của nó lên thổi thổi, xoa mắt Tiểu Bắc “Tiểu Bắc, thử mở mắt ra, cho đi nhìn xem một chút!”

Nước mắt đang ràn rụa chảy ra, nhưng khi nghe lời trấn an của dì, từ từ mở hai mắt ra.

Nhìn thấy mắt Tiểu Bắc không có vấn đề gì, Vũ Tinh mới thở phào nhẹ nhõm, cúi đầu dùng sức mà hôn lên mặt của Tiểu Bắc “Tiểu Bắc tuyệt nhất, Tiểu Bắc của dì là đứa trẻ dũng cảm và kiên cường nhất!”

Thang Duy Thạc neho hai mắt lại có chút kích động nhìn chăm chăm Vũ Tinh, không biết vì sao, hẳn cảm thấy biểu tình lo lắng của Vũ Tinh, có chút hơi khác thường.

Tuy rằng Tiểu Bắc là đứa trẻ cực kì đáng yêu, tuy rằng Tiểu bắc được coi là cháu bên ngoại của cô, nhưng giờ khắc này, cô cũng không tránh khỏi rất lo lắng.

Hay là....

Hay là cô không giống như lời của mình nói, không muốn cùng hấn có một chút dây dưa?

Hay là cô muốn thay thế vị trí của Hoàng Vũ Hân, làm mẹ Tiểu bắc, làm vợ của hấn?

Suy nghĩ đến đây, Thang Duy Thạc trong lòng có một nỗi hưng phấn rất lớn!

Thật ra như vậy là tốt nhất, dù sao hấn cũng đã ly hôn, hơn nữa hấn với cô còn có Nhạc Nhạc. Bọn họ có trách nhiệm cho Nhạc Nhạc một gia đình đầy đủ, một thân phận hợp pháp!

Còn có một điều trọng yếu hơn là, cô vô cùng xứng đáng với cái vị trí làm mẹ này, nhất định cô sẽ đối xử tử tế với Tiểu Bắc! Tiểu Bắc dùng sức ôm lấy Vũ Tinh, thân thể nhỏ nhắn cô ý dán vào người cô “Dì, dì!”

Nhìn thấy Tiểu Bắc như thế dựa sát vào mình, Vũ Tinh nhin không được ôm chặt lấy Tiểu Bắc “Tiểu Bắc, Tiểu Bắc phải là cục cưng hiểu biết nhất, được không?”

“Tiểu Bắc là cục cưng có hiểu biết nhất, cũng là cục cưng thông minh nhất!” Tiểu bắc mở ra bàn tay nhỏ bé, sau đó vỗ thật mạnh vào hai bàn tay mình....

Nhìn thấy động tác đáng yêu của Tiểu Bắc, Vũ Tinh không nhin được mà nở nụ cười.

Thang Duy Thạc không làm gián đoạn cô cùng Tiểu Bắc bày tỏ tình cảm, chỉ ngồi một bên mà nhìn!

Nhạc Nhạc nhìn mẹ, lại quay lại nhìn papa, bỗng cảm thấy rất ủy khuất, ánh mắt của cả hai người không đặt trên người mình, mà đều nhìn tên kia! Hơn nữa nhìn thấy mẹ đang dùng sức mà ôm chặt lấy Tiểu Bắc, nó càng thêm tức giận, càng thêm ủy khuất.

Đang lúc miệng nó mím thành một đường mỏng thẳng tắp, trong đôi mắt to đã muốn lưu lại nước mắt...

“Nhạc Nhạc, đại bảo bối, con làm sao vậy? Đừng khóc nha!” Thang Duy Thạc nhìn thấy đáng về con gái, cũng hiểu được đó là ghen tị!

“Papa....” Nhạc Nhạc giương bàn tay bé nhỏ, ý bảo papa ôm mình!

“A... Đây không phải là tổng giám đốc Thang sao?Oa.... tổng giám đốc Thang cùng phu nhân mang theo các con đi ăn cơm sao?” chàng trai một tay đang cầm máy ảnh kĩ thuật số, không cần Thang Duy Thạc đồng ý, bắt đầu chụp ảnh.

Tiếp theo một đám chó săn không biết từ đâu chen chúc mà ra, bao quanh bọn họ, mà lần này các máy ảnh đều hướng vào hai đứa trẻ và một người phụ nữ thoạt nhìn thật bình thường.

“A... người phụ nữ này không phải là người đã đánh Kì Kì ở buổi triển lãm sao?” Một thanh âm đột nhiên vang lên.

Thang Duy Thạc ôm Nhạc Nhạc, Vũ Tinh ôm Tiểu Bắc đột phá vòng vây, hướng về phía cửa mà chạy...

“A... Vũ Tinh, chị nổi tiếng rồi nha, chị rất lợi hại a, chỉ có vài giờ đã trở nên hot trên internet rồi!” Nguyên Nguyên từ trong phòng chạy ra, la lớn với Vũ Tinh vừa mới bước vào cửa.

Vũ Tinh nhìn Nguyên Nguyên không hiểu, sau đó chụp được cái mông nhỏ của con gái “Nhạc Nhạc, đổi giày đi!”

Nguyên Nguyên thật hưng phấn kéo Vũ Tinh đến phòng mình, sau đó chỉ vào màn hình vi tính “Chị tự mình xem đi!”

Chỉ thấy trên màn hình toàn tin về Thang Duy Thạc, Thang Duy Thạc cùng Kì Kì, Thang Duy Thạc cùng với nhân viên làm móng, Thang Duy Thạc cùng với gay Athena... Cứ như vậy, tin về hắn chiếm đầy trên internet...

Hơn nữa không biết ai lợi hại như vậy đã điều tra ra được chi tiết về một người làm móng nhỏ như cô.

Trời ạ, hơn nữa còn đem tiểu sử của cô từ trung học cho đến hiện tại, toàn bộ đều đem đưa lên mạng. Đương nhiên bao gồm luôn cả việc cô nộp đơn vào trường T, rồi bị bắt buộc phải bỏ học. Năm mười tám tuổi trở thành tình nhân của Thang Duy Thạc, cô phá thai hai lần, sinh hạ con gái ở bệnh viện nào, còn có... còn có chuyện cô là chị của vợ trước của Thang Duy Thạc.

Vũ Tinh khiếp sợ nhìn loạt tin tức, cô cảm thấy giống như trong cơ thể mình đang bị lửa giận thiêu đốt “Đáng chết, đáng chết, ai lại ghê tởm đến độ đem toàn bộ lý lịch của chị đào ra chứ?”

“Vũ Tinh, chị bình tĩnh một chút. Bây giờ bọn người trên internet tìm tòi rất lợi hại, bọn chúng là chó săn mà!”

“Thật ra việc này không phải là trọng yếu, dựa vào xu hướng hiện nay, em nói cho chị biết, hôm nay chị rất hot đó, còn hot hơn cả ngôi sao gì đó nữa!” Nguyên Nguyên so với cô lạc quan hơn rất nhiều, mang theo nụ cười thật tươi mà phân tích cho cô hiểu.

“Cái này gọi là đề tiếng xấu muôn đời, hot? Loại hot này không ai muốn cả!” Vũ Tinh tức giận đến khóc rống lên, cô rất sợ, cô sợ tất cả, sợ mọi người đều chê trách.

“Nguyên Nguyên, chị không phải là một người phụ nữ hư, em biết không! Chị cũng hiểu là phải giữ mình trong sạch, nếu chị có lựa chọn nào khác, chị nhất định sẽ không bán rẻ mình! Mười tám tuổi, mười tám tuổi, đó là con ác mộng của chị! Nguyên Nguyên, lúc em mười tám tuổi, em trong mắt vẫn là bảo bối nhỏ của cha mẹ đúng không? Nhưng chị mười tám tuổi, đã bị bắt buộc phải làm người lớn, gánh vác tất cả các việc trong nhà. Mười tám tuổi, chị ở trong mắt hắn là người phụ nữ ham giàu sang!” Vũ Tinh đau đớn khóc, nước mắt không ngừng chảy xuống.

Nhìn Vũ Tinh như vậy, Nguyên Nguyên vừa rồi đang hưng phấn đã bị hoàn toàn dập tắt mà cũng cảm thấy đau lòng cho Vũ Tinh

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 93: Quý trọng công việc

Edit: nhuquynh91

Sáng sớm hôm sau, Vũ Tinh vừa thức dậy, nhẹ nhàng xoa xoa hai mắt, thế nhưng lại phát hiện bên khóe mắt vẫn còn mang theo chút ẩm của nước mắt!

Làm bất cứ chuyện gì đều phải làm đến nơi đến chốn, đây là nguyên tắc của cô, cho nên vì “Hoa Kì” chưa gọi điện cho cô, thì hôm nay cô cũng phải đi làm! Mặc dù hai mắt còn sưng đỏ, nhưng cô vẫn làm một bữa sáng thật ngon, phục vụ thật no cho bụng mình!

Tiếp theo là đưa con gái đến vườn trẻ, hôm nay Vũ Tinh cố ý đi thật chậm, đứng ở cửa vườn trẻ thật lâu, cho tới khi gần tới chín giờ cô mới hướng về phía “Hoa Kì” cách đó không xa mà đi đến...

Đi vào “Hoa Kì”, trong lòng Vũ Tinh vô cùng lo lắng và khổ sở, cô mím môi môi đỏ mọng lưu luyến nhìn mỗi một chỗ của nơi này. Cô rất thích nơi đây, cô làm việc ở đây rất vui vẻ, hơn nữa còn học được rất nhiều điều. Nhưng bây giờ phải ra đi, cô thật rất khổ sở, rất luyến tiếc!

“Haizz... thì ra cô ta cùng Thang Duy Thạc có quan hệ với nhau nha, đúng là rất khó tin!”

“Đúng vậy nha, thoát nhìn rất hiền nha, không giống như loại người như vậy!”

“Haizz...không đúng, con người không thể chỉ nhìn qua hình dáng bên ngoài được nha! Chị xem cô ta đáng vẻ rất hiền, có thể nào là người đánh nhau đâu? Nhưng ngày hôm qua, cô ta trước mặt truyền thông đã dọa Kì Kì một trận nha!”

Vài cô người mẫu ngồi sau lưng Vũ Tình khe khẽ nói nhỏ, điều này khiến Vũ Tình tương đối khó xử!

Cô cúi đầu bước nhanh hơn, sau đó nhanh chóng bước vào thang máy.

Nhìn thấy Vũ Tình đi vào, Athena lập tức xoay người ra nghênh đón “Summer thật là rất đáng yêu, rất đẹp nha!”

Vũ Tình không thêm để ý đến lời khen của hân, đem hộp cơm đặt trên bàn, sau đó xoay người ngồi lên ghế!

Athena chạy nhanh lại mở hộp cơm ra, sau đó không để ý đến hình tượng là găm lấy găm để. Khi ăn xong cái bánh ngô cuối cùng, hân thật bất lịch sự đánh một tiếng “Ợ.....Summer làm cái gì ăn cung ngon hết nha, Summer là tốt nhất, tôi cứ nghĩ sáng nay cô sẽ không mang bữa sáng cho tôi chứ!”

“Quên đi, tôi cũng chỉ có thể mang bữa sáng hôm nay nữa cho anh thôi! Tôi lập tức sẽ chạy lấy người!” Vũ Tình cúi đầu, khổ sở nói!

“Chạy lấy người? Sao, bây giờ đã hot rồi, nên kiêu ngạo sao?” Athena trêu ghẹo nói, khoe miệng lộ ra một nụ cười!

Vũ Tình thật không thể hiểu được Athena mà cũng nói như vậy với cô, cô chu đôi môi đỏ mọng nói “Tôi không phải hot, mà là thôi! Tại sao ai cũng nói tôi hot hết vậy?”

Nhìn đáng vẻ đau đớn của cô, Athena lại không nhìn được tiếp tục ức hiếp một chút “Ha ha, đồ nhà quê, thật không ngờ năm cô mười tám tuổi đã bắt đầu đi theo tổng giám đốc Thang!”

“Anh không cần phải nói chuyện này, tôi không muốn nghe!” Cô ngẩng đầu kêu lên một cách giận dữ.

Gương mặt xinh đẹp của Athena bày ra một vẻ yêu mị. Mà cái loại đáng vẻ này giống như khắp thiên hạ hân là người đẹp nhất vậy “Hey, nói thật đi, sao cô không đem hân mà trời lại? Tại sao lại làm cho hân chạy mất, còn lấy em gái cô làm vợ nữa?”

Cái người phụ nữ Hoàng Vũ Hân kia thật đúng là giả dối, đúng là cao thủ diễn trò, nếu cho cô ta làm diễn viên thì nhất định sẽ giành được giải vòng nguyệt quế!

“Không nên hỏi, tôi không muốn nói về vấn đề này!” Vũ Tình che tai lại, giống như chỉ cần như vậy, lòng của cô sẽ không loạn, tâm sẽ không đau!

“Cô nha, cô thua là do cô quá thiện lương! Nếu lúc ấy cô nói cho tôi biết....Thang Duy Thạc. Cô không phải là một người phụ nữ ham giàu sang, mà làm tất cả là vì người nhà mình. Hôn nữa Hoàng Vũ Hân là em gái cô, là do cô dùng thân thể để đổi lấy tiền, cho cô ta hoàn thành đại học, thì có lẽ vận mệnh của cô bây giờ sẽ không như thế!” thật nguy hiểm, thiếu chút nữa là nói ra!

“Không phải, tôi đã hỏi anh ta, anh ta nói cho dù lúc ấy có biết điều đó, anh ta vẫn sẽ lựa chọn cưới em gái tôi!” Nói đến việc này, Vũ Tình đau đớn chảy ra nước mắt.

Hân cưới em gái cô, trở thành em rể của mình. Đây chính là nỗi đau của cô, không thể dứt được!

“Đây là do cô nói trẻ, ai cũng không muốn mình phải hối hận. Hôn nữa một người kiêu ngạo như Thang Duy Thạc, đánh chết anh ta, anh ta cũng không chịu thừa nhận mình đã phạm sai lầm!” Athena híp mắt nói, giọng nói giống như là rất quen thuộc với Thang Duy Thạc vậy.

“Bây giờ có nói gì thì cũng đã trễ, đều là nếu nếu, rất nhiều nếu không dùng được!” Vũ Tình hai tay che mặt đè nén lại cảm xúc, bây giờ càng khiến cô khổ sở hơn là công việc của cô phải vứt bỏ nha!

Nhìn cô đau lòng như vậy, coi như được rồi, hân liền nói đến chuyện khác “Đúng rồi, cô bị công ty nào lấy đi vậy?”

“Bị công ty nào lấy đi?” Hai chữ “lấy đi” kia, cô nói rất lớn.

“Chẳng lẽ không đúng sao? Cô bây giờ thật hot mà, phải có rất nhiều công ty gọi điện mời cô làm chứ?Nào, nói cho tôi nghe, bọn họ đưa ra điều kiện gì cho cô!” Athena chớp mắt, tỏ ra đáng vẻ “Tham lam”.

“Không ai mời cả, nhưng tôi phải ăn cơm chứ! Đều là do anh làm hại cả, nếu không phải do anh lôi kéo tôi tiếp cận anh ta, tôi như thế nào sẽ lọt vào mắt truyền thông, rồi sau đó còn tức giận mà đánh Kì Kì, bây giờ thì tôi phải chết đói!”

“Ha ha, lát nữa cô không cần phải cảm ơn tôi nha! Ha ha, chỉ cần tiếp tục cung cấp bữa sáng cho tôi là được rồi!” Hân thần bí nói.

Vũ Tình thiếu chút nữa bị sự lạc quan của hân làm cho tức chết, bữa sáng?Cảm tạ? “Nếu tôi và con gái mình không có cơm ăn, chúng tôi sẽ đi tìm anh, ăn của anh, uống của anh!”

“Được rồi nha, tôi vô cùng nguyện ý nha, hôm nay cô liền cùng con gái đến nhà tôi đi! Nhà tôi đã lâu rồi không có người quét dọn nha! Nhưng, không vấn đề gì, tôi bây giờ sẽ đổi một chỗ ở mới, bây giờ bắt đầu tìm người quét dọn!” Athena xoa hai tay vào nhau, bắt đầu kế hoạch!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 94: Ai gọi điện đến

Dịch: Shu

“Athena, Summer, các cô đều ở đây, giám đốc Đỗ cho mời, các cô mau đi đi!” lúc này Lily tươi cười đi đến nói.

Vũ Tinh nghe xong câu nói này biết vận hạn đã đến rồi.

Sắc mặt cô trắng bệch, hướng cửa lớn đi đến, giống như anh dừng hi sinh.

Athena cũng giống cô, trên mặt mỉm cười đầy tự tin, tư thế đi như phụ nữ thời xưa.

“Hai người ngồi xuống đi!” Tuổi chừng hơn 40, giám đốc Đỗ có khí chất cao quý uy nghiêm. Cô đứng trước mặt ông không thể không có chút khản trương.

Vũ Tinh nuốt nước miếng đầy khó khăn, Athena cố gắng mỉm cười.

“Tôi nói ngắn gọn thôi vì công việc còn rất nhiều.” giám đốc Đỗ vẫn giữ bộ mặt nghiêm túc nói: “sáng nay trên thông báo sẽ tăng cho hai người 10% tiền lương.”

Đang lo lắng chờ đợi, Vũ Tinh giật mình. Cái gì? Tăng lương? Đáng chết, chẳng lẽ đêm qua cô nghỉ ngơi không tốt nên bây giờ nghe nhầm?

“Cô Vũ Tinh thấy thế nào?” Chờ một hồi không thấy Vũ Tinh đáp lời, giám đốc Đỗ lớn tiếng hỏi.

“Không có...Không có ý kiến!” Vũ Tinh vội lắc đầu lại nhìn biểu tình của Athena, cô rút cuộc có thể khẳng định mình không bị sao!

Ngồi trên ghế một giờ Vũ Tinh vẫn không nhúc nhích. Thật sự không thể hiểu? Không phải đều là tin tức xấu bất lợi, sao cô lại không bị làm sao, ngược lại còn tăng lương?

“Bố già Hương không phải tỏ ra hiểu biết sao? Mau tới cảm tạ tôi đi!” Athena cố gắng dọa cô.

Vũ Tinh nghĩ đi nghĩ lại chuyện nhìn thấy hấn, sau đó rất lâu mới hiểu được, thì ra hết thảy đều là cố ý! “Thang Duy Thạc cố ý tạo ra chuyện để hấp dẫn truyền thông?”

“Ai! Cô đúng là chậm chạp, đến giờ mới hiểu được. Hấn thật là hết cách mà.” Có điều Thang Duy Thạc đột nhiên hôn cô cũng không ngoài dự kiến.

Nghe được câu này của hấn, mặt Vũ Tinh lại ửng đỏ. Sợ hấn tiếp tục nói nên cô cố ý ngắt lời. “Lời đồn hiện tại có thể làm người ta chết thảm nhưng cũng có thể làm người ta trong nháy mắt có được thành công.”

“Đương nhiên, nếu không cô không thấy có rất nhiều người mẫu hay minh tinh rơi vào các ngõ cụt, sau đó bị rớt giá thảm hại đó sao?”

“Là như vậy? Nhưng tôi tình nguyện không cần, tôi không thích như vậy!” Cô vẫn thấy rất khó chịu.

Trong lúc này một khúc nhạc vang lên đánh chạn ngang cuộc đối thoại của bọn họ.

Lại chuyện gì đây! Athena ấn điện thoại, làm ra vẻ ghé tòm cái loại âm thanh réo rất này.

“Anh đứng đắn chút cho tôi. Hiện tại anh đã nổi tiếng rồi. Ba nhìn thấy cái bộ dạng quý của anh vô cùng tức giận nên sai tôi báo cho anh buổi tối hôm nay phải quay về nhà!” Âm thanh từ đầu bên kia điện thoại vô cùng lạnh khốc, bên trong đúng là phiền chán.

“Đừng mà, tối nay người ta còn có chuyện.” Hấn vẫn dùng cái loại quái điệu (giọng điệu kì quái) này. “Hôm nay người ta còn phải cùng tiểu phách đáng của người ta đi ăn mừng tăng lương nữa.”

“Nói cho anh biết anh nên thành thật một chút, nếu không tiền tiêu vặt tháng này sẽ không có đâu.” Đối phương uy hiếp nói.

“Như vậy sao được. Nói cho bà, nếu đúng hạn không cấp tiền tiêu vặt cho tôi, tôi đây liền tiếp tục đối nghịch với bà!” Hấn cũng không phải dễ bị dọa. Ha ha, hấn cũng không phải diễn vai trên chộc đâu.

“Tôi nói cho ba anh hạn cho anh hôm nay phải quay về nhà. Hơn nữa anh ăn mặc nghiêm chỉnh cho tôi, đừng biến thành cái dạng bất nam bất nữ.”

“Anh nói xấu tôi? Tốt lắm, chúng ta không cần nói nữa. Những gì anh nói cũng nghe rồi. Chào!” Nói xong hắn không nề tình trực tiếp cắt đứt điện thoại.

Bỏ điện thoại xuống, Athena đắm chiêu nhìn Vũ Tinh. Ha ha, hắn giống như chiêm ngưỡng trò chơi a!

“Này! Anh nhìn tôi làm cái gì?”

“Vũ Tinh, cô không phải bạn tốt của tôi sao? Đồng bọn tốt?” Hắn đột nhiên về mặt thống khổ, đôi mắt to xinh đẹp lộ ra vài giọt nước mắt.

“Athena, anh sao lại khóc? Gặp phải chuyện gì?” Vũ Tinh quan tâm hỏi.

Trong ánh mắt Athena lóe lên tia hài hước, nhưng Vũ Tinh đơn thuần căn bản không phát hiện ra. “Vũ Tinh, cô cũng biết tôi thích đàn ông, nhưng người nhà tôi lại muốn tôi tìm bạn gái kết hôn.” Hắn muốn nói lại thời, ra về thống khổ.

“Chuyện này làm sao bây giờ? Để tôi cùng anh, gặp ba mẹ anh nói cho rõ nha?” Cô ngốc nghếch hồ hồ hỏi. Trước đây trong cuộc sống của cô chưa từng gặp qua người như vậy, cho nên cũng không biết hắn phải làm thế nào.

“Thôi, Vũ Tinh, nếu cô thực sự muốn giúp tôi vậy giả làm bạn gái tôi được không? Chỉ cần về nhà ứng phó với ba mẹ tôi một chút là OK!” Hắn cố gắng không chế nụ cười xấu xa.

“Chuyện này không phải là lừa gạt sao? Tôi cũng không dám đối diện với họ, tôi sợ lắm! Tôi muốn giúp anh nhưng lòng có thừa mà lực không đủ.”

“Vũ Tinh, tôi van cầu cô, chỉ nhìn mặt một cái, sau đó tôi sẽ tìm cơ hội rời đi. Như vậy không cần đến nửa giờ tôi sẽ đưa cô đi.” Hắn lôi kéo tay cô làm cô loạng choạng.

“Không được, anh đừng làm khó tôi.” Vũ Tinh vẫn lắc đầu, giả mạo bạn gái đi lừa bịp trên, chuyện này rất hoang đường.

Athena khóc rống lên, nước mắt chảy xuống. “Được, tôi chỉ có thể chết, không thể sống nữa. Cha mẹ không thể hiểu cho tôi, bạn bè không quan tâm đến tôi. Tôi, tôi sống còn ý nghĩa gì? Không bằng chết sớm một chút, chết đi sau đó gửi hồn người sống kiếp sau phải là một phụ nữ đích thực.”

Nghe được hắn nói như vậy, Vũ Tinh rút cuộc không thể nói lời từ chối.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 95: Làm giả gạt người

“Athena, tôi không muốn vào, tôi không vào đâu!” Vũ Tinh hôm nay ăn mặc khá thanh tú, một thân váy trắng cổ viền màu thủy lam, chân đi xăng đan.

Cách ăn mặc này làm cho cô trẻ ra rất nhiều, thoát nhìn như cô gái mới học đại học!

Gặp trường bối đương nhiên không thể quá mức khoa trương, như vậy. Chính mình cũng thấy không được tự nhiên.

Biểu tình của Vũ Tinh là khó xử cùng sợ hãi. Chính cô có thể cảm thấy tay của mình vô cùng lạnh lẽo.

Đây chính là giả tạo gạt người! Cô thấy hối hận, vì cái gì lúc ấy mình lại mê mẩn đáp ứng hắn.

Hôm nay Athena khôi phục đáng về 'đàn Ông, một thân y phục màu nâu nhạt, dưới chân đi giày thể thao, làm cho hắn toàn thể xem như tuổi trẻ có khí chất, hoàn toàn không có vẻ gì là nam nữ bất phân a!

Không biết vì cái gì nhìn hắn xóa lóp trang điểm trên mặt lại thấy có vài phần quen mắt. Rất giống một người nhưng là giống ai? 'om Athena thấy cô lùi bước không khỏi chau mày. “Không vào? Sao có thể như vậy chứ? Vũ Tinh, cô làm người tốt thì làm đến cùng đi, nếu không, nếu không tôi thực sự không thể sống nữa.” Athena vô đầu bút tóc, mặt biểu tình đầy thống khổ không chịu nói.

Vũ Tinh nhìn hắn khó xử liền dùng lời Biệt cô lại mê mẩn, Athena tiên biểu diễn thêm một chút. “Quên đi, Vũ Tinh, cô có tâm giúp tôi tôi đã vô cùng cảm kích. Tôi lái xe đưa cô về nhà. Vũ Tinh, hi vọng cô sau này có thể phát triển tốt.”

Nói đến đây hắn đột nhiên cúi đầu phát ra tiếng nghẹn ngào. “Vũ Tinh, ngày này sang rã rồi eo nhớ nhớ đến tôi” >l, 'l vvo, 'í p^ess.cMn “Thôi đi, tôi đi là được phải không?” Vũ Tinh buồn bực nói sau đó hướng tới phía trước đi đến.

Sau đó cô mới chú ý, Athena đưa cô tới một nơi giống như, hình như là một nơi siêu cấp sang trọng a!

Này! Đây đúng là một khu biệt thự cao cấp, hơn nữa làm cho ^90 càng giật mình,, người này đúng là ở khu biệt thự sang trọng nhất Đài Bắc hiện nay.

“Athena, nhà anh thật sự ở đây sao? Anh có đi nhầm không?” Cô nghi hoặc nhìn hần hỏi, trong giọng điệu có chút không tin.

Athena không trả lời vấn đề của cô, chỉ nhún nhún vai kéo tay Vũ Tinh hướng cửa lớn đi đến.

Khi bọn họ tiện vào một cái đại sảnh siêu cấp sa hoa^tất cả nghi vấn của Vũ Tinh đều không còn nữa. Cô có thể khẳng định nơi này tuyệt đối là nhà Athena.

Nhà Athena có tiền như vậy làm cho Vũ Tinh thực giật mình. Nhưng càng làm cho cô giật mình chính là cô. . . cô... cô nhìn thấy một người không nên xuất hiện ở đây.

Hần... hần... hần sao lại ở trong nhà Athena, hơn nữa hần dường như cũng rất quen thuộc nơi này, tư thế chân bắt chéo ngồi ở trên sofa đọc báo.

Lúc này Vũ Tinh khẩn trương đến quên cả hô hấp', trong não hoàn toàn trống rỗng. " "•001

zo m

“Thằng nhóc đáng chết, cậu cuối cùng cũng dẫn xác về rồi.” Ngồi dài trên sofa là người nhà Thang gia. Thang Hằng trừng mắt liếc đứa con một cái, sau đó nhìn đến cô gái phía sau hân hoan tức giận thoáng chốc dịu đi một chút.

Mà ngồi ở một chỗ sofa khác là Mỹ phụ, lập tức đứng lên ôm chặt lấy con trai. “Á, con chời cùng cũng trở lại! mẹ rất nhớ con? mau để mẹ nhìn xem gần đây con có gầy đi không?” Athena mỉm cười bất cần đời hướng cha đang ngồi trên sofa chào hỏi, sau đó hôn lên mặt mẹ. “Mẹ, con gần đây đang béo lên nhiều, còn đang định giảm béo.”

Ti mi đánh giá đứa con một lúc, má Thang yên tâm gật đầu. Thật ra cũng có béo lên.

■‘Ai,có thể không béo sao? Tái nấu nướng của bạn gái con phi thường tốt luôn làm con muốn ăn nhiều.” Hần oán hận đồng thời kéo Vũ Tinh ra phía trước mình.

“Ba, mẹ, đây là bạn gái con, Hạ Vũ Tinh. Hai người có thể gọi cô ấy là Tinh Tinh, con đều gọi cô ấy như vậy.” Athena cố ý lớn tiếng như nói cho người nào đó nghe!V• *dp»*esr...-om

Hạ Vũ Tinh? Thang Duy Thạc buông tờ báo trên tay xuống, ánh mắt lợi hại hướng vào thân ảnh tinh tế ở giữa đại sảnh.

Thân thể sớm cứng nhắc của cô chậm vài giây mới có phản ứng, xấu hổ chào hỏi: “Con chào bác trai, bác gái.”

Đúng lúc tạm mắt của cô chạm đến một đôi mắt sâu tran ngập phần nộ liền lập tức thu hồi ánh mắt sang chỗ khác.

“Ah, đúng rồi, Vũ Tinh, kia là anh trai anh.” Athena túm lấy bàn tay bé nhỏ của Vũ Tinh làm cho cô nhìn người đang ngồi trên sofa. Nháy mắt trong đầu cô lóe lên vô số nghi vấn. Thang Duy Thạc là anh trai Athena?

Nhìn thấy I vềHnătvkinh I ngạc 'Của cô,-' Athena mỉm cười nói : “Về sau tôi sẽ giải thích cho

CO.

Lúc này Má Thang bắt đầu nhiệt tình đón tiếp Vũ Tinh. “Đến bên này ngồi đi.” Con trai của bà có thể đứng đắn tìm bạn gái thật sự làm cho tâm lý đè nặng của bà có thể buông lỏng một chút.

Vũ I-Tinh khẩn trương ngồi ở trên sofa, ánh mắt gắt gao nhìn Athena. Athena cô ý làm quá, nhìn về phía anh mình.

“Anh, hôm nay không vội chuyện công ty, lại về nhà sao?” Thang Duy Á chính là Athena, đang mỉm cười xinh đẹp, mắt to rất nhanh chớp chớp vài cái.

Thang Duy Thạc hung hăng nhìn chăm chăm em trai sau đó nghiêng răng nói: “Tôi hôm nay về bàn công chuyện với ba. ”

“anh làm việc' mấy hôm rồi? Hiện tại thời gian nghỉ ngơi đều bị anh lợi dụng đến bàn công chuyện. Haiz, anh thật đúng là đáng thương.” Hần dùng giọng điệu thành thoi nói xong câu kia kêu một cái oán giận.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 96: Câu hỏi ác ý

Dịch shu

“Cậu cũng biết tôi làm việc máy móc? Thang Duy Á, nếu cậu thực sự thông cảm với tôi, anh trai này mời cậu lập tức trở về công ty giúp tôi, cậu cũng nên gánh vác trách nhiệm chứ. Mà cậu suốt ngày ở bên ngoài vui chơi lộn xộn, biến mình thành dạng người không ra người, quỷ không ra quỷ.”Thang Duy Thạc thực sự là một anh trai uy nghiêm, giọng điệu cũng rất nghiêm túc.

“Anh, bạn gái em còn đang ở đây, anh cũng phải để cho em chút mặt mũi chứ.”Mặt Athena tối sầm liếc mắt nhìn Vũ Tinh một cái rồi đem ánh mắt chống đối anh trai.

“Muốn tôi cho cậu mặt mũi thì trở về công ty làm việc cho tốt, đừng làm công tử chơi bời nữa.” Thang Duy Thạc nhìn em một cái sau đó ánh mắt trực tiếp dừng trên người Vũ Tinh.

“Anh nói như vậy không đúng rồi. Em mỗi ngày đều cố gắng làm việc, giải thưởng cùng giấy chứng nhận chính là bằng chứng có hiệu lực nhất.” Thang Duy Á – Athena cũng không phục nói, hấn ghét nhất là bị anh trai cùng ba xem thường nghề nghiệp của hấn.

Dù sao đây cũng là sở thích của hấn, tại sao bọn họ lại đối xử không công bằng như thế.

Thang Duy Thạc không để ý đến em, khoe miệng mang theo nụ cười cứng nhắc đi đến bên Vũ Tinh.

Vũ Tinh nhìn thấy hấn đang tiến lại gần liền lập tức khẩn trương, tim đập loạn xạ liên hồi.

Lúc này cô dường như không thể hô hấp, cũng không thể nghe được câu hỏi của Thang phu nhân.

Thang Duy Thạc tự nhiên ngồi cách Vũ Tinh không xa trên sofa làm bộ như làm quen với cô: “Hạ tiểu thư, chào cô, tôi là anh trai của Thang Duy Á.”

Vũ Tinh cúi đầu không dám nhìn hấn nói: “Chào anh.”

“Hạ tiểu thư làm ở đâu? Mới nhìn có vẻ tuổi cô vẫn chưa nhiều?” Thang Duy Thạc không cần nghi hoặc của mẹ trực tiếp hỏi Vũ Tinh.

Chết tiệt, Thang Duy Thạc cách xa cô ra một chút, ngồi gần như vậy làm cái gì? Cô hiện tại chính là “bạn gái” của em trai hấn, hấn có nhất thiết phải nhiệt tình như vậy không? Lại còn hỏi tuổi cô. Năm 18 tuổi cô đã theo hấn, chẳng lẽ hấn còn không biết năm nay cô bao nhiêu tuổi?

Nín nhịn lại tức giận trong lòng, Vũ Tinh, mày không thể giống một học sinh tiểu học ngoan ngoãn trả lời hấn. “tôi là thợ làm móng, năm nay 27 tuổi.”

“Làm thợ làm móng?” Ngồi một bên Thang phu nhân giương giọng hỏi thoáng mang theo khinh thường.

Trong lòng không ngừng mắng Thang Duy Thạc, Vũ Tinh căn bản không chú ý tới giọng điệu của phu nhân.

Thang Duy Thạc nhìn mẹ hỏi Vũ Tinh :” Hạ tiểu thư làm công việc rất thời thượng, nhưng không có chút tri thức nào. Hạ tiểu thư, vậy không biết cô đã tốt nghiệp đại học nào?”

“Đúng, Hạ tiểu thư đã tốt nghiệp đại học nào vậy? Á Á nhà chúng ta cũng tốt nghiệp đại học mỹ thuật Hoàng gia Anh khoa tạo hình đó.”Thang phu nhân lập tức đem đứa con tốt nghiệp học viện ra trưng bày trước mắt để cô biết khó mà thôi lui.

Làm móng?Thợ làm móng? Cô cũng không hi vọng sau này làm con dâu của bà.

Cho dù là người ngốc đi nữa cũng nghe ra sự khinh rẻ trong tiếng nói của bà.

Mà bọn họ đánh trúng chỗ đau lòng của Vũ Tinh làm cô không thể mở miệng nói.

Trong mắt cô dâng lên một làn nước mắt u oán liếc mắt nhìn Thang Duy Thạc một cái.Mà Thang Duy Thạc nhìn thấy ánh mắt bối rối cùng đau khổ của cô đột nhiên thấy hối hận vì sao mình lại đưa ra vấn đề này. Đáng chết, hấn sao lại đau lòng, nhìn thấy cô đau khổ tim hấn cũng đau nhói.

Hấn ngồi trầm mặc không có nghĩa mọi người sẽ ngừng hỏi. Thang phu nhân ngồi một bên thấy Vũ Tinh không trả lời càng gắng hỏi :” Hạ tiểu thư, xin hỏi cô một chút, cô đã từng tốt nghiệp đại học chứ?”

Vũ Tinh cắn chặt môi khiếp đảm nhìn Thang phu nhân. “Cháu, cháu, ...”

“Ai da, các người đừng làm bạn gái của con sợ. Các người cứ vây quanh cùng nhau chất vấn cô ấy.Nói cho hai người biết, hai người dọa bạn gái con bỏ chạy, cả đời này con sẽ không lấy vợ, đến lúc ấy xem ai là người sốt ruột.”Athena vừa rồi đang bị phụ thân hỏi, đột nhiên hướng bọn họ đứng lên nói to.

Tiếng cảnh cáo của hấn làm Thang phu nhân lập tức dừng câu hỏi.“Đâu có, mẹ chỉ đối với Hạ tiểu thư có chút tò mò nên mới hỏi. Á Á, nếu con không muốn mẹ hỏi mẹ sẽ không hỏi nữa.”

“Hừ, bạn gái của con rất nhất gan, các người cũng đừng vì thế mà làm khó cô ấy.” Giọng điệu Thang Duy Á cũng thật mãnh liệt, căn bản mặc kệ cái gì mà trường bối thích hay không. Nhưng nói như vậy không phải là hấn vô phép vô tắc, không tôn trọng cha mẹ.

Mà Thang phu nhân sợ nhất chính là con trai nhỏ của bà. “Được, được, mẹ không hỏi, chúng ta đi ăn cơm thôi.”

Người nhà Thang gia không tham dự vào cuộc nói chuyện của bọn họ nhưng ngồi cách đó không xa xem kỹ bạn gái của con trai.

Thang Duy Á dùng kiểu coi mình là nhất để giải cứu cho Vũ Tinh.

“Ba!” Tiểu Bác đang chơi đùa trong vườn hoa, đôi chân ngắn cùn chạy vào.

Vũ Tinh nghe thấy tiếng của đứa bé, nhìn Thang Duy Thạc hơi co lại, liền quay đầu đi. Chỉ nhìn thấy bàn tay Tiểu Bác lấm lem, trên mặt đều là bùn đất, đôi giày nhỏ xinh cũng dính đầy đất. Tóm lại cục cưng xinh đẹp hiện tại biến thành con búp bê đất.

“Tiểu thiếu gia, đừng chạy kéo ngã, tôi mang cậu đi tắm rửa.” Lúc này người vú đầu hai thứ tóc tức giận chạy vào theo.

Đang nhìn đến các chủ nhân trong phòng, người giúp việc sợ đến mức té xỉu, không xong rồi, lần này nhất định sẽ bị mắng.

Bình thường các chủ nhân sẽ không có nhà, cũng không ở hết trong phòng khách, nhưng hiện tại sao lại tập trung đông đủ vậy?

Thang phu nhân nhìn cháu đích tôn của mình lại có bộ dạng như vậy liền tức giận nhìn người giúp việc quát :” Cô mang tiểu thiếu gia đi chơi ở đâu mà người toàn là đất thế này?”

“Tôi...tôi...tôi...” người giúp việc nói ba từ “tôi” liên tiếp mà vẫn không nói được câu kế tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 97: Trêu đùa ác ý

Trên người toàn là đất, Tiểu Bác căn bản không biết mình bẩn như thế nào mà theo thói quen chạy về phía bà nội. “ Bà nội! Bà nội! Con ôm một cái.”

Từ trước đến nay vốn thích sạch sẽ, Thang phu nhân vội vàng lùi ra phía sau mấy bước. “ Cục cưng, con đừng qua đây.”

Tiểu Bác nhìn bà nội, thấy bà xua tay với nó lại càng thích chí chạy về phía bà nội. “ Bà nội!”

“ Còn đứng đấy, cô nhanh đem tiểu thiếu gia lên phòng tắm rửa đi.” Thang phu nhân phát ra tiếng kêu bén nhọn không khống chế được, hướng tới người giúp việc quát lớn.

Người giúp việc lập tức chạy đến ôm lấy tiểu thiếu gia rồi đi, Tiểu Bác thông minh đúng thời điểm đôi chân ngắn lập tức nhảy qua. Nhìn thấy phía sau người giúp việc không bắt được mình thì đắc ý cười khanh khách.

Chỉ thấy trên mặt sàn trơn bóng in lại rất nhiều dấu chân. Thang Duy Á cười ha ha, còn Thang phu nhân thì thiếu điều muốn hét chói tai.

Thang Duy Thạc nhìn đứa con trai đầy đất bẩn thì nhủ mày thấp giọng nói :” Tiểu Bác, đừng chạy loạn nữa!”

Nghe được tiếng mắng của ba, Tiểu Bác quay đầu đi đến. “Ba!” đang nhìn ba nó nhìn thấy người ngồi cạnh ba, Tiểu Bác nghĩ ngợi một chút sau đó la lớn :” di!”

Vũ Tinh mỉm cười gạt đầu mấy cái chào hỏi với Tiểu Bác chào hỏi :” Tiểu Bác ngoan!”

Lúc này người giúp việc rốt cuộc cũng bắt được tên tiểu tử này. “ Tiểu thiếu gia, tôi mang cậu đi tắm sau đó ăn cơm.”

“ Di!” ở trong lòng người giúp việc Tiểu Bác còn quay đầu lại cười hi hi với Vũ Tinh.

“ Tiểu Bác biết cháu sao?” Thang phu nhân lập tức nghi hoặc mở miệng hỏi, cảm giác thấy có điểm không thích hợp nhưng không đứng chỗ nào lại không nói được.

Vũ Tinh xấu hổ ánh mắt không biết nhìn vào đâu, do dự nhìn Thang phu nhân rồi lại nhìn Thang Duy Á.

“ Ai da, không ăn cơm đâu! Người ta có đói đến sắp chết rồi, người quan trọng về nhà mà còn không cho ăn cơm, thật phiền chết đi được.” Thang Duy Á lần hai tỏ vẻ buồn bực mở miệng.

“Được rồi, chúng ta đi ăn cơm.” Thang phu nhân lập tức mở miệng rồi đi về phía nhà ăn.

Bữa tối này đối với Vũ Tinh mà nói quả thực là vô cùng đau khổ. Đầu tiên nói ăn cơm căn không nằm trong sự mong muốn của cô. Tiếp đến, trong bữa ăn cô cảm thấy rõ ràng là ba mẹ Thang Duy Á không thích mình. Điều này làm cô cảm thấy có chút mất mát trong lòng, thấy không được thoải mái.

Cô cũng cảm thấy chính mình thật khó hiểu, cô chỉ là một diễn viên đóng thế nguy trang làm bạn gái hèn thối, ba mẹ Thang Duy Á thích cô hay không có liên quan gì đến cô. Nhưng chính cô lại cảm thấy quá khổ sở muốn khóc lớn. Càng làm cho Vũ Tinh bối rối bất an chính là ánh mắt của Thang Duy Thạc vẫn đặt trên thân thể cô làm cho người cô khổ sở vạn vạ.

“Hạ tiểu thư, cô không thoải mái sao? Vì sao nhìn mặt cô lại đỏ như vậy?” Thang Duy Thạc đột nhiên lớn tiếng hỏi một câu làm mọi người trên bàn ăn hoảng sợ. Nhưng trong lúc đó Thang Duy Á lại mỉm cười. Ha ha, xem ra lão ca của hèn đạo hạnh rất nông, nhanh như vậy đã thiếu kiên nhẫn? Phải biết rằng hèn còn chưa diễn hết trò đâu.

Vũ Tinh trừng mắt nhìn Thang Duy Thạc, liếc mắt một cái trong ánh mắt không tự nhiên mang theo hai luồng tức giận. Cô không để ý đến hèn càng làm hèn muốn gây khó dễ cho cô. Nhưng hoàn cảnh hiện tại cũng không như cô mong muốn.

“Hạ tiểu thư, cô làm sao vậy? Chẳng lẽ thực sự không thoải mái? Lời của anh trai Duy Á chẳng lẽ cô không nghe thấy?” thật sự là không có giáo dục, đáng chết, vì sao con trai bà lại thích loại con gái sinh ra từ hạng dân nghèo chứ. Trước đó con trai lớn của bà đã bất chấp sự phản đối của gia đình để lấy cái gì mà cô gái tốt. Kết quả thì sao? Kết hôn không lâu hai người liền khắc khẩu không ngừng. Hơn nữa Hoàng Vũ Hân cũng không phải hạng đàn bà đứng đắn gì, cuối cùng cũng bị tóm ở trên giường. Thật sự là dọa người, nếu không phải bọn họ đem chuyện này giấu diếm thật kĩ thì Thang gia đã bị mất mặt từ lâu rồi.

Thế mà hiện tại con trai thứ của bà lại thích một nha đầu nghèo khổ. Càng tức giận là trong tên cô ta cũng có một chữ “Vũ”. Chẳng lẽ gia đình bà có duyên phận đặc biệt với tên “Vũ”. Không đúng, không phải duyên phận mà là nghiệt duyên.

Thang phu nhân chất vấn làm cho Vũ Tinh không thể ngẩng đầu lên. “Xin lỗi, cháu không nghe thấy.”

Thang Duy Thạc tỏ vẻ “anh trai” ôn nhu mỉm cười sau đó quan tâm lớn tiếng hỏi: “Hạ tiểu thư có phải rất mệt không? Hay là lên lầu nghỉ ngơi một chút đi, dù sao trong nhà cũng có rất nhiều phòng cho khách.”

Thang Duy Á cũng phụ họa theo: “Vũ Tinh, em mệt sao? Nếu em thấy không thoải mái thì lên lầu nghỉ một chút đi.”

“Không, em không sao đâu.” Cô liền lập tức cự tuyệt, loại tra tấn này nên nhanh chóng chấm dứt đi thôi. Phía sau, Tiểu Bác được tắm rửa sạch sẽ bị một người giúp việc toàn thân ướt đầm nước đi ra.

Thang Duy Á chợt phát ra tiếng cười khúc khích bất nhã. Hạ Vũ Tinh nhìn người giúp việc chật vật không nhìn được cũng gờm miệng mỉm cười. Xem ra Tiểu Bác đích thực không phải một tiểu ác ma bình thường, làm thế nào mà người giúp việc toàn thân ướt đầm nước thế kia.

“Phu nhân, để tiểu thiếu gia ăn cơm ở trong này không ạ?” Người giúp việc cẩn thận hỏi, cô hôm nay đã làm chuyện sai nên phải cẩn thận một chút.

“Ừ!” Thang phu nhân gật đầu, người giúp việc vội vã ôm tiểu tử quý kia ngồi xuống bên cạnh Vũ Tinh.

Tiểu Bác vào thời điểm nhìn thấy Vũ Tinh lập tức dang cánh tay ra: “Dì, dì ôm con, dì ôm con.”

Thang tiên sinh cùng Thang phu nhân ánh mắt một lần nữa lại tập trung trên người Vũ Tinh. Thang tiên sinh không lên tiếng bình tĩnh nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Vũ Tinh. Thang phu nhân lại không được lòng dạ thâm sâu như vậy, vô cùng nghi hoặc hỏi: “Tiểu Bác sao lại quen Hạ tiểu thư?”

Lại một lần bị nhắc đến tên làm Vũ Tinh khấn trương nhìn về phía Thang Duy Thạc. Còn Thang Duy Thạc lại tức giận phớt lờ, chờ câu trả lời của cô.

“Dì ôm con đi, ôm con đi, dì...” Tiểu Bác không để ý đến xung quanh cứ tiếp tục kêu lớn.

“Hạ tiểu thư, sao Tiểu Bác lại có vẻ thân quen với cô như vậy?” Thang phu nhân thật sự càng lúc càng hiểu kỳ, nguyên nhân gì mà bà thấy Hạ tiểu thư vô cùng khấn trương nhưng mặt lại đỏ bừng lên.

“Mẹ, Tiểu Bác biết tiểu Tinh Tinh của con cũng là bình thường!” Thang Duy Á nuốt nhanh miếng đồ ăn trong miệng xuống, nói thật tự nhiên. “Con chính là chú của Tiểu Bác, đương nhiên nó phải gặp qua tiểu Tinh Tinh của con rồi.”

Trước một câu “tiểu Tinh Tinh của con”, sau một câu “tiểu Tinh Tinh của con” làm cho Thang Duy Thạc trong lòng bùng lên lửa giận dữ đố kỵ. “Duy Á, tôi nhớ gần đây không hề gặp cậu, đừng nói là gặp qua cậu, sợ rằng cậu là ai Tiểu Bác cũng không biết.”

“Vậy sao? Anh, chắc là anh nhớ nhầm rồi, sao Tiểu Bác lại không nhớ em chứ.” Thang Duy Á không tin, nhìn đứa cháu nhỏ của mình ngoác ngoác. “Tiểu Bác, nhận ra chú không?”

Tiểu Bác nhìn hèn sau đó lắc đầu thật mạnh. “ba, dì, người này là ai?”

Một câu này của Tiểu Bác đủ làm cho Thang tiên sinh và Thang phu nhân hiểu ra, Tiểu Bác quen biết Vũ Tinh không phải vì cô là bạn gái của Duy Á.

“Đi ôm con một cái đi.” Tiểu Bác bắt đầu hướng về phía Vũ Tinh ra sức làm nũng. “Ôm con đi, đi.”

Thang Duy Thạc tươi cười, trong bụng vô cùng đắc ý chờ xem màn kịch vui này.

Tiểu Bác cứ lải nhải không ngớt làm cho Vũ Tinh không thể không ôm lấy nó.

Tất cả xấu hổ cùng ỳ khuất không nói ra được tấn công lẫn nhau trong lòng cô, làm cho cô nhịn không được sống mũi cay cay, hơi nước mờ mờ trong mắt. Cô thật sự muốn kêu to điên cuồng để giải tỏa những bức xúc hiện tại. Cô không hiểu vì sao mình lại phải ở lại đây để chịu sự khinh miệt của Thang phu nhân và sự bỡn cợt của Thang Duy Thạc.

Đáng chết, cô tại sao lại tránh cũng không thoát khỏi họ Thang? Thang Duy Thạc, Thang Duy Á, Thang Tiểu Bác, chẳng lẽ bọn họ đều là ông trời phái đến hành hạ cô?

“Đi, con muốn ăn!” Ở trong lòng Vũ Tinh, thân hình nhỏ bé bắt đầu vận vẹo, đưa bàn tay chỉ về phía bàn ăn.” Đi cũng phải ăn đi.” Vũ Tinh ở trước mặt bao nhiêu người cảm thấy lên chiều theo tên tiểu tử kia.

Thang tiên sinh mở miệng hỏi thẳng tuột: “Hạ tiểu thư, cô chính là người mà hôm qua cả hai thằng con trai của tôi đều nói sẽ đưa về phải không?”

Lời của Thang tiên sinh làm cho Thang Duy Thạc cùng Thang Duy Á đồng thời phun hết thức ăn trong miệng ra.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 98: Anh em tranh giành

Vũ Tinh ngồi im lặng, động tác khản trương, trong lòng bàn tay toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

“Đi, con muốn ăn!” Tiểu Bác đôi mắt trông mong nhìn đồ ăn lơ lửng trong không trung mà chỉ cần vươn tay ra là với đến.

“Hạ tiểu thư, tôi không biết cô cùng hai đứa con trai tôi rốt cuộc có quan hệ thế nào, nhưng tôi cầu xin cô rời xa chúng nó!” Thanh Hằng quả nhiên không lên tiếng thì thôi, đã lên tiếng thì bảo tố sẽ nói lên. Ông không chút nào che giấu vẻ khinh miệt với Vũ Tinh.

Ánh mắt khinh miệt của ông không khác nào một nhát dao trí mạng đâm thẳng vào lòng cô, làm cô cảm thấy hoàn toàn trong rỗng. Nước mắt dâng đầy lên trong mắt, khóe mi đã thấy lấp lánh giọt lệ trào ra. Lời nói lạnh khốc như vậy giống như một cái tát, tát mạnh vào mặt cô làm cô không thể ngẩng đầu lên. Vũ Tinh hai tay run rẩy đặt lại đôi đũa lên bàn, sau đó cứng ngắc đứng lên. Nhìn cô bị tổn thương như vậy, lòng Thang Duy Thạc không khỏi đau đớn. “Ba, ba nói hơi quá đáng rồi đấy. Bọn con đều đã lớn rồi, đủ khả năng để suy nghĩ xem bọn con cần cái gì.”

Thang Duy Á cũng bị khơi mào cơn giận dữ, không hề sợ hãi nhìn chằm chằm vào ba mình. “Ba, ba vẫn đối với con lòng quyền như vậy, bà thật làm con thất vọng. Con xin tiếp nhận sự khiển phạt của ba mẹ, nhưng từ đây con cũng thông báo cho hai người biết, hai người còn sống chết muốn con lấy vợ, được, vậy hai người phải chấp nhận ban gái con, nếu không phải cô ấy, cả đời này con sẽ không lấy vợ.”

Hắn nói như vậy cũng không phải hoàn toàn vì ích lợi của Vũ Tinh mà vì hắn muốn trả đũa ba hắn. “Thang Duy Thạc nghe được lời nói ra của em trai, hô hấp không ngừng run rẩy. Đáng chết, hắn còn muốn làm trò gì nữa chứ.

Bị cả hai đứa con trai đồng thời chỉ trích, sắc mặt Thang Hằng vô cùng tồi tệ. “Hai đứa muốn chống đối ba sao? Năng lực bản thân đến đâu còn không biết, lại còn nói biết mình muốn gì sao? Thang Duy Thạc, bà hỏi con, [] không phải cô ta năm đó đã từng theo con sao? Em trai của con sao có thể cưới hạng phụ nữ này chứ?”

“Ba, chuyện của con không cần ba quản.” Từ nhỏ hắn đã tôn trọng ba mình, đây là lần đầu nói ra lời bất hiếu như vậy.

Vũ Tinh giống như bị mất đi ý thức, rời bàn ăn đi về phía cửa chính. Cô đang bị thương cực độ nên không thấy anh em họ vì cô mà chong đối với ba mẹ, cũng không nhìn thấy biểu hiện đau lòng của Thang Duy Thạc.”

Thấy cô đi đến cửa, Thang Duy Thạc lạnh lùng liếc phụ thân một cái đầy trách cứ, sau đó ôm lấy con trai trong lòng người giúp việc bước ra. “Con có việc phải đi trước, có gì con sẽ gọi điện thoại. Một thời gian ngắn sắp tới con sẽ không về nhà.” Nói xong Thang Duy Thạc ôm con trai đuổi theo Vũ Tinh.

“Này, đó là bạn gái của em mà.” Thang Duy Á liếc ba mẹ một cái sau đó đuổi theo.

Khi han xoay người đi, trên mặt lộ lên tia giảo hoạt. Tuy rằng ba mẹ khiến Vũ Tinh bị tổn thương làm hắn thấy thất vọng, nhưng đồng thời thoát khỏi cái “làm việc máy móc” kia, kết quả cũng không tồi.

Thang Duy Thạc đem con trai mình nhét vào trong lòng Vũ Tinh, mặc kệ Vũ Tinh có đón hay không, hắn vẫn hung hăng ấn Tiểu Bắc vào tay cô. Hắn dám cá là cô không thể làm rơi Tiểu Bắc xuống đất, và hắn đã đúng. Vũ Tinh theo bản năng đón lấy Tiểu Bắc, sau đó trong ánh mắt mới chợt loé lên

“Dì!”

Đắm chìm trong ghen tị, thống khổ, cô rốt cuộc không thể khống chế bật khóc lớn. Tại sao mọi người đều có thể xem thường tôi như vậy? Vì sao tôi lại phải chịu loại miệt thị này chứ? Tôi rốt cuộc đã làm gì sai? TÔI đã gay ra chuyện gì mà bị coi thường thế?” Vũ Tinh hức mắt* nghẹn ngào, rồi xong nước mắt trào xuống, rơi lên quần Tiểu Bắc.

Thang Duy Thạc nhíu mày, kéo tay cô đi về phía xe mình.

“Này, tiểu Tinh Tinh là bạn gái em đó, anh mau buông tay ra!” Thang Duy Thạc cố ý thả chậm tốc độ chạy đến, Thang Duy Á lớn tiếng gào lên^sáu lưng họ rồi nhanh chân nện bước chạy đến.

“tiểu Tinh Tinh?” ba chữ này làm Thang Duy Thạc phát đại hỏa, thật không thể kìm chế lửa giận. Thang Duy Thạc xoay người chặn trước em trai mình. “Thang Duy Á, tôi nói cho cậu biết, Vũ Tinh là người đàn bà của tôi, là mẹ của con tôi, cậu tránh xa CQ ấy ra biết chưa?”

Thang Duy Á nhún vai an tay anh trai xuống. “Anh, anh không rõ mình nói cái gì sao? Cô ấy đúng từng là người của anh, nhưng anh không quý trọng nắm giữ cô ấy. Lời này em không nên nói ra, nhưng Vũ Tinh vẫn còn là gái chưa chồng, chẳng lẽ những người thích cô ấy không có quyền theo đuổi?”

“* Chết/tiệt, 1 cậu 'không có' cái quyền này biết không? Nói cho cậu biết, từ nay về sau tiểu Tinh Tinh không phải là tên cho cậu gọi, gọi là chị dâu đi.” Thang Duy Thạc hoàn toàn phát điên, hét vào mặt em trai.

“Chị dâu? Ha ha, anh, em nghe không nhầm đấy chứ?” Thang Duy Á nhún nhún trán có ý hỏi.

“Gác người đâu đã keLhôn, sao bắt em gọi chị dâu? Cô ấy còn đang là bạn gái của em. Anh thật không có chút thành ý, anh phải gọi cô ấy là em dâu mới đúng.” Thang Duy Á dùng sức đẩy anh trai ra, sau đó ôm lấy Vũ Tinh, hôn nhẹ lên trán cô.

Vì một câu “cậu phải gọi bằng chị dâu” của Thang Duy Thạc châm ngòi, hắn cố ý hôn Vũ Tinh để trả đũa. Không ngờ động tác này đã làm mất đi hoàn toàn khả năng khống chế của Thang Duy Thạc! Hai tay ăm trặc rồi giáng một đấm thật mạnh vào thẳng mặt Thang Duy Á. Từ nhỏ đã đánh không lại anh trai, khóe miệng Thang Duy Á lập tức chảy ra một dòng máu tươi.

“Thang Duy Thạc, anh thật dã man, đã thế hôm nay tôi cũng liều mạng với anh.”

“Nhìn bộ dạng của cậu hôm nay, tôi cũng không thể không dạy cho cậu một bài học.” Thang Duy Thạc cũng lớn tiếng nói.

Ở trong lòng của Vũ Tinh, Tiểu Bắc quả thực là một thằng bé thích xem đánh nhau. “Ba có lỗi rồi! Cô lên ba ơi. Lúc này Vũ Tinh mới hoảng hốt nhìn thấy hai anh em họ người đâm người đá qua lại lại.

“Dừng tay lại cho tôi!” Vũ Tinh kêu lớn rồi ôm Tiểu Bắc đi đến tách hai người còn đang quần nhau ra.

Thang Duy Thạc âu phục trên người bị xé rách, có điểm rất buồn cười là trên cổ hắn xuất hiện mấy dấu răng, máu róm ra. n

Ha ha, đây chắc chắn là kiệt tác của Athena. Thang Duy Á thật sự không thể đánh lại anh trai mình bất đắc dĩ trở thành bộ dạng Athena cắn người. Mà chính hắn cũng bị anh trai mình đánh cho thâm hại, hai mắt xinh đẹp trở thành mắt gấu trúc, hai gò má thâm tím.

Thang Duy Á vuốt vuốt hai má cho đỡ đau, bực tức gào lên Thang Duy Thạc, anh đúng là đồ dã man, như vậy mà dám đánh nhau với người ta, anh phải chịu trách nhiệm với nhan sắc của tôi, chịu trách nhiệm đi. Người ta sống dựa vào khuôn mặt này, vậy mà anh đòi xử với tôi như vậy sao?”

Thang Duy Thạc mặc kệ thằng em trai đang la khóc^òm sòm, không để ^ đến đau đớn trên mặt, kéo Vũ Tinh lên xe.

Thang Duy Á mỉm cười nhìn bọn họ rời đi. Đáng chết, hắn đúng là nổi điên ngược đãi mình, nhưng để giúp đỡ họ, mình chịu thiệt bị đánh vài cái cũng không sao.

“Ha ha, anh rốt cuộc là đàn ông nhưng vẫn là đàn bàyy. Đột nhiên một giọng nói của con gái trong treo đáng yêu vang lên, hơn nửa tiếng cười kia đáng yêu đến đáng sợ. Thang Duy Á tức giận quay đầu lại nhìn kẻ đang cười nhạo hắn, dĩ nhiên là tiểu nha đầu ngốc nghếch.

“Anh nói cho em biết, từ nay về sau em tránh xa hắn ra, không được nói chuyện với hắn, không được nấu cơm cho hắn ăn.” Thang Duy Thạc tức giận lớn tiếng, thật sự là 'chọc hắn tức chết mà.

“Nhưng anh ấy chính là người chụp ảnh cho em, em không thể không nói chuyện với anh ấy được, anh ấy cũng không phải em trai anh. Còn nữa, em cũng chẳng là gì của anh, ai cần nghe lời anh chứ.” Vũ Tinh trước sự bá đạo của hắn giận dữ rong lên, trong lời nói tràn ngập tức tởi,, làm cô quên mất trước đó mình vừa bị khinh miệt thế nào.

“Đáng chết, em là mẹ con gái anh, còn không phải người của anh thì của ai? Nói cho em biết, em không thể tìm bạn trai, em chỉ có thể là của anh, CỦA ANH!” giấu mãi ở trong lòng từ rất lâu, giờ phút này hắn nhờ tức giận mới có thể nói hết ra những điều trong lòng.

Q.1 - Chương 99: Thoát khỏi trời buộc

Vũ Tinh lại một lần nữa vì lời nói của hắn, không nhận được cảm giác có chút ngọt ngào trong lòng. Nhưng loại ngọt ngào này làm cô cảm thấy bất an, thật không dám hưởng thụ. Vũ Tinh dừng quá... Cô không dám nhìn khi hắn trở lại lý trí đến tàn nhẫn, lý trí cảnh báo cô không thể bị lạc vào bể tình cảm trầm luân này được. Mà Thang Duy Thạc cũng biết hiện tại mình muốn cái gì, mình vì cái gì mà thống khổ như vậy. Hắn đã nghĩ thông suốt, cho dù cô là chị gái của Hoàng Vũ Hân thì sao, dù sao bọn họ vốn cũng đã muốn ly hôn, hơn nữa cuộc hôn nhân của họ đổ vỡ không phải là lỗi của hắn, mà do Vũ Hân trong có lỗi, cô ấy đã không thể đóng vai một người vợ tốt. Bọn họ ngoại trừ Tiểu Bác sớm đã không còn chút quan hệ, hắn vì cái gì mà phải cố giữ lấy chút gọi là đạo đức thế tục để rồi làm cho bản thân mình đau khổ.

Đúng vậy, không chiếm được cô làm hắn vô cùng đau khổ, càng đau khổ hơn khi hắn phải đối diện với tình cảm thật của bản thân.

“Vũ Tinh, anh mặc kệ, em phải đi theo anh!” Hắn trên miệng hạ mệnh lệnh.

“Không thể!” Cô cũng khẳng định.

“Chết tiệt, em không có quyền được nói như vậy.” Thang Duy Thạc nhìn chằm chằm phía trước lạnh lùng phun ra mấy chữ.

Cùng hắn cãi cọ cũng không có kết quả, cô biết mình nói không lại hắn, bắt quá để hắn thay cô quyết định. Cô không thêm để ý đến hắn nữa, chơi đùa với Tiểu Bác trong lòng mình.

“Di à, di!”

“Ừ, chuyện gì thế?” Vũ Tinh nhìn chăm chú vào đôi mắt xinh đẹp của bảo bối ở trong lòng mình.

“Di, không phải đi nói sẽ chăm sóc cho Tiểu Bác sao? Sao đi lại không có làm?” Tiểu Bác dùng ánh mắt mệt mỏi đáng thương tựa vào trước ngực Vũ Tinh hỏi.

Thấy Tiểu Bác ý lại vào mình như vậy, Vũ Tinh cũng thật vui mừng, mặc kệ nói thế nào, dù sao nó thích mình cũng tốt hơn nó ghét mình.

Cô trả lời nó âm thanh non nớt như một đứa trẻ: “Bởi vì bây giờ công việc của di còn nhiều thay đổi nên không thể chăm sóc Tiểu Bác được.”

Bọn trẻ đều mắc một cái bệnh giống nhau thì phải, đó là đều thích đem bàn tay nhỏ bé chu du ở chỗ mềm mềm trên ngực. Tiểu Bác như thói quen ở trên ngực cô vuốt vuốt, giống như bị vật gì đó ngăn cản thỉnh thoảng còn nheo vài cái. Vũ Tinh nhìn thấy bàn tay nhỏ bé làm loạn trước ngực mình khóe miệng không khỏi nín cười. “Tiểu Bác, con đang làm gì vậy?”

Tiểu Bác giương khuôn mặt nhỏ nhắn ngược ngung cười cười, nhưng bàn tay cũng không hề rời đi. “Di...”

Tiểu tử kia cũng không biết mình được cái gì từ di, nhưng chỉ cảm thấy dựa vào lòng di này thật thoải mái, nó thật thích.

Nghe tiếng con trai mình nũng nịu trong lòng Vũ Tinh, Thang Duy Thạc không nhận được liếc cô một cái nói: “Tiểu Bác thật sự thích em, em không cảm thấy thế sao?”

“Có thể vì nó đã lâu không được gặp mẹ cho nên...”

“Vũ Hân không có quan tâm đến Tiểu Bác, thậm chí số lần ôm nó còn rất ít. Tiểu Bác chủ yếu là do người hầu chăm sóc nên cũng không thân thiết với mẹ nó.” Thang Duy Thạc nhanh chóng đánh gãy lời nói của Vũ Tinh. Trên mặt Vũ Tinh rất nhanh xẹt qua một tia đau đớn, nhưng ngay sau đó đã biến mất vào không trung.

“Nhưng em lại thấy Tiểu Bác vẫn rất thích Vũ Hân, cho nên ngày hôm đó, em còn nhớ rõ nó đã lớn tiếng đòi mẹ...” Nhắc đến chuyện ngày hôm đó, mặt cô chợt hồng lên, trong mắt là thương tâm.

Một câu “đàn bà hư hỏng” của Tiểu Bác làm cô mãi không thể quên.

“Tìm mẹ là bản năng của con trẻ, Tiểu Bác thực tế rất ít khi nhìn Vũ Hân. Em nghĩ lại xem, từ khi em gặp Tiểu Bác, đã lần nào em thấy nó khóc mà gọi mẹ chưa?” Thang Duy Thạc tự giễu cợt, chính mình năm đó vì nhất thời u mê mà bây giờ tiếc nuối.

Vũ Tinh nghĩ lại, quả thật chưa từng nhìn thấy.

“Dì!” Tiểu Bác nhìn Vũ Tình, vẫn là đôi mắt to sang ngời đầy khát vọng.

“Anh đưa em đến trạm xe bus được rồi, em đi xe bus về cũng được, nếu không anh sẽ phải vòng lại rất xa, cũng rất phiền toái.” Lúc sau Tiểu Bác đã muốn ngủ gục trong lòng Vũ Tình, cái miệng nhỏ nhắn hơi há, nước miếng rớt xuống quần áo của cô.

“Anh đưa em về!” lại một câu khẳng định.

“Không cần đâu!”

“Trật tự! Anh muốn gặp con gái anh.”

Cô không thể nói thêm câu nào.

Nguyên Nguyên nhìn thấy người đi vào không khỏi há hốc miệng: “Anh, anh chính là Thang Duy Thạc?”

Thang Duy Thạc ôm lấy con sau đó gật đầu chào hỏi: “Chào cô.”

“Ba ba ở trong phòng chờ mẹ nuôi đó.” Nhạc Nhạc nghe được một giọng nam quen thuộc vội vã chạy đến.

“Vũ Tình, thật xin lỗi, nhìn thấy bạn cùng phòng dẫn đàn ông về làm em thấy ngại quá.”

“Nguyên Nguyên, em ăn cơm chưa, bây giờ chị đi nấu cơm?”

“Tiểu thư, chờ chị nấu cơm cho em ăn thì em đã chết đói rồi. Hôm nay Kỳ Kỳ không phải tặng ca nên bọn em đi ăn ở ngoài rồi. Thôi, em vào phòng đây.”

Nguyên Nguyên nhin không được lúc đi ngang qua trộm liếc soái ca một cái, mặt đỏ bừng đi về phòng.

Ông trời ơi, hán thật sự không phải người thường mà. Khó trách có nhiều đàn ông theo đuổi Vũ Tình như vậy mà cô đều kiên trì từ chối.

Bởi vì những người đàn ông này căn bản không bằng phân nửa Thang Duy Thạc.

Vũ Tình nén giận nhìn hán, mắt hững hờ nói: “vào phòng đi, ở phòng khách không tiện.”

Thang Duy Thạc mỉm cười gật gật đầu, đương nhiên là hán nghe theo ý nguyện của cô.

Nhạc Nhạc giống tiểu chủ nhân, bắt đầu đón tiếp ba mình: “Ba mau vào đi.”

Vũ Tình ôm ngang lưng con nhắc lên nghiêm khắc hỏi: “Con tắm rửa chưa? Đã đi ngủ chưa?”

“Mẹ nuôi có tắm cho con rồi, nhưng không có mẹ Nhạc Nhạc không ngủ được.”

Nhạc Nhạc ủy khuất nói xong, lại vui vẻ chạy lại chỗ ba nó.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 100: Ai bá đạo nhất?

Thang Duy Thạc tuyệt đối là cô ý, vẫn ngồi ở chỗ đó không chịu đi.

Nhiu nhiu mày, nghiêng đầu nhìn thấy Tiểu Bác đang ngủ, lại còn đang ôm người phụ nữ đang nói chuyện phiếm với Thang Duy Thạc.

“Nhạc Nhạc, đừng quần quít lấy ba con, con phải đi ngủ.”

Nhạc Nhạc nhìn mẹ, rồi lại nhìn người đang chiếm lấy giường của mình. “Nhưng, nhưng chăn nhỏ gối nhỏ của con đều bị Tiểu Bác chiếm dụng rồi, con ngủ thế nào đây?”

Giọng điệu kia đúng là mang theo mùi vị chua chua.

Thang Duy Thạc khòe miệng gọi lên nét cười, nhìn con bé trong lòng mình :” Nhạc Nhạc có muốn cùng ba mẹ sống bên nhau như trước đây không?”

“ Muốn, con rất muốn!” Có thể sống cùng với cả ba và mẹ đối với một đứa trẻ mà nói đây chính là cuộc sống hạnh phúc nhất.

“ Vậy Nhạc Nhạc sẽ nói với mẹ, để mẹ cùng Nhạc Nhạc đến nhà ba ở được không?” Đây không phải là hấn tiểu nhân, dùng con gái làm “sân sau” để đạt được mục đích sao? Nhạc Nhạc là người tuyệt đối trung thành ủng hộ ba mình. Chỉ vừa nhận được thánh chỉ Nhạc Nhạc đã lập tức tuân mệnh làm việc.

“Mẹ, chúng ta đến nhà ba ở được không?”

“Câm miệng!” trừng mắt liếc một cái, Vũ Tinh lạnh lùng nói lớn với Thang Duy Thạc :” Anh đừng xui con bé, Thang Duy Thạc, chúng ta không thể ở cùng với nhau.”

“ Anh thật không hiểu em cố chấp vì cái gì? Vì Vũ Hân sao? Vũ Tinh, em không cần bận tâm đến Hoàng Vũ Hân, xin em hãy quan tâm đến con chúng ta một chút được không?” Thang Duy Thạc thực cũng bị tức chết rồi, hấn đã khom lưng uốn mình, nhún nhường đến vậy rồi, cô còn muốn thế nào?

“ Nhiều năm như vậy, con bé cũng quen sống không có ba rồi, cuộc sống của nó chẳng phải vẫn rất tốt sao?” Cô nhắc mi hỏi ngược lại.

Không để cho hấn có cơ hội mở miệng lần thứ hai. “ Hiện giờ cũng không còn sớm nữa, anh ở lại đây thật không tiện, mời anh về cho.” Cô lạnh lùng như muốn ra lệnh đuổi khách. Tuy nhiên Thang Duy Thạc không đạt được mục đích không bỏ cuộc. Hấn thầm nghĩ trong lòng, nếu không phải ở đây còn có người khác, hôm nay hấn nhất định sẽ cùng con trai ở lý không đi.

Hấn hôn nhẹ lên mặt Nhạc Nhạc sau đó cẩn thận thả con bé xuống.

“Ba, ba phải đi sao, không đi không được sao?” Nhạc Nhạc trong mắt là chờ mong, phi thường chờ mong.

Thang Duy Thạc cũng làm bộ khó khăn nói :” Nhưng mẹ con đuổi ba về rồi, ba không thể không đi.”

Nhạc Nhạc quay đầu lại lập tức nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của mẹ thì sợ tới mức không dám vì ba mà đấu tranh đòi quyền lợi.

Haiz, tiểu bảo bối chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn ba nói :” Ba, tạm biệt!”

Thang Duy Thạc bật cười nheo nhẹ mũi con gái sau đó sải bước đến giường lớn ôm lấy con trai. Đang ngủ say, Tiểu Bắc bị người khác ôm lấy, giật mình khóc lớn. Nhạc Nhạc nhìn thấy tiểu đệ khóc rống lên thì bấu môi le lưỡi khinh bỉ :” Vậy mà cũng khóc, thật là ngốc.”

“ Di, di!” Bị làm giật mình, Tiểu Bắc chưa tỉnh hẳn, mắt nhắm mắt mở gọi tên Vũ Tinh.

“ Ngoan, Tiểu Bắc, là ba, không có chuyện gì đâu.” Thang Duy Thạc vỗ về Tiểu Bắc trấn an. Tiểu Bắc khóc vài tiếng rồi gục đầu vào vai ba ngủ tiếp.

“ Để Tiểu Bắc ngủ lại đây đi, sang mai em sẽ đưa cả hai đứa đến vườn trẻ!” Vũ Tinh đột nhiên nói sau đó nhẹ nhàng ôm lấy cục cưng trong lòng Thang Duy Thạc.

“ Vậy cũng được, nếu không nó ngủ trong khi anh lái xe, anh cũng không thể làm thế nào đỡ nó.”

Vũ Tinh gật đầu, sau đó mở cửa ý bảo hấn đi ra được rồi. Để thằng bé ở lại không có nghĩa là hấn cũng được ở lại. “ Ngày mai anh đến đón Tiểu Bắc tan học là được rồi, em sẽ đưa nó đi.”

“ Được.” Thang Duy Thạc đi đến qua người cô, nhìn không được dừng lại ở cửa, quay lại hôn cô một cái.

Vũ Tinh tức giận trừng mắt với hấn, sau đó không tự nhiên nhìn về phía con gái. May mà con bé đang loay hoay với đóng chần gối của nó nên không để ý đến cảnh vừa rồi. Thang Duy Thạc mang theo vẻ mặt tươi cười đắc ý đi ra cửa lớn. Vũ Tinh ôm Tiểu Bắc trở lại phòng mình.

Cô đang định đặt Tiểu Bắc trở lại giường chợt phát hiện ra đại bảo bối của nà, Nhạc Nhạc, giống như sợ vị trí của mình bị ai chiếm mất, bàn tay nhỏ bé nắm chặt lấy mép chăn nhỏ.

“ Nhạc Nhạc, con nhường chần cho Tiểu Bắc ngủ được không?” Biết rõ con gái sẽ cự tuyệt nhưng cô vẫn cố dành nó. Quả nhiên Nhạc Nhạc lắc đầu nguây nguây. “ Tiểu Bắc rất ngang ngược, con không cho nó dùng đồ của con.” Nói xong nhắm mắt lại giả bộ ngủ.

Vũ Tinh cười khê lắc đầu, sau đó đặt Tiểu Bắc nằm xuống bên cạnh, lấy chần của mình đắp cho nó.

Tắm rửa qua loa, từ phòng tắm trở lại thấy hai đứa bé đã ngủ say. Vũ Tinh cẩn thận đắp lại chần cho chúng rồi vén chần mỏng khê lách vào, dưới ngọn đèn yếu ớt nhìn Tiểu Bắc.

Nó thật sự rất giống Thang Duy Thạc, ngay cả khi tức giận cau mày cũng giống. Đêm dài yên tĩnh làm cho cô nhớ lại những khuất nhục phải chịu đựng tại Thang gia chiều nay. Bàn tay nhỏ nhắn úp lên mặt ngăn tiếng nức nở, một chuỗi hạt long lanh như nối tiếp nhau chân châu rơi xuống.

Bằng cấp? Tốt nghiệp đại học nào? Đây chính là nỗi đau lớn nhất trong lòng cô. Không được ở lại đại học T để hoàn thành việc học hành là tiếc nuối lớn

nhất của đời cô. Cố gắng bon chen tranh đấu để vào được trường đại học đáng mơ ước của rất nhiều người đó, cô tưởng rằng tương lai đã rộng mở với cô, thật không thể ngờ vận mệnh lại đưa đẩy đến vậy, làm cô phải rời khỏi ghế nhà trường.

Nằm trong chăn mỏng, cô không thể tưởng tượng nếu mình được tốt nghiệp đại học T thì vận mệnh của cô sẽ thế nào. Cô sẽ có được một công việc ổn định, mỗi ngày không phải đối mặt với những ngón tay. Haiz, nghĩ đến những cái móng tay là cô lại sợ hãi. Nếu năm đó cô tốt nghiệp đại học T thì có lẽ bây giờ Thang Duy Thạc cũng không có cơ hội xem thường cô.

“Di!” Tiểu Bác trong lúc mơ ngủ lại gọi một tiếng, sau đó theo bản năng bàn tay đưa lên trước ngực cô, bắt đầu ở trên ngực cô sờ soạng lung tung, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra vẻ thoải mái.

Động tác non nớt của Tiểu Bác làm cô trở lại với thực tại. Nhìn Tiểu Bác không muốn rời xa mình, Vũ Tinh nhẹ nhàng nhắm mắt hôn khẽ lên trán của nó.

Mỗi ngày đều dậy sớm hơn mẹ, Nhạc Nhạc hôm nay còn luyến tiếc cũng như vậy, mở to mắt, là người đầu tiên thức dậy.

Nhưng ngay sau đó ánh mắt nó chạm vào mặt tên “tiểu bại hoại”. Nhạc Nhạc nhắm mắt nhủ thầm, mắt một lúc mới nhớ ra được những chuyện hôm qua. Thật đáng ghét, sao nó được đắp chung chăn với mẹ? mà tay lại còn để lên chỗ mềm mềm của mẹ. Nhạc Nhạc trừng mắt thật lớn, đúng là chuyện làm nó không vui mà. Thằng bé kia không được đụng đến chỗ đó, chỗ đó là của nó mà, của nó!!!

Nhạc Nhạc tức giận phùng miệng thở mạnh, nhìn nó say sưa ngủ, bộ dạng giương giương tư đắc thì thấy ngứa mắt không chịu nổi. Không được, không được, Nhạc Nhạc nảy ra ý đồ đen tối. Nhạc Nhạc cẩn thận bò xuống giường, sau đó nhay ra chỗ cái hòm vuông vuông. Lấy từ trong hòm ra một vài thứ, nhìn về phía giường cười đầy xấu xa. Hừ, xem mày từ nay về sau còn dám ở lại đây không?

Sau đó nó cẩn thận tiến hành hành động trả thù.

Hai người một lớn một nhỏ, người trước người sau cùng mở mắt.

Tiểu Bác mắt hé ra, sau đó hai mắt “chữ O”. “Di?”

Vũ Tinh vì tiếng hét lớn của Tiểu Bác mà mở mắt ra. Đập ngay vào mắt cô là khuôn mặt nhỏ nhắn sắc sỡ sắc màu, làm cô nhìn không được bật cười. Chỉ thấy hai mắt của Tiểu Bác bị vẽ hai vòng tròn đen xì, còn giữa trán là chữ “Vương”. Trên khuôn mặt trắng nõn có ba chòm râu màu đỏ, cái miệng nhỏ nhắn bị một vòng tròn xanh biếc vây lấy, làm cho khuôn mặt hề của nó nhìn càng buồn cười. Nhìn khuôn mặt hiện tại của Tiểu Bác giống như mặt một con tiểu hồ đáng yêu.

“Di, di cười gì vậy?” Tiểu Bác khó hiểu nhìn thấy di cười ha ha, bộ dạng của nó càng đáng yêu.

Vũ Tinh mỉm cười, đảo mắt tìm kiếm bóng dáng của con gái, trong phòng chỉ có ba người, làm chuyện xấu xa này chỉ có thể là tiểu nha đầu này thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 101: Có chuyện gì xảy ra

“Summer, good morning!” Athena ôn nhu nhỏ nhẹ chào hỏi, tay khoác lên vai Summer.

Vũ Tinh vội né tránh không nhìn hấn. “Này, đừng có làm càn.” Không phải biết hấn là tí muội cô cũng sẽ không dễ dàng tha thứ cho hành động mờ ám của hấn như vậy.

Khó chịu với kiểu đối xử lạnh nhạt, Athena nhìn Vũ Tinh đầy khó hiểu: “Làm sao vậy? Trước giờ không phải chúng ta vẫn luôn như vậy sao?”

“Đó là tôi không biết bản chất thật của anh, nếu sớm biết là anh giả GAY nhất định sẽ không thân mật với anh như vậy.” Vũ Tinh nhăn cái mũi nhỏ nhen nói. Athena lập tức che miệng Vũ Tinh lại, khẩn trương nhìn xung quanh.

“Hừ, đừng có nói lung tung thế chứ.”

Vũ Tinh khó hiểu tròn mắt nhìn hấn.

“Chuyện này chỉ có thể có tôi với cô biết thôi, tôi còn phải dựa vào cách ăn mặc này để đi làm nữa.” Hấn thì thảo rất nhanh, thấy Vũ Tinh gật gật đầu mới chậm rãi hạ tay xuống.

Vũ Tinh mím chặt môi xoay người sang chỗ khác, sửa sang lại bản thân một chút để bắt đầu làm việc.

Phía sau Lily đi đến, ánh mắt kì quái nhìn Athena :” Sao hôm nay lại thích trang điểm theo phong cách gấu trúc vậy?”

Athena trốn tránh :” Đừng đến gần!” Sau đó lắc mông cảm lấy cái gương soi mặt mình :” Lily, cô không thấy đẹp sao? Tôi muốn tạo trào lưu mới, cô có muốn thử không, tôi giúp cô trang điểm?”

Lily vội vã lắc đầu, dùng ánh mắt tò mò nhìn hấn :” Athena, tôi thấy màu phấn mắt tối quá, hay là dùng màu má hồng đánh thử đi.”

Athena kinh ngạc nhìn cô, sau đó giọng được nâng lên một tông :” Đây là dẫn đầu trào lưu mới, Lily, cô đừng quê mùa như vậy.”

“ Ah, dù sao bây giờ cũng đang lưu hành mode kì quái.” Lily nhìn hấn ra sức gật đầu tán thưởng.

“ Thôi đừng đứng đây tán phét nữa, thời gian huấn luyện người mẫu cũng đến rồi!” Hai mươi mấy người mẫu theo Lily vào phòng hóa trang.

“ Hô, nguy hiểm thật, xem chút bị Lily nhìn ra sự thật!” Athena vuốt vuốt ngực thở phào nhẹ nhõm.

“ Anh là một đại đàn ông, sợ cái gì chứ?” Vũ Tinh cười nhạo nói.

“Này! Tôi không phải là đại đàn ông, tôi là một phụ nữ yếu đuối! haiz, tên đàn ông của cô xuống tay cũng thật tàn nhẫn!” Hấn oán giận nói.

Vũ Tinh bị câu “ gã đàn ông của cô” làm cho mặt đỏ tía tai, trong lòng lại ngấm ngấm vui sướng. “ Anh đừng có nói lung tung, cái gì mà đàn ông của tôi, tôi chẳng có người đàn ông nào hết.”

“ Không có đàn ông nào hết, vậy cô tự mình sinh con chắc. Ha ha, hôm qua hấn còn bắt tôi gọi cô là chị dâu nha. Nói thật, tôi sẽ không gọi cô là chị dâu đâu, bởi vì tôi thích cô.” Athena như khôi phục thành Thang Duy Á, giọng nói lộ ra khí phách của đàn ông.

“ Anh bớt nói giỡn đi!”

“ Em không tin? Ha ha, thôi quên đi! Nói thật, anh trai tôi thực sự thích em mà.” Hấn bắt đầu thử vì anh trai mà nói tốt vài câu, nếu không nhìn thấy cháu mình không được sống với cả ba và mẹ cũng thấy sốt ruột.

Vũ Tinh không muốn tiếp tục đề tài này, liền ngắt lời hấn :” Đúng rồi, anh vì cái gì mỗi ngày đều phải biến thành bộ dạng như thế này?”

Thang Duy Á nhún nhún vai, nói thật tự nhiên :” Người nổi tiếng không đi theo những con đường tầm thường. Ha ha, con người thời đại này không phải khẩu vị cũng rất kì quái sao? Nếu em thực sự bình thường, cho dù có nghiêng nước nghiêng thành cũng không làm cho nhiều người chú ý được. Vì thế trong cái vòng luẩn quẩn trai xinh gái đẹp này, thêm cô thì chợ cũng đông, cô đi lấy chồng thì chợ vẫn vui, không phải sao?”

Vũ Tinh nghe được câu này, đúng là được mở rộng tầm mắt, gật đầu tán thưởng. “Đúng vậy, anh nói rất có lý. Vậy anh nói xem em có nên đóng vai thành đàn ông không, như vậy sẽ càng nổi tiếng hơn?”

Lời của cô làm hấn như bị sét đánh cháy thui. “ Tiểu Tinh Tinh, em thật sự muốn đóng đàn ông để được nổi tiếng?”

“ Không, hiện tại thì chưa, nhưng nếu có hai, ba cái công ty muốn nhận em thì cũng tính là nổi tiếng rồi.” Cô đối diện với giá trị hiện tại của bản thân trên thị trường cũng không quá hài lòng. “ Nói không chừng sau này trong ngành sản xuất, muốn nổi tiếng không phải vì giả làm phụ nữ sao?”

“ Tiểu Tinh Tinh, tốt nhất em cắt ngay cái suy nghĩ này đi. Ha ha, nếu em mà là đàn ông thì tất cả đàn bà cũng sẽ không thích em đâu. Đàn ông có bộ dạng như em nhất định sẽ không có ai thích.” Thang Duy Á cười lăn lộn. Trời ơi, nếu đem Vũ Tinh ăn mặc cho giống đàn ông thì kết cục của hấn chỉ có một chữ, là “ tử” á.

“Tổng giám đốc, chi nhánh bên Nhật Bản có vấn đề cần xử lý khẩn cấp.”Trợ lý Quách bận rộn lo lắng, chậm rãi tiến vào, quên cả gõ cửa, đủ biết tình hình khẩn cấp thế nào.

Thang Duy Thạc tâm mi thật sâu nhấn lại “ Lập tức đem tài liệu đến cho tôi.” Rốt cuộc là làm sao vậy?

“ Thiết kế chế tạo người máy của chúng ta bị lộ ra ngoài, chúng ta phải làm thế nào bây giờ?” Trợ lý Lưu nói, mồ hôi lạnh lấm tấm trên mặt.

“ Người máy có thể hát và làm điệu bộ của con người là phát minh mới được công bố của chúng ta trong năm nay, tin tức vừa mới phát ra đã xảy ra chuyện, việc này có thể gây ra tổn thất lớn cho công ty chúng ta.”

“ Đặt hai vé máy bay nhanh nhất đến Nhật Bản, tôi với cậu lập tức đi.” Thang Duy Thạc liếc mắt nhìn trợ lý của mình một cái, bình tĩnh nói.

“ Cái gì? Để Tiểu Bác ở nhà tôi vài ngày? Vì sao? Nhà anh không phải có rất nhiều giúp việc sao?” Vũ Tinh đối với cuộc điện thoại này cảm thấy vô cùng khó hiểu, đặt ra một loạt câu hỏi.

“ Vũ Tinh, bây giờ anh đang có chuyện gấp lắm, không giải thích nhiều với em được, chỉ có thể xin em chăm sóc cho Tiểu Bác giúp anh. Trong công ty có chuyện khẩn cấp, anh phải đi Nhật Bản ngay.”Thang Duy Thạc nói rất nhanh. “Khi nào về anh sẽ gọi cho em.”

“Này!” Cuộc gọi đã bị ngắt, Vũ Tinh nhìn điện thoại trên tay mà tức giận. “Lúc nào cũng dùng cái giọng ra lệnh ấy để nói chuyện với tôi, tôi là osin của anh chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 102: Trách nhiệm và nghĩa vụ

Thang Duy Thạc chỉ bằng một cú điện thoại gán Tiểu Bắc thành trách nhiệm của Vũ Tinh. Tuy rằng Vũ Tinh rất thích Tiểu Bắc nhưng cũng rất thích nó đi theo hắn.

Nhưng hai tên tiểu tử kia ở cùng một chỗ là không thể là chuyện bình thường, tiếng hét non nớt chói tai vọng ra từ căn phòng kia đôi với người lớn mà nói đúng là một loại ma chú (không phải thần chú).

“Ôi, em không thể chịu nổi nữa!” Đang đọc tài liệu trong phòng, Nguyên Nguyên phải bịt chặt tai lại quát to một tiếng.

Vũ Tinh vội vàng xoay người giải thích, biểu tình trên mặt rất là băn khoăn. “Thực xin lỗi, Nguyên Nguyên, xin lỗi! Tôi sẽ rất nhanh thôi, đợi Thang Duy Thạc trở về sẽ đón thằng bé về.” “Mẹ! Tiểu Bắc vậy nước vào người con.” Tiếng lãnh lốt của Nhạc Nhạc vọng đến từ phòng khách, giờ phút này nghe như lâm vào tình huống khẩn cấp.

Tiếp theo một tiếng “biem”, giống như cái gì đó bị đập đất. Mà vật ‘đập đất’ này đúng là Thang Tiểu Bắc. “Dì, Nhạc Nhạc đẩy con ngã, con không có vẩy nước vào Nhạc Nhạc.”

Tiếp theo lại là tiếng đùa nghịch hò hét của hai đứa trẻ nghe đến chói tai, làm hại Vũ Tinh phải cúi đầu giải thích. “Nguyên Nguyên, xấu hổ quá!”

Trải qua, vài ngày tới luyện, Vũ Tinh đã không còn chút hơi sức, lúc nào cũng phải nhìn chăm chăm hai đứa tiểu quỷ. Hiện tại cô hận không thể trốn được mấy người hàng xóm sát vách xa lạ, bởi vì cô cũng không cách nào chịu được. Nguyên Nguyên thờ dài, sau đó nhìn bạn tốt chất vấn: “em thật sự rất không hiểu được chị, Tiểu Bắc chính là con tinh địch của chị, sao chị lại có thể đồng cảm với nó? Thang Duy Thạc bắt chị chăm sóc nó chị liền nuôi nó sao? Nếu là em, em chắc chắn không thể làm được. Vũ Tinh, chị đúng là người tốt siêu cấp mà.”

“Cái gì mà tinh địch, đó là con trai của em gái chị mà. Hơn nữa trẻ con đều là thiên sứ, chuyện của người lớn không thể lôi trẻ con vào.” Vũ Tinh lập tức phản đối lời nói của bạn

“Em gái? Chị còn nhận người thân sao? Cô ta thích gây khó dễ cho chị mình, chúng ta ở đây cũng vài năm rồi, vậy mà còn chưa nhìn chị đến một cái.” Nguyên Nguyên tàn khốc không chút lưu tình vạch trần vết sẹo trong lòng Vũ Tinh.

Vũ Tinh đầu tiên là sững người, sau đó mới cười khổ: “Nguyên Nguyên, mỗi người sống trên đời đều có trách nhiệm và nghĩa vụ. Trong nhà là ‘chị 8a’x chăm sóc mẹ và các em là trách nhiệm của chị. Chị vì bọn họ làm nhiều chuyện như vậy cũng không cần họ phải cảm kích chị, vì đây chính là trách nhiệm của chị. Chị phải làm như vậy thì lương tâm của chị mới được thanh thản.”

Nguyên Nguyên nghe lời nói đáng giá vạn lượng của cô thì há hốc mồm: “Vũ Tinh, chị biết không, nếu có ai hỏi em trên thế giới này ai là người ngoan nhất, em sẽ không do dự mà trả lời, chính là chị, chị ngoan nhất thế giới, vô cùng ngoan.”

“Kỳ thật chị cũng không ngoan như em tưởng, tài chị, chị có nghĩ sẽ tiếp nhận hắn hay không?” Vũ Tinh ngẫm nghĩ một hồi sau đó mới chậm rãi mở miệng: “Hắn là chồng em gái chị, chị

sao có thể đồng ý nhận lời hắn.” ■ -lị

“Nếu quan hệ của bọn họ chấm dứt? Chẳng lẽ chị cũng không thể chấp nhận anh ta?” Nguyên Nguyên biết Vũ Tinh thật sự thích Thang Duy Thạc, cô cũng hi vọng hai người bọn họ có được hạnh phúc.

“Nếu không có mối quan hệ đó chị nghĩ chị và anh cũng không thể sống bên nhau. Năm đó hắn đã làm chị tổn thương quá sâu đậm, sợ rằng cả đời này vết sẹo ấy cũng không thể tan.” Vũ Tinh nói rất chân thành, dường như lời nói này cũng để nhắc nhở bản thân.

Một đoạn nhạc chuông vang lên cắt ngang cuộc nói chuyện của các cô, nghe nhạc chuông có thể nhận ra, là bố bọn trẻ gọi.

“Hôm nay thằng bé rất ảm ỉ, càng ngày càng nghịch ngợm, anh nhanh về đón Tiểu Bắc đi.” Vũ Tinh thiếu lễ nghi phiền phức đi thẳng vào vấn đề chính.

“Ha ha, xem ra bố làm em thật sự bức xúc?” Thang Duy Thạc vừa cười nói vừa nghiêng ngẫm, hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng ra

roi.

“Ha ha, tùy em xử lý.” Hấn hoàn toàn tin tưởng giao toàn quyền cho cô, bởi hấn biết cô Sẽ không vì lý do lung tung mà đánh nó, nếu muốn đánh Tiểu Bác nhất định vì tiểu quý kia quá bất trị.

“Anh rút cuộc khi nào mới về?” Cô lại hỏi một câu, giọng điệu buồn bực.

“Em nhớ anh đến thế sao? Ha ha, đúng là làm anh vừa mừng vừa lo đấy.” Hấn dùng giọng nam trầm trầm nói.

“l Đừng có nói lung tung.,|aiAnhớ anh? Em chỉ hi vọng anh về sớm một chút đón thằng bé đi đi. Bẵng không em nhất định sẽ bị mọi người xung quanh trách cứ rồi đuổi ra khỏi nhà trọ mất.” Vũ Tinh mặt đỏ bừng mạnh mẽ nói vào điện thoại.

Nghe được giọng nói hờn dỗi kia làm nét cười trên mặt Thang Duy Thạc càng sâu. “Em không phải mượn cớ, anh biết em nhớ anh mà.” “Anh đúng là thiên tài, nhớ anh? Anh tự xưng: như vậy mà không thấy đỏ mặt à?” thật là tức chết rồi, tự cao tự đại đến thế là cùng. Thang Duy Thạc biểu tình đột nhiên trở nên nghiêm trọng ngưng lại một chút, sau đó nhẹ nhàng ni non trong điện thoại : “Em chính là ma nữ.”

“Anh mới là ma!!!”

“Em chính là ma nữ xinh đẹp cầu hồn đoạt phách mỗi đêm đều chui vào giấc mơ của anh, làm anh trở mình toàn thân đau đớn mà thức giấc.

Bọn họ cùng nhau mở miệng nói, Vũ Tinh bị mấy câu ám chỉ của hấn làm mặt đã đỏ lại càng

cũng không hiền lành như em nghĩ đâu.” Vũ Tinh cười nhạt một tiếng cho bản mình yên tâm

Nguyên Nguyên cũng thở dài sau đó chuyển đề ” Thang Duy Thạc bây giờ đang theo đuổi

biểu tình của GÔ lúc này. I .

NÓ đúng là tiêu ma đâu tái thể mà, nó mà còn nghịch ngợm nữa em sẽ đánh nó đó.” Điều này không có nghĩa là con gái cô rất ngoan, ngày hôm qua cô đã đem con gái ra quất cho mây trời lên.

“Nhớ em, cả người anh là khát vọng em ” Hấn lần lượt thêm một bước nói. Vũ Tinh giống như tay cầm khoai lang nóng, lập tức đẩy điện thoại ra thật xa. Chết tiệt! Chết tiệt aaaaaaaaaaaaaa! Vũ Tinh hét lên hai câu “chết tiệt” rồi nhặt điện thoại ra khỏi phòng.

Oa

Hai đứa trẻ không biết lại tranh giành cái gì đều hợp sức cùng hét lên.

“Được lắm, hai đứa tiểu quý này, nếu còn không trật tự, ta sẽ đánh cả hai đứa.” Vũ Tinh làm bộ vắn ống tay áo đi đến chỗ hai tiểu quý.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 103: Ngủ lại khách sạn Nhật Bản

Edit: nhuquynh91

“A... Có phải Nhạc Nhạc đã xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn hay không?” Vũ Tinh cổ họng có chút nghẹn, lo sợ hỏi lại.

“Không, Hạ tiểu thư, cô đừng có gấp, Nhạc Nhạc khỏe lắm!” Cô giáo ở vườn trẻ lập tức giải thích, nhưng cũng không nói chuyện nhẩn kim cương, mà chỉ muốn cô nhanh một chút đến vườn trẻ.

Vũ Tinh buông điện thoại, dùng sức phụ giúp Thang Duy Thạc cũng đang nghe điện thoại.

“Hiệu trưởng, Tiểu Bác xảy ra chuyện gì sao?” Thang Duy Thạc có vẻ thật căng thẳng, thanh âm thật nghiêm túc!

Tiểu Bác xảy ra vấn đề gì sao? Vũ Tinh lo lắng tự hỏi.

Không biết đầu bên kia điện thoại nói gì mà trán Thang Duy Thạc đã giãn ra đôi chút “Được rồi, tôi lập tức đến ngay!” Nói xong, cắt đứt điện thoại!

“Thang Duy Thạc, anh để cho tôi đi, Nhạc Nhạc ở vườn trẻ không biết phát sinh chuyện gì, cô giáo muốn tôi phải mau đến đó!” Tuy rằng cô giáo nói Nhạc Nhạc không xảy ra chuyện gì, nhưng cô thân là mẹ, vẫn rất lo lắng!

“Nhạc Nhạc xảy ra chuyện gì? Đúng là thật trùng hợp? Cô giáo của Tiểu Bác cũng muốn anh nhanh chóng đến đó một chuyến!” Nhưng hấn cũng rất lo

cho con gái, cái này đúng làm cho hấn muốn phân thân ra được.

“Tiểu Bác không có chuyện gì chứ?” Cô nhin không được mà hỏi “Không biết có chuyện gì mà cô giáo của Nhạc Nhạc cũng muốn tôi đến nhanh một chút!”

“VẬY thì em đi đi, anh cũng phải đi xem Tiểu Bác một chút!”

Lúc này hai người đã quên cãi nhau, tức giận, kiêu kị và những cảm xúc khác, mà bây giờ chỉ muốn lo lắng cho con mình, đơn thuần là cha mẹ lo lắng cho con cái mà thôi!

Tiểu Bác là bảo bối, Nhạc Nhạc cũng là bảo bối. Hấn đành phải mở cửa xe, để cho Vũ Tinh xuống.

Mà Vũ Tinh cũng không trì hoãn một giây nào, lập tức xuống xe.

“Đến vườn trẻ thì lập tức gọi cho anh, nếu không anh sẽ rất sốt ruột!” Thang Duy Thạc hướng ngoài cửa xe mà hô to.

Vũ Tinh vội vàng hướng hấn gật đầu, sau đó vẫy taxi.

Thang Duy Thạc đã hướng về phía vườn trẻ mà cho xe chạy tới. ...

Mà hiệu trưởng ở vườn trẻ đã đứng trước cửa mà chờ, khi vừa nhìn thấy chiếc xe Benz màu đen, lập tức nở ra nụ cười.

Thang Duy Thạc dừng xe lại lập tức bước ra khỏi xe “Thang Xa Bác xảy ra chuyện gì sao?”

“Thang tiên sinh, anh không cần gấp, mời đến văn phòng của tôi, tôi sẽ đem sự tình kể lại rõ ràng cho anh!”

Thang Duy Thạc gật gù đầu, sau đó theo sự hướng dẫn của hiệu trưởng mà đi vào văn phòng.

“Thang tiên sinh, gần đây anh có đánh mất thứ gì hay không?” Hiệu trưởng tương đối uyển chuyển hỏi, ha ha, nếu bọn họ giúp đỡ Tổng giám đốc Thang tìm được nhẫn kim cương, không biết hấn sẽ cảm tạ vườn trẻ như thế nào! Cô rất chắc chắn, chiếc nhẫn kia không phải là đồ chơi của Nhạc Nhạc! Thứ quý trọng như thế thì một người bình dân làm sao có thể có được!

“Mất đồ? Tôi không rõ hiệu trưởng vì sao lại hỏi như vậy, cái này cùng với Tiểu Bác thì có quan hệ gì? Cho dù là tôi có làm mất thứ gì quan trọng, thì tôi nên đi tìm cảnh sát mới đúng chứ!” Thang Duy Thạc khẽ nhướn mày, có thể nhìn rõ được là hấn đã rất mất hứng!

“Không phải, chỉ là hôm nay Thang Xa Bác phát hiện trên tay của một bạn khác có thứ gì đó rất quý, mà Thang Xa Bác nói đó là của anh. Chúng tôi chỉ muốn xác nhận một chút là Thang tiên sinh gần đây có bị mất cái gì quan trọng không?” Hiệu trưởng kiên nhẫn giải thích, nhưng cũng không nói rõ đó là vật quý gì!

Cô không thể nói thẳng ra là chiếc nhẫn này có phải của anh hay không? Thật nực cười là nếu ai được hỏi về món đồ kia thì đều sẽ nói là của mình cả!

“Không có mất gì cả!” Thang Duy Thạc không chút suy nghĩ lắc đầu.

Hiệu trưởng thoáng xúng xính, có chút thất vọng. Thì ra là nhầm lẫn? Cái nhẫn kim cương đúng thật là của Nhạc Nhạc! “VẬY thật xin lỗi đã làm phiền đến công việc của anh, chúng tôi cảm thấy sự tình không phải đơn giản nên mới gọi điện cho anh, thật là xin lỗi!”

Biết được con mình không có chuyện gì, hấn mới có thể thở ra một hơi nhẹ nhõm.

Nhưng hấn vẫn còn lo lắng cho một tiểu bảo bối khác nữa “Hiệu trưởng, vì tôi đã đến đây rồi, vậy cô có thể cho Thang Xa Bác về luôn đi!”

Hiệu trưởng vẫn còn chút lo lắng, sau đó đẩy mắt kính trên mũi nói “Thang tiên sinh, xin anh suy nghĩ kĩ lại một chút, đợi lát nữa người nhà của đứa trẻ kia tới, sau đó tôi sẽ mang vật kia ra!”

Thứ quý trọng như vậy, cô không thể qua loa nha!

Nghe cô nói như thế, Thang Duy Thạc thấy có điểm kì quái, bắt đầu suy nghĩ lại xem mình có mất thứ gì hay không?

Sau khi cẩn thận suy nghĩ, thứ quý trọng, cũng chỉ là cái nhẫn kim cương kia. Nhưng cái nhẫn kia là do Hạ Vũ Tinh tham lam mà lấy đi. Ở trong tay cô, chắc là không thể bị quăng mất được!

Vũ Tinh ngồi taxi đến, đã mất bình tĩnh mà chạy vào trong.

“Hạ tiểu thư, cuối cùng cô cũng đến!” Cô giáo trong vườn trẻ hướng Vũ Tinh chào hỏi!

Hiaz, tại sao cô lại bị đãi ngộ kém như vậy chứ? Thang Duy Thạc đến thì hiệu trưởng tự mình nghênh đón, hơn nữa còn ra cửa đứng chờ, còn Vũ Tinh lại là do cô giáo nghênh đón, nhưng cô giáo cũng tốt lắm, giọng nói cũng có chút kiên nhẫn.

Vũ Tinh lo lắng cho con gái, không rảnh bận tâm đến lời của cô giáo nói “Con gái của tôi làm sao vậy, có chuyện gì xảy ra sao?”

“Hạ tiểu thư, cô sợ suất quá đi, cô có biết con gái mình mang cái gì đến vườn trẻ không?” Cô giáo hỏi một cách kinh ngạc.

Vũ Tinh lắc đầu “Tôi không biết, là cái gì vậy?” Là dao sao, đây là thứ nguy hiểm đầu tiên cô nghĩ đến, nhưng không nha, Nhạc Nhạc chưa bao giờ chơi thứ gì nguy hiểm cả.

Nhìn cô đáng vẻ mờ mịt, cô giáo vội nói “Như thế này đi, Hạ tiểu thư, cô cùng tôi đi gặp hiệu trưởng đi, sau đó đưa Hạ Nhạc Nhạc cùng với đứa trẻ kia đến gặp hiệu trưởng luôn!”

“Được rồi!” Vũ Tinh đứng là đang rất mơ hồ, nhưng hay là nghe theo lời nói của cô giáo vậy!

Cô từ cửa đi vào bên trong văn phòng.

Thang Duy Thạc thấy người đi vào, không khỏi giật mình!

Chẳng lẽ, chẳng lẽ đứa trẻ kia là con gái hán sao?

Mà Hạ Vũ Tinh nhìn thấy người ngồi trong văn phòng, bước chân cũng dừng lại “Anh tại sao lại tới đây? Chẳng lẽ anh là vị chuyên của Nhạc Nhạc mà tới sao?” Vũ Tinh trực tiếp hướng Thang Duy Thạc mà hỏi.

Câu hỏi của cô vừa rồi khiến cho các cô giáo ở vườn trẻ đều ngẩng ngẩng cả người “Hai người... hai người quen nhau?” Này.... Đây là chuyện gì đây?

“Mẹ.....” tiếng khóc rống lên của Nhạc Nhạc truyền tới đầu tiên.

“Papa.... Con tìm được nhân của ba rồi!” Thang âm của Tiểu Bác cũng theo sau truyền vào.

Thang Duy Thạc cùng Hạ Vũ Tinh, cả hai người cùng quay đầu nhìn về phía cửa, chỉ thấy hai đứa con đều mang theo nước mắt mà chạy vào!

Nhạc Nhạc vừa bước vào thấy người bên cạnh mẹ, bỗng kêu lớn một tiếng “Papa...papa...”

Sau đó xoay đôi chân ngấn hướng Thang Duy Thạc mà chạy tới, ủy khuất ôm lấy hán “Papa, Tiểu Bác kêu con là kẻ trộm!”

Một tiếng “papa” của Nhạc Nhạc không khỏi làm cho một người mẹ chưa kết hôn như Vũ Tinh giật mình mà ngượng ngùng. Mà cũng khiến cho hiệu trưởng cùng cô giáo ở đây choáng váng, miệng vì ngạc nhiên mà mở thật to.

Hạ Nhạc Nhạc vừa rồi kêu ai là papa chứ? Hiệu trưởng đẩy gọng kính lên mũi, đảo mắt nhìn quanh. Nhưng trong phòng chỉ có mỗi mình Thang tiên sinh là đàn ông, vậy... vậy không phải vừa rồi Nhạc Nhạc kêu Thang tiên sinh là papa sao?

Nói cách khác...nói đúng hơn là Tiểu Bác cùng Hạ Nhạc Nhạc có cùng papa?

Thang Duy Thạc thuận thế ôm lấy con gái, lau quệt nước mắt trên mặt nó “Nhạc Nhạc ngoan, Nhạc Nhạc ngoan!”

“Nhạc Nhạc không phải kẻ trộm, cái vòng đẹp kia là của Nhạc Nhạc, lúc trước Nhạc Nhạc chơi không cẩn thận làm đánh rơi dưới sàn, hôm bữa Nhạc Nhạc giúp mẹ quét rác mới tìm được nó dưới sàn!” Nhạc Nhạc khóc thì khóc, nhưng mồm miệng vẫn nhanh đem chuyện kể rõ ràng.

“Cái vòng đẹp nào?”

“Cái vòng đẹp nào?”

Thang Duy Thạc cùng Hạ Vũ Tinh đồng thời hỏi, cái vòng đẹp sao lại gây ra chuyện lớn chứ?

Không đợi ông ta nói xong, Vũ Tinh chạy như gió ra khỏi phòng hóa trang. Người quản lý vội vã đuổi theo cô, vừa chạy vừa gọi với theo :” Vũ Tinh tiểu thư, cô đừng vội như vậy, tôi lái xe đưa cô đến vườn trẻ.”

“Thang Duy Thạc, anh không thể có chuyện gì. Không lẽ anh định khoán hai đứa trẻ cho tôi sao? Anh phải thật khỏe mạnh. Tôi còn chưa có lập gia đình mà, về sau bên người còn có hai đứa trẻ, tôi càng không thể tìm một người đàn ông tốt.” Đi thang máy, Vũ Tinh hai mắt nhắm nghiền thì thảo tự nói.

“Mẹ, đây là máy bay sao? Mẹ, có phải chúng ta đang ở trên mây không?” Nhạc Nhạc tò mò nhìn ngó xung quanh.

“Đây chính là máy bay. Hồi trước em đã được đi rồi, bà nội và bác quản gia cũng đi.” Tiểu Bác trề cái môi nhỏ ẩm ướt, bàn tay nhỏ bé lôi kéo tay dì. Lúc này Vũ Tinh hoàn toàn không nghe thấy tiếng líu lo của bọn trẻ, cả người ngồi im cứng nhắc.

Trải qua mấy giờ bay, xuyên qua màn đêm, rốt cuộc xe cũng dừng lại ở một khách sạn xa hoa siêu cấp.

Vũ Tinh khó hiểu nhìn người quản lý, chậm chạp không chịu xuống xe. “Không phải đến bệnh viện sao? Chẳng lẽ... Hân đã khó khăn đến mức...?”

Vũ Tinh cảm giác như máu trong người bị rút hết đi, toàn thân lạnh cóng.

“Hạ tiểu thư, xin cô đừng quá lo lắng!” Người quản lý cung kính nói sau đó ôm lấy thằng bé đang say ngủ. Vũ Tinh cũng lập tức ôm lấy con gái theo xuống xe.

Tâm trạng cấp bách làm cho cô không có nhiều thời gian lo lắng, lướt nhanh theo chân người quản lý vào khách sạn.

Vũ Tinh mang theo tâm trạng bất an nhìn bảng điện tử báo số tầng của thang máy nhích từng số. Cuối cùng thang máy dừng ở tầng thứ 44 càng làm tâm trạng của Vũ Tinh thêm hoảng hốt. Bốn bốn? Đây chính là điềm xấu.

“Hạ tiểu thư, xin cô nhanh một chút, tổng giám đốc thật sự rất muốn nhìn thấy bọn trẻ.” Hạ quản lý thúc giục.

“Tôi biết rồi.” Vũ Tinh bước nhanh đuổi kịp ông.

Trước cửa phòng “4444”, quản lý dừng lại. “4444” toàn là “4”. Ông trời ơi, đây là điềm xấu sao?

Gõ nhẹ vài tiếng ở cửa, sau đó người quản lý trực tiếp mở cửa tiến vào. Toàn thân Vũ Tinh run rẩy đến ngừng thở, sau đó cũng cố lấy dũng khí tiến vào. Nhìn vào bên trong. Không một bóng người?

“Thang Duy Thạc, anh ở đâu?” Vũ Tinh ôm con gái chạy qua chạy lại trong phòng, nhẩn nại hồi lâu, cuối cùng vẫn là không nhìn được nước mắt tràn dâng.

“Thang Duy Thạc, anh không thể bỏ em lại, anh không thể bỏ mặc bọn trẻ.” Tại đây, vào thời khắc này, Vũ Tinh đã thổ lộ lời nói từ tận đáy lòng.

Vừa đẩy cửa một phòng, cô lập tức bị một thân thể ấm áp ôm lấy. Tiếp theo là một giọng cười treu chọc ở trên đầu cô vang lên. “Hóa ra em lại khao khát được nhìn thấy anh như vậy.”

Bị hán mạnh mẽ ôm chặt vào lòng như vậy khiến cô ngây ra một lúc, nhưng rất nhanh sau đó :” Thang Duy Thạc, tên khốn kiếp, anh dám đùa giỡn em hả? Dám treu đùa em?”

Cô dùng sức giãy dụa trong lòng hán nhưng không có chút suy chuyển nào, cô bắt đầu cắn vào ngực hán.

“Oa!” bảo bối trong ngực Vũ Tinh đột nhiên giật mình khóc thật to. Thang Duy Thạc không cam lòng buông người trước ngực ra. Thân thể được tự do, Vũ Tinh vội vàng dỗ dành bảo bối. “Ngoan, đừng khóc, đừng khóc, mẹ ở đây mà.”

Nhạc Nhạc được mẹ vỗ về lại chìm sâu vào giấc ngủ.

Phía sau Thang Duy Thạc ra hiệu cho người quản lý, đón lấy tiểu nha đầu trong lòng cô, rồi ý bảo hán có thể ra ngoài.

Sắp xếp xong xuôi cho hai đứa trẻ, Vũ Tinh rút cuộc không kìm nén được lửa giận bộc phát.

“Được rồi, anh không phải muốn nhìn thấy bọn trẻ sao? Tôi đưa chúng đến cho anh rồi, bây giờ tôi sẽ đi.” Nói xong cô liền hướng cửa chính chạy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 104: Lừa gạt

Edit: nhuquynh91

Thang Duy Thạc bước một bước dài tiến về phía trước, trong nháy mắt Vũ Tinh đã bị Thang Duy Thạc ôm ngang người “Tự em về? Nếu tôi nhớ không lầm, em căn bản sẽ không nói được tiếng Nhật?”

“Anh đùa à, tôi có thể sử dụng tiếng Anh mà!” Hai chân Vũ Tinh trong không trung không ngừng đá, nhưng đá không trúng hán, cô bắt đầu dùng tay mà chọt hán “Để cho tôi xuống!”

“Tiếng Anh? Em nói được sao?” Hán dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn cô, chính xác hơn là ánh mắt xem thường.

Vũ Tinh không thèm để ý đến hán, đúng thế, nếu muốn nói về tiếng Anh thì cô nhất định không phải là đối thủ của hán “Tôi không cần anh lo lắng, dù sao tôi cũng đã đem con đến rồi, tôi về đây!”

“Ha ha, đã đến đây rồi sao lại đi về chứ!” Thang Duy Thạc càng ôm cô chặt hơn, sau đó xoay người hướng về phía phòng ngủ mà đi tới.

Tiếp theo, chỉ nghe thấy từ trong phòng tổng thống xa hoa phát ra một tiếng hét chói tai kèm theo tiếng chửi rủa. Dần dần âm thanh đó chuyển thành tiếng rên rĩ.

Xem ra đại mỹ nữ Vũ Tinh lại bị con sói Thang Duy Thạc làm thịt rồi!

Sau khi bình tĩnh trở lại, Vũ Tinh tức giận dùng sức mà đá lên người người đàn ông trên giường “Anh đứng lên cho tôi, cút ngay!”

“Yên nào, anh lại muốn một lần nữa rồi!” Hấn không đứng dậy mà vẫn tiếp tục nằm trên thân thể cô mà hít lấy mùi thơm tự nhiên!

Vũ Tinh nghe được lời nói của hấn, khuôn mặt vừa hết đỏ đã nhanh chóng đỏ lại “Tôi không muốn, anh đứng lên cho tôi. Thang Duy Thạc, anh không nên đối xử vậy với tôi, tôi là chị của Vũ Hấn, xin anh đừng quên điều đó!”

“Vậy thì thế nào? Em cũng đã sớm là người phụ nữ của anh! Như vậy đi, dù sao chúng ta cũng đã làm việc vợ chồng hàng trăm lần rồi, và cũng có ‘tiểu chứng cố’ rồi mà!” Hấn vô tư nói, dù sao hấn cũng chỉ vô tình quen hai chị em, nếu bây giờ tiếp tục cùng Vũ Tinh ở chung một chỗ thì có chuyện gì nào?

“Nhưng, chúng ta làm như vậy, anh không thấy thật là..thật..khó có thể mở miệng sao?” Đối với việc này cô không cách nào có thể hình dung được.

“Hạ Vũ Tinh, đầu em là đầu gỗ à, tại sao lại không bao giờ chịu suy nghĩ vậy? Hạ Vũ Tinh, anh hỏi em, cho dù chúng ta không ở cùng nhau, em có thể xóa bỏ được việc là người phụ nữ của anh sao? Có thể xóa bỏ được em sinh con cho anh sao?” Hấn nâng cằm cô lên, ấn một nụ hôn thật sâu lên đôi môi đỏ mọng của cô.

“A... đáng chết, anh đừng mơ là sẽ được!” Vũ Tinh dùng sức lắc đầu, tránh né nụ hôn của hấn.

Ngẩng đầu, khóe môi Thang Duy Thạc nở ra một nụ cười tà ác, ở bên tai cô nói nhỏ “Anh không chỉ muốn hôn em, mà còn muốn như thế này...” Nói xong, hấn dùng hành động phía dưới để chứng minh là hấn đang nói về cái gì.

Một, hai,...

“Chán ghét, chết tiệt, anh đứng là đồ ‘4444’, đi chết đi!” trong lúc tức giận, cô hoàn toàn quên rằng vừa rồi đã nhìn thấy số phòng là ‘4444’, trong lòng đã không thoải mái.

Thang Duy Thạc tuyệt đối là một cao thủ, chỉ cần hấn muốn, không người phụ nữ nào lại không khuất phục trước các kỹ xảo của hấn cả, Vũ Tinh đương nhiên là cũng không phải ngoại lệ.

“Oa.....Mẹ.....” Nhạc Nhạc vừa mới mở mắt, nhìn thấy toàn cảnh lạ lẫm rồi cuộc không thể chịu được mà khóc lớn lên.

Mà đứa bé bên cạnh nó nghe thấy tiếng khóc lớn như vậy cũng chậm rãi mở mắt. Đứa bé kia ngồi dậy, đảo mắt nhìn quanh cũng không biết được đây là nơi nào.

“Nơi này không phải là nhà, không phải là nhà bà nội, cũng không phải là nhà của dì, đây là đâu?”

“Oa...tao muốn mẹ, muốn mẹ.....” Nhạc Nhạc sợ hãi khóc lớn. miệng nhỏ không ngừng tuôn ra một tràng tao...

Mà Tiểu Bác cũng dần dần lấy sự sợ hãi của Nhạc Nhạc, mân đôi môi đỏ mọng nhìn quanh với vẻ mặt sợ hãi. Nếu ở trong này ngồi khóc cũng không phải biện pháp tốt nha, tốt nhất là vẫn nên đi tìm đi!

Hai người lúc tờ mờ sáng mới chấm dứt dây dưa thì có lẽ là đã quá mệt mỏi cho nên ngủ tương đối sâu, căn bản không nghe được tiếng hai đứa con khóc, không nghe được tiếng bước chân của hai đứa nhỏ, càng không biết rằng tiếng bước chân mỗi lúc một gần hơn....

Nhạc Nhạc nhìn thấy ba mẹ đang nằm ngủ chung với nhau, trên mặt lộ ra chút xấu hổ cười nói “Thì ra papa và mẹ ngủ cùng một chỗ nha!”

Mà Tiểu Bác nhìn thấy dì và papa ngủ cùng với nhau, biểu tình bỗng trở nên tức giận “Không đúng, papa phải ngủ cùng với mẹ, dì không phải mẹ, làm sao có thể ngủ chung được!”

“Ba mẹ thì nên ngủ chung với nhau chứ, ha ha...” Vì đây là mẹ Nhạc Nhạc, papa của Nhạc Nhạc mà!

“Đó không phải là papa của mày, không phải là papa của mày, đó là papa của tao!” Lúc trước nó đã quên mất chuyện này.

“Đó là papa của tao, là papa của tao!” Nhạc Nhạc kiên trì nói, nó ghét nhất là bị Tiểu Bác nói kia không phải là papa của mình!

Hai đứa nhỏ, may một lời tao một lời mà hét to lên, ai cũng không chịu thua. Vũ Tinh nằm trên giường, bị tiếng ồn ào bên tai đánh thức! Ô... vì sao lại không cho cô được ngủ vậy chứ?

Không tình nguyện mà mở mắt, nhìn thấy hai đứa nhỏ đang đứng bên cạnh giường, ngay lập tức mọi buồn ngủ trong cô đều biến mất hết!

“Tiểu Bác, Nhạc Nhạc! Sao các con lại dậy sớm vậy, đi về ngủ thêm đi!” Vũ Tinh rất mất tự nhiên kéo cao chăn lên để tránh hai cho hai đứa nhỏ phát hiện cô đang một thân quang lỏa!

Tiểu Bác nhìn chăm chăm vào Vũ Tinh, đôi mắt đơn thuần lộ ra vẻ giống như đã bị lừa gạt “Dì, sao dì lại cùng papa ngủ chung với nhau như vậy?”

Vũ Tinh bị Tiểu Bác hỏi đến á khẩu không trả lời được, thậm chí không dám nhìn vào mắt nó! Trời ạ, nó đúng là rất giống Thang Duy Thạc, còn nhỏ như vậy mà ánh mắt đã có lực xuyên thấu rất lớn, đúng là một nhân vật khó đối phó.

“Dì, sao dì lại ngủ chung với papa vậy?” Tiểu Bác đánh vỡ sự im lặng hỏi một lần nữa, nó rất muốn nghe dì nói vì sao.

Nhạc Nhạc cười hi hi nhìn mẹ, bàn tay nhỏ vùng loạn lên, ý muốn đi đến bên chiếc giường lớn.

Vũ Tinh bị Tiểu Bác trừng chỉ có thể cúi đầu, giống như lần đầu tiên bị Tiểu Bác nhìn thấy, căn bản không thể ngẩng đầu!

Chờ một lúc lâu vẫn không nghe thấy dì trả lời, Tiểu bác cảm thấy thật thất vọng hét to “Dì là người xấu, người xấu!”

Tiểu Bác bắt đầu khóc to, khóc rất thương tâm!

Vũ Tinh nhẹ đẩy người bên cạnh, Thang Duy Thạc lúc này mới mở mắt ra. Giống như Vũ Tinh lúc này, mở to mắt ra, đầu óc mơ màng một chút! Hai đứa trẻ như thế nào lại ở đây, tại sao lại như vậy? “Nhạc Nhạc, Tiểu Bác, các con đi ra ngoài đi, ngoan nào!”

Nhạc Nhạc nhìn thấy mặt papa rất nghiêm túc, lập tức xoay người kéo Tiểu Bác “Tiểu Bác, chúng ta đi ra ngoài đi!”

“Mày đừng có đụng vào tao, mày cũng giống như mẹ mày, là tới để cướp papa của tao! Các người đều là đồ hư hỏng!” Tiểu Bác bị đá kích rất lớn, nói xong lập tức chạy ra khỏi phòng!

Vũ Tinh cúi đầu, nâng tay lên đánh Thang Duy Thạc một cái. Thang Duy Thạc lấy tay xoa mặt, trợn mắt hỏi cô “Đáng chết, sao em lại đánh anh chứ?” Cái tát này làm cho hấn trở tay không kịp.

“Thang Duy Thạc, là do anh hại tôi bị co xem thương, tôi hận anh!” Cô nghiêng răng nghiêng lợi nói xong, bắt đầu đứng dậy mặc quần áo vào.

Khi cô đang mặc quần áo, nước mắt tràn ra khắp khuôn mặt nhỏ nhắn. Cô đúng là rất có lỗi, cô đã làm tổn thương một đứa bé!

“Em muốn hận cứ hận, nói cho em biết, em đừng tưởng là sẽ rời xa được anh!” Thang Duy Thạc càng thêm tức giận ngồi dậy, phiền chán chằm một điều thuốc.....

Hít sâu một cái, hương mặt cô mà thờ mạnh ra.....

Vũ Tinh không né tránh, dù sao cô cũng đã quen với việc này. Cô thường xuyên tiếp xúc với khách lúc còn ở khách sạn, người nào mà không hút thuốc!

Động tác mặc quần áo của cô rất nhanh, lập tức đã mặc xong!

“Cho dù em có mặc quần áo vào, cũng không cho em đi!” Hấn tức giận hét to, đem mẫu thuốc lá dụi thật mạnh vào gạt tàn!

Đúng là làm hấn tức chết mà, hấn đã có ý dời công việc sang ngày hôm sau, muốn mạng bọn họ đi chơi một ngày! Kết quả, mới sáng sớm đã bị cô cho một cái tát vào mặt.

“Tôi muốn về, tôi còn rất nhiều việc!” Cô bây giờ đem tất cả tâm tư đều đặt vào công việc, rất không muốn bị quấy rầy!

“Cái công việc đó của em không còn nữa thì làm sao đây?” Hấn dùng giọng nói tương đối xem thường, có chút khinh thị!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 105: Đứa con cho anh, tôi không cần!

Loại khẩu khí xem thường này đã đem tính nóng nảy của Vũ Tinh khơi mào hoàn toàn “Công việc của tôi tuy rằng so với một ông chủ lớn như anh thì không là gì cả, nhưng nó là tất cả hy vọng và ước mơ của tôi! Cho nên, anh không có quyền nói xấu nó, không có!”

Khuôn mặt của cô vì tức giận mà đỏ hồng, ánh mắt vốn đen láy bây giờ càng trở nên thêm lóng lánh. Mà loại lóng lánh này toát lên vẻ tự ti cùng với tính không khuất phục!

Phát hiện này làm cho hấn giật mình, tận tâm mà thương thức “Giấc mộng của em là gì, hy vọng của em là gì?” Hấn hỏi một cách vô thức, hỏi xong mới ý thức được mình vừa hỏi cái gì. Vũ Tinh không trả lời câu hỏi của hấn, cho dù hấn có biết thì cũng không liên quan gì!

Sự khinh thương của hấn vừa rồi đã làm cho cô rất •đau. Người như vậy •thì• cố không cần phải nhiều lời! Cô không thèm để ý đến hấn mà đi thẳng ra cửa!

Thấy vậy, hấn lập tức căng thẳng hỏi “Em muốn đi đâu?”

“Đi xem hai đứa con!” Nói xong, cô dùng sức mà đóng cửa thật mạnh! ,

Vũ Tinh chạy trốn, vì cô không thể chịu đựng được việc Thang Duy Thạc gây áp lực với cô, bên cạnh còn có Tiểu Bắc đối nghịch với cô nữa.

Ngay cả Nhạc Nhạc cô cũng cho ở lại Nhật Bản, dù sao là ở lại cùng Thang Duy Thạc nên nhất định sẽ không cp.gì .Jtài nguy hiểm,,; n

Ha ha, phụ nữ thì cũng nên thức thòi một chút. Có người giúp mình chăm sóc đứa con, chẳng lẽ không tốt sao?

Cô đã nghĩ thông suốt, nên Thang Duy Thạc muốn con gái thì cô sẽ thoải mái mà giao cho hấn.

Hấn là tổng giám đốc của một tập đoàn lớn, chẳng lẽ lại dùng vài triệu để tính toán! Nhạc Nhạc đi theo hấn, nhất định so với đi theo bên cạnh mình sẽ tốt hơn!

Vũ Tinh xuống máy bay, liền mở điện thoại lên, trong nháy mắt điện thoại liên đô chuông. Đùng là người mình đang mong ngóng, Vũ Tinh bỗng cảm thấy muốn đùa giỡn với hấn một chút, dù sao bây giờ có chộc giận hấn thì Kãĩicũng không làm gì được!CÔ cả!~--> ‘ ‘ :

“Alo, tổng giám đốc Thang gọi tôi có chuyện gì sao?” Vũ Tinh cố ý dùng giọng nói thật kinh ngạc mà hỏi, giọng nói vô tội như vậy thật là làm người khác tức chết mà!

“Em đừng giả vờ ngu ngốc, em giải thích đi. Chết tiệt, em thế nhưng ngay cả con cũng không cần mà bỏ chạy như vậy sao?” Giọng nói của hấn có chút áp lực, kèm theo lửa giận

manh liệt! I j .. I . I

Ha ha, bây giờ tôi đang làm việc! Có gì nói

sau nha, lúc trước thư kí của anh nói anh nhớ con, muốn nhìn thấy con! Bây giờ các con đang ở bên cạnh anh, anh hấn là rất VUI mừng đi!” Vũ Tinh nói rất hợp tình hợp lý “Còn chuyện gì nữa không? Nếu không tôi gác máy nha!”

“Chết tiệt, em lập tức trở lại ngay cho anh, nếu không về sau em đừng mong mà nhìn thấy con gái nữa!” Hấn dùng giọng nói tương đối lạnh lùng để uy hiếp cô!

“Anh là bá của Nhạc Nhạc, đương nhiên là sẽ đối xử/tốt VỚI con bé! Tharig Duy Thạc, giao

con chơ/anh, tôi rất yên tâm!Tốt lắm, đợi đến sinh nhật của con, tôi sẽ tặng quà cho nó! Bye bye!” Nói xong, cô hưng phấn mà ngắt điện thoại!

Ha ha, cô có phải hay không đã chơi hấn một vỏ?

VŨ Tinh thật sự đã chơi hấn một vỏ, loại tình huống này hoàn toàn là ngoài dự kiến của hấn! Hấn! còn muốn! dùng con gái để không chế cô, nhưng không nghĩ đến việc cô lại không chịu trở về bên hấn!

Thang Duy Thạc nhìn hai đứa con đang cãi nhau, hoàn toàn bị choáng váng!

“Papa, con muốn mẹ ” Nhạc Nhạc không

ngừng lặp đi lặp lại, mắt vì khóc mà đỏ hồng

ăn nha, nên con ngoan ngoãn, mẹ sẽ xuất hiện!” Hấn dỗ dành con gái, liên tục cho con gái hy vọng nhưng cũng liên tục làm cho con gái thất vọng.

“Papa lại lừa con! Con muốn mẹ, muốn mẹ!” Nhạc Nhạc khóc lớn, cô họg đã.muốn nghen Thang Duy Thạc đau lòng trần an con gái, nhưng hành động này lại khiến cho Tiểu Bắc vô cùng mất hứng.

“Papa, ôm con, Ô!ỈI con, ba là papa của con, không phải là của nó!”

“Không phải, là của tao....”

Vì |Yấq/đề|papa lậ cựa ạimà.hai; đũa nhọ, lại kịch liệt cai nhau!

Đôi mặt với tình cảnh này, Thang Duy Thạc chỉ có thể dùng câu “khóc không ra nước mắt” để hình dung!

Vốn tưởng là có thể về Đà Bắc sớm, kết quả công ty lại xuất hiện một số vấn đề, hẳn không

Athena nhìn Vũ Tinh, không khỏi bị một bất ngờ lớn “Sao cô lại tới đây? Không phải là đang ở Nhật Bản sao?”

“Tôi trở về trước, nhìn thấy tôi mà anh không mừng sao?” Hôm nay Vũ Tinh là một người phụ nữ tự tin, nhất định sẽ không bại dưới tay của Athena! "

Một thân áo ngắn màu trắng, lộ ra một mảng da thịt trắng phía sau, bên dưới là cái quần đùi bó sát đã thành công đập vỡ hình tượng quân áo kín đáo trước giờ của cô!

Athena nhìn thấy quần áo của Vũ Tinh, thiếu chút nữa chảy máu mũi “A.... Tiểu Tinh Tinh, cô có biết mặc như vậy là rất hở hang không?” “Phải không? Tôi chỉ sợ mình mặc không đẹp thôi! Ha ha, mỗi ngày đều cùng làm việc với các người mau, tôi nghĩ mình cũng nên COI trọng việc ăn mặc một tí. Athena anh thấy tôi suy nghĩ như vậy đúng không, cho ý kiến đi!” “Ý kiến của tôi là cô không nên ăn mặc như vậy, vì như thế sẽ mang đến rất nhiều côn trùng!” một cô gái ngoan ngoãn lại bị cái gì kích thích thành như vậy?

“Ha ha, đó là việc tốt mà! Tôi muốn làm cho ai cũng mê mình, tôi muốn làm một người làm móng nổi tiếng!” Tự tin nói ra chí hướng của mình, vì chí hướng này mà phấn đấu, cố gắng! Mà hình như ông trời đã nghe được lời thề mỗi ngày của Vũ Tinhriậputứcvđầ°cho cônhột”ơ

pânlên!

Bảo bôi ngoan,; một lát nữa papà dân con đi thê không ở lại Nhật Bản thêm một thời gian nữa hời”lớn!"

“Cái gì? Leom Tiểu Diễm Diễm muốn tới đây tuyên truyền? Mời tôi đến làm móng tay?” Vũ Tinh không thể tin được hét to một tiếng, hoàn toàn quên rằng giờ phút này cô đang ngồi đối diện với quản lý Đỗ luôn nghiêm túc.

“Như thế nào, cô không muốn sao?” Quản lý Đỗ phá lệ lộ ra một nụ cười! Giờ phút này, Vũ

Quản lý Đỗ nhấn nháy hỏi lại “Thật là cô không muốn làm? Nếu cô không thích thì để tôi tìm ”

“Không ” Cố gắng hơn nữa ngày cô mới

thốt ra được một chữ ‘không’ “Tôi rất thích, tôi rất thích!”

Nhìn đáng vẻ kích động| Của c;ô, quản lý Đỗ nở nụ cười lớn hơn “Vậy đi, cố gắng lên!”

“Dạ vâng, tôi sẽ không làm lỡ cơ hội này!” Vũ Tinh vội vàng cúi đầu cảm tạ, thiếu chút nữa đã rơi lệ.

Vì chuẩn bị để phục vụ cho ngôi sao quốc tế, Vũ Tinh ra sức tập luyện. Cô tìm rất nhiều tư liệu để tìm hiểu nhưng mẫu hợp nhất với trang phục.

Tiếng chuông điện thoại vang lên, Vũ Tinh cũng không nhìn số cũng biết người gọi đến, trực tiếp tắt máy “Không có việc gì thì gọi điện thoại quốc tế làm gì, tôi là vì tiết kiệm cho anh thôi!” Sau khi tắt điện thoại, cô tự nói #7lchính nùnh^ừvuona.q ỈAVÍ .,q Ha ha, không có" con gai bên cạnh cảm thấy thật thoải mái nha! Không cần tốn sức lực cho gánh nặng lớn nên rất thừa sức mạnh để làm việc nha! Sớm biết như vậy, lúc trước khi hấn uy hiếp mình thì nên đem Nhạc Nhạc giao cho hấn.

“Vũ Tinh,, người thật sự là bỏ con gái mình sao? Nguyên Nguyên nam trên giường trêu ghẹo nhìn người đang ngồi chăm chú vào máy tính.

“Bây giờ công việc rất nhiều, không có thời gian chăm sóc Nhạc Nhạc, VỚI lại, Nhạc Nhạc rất thích papà!” Vũ Tinh vẫn chăm chú nhìn vào tư liệu mà trả lời bạn tốt!

Tbạng Duy Thạc ’ nhìn thầy 'điện 'thoại lại| bị ngắt, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi!

Hắn bây giờ đã trở thành một vú em đúng chất, mấy ngày nay đi làm hấn lúc nào cũng phải mang theo hai đứa bé cả! Nhân viên trong công ty ai cũng nhìn hấn bằng ánh mắt kì quái, điều này làm cho hấn rất khó chịu.

Nhất là lúc trước hấn còn ra quy định là không được mang con đi làm, kết quả người thứ nhất phả ltiệt lại’ là chính bản thân mình, đứng là vô cùng xấu hổ mà!

“Papa, con đói bụng!” Nhạc Nhạc đã khóc hai ngày, hôm nay cuối cùng cũng ngừng khóc! Vì hai ngày qua, nó đã quen với việc không có mẹ!

“Papa, con cũng đói bụng!” Tiểu Bác ngồi trên sofa không chịu được nữa nói!

Nhìn hai đứa con đang kêu đói bụng, Thang Duy Thạc mới nhớ đến, chết tiệt, hấn đã quên cho người chuẩn bị đồ ăn cho hai con!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 106: Đưa bé trong tay siêu sao

Edit: nhuquynh91

Leoni Tiểu Diễm Diễm đến Đài Loan để chuẩn bị cho buổi tuyên truyền mới của mình! Bởi vì một người mẫu siêu đẹp xuất hiện nên tất cả mọi sự chú ý của giới truyền thông đều tập trung vào sự xuất hiện của cô. Tại thời điểm đó, toàn bộ sân bay đều chật cứng, người ở bên trong ra không được, người ở bên ngoài cũng vào không xong. Nhân viên tại sân bay sắp thành một hàng, bọn họ đối với trường hợp này chỉ có thể đứng nhìn mà không thể làm gì khác!

Vì mỗi ngày đều có các ngôi sao đang hot đến Đài Loan nên các phóng viên đã rất quen thuộc. Nhưng trường hợp giống như hôm nay thì chưa từng xảy ra với bất kì ngôi sao nào đã đến trước đó! “Tiểu Diễm Diễm, Tiểu Diễm Diễm...” Rất nhiều fan đứng hai bên, kích động la to.

Vũ Tinh ngồi trước màn hình tv nhìn tất cả cảnh đó, đúng là thật hâm mộ!

“Sức hấp dẫn của cô thật là lớn nha, một người nghệ sĩ mà làm cho nhiều người đến từ các quốc gia khác nhau đều yêu thích như vậy, thật sự là quá thành công!” Vũ Tinh nhìn vào tạp chí, nháy mắt mấy cái mà nói với Athena.

Athena không nói gì, khoe miệng nhếch lên mang theo chút cười nhìn cô. Chị dâu của hần lại đi hâm mộ người phụ nữ khác, ha ha, cô có lẽ không biết bản thân mình cũng vô cùng có sức hấp dẫn!

“Hai người chuẩn bị thật tốt nha, Tiểu Diễm Diễm đã tới Đài Loan rồi đó!” Lily vừa đi vào vừa nói.

Athena nhìn Lily bằng ánh mắt xem thường: “Chị Lily, chị đừng có căng thẳng! Có dạng người nào mà tôi chưa nhìn qua chứ, ngay cả một người quái dị tôi cũng có thể làm cho thành tiên nữ, nói chỉ một người đẹp như Tiểu Diễm Diễm, tôi chắc là không cần phải lo lắng nhiều!”

Thời điểm hần nói những lời này, giọng nói thật là chua nha! Vũ Tinh bị hần làm cho nhìn không được mà bật cười, nếu mọi người biết được rằng Athena đúng là một người đàn ông “thật thật chính chính” thì không biết sẽ kinh ngạc tới mức độ nào!

Màn hình LCD siêu lớn bỗng phát ra tiếng thét chói tai thu hút tầm mắt của Vũ Tinh.

“Tiểu Diễm Diễm xuất hiện rồi! Trời ơi, tôi cứ nghĩ cô ấy sẽ phải trốn đi đường khác chứ, không ngờ cô ấy vẫn xuất hiện như vậy!” Chị Lily tiến lên vài bước đến gần để quan sát siêu sao!

Cuối cùng Tiểu Diễm Diễm cũng bước ra, mà trong tay còn ôm một đứa bé, hơn nữa đứa bé kia còn vô cùng xinh đẹp! Điều này làm cho tất cả các phóng viên cũng như các fan hoàn toàn bất ngờ!

Vũ Tinh nhìn thấy đứa bé trong lòng Tiểu Diễm Diễm, kinh ngạc mà há miệng thật to!

“Trời ơi, tôi cứ tưởng đó là con của cô ấy chứ, thật không ngờ là dùng một ‘Đứa bé Trung Quốc’ để tuyên truyền!” Chị Lily nhìn kĩ mặt đứa bé, có chút thất vọng nói!

Ánh mắt Vũ Tinh càng lúc càng mở lớn, biểu tình càng lúc càng kinh ngạc!

Trên màn ảnh, “đứa bé Trung Quốc” cười vô cùng rạng rỡ với máy ảnh, cánh tay vươn ra với tới màn hình, lẽ nào làm mất quý!

Athena lơ đãng nhìn màn hình tv, cuối cùng hần cũng thấy được “đứa bé Trung Quốc” mà Lily đang nói đến!

Vũ Tinh cảm thấy rất khó hiểu, không thể hiểu được vì sao con gái mình lại đang ở trong tay một người ngoại quốc như vậy? Sự sợ hãi mãnh liệt dâng kên trong đầu cô, không được, cô phải đến sân bay, con gái cô bị Thương Duy Thạc bán cho người khác rồi!

“Vũ Tinh, em muốn đi đâu đó?” Lily lập tức giữ chặt người đang-vô-cùng-lo-lắng, nói: “Em không được đi đâu cả, Tiểu Diễm Diễm sẽ đến đây bây giờ!”

“Không được, con gái của em bị người ta bán đi!” Cô giống như là đã hóa điên, dùng sức gạt tay của Lily ra, hướng tới cửa mà đi.

“Con gái của em bị bán? Chuyện là như thế nào?” Lily không thể hiểu được là chuyện gì đang xảy ra!

Trong lúc các cô đang tranh chấp, Athena bỗng kêu to: “Summer, cô mau lại đây xem đi, mau nhìn vào tv đi...”

Chỉ nghe thấy trong tv lại phát ra một tràng tiếng thét chói tai, nguyên nhân của nó là bởi vì một doanh nhân thành đạt, một người đàn ông vô cùng sáng giá, tuy tuổi còn trẻ nhưng đã lãnh đạo một tập đoàn lớn, một người đàn ông vô cùng đẹp trai tên Thương Duy Thạc cũng đang ôm một đứa con bước ra!

“A.....”

“A.....”

Tiếng hét quá lớn làm cho mọi người ngồi trước tv đều phải bịt tai lại.

Vũ Tinh thấy hấn xuất hiện, cảm xúc cuối cùng cũng ổn định! Ha ha, được rồi, được rồi, chết tiệt, cô còn tưởng hấn đem con cô đi bán rồi chứ!

Nhìn thấy dáng vẻ vui mừng của con gái, Vũ Tinh bỗng cảm thấy rất tức giận. Thật là vô tâm mà, xem ra không có người mẹ này, nó sống cũng rất tốt nha!

Leoni dừng bước chân, hướng về phía các máy ảnh mà pose vài kiểu rất đẹp. Sau đó đem cô bé trong lòng giao lại cho người đàn ông vô cùng quyến rũ phía sau, nở một nụ cười thật tươi với hấn! Mà bọn họ không biết nói cái gì đó mà cả hai cùng lộ ra những nụ cười thật tươi!

Tuần nam và mỹ nữ đứng chung với nhau thật làm cho người khác lóa mắt, mà đây lại là một người đàn ông đẹp trai có danh tiếng đứng cùng mỹ nữ, trong nháy mắt, hàng loạt máy ảnh đều được giơ lên để ghi lại hình ảnh này.

Hai người dưới sự bảo vệ của nhân viên đi ra khỏi sân bay!

Vừa ngồi vào trong xe, Nhạc Nhạc không ngừng vịn vịn thân thể: “Papa, vừa rồi có rất nhiều người chụp hình Nhạc Nhạc nha!” Nhạc Nhạc hưng phấn cầm lấy bàn tay của papa nói! Tiểu Bắc thì có vẻ khó chịu, đối với việc chụp ảnh, nó không thích chút nào!

Thư kí riêng của Thang Duy Thạc quay đầu cung kính hỏi hấn: “Tổng giám đốc, trước tiên anh muốn đi đâu? Về nhà trọ hay về biệt thự ạ?”

“Tôi nhà trọ, còn có, kêu quản gia Vương đến đó giúp tôi trông hai đứa bé!” Thang Duy Thạc nghiêng răng nghiêng lợi nói, hấn nhất định phải đem cái người phụ nữ đã chạy trốn kia mà bắt về cho bằng được!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 107: Số mệnh giống nhau

Edit: nhuquynh91

Siêu sao quốc tế không lập tức tiến hành hoạt động tuyên truyền, mà về khách sạn nghỉ ngơi trước. Vũ Tinh bị căng thẳng cả một ngày, thậm chí cả cơm chiều cũng quên ăn. Kết quả là đem bản thân mình ‘ngược’ rồi tỉnh rồi mù lên rồi mới nhận được thông báo là ngày mai mới bắt đầu công việc!

“Đừng là làm phí phạm thời gian và sức khỏe của người khác mà!” Vũ Tinh tức giận dùng hai tay đập vào mặt bàn.

Nhưng Athena với tình bình tĩnh tiêu sái, vì hấn đã biết thế nào hôm nay siêu sao nhất định sẽ không làm việc ngay! Cho nên, sớm đã phui mờ mà chạy lấy người!

Mà người nhất gan Vũ Tinh vẫn kiên trì với suy nghĩ nếu bỗng nhận được thông báo cô sẽ kịp thời mà báo cho Athena! Kết quả cô thật là ngốc!

“Hạ Vũ Tinh, em còn chưa về à?” Một giọng nói dịu dàng vang lên ở phía sau cô.

Vũ Tinh lập tức ngẩng đầu lên, khi nhìn thấy người trước mắt, biểu tình lập tức trở nên căng thẳng: “Quản lí Đỗ, chị cũng chưa về à?”

“Ừ, bây giờ chị về! Em cũng về sớm một chút đi, ngày mai còn phải đi làm sớm!” Giọng nói của quản lí Đỗ mang theo chút quan tâm!

Về nhà? Bây giờ bên cạnh không có gì vương bận! Con gái cũng không có bên cạnh, cho nên cô không cần phải vội vã về nhà!

Giống như nhìn ra cô có chút cô đơn, quản lí Đỗ bỗng mở miệng nói: “Nếu không có việc gì bận, ở nhà không có ai chờ em, chị mời em đi ăn tối được không? Chị cũng chỉ có một mình thôi!”

Quản lý mời đồ nha, sao mà từ cô dám từ chối chứ!

“Dạ!” Vũ Tinh có chút bất đắc dĩ trả lời, sau đó nhanh chóng lấy đồ đạc của mình.

Quản lý Đổ đưa Vũ Tinh đến một nhà hàng thật sạch sẽ, tuy không xa hoa nhưng đồ ăn cũng rất được!

Hơn nữa ở đây, không khí ở đây cũng rất được!

“Ăn ngon không?” Ăn được một lúc, quản lý Đổ hỏi Vũ Tinh.

“Ăn ngon, rất ngon, em rất thích ạ!” không phải cô nói dối, đây chính là sự thật!

Cỗ lễ biếu tình của Vũ Tinh vô cùng phong phú nên quản lý Đổ nhìn cô một cách chăm chú!

Cuối cùng, Vũ Tinh cũng cảm nhận được cái nhìn của cô “Quản lý Đổ, có chuyện gì sao ạ?” cô không được tự nhiên dùng khăn ăn lau miệng, lại cúi đầu nhìn quần áo của mình. Vạt trước của quần áo rất sạch nha, không có vết bẩn nào!

Lời nói của Vũ Tinh làm quản lý Đổ có chút xấu hổ cúi đầu nhìn vào bát salad của mình! Hai người cúi đầu tiếp tục ăn, không khí thật kì quái! Mà loại không khí này khiến cho người ta thật khó mà hít thở được, Vũ Tinh hít sâu một cái, đánh vỡ sự yên lặng “Quản lý Đổ, chồng chị không có nhà sao, sao chị lại ăn cơm một mình?”

“Không, chị không có chồng, chị độc thân!” Quản lý Đổ buông đũa, trả lời một cách thân thiện, thậm chí còn nở nụ cười khi thấy biểu tình ngạc nhiên của cấp dưới mình!

“Sao có thể như vậy? Còn con chị đâu? Không ở với chị sao?” Vũ Tinh tiếp tục hỏi, nếu không cô cũng chẳng biết tiếp tục đề tài gì!

Câu hỏi này khiến cho mặt quản lý Đổ hiện lên một tia bi thương, khẽ cười nói: “Chị không có con, cũng không phải là không có, đã từng có, nhưng.....”

Có lẽ vì đều là một người mẹ, Vũ Tinh có thể cảm nhận được đau đớn của cô! Con của cô ấy nhất định là không còn ở nhân thế, nhất định là như vậy!

Thì ra quản lý Đổ phải trải qua đau thương như vậy?

“Thật xin lỗi, em không biết chuyện lại như vậy!” Cô lập tức nhận lỗi.

Quản lý Đổ lắc đầu, nhìn thật sâu vào mắt của Vũ Tinh, sau đó lộ ra một chút chuyện riêng của mình “Thời điểm đó, chị vẫn chỉ là một sinh viên năm 3, trong một lần đi sinh hoạt thì gặp được....”

Vũ Tinh nghe quản lý Đổ kể chuyện xưa, thấy không khác gì chuyện của mình là bao!

Thật ra quản lý Đổ so với cô còn đáng thương hơn, người đàn ông kia sau khi đùa giỡn với cô liền rời khỏi Đài Loan!

“Quản lý Đổ, chị đừng khóc, em tin con của chị nhất định sẽ thông cảm cho chị mà!” Vũ Tinh không nhận được khuyên nhủ.

“Chị không mong con chị tha thứ cho chị, chỉ cần bảo bối của chị sống tốt ở nơi đó là chị đã vui rồi!” Quản lý Đổ lau đi nước mắt, ngượng ngùng cười với Vũ Tinh “Thật xin lỗi, là chị thất thố!”

“Không sao ạ, chị đừng suy nghĩ nhiều nữa! Thật ra, vận mệnh của em cũng không khác gì mấy! Em là đứa mồ côi cha mẹ, con em năm nay đã được 4 tuổi rồi!” Cô kể về cuộc đời mình một cách đơn giản.

“A, như vậy em so với chị còn có trách nhiệm hơn! Em thật là một người phụ nữ kiên cường...” nghe Vũ Tinh nói, quản lý Đổ càng thêm tự trách bản thân mình.

Nếu con gái của cô còn sống, bây giờ đã rất lớn....

Mong chờ siêu sao quốc tế đã lâu nên khi nhìn thấy cô Vũ Tinh có chút kích động!

Phục vụ cho một siêu sao quốc tế, chắc chắn là sẽ có cơ hội nổi tiếng! Cô, cô không thể bỏ qua được “Tiểu thư Leoni, chị có yêu cầu gì với móng tay không?” Vũ Tinh dùng tiếng Anh một cách lưu loát hỏi, ánh mắt nhìn cô chờ đợi.

“Cô cứ căn cứ vào trang phục của tôi mà làm, tôi không có yêu cầu gì nhiều!” Siêu sao nở nụ cười, gạt đầu một cách thân thiện!

Không yêu cầu, nghĩa là yêu cầu rất cao! Vũ Tinh đè nén sự căng thẳng trong lòng, cố gắng mà phục vụ siêu sao!

Trải qua hơn nửa tiếng, Vũ Tinh cuối cùng cũng làm xong cho siêu sao một bộ móng tay hình phượng hoàng truyền thống của Trung Quốc!

Vì thuộc loại nghệ thuật giản lược cho nên hình phượng hoàng cũng chỉ cần vài nét là hoàn thành! Nhưng đối với một người nước ngoài mà nói, đây cũng là một bất ngờ!

“A... cô giỏi quá, rất giỏi!” Siêu sao nâng hai tay mình lên, nhìn một cách rất vừa lòng!

Hơn nữa khi những người cùng làm việc với siêu sao nhìn thấy cũng rất thích!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 108: Nhạc Nhạc ở buổi trình diễn!

Edit: nhuquynh91

Leoni lên sân khấu biểu diễn, hai tay không biết là cố ý hay vô tình mà ở trong không trung vẩy qua vẩy lại. Mc của chương trình rất vất vả để át được tiếng kêu náo nhiệt bên dưới sân khấu, mà tiếng ồn càng lúc càng lớn hơn.

Vũ Tinh đứng dưới khán đài, tất cả chú ý đều tập trung ở các ngón tay của siêu sao, cho nên cô không nghe được là mc đang nói về vấn đề gì, mà thật ra đối với cô, mc có nói gì cũng không quan trọng. Nhưng bỗng lời nói của mc thu hút được sự chú ý của cô!

“Tiểu thư Leoni, móng tay của cô rất đẹp, hơn nữa còn mang đậm bản sắc văn hóa của chúng tôi. Xin hỏi, đây là ý tưởng của cô hay là của nhân viên làm móng?” Nữ Mc nổi tiếng chỉ vào ngón tay của siêu sao hỏi, hơn nữa camera cũng rất phối hợp mà tiến tới quay cận cảnh!

Leoni gật đầu nói “Đây là ý tưởng của người làm móng cho tôi!”

Mc không chút keo kiệt mà vô cùng tán thưởng vẻ đẹp của bộ móng tay, quả thật đây đúng là một tác phẩm nghệ thuật!

Nhưng đây cũng chỉ là một chi tiết nhỏ trong buổi trình diễn của siêu sao!

Cuối buổi biểu diễn, bỗng Tiểu Diễm Diễm nhắc tới một người bạn, nói vô cùng mong muốn được gặp lại người bạn này. Nhưng là người bạn nào? Câu hỏi này khiến tất cả mọi người đều tò mò!

Trong lúc mọi người đang tò mò về ‘người bạn của siêu sao’ thì Mc bỗng tuyên bố “Tiểu thư Leoni, chúng tôi đã sớm biết trên máy bay cô có quen với một người bạn Đài Loan! Mà người bạn này cũng rất muốn được gặp lại cô, cho nên chúng tôi đã mời người ấy đến đây hôm nay. Không biết cô có muốn gặp người bạn của mình không ạ?”

“Thật vậy sao? Đây là thật sao?” Leoni vô cùng kinh ngạc, đúng hai tay xinh đẹp để che miệng!

“Đương nhiên là thật! Lên đây nào, vị khách bí mật, lên đây nhanh nào!” Mc làm nóng không khí trong khán đài, mà dưới đài, các phóng viên cùng các fan đều trông mong nhìn về phía hậu trường, rất nóng lòng muốn biết ai là người may mắn như vậy!

Trong nháy mắt, chỉ thấy một đứa bé vô cùng xinh đẹp, đóng đưa đôi chân ngắn ngủn chạy ra. Nhưng có lẽ là sân khấu quá lớn làm cho đứa bé kia vừa bước ra khỏi cánh gà liền không biết phải đi về hướng nào! Dựa vào bản năng, vừa từ nơi nào bước ra thì trốn lại vào nơi đó! Mà nơi có nhiều người đứng thì chắc là nơi phải đi rồi. Động tác của đứa bé làm cho mọi người đều bất ngờ, vội vàng đi đến để bắt lấy thân thể nhỏ bé!

Vũ Tinh đứng ở xa lo lắng chạy lại gần, đến khi nhìn thấy cô gái nhỏ được nhân viên hậu trường dắt đến bên cạnh Mc thì mới thở phào nhẹ nhõm.

Vài ngày không được nhìn thấy con gái, từ xa nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đó, tất cả mọi sự nhớ thương đều được khơi dậy trong lòng!

Vũ Tinh bỗng cảm thấy mình rất nhẫn tâm, làm sao có thể đem con gái bỏ lại Nhật Bản như vậy chứ!

Tất cả đều do hấn! Bị Thang Duy Thạc khinh thường khiến cho cô rất đau, hấn dựa vào cái gì lại dùng giọng nói độc địa như vậy để nói với cô! Bên cạnh đó còn có sự cuồng vọng của hấn làm cho cô hận vô cùng!

Hấn luôn làm cho cô ở trước mặt các con rất khó kham, không thể nào mà ngẩng đầu lên được!

“Tiểu bảo bối, nói cho cô biết ai mang con đến đây?” Mc ngồi bên cạnh đứa bé, dùng giọng nói dịu dàng nhất để hỏi nó!

Trên khán đài, tiểu bảo bối có vẻ thật bất lực, mắt mờ to, miệng không dám cười cũng không dám chu ra giống như bình thường! Nghe câu hỏi của Mc, mờ mịt nhìn về phía dưới khán đài, không biết là đang tìm kiếm ai!

“Tiểu bảo bối, cô đang hỏi con đó, ai mang con đến đây?” Lần này người Mc nhẹ nhàng nhéo nhéo vào khuôn mặt của nó, lấy lại sự chú ý của bé!

Đứa bé lúc này mới thốt ra hai chữ: “Papa!”

“Vậy con tên là gì, con mấy tuổi rồi!”

“Hạ Nhạc Nhạc, 5 tuổi ạ!” Giống như là đã thích ứng với hoàn cảnh xung quanh, Nhạc Nhạc trả lời ngay lập tức!

“Vậy cô hỏi Nhạc Nhạc, con có nhận ra ai đang ngồi ở đây không?” Mc ý bảo Nhạc Nhạc nhìn Leoni, không ngừng hỏi bên tai nó!

Tiểu Diễm Diễm nở nụ cười chào tiểu bảo bối xinh đẹp, ngón tay không ngừng đong đưa trước màn ảnh!

“Dạ nhớ! Là cô xinh đẹp ở trên máy bay!” Nhạc Nhạc hướng vào mic hô lên một tiếng làm cho các fan dưới khán đài đều bật cười!

Tiểu bảo bối này thật là đáng yêu mà!

“Vậy cô hỏi con, bây giờ con muốn được ai ôm nhất!” Mc lại chỉ vào Tiểu Diễm Diễm!

Nhưng Mc đã xem nhẹ một vấn đề, Nhạc Nhạc vẫn chỉ là một đứa bé, không thể nào hiểu được ý tứ của cô trong lời nói!

Cho nên, Nhạc Nhạc trước sự chờ mong của mọi người nói ra một đáp án khiến cho người khác dở khóc dở cười “Con muốn được mẹ ôm, mẹ, mẹ ở đâu? Mẹ không cần Nhạc Nhạc sao? Mẹ...”

Nhạc Nhạc tiếp tục hướng về phía cái mic mà không ngừng kêu mẹ!

Tất cả mọi người đều nở nụ cười, bao gồm cả siêu sao cũng không nhịn được mà nở nụ cười. Vì cho dù Nhạc Nhạc không hiểu được ý tứ của Mc thì cũng hiểu được ‘mẹ’ là cái gì!

Ban đầu mọi người đều bật cười, đứa bé này thật đáng yêu!

Nhưng Nhạc Nhạc càng lúc càng khóc lớn hơn, đáng vẻ thật khiến cho người khác cực kỳ đau lòng “Mẹ, ô... Mẹ, Nhạc Nhạc rất nhớ mẹ!”

Dưới khán đài, người nào đó rốt cuộc không thể chịu được nữa, đôi mắt đã bắt đầu chuyển sang màu hồng!

“Mẹ.....” đứa bé khóc âm lên, lại dùng sức cầm lấy mic mà kêu! Dưới khán đài, Vũ Tinh vội vàng lau nước mắt, hướng về phía sân khấu mà đi đến!

Đang lúc cô muốn bước lên thì lại bị nhân viên an ninh chặn lại “Tiểu thư, cho dù cô có thích siêu sao như thế nào đi nữa thì cũng không được lên sân khấu!”

“Không, tôi là.....”

“Cô là ai cũng được, tránh ra!” Tiếp theo nhân viên an ninh dùng sức mà đẩy Vũ Tinh làm cô phải lùi lại!

Mà lúc cô nhìn lên sân khấu lần nữa, Nhạc Nhạc đã không còn trên sân khấu nữa!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 109: Cơ hội

Edit: nhuquynh91

Vũ Tinh vội vàng chạy đến hậu trường tìm kiếm con gái! Ở một chỗ quẹo, nhìn thấy một đám phóng viên vây quanh, dùng đầu gối cũng biết được là đang

phóng vấn ai, nhất định là siêu sao! Nhưng đúng lúc cô muốn đi vòng qua, các phóng viên đặt câu hỏi rất to làm cô phải bước chậm lại!

“Tổng giám đốc Thang, anh và tiểu thư Leoni quen nhau như thế nào?”

“Tổng giám đốc Thang, tiểu bảo bối Hạ Nhạc Nhạc có phải là con của anh cùng tình nhân với mình không?” “Tổng giám đốc Thang, có phải anh cùng Leoni đang qua lại với nhau không?”

“Tổng giám đốc Thang, có phải anh...”

Vũ Tinh hoàn toàn không nghe rõ phần sau của câu hỏi, chỉ cần ba câu hỏi trước đó đã khiến đầu óc cô mê muội rồi! Con gái, con gái cô tại sao cũng bị cuốn vào việc này chứ? Không được, cô không muốn con gái cô bị quấy rầy!

“Mẹ.....” Được papa ôm trên cao, Nhạc Nhạc xuyên qua đám người thấy được mẹ!

Tiếng kêu đó va chạm vào tận đáy lòng cô.....

“Tránh ra, các người tránh ra cho tôi.....” Vũ Tinh dùng tất cả sức lực của mình đẩy đám phóng viên kia ra, nhanh chóng đi đến trước mặt bảo bối.

Chính lúc đám phóng viên tránh qua một bên, Thang Duy Thạc thấy người phụ nữ bước tới, vô cùng kinh ngạc, ánh mắt mở to hết cỡ.

Đám phóng viên này giống như ruồi bọ, ngay cả nhân viên an ninh đuổi cũng không đi, nhưng lại bị người phụ nữ kia đẩy ra! Chỉ nhìn thấy hình bóng của cô, mặt Thang Duy Thạc đã đen vài phần!

“Mẹ.....” Nhạc Nhạc vươn tay, muốn được mẹ ôm

Vũ Tinh hoàn toàn không để ý đến mấy ánh trong tay các phóng viên, vươn tay muốn ôm lấy bảo bối!

Thang Duy Thạc bỗng xoay người, đem Nhạc Nhạc ôm qua bên khác “Không phải là cô không cần con sao? Nó không cần cô quan tâm!” Hắn lạnh lùng nói, sau đó cũng không quay đầu lại mà hướng về phía cửa mà đi đến!

“Mẹ.....” Nhạc Nhạc bắt đầu chảy nước mắt, lớn tiếng kêu mẹ!

Thang Duy Thạc không để ý đến con gái đang đau lòng, cứ bước thẳng về phía trước!

“Nhạc Nhạc, Nhạc Nhạc....” Vũ Tinh dùng sức vẫy tay.

Nhưng bây giờ cô lại bị các phóng viên bao quanh, không thể động đậy.

“Cô là người làm móng cho tiểu thư Leoni phải không? Cô cũng chính là mẹ của Nhạc Nhạc và là tình nhân của Thang Duy Thạc đúng không?”

Các câu hỏi như thế cứ dồn dập vào cô. Cô chỉ có thể buồn bực nhìn Nhạc Nhạc đi xa dần, còn mình lại bị một đám phóng viên điên cuồng hỏi!

“Thưa cô, cô gọi nhầm số rồi!” Thang Duy Thạc chậm rãi nói!

“Thang Duy Thạc, anh thế nhưng lại đưa con đi, anh thật đáng giận.....” Vũ Tinh tức giận đến độ tay cầm điện thoại đang run lên!

“Thưa cô, con là của tôi thì tôi đưa đi! Lúc trước là ai nói cho ta, là ai nói chờ đến sinh nhật Nhạc Nhạc sẽ đem quà đến cho con?” Hắn buồn bực đem lời cô nói lúc trước đáp lại cô!

“Nhưng khi gặp nhau, anh cũng phải cho tôi ôm con một chút chứ?” Đúng vậy, tất cả đều là lời cô nói!

“Ôm một chút thì được cái gì? Cô còn không phải là bỏ rơi con gái để nó phải khóc suốt mấy ngày mấy đêm sao?” Hắn chất vấn.

“Con khóc mấy ngày mấy đêm? Thật vậy sao?” Lòng Vũ Tinh chợt nhói đau!

“Chẳng lẽ tính con gái của mình, cô là mẹ nó chẳng lẽ không hiểu sao?” Hắn hỏi thật nghiêm khắc, lời nói của cô giống như cô không phải là một người mẹ tốt!

Câu nói này của hắn đã khiến cô nổi trận lôi đình, tất cả mọi ‘đau lòng’ đều tan thành mây khói cả “anh còn dám chỉ trích tôi sao? Thang Duy Thạc, tôi không muốn xuất hiện cùng anh, không muốn anh quấy rầy cuộc sống bình yên của tôi! Nhưng anh lại không ngừng dây dưa với tôi, thậm chí còn làm loạn công việc của tôi! Anh nói anh muốn con, tôi giao nó cho anh, không đúng ý anh sao?” Pháo nổ xong, lập tức cắt đứt điện thoại!

Tin tức về Vũ Tinh lại một lần nữa bùng phát mạnh mẽ!

Hơn nữa, lần này không chỉ trên internet, mà ngay cả truyền thông, tạp chí đều đưa tin về cô! Khiến cô chỉ trong một đêm đã bay thẳng lên mây, hơn nữa lần này cũng có rất nhiều công ty gọi điện cho cô. Cô chỉ là một người làm móng bình thường nhưng lại được đãi ngộ vô cùng nha!

Điều này làm cô tiêu hóa không nổi, đầu đầu không thôi!

“A...có công ty giải trí tìm cô hả, cô có đi không?” Athena tò mò hỏi, nhìn vào gương mà dậm thêm phần.

“Không đi đâu cả, quản lý Đỗ đối xử tốt với tôi như vậy, tôi làm sao có thể bỏ đi chứ? Tôi không phải là một người vong ân bội nghĩa, với lại nơi này đãi ngộ tôi cũng không tệ lắm!” Ít nhất là bản thân cô cảm thấy như vậy rất được, hàng tháng khấu trừ tiền tiêu dùng, cô còn lại cũng không ít đâu nha!

“Ngu ngốc!”

“Hả?”

“Người nào cũng muốn hướng đến một nơi cao hơn, muốn được phát triển không ngừng!” Athena cầm lấy hộp bánh, hỏi cô “Còn cô thì sao?”

“Không đi!” cô trả lời thật chắc chắn.

Chết tiệt, ngày hôm qua, ba và anh hấn đã ra tối hậu thư với hấn, bắt buộc hấn phải đi làm ở công ty!

Những ngày thanh thoi của hấn sắp chấm dứt rồi!

“Vũ Tinh, Athena sẽ rời khỏi ‘Hoa Kỳ’, đây là một tổn thất lớn đối với công ty chúng ta! May mà còn có em, cho nên em nhất định phải ở lại ‘Hoa Kỳ’. Công ty sẽ bồi dưỡng cho em, để em trở thành một chuyên viên hóa trang nổi tiếng!” Quản lý Đỗ đi thẳng vào vấn đề, không vòng vo ướt át!

“Chuyên viên hóa trang? Em sẽ không làm được đâu!” Cô chỉ biết tự trang điểm cho chính mình, còn trang điểm cho người khác? Cô không muốn tạo ra một thảm họa!

“Đã là đào tạo thì đương nhiên công ty sẽ đưa em đi Anh để học tập, em muốn đi không?” Quản lý Đỗ cười hỏi lại, cơ hội như thế này rất hiếm nha!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\).Net](http://EbookFull(chấm).Net).

Q.1 - Chương 110: Kiên định suy nghĩ.

Vũ Tinh chấp nhận yêu cầu của công ty, đi Anh quốc tiến hành tu nghiệp nửa năm! Đối với cô mà nói thì đây chính là một cơ hội từ trên trời rơi xuống, nếu từ chối thì sẽ phải hối hận cả đời!

Cô là một người rất thích học, năm đó không hoàn thành được tâm nguyện, nhưng cơ hội lần này cô nhất định sẽ nắm thật chặt!

“Cô đồng ý rồi? Còn anh trai tôi, còn con của cô thì như thế nào?” Athena cầm điện

thoại, không, không phải, phải nói là Thang Duy Á nói vào điện thoại.

Hắn bây giờ đã là giám đốc của tập đoàn Thang thị, hơn nữa khi vừa mới tiến vào công ty đã trở thành niềm mơ ước của toàn bộ nhân viên nữ trong tập đoàn!

"Tôi đã nói rồi, không cần đem tôi và anh trai của anh đặt cùng một chỗ!" Cô oán giận nói.

"Vậy cô sẽ bỏ con gái mình mà đi sao?"

"Tôi không muốn, nhưng thời gian chỉ có nửa năm, khi về tôi nhất định sẽ bồi thường cho nó! Đây là cơ hội duy nhất tôi....." Cô đau đớn giải thích cho hắn, thật ra là cũng để an ủi chính mình.

"Tôi hiểu rồi, thật ra tôi cũng rất ủng hộ quyết định của cô. Thật ra con giao cho anh trai tôi, cô cũng yên tâm rồi!" Thang Duy Á bỗng cười ha ha, vừa rồi chỉ muốn giỡn với cô mà thôi!

"Cậu đang cười cái gì? Không lo làm việc, chỉ toàn nói chuyện phiếm, muốn cậu tới nơi này là làm vật trang trí sao?"

Điện thoại bên kia bỗng truyền đến một giọng nói thật uy nghiêm, mà âm thanh này cô hoàn toàn không muốn nghe chút nào!

"Bảo bối, bạo chúa của cô lại mắng người rồi, nói chuyện sau nha, tạm biệt!" Thang Duy Á cố ý nói như vậy, mang theo một nụ cười bí hiểm mà gác điện thoại!

Đúng như hắn đã dự định trước!

"Cậu đang nói chuyện cùng ai đó?" Thang Duy Thạc mang theo mười phần dấm chua hỏi, giống như là một ông chồng đang ghen.

Thang Duy Á không hề sợ hắn, nhún nhún vai thật tự nhiên nói: "Em đang nói chuyện với vợ của anh, cô ấy sẽ đi Anh quốc! là công ty cho đi tu nghiệp, sau khi về sẽ trở thành chuyên viên hóa trang bậc nhất!"

"Cậu nói ai?" Trong lòng Thang Duy Thạc giật mình, giọng nói trở nên bình tĩnh hơn rất nhiều!

Hắn không vội vàng mà nói ra đáp án, cố ý nói: "Vợ của anh!"

Thang Duy Thạc vươn cánh tay nắm lấy áo

em trai, mà caravat của Thang Duy Á đang dính với áo sơ mi nên đều bị nắm lên cả!

Trong nháy mắt, giống như một con gà đang bị nắm cổ.

"Cậu đừng có mà đùa giỡn nữa, nói nhanh lên, là ai?" Thang Duy Thạc giống như muốn dùng ánh mắt sắc bén của mình mà chém em trai.

"Anh trước hết buông tay ra đi, anh như vậy là rất thô lỗ, biết không?" Thang Duy Á dùng hai tay bảo vệ mặt mình, lớn tiếng ra điều kiện với anh trai!

Không thể lại bị đánh nữa, vì những vết đỏ hằn không thể dùng phấn trang điểm để che lấp được.

"Nói nhanh, nếu không tôi sẽ đánh cậu!" Thang Duy Thạc giờ nắm đấm lên, giả vờ sẽ động thủ!

"Anh dám đánh em? Anh dựa vào cái gì mà đánh em?" Hấn không phục rống về.

"Vậy cậu nói nhanh lên, cậu vừa nói điện thoại với ai? Ai muốn đi Anh quốc, nói nhanh lên!" Giọng hấn càng lúc càng lạnh lùng, khiến người khác không khỏi rùng mình!

Bả vai Thang Duy Á run run, nhưng miệng vẫn không chịu nói thật "Anh biết rõ là ai rồi còn hỏi? Anh hỏi tôi có ích gì? Sao anh không đến hỏi cô ấy, còn không chịu giữ cô ấy lại! Nói cho anh biết, Hạ Vũ Tình bây giờ rất nổi tiếng nha, lúc trước có rất nhiều đại gia trong giới thương gia theo đuổi Tiểu Tình Tình của chúng ta nha! Nếu em không đuổi bọn họ đi, chỉ sợ không thể nói được bây giờ cô ấy sẽ là vợ của ai nha!"

"Cô ấy muốn đi Anh quốc, không cần đứa con sao?" Thang Duy Thạc tức giận đến đỏ

Mới vừa đi đến cửa phòng khách đã bị một cánh tay kéo mạnh vào, giọng nói lạnh như băng vang lên như chất vấn: “Em muốn đi Anh quốc, mà đi tận nửa năm?”

“Đúng vậy!” cô đẩy hẳn ra, trả lời một cách chắc chắn!

Thang Duy Thạc ra sức túm lấy cô, vô cùng cứng nhắc nói: “Không được, tôi nói em không được đi, không được rời tôi mà đi!”

<https://phudungvuongphi.wordpress.com>

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.1 - Chương 111: Đa tình là bản năng của hân!

Edit: nhuquynh91

Thang Duy Thạc ôm chặt lấy cô, thân thể nóng bỏng của hân kề sát sau lưng cô “Anh không muốn em đi, chẳng lẽ ngay cả con mình em cũng không cần sao?”

Giọng nói của hân mang theo cuồng vọng, cuồng vọng mang theo cả nhớ nhung và khát vọng!

Giờ khắc này hân mới cảm thấy được là bản thân mình vô cùng luyến tiếc nếu cô rời đi, thậm chí cô chưa đi mà đã cảm thấy nhớ!

Cô không đẩy hân ra, hai mắt khép hờ cảm nhận sự thân mật trong chốc lát này. Hân làm cho cô cảm thấy mình rất được coi trọng, phải nói là vô cùng trọng yếu!

Cánh tay cường tráng gắt gao ôm chặt cô, đem thân thể gầy của cô làm cho muốn nhỏ lại.

Nếu giờ khắc này có thể trở thành mãi mãi thì tốt biết mấy!

“Không thể đi, cái sự nghiệp làm chuyên viên hóa trang kia thì phát triển được gì, đó không phải là công việc hầu hạ người sao! Em chỉ cần chăm sóc tốt hai đứa con cho anh, em muốn bao nhiêu tiền, anh đều đưa cho em!” Thang Duy Thạc không tiếc dùng tiền, chỉ cần cô nói ra con số, hân đều sẽ đưa cho cô, chỉ cần cô không rời bỏ hân và con. Nửa năm, nghĩ đi nghĩ lại thì đều sợ hãi!

Lời nói của hân đã đánh tan ảo tưởng của cô, Vũ Tinh đẩy hân ra, khôi phục lại sự lạnh lùng! “Thật xin lỗi Thang tiên sinh, tôi không thiếu tiền, cho nên không muốn đi làm bảo mẫu! Bây giờ tôi có rất nhiều việc, không có thời gian tiếp chuyện với anh. Nếu anh không còn chuyện gì nữa thì tôi phải trở về làm việc đây!”

Mặt Vũ Tinh mang theo nụ cười, nhưng bên trong nụ cười đó không theo chút ý cười nào! Mà bên trong đó chỉ có sự lạnh lùng và xa cách, cô đã dựng lên một bức tường phòng thủ để bảo vệ bản thân mình cũng như là để ngăn phòng tuyến với hân!

Thời điểm hân nghĩ đã có thể bắt được cô, cô đã sớm xô cửa đi ra, biến mất trong phòng hóa trang!

Vì phòng hóa trang là khu vực cấm, mà này giờ các người mẫu lại cứ tới lui để mê hoặc hân làm cho hân rất khó có thể vào đó! Thang Duy Thạc buồn bực nhìn đầu kia của hành lang, cầm lấy di động ấn vài dãy số!

Lần đầu tiên điện thoại được thông nhưng đối phương trực tiếp cắt đứt. Lần thứ hai gọi lại, máy đã bị tắt!

“Summer, Thang tiên sinh tới tìm em kia, em ra ngoài gặp đi!” Chị Lily bước đến, thay Thang Duy Thạc làm thuyết khách!

“Em không quen anh ta!” Vũ Tinh tùy tiện mở một tờ tạp chí, thật ra trong lòng một lần lại một lần nguyên rủa người đàn ông kia! Hắn luôn là người cao cao tại thượng như vậy, luôn xem rằng cô là người ‘tùy tiện’ chỉ cần dùng tiền là mua được!

Đáng chết, cô nhất định phải cho hắn biết, cô cũng có thể là một người phụ nữ có sự nghiệp, cô không phải là người mà hắn chỉ cần ngoắc ngoắc ngón tay là đến, khi không cần thì chỉ cần vứt một bên.

Cô nhất định phải khiến cho hắn có vài phần kính trọng đối với cô, nhất định cô phải chứng minh cho hắn biết hắn là đồ đầu heo ngu ngốc!

Thang Duy Thạc đứng trước mặt các người mẫu một lúc rất lâu rồi, thật là vô cùng mất mặt mà!

Cuối cùng, Thang đại công tử bắt đầu đi phải mang theo tức giận mà ấn thang máy!

Cửa lớn mở ra trong nháy mắt, Kì Kì vừa xuất ngoại về, vừa vận xuất hiện trong thang máy!

“Duy Thạc, hôm nay anh biết em sẽ đi làm sao? A... anh làm em rất kinh ngạc nha!” Kì Kì bước ra khỏi thang máy, liềm bỏ nhào vào ngực Thang Duy Thạc!

Phản ứng đầu tiên của Thang Duy Thạc là đẩy cô ra, nhưng sau đó lại làm một hành động trái ngược hoàn toàn với phản ứng đầu tiên!

Hắn ôm lấy Kì Kì, nở nụ cười mang theo mười phần mị lực, cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng của cô!

Xung quanh truyền ra rất nhiều tiếng kêu kinh ngạc, hắn cũng có thể cảm nhận được rất nhiều ánh mắt kinh ngạc! Tốt lắm, ánh mắt này so với anh mắt thương hại lúc này tốt hơn rất nhiều!

Kì Kì hoàn toàn mê muội, đây là thật sao? Lúc trước, cô còn tưởng rằng số mình quá kém, không thể giữ được hắn! Nhưng tất cả lo lắng của cô chỉ là vô ích, bây giờ trong cô chỉ toàn hưng phấn!

“Tôi nay tôi có một bữa tiệc xã giao, tiểu thư Kì Kì có thời gian đi cùng với tôi không?” Thang Duy Thạc lập tức mới cô, mà thanh âm của hắn không lớn, vừa vặn cho người đi qua cũng nghe được.

Tổng giám đốc Thang mời, Kì Kì chỉ có thể liều mạng gật đầu “Được, được, nếu tổng giám đốc Thang đã mời thì Kì Kì nhất định phải đến chứ!”

“Được rồi, vậy năm giờ chiều nay tôi sẽ đến đón em, sau đó sẽ đưa em đi mua quần áo!” Trên mặt Thang Duy Thạc không có chút biểu tình, chỉ hoàn toàn giống như là ra lệnh!

Nhưng một người đàn ông như thế nào được gọi là lạnh lùng? Người đó chỉ cần trên mặt không có một chút biểu tình nào thì đúng là lạnh lùng vô cùng rồi!

Tất cả các nhóm người mẫu đi qua nơi này đều dừng bước mà nhìn vào hắn, mà lại toàn là dùng ánh mắt si mê để nhìn, làm cho Kì Kì nhất thời cảm thấy mình giống như một nàng công chúa.

Miệng nở nụ cười mang theo sự kiêu ngạo, Kì Kì giờ lên đôi môi đỏ mọng “Dạ được rồi, tối nay em nhất định sẽ là người bạn gái xinh đẹp nhất của anh!”

Mà Vũ Tinh vì bị quản lý Đỗ kêu mà đi ra khỏi phòng hóa trang, vừa vận thấy được cảnh này! Nhưng cô lập tức bước qua, xem như là không quen biết hắn!

Các người mẫu lúc trước hâm mộ Vũ Tinh thì bây giờ đang nhìn cô bằng ánh mắt thương hại cùng tiếc nuối nhìn cô.

Thang Duy Thạc hôn nhẹ lên môi của Kì Kì, sau đó nói: “Được rồi, tôi phải đi rồi!”

Kì Kì dùng sức gật đầu, mang theo ánh mắt si mê nhìn hắn dần dần đi xa.

Vũ Tinh cũng không muốn nhìn thấy hắn, trực tiếp đi vào phòng của quản lý Đỗ!

Đầu heo thì mãi mãi là đầu heo!

Đa tình là bản năng của hắn, cô đã sớm hiểu được! Cho nên tất cả đều nằm trong dự đoán của cô, vì đã đoán biết được như vậy thì làm gì có khổ sở chứ!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 112: Được ông chủ mời!

Edit: nhuquynh91

“Quản lí Đỗ, chị tìm em có chuyện gì sao?” Hạ Vũ Tinh đang ngồi trong phòng quản lí hỏi.

“Đã chuẩn bị tốt hết cả rồi chứ? Còn bảo bối của em đã tìm được người chăm sóc chưa? Em đi rồi, con gái chắc phải là nhớ em lắm!” Quản lí Đỗ cùng Vũ Tinh ngồi tán gẫu việc nhà, trong lời nói tràn ngập sự quan tâm

Nhắc tới con của mình, trên mặt Vũ Tinh lộ ra một tia đau xót! Nhưng biểu hiện đau xót đó chỉ thoáng lóe lên mà thôi, sau đó cô lắc đầu cười.

“Ha ha, chị thấy được rằng em vẫn còn rất lưu luyến phải không?” Quản lí Đỗ nở nụ cười nói.

“Em rất lưu luyến, nhưng em đã quyết định rồi, em phải đi Anh quốc!” Cô muốn sống vì bản thân mình một lần, một lần quyết định vì chính bản thân mình!

Quản lí Đỗ nhìn thấy cô đã quyết tâm như vậy, tâm trạng cũng thả lỏng không ít “Vậy là tốt rồi, đây là một bản hợp đồng, công ty bỏ vốn cho em đi tu nghiệp, đương nhiên cũng muốn em kí kết sẽ cống hiến sức lực cho công ty, thời hạn là năm năm. Trong vòng năm năm này, nếu em vi phạm hợp đồng thì phải bồi thường cho công ty...”

Quản lí Đỗ nói cho Vũ Tinh biết các quy tắc, mặc dù yêu cầu có chút hà khắc, nhưng Vũ Tinh vẫn có thể chấp nhận được!

Nếu theo quan điểm của công ty, công ty đương nhiên muốn nhân viên của mình đào tạo không thể ra ngoài làm việc được! Nên Vũ Tinh không suy nghĩ nhiều mà trực tiếp kí tên vào hợp đồng!

Xe của tổng giám đốc Thang tiến vào bãi đỗ xe của ‘Hoa Kì’ rất đúng giờ, sau đó phá lệ từ trong xe bước ra, đi lên đón Kì Kì!

Hai người khoa trương ôm nhau, Kì Kì hưng phấn hét chói tai vì Thang Duy Thạc cầm theo một bó hoa hồng rất to để tặng cô.

Sành điệu, thân thiết, khoa trương, đây là tất cả cảm nhận của mọi người khi thấy bọn họ ở cùng một chỗ!

Từ trưa, Kì Kì đã bắt đầu ở phòng hóa trang không ngừng lặp đi lặp lại việc Thang Duy Thạc sẽ đến đón cô lúc năm giờ!

Cho nên Vũ Tinh không muốn biết là một chuyện vô cùng khó khăn đối với cô! Bên ngoài có tiếng kêu mừng, tiếng hét chói tai, không cần ra xem cũng biết là đang trình diễn cái gì!

Hắn muốn đi dự tiệc sao? Như vậy tốt lắm, cô có thể thừa cơ hội này mà đi gặp con!

Nếu không phải nửa năm sau cô mới được gặp con, cô nhất định là sẽ rất nhớ!

Thu dọn xong tất cả mọi thứ, Vũ Tinh chờ cho hai người kia rời đi, sau đó cô cũng sẽ đi!

Nhưng hình như Kì Kì đang cố ý khoe khoang trước mặt mọi người nên cô ta cùng Thang Duy Thạc không ngừng hôn nhau!

Thang Duy Thạc nhìn đồng hồ, có chút mất hứng mở miệng “Như thế nào, không muốn đi mua quần áo sao? Nếu không đi bây giờ thì sẽ không có thời gian đâu!”

Kì kì hướng vào mọi người mà vẫy tay chào tạm biệt, sau đó kéo hắn đi vào thang máy!

Âm thanh huyền ảo vừa chấm dứt, cô cũng bắt đầu rời đi!

Nhưng Vũ Tinh vừa mới bước ra tới cửa liền đụng vào quản lí Đỗ “Quản lí!” Cô cung kính chào hỏi!

Quản lí Đỗ nhìn thấy cô đang muốn rời đi, lập tức nói “Vũ Tinh, hôm nay có tiệc tối, ông chủ của chúng ta muốn em tham gia!”

“Muốn em?” Vũ Tinh khó hiểu, ông chủ? Cô không biết nha, hơn nữa cũng chưa từng gặp qua lần nào!

“Đúng vậy, chỉ em!”

“Vì sao chứ? Em chưa từng gặp qua ông chủ, vì sao lại muốn em đi cùng chứ?” đúng là khiến cô thụ sủng nhược kinh, kinh ngạc không thôi mà!

Trời ạ, cô chỉ là một người phụ nữ bình thường, một người mẹ đơn thân, tại sao lại có một sự vinh hạnh lớn như vậy rơi xuống đầu chứ, sẽ chỉ làm cho cô khó tiêu hóa hơn thôi!

“Nhưng ông chủ đã chú ý tới em, em dù sao cũng là nhân viên của công ty ta, cho nên lần này, ông chủ cũng muốn cho em một cơ hội để quảng bá bản thân! Được rồi, lát nữa sẽ có người đem trang phục đến cho em!”

“Nhưng, nhưng em còn có...”

Lời cô chưa nói xong đã ị quản lý Đỗ trực tiếp cắt ngang: “Bất kể có chuyện gì em cũng không được từ chối, nếu không chọn cho ông chủ mất hứng thì không phải chuyện đơn giản đâu!”

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của quản lý Đỗ, Vũ Tinh đành phải nuốt lời nói của mình vào trong!

Lập tức, trang phục đã được người đem đến!

Vừa mới chuẩn bị xong, Vũ Tinh liền nhìn thấy một cái móc treo quần áo điển hình đi vào phòng hóa trang.

Một người đàn ông mặt rất đẹp, cái cằm ngay ngắn khiến hắn thoát nhìn rất nghiêm túc. Nhưng nụ cười nhẹ nhàng trên khuôn mặt lại khiến cho hắn có gì đó rất dịu dàng!

Vũ Tinh đương nhiên biết được đây là ông chủ của mình, hai tay nắm lại một cách căng thẳng, nhẹ nhàng gật đầu “Xin chào giám đốc! Cảm ơn anh đã chiếu cố tôi!”

Tạ Uy nhẹ nhàng gật đầu, trên gheo nói: “Không cần cảm ơn tôi, vì cô là nhân tài, công ty bỏ ra một số vốn lớn để đào tạo cô, cũng chỉ muốn thu lời lại thôi! Cố lên, rồi cô cũng sẽ có được gấp nhiều lần chi phí đào tạo nha!”

Được người khác coi trọng có cảm giác thật tuyệt, Vũ Tinh rất thích cảm giác này nha!

“Được rồi, tiểu thư Hạ Vũ Tinh, chúng ta xuất phát thôi!” Tạ Uy di chuyển cánh tay, làm động tác mời Vũ Tinh!

Vũ Tinh mang theo sự kính trọng, căng thẳng, còn có chút ngượng ngùng khoác tay ông chủ. Trừ bỏ hắn ra, đây là lần đầu tiên cô đứng gần một người đàn ông như vậy!

Cảm giác được tay của cô đang run, Tạ Uy thoáng quay đầu lại, nói nhỏ bên tai cô “Cô có vẻ rất căng thẳng, không có gì mà phải sợ cả! Yên tâm đi, tôi sẽ không gây áp lực gì cho cô cả!”

Nghe được lời nói của hắn, Vũ Tinh nở nụ cười “Anh là một ông chủ lớn, không cần anh phải gây áp lực tôi cũng đã căng thẳng không yên rồi!”

“Ha ha, tôi đáng sợ như vậy sao?” Tạ Uy nở nụ cười nói, mà nụ cười của hắn giống như mang theo một loại ma lực, khiến cánh tay đang cứng đờ của Vũ Tinh cũng thả lỏng đi rất nhiều!

“Như vậy đúng rồi, hãy coi tôi như là một người bạn, đừng xem tôi là ông chủ gì cả, tôi rất hiền mà!” Tay hắn áp vào lưng cô, cho cô thêm sức mạnh!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 113: Người giàu có tụ tập.

Edit: nhuquynh91

Tiệc tối hôm nay là do công ty giải trí ‘Kim Thuần’ tổ chức kỉ niệm mười năm thành lập, mà bên cạnh đó còn có siêu sao Tiểu Điềm Điềm tham dự, nên bữa tiệc hôm nay là chỉ dành cho những vị khách quan trọng nhất!

Mà Thang Duy Thạc được đích thân ông chủ của ‘Kim Thuần’ mời nên không thể không đến được!

Lúc Thang Duy Thạc đến làm cho cả căn phòng một trận xôn xao! Nguyên nhân của trận xôn xao này vì Thang Duy Thạc là một người vô cùng đẹp trai, bên cạnh đó lại là một thương gia vô cùng thành đạt! Hơn nữa, hắn còn là một người đàn ông độc thân được rất nhiều phụ nữ theo đuổi muốn được hắn

chọn mình làm vợ!

Trận xô xao này còn chưa kết thúc, một người khác vừa bước vào lại khiến cho cả căn phòng càng trở nên ồn ào hơn!

Hàn Mặc Vũ mang theo bạn gái xuất hiện nhưng vẫn khiến cho âm thanh không giảm đi chút nào.

Tiếp theo là hai vị quan khách cấp cao xuất hiện làm cho trận xô xao được đẩy lên đến đỉnh điểm! Hai vị này đương nhiên là đang nói đến tổng giám đốc của tập đoàn ‘Giang thị’ - Giang Hạo Dục tiên sinh và thiếu chủ của tập đoàn ‘Diệp thị’ - Diệp Thiên Lăng.

Bốn người gặp nhau, liền cùng nhau nói chuyện. Bốn vị soái ca cùng đứng một chỗ, đã hấp dẫn ánh mắt của tất cả phụ nữ đang đứng trong căn phòng! Những âm thanh xuyết xoa cứ một lúc lại một lúc vang lên lớn hơn!

Bạn gái của bốn vị soái ca đứng bên cạnh, có ba người mặt đã mang theo nụ cười cứng nhắc kèm theo chút tức giận. Vì sao họ lại mang theo nụ cười cứng nhắc? Bởi vì họ đang đứng cùng với những người đàn ông vô cùng thành đạt trên thương trường, nên họ không dám đắc tội với bất kì người nào!

Nhưng bạn gái của Diệp Thiên Lăng không như vậy, cô vẫn bình thản nói chuyện với một vài người đàn ông khác!

Vì sao cô lại có thể bình thản như vậy? Vì cô chính là em gái của tổng giám đốc tập đoàn ‘Giang Thị’ - tiểu thư Giang Mĩ Dục, hơn nữa cô còn là bạn gái của Diệp Thiên Lăng. Một người đàn ông vô cùng giàu có và đẹp trai cùng với mỹ nữ con nhà giàu có, bọn họ đúng là xứng đôi vừa lứa!

Vũ Tinh luôn có cảm giác không an tâm, căng thẳng cầm lấy tay ông chủ đi vào đại sảnh xa hoa. Đầu tiên đập vào mắt cô là những người con người vô cùng sang trọng, nơi này đúng là nơi của những người giàu có, là nơi mà Vũ Tinh chưa từng đặt chân đến!

Ngọn đèn thủy tinh chiếu xuống mặt sàn bóng loáng làm nổi bật lên sự giàu có xa hoa của nơi này! Nơi này thật là vô cùng sạch sẽ nha! Mà những người ở trong này, theo cô nghĩ toàn là hoàng tử và công chúa. Chỉ có cô là một thường dân mà thôi! Suy nghĩ này làm cô cảm thấy vô cùng áp lực, khiến cô cảm thấy tự ti, thậm chí có chút sợ hãi!

Lúc trước cô có nghe nói đến những tiệc rượu, những người tham dự đều mặc quần áo xinh đẹp, ăn những món ăn ngon nhất. Lúc đó Vũ Tinh thật sự rất hâm mộ họ, rất muốn được tham dự một lần.

Hôm nay thì ước mơ ấy đã thành hiện thực, nhưng bây giờ cô cũng đã phát hiện ra bản thân mình không hề thích hợp với nơi này!

Chân tay Vũ Tinh vô cùng luống cuống bởi vì hầu hết mọi ánh mắt trong căn phòng đều dồn về phía cô. Sự điềm tĩnh của cô, sự thanh thuần của cô, sự cẩn thận của cô một lần lại một lần đoạt đi hô hấp của người khác!

Hàn Mặc Vũ huýt sáo một cái, sau đó quay sang người bạn thân đang đứng bên cạnh mình nói “Cô ấy không phải là tình nhân trước kia của cậu sao? Thật là xinh đẹp nha!”

Cô mặc một bộ váy màu tím bó sát, cổ áo được khoét rất sâu xuống dưới, chỉ cần nhìn thoáng qua khe hở đó đã có thể thấy được sự mềm mại của nơi ấy!

Mà chứng theo hô hấp của cô, cao thấp run run, làm cho người nhìn có bao nhiêu mơ màng.

Cánh tay trắng như tuyết cùng với đôi chân dài không được che đậy, lộ ra bên ngoài. Hơn nữa, việc khiến hán không thể chịu đựng được là cánh tay cô thể nhưng lại đang khoát một cách thân mật vào tay người đàn ông khác.

“Duy Thạc, cô ấy giống như là đang ý lại vào Tạ Uy nha! Chẳng lẽ Tạ Uy đối với con thỏ nhỏ này cũng vô cùng hứng thú sao?” Hàn mặc Vũ ghé sát vào lỗ tai hán nói, ý định muốn làm cho hán tức giận đến phát điên!

Vũ Tinh đang căng thẳng nên không dám di động tầm mắt, chỉ cúi đầu nhìn chân mình, hoặc là nhìn ông chủ bên cạnh, cô không dám nhìn loạn xung quanh nha!

Bỗng cảm thấy có một ánh mắt nóng bỏng đang tập trung trên người mình khiến cô không được tự nhiên, cúi đầu nhìn quần áo của mình, sau khi xác định tất cả đều ổn, mới nhẹ nhàng thở ra!

Mà quần áo trên người đúng là khiến cô không được tự nhiên, cô chưa từng mặc quần áo hở hăng đến như thế này cả! Lúc trước nhiều nhất cũng chỉ là hở lưng, nhưng phía trước toàn bộ đều kín cả! Mà bộ quần áo này, ở trước ngực lại hở ra một khe thật sâu, làm lộ ra khuôn ngực. Bởi vậy cô không thể nào mà mặc áo lót được, mà chỉ có thể mặc miếng lót bên trong, điều này khiến cho cô cảm thấy vô cùng bất an!

Đúng vậy, thật ra mặc như vậy, tuy rằng không được tự nhiên, có chút căng thẳng, nhưng cũng có chút hưng phấn! Quá sức tập trung suy nghĩ, bởi vậy không chú ý tới dưới chân có nước, mà cô lại đang mang giày cao gót, lập tức trượt chân té ngửa ra sau.

Người hộ tống Tạ Uy nhanh tay đã giữ chặt được cô....

Mà Vũ Tinh bị ôm lại lập tức ngã nhào vào lòng hắn, hai tay cũng ôm lại hắn!

Hai người lúc này, tạo thành một hình ảnh cực kì ái muội!

Sắc mặt Thang Duy Thạc càng lúc càng đen, ánh mắt cơ hồ không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào cô.

Ánh mắt lợi hại đó không ngừng chiếu trên người Vũ Tinh! Vì thiếu chút nữa té ngã, may có nhờ người đỡ, Vũ Tinh ngẩng đầu nhìn ông chủ, cười xin lỗi “Thật xin lỗi, không làm đau anh chứ?”

“Ha ha, làm sao lại đau được! Người đẹp đối với mình nhớ nhưng yêu thương, tôi vui mừng còn không hết, làm sao có thể đau được! Căn bản là không cảm thấy gì cả!” Hắn buông một câu nói bông đùa, hóa giải tất cả xấu hổ của Vũ Tinh!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 114: Dấm chua bốc lên

Edit: nhuquynh91

Đôi mắt như mắt chim ưng bắn thẳng vào mắt cô, Vũ Tinh vô thức nhắm mắt lại, xoay người đi!

Hắn làm sao lại ở đây? Làm sao lại khéo như vậy, thì ra bọn họ cùng tham dự một buổi tiệc tối!

Cảm thấy người bên cạnh mình có chút thay đổi, Tạ Uy quan tâm hỏi “Làm sao vậy, vẫn còn căng thẳng sao? Đừng sợ, có tôi ở đây rồi!”

Vũ Tinh chỉ xấu hổ cười khỏ, cũng chẳng nói lại cái gì! Ánh mắt vẫn dính chặt trên mặt Thang Duy Thạc, sắc mặt càng lúc càng khó coi! Tay đang cầm ly rượu đã bắt đầu run run.

“Nếu không thoải mái thì đi cướp người phụ nữ của mình về! Tại sao lại ở đây mà hờn dỗi chứ!” Hàn Mặc Vũ nói xong, có ý nói đùa bạn tốt!

Mày Thang Duy Thạc nhăn lại thật sâu, nhìn bạn tốt, lại nhìn người phụ nữ trước mặt! Giống như là đã suy nghĩ rất kĩ, cuối cùng vẫn quay lại ôm lấy người mẫu cao gầy Kì Kì!

Kì Kì kè sát vào thân thể hắn, không bỏ lỡ thời cơ thân cận cùng hắn!

Thang Duy Thạc càng ôm chặt hơn thân thể cô, hướng về phía người phụ nữ kia mà bước tới!

Siêu sao ngọt ngào lơ đãng nhìn thấy Vũ Tinh, lập tức nhiệt tình chào hỏi “Vũ Tinh, xin chào!”

Nhìn người đẹp tây phương chào mình, Vũ Tinh kích động không biết phải làm như thế nào để chào hỏi lại cho đúng cách! Mà siêu sao giống như là rất thích Vũ Tinh, phát hiện ra cô liền lập tức bước đến!

“Cô làm móng tay cho tôi được rất nhiều lời khen ngợi nha, mọi người đều nói cô rất tuyệt!”

“Cám ơn! Tôi đúng là thụ sủng nhược kinh, tôi sẽ tiếp tục cố gắng!” Vũ Tinh khiêm tốn nói!

Tiếp theo cô dùng tiếng anh để nói chuyện với Leoni một cách lưu loát, hai người tán chuyện về nhiều đề tài khác nhau, siêu sao thì đi đến đâu cũng là tiêu điểm, bởi vậy Vũ Tinh vô tình cũng được chú ý không ít.

Siêu sao cũng không thể nào mà chỉ đứng một chỗ để nói chuyện phiếm được, không lâu sau đã có nhân viên công tác đến dẫn đi ra đại sảnh của bữa tiệc!

Nhìn theo siêu sao rời đi, Vũ Tinh toàn thân kích động đến phát run. Nhịp tim điên cuồng nhảy, đầu óc thì hỗn loạn một mảnh.

Lúc này vừa nói cái gì, cô không có chút ấn tượng!

“Người phụ nữ của ta bây giờ đã nổi tiếng rồi nha, Tổng giám đốc Tạ, thật cảm ơn anh !” Thang Duy Thạc cười như không cười nói với Tạ Uy, mà ánh mắt lại nhìn chăm chăm vào Vũ Tinh!

“Tổng giám đốc Thang, tôi không hiểu anh đang nói đến ai!” Về mặt Tạ Uy mờ mịt hỏi, tiếp theo bắt lấy tay Thang Duy Thạc đang đưa ra!

Trong nháy mắt chỉ thấy hai người đàn ông bắt tay nhau, mà tay của cả hai người đều đã đổi sang màu trắng!

Vũ Tinh có thể nhìn ra là hai người đàn ông đang đánh giá đối phương, cô căng thẳng nhìn Thang Duy Thạc, hai mắt đều là sự giận dữ!

Vì cái gì mà hắn luôn muốn dây dưa với cô, đúng là âm hồn bất tán quần quít lấy cô mà!

Kì Kì bên cạnh lắc lắc cánh tay hắn, hồn dỗi nói: “Duy Thạc, anh luôn cùng mọi người nói chuyện phiếm, rất không quan tâm đến người ta nha!”

Thang Duy Thạc liếc mắt nhìn cô, sau đó từ từ buông tay ra, trên mặt vẫn nở nụ cười!

Mà khoe miệng Tạ Uy cũng đang nở nụ cười rất lớn, biểu tình cũng vô cùng tốt!

Nếu không phải đang ở rất gần bọn họ, căn bản sẽ không biết được họ vừa mới đánh giá lẫn nhau! Vũ Tinh thoáng nhìn ông chủ với ánh mắt xin lỗi, sau đó quay sang liếc trắng Thang Duy Thạc! Thang Duy Thạc đương nhiên không muốn cô nhìn mình bằng ánh mắt đó, nhất thời sự tức giận điên cuồng bùng phát trong người hắn!

Đáng chết, cô thế nhưng vì người đàn ông khác mà xem thường hắn!

Tốt lắm, tốt lắm, cô đã thích hắn ta như vậy, hắn sẽ không cho cô được như mong muốn!

Thang Duy Thạc bước lại sát Tạ Uy, sau đó thấp giọng nói: “Tổng giám đốc Tạ thích người phụ nữ này sao? Ha ha, cô ấy quả thật rất đẹp nha, thân hình đúng là thật hấp dẫn người khác. Không giấu gì anh, người phụ nữ này tôi cũng rất thích, hơn nữa cũng đã gần gũi nhiều năm! Công phu trên giường của cô rất cao, thường xuyên khiến cho tôi....”

“Thang Duy Thạc, anh cầm miệng lại cho tôi!” Sắc mặt Vũ Tinh từ trắng chuyển sang hồng, ngay tại lúc cô nói, một bàn tay cũng đã dừng trên mặt hắn!

Nhất thời không gian đều yên lặng, mọi người không hện mà đều tập trung toàn bộ ánh mắt vào Thang Duy Thạc và Hạ Vũ Tinh!

Thang Duy Thạc khẽ vuốt gò má của mình, miệng khẽ mở ra.

“Ba....ba....” Nâng hai tay lên, vỗ vào nhau tạo ra vài tiếng, khoe miệng giờ lên lộ ra nụ cười lạnh “Tốt lắm, thật không sai, Hạ Vũ Tinh, em đúng là rất khá!”

Nói xong, hắn dùng tay nắm lấy tay cô thật chặt. Vũ Tinh dùng sức giãy dụa, vùng ra khỏi tay hắn!

Biểu tình của hắn rất tàn nhẫn làm cho Vũ Tinh sợ hãi, cô nâng chân lên chạy xa ra khỏi hắn!

Mà Thang Duy Thạc sao có thể cho cô cơ hội này! Bước một bước lớn đã đuổi kịp cô! Mà lần này, hắn sẽ không cho cô cơ hội để chạy trốn.

Vũ Tinh bị hắn ôm chặt trong tay, tiếp theo hắn ôm cô như vậy hướng cửa lớn mà đi!

Cổ áo của cô không biết khi nào đã bị lệch ra, Vũ Tinh cũng chỉ có thể dùng tay mà che lại.

“Thang Duy Thạc, đây là nhân viên của tôi, anh không thể như vậy mà mang cô ấy đi!” Tạ Uy cầm lấy tay của Thang Duy Thạc, ngăn cản động tác của hắn!

Vũ Tinh hoảng sợ giãy dụa, liền nâng chân lên hướng giày hắn mà đạp!

Nhưng hắn không chút sứt mẻ nào, Thang Duy Thạc tức giận hướng Tạ Uy hét lớn: “Cô ấy là người phụ nữ của tôi, tôi muốn mang cô ấy về nhà để chăm sóc con, làm ấm giường cho tôi, chẳng lẽ lại không được sao?”

Thang Duy Thạc căn bản không để ý đến ánh mắt của người khác, ôm ngang lấy Vũ Tinh, hướng tới cửa lớn mà đi!

“Thang Duy Thạc, thả tôi xuống!” Vừa ra khỏi tầm mắt của mọi người, Vũ Tinh cuối cùng cũng dám hét to lên!

“Hạ Vũ Tinh, cô nói thả thì tôi sẽ thả cô ra sao? Chết tiệt người phụ nữ này, trách không được cô lại nhẫn tâm bỏ lại đứa con, thì ra cô đã tìm được một ông chủ giàu có mới, có đứa con sẽ cản trở cô, có phải vậy không?” Thang Duy Thạc dùng sức ném cô vào trong xe, sau đó đóng thật mạnh cửa xe!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 115: Xem ai ngoan cố.

Cô chưa bao giờ hận ai đến như vậy, chưa bao giờ!

Cho dù năm đó em gái cô cướp hân đi, cho dù năm đó hân nhục nhã cô như vậy, cho dù năm đó hân bắt buộc cô phải phá thai, cho dù năm đó.... Cô cũng không oán hận một ai cả!

Nhưng lần này thì cô đã biết được cảm giác khi hận một người nào đó, cô hận đến độ tâm lẫn thân thể đều đau!

Hận không thể, hận không thể mãi mãi sẽ không gặp lại người đó, không bao giờ biết đến người đó!

"Cô đúng là một người phụ nữ không biết xấu hổ, tôi cho cô tiền, cô không cần, mà lại đi làm tình nhân của một người đàn ông khác? Đi Anh quốc? Tu nghiệp? Trở thành một chuyên viên hóa trang giỏi? Ha ha, tất cả những thứ đó cô đều dùng cái này để đổi lấy sao?" Thang Duy Thạc bắt lấy nơi mềm mại của cô, hung hăng bóp một cái!

Vũ Tình vô cùng đau đớn cầm lấy cánh tay hân, miệng lớn tiếng nói "Thang Duy Thạc, anh cho là tất cả mọi người đàn ông đều bỉ ổi giống như anh vậy sao? Anh nghĩ rằng tôi và anh chỉ có thể dựa vào thân thể để đổi lấy mọi thứ sao? Ha ha, anh thật coi trọng tôi, cơ thể của tôi đúng là đũa đá như vậy sao?"

“Chẳng lẽ lại không đúng như vậy sao? Cô căn bản chỉ là một người làm móng bình thường, Tạ Uy lại bỏ tiền ra bồi dưỡng cô? Đừng có giỡn!” Thang Duy Thạc dùng sức mà xé bỏ quần áo của cô, đem cô đặt thật mạnh lên giường!

“Thang Duy Thạc, tôi nói cho anh biết, hôm nay anh không thể chạm vào tôi, không thể!” Vũ Tình cố gắng lui ra sau, hai mắt tràn đầy ý hận mà nhìn hắn, giọng nói vô cùng lạnh lùng!

“Hừ, tại sao cô lại cho hắn ta chạm vào mình một cách thoải mái, còn tôi thì lại không được? Đáng chết, hôm nay tôi sẽ xem sự không thể của cô là như thế nào! Hắn vươn dài cánh tay nắm lấy tóc Vũ Tình!

“Anh buông tôi ra, tôi nói cho anh biết, hôm nay nếu anh chạm vào tôi, tôi nhất định sẽ tố cáo anh!” Vũ Tình không để ý tới việc đầu đang đau đớn, ngẩng đầu lên nhìn hắn!

“Tố cáo tôi? Được, xem ai thắng ai! Hạ Vũ Tình, tôi đúng là quá coi thường cô, cô vì muốn ở cùng chỗ với một người đàn ông khác, ngay cả đứa con cũng không cần! Còn mang danh tiếng là đi Anh quốc để tu nghiệp, ha ha, tu nghiệp cái gì? Trau dồi kiến thức về việc hầu hạ đàn ông trên giường sao?” Hắn tức giận gào thét hai bên tai cô, hai mắt đã bị lửa giận làm mất đi lý trí!

“Anh không cần thô tục như vậy hết lần này đến lần khác, Thang Duy Thạc chỉ cần vài lời nói của anh như bây giờ, thật khiến cho người khác khó có thể tưởng

Dung Gia

tượng được anh là một người được giáo dục rất cao, thân lại là một tổng giám đốc của một tập đoàn lớn!" Vũ Tình lạnh lùng đáp lại hắn, trong mắt ánh lên sự khinh miệt đối với hắn!

Cô năm đó đúng là ngu ngốc mà, vô cùng ngu ngốc mới thương yêu hắn, khăng khăng một mực yêu hắn!

"Đối với cô ai cũng có thể coi là chồng cả, tôi còn quản được sao?" Hắn cong khóe miệng lên, giọng nói càng lúc càng thêm vô lý!

"Thang Duy Thạc, hôm nay cuối cùng tôi cũng nhìn rõ được anh, anh hoàn toàn chỉ là một con người lưu manh, biến thái!" Mặt Vũ Tình đã hoàn toàn nhợt nhạt, nghẹn ngào la lên!

"Ha ha...." Thang Duy Thạc điên cuồng cười to hai tiếng, sau đó liền im bặt mà chỉ vào mặt cô "Tôi lưu manh thì mới xứng với một người lưu manh như cô, chúng ta như vậy rất xứng mà!"

Nói xong dùng sức mà xé bỏ chỗ quần áo còn lại trên người cô!

"Thang Duy Thạc, tôi nói cho anh biết, hôm nay nếu anh dám chạm vào tôi, tôi nhất định sẽ tố cáo anh!" Cô lớn tiếng nói một lần nữa!

Cô không cần mỗi lần hắn đều theo ý của bản thân mình, không cần mỗi lần hắn đều tùy tiện, cần bản không tôn trọng cô, không hiểu cô mà cứ một lần lại một lần chiếm lấy cô.

Đủ, cô chịu đủ rồi!

Một lần lại một lần, cô đều nhận lại được cái gì?

Một câu nói khó nghe, một sự không tôn trọng!

“Cô nghĩ rằng tôi muốn chạm vào cô sao? Đừng tự mình đa tình như vậy, tôi chỉ muốn phát tiết , phát tiết!”Thang Duy Thạc mất hết lý trí mà hét to lên, sau đó tách hai chân cô ra, điên cuồng mà bắt đầu....

Không biết đã trải qua bao lâu, trên người cô toàn là những chỗ xanh tím!

Vũ Tình vô cùng thống hận nhìn hắn đang ngủ say, nhịn xuống cơn đau từ phía dưới, khó khăn bò xuống giường tìm lấy điện thoại!

Sau khi nói rõ ràng sự việc và địa chỉ, cô liền cắt đứt điện thoại.

Vũ Tình mang theo một chút ý cười khoái chí, mặc quần áo rồi ngồi đợi....

Đêm khuya tại ngã tư đường, tiếng còi của cảnh sát vang lên mãnh liệt, từ xa đến gần, cuối cùng ngừng tại khách sạn cao cấp nhất!

“Leng keng.....”

Chuông cửa vang lên, Vũ Tình đứng dậy dựa vào vách tường mà đi ra cửa, mở cửa lớn! Hai người cảnh sát nam và một cảnh sát nữ nghi hoặc nhìn người vừa mở cửa, dò hỏi: “Nơi đây có phải bị

<https://phuduong.com/anh-wordpress.com>

người đột nhập?”

“Đúng vậy, là tôi báo nguy, tôi là người bị hại!” Vũ Tình gật đầu, sau đó chỉ chỉ vào người đang ngủ say trong phòng “Chính là hắn ta, các anh cảnh sát nên làm chủ cho tôi nha!”

Sau khi nói xong, Vũ Tình cuối cùng cũng lên tiếng khóc lớn.....

Ngồi ở sở cảnh sát, Thang Duy Thạc chưa có lần nào lại chật vật như vậy! Thế nhưng lại bị đưa đến sở cảnh sát, còn bị cảnh sát lạnh lùng tra hỏi!

“Người báo án nói anh đe dọa cô ấy, hơn nữa còn ác ý giam cầm? Anh tốt nhất nên thành thật khai báo, rốt cuộc là có đúng như vậy hay không?” Một nhân viên cảnh sát trẻ tuổi lạnh lùng hỏi, mặc kệ người ngồi đối diện là ai.

Nhất là nữ cảnh sát, biểu tình càng thêm hung dữ “Anh nhanh khai báo hết đi, chuyện này phát sinh ở địa điểm nào, vào thời gian nào!”

Hắn đúng là bị cô chọc tức chết mà, người phụ nữ chết tiệt, cô thế nhưng lại đi tố cáo hắn!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.1 - Chương 116: Xem ai ác độc 2

Sau khi Vũ Tình được nữ cảnh sát kiểm tra rồi, đi ra từ trong phòng!

Thang Duy Thạc đứng dậy kéo lấy cô, dùng sức nắm cổ tay cô.

Hắn nhích tới gần tai cô, nghiêng răng nghiêng lợi gầm nhẹ: “Hạ Vũ Tình cô có phải tức giận quá mức như thế không, cô lại dám báo cảnh sát bắt tôi à?”

“Lúc trước tôi đã nói với cô, cô không thể gặp mặt tôi! Tôi đã cảnh cáo cô, là cô quá cuồng vọng tự đại, là cô cố tình phạm vào!” Vũ Tình lộ ra một tia đắc ý, chỉ khiến hắn nhìn thấy hà hê.

Sau đó lập tức khôi phục vẻ mặt đau đớn, sau đó hướng về cảnh sát cầu cứu!

“Xin buông người tố giác ra, đây là cục cảnh sát đảng hoàng!” Nữ cảnh sát lòng đầy căm phẫn hờ, trên mặt tràn đầy khinh bỉ với Thang Duy Thạc!

Thang Duy Thạc làm sao lại nghe lệnh người khác, lại dùng sức kéo Vũ Tinh vào lòng. Tiếp theo hắn mang theo hận ý mãnh liệt, dán lên mặt cô.

Môi đỏ mọng của cô bị hắn che lại, dùng sức, thậm chí phát ra tiếng vang ‘chì chì’.

Sau đó mới vừa lòng buông cô ra, sau đó vô tư nhìn cảnh sát!

Dùng sức lau nước miếng của hắn, buồn bực liếc hắn một cái.

”Thang Duy Thạc anh quá cuồng vọng, đừng quên nơi này là cục cảnh sát!”

Viên cảnh sát cũng kinh ngạc đến chết khiếp, người đàn ông này không khỏi quá cuồng vọng đi. Lại dám trước mặt cảnh sát mặt, lại khinh bạc người tố cáo!

”Đến cục cảnh sát còn không thành thật? Anh mau ngồi xuống!”

“Các người thả tôi ra!”

“Thả ra? Anh là người bị tình nghi, sao tôi thả anh được. Người như anh phải sớm giam lại để tránh ra ngoài gây tai họa dọa người!” Nữ cảnh sát trẻ tương đối kích động hờ, hoàn toàn quên mất thân là nhân viên chấp pháp, khi phá án phải có chừng mực!

Lại nhìn lại người tố cáo xong, cô đúng là không thể bình tĩnh !

Người tố cáo bị xây xát, hơn nữa toàn thân có rất nhiều vết ứ máu! Đây~~ đây chứng tỏ, người tố cáo quả thật bị người đàn ông đẹp trai trước mắt này hành hạ!

lửa giận của Thang Duy Thạc lập tức bị ‘người bị tình nghi’ này khơi lên, không thể chịu đựng được, hắn đúng là không thể chịu đựng được!

”Cô ấy là người phụ nữ của tôi, làm sao?”

“Nhưng vết thương trên thân thể người tố cáo đã được xác nhận!” Không cần Vũ Tinh nói, nữ cảnh sát viên đã mở miệng trút giận cho cô!

“Bị thương cái gì? Tôi không hiểu cô đang nói gì?” Lúc này giọng nói hắn không cương quyết như lúc trước, quay đầu đi chỗ khác thờ dốc thật mạnh!

Thân thể trần trụi bị cho người ta thấy, điều này khiến cô thật đỏ mặt.

Cô vội vã chạy ra cửa lớn văn phòng, đi thoáng qua một chàng trai nhả nhặn!

luật sư của Thang Duy Thạc mang theo vẻ mặt kinh ngạc bước vào, động tác nghề nghiệp nghiêm túc thường ngày không làm hắn biểu hiện ra ngoài quá nhiều giật mình! Sau khi nói chuyện với cảnh sát vài phút, Thang Duy Thạc cuối cùng cũng đi ra khỏi cục cảnh sát!

Đã là đêm khuya, mà Thang Duy Thạc ngồi xe cảnh sát đi vào, về chỉ có thể xem giờ!

Luật sư mở cửa xe ra nói với Thang Duy Thạc: “Thang tổng giám đốc, tôi đưa anh về!”

Thang Duy Thạc gật gù đầu, tiến vào trong xe!

Xe vừa mới đi lên đường, Thang Duy Thạc liền nhìn thấy Hạ Vũ Tinh chờ xe ở ngã tư đường!

Trong nháy mắt, bên trong hai mắt phát ra ánh sáng nguy hiểm!

”Dừng xe, cnh đi trước đi!”

Ông chủ lớn nói chuyện, luật sư nào dám không làm theo!

Thang Duy Thạc xuống xe từ từ đi đến bóng lưng kia, tới gần.

Lúc này Vũ Tinh thiếu chút nữa vỗ tay trầm trồ khen ngợi vì mình, giờ khắc này càng thêm chắc chắn báo cảnh sát vô cùng chính xác!

Cô không muốn bị hắn muốn làm gì thì làm, không muốn hắn nghĩ cô là đồ vật của hắn!

Báo cảnh sát là cảnh cáo với hắn, đỡ phải về sau lặp đi lặp lại nhiều lần!

Đó là một thời đại pháp luật, cô muốn học cách dùng luật làm vũ khí bảo vệ mình!

Vũ Tinh tựa hồ rất xem nhẹ người nào đó, cho nên sau một giây cô đã bị hấn nắm lấy tay!

Thang Duy Thạc lúc này ôm cổ cô, khiến cô không thể giãy dụa.

”Ha ha, cô cho là báo cảnh sát thì làm gì được tôi à? Nhìn xem, không phải tôi vô sự đi ra ư!”

“Anh buông tôi ra, tôi không tin anh không có việc gì, tôi nhất định sẽ tiếp tục kiện anh!” Vũ Tinh dùng sức giãy dụa, tay chân cũng đánh hấn, đá hấn.

Chỉ là tất cả không làm nên chuyện gì, cô bị hấn kéo vào tấc xì.....

Một bàn tay hung hăng đánh lên mặt cô, mà thân thể của cô cũng vì lực bàn tay này mà ngã xuống giường.

“Mụ đàn bà chết tiệt, cô lại báo cảnh sát bắt tôi?” sắc mặt Thang Duy Thạc trở nên rất kinh khủng, hai mắt híp lại lộ ra ánh sáng âm lãnh!

Một dòng máu tươi chảy ra từ khóe miệng cô, trên gương mặt đỏ bừng một mảnh, cảm giác rất bỏng khiến Vũ Tinh đầu văng mắt hoa!

Cô Lúc này, mất đi miệng lưỡi sắc bén, thân thể ngã xuống giường lòn, vẫn không nhúc nhích.....

Một tát sao có thể rửa hết tức giận của hấn, chân sau quỳ xuống giường lòn lao vào túm tóc cô!

khuôn mặt nhỏ nhắn của Vũ Tinh bị ép đối mặt với hấn, trong mê muội cô chỉ biết nhắm chặt hai mắt!

Thang Duy Thạc dùng sức giữ cầm cô, tức giận hô: “Không phải cô rất lợi hại sao, à, bây giờ sao lại không nhúc nhích tình, hả?”

Lúc lâu sau, Vũ Tinh cuối cùng có thể nói chuyện.

”Thang Duy Thạc, nếu anh lại đụng vào tôi, tôi sẽ báo cảnh sát bắt anh!”

“Tốt, cô tưởng tôi sợ cô chắc? Hôm nay tôi không làm cô một lần, thì thật có lỗi với việc cô báo cảnh sát!” Nói xong, hấn lại xé quần áo của cô ra.

Kinh khủng, bị thảm không người tính đối đãi, khắc sâu từng phút cho đến rạng sáng.....

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 117: Sáng sớm trên təc

Không biết qua bao lâu, khổ hình tàn nhẫn cuối cùng cũng chấm dứt!

Lúc này Vũ Tinh ngay cả sức lực để khóc cũng không có, càng miễn bàn đến đánh hấn mắg hấn !

Thang Duy Thạc mặc áo chỉnh tề một thân nhẹ nhàng khoan khoái, khóe miệng gọi lên nụ cười đắc ý nhìn người phụ nữ nằm trên giường vẫn không nhúc nhích!

Khóe miệng Vũ Tinh, phía dưới, còn có các góc thân thể, nơi nơi đều in sâu ấn tím và vết máu ứ.

Vô lực nhắm hai mắt lại, chịu đựng đau đớn truyền đến từ tứ chi!

Hấn thật là đáng sợ, lúc trước cô cho là mình đã chết rồi!

Chuyện làm ba giờ trước, đúng là rất kinh khủng !

Cái loại đau đớn này khiến cô không thể thở, khiến toàn thân cô đều đau nhói, cứng ngắc!

Trời ơi, vì sao ông trời khiến cô gặp được ác ma như vậy, vì sao biến cô thành thê thảm như thế?

Thang Duy Thạc nhìn đồng hồ trên cổ tay, sau đó mang theo nụ cười đi đến bên giường, nhẹ nhàng vuốt hai má cô!

”Này, cô đi báo cảnh sát đi. Tôi cho cô thời gian với cơ hội đấy, tôi nhất định sẽ không ngăn cản cô! Đứng lên đi, nhanh đi báo cảnh sát đi!”

Hắn nghiêm mặt thúc giục, trong mắt tràn đầy trêu tức.

Vì hắn biết cô lúc này, không thể xuống giường hai ba ngày, căn bản là không thể đứng lên!

Trong mắt nhắm chặt trào ra hai hàng nước mắt, dọc theo khóe mắt chảy xuôi xuống gối.

Không biết vì sao, hai hàng nước mắt trong suốt kia, lại làm hắn cảm thấy thật chói mắt.

Gương mặt lạnh lùng không được tự nhiên đi qua một bên, nhưng miệng vẫn nói vô tình: “Đứng lên đi, đừng trách tôi không cho cô cơ hội nhé, không phải cô muốn kiện tôi à?” Dùng sức khẽ lắc cánh tay cô, để cô đứng lên!

Hắn không làm sai, tất cả đều là cô gieo gió gặt bão. Đây ~ đây là kết cục cô nên có, cô khiến hắn thật mất mặt, hắn khiến cho cô khó chịu!

Nhớ đến đêm qua, a, không, là bất lực đến sáng hôm nay, Thang Duy Thạc liền hận nghiền răng.

Chỉ vì cô, đám nhóc kia cũng dám ồn ào với hắn!

Trong bụng cô, từng mang vài đứa con của hắn. Cô có thể nói với hắn thế nào?

Muốn so ác độc với hắn? Vậy hắn sẽ hầu hạ tốt, xem ai tàn nhẫn hơn?

Thân thể Vũ Tinh bị hắn kéo ra, càng thêm đau đớn.

”Không.....”

“Không cái gì? Không cho tôi đi à?” Hắn cố ý sửa ý cô, cúi đầu dùng sức cắn lên môi đỏ mọng của cô.

”Bảo bối, không cho anh đi, anh vẫn phải đi rồi. Anh phải đi làm kiếm tiền, ngoan ngoãn ở nhà chờ anh về. Buổi tối chúng ta tiếp tục chơi nhé, nhất định để em hài lòng!”

Vũ Tinh cắn chặt môi sưng đỏ, trên mặt tràn ngập thông hận với hắn!

Cô không có sức lực, không sức lực hét lên với hắn!

Không biết là cố ý hay vô tình, hắn nhìn thẳng vào khuôn mặt nhỏ nhắn tội nghiệp của cô!

Thời gian đã đến, hắn phải ra ngoài!

Vừa mới bước ra khỏi cửa phòng, trên mặt vốn lãnh khốc tàn nhẫn, lại trong nháy mắt này trở nên buồn bực, tức giận, căm tức, còn có một tia đau lòng!

Hắn nhắm mắt lại hít sâu một hơi, khi mở ra lần nữa thì bình tĩnh hơn rất nhiều!

“Papa, chào buổi sáng!” Nhạc Nhạc dậy sớm, ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, hai mắt chứa nước mắt!

Nhìn đáng vẻ thương tâm của con gái, Thang Duy Thạc không nhịn được đi về phía trước ôm lấy nó. ”Bảo bối, sao lại khóc? Tiểu Bắc lại bắt nạt con à? Nói cho papa, papa đi đánh nó!”

Con gái đương nhiên phải nhiều yêu thương, con trai phải đánh nhiều mới có thể thành tài!

Nhạc Nhạc dùng sức lắc đầu, càng thêm ủy khuất chảy nước mắt!

Má Vương lúc này kéo Tiểu Bắc đi ra khỏi phòng, nhìn thấy Thang Duy Thạc xong, lập tức nói: “Nhạc Nhạc chỉ sợ lại đòi mẹ, tiên sinh, mẹ nó đâu, nhanh tìm về đi! Hình như Tiểu Bắc cũng rất thích mẹ Nhạc Nhạc. Tiên sinh, lửa trên người hai đứa trẻ này mấy ngày nay rất lớn, đi cầu cũng không, chỉ suốt ngày khóc!”

Thang Duy Thạc nghe thấy, căm tức với Hạ Vũ Tinh lại sâu sắc thêm vài phần!

Đáng chết, đều là cô, đều là cô khiến hai bảo bối chịu nhiều tủi thân như thế!

“Tiên sinh, cậu nghĩ cách nhanh lên, tìm mẹ của chúng về!” Má Vương dùng giọng bẻ trên, tốt bụng khuyên nhủ tiên sinh.

Bảo bối vừa nghe thấy chữ ‘Mẹ’ này, cùng chảy nước mắt xuống.

“Papa, con muốn mẹ, vì sao mẹ không đến thăm Nhạc Nhạc? Hu ~~~ Nhạc Nhạc nhớ mẹ!”

“Papa, con cũng muốn đi, papa, papa tìm đi được không?” Tiểu Bác cũng ủy khuất nói, khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai hiện lên vài giọt nước mắt mong nhớ!

Thang Duy Thạc buông con gái ra, đau lòng hôn lên mặt con trai và con gái!

” Ngoan ngoan đi ăn cơm, papa về sẽ mua quà cho các con!”

“Không cần quà, con chỉ muốn mẹ, muốn mẹ!” Quà gì cũng không tốt bằng mẹ, nó chỉ cần mẹ!

Tiểu Bác cũng dùng sức gật đầu, tỏ vẻ mình cũng chỉ muốn đi.

Thang Duy Thạc liếc mắt nhìn cửa phòng ngủ, thở dài hứa với lũ trẻ.

”Được rồi, papa sẽ có, buổi tối biến ra mẹ cho các con được không?”

“Không cần mẹ, muốn đi!” Tiểu Bác bồng hô, cái mũi nhỏ nhắn lại vô cùng khản trương!

“Đúng đúng, là mẹ của Nhạc Nhạc, đi của Tiểu Bác!” Thang Duy Thạc sửa đúng lời mình, tiếp theo lại làm một lời hứa!

Nhạc Nhạc và Tiểu Bác thế này mới dần dần dừng tiếng khóc lại, trên mặt lộ ra nụ cười!

“Tốt lắm, đi ăn cơm đi! Lát nữa thím Vương sẽ đưa các con đi nhà trẻ!” Thang Duy Thạc giúp hai thân thể nhỏ bé đi vào nhà ăn, thấy bọn chúng đều ngoan ngoãn, mới rời đi!

Nhưng, trước khi hân rời đi, không biết đã dặn dò gì với Má Vương.

Chỉ thấy trên mặt hiền lành của Má Vương, lộ ra hoảng sợ lớn!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 118

118 Đau xót

Vũ Tình giống như con mèo nhỏ đáng thương nằm trong chăn, đau đớn toàn thân khiến cô không thể di chuyển. Đã qua thời gian đi làm? Tuy rằng không nhìn được đồng hồ, nhưng hân đã rời đi lâu rồi!

Thông qua điểm ấy, cô có thể phán đoán. Lúc này cửa phòng đóng chặt bị

mở ra, Má Vương bung bàn ăn đi vào!

Vũ Tình buộc mình mở hai mắt, nhìn thấy dì đã gặp vài lần, nước mắt trên mặt tuôn rơi xuống!

Má Vương nhìn thấy cô gái một thân đầy vết thương, lập tức để bàn ăn lên trên bàn, sau đó dịu dàng dùng giấy lau nước mắt trên mặt cô.

"Tôi biết cô rất đau, không có việc gì, không có việc gì, lát nữa Má Vương giúp cô bôi thuốc!"

Vũ Tình hoảng sợ, nước mắt thương tâm muốn chết không không chế được chảy xuống!

Má Vương nâng người Vũ Tình dậy, để cô có thể tự ngồi.

"Ăn cơm trước đi, sau đó đi tắm nước ấm!"

Vũ Tình lắc lắc đầu, yếu ớt mở miệng:

"Tôi ăn không vào, Má Vương, có thể lấy điện thoại cho tôi không?"

Má Vương không biết tìm tòi bao lâu, tìm khắp góc ngách mới thấy túi của cô!

Nhận túi Má Vương đưa qua, cô lập tức lấy điện thoại, bấm số!

Công việc, công ty, đối với Vũ Tình có kỷ luật, đầu tiên nghĩ đến muốn gọi điện thoại xin phép.

"Đỗ quản lý, tôi bị bệnh không đến được, muốn xin nghỉ!" Giọng vô lực, ai cũng có thể biết đúng là cô có bệnh!

"Bị bệnh? Có đi bác sĩ chưa, chăm sóc sức khỏe cho tốt. Tôi cho cô nghỉ hai ngày, nghỉ ngơi cho khỏe~!" giọng nói của Đỗ quản lý vô cùng dịu dàng, hơn nữa còn tràn ngập quan tâm!

Một cổ ấm áp chảy vào lòng cô, khiến nước mắt chưa xót chảy xuống!

Vừa rồi Má Vương lo lắng, đã khiến cô cảm động một phen! Lời của Đỗ quản lý

lại càng mạnh hơn, khiến cô rất cảm động.

Loại quan tâm quan tâm đến từ bề trên này, là mong ước của cô từ lâu rồi!

Nếu mẹ cô, cũng quan tâm cô như thế thì thật tốt biết bao?

Bất kể là Má Vương hay Đỗ quản lí, các cô đều dễ gọi lên nhớ nhung và mong ước với mẹ!

Nước mắt tủi thân của Vũ Tình rơi càng nhiều, càng không thể không chế chảy xuống!

“Đừng khóc, đến đây, ăn chút gì đó!” Má Vương múc một muống cháo, đưa đến bên miệng cô! Vũ Tình tạm dừng khóc, mới run run há miệng!

Má Vương lập tức múc thìa thứ hai, thứ

ba.....
Khi đến thìa thứ năm, Vũ Tình dùng sức lắc đầu, tỏ vẻ ăn không vào nữa!

“Vậy đi tắm đi, tôi dìu cô!” Má Vương cẩn thận nói!

Toàn thân đau nhức, còn có đau rát phía dưới, khiến cô đau đớn không thôi. Cô muốn đi tắm nước ấm, để mình thoải mái một chút.

Má Vương như trực tiếp ôm lấy người cô, sau đó đi vào phòng tắm.....

Người giúp việc già làm rất đúng cách, không biết bà dùng thuốc mỡ gì bôi khắp nơi lên chỗ sưng đỏ trên người Vũ Tình.

Từng trận gió lạnh khiến cô cảm thấy càng thêm thoải mái không ít, hơn nữa

Má Vương còn thật dịu dàng mát xa cho cô!

Cô đã bị tổn thương nghiêm trọng, giờ phút này cảm thấy không đau như lúc trước nữa!

“Khá hơn không?” Má Vương giống như người mẹ, dịu dàng hỏi!

“Tốt hơn nhiều rồi!” Vũ Tình thật cảm kích, cũng thật cảm động!

Lúc này Má Vương rút tay mình về, thở dài nói: “Không biết giữa tiên sinh và tiểu thư vì sao lại xảy ra hiểu lầm lớn như vậy, tiên sinh làm sao có thể làm ra chuyện này chưa? Ai ~ chuyện của người trẻ tuổi, thật là không tốt!”

“Má Vương, đừng nói với anh ta, được không?!” Vũ Tình nhắm mắt lại, quay đầu đi chỗ khác!

“Tiểu thư, tiên sinh hình như cũng có chút hối hận, còn bảo tôi chăm sóc cô cho tốt!” Má Vương không nhịn được còn nói thêm!

Có thể là tư tưởng của người già thôi, cho rằng ba mẹ có thể ở cùng nhau là tốt nhất!

Mẹ Tiểu Bác làm hơi quá đáng, đã không thể hợp lại với tiên sinh thì thôi! Nhưng tiểu thư trước mắt này thật không tồi mà, dáng vẻ xinh đẹp trước không nói, đáy lòng cũng thật thiện lương!

Nếu không Tiểu Bác cũng sẽ không rất muốn cô, tên nhóc đó ban đầu còn thật mạnh miệng nói không muốn, nói ghét mẹ Nhạc Nhạc, nhưng mấy ngày gần đây đến miệng cũng không nói cứng như thế nữa!

Lời Má Vương vào tai Vũ Tình, quả thật là một truyện cười!

Hắn là ác ma, đúng thế!

Người già thích nói liên miên căn nhân, cho dù là người trẻ cũng không thể đáp, vẫn thích nói: "Tiểu thư, thật ra nếu cô ở chung với tiên sinh, chuyện không phải sẽ tốt hơn ư. Ít nhất con sẽ có ba mẹ mà! Cô không biết, gần đây Nhạc Nhạc và Tiểu Bác đều nhớ cô, đến đi cầu cũng không đi....."

Trái tim Vũ Tình run sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn của lũ trẻ lập tức hiện lên trước mắt cô!

Nước mắt lại chảy ra từ hai mắt nhắm chặt, cô nhẹ nhàng lấy tay lau đi!

Cô là người mẹ ích kỷ, là người mẹ không có trách nhiệm, cô đều có lỗi với các con!

Cô thật có lỗi với cục cưng.....

Cô cũng không muốn bỏ con lại, không muốn rời khỏi con, nhưng cô không còn cách nào!

Cô dưới chân, dùng sức che cái miệng không ngừng run. Trong lòng khóc một lần lại một lần, lần lượt sám hối.

Cục cưng, cục cưng, mẹ thật xin lỗi con. Con chờ mẹ có sức mạnh, chờ con trưởng thành, mẹ nhất định sẽ bồi thường cho con!

Cục cưng, cục cưng, không phải mẹ không yêu con! Mẹ cũng nhớ con, mẹ chỉ không có cách nào, không có cách nào.....

Câu nói tiếp theo, Vũ Tình không muốn nhớ tới.....

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 119: Kiên trì đến cùng

Edit: nhuquynh91

Nhìn bà vai của cô không ngừng run run, Má Vương tiếp tục khuyên bảo: “Tiểu thư, có câu này thật ra tôi không nên nói, nhưng tôi nhìn thấy cô và con của mình, tôi cũng rất lo lắng! Một người đàn ông, chỉ cần người phụ nữ làm nũng với anh ta, nhất định anh ta sẽ không trốn khỏi lòng bàn tay của cô đâu! Sao cô không tranh thủ mà bắt chước các con của mình đó!”

Thật ra, không phải là bà muốn nói tốt cho cậu chủ của mình, mà nếu mẹ của Nhạc Nhạc dịu dàng một chút, biết cùng cậu ấy làm nũng, căn bản sẽ không thâm như vậy!

Luôn ngoan cố, luôn cứng rắn như vậy đương nhiên sẽ bị tổn thương! Người phụ nữ dù có ngoan cô đến đâu cũng không thể đánh lại người đàn ông, nhu có thể khắc cương, tại sao lại không biết đạo lý này chứ!

Thật ra đối phó với đàn ông có rất nhiều cách, chỉ có những người phụ nữ ngu ngốc mới chọn cứng đối cứng!

Vũ Tình nhẹ nhàng cười với Má Vương, miệng nói: “Má Vương, tôi muốn nghỉ ngơi một chút!”

Má Vương đương nhiên hiểu ý của cô, thở dài, ra khỏi phòng!

Trong văn phòng, Thang Duy Thạc buồn bực đập mạnh tay xuống bàn, vò rối mái tóc của mình!

Dáng vẻ đáng thương của người phụ nữ kia không ngừng hiện lên trong đầu hắn, khiến hắn không thể nào mà chuyên tâm vào công việc! Nhìn đồng giấy tờ trên bàn, hắn chỉ cảm thấy một chữ ‘phiền’.

Rốt cuộc cũng không nhịn được, cầm lấy điện thoại, bấm vài dãy số. Không lâu sau đã có người nhận điện thoại “Cô ấy thế nào rồi? Khá hơn chút nào không?” Lúc trước có lẽ hắn đã làm quá mức, nhưng cũng không có người phụ nữ nào lại ngoan cố như cô vậy!

Nếu không làm cho cô biết rõ thì cô sẽ càng lúc càng vô pháp vô thiên!

“Hạ tiểu thư bị thương không nhẹ, thân thể căn bản không thể nhích nhích!” Trong lời nói của Má Vương rõ ràng mang theo ý trách móc.

Mây của Thang Duy Thạc khẽ nhăn lại, thật mất hứng khi có người thay cô trách móc mình “Không động đậy cũng tốt, đỡ phải chạy loạn khắp nơi!”

Nghe giọng nói của cậu chủ, Má Vương thật đúng là vô cùng kinh ngạc. Trong lời nói tuy tức giận nhưng lại mang theo tia yêu thương, đúng vậy, là yêu thương!

“Cô ấy có ăn cơm không? Má Vương, bà hỏi cô ấy muốn ăn cái gì, sau đó nấu cho cô ấy ăn! Buổi chiều, tôi sẽ đón con, bà cứ lo chăm sóc cho cô ấy là được rồi!” Thang Duy Thạc vội vàng dặn dò xong, lập tức ngắt điện thoại!

Con của cô! Bây giờ cô rất muốn nhìn thấy con! Cô rất nhớ bọn nó, đã bao lâu rồi cô không gặp được con!

Không biết bọn nó gầy hay béo, có cao lên tí nào không?

Nghe Má Vương nói, bọn trẻ vì nhớ cô mà đều rất buồn, làm cho lòng Vũ Tình loạn cả lên!

Nghĩ đến chuyện bảo bồi đi cầu không được, nhất định là sẽ rất đau! Nhưng không có ai giúp nó gánh vác, thân thể nhỏ nhắn chỉ có thể tự mình chịu.

Nghĩ đến đây, một tầng nước mắt lại bật kín hai mắt cô!

Ở trong căn phòng trống trải này, Vũ Tình không kìm chế nữa, để cho nước mắt tùy ý rơi xuống, từng giọt từng giọt rơi trên tay mình!

Trời ạ, cô rất nhớ cảm giác được ôm chặt con gái trong tay!

Nhưng cô sẽ phải đi Anh quốc, lần này nếu nhìn thấy bọn trẻ, rồi sau đó cô lập tức rời đi sẽ khiến cho bọn chúng càng thêm khổ sở!

Không, cô không thể ích kỉ như vậy, cô không thể tàn nhẫn như vậy, chỉ vì để thỏa nỗi nhớ của bản thân mà lại khiến các con đau lòng thêm một lần nữa!

Nhắm mắt lại suy nghĩ hồi lâu, thời điểm cô mở mắt ra, ánh mắt trở nên thật kiên định “Quên đi, nửa năm, nửa năm lập tức sẽ qua đi!”

Đã hạ quyết tâm, Vũ Tình dựa vào tường cố gắng hướng cửa lớn mà đi đến!

Trên người không ngừng truyền đến đau đớn, không ngừng nhắc nhở cô đã bị hấn khuất phục cùng tra tấn như thế nào!

Trong lời nói của hắn mang theo sự nhục nhã, còn có khinh miệt, không ngừng lặp đi lặp lại bên tai cô.

“Ha ha, Hạ Vũ Tình, cô không biết mình là ai sao? Cô chỉ là một lưu oanh. Điều này cũng rất đúng với công việc làm của cô và bản lãnh kiếm ra tiền của cô! Tôi chạm vào cô, đã là coi trọng cô lắm rồi!”

“Khốn nạn, tôi ít nhất cũng có một cái nghề, tôi là một người làm móng! Không phải cái gì mà lưu oanh, không phải!”

“Ha ha, cái gì mà làm móng, cô đừng có gạt người! Hạ Vũ Tình, đời này cô chỉ có thể dùng thân thể mà kiếm tiền thôi!”

Còn những câu nói còn độc ác hơn, những câu nói làm cô đau đớn không thôi, khiến cô không thể không hận hắn!

Trên mặt của cô lộ ra vẻ kiên định chưa từng có, trong ánh mắt tràn ngập sự thù hận: “Thang Duy Thạc, anh đối xử với tôi như thế nào, tôi nhất định sẽ trả lại gấp đôi! Tôi nhất định sẽ không buông tha cho anh, tuyệt đối không!”

Cô xưa nay làm việc gì cũng làm đến nơi đến chốn, nhất định sẽ không bỏ dỡ nửa chừng. ...

“Reng....” Điện thoại nội bộ vang lên, Thang Duy Thạc ngẩng đầu lên từ xấp giấy tờ, ấn điện thoại.

“Tổng giám đốc, có cảnh sát muốn gặp anh!” Giọng nói của cô thư ký có phần hơi run run, không rõ ràng sao cảnh sát lại đến đây! Một điểm báo không lành lạpaj tức nổ ra tring đầu, đáng chết, sẽ không là...

“Mời bọn họ vào!”

Sau đó của phòng được mở ra, hai cảnh sát trẻ tuổi hôm qua bước vào “Xin chào Thang tiên sinh, chúng tôi là cảnh sát Đài Bắc. Vì vừa mới nhận được báo án, nói rằng anh lại có hành vi không tốt đối với Hạ tiểu thư, nên chúng tôi tới đây để làm rõ sự việc, hy vọng anh có thể tích cực hợp tác!” Nói rõ nguyên nhân vì sao lại tới, bọn họ bắt đầu lấy các giấy tờ ra.

Nữ cảnh sát trong lời nói mang theo chút lễ phép, nhưng giọng nói có chút hung dữ.

Thang Duy Thạc lần này quả thật là bị tức chết mà, rốt cuộc không đợi luật sư xuất hiện, lớn tiếng hô: “Tôi không có, tôi đã nói nhiều lần rồi, cô ấy là người phụ nữ của tôi, là mẹ của con tôi. Quan hệ của chúng tôi rất bình thường, các anh hiểu chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 120: Kiến thức pháp luật thông dụng.

dụng bạo lực, như hiếp bức hoặc là các thủ đoạn khác....." Nữ cảnh sát giải thích một cách rõ ràng, khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập sự giận dữ!

Mà hiểu biết của cô về pháp luật, không giống như là trình độ của một cảnh sát, mà giống như là một luật sư!

Thang Duy Thạc nghiêm mặt gầm nhẹ "Tôi là người đàn ông của cô ấy, hiểu chưa?"

"Cho dù cô ấy có là vợ anh, anh đối xử với cô ấy như vậy thì cũng cấu thành tội! Phải nói, mặc kệ cô ấy có là vợ của anh hay không! Với lại, người báo án đã đưa ra bằng chứng cô ấy là người độc thân, chưa kết hôn bao giờ!"

Thang Duy Thạc nghe cô mới như vậy thẹn quá hóa giận "Kính thưa nữ cảnh sát, hằng năm tôi đóng thuế rất nhiều không phải để cô tùy ý nói xấu tôi! Tôi cùng Hạ Vũ Tình có quan hệ như thế nào, báo chí, tạp chí, internet đều đã đưa tin, chẳng lẽ các người chưa từng xem qua sao? Đáng chết, cô ấy là người phụ nữ của tôi!" Thang Duy Thạc cuồng vọng nói xong, giọng nói rất cương quyết, hơn nữa thật "quang minh lỗi lạc"!

Mà giọng nói không tôn trọng phụ nữ như vậy, thì có ai là phụ nữ có thể chịu đựng được, càng đừng nói là một cảnh sát nữ! "Thang tiên sinh, tôi nghĩ rằng anh chắc hẳn đã được giáo dục rất cao, nhưng cách nói của anh giống hệt như người không có hiểu biết! Bây giờ tôi có thể nói cho anh biết, anh đã phạm tội với tiểu thư Hạ Vũ Tình!"

Thang Duy Thạc tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, Hạ Vũ Tình chết tiệt,

dám tác quái sau lưng hắn?

Một lần lại một lần báo cảnh sát, cô có phải nghiện việc này hay không chứ?

"Xin hỏi tên đầy đủ của anh là gì, ngày tháng năm sinh, giới tính?" Nữ cảnh sát bắt đầu theo lệ hỏi và ghi lại vào niên bản.

Thang Duy Thạc không đáp lại, mà ngược lại còn đi về phía ghế da ở phía sau, chuẩn bị bắt đầu công việc.

Nữ cảnh sát vô cùng tức giận hỏi lại: "Nói tên đầy đủ, ngày tháng năm sinh của anh, giới tính?"

Thang Duy Thạc vẫn không thèm để ý tới, lúc này hắn đã bắt đầu chú tâm vào đọc công văn.

"Thang Tiên sinh, mới anh hợp tác, nếu không không chỉ làm chậm trễ thời gian của chúng tôi, đồng thời cũng làm chậm trễ thời gian quý báu của anh!"

Lần này tới lượt nam cảnh sát lên tiếng, thái độ so với nữ cảnh sát khiêm tốn hơn rất nhiều!

"Đáng chết, các người chẳng lẽ không nhận thức được tôi hay sao? Chẳng lẽ tôi là ai các người lại không biết, tôi là nam hay nữ các người cũng không nhìn ra được?" Hắn chậm chọc mở miệng, tuy nhiên lần này không còn hét to nữa!

"Đã là cảnh sát rồi, sao lại không biết nhìn người?"

"Đây là quy tắc của chúng tôi, cho dù có biết anh, nhưng cũng muốn chính anh trả lời!" Nam cảnh sát giải thích!

Thang Duy Thạc lạnh lùng nhìn bọn họ, mà ánh mắt của hắn cộng thêm thái độ uy nghiêm đủ để làm cho người khác run sợ, bất luận ai nhìn thấy đều phải tránh xa vài phần!

Mà hai cảnh sát vừa mới tốt nghiệp này lại càng khó tránh khỏi cảm giác đó!

Nhưng bọn họ tuy rằng đang run sợ trong lòng, nhưng vẫn cố tỏ ra can đảm, nhất là nữ cảnh sát, cố lấy lại dũng khí của mình, hỏi hắn một lần nữa.

Thang Duy Thạc mặc kệ bọn họ, trực tiếp cầm điện thoại gọi cho luật sư!

Khoảng 10 phút sau, luật sư liền xuất hiện!

"Thật xin lỗi, bây giờ các anh có chứng cứ gì thì cứ đưa ra? Nếu không, đợi đến khi nào có đủ bằng chứng thì lại đến!"

"Anh ta vừa rồi có thừa nhận anh ta và Hạ Vũ Tình có quan hệ!" Nữ cảnh sát bỗng nhiên nói lớn!

"Thật xin lỗi, nếu các anh có vấn đề gì, hoặc Hạ Vũ Tình tiểu thư có vấn đề gì có thể đến pháp viện để khởi tố. Nhưng bây giờ các anh chưa có bằng chứng chính xác, đương sự của tôi có quyền bảo trì sự im lặng!"

Lời nói của luật sư khiến cho hai cảnh sát á khẩu không trả lời được.

"Được rồi, tổng giám đốc của chúng tôi bề bộn nhiều việc, mời các anh về trước!"

Hai vị cảnh sát bị luật sư tiễn ra tới tận

cửa, đang lúc muôn đôi bọn họ ra khỏi cửa.....

"Viên Lỗi, anh vẽ đường cho lưu chạy, anh giống hệt như anh ta, về sau tôi không bao giờ để ý anh nữa, chúng ta xong rồi!" Nữ cảnh sát bỗng hướng về phía luật sư hô lớn, sau đó không chờ người kia trả lời mà đã bỏ chạy.

Vị luật sư nhìn thấy bóng lưng chạy ra, bắt đắ dĩ nhủ mày.

Thang Duy Thạc nheo mắt nhìn luật sư của mình "Vậy là sao, các anh quen biết nhau sao?"

"Cô ấy là bạn gái của tôi!" Viên Lỗi nhún nhún bả vai, bật cười nói!

Việc này thật đúng là khéo, cô vừa mới nhận công tác có vài ngày mà bọn họ giờ đã đụng nhau!

Thang Duy Thạc lau mặt một cách mệt mỏi, sau đó nhìn luật sư của mình "Viên Lỗi, tôi đúng là đã bị người phụ nữ kia tức chết rồi. Chạm một lần liền báo cảnh sát, chạm một lần liền báo cảnh sát!"

Viên Lỗi nghe lời nói của ông chủ, trên trán xuất hiện vài đường màu đen. Đêm qua đúng là bạn gái của hắn cũng nói, Hạ Vũ Tình đúng là đã bị tổn thương rất lớn.

Haizzz.....nhưng ông chủ cao cao tại thượng của hắn đúng là không

hiểu được mình đã làm cái gì?

Thân là người phụ trách pháp luật, xem ra hẳn có nghĩa vụ phải giúp ông chủ của mình hiểu một chút về pháp luật mới được.

"Ông chủ, nếu đúng là anh có ép buộc phụ nữ, cũng có thể là phạm tội!"

"Anh sao cũng nói như vậy? Cô ấy là người phụ nữ của tôi, hiểu chưa? Cô ấy là mẹ của con gái tôi, chúng tôi đã ở chung với nhau không biết bao nhiêu lần!" Ở trước mặt luật sư của mình, hẳn có thể bình tĩnh nói.

"Cho dù lúc trước có xảy ra chuyện gì, quan hệ như thế nào! Cho dù là vợ chồng, nếu một bên không muốn, bên kia lại ép buộc, cũng có thể sẽ bị định tội!" Hẳn cần thận giải thích một lần nữa.

Thang Duy Thạc bị luật sư nói như vậy có chút đỏ mặt tai hồng, mở miệng tiếp tục vì mình mà biện minh: "Cô ấy, miệng cô ấy không giống với tâm của mình. Cô ấy nhất định chỉ muốn chinh tôi, nhất định là như vậy!"

"Ông chủ, dù anh có muốn đối xử với người phụ nữ của mình như thế nào, cũng không thể nào là liên như thế đó. Khi cảnh sát kiểm tra kết quả, tôi có chứng kiên, anh đã thật sự cầu thành....."

"Anh câm miệng, không được nói!" Thang Duy Thạc đã hoàn toàn không không chế được!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 121: Khiêu khích bạo long

Edit: nhuquynh91

Luật sư nhìn thấy sự tức giận giống như sư tử của ông chủ, thâm lắng đầu.

Thang Duy Thạc đương nhiên không thấy được hành động lắc đầu của luật sư, thờ dài một hơi nói: “Tôi đúng là đã sai rồi?” Tuy rằng giọng nói mang theo chút nghi vấn, nhưng câu nói lại giống như đã khẳng định.

Luật sư Viên chưa trả lời, mà nhìn hấn! Ông chủ của hấn cái gì cũng biết, chẳng qua có chút cao cao tại thượng, phải nói là rất kiêu ngạo, kiêu ngạo đến độ căn bản không để ý đến cảm nhận của người khác.

“Ông chủ, gần đây anh cùng người phụ nữ của mình có chút bất đồng! Tôi nghĩ tốt nhất anh vẫn nên đi trấn an cô ấy một chút, nếu không cứ như vậy thì rất là phiền toái!” Viên Lỗi trước lúc đi ra đưa ra ý kiến cá nhân của mình, sau đó đi ra khỏi văn phòng tổng giám đốc.

“Vâng!” Thang Duy Thạc nhẹ nhàng lên tiếng!

Luật sư đi rồi, Thang Duy Thạc giống như một con gà trống vừa mới bị đá, đầu tựa vào thành của sô pha!

Đầu óc hấn bây giờ toàn bộ đều bị hình ảnh của những vết thương trên thân thể tuyết trắng chiếm cứ, gương mặt đẹp trai xuất hiện vẻ đau lòng cùng hối hận!

Một thanh âm của tiếng mở cửa vang lên, sau đó là bóng Thang Duy Á bước vài văn phòng tổng giám đốc. Thang Duy Thạc liếc em trai một cái, cũng không nói tiếng nào!

“Làm sao vậy? Sắc mặt thối như thế, rất giống như là đi đại tiện không được vậy!” Thang Duy Á thoáng bước lùi ra khỏi chỗ anh trai bạo long của hấn bắt đầu nói móc.

Hấn rất sợ anh trai của mình, ngoan ngoãn, nhìn mặt anh trai như vậy ai mà chẳng run sợ chứ?

Mặc dù biết trêu chọc là sẽ chết, nhưng trước khi dây chết hấn vẫn thích khiêu chiến với tính tình của anh trai hấn. Hơn nữa, chỉ có việc đem anh trai mình chọc đến nổi trận lôi đình như vậy thì hấn mới cảm thấy thật thoải mái.

Vì đề phòng sẽ bị đánh, cho nên hấn muốn đứng cạnh cửa, rời xa khỏi anh trai, lại là vị trí dễ dàng đào thoát nhất! Như vậy hấn có thể bảo vệ được an toàn cho chính mình, mà vẫn có thể phát huy hết được năng lực khiêu khích của hấn!

Mà kẻ đang rời trí là Thang Duy Thạc không có tâm tình để ý đến em trai của mình, phiền chán vô cùng, làm cho chúng càng lúc càng rối loạn lên.

Ha ha, tốt lắm, không tức giận. Thang Duy Á khẽ tiến lại gần một bước, hỏi về chuyện mình vừa mới nghe được “Anh trai, nghe nói anh làm cho tiểu Tình Tình bị thương tích đầy mình, cô ấy còn đi báo cảnh sát bắt anh, có đúng như vậy không? Thật là một tiểu Tình Tình dịu dàng có thể làm được việc đó sao?”

“Đáng chết, cậu nghe ai nói?” Sắc mặt Thang Duy Thạc bỗng biến đổi, một bước tiến lên bắt được em trai đang muốn chạy thoát của mình.

Cánh tay của Thang Duy Á bị bắt lấy, hần thấp giọng nói “Đáng chết, ô... vẫn bị hần bắt được!”

“Cậu nói thật cho tôi biết, chuyện này làm sao mà cậu biết được?” Đáng chết, nếu chuyện này mà bị công khai ra, chẳng phải hần sẽ bị mất mặt đến cực điểm sao?

Nhìn anh trai mình đã trở nên vô cùng nghiêm túc, Thang Duy Á hi hi ha ha nói: “Em làm sao lại biết được? Em chỉ định chọc anh, không ngờ đó lại là sự thật!”

Có thể lừa được hần sao? 90% là không thể rồi!

Nhị công tử Thang Duy Á nghe nói có cảnh sát đến tìm anh trai hần, lập tức mang theo biểu tình là Athena chạy đến phòng tổng giám đốc. Sau khi cho thư kí đi ra ngoài, hần liền bắt đầu ghé tai vào cửa nghe lén.

Thang Duy Thạc buồn bực liếc mắt nhìn e trai một cái, sau đó nói vô cùng nghiêm túc “Nói cho cậu biết chuyện này, cậu đừng có đi nói lung tung, nếu không tôi nhất định sẽ điều cậu đến Châu Phi để phát triển công ty!”

Đi châu Phi phát triển công ty? Trời ạ? Như vậy đến đó mỗi ngày hần đều phải đối mặt với ‘Người da đen’ sao, không, không, hần còn muốn tìm một người bạn gái mà! “No, no, anh trai, em sẽ không nói mà, nhất định là không nói! Chúng ta không phải là huynh đệ tình thân sao? Nếu như đi hắt nước bẩn lên người anh chẳng khác nào là hắt nước bẩn lên người chính em sao!”

“Câm miệng, nói cho cậu biết, nếu cậu dám lộ ra một chữ, tôi nhất định sẽ đem cậu ném tới châu Phi!” Thang Duy Thạc nghiêm túc ra lệnh lại một lần nữa nói, mà vẻ mặt vô cùng nghiêm túc khiến người ta càng vô cùng sợ hãi!

“Tổng giám đốc, tôi còn có công việc khác, tôi phải về phòng xử lý cho xong!” Hiện tại công việc đang là cái có tốt nhất!

Thang Duy Thạc không để ý tới việc lấy cớ của em trai, ánh mắt lợi hại vẫn nhìn thẳng vào bóng lưng của em trai, cho đến khi hần biến mất ở ngoài cửa lớn!

Thang Duy Á chật vật chạy ra khỏi phòng bắt đầu cảm thấy đau lòng cho tiểu Tinh Tinh của hần, trong lòng bắt đầu khiển trách anh trai mình: “Anh trai mình đúng là hỗn đản mà, làm sao có thể đối xử với tiểu Tinh Tinh như vậy! Đúng là vũ phu, vũ phu mà! Chỉ biết dùng đến bạo lực, sao không nghĩ đến sách lược dịu dàng chứ!”

Sau tiếng huyền não vừa rồi, trong phòng lại khôi phục sự yên lặng!

Nhìn đồng công việc chưa hoàn thành xong trên bàn, Thang Duy Thạc quyết định tan sở sớm! Mà từ sáng sớm đến giờ hần cũng chẳng giải quyết được công việc gì, quên đi, trước tiên cứ chạy lấy người đã!

Thư kí vừa ra khỏi thang máy, vừa vận nhìn thấy tổng giám đốc đang chuẩn bị rời đi!

“Tổng giám đốc, anh tan tầm rồi sao?” Thư ký lập tức hỏi! Thang Duy Thạc gật đầu, lập tức đi vào thang máy.

“Nhưng tổng giám đốc, lát nữa còn một hội nghị cao cấp nữa mà!” Thư ký nói với theo bóng lưng của tổng giám đốc mình. Thang Duy Thạc ngay cả đầu cũng chẳng quay lại nói: “Đưa cho phó tổng chủ trì!”

Em trai của hần cũng đã tới lúc phải có chút nghiêm túc trong công việc rồi, không phả chỉ là một phó tổng giám đốc suốt ngày ngồi thành thoi trong phòng được!

“Papa, papa, hôm nay sao lại đón tụi con sớm như vậy?” Tiểu Bác hưng phấn nhưng cũng khó hiểu nhìn papa, lúc trước đều là phải tới khuya mới đến đón nó cùng Nhạc Nhạc!

Mà Nhạc Nhạc nhìn thấy papa cũng có chút vui mừng nhưng cũng không đến độ hưng phấn như vậy!

Thang Duy Thạc kéo hai bảo bối đi về phía xe mình! “Vì hôm nay papa sẽ đưa các con đi chơi, được rồi, các bảo bối của papa, vào xe nhanh lên nào!”

Thang Duy Thạc sau khi sắp xếp xong các con vào xe, thắt dây an toàn cho bọn hần xong, bắt đầu chính mình cũng ngồi vào ghế khởi động xe!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 122: Ngoan cố mà ra

Edit: nhuquynh91.

Thang Duy Thạc chở bọn trẻ đi vào lối vào nhà trọ cũ, dừng xe lại, mở cửa ôm con gái cùng con trai của mình ra ngoài.

Nhạc Nhạc nhìn thấy cảnh vật xung quanh lập tức biết được đây là nơi nào!

Tiểu Bác nhận ra sau, từ từ nói: “Đây là nhà của dì mà!”

“Đúng thế, đúng thế, nhà của tao!” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhạc Nhạc tràn đầy sự hưng phấn!

Không cần chờ papa, nó liền hướng tới cầu thang mà chạy.

“Nhạc Nhạc đừng chạy, cẩn thận kéo ngã!” Thang Duy Thạc lo sợ hô to, ôm lấy con nhanh chân chạy tới giữ chặt lấy tay của con gái!

Nhạc Nhạc vô cùng hưng phấn nên rất sốt ruột, phải nói là vô cùng sốt ruột! Nước mắt đã bắt đầu chảy ra trên khuôn mặt tuyết trắng “Papa, có phải con sẽ lập tức được nhìn thấy mẹ không?”

“Đúng vậy, con lập tức sẽ nhìn thấy được mẹ!” Nhìn thấy con gái rơi lệ, Thang Duy Thạc lại cảm thấy sinh khí với người phụ nữ kia. Cô có thể nào nhẫn tâm ngay cả đứa con cũng không quan tâm, cô thật điên rồi!

Cô chắc chắn là đang ở đây, không có phương tiện hành động nào nên nhất định cô sẽ trở về đây nghỉ ngơi!

Nhìn thấy cửa lớn quen thuộc, Nhạc Nhạc giẫy ra khỏi tay của papa, lập tức đóng cửa đôi chân ngăn ngừa chạy về phía cửa.....

Hai bàn tay nhỏ bé ra sức đập vào cửa, lớn tiếng gọi: “Mẹ, mẹ, Nhạc Nhạc đã về!”

Người trong phòng đang nhắm mắt, nghe được tiếng “Mẹ”, tâm cô giống như vừa bị cái gì đâm vào, khiến cô vô cùng đau đớn!

“Dì, dì, mở cửa.....!” Vừa được papa buông xuống, Tiểu Bác cũng chạy đến kêu cửa!

Nghe tiếng kêu cửa to như vậy, người cô không ngừng run lên, ức chế sự đau đớn, thật cẩn thận di chuyển thân người bắt đầu xuống giường!

“Mẹ, mẹ.....”

“Dì.....”

Thanh âm của hai đứa con càng lúc càng lớn, chúng mặc kệ trong phòng có người hay không, dù sao cũng phải lớn tiếng kêu!

Nghe tiếng kêu của bọn trẻ, Vũ Tinh chịu đựng đau đớn, bằng tốc độ nhanh nhất đi về phía cửa! Nhưng giữa hai chân truyền đến sự đau đớn, đau đến độ cô không thể cử động mạnh được, nhưng cô quá mức sốt ruột, nên nhanh chóng buông tay khỏi bức tường.

Trong nháy mắt, thân thể mảnh khảnh mất đi sự chống đỡ, thật mạnh bổ nhào vào cái bàn trước mặt.

Mà người đang đứng bên ngoài cũng nghe được rất rõ âm thanh ngã đổ của bàn ghế trong phòng, bên cạnh đó cũng nghe tiếng của một cái gì đó ngã xuống.....

Vũ Tinh vô cùng chặt vật chống vào ghế đứng lên.....

Bọn trẻ ở bên ngoài bắt đầu khóc lên, khiến cô hận không thể lập tức mở cửa ra.....

Sự nôn nóng trong cô vô cùng hối thúc làm cô một giây cũng không dừng lại, cánh tay bám vào bàn ghế đang ngã, tự kéo thân thể mình dậy, tiến lên từng chút một.....

Cuối cùng thân thể đang bị thương của cô cũng đến được cửa lớn.

“Mẹ, mẹ.....” Nghe được tiếng vang bên trong, Nhạc Nhạc càng kêu lớn hơn nữa! Tiểu Bác không lên tiếng kêu lớn, nhưng cũng rất lắng tai nghe âm thanh từ phía trong “Dì, dì, mở cửa ra!”

Biểu tình trên mặt Thang Duy Thạc cứng ngắc, có lẽ chính hắn cũng không ý thức được, giờ phút này trong lòng hắn cũng điên cuồng chờ mong....
“Mẹ....ô.....” Nhạc Nhạc nghe được tiếng mở khóa, rốt cuộc không kiềm chế được nữa mà khóc lớn lên.

“A.....mẹ.....”

Tiểu Bác cũng bị Nhạc Nhạc cuốn hút, đôi mắt cũng bắt đầu phiếm hồng, khóe miệng thoáng hạ xuống.....

Vũ Tinh nắm lấy núm cửa từ từ đứng lên, mà khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lúc này đã sẫm tràn ngập nước mắt “Nhạc Nhạc, chờ mẹ mở cửa....” Nói xong, cô mở mạnh cửa ra!

“Mẹ, mẹ.....” trong nháy mắt Nhạc Nhạc nhìn thấy mẹ, sự nhớ nhung nhiều ngày bỗng bùng lên, khóc càng lúc càng dữ dội hơn.

Vũ Tinh rốt cuộc không thể không chế được tâm trạng, ôm lấy thân thể con gái, đem mặt chôn ở bên vai con “Bảo bối, bảo bối của mẹ!”

“Mẹ....mẹ.....Nhạc Nhạc rất nhớ mẹ, rất nhớ!” Bàn tay nhỏ bé của Nhạc Nhạc vuốt ve hai má của mẹ mình, hai mắt mang theo nước mắt nhìn mẹ! Vũ Tinh run run ôm lấy khuôn mặt nhỏ của con gái, dùng sức mà hôn!

Bàn tay nhỏ bé của Nhạc Nhạc xoa một đến một mảng sưng đỏ, khó hiểu hỏi mẹ “Mẹ, chỗ này làm sao vậy? Mẹ bị ngã sao? Nếu không sao chỗ này lại đỏ như vậy!”

Vũ Tinh né tránh ánh mắt lo lắng của con gái, lộ ra nụ cười dịu dàng “Mẹ không cẩn thận nên bị đụng trúng thôi!”

“Phù...phù...” Nhạc Nhạc học mẹ, thổi thổi vào chỗ bị sưng đỏ “Phù..phù..sẽ không đau, phù..phù...”

“Không đau, không đau! Có bảo bối thổi như vậy, mẹ không đau!” Hôn mấy cái trên mặt con gái, nước mắt cô không ngừng tuôn ra!

Thang Duy Thạc không cần Vũ Tinh mời, tự mình đi vào phòng, thuận tay đóng cửa lại!

Nhìn thấy trên mặt cô, còn có trên cánh tay, chỗ nào cũng là những vết thâm tím và ứ máu, tâm Thang Duy Thạc vô cùng đau đơn, khổ sở!

Đáng chết, tất cả đều do cô, do cô gieo gió gặt bão. Ai bảo cô ở cùng một chỗ với người đàn ông khác, ai bảo cô đi báo cảnh sát?

Không phải lỗi của hắn, không phải!

Hắn ở trong lòng tự bào chữa cho mình, một lần lại một lần phủ nhận trách nhiệm của mình.

Tiểu Bác đang đứng trên sàn, cầm lấy tay dì, ngược khuôn mặt nhỏ nhắn lên nhìn dì!

Vũ Tinh giang một tay ra sờ sờ khuôn mặt Tiểu Bác, nước mắt không ngừng rơi xuống “Tiểu Bác, Tiểu Bác có nhớ dì không?”

Nghe dì hỏi, mặc dù không trả lời nhưng đôi mắt nó cũng bắt đầu phiếm hồng!

Nhìn ánh mắt trông mong của Tiểu Bác, Vũ Tinh biết nó cũng rất muốn được ôm! Điều này cũng khiến cô kích động không thôi, toàn thân kích động đến độ run lên!

Tiểu Bác không chán ghét cô, Tiểu Bác không hận cô!

Thân thể Vũ Tinh không ngừng phát đau, xoay người buông con gái ra, kích động, run run ôm lấy thân thể Tiểu Bác!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 123: Không phải lấy lòng

Edit: nhuquynh91.

Giống như vừa hôn Nhạc Nhạc lúc nãy, Vũ Tinh cũng hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bác một cái!

Trong nháy mắt, nước mắt bị Tiểu Bác cố đè nén trong mắt nãy giờ rốt cuộc không khống chế được đã rơi xuống!

Tuy rằng chỉ là vài giọt, nhưng cũng đã đủ để cho thấy nó đối với dì là vô cùng yêu mến cùng nhớ nhung!

Vũ Tinh nhìn Tiểu Bắc bằng ánh mắt dịu dàng của một người mẹ, lòng cô không ngừng run lên “Tiểu Bắc, đừng khóc!”

“Dì.....” Được dì dịu dàng an ủi, làm cho nó có chút ngượng ngùng nhào vào người cô!

Cảm xúc mãnh liệt này đánh thẳng vào sâu trong lòng cô, không cần nhiều lời, cô có thể cảm thấy được một cách rõ ràng Tiểu Bắc đối với mình là ý lại cùng yêu thích!

Sau khi cùng Tiểu Bắc thân mật xong, Vũ Tinh mới đè nén lại kích động mà buông thân thể nhỏ bé ra!

Thân thể cô truyền đến những trận đau đớn, khiến cô không thể nào ôm lấy hai thân thể nhỏ bé kia được! Tay Vũ Tinh run run lau nước mắt : “Bảo bối, hai đứa vào bên trong chơi đi!”

Nhạc Nhạc cùng Tiểu Bắc quả nhiên chỉ là những đứa trẻ, khóc mau, cười cũng mau! Hai đứa nhỏ nắm tay nhau, chạy vào phòng trong mà chơi đùa!

Lúc này, biểu tình của Vũ Tinh cũng đã biến đổi, về mặt cô lúc này là tràn đầy tức giận nhìn chằm chằm vào người đứng bên cạnh “Nơi này không chào đón anh, cứ để các con ở đây chơi vài ngày, anh có thể đi rồi!”

Thanh âm của cô rất lạnh, loại thanh âm này đủ để làm cho người khác rét run, tuyệt không cho hấn chút cơ hội nào! Nói xong cô quay mặt đi chỗ khác, nếu có khả năng, cô thậm chí một câu cũng không muốn nói chuyện với hấn!

Biểu tình lạnh như băng của cô khiến lòng hấn rối bời không thôi. Đáng chết, cô làm sao có thể dùng loại giọng này nói chuyện với hấn, thật giống như cô đã vô cùng hận hấn?

Không, cô không thể hận hấn, tuyệt đối không thể!

“Anh không đi, anh muốn ở đây!” nói xong, mặc kệ Vũ Tinh có chấp nhận hay không, hấn đem hoa quả lúc nãy vừa mua đem tới trên bàn.

“Cầm lấy đồ của anh rồi rút ra ngoài cho tôi, Thang Duy Thạc, anh có nghe không?” Vũ Tinh thấp giọng hô, nếu không có hai đứa con, cô nhất định sẽ la to lên!

Hấn hoàn toàn không để ý đến lời cô nói, cởi áo khoác để lên sofa, sau đó giống như nam chủ nhân ở nơi đây mà ngồi vào sofa!

Nhìn động tác của hấn, Vũ Tinh càng thêm tức giận! Dựa vào cái gì mà hấn có thể vờ như không có việc gì, ở nơi của cô muốn làm gì thì làm!

Nơi này là nhà của cô, cô không muốn hấn ở đây, càng không muốn cùng hấn hít thở chung một bầu không khí!

Tức giận mãnh liệt khiến cho cô quên đi thương thế trên người mình, bước thật nhanh tới sofa.....

Cảm thấy thân thể nhanh chóng đổ ập về phía trước, cô vô thức lớn tiếng la lên: “A.....”

May mắn thân thể cô không ngã xuống đất, ngược lại lại rơi vào một cái ôm ấm áp!

Không cảm động, chỉ có tức giận “Thang Duy Thạc, không cần anh phải giả tốt bụng, anh là đồ biến thái!” Cô dùng hai tay chỉ còn có chút sức lực đẩy hấn ra “Cút ngay!”

Nhưng vì dùng sức quá mạnh, khiến cho thân thể cô lại mất đi cân bằng. Lần này Thang Duy Thạc dùng sức một chút, ôm ngang lấy cô “Đứng còn không vững, em còn cõ ra oai!”

“Không cần anh chạm vào tôi, anh tên hỗn đản này, tôi chạt vật như bây giờ đều là do anh ban tặng cả!” Vũ Tinh giống như một con mèo hoang đang tức giận, đối với Thang Duy Thạc ra sức mào, cắn!

Thang Duy Thạc không ngăn cản cô, vẫn mặc cô phát tiết trên người mình! Được rồi, là do hấn hại cô, chỉ cần cô có thể bỏ qua, hấn chấp nhận để cho cô cắn!

“Tôi không muốn anh chạm vào tôi, anh đi ra ngoài cho tôi, ra khỏi nhà tôi! Thang Duy Thạc tôi sẽ không bỏ qua cho anh, tôi nhất định phải cho anh ngồi tù, tôi nhất định phải cho anh bị trừng phạt!”

“Được rồi, em cứ đi báo án đi! Em cho là em sẽ thắng sao?” Miệng hấn nở nụ cười nhẹ, người phụ nữ này tính tình đúng thật là không thể xem thường!

“Cơ thể của tôi cảnh sát đã kiểm tra qua, bao nhiêu chứng cứ này cũng đủ để định tội của anh!” Cô mang theo chút đắc ý nói!

“Chết tiệt, thân thể của em không có việc gì tại sao lại đưa cho cảnh sát nhìn? Chết tiệt, là cảnh sát nam hay cảnh sát nữ?” Dấm chua trong hấn cuộn cuộn bốc lên, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm cô và vết thương trên mặt.

“Cảnh sát nam, thân thể là của tôi, muốn cho ai nhìn là chuyện của tôi!” Cô cố ý cùng hấn đối nghịch, nói ra lời nói trái với sự thật!

Cô chán ghét lời nói của hấn, chán ghét tất cả của hấn!

Ánh mắt Thang Duy Thạc đen lại vài phần, mím môi, hô hấp thật mạnh!

Đáng chết, người phụ nữ ngu ngốc này lại muốn khơi lên tất cả sự tức giận của hắn có phải hay không đây! Nếu lúc trước cô không phải chọc hắn tức giận như vậy, hắn cũng sẽ không đối xử với cô tàn nhẫn như thế!

Hai người giằng co, cuối cùng cũng khiến cho hai tiểu bảo bối ghé mắt nhìn! Bọn nó khó hiểu nhìn lẫn nhau, sau đó lại quay lại nhìn hao cái người đang ôm nhau kia!

“Papa, vì sao ba lại ôm dì vậy?” Tiểu Bắc khó hiểu hỏi papa, biểu tình có chút khó có thể nắm bắt được! Có lẽ, ở trong đầu non nớt của Tiểu Bắc, vẫn chưa thể chấp nhận papa đi ôm người phụ nữ khác!

“Anh ngốc quá, papa đương nhiên là nhớ mẹ nên mới ôm mẹ. Giống như mẹ nhớ chúng ta vậy mẹ liền ôm chúng ta đó thôi! Và vì mẹ ôm không hết papa, nên tất nhiên papa phải ôm mẹ!” Nhạc Nhạc nghênh nghênh đầu, nói ra suy nghĩ của mình!

Thanh âm non nớt của hai đứa con khiến cho Vũ Tinh phải thu lại sự tức giận của mình!

Cô không thể quên hai đứa con, không nên dọa đến chúng! Thang Duy Thạc ôm cô đi về phía phòng ngủ, nhẹ nhàng đặt ở trên giường!

Bỗng dưng hắn trở nên dịu dàng, chỉ đôi lấy sự châm chọc của Vũ Tinh “Tôi nói cho anh biết, cho dù bây giờ anh có cố lấy lòng tôi, tôi cũng sẽ không hủy bỏ việc kiện anh, tôi nhất định sẽ đi kiện anh, cho nên anh không cần lãng phí tâm trí ở trên người tôi, chỉ lãng phí thời gian thôi!”

Thang Duy Thạc nghe lời nói của cô, đúng là không biết nên khóc hay nên cười “Em muốn kiện thì cứ kiện đi, anh sẽ không sợ vì em sẽ khởi tố anh mà lấy lòng em đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 124: Tự trách

Edit: nhuquynh91

Vũ Tinh tựa vào đầu giường, cúi đầu nhìn tay mình...

Cô bất đắc dĩ chỉ có thể kháng nghị bằng cách im lặng, bất kể cô có đau như thế nào thì hắn vẫn không chịu đi!

Bỗng trong đầu cô xẹt qua một ý nghĩ, vươn cánh tay dài mảnh khảnh cầm lấy điện thoại ở đầu giường...

Nhưng tay cô vừa mới đụng đến thì điện thoại trong tay đã bị hắn đoạt đi “Em đưa điện thoại cho anh, em muốn trộm điện thoại của anh à!” Thang Duy Thạc đầu tiên là tức giận nhìn cô, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt phòng bị của cô thì sự tức giận cũng đi đâu mất tiêu, miệng nở ra một nụ cười “Em lấy điện thoại làm gì vậy?”

Thân thể hắn khẽ nhích tới, khuôn mặt trong thoáng chốc đã gần sát mặt cô! Khí thế vương giả của hắn tỏa ra thật mạnh mẽ, khiến cô buột lòng phải trốn sang một bên.

Nhưng cô càng tránh né, hắn càng tiến gần cô thêm “Nói đi, em muốn lấy điện thoại làm gì?”

Giọng nói của hắn mang theo ý đùa giỡn khiến cô không thể không đáp lại “Anh đưa điện thoại cho tôi, tôi sẽ cho anh biết tôi muốn làm gì!” Bàn tay của cô vươn ra, ý muốn cầm lấy điện thoại!

Thang Duy Thạc nhìn lại trong tay là cái điện thoại đã lỗi thời, thuận tay ném xuống sàn nhà. Trong nháy mắt chỉ thấy cái điện thoại rơi trên mặt đất, vỡ thành nhiều mảnh.

“Anh vì sao lại ném điện thoại của tôi chứ, anh ức hiếp tôi chưa đủ, bây giờ còn ức hiếp đến đồ vật của tôi nữa phải không?” Vũ Tinh buồn bực nhìn hắn, hắn cứ hành động như vậy, khiến cô làm sao không thể hận hắn chứ!

“Cái đó là thứ gây nên chuyện nên mới có kết cục như vậy, nói cho em biết, không có chuyện gì lại muốn đi báo cảnh sát, em cho là cục cảnh sát rất rảnh rỗi sao, có chuyện gì cũng khai báo được à?” Cô đang tính toán cái gì, hắn nhìn một cái liền đoán được ngay.

Lúc trước cô không phải hay dùng chính cái điện thoại này để báo cảnh sát sao? Cho nên cái điện thoại đáng thương kia nhất định phải có kết cục như vậy!

“Chẳng lẽ anh nghĩ là tôi nguyện ý để anh đánh sao? Nếu không phải do anh làm những chuyện tàn nhẫn với tôi khiến tôi không thể tha thứ thì tôi gọi cảnh sát làm gì?” Vũ Tinh ủy khuất hét to, bàn tay nhỏ bé thâm đen dùng sức đẩy mặt hắn ra!

“Chết tiệt, nếu em không đi báo cảnh sát, anh cũng chẳng đối xử với em như vậy! Tất cả đều là do em tự chuốc lấy, em không thể làm theo ý anh một lần sao?” Hắn hôn hên nói ra.

“Tôi hỏi anh, tôi vì sao lại báo cảnh sát? Tôi trước đó đã cảnh cáo anh rồi, nếu anh chạm vào người tôi, tôi sẽ đi báo cảnh sát! Nghe lời anh? Tại sao tôi lại phải nghe lời anh?”

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang buồn bực của cô, Thang Duy Thạc không nhịn được vì chính mình mà tự bào chữa “Anh và em thân mật một chút, em cũng đi báo cảnh sát! Em cảm thấy như vậy là không quá đáng sao?”

“Tôi vì sao lại phải thân mật với anh, Thang Duy Thạc, tôi không phải là một món đồ của anh!” Thân mật? Hắn thật đúng là vì chính mình mà tô son trát phấn, hắn gọi cái kia là thân mật sao?

Ngày hôm qua, cô ở nơi đó đã bị hắn tàn phá! Tình trạng lúc ấy không cần cô phải nói ra, cô bây giờ một thân thảm hại như vậy nên không cần nhiều lời nữa!

Thang Duy Thạc không đáp lại, chỉ biết vò vò tóc!

Ngay khi cô nghĩ là hắn đã biết sai, hắn lại buông ra một câu “Như vậy thế nào mới có thể thân mật cùng em, em nói đi!”

“Tôi không muốn nói nhiều, tôi trình trọng nói lại một lần nữa, tôi không muốn liên lụy với anh, không muốn cùng anh có chút quan hệ nào! Phiên chết đi được, anh đúng là rất phiền!” Vấn đề này cô không muốn cùng hắn tốn nước miếng nữa “Thang Duy Thạc, chúng ta không còn gì để nói nữa, anh cứ chờ tòa án gọi đến đi!”

Thang Duy Thạc không nói gì, ngược lại hai tay lại ôm lấy thắt lưng của cô! Thắt lưng mảnh khảnh trong nháy mắt đã bị bàn tay to của hắn ôm lấy!

“Ê, anh muốn làm gì! Các con còn ở ngoài kia, anh muốn làm bậy cái gì đó!” Vũ Tinh vô cùng hoảng sợ dùng sức đánh hắn, không thể như vậy nữa, như vậy cô sẽ chết mất!

Thang Duy Thạc không để ý đến tay cô đang đánh mình, đem toàn bộ áo ngủ cùng nội y của cô kéo xuống!

Tách hai chân của cô ra, nhìn vào chỗ tư mật của cô.....

Lúc này, trong hai mắt hắn không phải là ánh mắt tàn sát bừa bãi, mà chỉ có sự đau lòng cùng sự hối hận mà bản thân hắn không muốn thừa nhận ra miệng!

Nơi đó tuyệt đối không phải chỉ có thể dùng từ “thâm” là có thể miêu tả được, hai hàng lông mày của Thang Duy Thạc nhăn lại “Đáng chết, lúc ấy vì sao em không nói cho anh biết là mình bị đau!”

Sau khi xem xong, hắn dùng động tác rất nhẹ nhàng để kéo quần của cô lên!

“Tôi như thế nào lại không kêu chứ, tôi dùng sức kêu, dùng sức đánh anh, nhưng anh có ngừng lại sao?” Vũ Tinh không chịu thua kém, nước mắt bắt đầu rơi xuống, thật không dượng lau quệt nước mắt, chớp mắt nói “Nói cho anh biết, bây giờ anh đừng diễn trò làm gì, tâm của tôi đã quyết!” Cô kiên định nói, không cho phép chính mình yếu đuối!

“Em nghĩ là anh đang diễn kịch sao? Anh nói cho em biết, em không cần phải cảm động như vậy, em muốn như thế nào anh cũng có thể bồi thường!” Nói xong, hắn bá đạo hôn lên mặt cô.

Vũ Tinh dùng sức lau mặt mình, ánh mắt mang theo phần hận nhìn hắn!

Nhìn thấy thương tích trên người cô, hắn đúng là vô cùng hối hận!

Thời điểm lúc ấy, trong phòng tối đen, mà hắn cũng đang vô cùng tức giận! Thật là như thế nào hắn lại tàn nhẫn như vậy, thậm chí chỉ muốn phát tiết buồn bực của mình, hơn nữa cũng chỉ muốn giáo huấn cô một chút thôi!

Nhưng giáo huấn như thế này thì quả thật là quá nghiêm khắc rồi!

“Bang...bang.....” hỗn hợp tiếng đập cửa vang lên, đánh gãy sự trầm mặc của hai người trong phòng!

Chỉ nghe thấy cánh cửa gỗ bị vài cánh tay gõ, ha ha, tựa như là các con chó nhỏ đang gõ cửa vậy!

“Mẹ, papa, con muốn vào!” Thanh âm của Nhạc Nhạc truyền đến, Tiểu Bác thế nhưng lại không nói chuyện!

Hai đứa trẻ này.....Thang Duy Thạc đành phải đến mở cửa ra!

Hai tiểu bảo bối nhanh chân nhảy vào phòng, miệng còn cười khanh khách không ngừng!

“Nhạc Nhạc, Tiểu Bác, không được ồn!” Thang Duy Thạc nhú nhú mày, biểu tình vô cùng nghiêm túc!

Lúc trước hấn đối với con cũng không dùng biểu tình này, nhưng bây giờ lại phát hiện, nếu không nghiêm túc thì bọn chúng liền không có cách nào chịu nghe lời!

Tiểu Bác an tĩnh lại đầu tiên, đứng nghiêm túc ở một bên nhìn đi.

Nhạc Nhạc lại không sợ như vậy, mà nhanh chân chạy đến bên giường, nhìn mẹ mà nước mắt lưng tròng.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 125: Các con cầu xin.

“Nhạc Nhạc cùng Tiểu Bác chơi ở trên mặt đất đi, không được đi lên!” Vũ Tình chau môi lên bắt chước con gái thanh âm non nớt của con gái, cự tuyệt thân mật cùng con gái tựa hồ có chút quá đáng, nhưng bây giờ cô không thể chăm sóc chu đáo cho hai tiểu bảo bối được.

“Mẹ, mẹ!” Quả nhiên trong đôi mắt to của Nhạc Nhạc đã bắt đầu đọng đầy nước mắt, ủy khuất mím môi.

Nhìn dáng vẻ thất vọng của con gái, lòng cô cũng rất đau! Đều là do hấn, tất cả đều do hấn!

Vũ Tình lạnh lùng liếc hấn một cái, Thang Duy Thạc lập tức cho cô ánh

mắt “an tâm”.

Tiếp theo, Thang Duy Thạc ngồi xổm xuống để ngang tầm với con gái nói “Nhạc Nhạc, thân thể của mẹ không thoải mái, cho nên con không được làm nũng nữa! Đi thôi, cùng Tiểu Bác ra ngoài chơi đi!”

“Mẹ làm sao vậy ạ?” Nhạc Nhạc trong nháy mắt hỏi lại papa “Mẹ đau chỗ nào ạ!”

Câu hỏi của con gái khiến Thang Duy Thạc xấu hổ, làm con gái đau lòng như vậy là hèn nha “Mẹ bị đau bụng, được rồi, nếu các con còn ở trong này ồn ào, mẹ sẽ càng đau hơn, cho nên các con ngoan ngoãn ra ngoài chơi đi nha!”

Thang Duy Thạc dùng giọng nói vô cùng vui vẻ nói chuyện với các con, làm cho Tiểu Bác liền đi đến bên cạnh Vũ Tình, sau đó vươn bàn tay nhỏ bé.....

Vũ Tình hiểu được ý của Tiểu Bác, lập tức vươn tay nắm lấy bàn tay nhỏ của nó “Tiểu Bác, con là đứa con tuyệt nhất!”

“Đi, đi phải nhanh khỏe nha!” Tiểu Bác chớp mắt có chút ngượng ngùng nói, nói xong xoay người chạy đến bên cạnh Nhạc Nhạc, sau đó kéo tay nó “Mẹ bị bệnh, không thể làm ồn được! Chúng ta ra ngoài chơi đi!”

Nói xong, cũng không chờ Nhạc Nhạc đồng ý hay không, liền kéo đi ra khỏi phòng!

Thấy con mình có hiểu biết như vậy, Thang Duy Thạc không nhịn được nói

với Vũ Tình "Tiểu Bắc rất biết chuyện đúng không? Hơn nữa nó rất thích em!" Khóe miệng vẫn còn lưu lại nụ cười, trong nháy mắt liền biến mất.
"Chúng ta kết hôn đi, vì các con! Thang Duy Thạc dùng thanh âm thật nhẹ nhàng nói, thật giống như là đang

cầu trời phật.

Thật ra bây giờ bọn họ kết hôn thì theo phương diện nào cũng đều tốt cả, đối với các con, hoặc là đối với vấn đề... thân mật!

Hắn bị ám ảnh bởi những lần vừa đụng đến cô đã bị đưa đến sở cảnh sát uống cà phê, như vậy thật là vô cùng phiền toái, cũng vô cùng lãng phí thời gian! Đương nhiên về sau hắn sẽ không đối xử với cô như vậy nữa, ý của hắn đã quyết như vậy!

Tổng giám đốc Thang nghĩ như vậy là vẹn cả đôi đường, vô cùng tốt!

Thật ra xem xét về tất cả các mặt, hai người bọn họ kết hôn là vô cùng, vô cùng đúng đắn!

Các con có ba mẹ đầy đủ, một nhà bốn người sống cùng nhau sẽ có rất nhiều điều ngọt ngào và hạnh phúc!

Nhưng Thang Duy Thạc cũng thật là tự cao tự đại, quá cuồng vọng, thế cho

nên căn bản chẳng phân biệt được thời điểm có thích hợp hay không!

Hạ Vũ Tình hận hắn nhất là điểm này, cô hận không thể chỉ cho hắn biết được rằng đây có đúng thời điểm để cầu hôn cô hay không!!!

Kết quả đã rõ ràng.....

"Thang Duy Thạc, tôi không muốn làm bảo mẫu của anh, hiểu chưa?" Cô đứng là bị hắn tức chết mà!

"Như thế nào lại là bảo mẫu? Không phải, em là mẹ của con anh, là vợ của anh đi!" Thang Duy Thạc lại gần cô, thân thể kề sát vào cô!

Hạ Vũ Tình tức giận thuận tay cầm lấy cái gối đầu, đập vào đầu hắn một cái "Thang Duy Thạc, anh đúng là vô cùng nhàm chán!"

Thang Duy Thạc không ngăn cô đánh mình, để cô phát tiết, nhưng hai tay của hắn lại ôm chặt lấy thân thể của cô "Vũ Tình, đừng rời bỏ các con, đừng rời bỏ anh được không?"

Vũ Tình dùng động tác, không khỏi nhớ đến việc mình sẽ xuất ngoại đi Anh quốc!

Cô sắp rời xa các bảo bối, nỗi buồn ly biệt đánh thẳng vào tâm trí cô!

"Không nên đi, các con không xa em được! Em cũng thấy là bọn trẻ nếu không nhìn thấy em, sẽ khóc nháo lên sao! Chẳng lẽ em lại nhẫn tâm như vậy....."

"Anh câm miệng, chuyện này không tới lượt anh quản tôi!" Vũ Tình trực tiếp đánh gãy lời nói của hắn, sau đó đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn vùi trong hai

cánh tay!

Thật phiền nha, rốt cuộc cô muốn như thế nào?

Cô không cho hẳn nói, hẳn sẽ không nói sao? Đáp án đương nhiên kaf "sẽ không". "Em không thể ích kỷ như vậy, bỏ các con đi nửa năm trời! Nửa năm em có biết là bao lâu không? Là sáu tháng! Sáu tháng em có biết là bao lâu không? Sáu tháng là hơn một trăm tám mươi ngày đó! Chẳng lẽ em muốn các con không được nhìn thấy em hơn một trăm tám mươi ngày sao? Hạ Vũ Tình, em nghĩ xem, nửa năm sau, các con sẽ cao như thế nào, sẽ lớn như thế nào?"

Thang Duy Thạc đúng là cao thủ đàm phán, nửa năm theo như phân tích của hẳn giống như là vài năm vậy!

Vũ Tình che mặt không nói gì, Thang Duy Thạc không hiểu được cô đang nghĩ đến cái gì!

"Em nghĩ kĩ lại đi, chẳng lẽ không đi không được sao? Em chỉ muốn kiếm được nhiều tiền, vậy em không biết rằng nếu gả cho anh, em sẽ nhận được nhiều tiền hơn nữa sao?" Lúc này Thang Duy Thạc nghĩ cô sẽ vì tiền mà tình nguyện gả cho hẳn.

Trong lời nói của hẳn mang theo chút cầu xin khiến thân thể Vũ Tình cũng

Còn xin, khiến màn mề và tình càng lúc càng căng nhắc! Thật lâu sau, cô buông cánh tay ra nói "Thang Duy Thạc, tôi nhất định phải đi, nhất định như vậy! Còn nữa, bây giờ anh đừng quan tâm đến chuyện của tôi nữa, mà ngẫm nghĩ lại tình cảnh của chính mình đi! Anh đang bị tôi tố cáo đó, anh chờ mà đến tòa án đi!"

"Em... người phụ nữ này, như thế nào lại không hiểu chứ, trong đầu em đang có cái gì vậy? Không, em căn bản là một người phụ nữ có tâm bằng đá! Thang Duy Thạc có bao nhiêu ý tốt, đều bị cô tra tấn mất hết!

Lời nói của hần, khiến Vũ Tinh không thể không chế được nữa quát to lên "Đúng vậy, tôi là người phụ nữ có ý chí sắt đá đó! Tôi không chỉ nhẫn tâm, tôi còn rất độc ác nữa, anh còn chưa biết hết đâu!"

"Được tốt lắm, hôm nay tôi đã biết! Thang Duy Thạc cười lạnh hai tiếng, dùng sức nắm lấy hai chân cô!

Giờ phút này, hần muốn nhìn xem thử trong bụng cô được làm bằng cái gì!

Thang Duy Thạc tuyệt đối không phải là một tình nhân tốt, nhưng tuyệt đối là một người papa tốt! Hần luôn có thể đem lại tiếng cười không ngừng cho hai đứa con, khiến hai đứa con rất

Q.1 - Chương 126: Bối rối và tự trách

Edit: nhuquynh91

“Dì, Tiểu Bác không muốn đi rồi đi, không muốn xa dì!” Khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo nước mắt cùng khát vọng nhìn cô.

Cô gục đầu xuống, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt, trong đôi mắt đã tràn ngập nước, rốt cuộc không thể kiềm chế được mà chảy xuống!

Vũ Tinh run run đưa hai tay ôm lấy Tiểu Bác, vùi mặt vào cơ thể nhỏ bé của nó, dùng sức hấp thụ hương vị của tiểu bảo bối!

Tiếng khóc của đứa nhỏ đánh thật sâu vào lòng cô, khiến cô khó có thể thờ được “Tiểu Bác, Tiểu Bác, con phải ngoan ngoãn, được không? Con là bảo bối tuyệt nhất, là bảo bối tuyệt nhất của dì!” Vũ Tinh nghẹn ngào nói, trong lòng vô cùng khó chịu.

“Dì thích Tiểu Bác mà đúng không, nên đi sẽ không rời Tiểu Bác, được không?” Tiểu Bác lau nước mắt, lại cầu xin lần nữa!

Lời nói của đứa con, khiến môi cô run run không thể trả lời!

Giảng co hồi lâu, Vũ Tinh cố nén đau đớn trong lòng, thô lỗ thả Tiểu Bác lại vào ghế, một phen đẩy vòng ôm của Nhạc Nhạc ra!

Lau đi nước mắt trên mặt, đau đớn nói ra vài câu “Các con còn nhỏ, mẹ phải đi công tác, mẹ phải kiếm tiền! Về sau mẹ sẽ chăm sóc các con!”

Hai tiểu bảo bối đều bị cô đẩy ra, khóc càng lúc càng thương tâm!

Nhìn hai đứa con khóc lớn như vậy, lòng Thang Duy Thạc càng thêm đau đớn, càng thêm căm tức.

Hắn thật sự không hiểu, cô làm sao có thể nhẫn tâm như vậy!

Cố nén sự đau đớn từ thân thể, cô tựa vào bàn đứng kên. Cô không thể đứng ở nơi này thêm được nữa, cô không thể nhìn lũ trẻ đau lòng “Mọi người đều về hết đi, tôi mệt rồi!”

Hai tiểu bảo bối nhìn thấy Vũ Tinh phải đi, lập tức nhảy xuống ghế chạy lại ôm lấy cô.

“Mẹ, mẹ đừng đi, con muốn ở bên cạnh mẹ!”

“Dì, dì,” Tiểu Bcas không ngừng gọi dì, không thể như Nhạc Nhạc yêu cầu một cách ngang ngược.

Vũ Tinh vô cùng bối rối, dùng sức đẩy hai đứa con ra!

Thang Duy Thạc ngồi đối diện, căn bản không thể ngăn cản hành động của cô!

“Bùm” một tiếng, Tiểu Bác té mạnh xuống nhà. Mà khuôn mặt Nhạc Nhạc cũng bị đập vào lưng ghế, làm một chiếc răng sữa gần như muốn rớt ra. Trong nháy mắt, miệng tràn ngập máu tươi.

Nhạc Nhạc ngây ngốc nhìn mẹ một lúc, cuối cùng khóc lớn lên “Oa.....”

Nhìn thấy miệng con gái tràn đầy máu, Vũ Tinh cũng ngây ngốc đứng nhìn.

Tại thời điểm cô muốn đến ôm con gái, Thang Duy Thạc đã nhanh hơn một bước, nhanh tay ôm lấy con gái.

“Ba,ba...” Nhạc Nhạc từ thân hét to, cái miệng nhỏ nhắn càng lúc càng nhiều máu! Vũ Tinh đau lòng khóc rống tiến lên, muốn đến xem con gái “Nhạc Nhạc, để mẹ nhìn nào!”

Nhưng vừa mới bị mẹ đẩy ngã, nên Nhạc Nhạc lại quay đầu chôn khuôn mặt nhỏ nhắn trên vai papa của mình, không muốn nhìn mẹ!

Thang Duy Thạc nhẹ nhàng an ủi thân thể nhỏ bé của con gái, vô cùng tức giận nhìn chăm chăm vào Vũ Tinh “Hạ Vũ Tinh, cô điên rồi! Con gái từ nay về sau không có quan hệ gì với cô nữa cả, cô muốn đi đâu thì đi đi!”

“Không,” Vũ Tinh mang theo nước mắt hối hận lắc đầu, lại một lần nữa tiến lên muốn xoa dịu con gái.

Thang Duy Thạc xoay người tránh cô, nói với đứa con đang ngồi dưới đất “Tiểu Bác, đi về cùng papa nào!”

Tiểu Bác vì bị cô dùng sức đẩy ra, hai hàng lệ nhìn dì, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy mất mát khóc lên “Thì ra là do dì không thích Tiểu Bác, không thích Tiểu Bác....”

Nói xong, xoay người theo papa đi ra cửa lớn.

Vũ Tinh đầu óc trống rỗng nhìn theo mọi người rời đi, hai tay che lấy mặt, trong lòng tràn ngập đau lòng cùng áy náy và hối hận, bắt đầu đi.....

Thật lâu sau, toàn thân vô lực run run dựa vào lưng ghế, Vũ Tinh rốt cuộc không thể điều khiển nhịp thở nữa “Cuối cùng mình đã làm cái gì vậy chứ? Mình sao có thể đẩy Nhạc Nhạc ra, sao mình lại đẩy con bé ra.....”

Nhớ lại vừa rồi, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bác tràn ngập sự thất vọng, Vũ Tinh hận không thể tát mình vài cái “Tiểu Bác, Tiểu Bác, mẹ thật xin lỗi con, mẹ thật xin lỗi con.....”

Lâu nay cô đều dấu kín trong lòng, không dám nhớ tới cái bí mật đó, nhưng hôm nay Vũ Tinh lại nhớ đến, la lớn tiếng lên nhắc nhở chính mình, cô còn có một đứa con nữa!

Tâm vô cùng đau đớn, đau đến không thể hô hấp được.

Môi run run, nước mắt không ngừng chảy xuống, nhưng cô không có cách nào phát tiết ngoài tự trách bản thân.....

Vũ Tinh từ bỏ chuyển tu nghiệp, vô cùng áy náy đi theo quản lý Đỗ giải thích lý do vì không yên lòng về con gái, cho nên chọn từ bỏ chuyển đi Anh quốc.

Mà quản lý Đỗ cũng không làm khó cô, trực tiếp bỏ đi họp đồng lúc trước đã kí.

Nhưng khi Vũ Tinh đến nhà trẻ đón hai cục cưng, hai cục cưng đã không ở nhà trẻ nữa!

Cô đến nhà của Thang Duy Thạc tìm, Má Vương cũng không nói cho cô biết con cô đang ở đâu. Cô ngồi chờ rất lâu cũng không thấy bọn trẻ về!

Vũ Tinh phát điên, lấy điện thoại ra gọi cho Thang Duy Thạc, Thang Duy Thạc chỉ lạnh lùng trả lại cô một câu: “Các con bây giờ không cần cô nữa, không cần một người mẹ như cô, cô đi Anh quốc đi, đi phát triển sự nghiệp của cô đi...”

“Không.....”

Không chờ cô nói, đối phương đã ngắt điện thoại.

Sau đó cô liên tục gọi lại cho hân thì đều nhận được tín hiệu báo máy bận.

Bắt đầu đi, Vũ Tinh phải bắt taxi, lần đầu tiên đến tập đoàn Thang thị...

Đi vào đại sảnh tráng lệ, Vũ Tinh mới cảm nhận được Thang Duy Thạc có bao nhiêu quyền lực.

Nhìn xung quanh, những người đi qua đều thuộc tầng lớp tri thức cao, trên mặt cô xuất hiện rất nhiều sự hâm mộ! Đây là phong thái mà cô luôn mơ ước đến!

Nơi này rất nhiều người qua lại, khiến Vũ Tinh cảm thấy vô cùng xấu hổ, bất an đứng trong đại sảnh, không biết nên đi đâu!

Nơi này rất khác so với Hoa Kỳ, ở Hoa Kỳ không có cho người khác một cảm giác rất áp lực như nơi đây. Hơn nữa Hoa Kỳ chỉ là một tòa nhà hai tầng, sẽ không rộng lớn như nơi đây!

Thang Duy Thạc, Thang Duy Thạc ở tầng mấy? Cô làm sao tìm được hân bây giờ?

“Thưa cô, cô muốn tìm ai?” Nhân viên tiếp tân hỏi người đang đứng mù mịt trong đại sảnh.

Vũ Tinh nghe thấy tiếng, quay đầu lại, liền nhìn thấy một tiểu thư ăn mặc rất đẹp “Xin chào, tôi...tôi muốn tìm Thang Duy Thạc!” Cô theo thói quen gọi thẳng tên hân ra, nhưng cô căn bản không biết, ở trong công ty không ai sẽ gọi thẳng tên của tổng giám đốc! Chỉ có người cùng đẳng cấp mới gọi thẳng tên “Thang Duy Thạc”

“Cô muốn tìm Tổng giám đốc Thang của chúng tôi sao?” nhân viên lễ tân nhìn cô từ trên xuống dưới, cuối cùng mang theo ngữ điệu giễu cợt hỏi “Cô cùng tổng giám đốc Thang có hẹn trước không?”

Vũ Tinh thành thật lắc đầu, chẳng lẽ gặp hân mà còn phải hẹn trước sao? “Tôi là người quen của Tổng giám đốc Thang, cô có thể cho tôi biết anh ấy ở tầng mấy không?”

“Thật xin lỗi, nếu không hẹn trước, cô không được gặp Tổng giám đốc! Tiểu thư, cô hẹn lịch đi rồi quay lại!” Nhân viên lễ tân nói giọng không mấy khách khí!

“Phiền cô giúp tôi gọi điện hỏi một chút, tôi có việc gấp cần gặp Tổng giám đốc Thang!” Bị cự tuyệt, cô thiếu chút nữa đã chảy nước mắt, ở nhà, Má Vương đã không cho cô biết hiện giờ hai đứa con đang ở nhà trẻ nào!

Đây là biện pháp duy nhất, chẳng lẽ cách này cũng không được?

“Thưa cô, không có hẹn trước, tôi không thể cho cô lên!” Nhân viên lễ tân có vẻ đã rất mất kiên nhẫn!

“Tiểu thư, phiền cô giúp cho.....”

Vũ Tinh nói còn chưa xong, nhân viên lễ tân đã xoay người không thèm để ý đến cô nữa.

Không còn cách nào khác, cô đành ra ghế ngồi chờ Thang Duy Thạc xuất hiện!

Đúng lúc này, cửa thang máy được mở ra, một anh chàng đẹp trai mang theo khuôn mặt đau đớn đi ra từ bên trong Lại Bị anh trai phái đến nhà xưởng xử lý công việc, Thang Duy Á vừa đi vừa than thở! Mà trong lời nói của hắn, đơn giản chỉ toàn là nguyên rủa anh trai của mình!

Nhìn lơ đãng, hắn bỗng bị thu hút bởi bóng dáng nhỏ nhắn đang ngồi ở ghế đợi! Chỉ thấy khuôn mặt của thân thể nhỏ bé đó tràn đầy sự đau đớn. Hơn nữa, cô còn chưa trang điểm mà đã đi ra ngoài gặp người khác, bộ dạng thật kinh người với hai con mắt bị sưng lại.

“Tiểu Tinh Tinh, cô đến tìm anh trai tôi à?” Hắn bước nhanh tiến lại gần, nói vào bên tai cô!

Vũ Tinh nghe tiếng nói từ phía sau, quay đầu lại, ngoài ý muốn nhìn thấy Thang Duy Á “Athena!” Thật ngốc mà, cô làm sao lại quên hắn chứ!

“Không phải Athena, mà là Thang Duy Á!” Hắn lấy tay che miệng lại, làm tư thế bí mật không thể nói!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 127: Đề nghị vô tình

Edit: nhuquynh91

Vũ Tinh nhìn hắn xin lỗi, tiếp theo lập tức hướng hắn cầu cứu: “Duy Á, tôi muốn tìm anh ta, nhưng nhân viên lễ tân không cho tôi lên!”

“Tìm anh trai tôi sao, Tinh Tinh, tôi cuối cùng cũng biết được anh trai của tôi hai ngày nay vì sao khó chịu như vậy!” Thang Duy Á nhếch nhếch khóe miệng, lộ ra nụ cười thật tươi.

“Duy Á, tôi muốn nhanh chóng gặp anh ta!” Vũ Tinh không có thời gian cười đùa, mục đích của cô chỉ có một, đó là muốn được nhìn thấy các con.

Nhạc Nhạc bị gãy răng chắc chắn sẽ rất đau, hôm đó chảy rất nhiều máu cơ mà! Còn Tiểu Bắc bị té xuống đất, không biết cái móng nhỏ có bị đau không?

“Được, tôi sẽ đưa cô lên!” Thang Duy Á kéo tay Vũ Tinh đi đến thang máy chuyên dụng cho Tổng giám đốc, ha ha, cái gì mà chuyên dụng chứ, hắn cũng đã dùng qua mấy lần rồi!

Nhân viên tiếp tân lúc này có ý xem thường Vũ Tinh bây giờ miệng mở lớn, vẻ mặt vô cùng ngu ngốc và khôi hài!

‘Linh’ cửa thang máy mở ra, Vũ Tinh vô cùng căng thẳng bước ra khỏi thang máy.

Cô có vài phần sợ sệt nhìn Thang Duy Á, nghi hoặc hỏi: “Văn phòng nào là văn phòng của hắn?”

Thật ra lúc trước cô cũng đã có đến đây một lần, nhưng lần đó là bị người khác bắt ép đến, cho nên căn bản cô không nhớ văn phòng hắn ở đâu!

Thang Duy Á chỉ vào một căn phòng “Ngay ở bên kia, cô một mình đi qua đó đi, cho anh ấy một cái kính hi! Tôi phải đi đến nhà xưởng, thời gian không còn sớm nữa!” Nói xong, hắn lại đi vào thang máy.

Thang Duy Á thật ra không dám đi gặp anh trai mình, vì hắn vừa rồi mới đem lên một văn kiện cho anh trai mình duyệt đã bị mắng một trận toi bời. Cho nên, hắn bây giờ thật không muốn gặp anh trai chút nào!

Vũ Tinh nhìn cửa thang máy dần đóng lại, có chút kích động đi về hướng Thang Duy Á vừa chỉ! Mà cô cũng rất dễ dàng tìm được phòng của Tổng giám đốc, cô nhìn chằm chằm vào cánh cửa có chút quen thuộc. Vài ngày nay cô đã bị sự áy náy tra tấn vô cùng lớn, hít sâu lần cuối, cô lấy dũng khí gõ cửa.

“Cốc, cốc,.....”

‘.....’

Không có ai đáp lại, Vũ Tinh chờ đợi trong vài giây, lại một lần nữa gõ cửa.

‘Cốc....cốc.....’

‘.....’

Cô bắt đầu lo lắng, chẳng lẽ cô sẽ không gặp được hấn sao?

Vũ Tinh quay đầu nhìn quanh bốn sphas, muốn tìm người nào đó hỏi một chút hấn có ở trong văn phòng hay không!

Nhưng hành lang rộng lớn như vậy lại không có một ai, có một bàn làm việc ở đó, nhưng lại không có ai.

Cô không thể như vậy mà đi về được. Mặc kệ, cô nhất định phải tìm được hấn!

Cô thử xoay nắm cửa, kết quả thể nhưng cửa phòng lại mở!

Vũ Tinh thật cẩn thận mở cửa ra, nhẹ nhàng đi vào!

Nhìn xung quanh một vòng, sự thất vọng tràn ngập trên khuôn mặt nhỏ nhắn! Hấn quả nhiên không có ở.....

“Dạ.....tổng giám đốc.....”

“A.....”

Âm thanh khiến người ta mặt đỏ tai hồng phát ra từ một cánh cửa bên trong góc phòng.....

Khuôn mặt nhỏ nhắn vô cùng kích động không còn hột máu, đầu trống rỗng! Cô là người từng trải, rất hiểu được âm thanh này là đại biểu cho cái gì! Trong văn phòng không phải không có ai, mà là người trong phòng đều đang nghỉ ngơi bên trong!

Lòng ngực truyền đến một trận đau đớn làm Vũ Tinh tỉnh người, lúc này cô mới phát hiện, không biết từ khi nào nước mắt đã chảy ra, đã chảy đến tới miệng! Ngực cô phập phồng, hít thở rất khó khăn, giống như mọi thứ đều bị ứ nghẽn ở cổ họng, khiến cô vô cùng khổ sở!

Ghen? Đúng vậy, cô đang ghen!

Vũ Tinh vội vàng lau nước mắt, cười chua xót. Cô có tư cách gì để ghen? Cô không có tư cách gì cả!

Nhịn xuống đau đớn trong lòng, Vũ Tinh im lặng ngồi chờ trên sô pha.....

Nếu có thể, cô sẽ lựa chọn tránh xa. Nhưng cô thật vất vả mới tiến được vào vào đây, thật vất vả mới tìm được hấn.

Cho nên, vì muốn được nhìn thấy các con, cô nguyện ý ở đây chờ!

Không biết đã qua bao lâu, môi dưới đã bị cô cắn muốn nát, cửa phòng nghỉ cuối cùng cũng được mở ra....

Thang Duy Thạc mang theo khuôn mặt lạnh lùng, vừa đi ra khỏi phòng vừa sửa lại caravat.

Nhìn thoáng qua căn phòng, hấn liền nhìn thấy người phụ nữ đang ngồi trên ghế sô pha kia, điều này khiến hấn dừng lại động tác đang làm. ...

“Ai cho cô vào đây, đi ra ngoài!” Thang Duy Thạc lạnh lùng phun ra một câu, biểu tình vô cùng nghiêm túc.

Điều này khiến cho cô thư ký vừa mặc quần áo xong vô cùng hoảng sợ “Tổng giám đốc, người ta cũng sắp ra rồi.....” Cô thư ký nghĩ tổng giám đốc đang nói mình, lập tức sợ hãi giải thích, mà đến khi nhìn thấy người đang ngồi trên sô pha, liền nuốt lại tất cả lời nói đều vào bụng, chạy nhanh ra khỏi phòng!

Lúc này, Vũ Tinh đang thất thần mới biết được hấn đã làm xong việc đi ra, khuôn mặt nhợt nhạt trở nên nghiêm túc đứng đối mặt với hấn!!

Trong mắt có hận, có yêu, có bất đắc dĩ.....

Thang Duy Thạc lạnh lùng tiến lên bắt lấy cánh tay của cô, kéo ra bên ngoài “Nơi này không phải là nơi cô được đến, đi ra ngoài cho tôi!” Đáng chết, chỉ vì khuôn mặt này mà hai ngày qua hấn cuồng loạn không thôi. Cô không phải muốn phát triển sự nghiệp sao, không phải muốn đi Anh quốc sao? Các con cũng không cần cô, cô so với Hoàng Vũ Hân còn cứng đầu hơn.

Vũ Tinh dùng sức nắm chặt lấy lưng ghế sô pha, không cho hấn túm đi ra ngoài! “Thang Duy Thạc, anh giao các con cho tôi được không? Đem Nhạc Nhạc và Tiểu Bác giao cho tôi được không?”

Thang Duy Thạc dừng lại hành động, nhưng cũng không buông tay ra “Cô không phải đã nói không cần các con sao, sao bây giờ lại muốn?”

Vũ Tinh dùng sức lắc đầu, sau đó lại dùng sức gật đầu.

“Cô có ý gì, nói nhanh lên!”

Vũ Tinh vội vàng nói “Tôi không phải không muốn các con, không hề không muốn! Tôi đã bỏ công việc, cũng không xuất ngoại, tôi sẽ chăm sóc các con. Tôi xin anh, giao các con cho tôi đi!”

Thang Duy Thạc nheo mắt lại, nhìn lý khuôn mặt cô “Cả hai đứa luôn sao?”

Vũ Tinh tạm dừng một chút, không dám nhìn hấn gật gật đầu “Đúng vậy, không phải Tiểu Bác rất thích tôi sao? Tôi nhất định sẽ chăm sóc chúng thật tốt!”

Sợ hấn nghi ngờ, cô lập tức giải thích! Cô rất kích động, không thể cho hấn biết Tiểu Bác cũng là con của cô, cô không muốn cho hấn biết!

“Ha..ha...Hạ Vũ Tinh, cô xem chúng là những con mèo nhỏ, những con chó nhỏ sao! Cô muốn thì có, không muốn thì vứt đi là được sao! Cô có biết con gái bị thương rất thảm không! Vết thương trên người thì không nói, mỗi ngày bọn chúng đều khóc rất nhiều!” Nghĩ đến việc các con chịu ủy khuất, Thang Duy Thạc vô cùng tức giận!

Chỉ cần nghĩ đến người phụ nữ này là hấn vô cùng tức giận, nhưng hấn cũng càng tức giận chính mình hơn nữa, hấn thể nhưng dễ dàng bị người phụ nữ này tác động đến cảm xúc của bản thân, tự nhiên luôn nhớ đến cô.

Vì phát tiết cảm xúc của mình, vì chứng minh mình sẽ không bị người phụ nữ này kiểm soát, nên hấn mới kéo thư ký vào phòng.

Nghe nói lũ trẻ khóc rất nhiều, áy náy trong lòng Vũ Tinh càng tăng thêm vài phần “Tôi không hề không muốn các con, tôi không có ý như vậy!”

“Dù sao các con cùng cô không còn quan hệ gì, cô đi Anh quốc đi!” Hấn tuyệt đối không cho cô gặp các con.

Vũ Tinh bắt lấy cánh tay hấn, vẻ mặt cầu khẩn “Tôi xin anh, xin anh cho tôi được nuôi con! Tôi không thể xa con được, thật sự không được!”

Một suy nghĩ xẹt qua trong đầu hấn, khóe miệng lộ ra một nụ cười tà ác “Cô muốn nuôi hai đứa con đúng không?”

Vũ Tinh không nghĩ ngờ gì gật đầu, lau quệt nước mắt trên mặt “Đúng vậy, tôi rất muốn!”

Khi nghe cô xác nhận như vậy, hấn nâng cằm của cô lên, bắt cô phải nhìn mình “Cô tới nhà của tôi làm người giúp việc, chăm sóc hai đứa con, dọn phòng, và đương nhiên đến thời điểm tôi cần thì phải ra sức phối hợp!”

“Tôi có thể chăm sóc cho các con, có thể dọn dẹp phòng, nấu cơm, cái gì cũng có thể! Nhưng tôi không thể làm tình nhân của anh!” Cô không thể để cho hấn xem thường, cô không thể trở lại là bạn cùng giường với hấn lần nữa!

Miệng hấn lộ ra một nụ cười tàn nhẫn, nhẹ giọng nói: “Cô sai rồi, không phải tình nhân. Trước đó tôi chưa bao giờ nói đến từ đó cả, tôi chỉ muốn cô là nơi phát tiết của tôi thôi!”

Vũ Tinh dùng sức lắc đầu “Không cần.”

“Không cần?” hấn lặp lại lời cô, sau đó buông cầm cô ra, xoay người đi chỗ khác “nếu cô không đồng ý, chúng ta không còn gì để nói nữa, cô đi đi!”

“Không, tôi đồng ý, tôi đồng ý!” Vũ Tinh nhịn xuống bi thương, ủy khuất gật đầu! Vì các con, cô có thể nhẫn nhịn tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 128

128 Một bí mật khác [Kịch tình siêu phần kích]

Vũ Tình trở lại chỗ ở, bắt đầu đóng đồ đạc cho con gái và mình!

Từ quần áo đến giày, còn có một vài bộ sách cô không nỡ bỏ lại, tất cả cho vào rương lớn!

Mở tầng dưới cùng của ngăn tủ, lộ ra một chiếc hộp nhỏ có mặt mã, bốn cạnh đều tinh xảo.

Vũ Tình đi chuyển bánh răng, 'Cạch' một tiếng hòm bị mở ra!

Bên trong cái hộp nhỏ là một quyển vở nhỏ, Vũ Tình mở ra, nhìn chữ viết trên đó, ánh mắt không khỏi ửng hồng!

Đây là một bí mật khác cô đặt trong đáy lòng, một bí mật đến chết cô cũng sẽ không nói ra!

Đúng vậy, đây là chứng minh nhận nuôi! Nhạc Nhạc, là cô nhận nuôi!

Khi con bé còn trong tã lót cô đã nhận nuôi nó!

Thật ra việc này cũng chẳng quan trọng, ít nhất với cô mà nói là không quan trọng!

Tình cảm của cô với Nhạc Nhạc, tình cảm của Nhạc Nhạc với cô, đã hơn cả tình mẹ con bình thường!

Nhìn giấy chứng nhận này, Vũ Tình không nhận được nhớ đến bao giờ cô còn chưa kịp bế kia...

Vũ Tình sắp lâm bồn, bụng không chỉ lớn bình thường, ít nhất cũng gấp đôi phụ nữ có thai khác.

Vì Vũ Tình sinh đôi, bác sỹ nói là một đôi thai long phượng!

Khi biết được trong bụng có hai đứa con, Vũ Tình kích động rơi nước mắt!

Có lẽ chính là hai đứa con lần trước cô đã bị sảy? Bọn chúng cùng quay trở lại bụng cô.

Vui sướng ban đầu, sau một ngày biến thành lo lắng và buồn bã mãi liệt!

Vì cô không nhà, cũng không bạn bè!

Càng gần ngày sinh, cô càng sợ hãi. Nếu, nếu cô có bất trắc gì, con của cô nên nhờ ai chăm lo? Lo lắng luôn bám theo Vũ Tình, không nhận được gọi điện cho mẹ~

Cô biết mẹ sẽ không dễ dàng tha thứ cho cô, nhưng cô không thể tìm thấy người có thể phớt lờ!

Điện thoại vang lên mấy tiếng, cuối cùng được nhắc. "Mẹ....."

"Người này không biết xấu hổ, gọi cho tôi làm gì? Nói cho cô biết, chúng tôi bây giờ rất khá. Em gái

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

cô bây giờ gả vào nhà giàu, không thể mất mặt vì cô!" Bà Hạ vừa nghe là biết giọng con gái, lập tức nghiêm khắc trách cứ nói.

Lời mẹ giống như vô số mũi nhọn,

đắm vào lòng cô khiến cô bắt đầu nghẹn ngào. "Mẹ, con có chuyện xin mẹ, mẹ đừng mắng con được không?"

"Nói cái gì? Không có gì để nói cả. Em gái cô sẽ sinh, gần đây bận lắm!"

"Mẹ, con cũng sắp sinh! Mẹ, con rất sợ, mẹ có thể....." Vũ Tình nhịn thương tâm xuống, vẫn muốn xin mẹ. Vì bà là mẹ cô mà. Cô hy vọng mẹ có thể đến thăm cô, cổ vũ cô, chăm sóc cô!

Nhưng cô không dám mơ quá xa, cô chỉ hi vọng mẹ biết cô sắp sinh, nếu chẳng may cô xảy ra chuyện gì, có thể có người nhật xác cho cô, chăm sóc con cho cô!

"Con mặt dày này, còn chưa kết hôn mà đã có con? Cô đi tìm cha đứa bé ấy, đừng đến tìm tôi!" Nói xong, bà Hạ liền ngắt máy!

Nghe tiếng điện thoại tút tút, Vũ Tình đã rơi lệ đầy mặt!

Nhưng cô không có cách nào khác, tìm không thấy người đến giúp mình! Cho nên, cô lại gọi điện cho mẹ lần nữa!

"Cô còn gọi điện thoại làm gì? Tôi nói rồi, không còn quan hệ gì với cô nữa!" Giọng Bà Hạ thật phũ, căn bản không có chút thân tình!

"Mẹ, hãy nghe con nói, con không phải....." Còn không chờ cô nói xong, điện thoại lại bị cắt đứt!

Cách nửa giờ sau, Vũ Tình cố lấy dũng khí lại bấm điện thoại lần nữa!

Điện thoại kết nối, Vũ Tình bắt lấy
thời cơ lập tức nói: "Mẹ, con sắp
sinh! Không có ai chăm sóc con,
mẹ, con sợ lắm! Nhưng con không
cần mẹ chăm sóc con, đúng là
không cần!

Chỉ cần lúc con sinh mẹ đến thăm
con, nếu chẳng may con có chuyện
gì, mẹ có thể giúp con đưa con đi
tìm người ta, hoặc là đưa nó vào cô
nhị viện cũng được!" Vũ Tình một hơi
nói xong, rất sợ mẹ lại cắt đứt điện
thoại!

"Chị, em là Vũ Hân!" Đầu kia truyền
đến giọng nữ trẻ!

Vũ Tình trong nháy mắt đông cứng,
tay cầm điện thoại run run mãnh
liệt. "Vũ Hân!" "Tạm dừng mấy giây."
"Em...em có khỏe không? Mẹ vừa
rồi nói em cũng sắp sinh?"

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

"Đúng thế, chỉ tháng sau thôi!"

"À ~" Lúc này, trong lòng cô vô
cùng chua xót. "Vậy, vậy trước khi
kết hôn em đã có rồi ư?"

"Đúng vậy!"

Vũ Tình ra vẻ thoải mái, giả vờ như
không biết em kể mình là ai. "Vũ
Hân, em kể chị chắc tốt với em
lắm?"

"Đúng vậy, anh ấy tốt với em lắm!
Chị, anh ấy hình như rất thích trẻ

con! Con chưa sinh ra, trong nhà đã đầy đồ của bé rồi!" Vũ Hân thật hạnh phúc nói, tiếp theo lại đổi đề tài. "Chị, ngày sinh của chị dự tính là ngày nào?"

Môi Vũ Tình run run, từ từ nói ra: "Là tuần sau!"

Nước mắt Vũ Tình lại chảy xuống, đứa con của em gái cũng là của hân, bọn họ đã có kết tinh tình yêu!

Nhưng cục cưng của cô, ngoài mình ra chẳng ai chờ mong cả!

Vũ Tình lau nước mắt, sau đó tiếp tục nói: "Vũ Hân, chị bây giờ có con. Nhưng bố nó, bố nó đã qua đời! Khi chị sinh muốn mẹ đến một chút, em khuyên mẹ hộ chị được không?"

"Chị, chị khổ quá! Được rồi, em sẽ nói với mẹ, chị ở bệnh viện nào?"

"Chị ở viện XX, Vũ Hân cảm ơn em!" Nói xong, Vũ Tình giống như nghĩ đến gì đó. "Chị chẳng tốt gì, em đừng để chồng em biết còn có người chị này nhé! Em khỏe, mẹ khỏe, em trai khỏe là chị an tâm rồi!"

Không thể cho hân biết, hân nhất định sẽ giết chết đứa con?

"Chị, em cũng hy vọng về sau chị khỏe mạnh! Chị, về sau em sẽ giúp chị!" Vũ Hân nửa thật nửa giả nói!

"Em có thể giúp chị lần này thì tốt rồi!" Vũ Tình vội vàng buông điện thoại, tựa vào gối đầu khóc lớn lên!

Ngày hôm sau điện thoại của Vũ

Tình vang lên, điện báo nói không phải ai khác, đúng là mẹ cô: "Con bé chết tiết này, tôi và cô đã nói hết rồi, lại vẫn không từ bỏ phải không?"

"Mẹ, mẹ hãy nghe con nói! Mẹ, mặc kệ con đã làm chuyện gì, nhưng con vẫn là con gái mẹ mà! Mẹ, mẹ hãy nể mặt em trai em gái, giúp con lần này được không?" Vũ Tình gần như cầu xin nói, nước mắt thành chuỗi rơi xuống!

"Cô đừng nói ngọt như thế, vì em trai em gái, sao cô không nói cô là

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

tình nhân? Tôi nghĩ tôi đi làm gái bao của người ta đây? Cô muốn chọc tôi chết à? Nói cho cô biết, cô có thể có con, tự cô sinh đi! Đừng đến phiền tôi, tôi còn phải chăm sóc em gái cô!" Nói xong, trực tiếp cắt điện thoại!

Tất cả hy vọng của Vũ Tình đều thành không, sợ hãi trước nay chưa từng có tập kích cô!

Cô đúng là không biết đi tìm ai, ai có thể giúp cô!

Thời gian năm năm kia, cô gần như đều ở trong căn hộ đó, người đối mặt chỉ có hân!

Năm năm qua, cô không có bạn bè, không có bạn học! Cô không

làm việc, không có công nghiệp! Trời ơi, ngoài người nhà, cô chẳng còn ai để trông cậy!

Trong bụng rung lên, cảm xúc đau đớn tràn ngập: "Con à, các con sẽ an toàn thôi, mẹ phải vào viện! Các con an tâm, mẹ sẽ chăm sóc con, các con sẽ không làm mẹ mệt đâu!" Vũ Tình xoa bụng, sau đó cầm lấy túi du lịch lúc trước chuẩn bị đi ra ngoài cửa!

May mà, bệnh viện cách nơi cô ở không xa lắm, cho nên không lâu nữa cô sẽ đến nơi!

"Chỉ một mình cô thôi à? Cô muốn sinh cần có người nhà chăm sóc!" Vì kiểm tra thai, cô y tá rất có ấn tượng với cô!

Cô có song thai, mỗi lần chỉ đến một mình, không có ấn tượng cũng khó

Vũ Tình nhìn thấy y tá có vẻ quen thuộc, giữ chặt tay cô, run run cầu xin. "Cô y tá, cô giúp tôi được không? Tôi là cô nhi, không có người thân. Tôi là bà mẹ độc thân, giờ không ai có thể giúp tôi cả?"

Cô y tá ngây ngẩn cả người, khó hiểu nhìn cô. "Cô muốn tôi giúp cô cái gì? Tôi sẽ không bỏ con giúp cô đâu! Con của cô là song thai rất tốt mà, bao người ngưỡng mộ đấy! Cô hãy chăm sóc chúng đi, cô phải kiên cường lên!"

"Không, cô hiểu lầm rồi! Tôi nhờ cô giúp tôi, giúp tôi ~~" Vũ Tình nói,

đồng thời lấy một cuốn sổ tiết kiệm từ trong túi ra. "Hai cuốn sổ tiết kiệm này, một là của con một là của tôi! Mật mã là XXX, cô là người tốt, tôi tin cô!

Nếu tôi có bất trắc gì, phiền cô lấy tiền này lo liệu cho hậu sự của tôi, sổ còn lại đều là của tôi! Còn sổ

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

kia, cô cất giúp con hộ tôi! Ai giúp tôi nuôi con thì giao cho người đó là được rồi!" Nói đến cuối, Vũ Tình đã khóc không thành tiếng.

Cô y tá cầm hai cuốn sổ tiết kiệm, hoàn toàn giật mình, cô chưa từng gặp được loại chuyện này!

Thấy cô y tá không đáp ứng, Vũ Tình quỳ rạp xuống đất khẩn cầu. "Tôi xin cô!"

"Cô mau đứng lên!" Cô y tá kinh hãi, vội vàng kéo cô. "Tôi đồng ý, tôi đồng ý, cô vào đi! Chính vì cô tin tôi, mật mã đều nói cho tôi biết!"

"Tôi tin cô!" Vũ Tình lộ ra nụ cười, cuối cùng đã có người có thể giúp cô!

Hôm sau, các bé đã chào đời!

Vũ Tình không có bất kỳ ai đến thăm, bị đẩy mạnh vào phòng sinh!

Chỉ có cô gái hai mươi tư tuổi, lần đầu tiên sinh đã là thai đôi, hơn nữa từ đầu đến cuối đều chỉ có một mình cô!

Loại sợ hãi này có thể nghĩ, mà không phải cô gái bình thường nào cũng có thể chấp nhận được!

Đau bụng kịch liệt gần như cắn nuốt cô, nhưng cô lại chẳng kêu một lời, vì cô có kêu, có ai cảm thương cho cô đây?

Vũ Tình cắn chặt khăn mặt, đứa con đầu tiên phá tan cơ thể mẹ.
"Oa....."

Không lâu sau, con thứ hai cũng rơi xuống nhân gian.....

Sau đó, thể lực cạn kiệt nghiêm trọng, Vũ Tình sinh xong con thứ hai thì lập tức rơi vào hôn mê...

"Bác sỹ không tốt, sản phụ có dấu hiệu xuất huyết!" Một cô y tá nhỏ lập tức phát hiện vấn đề, báo cáo cho bác sỹ!

Vài bác sỹ phụ sản cùng vào trong phòng sinh, cứu giúp cho phụ sản!

Nhưng bác sỹ lại nói cho cô, vì tử cung của cô bị hao tổn vô cùng nghiêm trọng, về sau tỷ lệ thụ thai sẽ rất nhỏ!

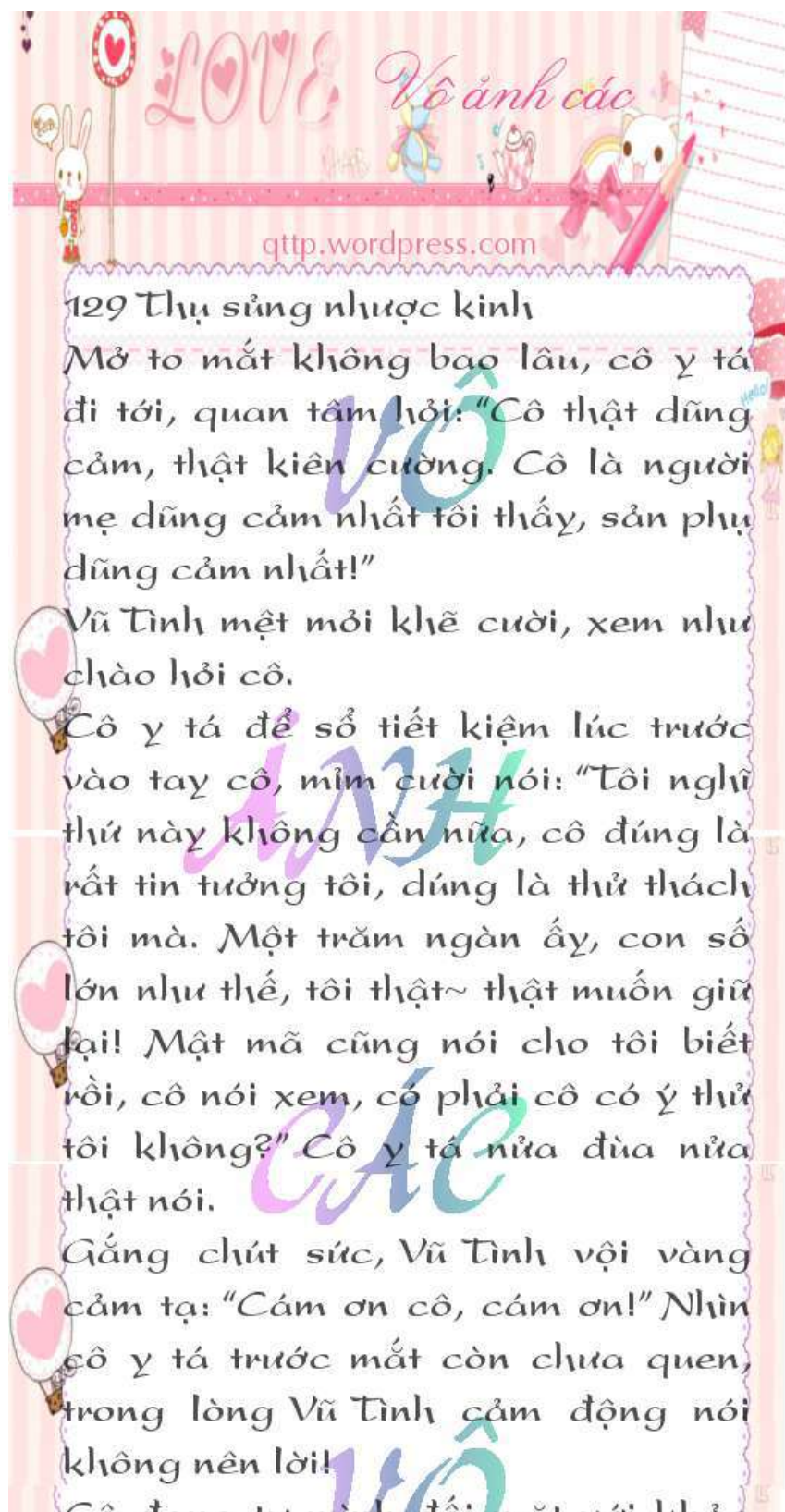
Về sau thụ thai? Đối với kết quả này Vũ Tình không phản ứng nhiều lắm, vì cô vốn cũng không tính lập gia đình! Về sau có thể mang thai hay không, đối với cô mà nói chỉ là chuyện nhảm!

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 129

Cô đang tự mình đối mặt với khảo nghiệm sinh tử, người duy nhất có thể giúp đỡ mình là cô ấy!

"Không cần cảm tạ, được tin nhiệm như thế cảm thấy cũng không tồi!

Không thông qua chuyện này, tôi cũng sẽ không biết, thì ra tôi cũng lương thiện như thế!" Khi cô y tá nói chuyện, nụ cười trong hai mắt có phần uơn uớt!

Đúng vậy, mặc là ai cũng không thể không thương tiếc sản phụ này, mặc là ai cũng không thể phản bội niềm tin của cô gái này!

Vũ Tình thoáng cười, cười vô tận chưa xót! "Giúp tôi tìm một hộ sinh với, tôi bây giờ không có cách nào tự chăm sóc mình!"

"Đúng vậy, tôi đã tìm giúp cô rồi! Là một người khá được, làm việc ở đây vài năm rồi. Lát nữa cô ấy sẽ đến, tôi cũng đi làm việc đây, có thời gian sẽ đến thăm cô!" Nói rồi, cô y tá chuẩn bị rời đi.

"Đừng đi....."

Y tá ngoái đầu nhìn lại, nhún nhún mày. "Còn có chuyện gì sao?"

"Đứa con, đứa con khi nào thì có thể bé cho tôi?" Giọng nói nồng đậm khát vọng.

Đó là tất cả thể lực cô hợp lại, sinh con ra. Đến bây giờ còn chưa thấy, đúng đau lòng!

"À, thiếu chút nữa tôi quên mất! Vì cân nặng của chúng quá nhỏ, cho nên đưa chúng vào phòng giữ ấm rồi!"

Vũ Tình kinh hãi, giãy dụa đứng dậy. "Con của tôi làm sao thế?"

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

Không khỏe mạnh sao?"

"Không, cô đừng sốt ruột. Con không quá lớn, chỉ bảo hiểm thôi! Bé nam cũng khá rồi, lát nữa bế lại cho cô. Còn bé gái hơi yếu, đúng là quá nhỏ, chỉ sợ phải để trong hộp giữ ấm thêm vài ngày!"

"Có chuyện gì không?" Vũ Tình căng thẳng, hai bảo bối đều là ruột thịt của cô, không thể xảy ra chuyện gì!

"Yên tâm đi, từ khi tôi đi làm đến nay, chỉ có chút kinh nghiệm là biết, hai đứa bé này khá khỏe mạnh, về sau có thể nuôi bằng sữa mẹ hoặc sữa bột, tăng cân rồi sẽ là đứa bé khỏe mạnh!" Y tá cho Vũ Tình một ánh mắt 'an tâm', xoay người đi ra ngoài phòng bệnh!

Nghe được cô y tá nói như vậy, Vũ Tình mới thoáng an tâm!

Không lâu sau, cửa phòng bệnh bị đẩy ra.

Vũ Tình tưởng hộ sỹ hoặc là y tá đến đây, bởi vậy cũng không mở to mắt, tiếp tục nghỉ ngơi!

"Vũ Tình, mẹ đến thăm con!" Bà Hạ cùng đi vào, thân thể tựa hồ khỏe hơn rất nhiều. Sắc mặt đỏ hồng, giọng nói chuyển từ to sang

giọng nói quen thuộc càng rõ ràng.

Xem ra bà có tiền của con rể, chắc là chăm bà tốt lắm!

Giọng nói quen thuộc nhớ nhung, không hề báo trước truyền vào tai Vũ Tình.

Một tiếng nói này, tác động lên tất cả mong nhớ và tủi thân của cô!

Nước mắt lập tức đầy mi, tầm mắt mờ hồ làm cô chẳng thể nhìn rõ gương mặt mẹ.

Nhưng bóng lưng quen thuộc kia, cô đã có thể đoán ra đúng là mẹ đến thăm cô! "Mẹ...."

"Vũ Tình, đừng khóc! Vừa sinh con không thể khóc, biết không?" Bà Hạ lau nước mắt trong mắt con gái nuôi, nhẹ nhàng an ủi!

"Mẹ, con tưởng mẹ không cần con thật, nghĩ đến mẹ sẽ không tha thứ cho con." Lúc này Vũ Tình đã không ra vẻ chín chắn nữa, không còn kiên cường nữa.

Lúc này cô chỉ có một khát vọng mẹ với con, một cô bé hai mươi tư tuổi!

Cô dùng sức cầm tay mẹ, tham lam cảm nhận sự quan tâm của người thân! Chỉ có tủi thân trong lòng không nhịn được, mũi chua chua, người run run!

Cô không hiểu vì sao mẹ không thể tha thứ cho cô, chẳng lẽ mẹ không

LOVE Vô ảnh các

biết, nếu không phải cô hy sinh mình vì gia đình này, em trai em gái không thể đi học, mà bệnh của bà căn bản không trị nổi sao?

"Mẹ, mẹ có thể tha thứ cho con không? Có thể còn nhận đứa con này không? Mẹ, về sau con tuyệt đối sẽ không làm như vậy nữa! Mẹ, về sau bất kể nhiều gian khó khổ con cũng sẽ không đi con đường kia! Mẹ có thể tha thứ cho con gái của mẹ không? Mẹ....." Vũ Tình cầu xin một tiếng, hy vọng được mẹ tha thứ!

Tủi thân và được mẹ yêu thương, tủi thân bé nhỏ không đáng kể! Chỉ cần mẹ có thể tha thứ cho cô, thừa nhận mình sai thì có là gì!

"Con bé ngoan, mẹ không trách con! Mẹ có thể đến thăm con, đã nói lên không trách con rồi!" Bà Hạ khẽ vuốt trán con gái, nói mấy câu không đến nơi đến chốn!

Trong quan niệm của bà, đã nhận định Vũ Tình sau rồi, bây giờ bà không trách cứ Vũ Tình, thật giống như là ban ơn lớn cho Vũ Tình!

Bà căn bản không ý thức được Vũ Tình đã trả giá bao nhiêu vì cái nhà này, càng miễn bản cảm kích với con gái!

Vũ Tình nhắm mắt lại, lặp lại nhiều lần. Mẹ đã tha thứ cho cô, nhận cô là tốt rồi!

"Đến đây, mẹ làm cháo cho con!" Bà Hạ rút tay ra, sau đó đưa chén

cháo nhỏ đến, đưa từng thìa tới bên miệng Vũ Tình!

Lúc này cô cảm thấy được cái gì là thụ sủng nhược kinh, từ khi cô có trí nhớ tới nay, mẹ giống như chưa từng như thế!

Ba từng có, nhưng khi rảnh rồi chỉ có vài lần!

Hình ảnh mơ hồ, giống như khi cô còn nhỏ chưa từng dùng được muỗng, vì đói, cho nên cô thường xuyên lấy tay bốc cơm.

Bởi vậy cô bị mẹ đánh vài lần, sau đó học cách dùng thìa, rồi tự học cả cách cầm đũa!

Mẹ dịu dàng như lúc này, cô chưa từng thấy bao giờ! "Mẹ, mẹ, mẹ!" Vũ Tình kêu tiếng ba mẹ, không có chuyện gì, chỉ gọi đơn thuần kêu.

Vì ở trong rất nhiều đêm, cô chỉ muốn gọi mẹ, khóc không thành tiếng! Giờ mẹ ở ngay trước mặt, đương nhiên cô muốn gọi vài lần rồi!

"Chuyện gì thế, như đứa trẻ vậy! Đừng quên, con đã làm mẹ rồi!" Bà

qttp.wordpress.com

Hạ lại dứt cho Vũ Tình một thìa, hơn nữa cầm lấy khăn tay nhẹ lau khóe môi cho con gái!

"Mẹ, đừng lau, để con tự liếm được rồi!" Nói xong, cô lập tức liếm cháo ở khóe miệng!

"Còn ăn nữa không?" Cháo trong chén còn không ít, Bà Hạ lại bồng

Hồi như vậy! Cánh tay giống như
mệt mỏi buông xuống túi da.

"Không ăn, mẹ đặt bên kia! Lát có
đói tự con ăn!" Sợ mẹ lo lắng, cô
cho mẹ một ánh mắt yên tâm!" Mẹ,
Vũ Hân cũng sắp sinh. Con có thuê
hộ sĩ chăm sóc, mẹ yên tâm đi!"

Bà Hạ bỗng lộ ra một chút vẻ mặt
"cảm hận", nhưng lập tức liền biến
mặt.

Ngược lại oán giận nói với con gái:

"Mẹ tình nguyện chăm sóc con mà,
thuê hộ sĩ cái gì! Lúc trước, mẹ
giận con quá nên mới nói những lời
đó! Ai! Mẹ cũng đau lòng vì con
lắm!"

"Mẹ, con biết!" Lời mẹ, khiến từng
tế bào đều toàn thân cô cảm động,
lưng phần! "Sức khỏe mẹ không
tốt, nếu mẹ chăm sóc cả hai người
chúng con sẽ mệt lắm!"

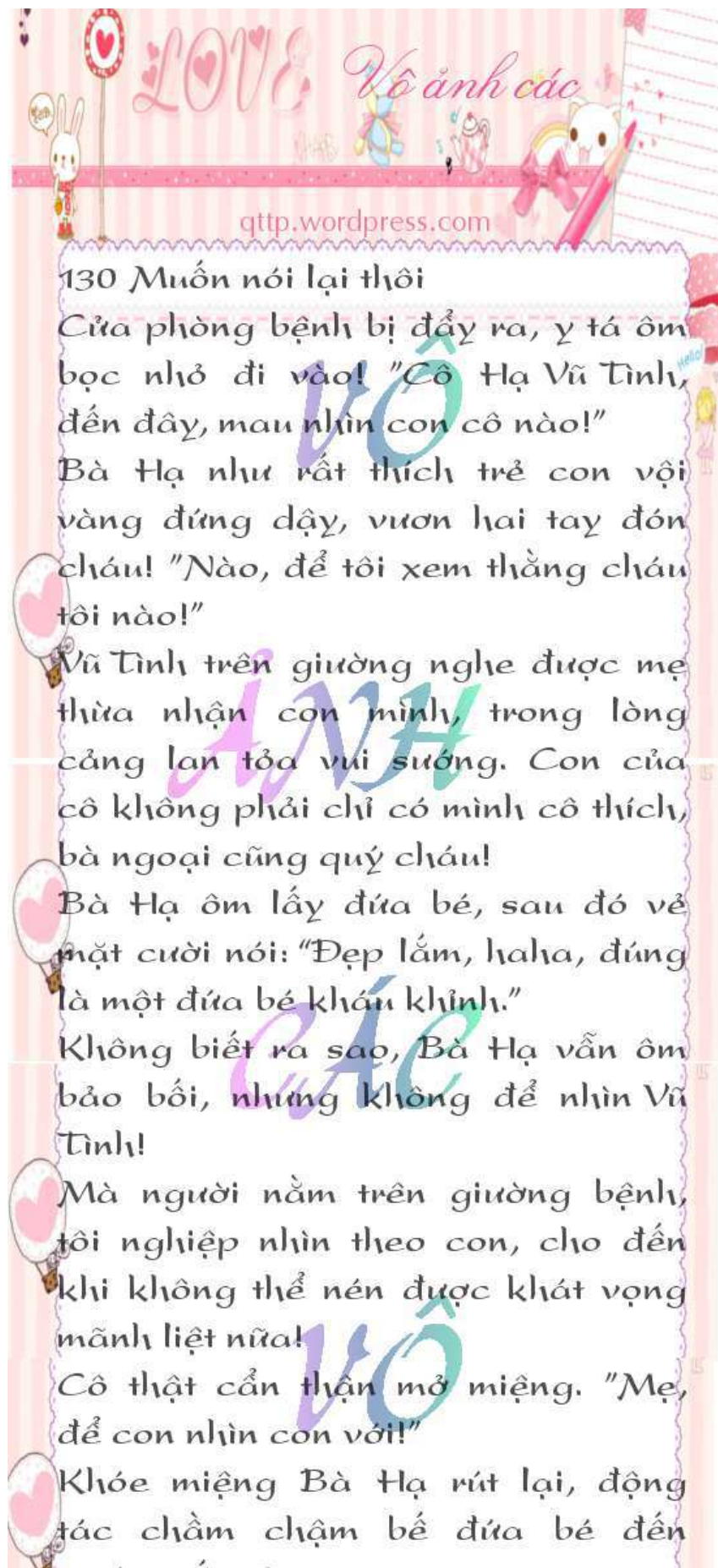
Cho nên, để con thuê hộ sĩ chăm
sóc là được rồi! Mẹ, nếu có thời
gian thì đến thăm con! Còn nữa,
mẹ, con sinh song thai đây, một trai
một gái!" Cảm động nói rồi, cô bắt
đầu vui vẻ kể chuyện cho mẹ!

"Hai con? Một trai một gái?" Trên
mặt Bà Hạ lộ ra nét mặt khó nói,
thấp giọng lặp lại!

"Vâng, con còn chưa gặp!" Cô rất
mệt, vẫn cố lên tinh thần nói
chuyện với mẹ.

Bà Hạ dừng lại, mỉm cười nhìn Vũ
Tĩnh!

Q.1 - Chương 130

trước mặt cô.

Quang mặt non nớt ánh vào mắt Vũ
Tĩnh!

Vốn không muốn lại rơi lệ, lúc này
lại không nên được nước mắt.

Đây là con của cô, là máu thịt của
cô, đứa con quý xuống đất trước
bác sỹ để xin giữ lại, là khi cô vượt
mọi khó khăn, cố gắng giữ được
con, là lúc cô đi vào quỹ môn
quan, liều mạng sinh con ra.

Điều này sao có thể khiến cô
không kích động, không muốn rơi
lệ chứ?

"Ừ tá, con gái tôi đâu, khi nào thì
có thể ôm đến cho tôi?" Nhìn con
traí, lại muốn nhìn con gái, ừ tá lộ
nụ cười dịu dàng: "Bé gái quá bé,
chờ thêm một hai ngày nữa sẽ bế
lại cho cô."

"Vậy có thể để con cạnh tôi không?"

Vũ Tĩnh nhìn ngón tay mình, xác
định phía trên không có gì rồi mới
dùng ngón tay khẽ chạm vào mặt
con.

Cô ừ tá gật gật đầu, cho cô một
đáp án chắc chắn. "Cháu bé này đã
khỏe rồi! Cô Hạ, cô muốn nuôi con
bằng sữa mẹ hay sữa bột?"

"Sữa mẹ!" Vũ Tĩnh không chút do dự
nói ra một đáp án, cô sẽ nuôi bằng
con của cô tốt nhất!

"Thật ra tôi đã sớm biết đáp án
của cô, cô là bà mẹ tuyệt nhất,
nhất định sẽ nuôi con bằng sữa

Vũ Anh Các

mẹ!" Qua hai ngày này, phụ sản trong phòng bác sỹ và y tá đều biết cô!

Một cô gái trẻ đến đây sinh, trước lúc sinh thậm chí còn lo lắng mọi chuyện thật tốt!

Vũ Tình sẽ không biết, bác sỹ và y tá ở đây có rất nhiều người khóc cảm thông, dù không khóc, trong lòng cũng khó chịu như bị kim đâm. Sắc mặt Vũ Tình khẽ đỏ lên, vì cô chưa từng được người ta nhìn bằng ánh mắt khâm phục như thế! Điều này khiến cô cảm thấy mất tự nhiên, có cảm giác bất an!

"Được rồi, lát nữa chườm nóng cho cô nhé." Cô y tá gật đầu cười cổ vũ, sau đó đi ra ngoài!

Nhìn trong lòng mẹ, Vũ Tình muốn ôm con. Nhưng sức lực của cô không có cho nên chỉ có thể nhìn theo gương mặt nhỏ nhắn của con.

Tuy đứa bé kia hai mắt nhắm nghiền, nhưng vẫn có thể nhận ra con rất giống hần! Không, dùng 'giống' không chính xác, phải nói là cùng một khuôn khắc ra! Cô không biết nên khóc hay cười nữa!

Ba chúng không muốn chúng, thậm chí còn muốn giết chúng. Nhưng chúng lại rất giống ba, chứ không phải cô!

Bà Hạ bế đứa bé, rồi đặt xuống

bên cạnh và tình, và tình a, người mẹ lại khó chịu....."

"Mẹ, vậy mẹ về nhà nghỉ ngơi đi! Để lại mình con được rồi, mẹ về đi!" Vũ Tình cười cười!

Bà Hạ khoát tay, cũng không quay đầu lại phòng bệnh!

Nhìn bóng lưng mẹ rời đi, lần này Vũ Tình không cảm thấy cô độc nữa. Vì cô có con rồi, cô không bao giờ một mình nữa! Giờ cô có con, đến hai đứa con!

Cô độc lâu dài, lúc này tất cả đã biến mất!

Nhìn thân thể nhỏ bé bên cạnh, cô nói với mình, cô sẽ chăm sóc con thật tốt, dạy con đọc sách, để chúng vào trường học tốt!

Cô có lòng tin, vì giờ trong tay cô còn 100 ngàn. Đây sẽ là học phí về sau của chúng, cô sẽ không động vào một phần!

Cô không muốn vì không có tiền mà con không được đi học, 100 ngàn này là đủ rồi!

Mắt không chớp nhìn chăm chú vào con đang say ngủ, cô muốn nhớ thật kỹ dáng vẻ này của con!

"Hạ tiểu thư, mau đến chườm nóng!"

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

Cô y tá đi vào, giúp Vũ Tình thức sữa!

Mấy ngày nay, Bà Hạ đều đến đây một lần, thăm Vũ Tình, thăm đứa bé! Tuy mẹ không làm gì cho cô, nhưng Vũ Tình cũng rất vui mừng!

"Mẹ, em gái sắp sinh rồi, nếu bạn mẹ đừng đến thăm con nữa!" Vũ Tình sẵn sốc nói, sức khỏe của mẹ vẫn không tốt, không thể làm lưng vất vả quá độ!

Vũ Tình nói nhẹ nhàng, Bà Hạ lại bồng cúi đầu nghẹn ngào!

"Mẹ, mẹ làm sao vậy?" Vũ Tình dựa vào thành giường, ôm con cho bú sữa!

Nhìn con ra sức cắn mút, Vũ Tình liền không nhin được nhớ đến con gái!

May mà cô y tá nói hai ngày nữa, con sẽ được ra khỏi lồng giữ ấm!

Đợi nửa ngày mẹ cũng không trả lời, lúc này Vũ Tình mới nghi hoặc nâng đầu lên! "Mẹ, mẹ làm sao vậy, sao lại khóc?"

Bà Hạ lau nước mắt, khuôn mặt u sầu nói: "Không có việc gì, không có việc gì!"

Hai mắt đỏ bừng, biểu tình muốn nói lại thôi, sao có thể là không có chuyện gì? Biểu hiện của mẹ, khiến cô càng lo lắng. "Mẹ, trong nhà có chuyện gì ạ? Mẹ đừng khóc nữa, nói cho con biết, đã xảy ra chuyện gì?"

Nhìn thấy con gái lớn vội vàng như thế, hai vai Bà Hạ run run càng thêm lợi hại! "Mẹ, mẹ nói đi, trong nhà sao thế? Là em trai à? Em trai

làm sao?" Vũ Tình tiếp tục hỏi!

Cuối cùng, Bà Hạ đau đớn nói ra một câu: "Em gái, con sanh non, con đã mất rồi!"

Vũ Tình đau lòng vì mẹ, run sợ! Đứa con không còn? Vậy~~ Vũ Hân nhất định rất đau đớn?

"Mẹ, vậy mẹ đi chăm sóc em gái đi. Con không cần mẹ ở đây!" Vũ Hân vừa mới mất đi đứa con, nhất định sẽ thật thương tâm! Vì cô biết mất con có tư vị gì, sẽ thấy đau đớn thế nào.

Bà Hạ không nói gì, chỉ có hai mắt khát vọng nhìn Vũ Tình.

Ban đầu Vũ Tình không chú ý, sau một lúc lâu phát hiện mẹ vẫn nhìn mình, mới cảm thấy không thích hợp. "Mẹ, mẹ muốn nói cái gì sao?"

Bà Hạ cầm tay con gái, sau đó khấn cầu nói: "Vũ Tình, con nghe mẹ nói đã! Thang Duy Thạc, cũng

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

chính là chồng Vũ Hân, bây giờ cậu ta đang ở Nhật Bản, cậu ta cũng không biết Vũ Hân sanh non, Vũ Hân còn chưa nói cho cậu ta biết chuyện này!"

Nói xong, Bà Hạ thở dài, sau đó tiếp tục nói: Con không biết nhà chúng ta thế nào, mẹ chồng Vũ Hân không vừa mắt nó. Nếu đã

nhà họ biết chúng ta để mất cháu họ, nhất định sẽ bắt em gái con ly hôn với cậu ta! Vũ Tình, con nói chúng ta nên làm gì bây giờ?"

Cô mờ mịt nhìn Bà Hạ, cô cũng không có biện pháp gì cả! "Mẹ, em rề chắc là rất yêu Vũ Hân! Đứa con không còn, Vũ Hân cũng buồn mà, cậu ta sẽ không vứt bỏ Vũ Hân đâu!"

Khi nói những lời này, lòng của cô giống như bị kim đâm đau đớn. Cho dù đã qua thật lâu, mỗi lần nghĩ đến hân kéo tay em gái, lướt qua thân thể cô, lòng của cô đều không nhịn được đau đớn!

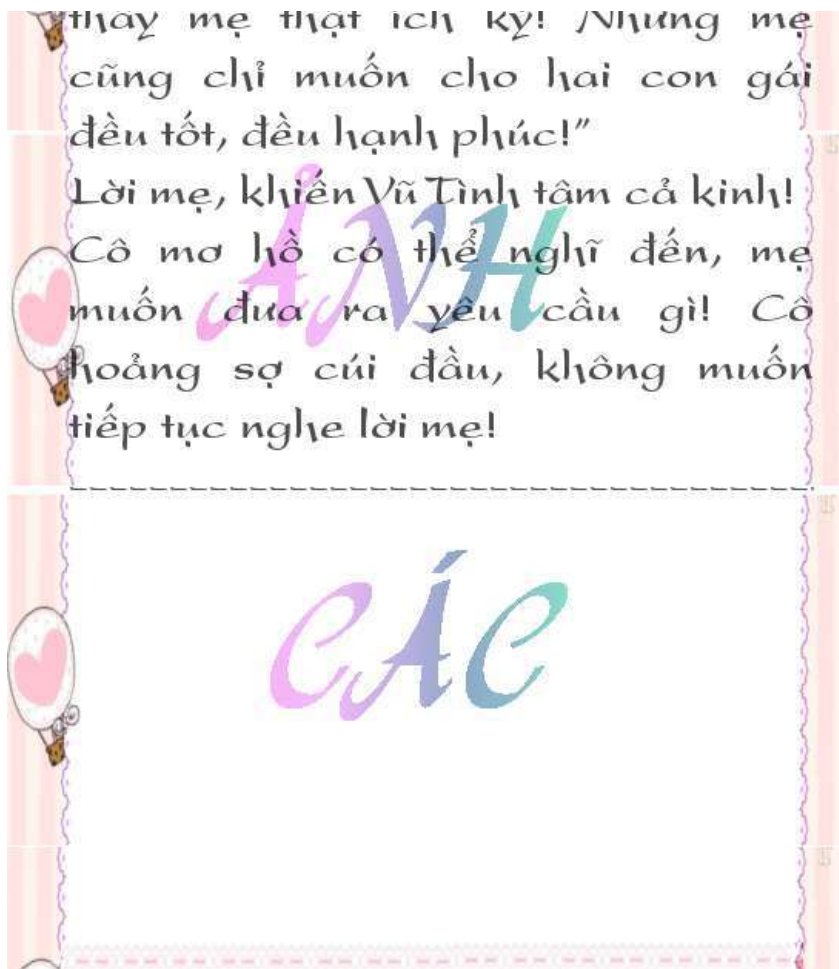
Hân thề mỗi ngày, hân thật lòng yêu Vũ Hân. Hơn nữa kết hôn rồi tuyệt đối sẽ không xằng bậy, cho nên mới đá cô đi!

"Không, con không thể! Vũ Tình, em gái con bây giờ đúng thật rất đáng thương! Nếu con bé đã không còn đứa con, nhất định sẽ bị mẹ chồng nó đuổi khỏi nhà!" Bà Hạ rơi lệ, khóc không thành tiếng.

"....." Vũ Tình ôm chặt đứa con, không biết nói gì!

Con bé sẽ thương tâm, khổ sở, nhưng cô không biết nên làm gì!

Thấy con gái không nói lời nào, Bà Hạ không nhịn được tiếp tục nói: "Vũ Tình, mẹ có yêu cầu hơi quá đáng! Mẹ biết con sẽ cảm thấy mẹ không công bằng, sẽ cảm

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 131: Lựa chọn đau đớn

“Vũ Tình, mẹ muốn nói với con.” Bà Hạ lại mở miệng một lần nữa, đi kéo tay con gái!

Vũ Tình né tránh, cúi đầu nói: “Mẹ, mẹ đi chăm sóc em gái đi, nơi này con không sao!”

Bà Hạ sao nhìn không ra né tránh của cô, nhưng bà vẫn cầu xin nói: “Vũ Tình, con đưa đứa con này cho em gái con được không? Con có hai đứa, đưa cho em gái con một được không?”

Trong lòng sớm đã biết mẹ muốn nói gì, nhưng nghe thấy lời này, Vũ Tình vẫn tức giận đến rơi nước mắt, trong lòng vô cùng khổ sở. “Mẹ, mẹ đi đi!”

“Vũ Tình, mẹ xin con mà? Con không thể nhìn em gái con, đã mất con, lại còn mất chồng?” Bà Hạ bắt lấy bả vai của cô, dùng sức lắc lắc!

Vũ Tình cúi đầu, cắn chặt môi dưới. Đây là đứa con của cô, sao cô có thể bỏ được?

Sinh mệnh của chúng đều quan trọng với mình, sao cô có thể bỏ? Không, cô không muốn chia xa con cô?

Con là tất cả của cô, cô không cho, không cho!

“Vũ Tình, con ngắm lại Thang gia giàu có như thế, con con vào đó sẽ được hưởng hạnh phúc, nó vào Thang gia sẽ thành cậu chủ! Chắc chắn hạnh phúc hơn ở cạnh con rồi!” Bà Hạ bắt đầu dụ.

Nói đến câu này, nước mắt Vũ Tình tuôn rơi xuống. Con của cô, vốn là của Thang Duy Thạc, bọn chúng đều là con của hắn!

Nhưng bọn chúng là đứa trẻ không cha, nghĩ đến đây, Vũ Tình liền cảm thấy thẹn với con cô!

Nhưng, muốn đưa con cô đi, cô căn bản không thể nhận!

“Vũ Tinh, đưa con cho Vũ Hân được không? Nó nhất định sẽ coi như mình sinh ra. Con biết em gái con mà, từ nhỏ đã lương thiện rồi. Nó chắc chắn sẽ không bạc đãi con con, nhất định sẽ nuôi nó tốt!” Hai tay Bà Hạ, vội vàng đưa đến chỗ đứa bé.

Vũ Tinh vội vàng ôm lại, dùng sức lắc đầu. “Không, mẹ, con không cho!”

Bà Hạ thấy thế, căn bản mặc kệ đứa bé, dùng sức cướp đi! Bà Hạ dùng sức kéo con, Vũ Tinh hiểu ý đau đớn!

Sợ làm con đau, cô bắt buộc phải thả con ra.

Bé trai lọt vào tay bà Hạ, trên mặt gầy gò lộ nét đắc ý.

“Không. Xin mẹ, nó là con con! Mẹ, xin mẹ trả con cho con!” Vũ Tinh dùng sức giữ lấy chân nhỏ, quỳ gối trên giường van xin mẹ!

“Sao cô cứ cố chấp như thế, mẹ cho con con đi hưởng phúc mà! Con một thân hai đứa con một lắm, cho em gái con một đứa là tốt rồi! Về sau con chăm bé gái, lại có thể dễ kiếm chồng~ mình con hai đứa thì thằng nào muốn con!”

“Mẹ, con không kết hôn. Con có thể nuôi hai cháu, mẹ trẻ con cho con!” Cô như phát điên quất mẹ, từ nhỏ đến lớn đây là lần đầu tiên!

“Chả phải cho ai khác, là em gái con mà. Về sau con đến nhà em gái là có thể thấy! Vũ Tinh, sao con lại không hiểu như thế?”

Vũ Tinh hoảng sợ nhìn mẹ, không khỏi bắt đầu hoài nghi mấy ngày nay, mẹ dịu dàng với mình là có mục đích.

“Mẹ, con có thể sinh chúng thì con có thể nuôi. Con không cho, không cho ~!” Vũ Tinh nhìn nước mắt xuống, môi run run, nhìn thẳng mẹ.

Bà Hạ bỗng quỳ rạp xuống đất, run run nói: “Vũ Tinh, coi như mẹ xin con! Con đưa em gái đứa con này đi! Xin con, xin con! Cũng đâu phải người ngoài, em gái con mà, con đừng lo gì cả!”

Mẹ bỗng quỳ xuống, khiến Vũ Tinh chấn động. Tất cả cự tuyệt, lúc này rốt cuộc không thể nói ra miệng. “Mẹ, con.”

“Con yên tâm, đứa bé sẽ tốt thôi.” Nhìn thấy con gái do dự, Bà hạ hứa!

Vũ Tinh đau đớn nhắm mắt lại c, nghẹn ngào nói: “Mẹ, mẹ đứng lên đi. Về sau mẹ và Vũ Hân, nhất định phải đối xử tử tế với con con!”

“Con yên tâm, đây là nhất định!”

“Thỉnh thoảng, để con thăm nó!”

“Nhất định!” Bà Hạ nói hơi miễn cưỡng, trốn tránh.

Vũ Tinh không nói nữa, chỉ vui mặt vào lòng bàn tay, cô không thể tận mắt nhìn con mình bị bế đi!

Bà Hạ hiểu con gái đã đồng ý, lập tức ôm đứa bé rời khỏi phòng bệnh!

Khoảnh khắc đóng cửa lại, Vũ Tinh đau đớn xé lòng khóc lớn lên. “A. Mẹ, vì sao mẹ tốt với em gái như thế, vì sao với con lại ~~~ tàn nhẫn như thế. Vì sao để con quý xuống, vì sao? Vì sao con không thể nhân tâm khiến Vũ Hân chịu tội! Ô ô.”

Từng câu từng chữ, Vũ Tinh kêu đến dùng hết sức, tiếng khóc bi thảm kia, quanh quẩn thật lâu ở phòng bệnh.

Khi Vũ Tinh đang đau đớn vì mất đi con, cô y tá bỗng đẩy cửa tiến vào. “Hạ tiểu thư, không tốt! Con gái cô, con gái cô bỗng.” Cô y tá không thể nói từ ‘chết’ kia ra miệng, nhưng nét mặt đã nói lên tất cả!

Vũ Tinh ngừng tiếng khóc, mở to hai mắt nhìn cô y tá. Không thể tin lời cô ấy, sau một lúc lâu mới run run nói: “Cô nói cái gì, con gái của tôi, con gái của tôi làm sao vậy?”

“Hạ tiểu thư, cô bình tĩnh. Con gái cô, bác sỹ bỗng gọi điện đến, con gái của cô bị chết non!” Cô y tá nhẹ giọng giải thích, cô cũng không muốn người phụ nữ này tổn thương!

Cô hoàn toàn ngốc ra, thì thào hỏi: “Nhưng không phải các người nói, con tôi thật khỏe mạnh sao? Sao có thể nói không thì không?” Cô không tin, không tin! “Nó không phải ở trong hộp giữ ấm sao? Các người không phải nói đứa bé tốt lắm, lập tức có thể đưa đến đây ư?”

“Hạ tiểu thư, tôi cũng rất tiếc, nhưng đây là sự thật đó!” Khi cô y tá nói xong, hai mắt cũng ửng đỏ!

Trong vòng vài giờ, trong nháy mắt mất đi hai đứa con. Cô rốt cuộc không thể thừa nhận đã kích nghiêm trọng này, trong nháy mắt té xuống mặt đất.

Sinh xong không lâu, Vũ Tinh cầm theo túi du lịch đi!

Buồn cười là, thật buồn cười, cô mang theo bụng lớn vào viện. Khi ra khỏi viện lại là mình cô về nhà.

Ngửa mặt lên trời khóc ròng, Vũ Tinh mặc mọi người xung quanh nhìn chăm chú, lớn tiếng hô. "Ông trời, ông thật tuyệt tình với tôi, để tôi có hai đứa con, rồi lại cùng mất đi chúng? Chẳng lẽ số kiếp của tôi là cô đơn, cô độc ư?"

Về nhà, cô lấy ra một lọ thuốc ngủ!

Mở nắp bình, tất cả bên trong là thuốc viên trắng!

Vũ Tinh thương tâm muốn chết nhìn chăm chăm chỗ thuốc này, ngực đủ trăm vị.

Cô là một bà mẹ ngu ngốc, một khắc ôm thân thể nhỏ bé lạnh băng của con gái, cô mới nhìn rõ hình dáng con!

Con là dũng khí sống sót của cô, nếu chẳng còn con, cô sống còn có ý nghĩa gì?

Cô không phải kẻ yếu, đau khổ gì cô cũng có thể chống đỡ!

Nhưng vận mệnh lại vô tình bức cô vào đường chết, lần này cô không thể chịu được nữa rồi!

Quên đi, hãy để cô đi cùng con gái.

Một khắc trước khi cô uống thuốc, gương mặt nhỏ nhắn bỗng thoáng hiện trong đầu cô. Mà nó, ngăn cản động tác của cô, cô không thể chết được, cô nên sống vì con trai của cô!

Ít nhất, cô còn có cơ hội nhìn thấy con. Có lẽ một ngày nào đó nhiều năm sau, nó sẽ biết cô là mẹ nó!

Bằng vào hy vọng nhỏ nhoi này, Vũ Tinh cho mình cơ hội sống!

Nhưng khát vọng mãnh liệt nhớ con, dưới sự giúp đỡ của y tá tốt bụng kia, cô đã nhận một đứa con bị vứt bỏ trước cửa cô nhi viện!

Nhờ đứa con này mà cuộc sống chua xót của cô có thêm rất nhiều niềm vui!

Vũ Tinh nhớ rõ, lần đầu tiên ôm đứa con đó, rung động, cảm thấy như đó đúng là con cô!

Có lẽ, đây là cái gọi là duyên phận rồi!

Vũ Tinh nhận nuôi đứa con này, hoàn toàn trở thành con ruột của mình!

Con gái được cô nuôi bằng sữa của mình, là mỗi ngày cô dỗ nó, ôm nó, tắm cho nó, thay tã.

Là cô giúp nó tập tễnh học đi, là cô dạy nó nói câu đầu tiên 'mẹ'.

Vũ Tinh dùng tất cả tình thương của mẹ, đặt hết lên người đứa bé này, mà cô cũng tìm được điểm tựa để sống!

!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 132: Biến sắc

Bà Hạ ôm bé trai đi, lập tức lại khôi phục hình tượng người bệ lạnh băng!

"Thăm con cái gì? Đó là em gái cô sinh, cô thăm cái gì?"

"Mẹ?" Vũ Tinh không thể tin được lý do mẹ thoái thác, sao bà có thể nói thế?

“Đừng gọi tôi là mẹ, tôi không có đứa con gái không biết xấu hổ như cô! Cô cút ra ngoài cho tôi, về sau đừng có đến đây làm trò nữa!” Bà Hạ dùng sức điên cuồng đẩy Vũ Tinh ra ngoài!

“Mẹ, không phải mẹ đã nói sẽ cho con thăm con ư? Sao giờ lại thay đổi?” Vũ Tinh ôm Nhạ Nhạ trong tay, khóc lóc dùng sức lắc đầu!

“Tôi không hiểu cô đang nói cái gì, cô đi ra ngoài cho tôi!” Bà Hạ hoàn toàn không thừa nhận, không một chút trốn tránh và áy náy!

“Không.....” Vũ Tinh đứng kiên định, chỉ không chịu rời đi! Cô dùng ánh mắt khó hiểu, mờ mịt, thương tâm muốn chết nhìn mẹ. “Mẹ, vì sao mẹ đối xử với con như thế? Chẳng lẽ con không phải con gái mẹ sao?”

Chẳng lẽ con làm nhiều chuyện có lỗi với mẹ ư? Mẹ, nhiều năm qua như vậy, mọi chuyện con làm đều vì mẹ em trai em gái, vì mọi người, chuyện gì con cũng làm, thậm chí con đã tặng con đẻ của mình cho em, vì sao đến cuối, mẹ lại vẫn chỉ như thế?” Câu nói tiếp theo biến thành một tiếng nức nở!

Bà Hạ quay mặt đi không nhìn cô, sau đó lạnh lùng mở miệng: “Trách thì trách cô, tự cô cũng chẳng biết yêu quý mình, cần gì muốn người ta yêu?”

Nghe xong lời mẹ nói, Vũ Tinh ngừng tiếng khóc, thẫn lập lại những lời này! Đúng thế, ngay cả chính cô cũng không biết thương tiếc quý trọng mình, tội gì lại bắt mẹ yêu thương??

Lời Bà Hạ, lạnh khốc thậm chí là giễu cợt phủ định tất cả việc làm của Vũ Tinh!

Cô không còn gì cả, cái gì cũng không!” Mẹ, mẹ và em gái không cho con gặp con cũng được. Nhưng, xin hãy tử tế với con con!”

“Tiểu Bác là con của em gái cô và cậu họ Thang, việc này không cần cô quan tâm!”

Nghe được lời mẹ, cuối cùng Vũ Tinh thả lỏng.

“Oa.....” Cô bé trong lòng Vũ Tinh đói bụng, phát ra tiếng khóc thật to!

“Thật đáng ghét, con nhà ai mà khóc lớn thế, khóc làm tôi đau đầu, các người mau ra ngoài cho tôi!” Bà Hạ chột đông cứng lại, giống như tự biết mình nhờ lời. Vì che dấu phần xấu hổ này, bà dùng sức giúp Vũ Tinh!

Vũ Tinh bị mẹ đẩy đến trước cửa, lúc này cửa lớn bỗng mở ra!

“Mẹ, con bế Tiểu Bác đến thăm mẹ!” Tiếng nói quen thuộc vang lên, tiếp theo một cô gái tuổi còn trẻ bế con vào!

Vũ Tinh dùng động tác, mở to hai mắt nhìn đứa con trong lòng em gái!

Vũ Hân nhìn thấy chị, cũng ngẩn người, sau đó rất bình tĩnh nói: “Chị!”

“Vũ Hân!” Môi Vũ Tinh run run, kích động nhìn em gái!” “Có thể để chị nhìn nó không? Có thể để chị nhìn nó không?”

“Chị, chúng ta vào trong phòng đi!” Vũ Hân cười thân thiện, sau đó chỉ chỉ vào bên trong phòng!

“Đi vào phòng gì, chị con phải đi!” Bà Hạ nhăn mày với con gái nhỏ nói.

Vũ Hân đáp lại mẹ bằng một ánh mắt, sau đó đi vào trong phòng đầu tiên!

Vũ Tinh không nhìn mẹ, từ từ đi theo vào!

Vũ Hân đặt con lên giường, sau đó rất bình tĩnh nói với Vũ Tinh: “Chị, không phải em không cho chị thăm cháu. Mà là chị phải biết tình cảnh của em, cuộc sống nhà giàu sang đúng là không dễ. Và lại giờ Tiểu Bác rất được yêu chiều ở Thang gia, có lẽ chị không biết, Thang Duy Thạc, à, chính là chồng em, anh ấy thích con thế nào!”

Nghe được ba chữ ‘Thang Duy Thạc’ này, lòng Vũ Tinh chùng xuống! Hân rất thích Tiểu Bác? Rất thích ư?

Khóc miệng Vũ Tinh đầu tiên là lộ ra một nụ cười, nhưng lập tức biến mất.

Hân thích Tiểu Bác là vì hân nghĩ do Vũ Hân sinh ra!

Nếu hân biết Tiểu Bác là con của cô, hân có ghét con không?

Thấy chị không nói lời nào, Vũ Hân tiếp tục nói: “Chị, Tiểu Bác tốt lắm, tất cả mọi người đều yêu nó! Chị cứ yên tâm đi, được không? Về sau, cũng không cần đến thăm Tiểu Bác. Con sẽ lớn dần, nếu chị thăm nó nhiều, nó sẽ nghĩ. Chị, chị có thể giao con cho em, em thật cảm tạ chị!”

Vũ Hân nói đúng, cô không thể mạo hiểm, nếu con biết mẹ mình là người khác, sẽ là tổn thương với nó? Hơn nữa, hơn nữa, cô cũng không thể để Thang Duy Thạc biết, cô chính là chị của Vũ Hân!” “Được, về sau chị không đến nữa! Vũ Hân, có thể để chị bế Tiểu Bác một lần không?”

Vũ Hân nghĩ nghĩ, sau đó gật gật đầu. “Vây đây là một lần cuối cùng cho chị thăm con, về sau đừng đến đây được không? Chị xem như em xin chị!”

Vũ Tinh đặt con trong lòng xuống, hai tay run run ôm lấy đứa con mới sinh được vài ngày đã bị bế kia đi!

Đứa bé được ôm, hai mắt nhắm chặt bỗng mở ra, khước miệng lộ nụ cười thiên sứ!

Kéo cao quần áo, lộ ra da thịt mềm mại. Đứa con theo bản năng cắn vào đầu vú, bắt đầu dùng sức!

Con dốc sức ấn, cho dù đang hút sữa mềm mại, miệng nhỏ xinh vẫn ngậm chặt! Vũ Tinh đẩy lệ, nén lòng xuống, đặt đứa con ra xa.

“Oa.....” Có lẽ là tâm linh cảm ứng, đứa con như biết bị mẹ vứt bỏ, mở lớn miệng dùng sức khóc!

“Cục cung, đừng khóc! Cục cung, mẹ sẽ mãi mãi yêu con! Biết không? Mãi mãi yêu con!” Vũ Tinh nhẹ nhàng ôm bảo bối, cúi đầu thom một cái lên trán!

Cho dù trong lòng đau đớn, vẫn vương, cũng chỉ có thể buông nó: “Vũ Hân, đứa bé giao cho em!”

Vũ Hân nhận đứa bé, lộ ra một biểu tình thật cảm kích. “Chị, cảm ơn chị, cảm ơn tất cả những gì chị làm cho em!”

Vũ Tinh không gật đầu, cũng không lắc đầu. Ôm lấy bé gái im lặng kia, cô vẫn còn bảo bối!

“Chị, bé gái có.....” Vũ Hân bỗng ngừng nói chuyện, xấu hổ. “Em nói, bé gái có muốn quần áo mới không, ở chỗ em có bán quần áo trẻ con, để em mua cho cháu vài bộ?”

Tuy rằng cảm thấy biểu tình của em gái có chút kỳ quái, nhưng lúc này cô chẳng có tâm trạng. “Không cần, tiền mua quần áo cho cháu chị có mà!”

“Oa.....” Bé trai nằm ở trên giường vẫn khóc, hơn nữa giọng càng lúc càng lớn!

Thân là mẹ, Vũ Tinh không thể thừa nhận loại tra tấn này, mang theo nước mắt nóng bỏng, tông cửa xông ra!

Đi ra khỏi cửa, Vũ Tinh mãi mãi sẽ không biết, sau khi cô đi, mẹ cùng em gái đã nói gì! “Mẹ, đứa bé kia chẳng phải mẹ đã xử lý rồi ư? Đứa bé trong lòng chị ta là ai?” Vũ Hân thật căng thẳng hỏi, hơn nữa trong giọng nói có trách cứ nồng đậm!

“Mẹ lo rồi mà, đây là đứa con nó nhận nuôi, mẹ xử lý tốt lắm!” Bà Hạ thật kiên định nói!

Vũ Hân lúc này mới yên tâm, ánh mắt híp lại nhìn cách đó không xa. “Mẹ, chị không thể có con của Thang Duy Thạc. Không thể cho bọn họ cơ hội đầu lia ngó ý còn vương tơ lòng, tuyệt đối không thể!”

“Đúng vậy, đương nhiên mẹ biết chứ!” Bà Hạ gật gật đầu nói.

Trong nháy mắt, hai gò má đầy nước mắt đã lạnh như băng!

Lau nước mắt, điều chỉnh lại tâm tình rồi, Vũ Tinh lập tức đóng vò lại, thả lại vào hòm! Cát đi khóa kỹ! Đồng thời cô cũng khôi phục bình tĩnh lúc trước!

Cuối cùng giống như chỉnh lại mọi thứ, dùng sức cất đi!

Ai~~~ cho dù nói cho mình vô số lần, không liên quan đến hấn nữa! Cho dù nói cho mình vô số lần, không thể lại giẫm lên vết xe đổ, nhưng cô vẫn bắt đắc dĩ muốn đạp lên con sông đó!

Cô vô lực ngồi trên sàn, vùi mặt vào bàn tay! Cuối cùng mình vẫn không nén nổi lòng, vẫn không thể sống vì mình một lần!

Vì cô không thể lại đẩy con mình ra. Tiếng nói nghẹn ngào của Tiểu Bác kia, khuôn mặt nhỏ nhắn thất vọng, lần nữa lại lên án cô mạnh mẽ.

Thật lâu sau, trên mặt chua xót lộ ra một nụ cười!

Có thể có cơ hội sống cùng Tiểu Bác, chắc là khiến cô rất vui! Có phải không?

Dù sao đó là con của cô, con do cô sinh ra!

Cô đã mắc nợ nó nhiều năm, đến lúc cô nên bù đắp cho con mình!

Vũ Tinh dùng sức cất thùng, đi đến ngoài!

Đi ra, lại nhìn một vòng xung quanh, im lặng cáo biệt.....

Lại một lần chuyển đến nơi này, trong lòng ngàn vạn cảm khái!

Điện thoại vang lên, Vũ Tình lập tức lấy ra nghe. “Alo, tôi nghe!”

“Ừ, phòng cuối cùng bên trong, biết nơi đó không?” Giọng nói lạnh lùng của Thang Duy Thạc truyền đến!

“Biết ạ!”

“Không sai, biết mình ở chỗ nào! Má Vương trở lại chỗ ở, cho nên việc nhà đều do em làm! Bây giờ, đi chuẩn bị bữa tối đi!” Hoàn toàn là ra lệnh, không một chút độ ẩm!

“Vâng!” Đối với yêu cầu của hắn, cô không có ý kiến!

Dù sao, đều là cô nguyện ý làm.

Nhìn thời gian, thời gian tan làm của hắn sắp đến!

Đặt đồ vào phòng, Vũ Tình bắt đầu đi đến phòng bếp chuẩn bị bữa tối!

Nhạc Nhạc đã lâu không ăn đồ cô làm, không biết con ăn đồ cô làm có vui mừng không? Sau đó tha thứ cho người mẹ như cô!

Sau đó, trên mặt Vũ Tình lộ ra một nụ cười.

Cô cuối cùng cũng có cơ hội gần con, chăm sóc con!

Nữ giúp việc? Thân phận này cũng không tệ lắm! Ít nhất cô không cần làm vợ hắn, cô không thể lấy một người từng làm chồng em gái!

“Papa!” Nhạc Nhạc nhìn thấy mẹ đứng trước cửa, thật sợ hãi trốn sau papa, nhưng vẫn không nhìn được ló đầu nhìn mẹ! Tiểu Bác nhìn thoáng qua đi, nhưng chỉ liếc mắt một cái sau đó bỏ chạy đến trên sofa chơi!

Vũ Tình nhìn hai đứa con lạnh lùng, trong lòng khó chịu nói không nên lời. Không trách con, đều do chính cô! Là cô sai, là cô làm chúng tổn thương!

“Nhạc Nhạc, để mẹ nhìn được không?” Cô ngồi xuống vẫy tay với con gái!

Nhạc Nhạc dùng sức lắc đầu, sau đó vui mừng vào túi ba! “Papa, con sợ!” Thang Duy Thạc trợn mắt nhìn cô, sau đó xoay người ôm lấy con gái! “Không sợ, có papa rồi, cô ta sẽ không đánh con!”

Nhạc Nhạc ở trong lòng papa, không nhìn được nhìn thoáng qua mẹ!

đẹp

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 133: Khẽ giết mình

Vũ Tình đi đến sofa, Tiểu Bác lập tức đề phòng chạy đi!

Cười chua xót, xem ra cô đã làm hai đứa bé đau lòng!

Dọn đồ ăn ngon lên bàn.

Đi đến phòng khách, nhẹ giọng nói với bọn họ: “Đồ ăn đều chuẩn bị xong, có thể ăn cơm!”

Sự xuất hiện của cô, khiến hai bảo bối vốn cười hi hi, trong nháy mắt mất đi tiếng cười!

Thang Duy Thạc nói với hai con: “Các bảo bối, chúng ta nên đi ăn cơm!”

Hai bảo bối nghe lời chạy đi ăn, Tiểu Bác có vẻ hiếu động, vụng vụng thân thể nhỏ, ngồi lên ghế dựa! Mà Nhạc Nhạc ngoan ngoãn đứng một bên, chờ ba

đến bé!

Không biết Thang Duy Thạc là cố ý coi Vũ Tinh như nữ giúp việc, hay muốn cho cô có cơ hội gần con, hẳn tránh ánh mắt chờ đợi của con gái, ngồi xuống ghế bắt đầu ăn cơm.

Mà cô đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lấy lòng con gái, kích động ôm lấy thân thể nhỏ. Thuận tiện ấn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái. "Nhạc Nhạc, đừng giận mẹ! Mẹ không đi, mẹ sẽ chăm sóc con và Tiểu Bác! Mẹ không bao giờ rời khỏi con nữa, được không?"

Nhạc Nhạc chu miệng lên tui thân nhìn mẹ, bên trong mắt to đầy nước, nhưng không chảy xuống!

Muốn ăn cơm, không muốn khiến con gái khóc, cho nên hẳn không nói thêm cái gì nữa! Trẻ con là trẻ con, một bữa cơm là lành.

Tiểu Bác và Nhạc Nhạc đã không còn né Vũ Tinh, bọn chúng thỉnh thoảng lại cười với cô!

Khi Vũ Tinh tắm cho hai con, bọn chúng còn chủ động làm thân với cô.

Khi đang dọn dẹp, Tiểu Bác nhìn đi hồi lâu, sau đó cau khuôn mặt nhỏ nhắn nói: "Dì, dì cũng thích Tiểu Bác được không? Vì Tiểu Bác thích dì!"

Nghe được lời Tiểu Bác, lại tí nữa chảy nước mắt! Vũ Tinh dùng sức ôm thân thể nhỏ, sau đó hôn lên mặt nó. "Dì thích Tiểu Bác, Tiểu Bác và Nhạc Nhạc đều là tiểu bảo bối của dì! Dì hứa, về sau không bao giờ đẩy các con ra nữa, không bao giờ không cần con nữa!"

Tiểu Bác yên tâm mỉm cười, sau đó mang theo nụ cười nhắm mắt lại!

Nhạc Nhạc còn nhắc mắt to, tham lam nhìn mẹ. "Mẹ, mẹ....." Không có chuyện gì, dù sao chỉ muốn gọi mẹ!

Nằm trên giường con gái, Nhạc Nhạc lập tức dán vào người mẹ, bàn tay nhỏ đặt lên nơi mềm mềm, ngang bướng bóp chặt.

"Nhạc Nhạc, mở miệng cho mẹ xem răng nào!"

Nhạc Nhạc lắc đầu, miệng đóng chặt.

"Đề mẹ = xem!"

Vẫn lắc đầu!

"Là mẹ không tốt, đánh mẹ đi!" Vũ Tinh cầm bàn tay nhỏ bé của con, sau đó đưa lên mặt!

"Không....."

"Còn đau không?" Khẽ vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn của con hỏi!

Nhạc Nhạc giống như sợ bị mẹ nhìn thấy răng, chỉ lắc đầu!

Vũ Tinh sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của con gái, nhẹ giọng nói: "Ngủ đi, tối hôm nay mẹ ngủ với con!"

Nhạc Nhạc vui mừng hôn mẹ một cái, sau đó nhắm mắt lại! Lúc này, giường nhỏ bên cạnh, Tiểu Bác đã mỉm cười tiến vào mộng

Bạn đang đọc truyện *Tinh Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 134: Ngăn cách ngoài thang máy

Hắn ra lệnh, Vũ Tinh cũng chẳng thêm giải thích! "Được rồi, em đưa cơm trưa cho anh!"

Trên có chính sách, dưới có đối sách!

Rõ ràng là không thể nào hoàn thành nhiệm vụ, cô đương nhiên phải đổi phương pháp hoàn thành!

Cửa hàng cách nhà ở không xa, mua một phần cơm hộp! Những thứ kia có hương vị thật không tồi, nhiều năm trước cô đều ăn ở đó!

Hai ngày trước đi ra mua đồ ăn, cô bất ngờ phát hiện vợ chồng ông chủ nhà này, lại bán đồ ăn ở đó!

“Cô à, nhiều năm không gặp đó, cô cũng không thay đổi nhiều, vẫn đẹp như thế!” Bà chủ thân thiện chào hỏi.

Thật bất ngờ, bà chủ còn nhận ra cô. “Bà chủ càng ngày càng xinh đẹp, hơn nữa còn làm đẹp!”

“Ai, người thì già đi, đương nhiên phải làm đẹp rồi! Đờ cho chồng mình không thèm ngó, vậy chẳng phải toi rồi à!” Bà chủ trêu ghẹo nói, mà ánh mắt thỉnh thoảng nhìn chồng đang vội vàng xào rau!

Cửa hàng rất nhỏ, chỉ có hai vợ chồng bọn họ làm việc!

“Vợ ơi, bà cũng đừng cho tôi tội gây loạn chứ, tôi nào phải người có mối nối cũ đâu!” Ông chủ mập mạp lập tức trở lại nói!

Bà chủ còn cười hạnh phúc! Vũ Tinh mỉm cười gật gật đầu, sau đó cầm đồ ăn ngồi vào taxi ~!

Có kinh nghiệm lần trước, nói với cô tiếp tân mình muốn đến phòng người nào đó “Có hẹn trước không?” Mỗi cô tiếp tân nghe nói muốn gặp tổng giám đốc, đều hỏi vấn đề này!

“Có!” Vũ Tinh lập tức gật đầu, hần bảo cô đến, chắc là xem như có hẹn trước đi!

Cô tiếp tân lập tức ấn nút, xem bản ghi chú. “Thật xin lỗi, lúc này, tổng giám đốc của chúng tôi không ghi lịch là có khách. Thật xin lỗi, cô không thể đi lên!”

“Không thể đi lên?” Đáng chết, đi gần một giờ, lại không cho cô đi lên? Thang Duy Thạc tên tiểu nhân biến thái này, nhất định là có ý chinh cô!

Hắn chỉ muốn tra tấn cô, khiến cô quay vòng vòng, hắn sẽ cao hứng! Sớm biết hắn chính là người như vậy, đã không thèm đến!

Không được, cô nhất định phải mắng hắn một chút! Lấy điện thoại lập tức ấn vài dãy số, dán vào tai rồi chờ!

Nhưng đếm rõ số nhíp vang, vẫn không ai nghe!

Được đấy, rõ ràng là hắn đang trêu đùa cô! Mang theo đồ ăn, kéo mạnh dép xuống sàn! Thuận tay gọi taxi, dọn đường hồi phủ!

Thang Duy Thạc đi ra từ toilet, bụng càng thêm đói!

Nhìn đồng hồ trên cổ tay, mày hắn càng ngày càng nhăn lại!

Từ khi gọi cho người phụ nữ kia đến nay đã gần nửa tiếng, lại chưa hề đưa com đến!

Bụng càng ngày càng đói, trực tiếp ảnh hưởng đến cảm xúc của hắn!

Giữa trưa, mặt trời lớn siêu cấp, mang theo một thân mồ hôi, cô về tới nhà! “Thang Duy Thạc, nếu không phải vì con. Tôi mặc kệ anh, anh đúng là tiểu nhân vô sỉ!”

Một thân mồ hôi khiến người thật không thoải mái, lập tức cởi quần áo đi vào trong phòng tắm!

Thang Duy Thạc cầm lấy điện thoại, mới phát hiện cô vừa gọi đến! Bụng đói sôi lên, khiến hắn lập tức bấm số điện thoại.

Vang mấy tiếng rồi, điện thoại chẳng có ai nhận! “Đáng chết, dám không tiếp điện thoại của tôi! Hạ Vũ Tinh, cô dám ngang nhiên khiêu khích tôi!” Sắc mặt hắn âm trầm, có lẽ là vì đói, có lẽ là vì tức!

Được vài phút, hắn lại bấm điện thoại của cô.....

“TÚT Tút.....” Điện thoại vang lên!

Vừa đúng lúc đi ra từ nhà tắm, cầm lấy điện thoại!

Nhìn thấy số trên màn hình, cô lập tức ấn nút. “Alo, anh muốn chơi cái gì?”

“Chết tiệt, chết tiệt, cô nhanh xuất hiện cho tôi, nhanh đem com trưa tới cho tôi!” Cô cũng dám “la” hắn, hắn cho cô quyền lợi này khi nào?

Còn đưa? Còn sai cô đưa? “Thật xin lỗi, tôi không thừa thời gian, tổng giám đốc Thang, nếu anh thật đói bụng, xin mời tự nghĩ biện pháp giải quyết đi!”

“.....” Đối phương trầm mặc mấy giây, cắn răng nghiêm lại nói: “Đưa đến cho tôi, nếu trong vòng nửa giờ cô không có mặt, cô đừng gặp con nữa!”

Dùng con để uy hiếp cô, Cho dù có ngàn, vạn tế bào đang kháng nghị, cô cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đầu hàng. ”Đáng chết, anh bảo tôi đi, sau đó anh lại không gặp tôi, anh đừng tưởng tôi dư thời gian lắm!”

“Cái gì mà không gặp? Tôi căn bản không thấy bóng cô! Cô đừng viện cớ, nhanh đến cho tôi!”

“Tổng giám đốc Thang mời anh nói với cấp dưới của anh, anh có hẹn trước với tôi được không? Đừng để tôi không lên được nữa!”

Hai chữ ‘Hẹn trước’ nhắc nhở hần, ừ nhỉ, đáng chết, không hẹn trước, sao cô lên được? ”Em tới đi, tôi sẽ báo cho dưới lầu một tiếng!”

“Được, tôi đi!”

Phần hận cắt điện thoại, lấy bộ váy liền thân ở trong vali ra.

Mang theo thức ăn, Vũ Tinh tức đi vào thang máy.....

Lần này Vũ Tinh cũng không ngăn cản, sau khi Thang Duy Thạc di gọi, ấn thang máy VIP!

Cửa thang máy ‘Tinh’ một tiếng mở ra, đôi nam nữ thân mật quấn nhau tại chỗ, thiếu chút nữa làm Vũ Tinh sợ tới mức thét chói tai!

Nghẹn hòng nhìn trần trời rồi, cuối cùng nhận ra nam chính. ”Athen sao.....”

Nữ chính đỏ mặt, đẩy mạnh nam chủ ra, hơn nữa nâng tay đánh mạnh vào mặt nam chủ. “Không biết xấu hổ, lưu manh!” Rồi nhấc chân chạy ra ngoài thang máy.

Khẽ vuốt vị trí nóng bỏng trên hai gò má, nâng mắt có chút ai oán nhìn người cắt ngang chuyện tốt của hần. ”Chị dâu nhỏ, chị đừng mỗi lần thấy em là kích động thế? Bảo chị bao lần rồi, đừng gọi tên đó, giờ em là giám đốc đấy, làm ơn!”

“Đừng gọi bây tôi là chị dâu, tôi để cậu gọi tôi là Tiểu Tinh Tinh!” Bữa trước khiến cô có vài phần ngượng ngùng! Không biết có nên tiến vào bên trong thang máy này hay không!

Trên mặt Thang Duy Á lộ ra một tia đắc ý khi xem kịch vui, ờ hờ, thì ra ông anh hần chưa thu phục được Tiểu Tinh Tinh! Xem ra hần không phải chậm bình thường!

“Tút tut.....” Di động lại ngang ngược vang lên, vô tình, đúng là quý đối chết đòi mạng!

Không tiếp, tắt thẳng tay!

Bước nhanh vào thang máy.

Thang Duy Á trực tiếp ấn nút phòng tổng giám đốc, tiếp theo ngắm đồ ăn trong tay Tiểu Tinh Tinh.”Đưa com cho anh tôi à, Tiểu Tinh Tinh, tôi cũng muốn ăn thức ăn chị nấu!”

“.....” Cô không nói gì! Thật xin lỗi, hần bây giờ không còn là thủ trưởng của cô nữa, không cần phải lấy lòng hần!

“Nghe nói, chị bắt đầu ở chung với con bạo long đó? Thế nào, anh tôi khiến người mệt mỏi lắm đúng không? Nếu ăn không tiêu nói cho tôi biết, tôi giúp chị nghĩ biện pháp!” Nói xong, bắt cần đòi thổi sáo!

“Thật xin lỗi, tôi không ở chung với anh cậu, mà làm bảo mẫu cho con của anh cậu!”

“Cô nam quả nữ chung sống một nhà, hai người buổi tối không làm gì, mà tin! Hehe, lại nói ông anh tôi, ông ấy mà buông tha cho chị á, tôi chả tin!” Hần biến thành Athena, khoe khoang khoát tay lên trên vai của cô!

Cô đẩy ra, ”Cậu đừng loạn chạm vào tôi, bây giờ cậu là đàn ông đấy!”

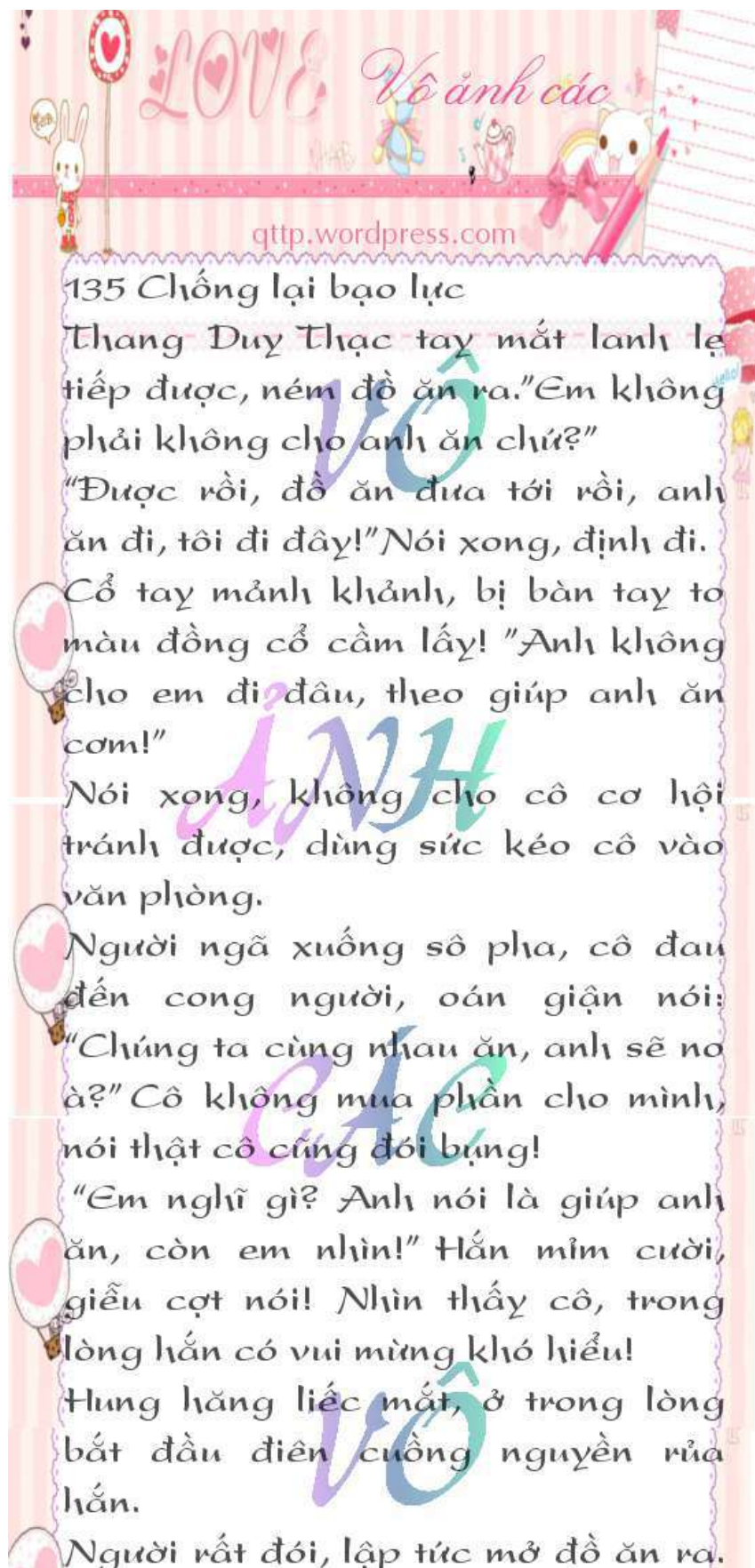
‘Ting’ một tiếng, cửa thang máy mở ra, Vũ Tinh lập tức bước ra thang máy!

“Tôi không là đàn ông thì là cái gì bây giờ?” Thang Duy Á thảm hô!

“Lá gan của cô càng lúc càng lớn, lại không thèm nghe máy của tôi!” Cửa phòng bị gõ, Thang Duy Thạc lập tức đi thông thả bước đến cạnh cửa, tự mình mở cửa ban công ra!

Bị hần rống như vậy, ném luôn đồ ăn trong tay. May mà hần bắt được đúng lúc!

Q.1 - Chương 135: Chống lại bạo lực

Nhìn thấy bên trong xanh xao đa dạng, sắc mặt hơi chần chờ. Ăn một miếng rồi, thần sắc chần chờ bị tức giận thay thế. "Em lại chỉ làm qua loa!"

"Cái gì?" Hấn nói không rõ ràng lắm, không hiểu hấn nói cái gì! Ném đĩa, giả vờ làm người phụ nữ vô tội.

"Đây là em mua bên ngoài, không phải em làm!" Muốn ăn đồ do cô làm, chứ không phải cô đi mua!

"Tôi nói anh biết, trong nhà không có đồ ăn, tôi ra ngoài mua thức ăn, lại làm cho anh, lại đưa, vậy đến mấy giờ?" Cô dùng sức hô!

"Anh mặc kệ, đây là chuyện của em, mà bây giờ anh chỉ muốn ăn đồ em làm!" Hấn căn bản như đứa bé xấu xa!

Nói ngang như cua, khiến cô phát điên. "Tôi đi, về nhà làm cho anh!"

"Em đùa à, bây giờ đã gần hai giờ, em về nhà làm, anh ăn cơm tối à! Đôi mắt sâu dần chập vào cô, đồng tử càng thêm tối đen!

Vũ Tình không nhận được xem thường, mệt mỏi với hấn!

Váy của cô rất tôn dáng, hơn nữa chân dài lộ ra ngoài, càng thêm xinh đẹp!

Cổ họng bỗng căng thẳng, giống như chịu dầy vò nào đó, dùng sức nuốt nuốt nước miếng! Cô quen hấn như thế, sao không hiểu được giờ phút này hấn muốn làm gì?

Cô bỗng đứng dậy, đi ra cửa lớn!

Đi chưa được mấy bước, đã bị hấn ôm lấy từ sau. Cánh tay dài dần chắc ôm chặt nơi mềm mại của cô, hai má anh tuấn kề sát vành tai cô:

"Em không mang đồ ăn đến, vậy coi mình là đồ ăn cho anh đi."

"Anh đang làm việc, anh đừng quên!" Bây giờ không muốn làm với hấn, vì con cô không thể từ bỏ công việc nữ bảo mẫu, nhưng nếu có cơ hội trốn, cô nhất định sẽ không để hấn thực hiện được!

Lực tay của Thang Duy Thạc lại tăng thêm vài phần, kích động nói:

"Tóc chiến tóc trắng, cho anh một lần!" Nhìn đồng hồ trên cổ tay, hấn dùng sức ôm lấy cô. "Anh còn có 10 phút, cũng đủ thu phục!"

Ngực Vũ Tình cả kinh, dùng sức đẩy hấn, đánh hấn. "Không được, không được! Em chưa được, không thể đụng vào!"

"Em đừng đùa giỡn anh, bao nhiêu ngày rồi, còn chưa hết?" Hấn đã chịu áp lực thật lâu rồi, mỗi tối hấn có thể nhìn thấy, có thể đụng đến, dưới tình huống áp lực như vậy, hấn đúng là thánh nhân!

Bây giờ, hấn không cần áp lực mình nữa!

Ngay khi hấn đặt cô dưới thân, cửa

văn phòng bỗng bị đẩy ra.

"Tổng....."

Thang Duy Thạc buồn bực thở dốc, cố gắng vượt xuống hạ phúc căng lên. "Vào đi!" Tiến vào là một chàng trai tuổi còn trẻ, trong tay cầm một giấy. "Tổng giám đốc, đây là lệnh của tòa án."

Thang Duy Thạc cả kinh, tiếp nhận giấy viết, ra hiệu cho trợ lý ý bảo rời đi!

Hắn lập tức xé ra, nhìn thấy mặt trên rồi, trên mặt nhắc lên kinh hãi.

Thấy hắn đọc thư, Vũ Tinh đứng dậy chuẩn bị chạy đi!

Ý thức được động tác của cô, hắn dùng sức kéo cô lại. "Em còn chưa hủy kiện? Em nói cho anh biết, phải không?"

"Không phải anh nói bắt kể tôi làm như thế nào, anh đùa chơi à?" Nhìn mày, không một chút sợ sệt nhìn lại hắn. Thật ra hai ngày qua cô cũng muốn rút đơn kiện về, nhưng cứ buông tha hắn như vậy, về sau hắn còn có thể tiếp tục ức hiếp mình!

Thang Duy Thạc mím môi, nhìn cô một lúc lâu. "Được, em thật giỏi! Vậy chúng ta gặp lại trên tòa án! Nhưng, anh sẽ không cho em gặp

LOVE Vô ảnh các

qttp.wordpress.com

con nữa!"

Thang Duy Thạc rất nhỏ nhen nói, dùng con đề uy hiếp Vũ Tình!

"Anh không có quyền cầm tôi gắp con, anh không có quyền!" Bị đe nեն, cô không chịu nổi nữa!

Nếu không phải vì Tiểu Bác, cô nhất định sẽ trực tiếp đi đến sở pháp luật đòi con gái về! Nhưng cô không có cách nào cả, vất vả lắm mới được tình cảm với Tiểu Bác, cô không thể mất con như thế!

Thang Duy Thạc tức giận đến dùng sức nắm cầm cô, hỗn hển nói: "Có quyền hay không, đến lúc đó cô sẽ biết! Bây giờ, tôi sẽ làm như cô muốn,...!"

"Đừng....." Vũ Tình sợ tới mức dùng sức lắc đầu, cả người run run, cái loại đau đớn lúc trước, cô cũng không muốn chịu đựng nữa~

"Đừng, Thang Duy Thạc, anh không thể luôn tra tấn tôi như vậy!"

Lúc này, hắn đã là một con sư tử điên bị khơi lên lửa giận, một tay luôn xuống vấy cô, vừa kéo vai áo cô xuống.

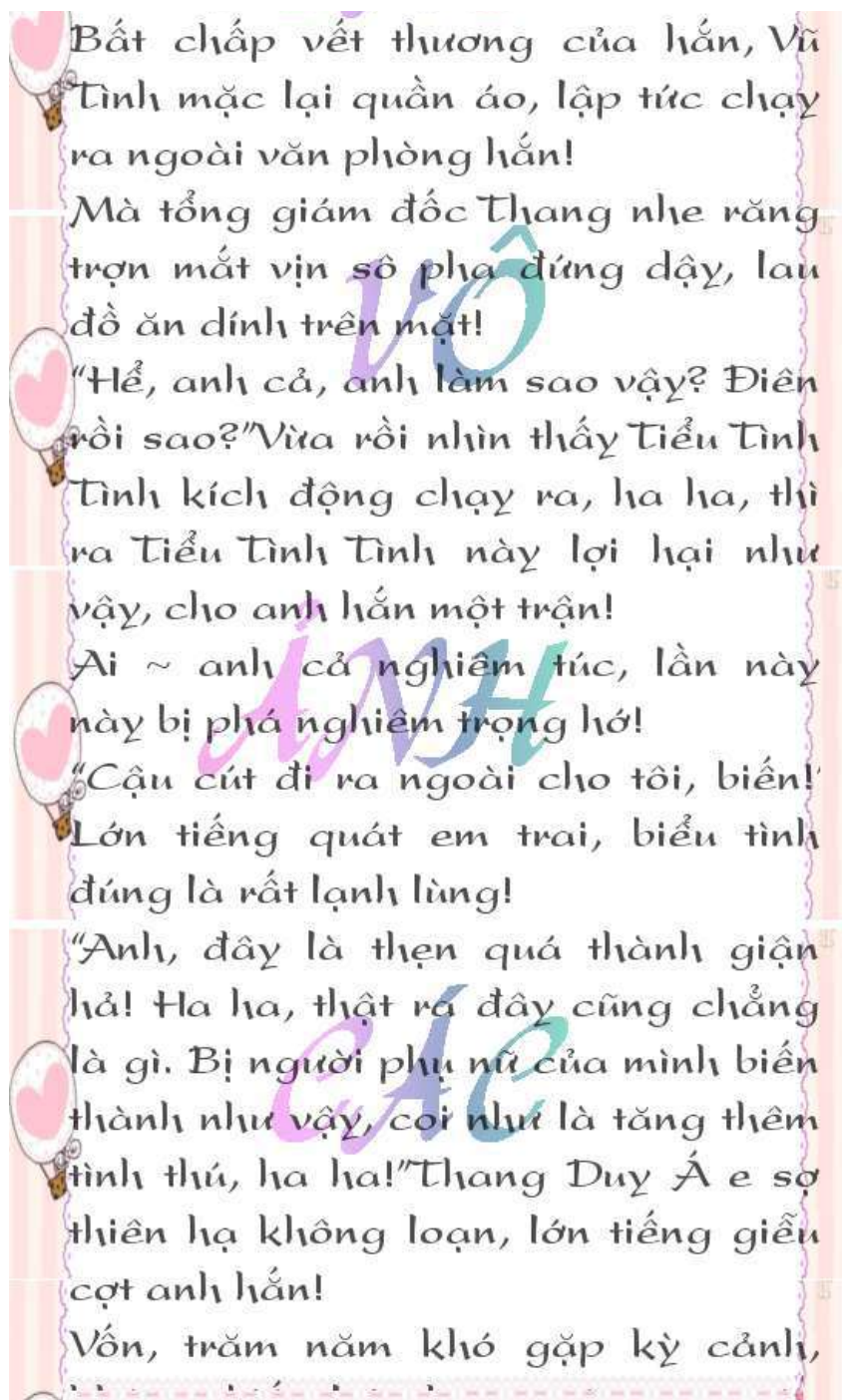
Vũ Tình thuận tay kéo đồ ăn, sau đó ném vào mặt hắn.....

Chỉ thấy đồ ăn dính vào áo, dọc theo hai trán, trên má...

Thừa dịp hắn giật mình trong nháy mắt, Vũ Tình rút chân dùng sức đá vào dưới háng hắn.

"A....." Hắn bị đau quát to một tiếng, ôm lấy quần ngã lăn xuống sô pha!

"Người phụ nữ chết tiệt, cô dám đá vào đây!"

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 136: Chuyển biến kỳ diệu

Nhìn thấy con có động tác hiểu biết, cho dù có đang tức giận cũng không có cách nào lộ ra. "Tiểu Bác ngoan, papa không tức giận!" Đi giày con đưa qua, nhẹ nhàng vỗ gương mặt kháu khỉnh.

Tiểu Bác chớp mắt nhìn papa, quan sát xem papa còn giận không?

Nhạc Nhạc mấy ngày nay quen được chiều, không cười, không khóc, không dễ dàng mở miệng nói chuyện!

Hai mắt to nhìn qua lại, cho đến khi trên mặt ba mẹ đều lộ ra nụ cười, mới yên tâm chớp mắt.

"Papa, khoai chiên với hamburger đâu?" Nhạc Nhạc mỉm cười, không dám mở lớn miệng nói nhỏ xú!

Thang Duy Thạc cầm gói to đưa ra, Nhạc Nhạc nhận rồi, hai đứa bé kia vui mừng phấn chấn chạy về trong phòng!

Trong phòng khách lớn, chỉ còn lại có hai người!

Người cảm thấy đuối lý, cúi đầu không dám nhìn hấn, muốn đi vào nhà bếp!

Ngay khi cô vui đầu vào nhà bếp, thân thể bị nhấc bổng lên. "A....."

"Vì sao không dám nhìn anh, hả?" Áp lực lửa giận đầy ngập, nhẹ giọng chất vấn bên tai cô.

"Sai rồi, là tôi không muốn nhìn anh!" Cô thề thốt phủ nhận, sẽ không thừa nhận mình cảm thấy có vài phần có lỗi với hấn!

Tất cả đều là lỗi của hấn, hấn rõ ràng ức hiếp mình!

Hơn nữa với việc làm buổi chiều hôm nay chẳng hề áy náy, thậm chí cô còn thật mừng thầm! Ai bảo hấn cuồng vọng, hấn ngang ngược, hấn coi trời bằng vung!

Nói cho mình nhiều lần, đều là lỗi của hấn, lỗi của hấn.

"Không muốn nhìn thấy anh, em muốn nhìn thấy ai? À? Hạ Vũ Tình, có phải hai ngày này anh quá tốt với em? Cho em vái cái nhìn, em lại dám mở phùng nhuộm, có phải không?" Cánh tay dùng sức ép chặt, lực đạo kia giống như muốn bóp nát cô trong lòng.

Cô thật đáng giận, nghĩ đến mấy đêm cô săn sóc mình, hấn cảm thấy mình thật không đáng!

Vốn hấn muốn tra tấn cô một phen. Nhưng khi nhìn thấy hình ảnh cô chăm sóc con, hình ảnh chăm lo gia đình, hình ảnh đến tối hai người nằm cùng nhau!

Hấn lại không nỡ tra tấn cô, hấn rất thích trong nhà có sự tồn tại của cô.

Có cô ở đây, giống như đây mới là một gia đình đầy đủ. Thậm chí hấn thật khát vọng tan làm, trước tiên đến nhà trẻ đón con, sau đó về nhà hưởng thụ "mái nhà" ấm áp.

Nhưng khiến người ta tức giận là, cô sao có thể lên án hấn? Làm sao có thể?

Vũ Tình không nhìn được xem thường, tốt với cô? Tốt với cô cái gì, buồn cười! "Nếu anh rất tốt với tôi, thì đã để tôi mang hai con đi rồi! Chứ không phải ở đây, dùng con để uy hiếp tôi!"

Cô lại nhắc tới 'Hai con', làm hấn híp mắt lại. "Cô hình như tốt với Tiểu Bắc lắm nhỉ, tôi không hiểu vì sao cô kiên trì muốn cả hai con?"

Vũ Tình cả kinh, đúng vậy, sao cô luôn quên, mình là đi của Tiểu Bắc.

Cô có quyền gì mà mở miệng muốn hai đứa con, có cái gì để lấy cớ có thể 'Đồng dạng' muốn Tiểu Bắc như thế? "Tôi, tôi tôi chỉ là muốn giúp anh chăm sóc con thôi! Dưới tình thế cấp bách, cô nói ra lí do thoái thác như vậy!"

"Ha ha, giúp tôi chăm sóc con?" Những lời này của cô, làm biểu tình buồn bực Thang Duy Thạc có vài phần dịu đi. Nói như vậy, cô lo cho nó thật?

Bị hấn hỏi, cô mới ý thức được mình nói cái gì. Chết đi, cô nói như vậy giống như cô rất lo cho nó.

"Anh đừng hiểu lầm, tôi chỉ coi nó như trẻ con. Tiểu Bắc đáng yêu như vậy, hơn nữa cũng lớn như Nhạc Nhạc của tôi, tôi chưa cần thích, đã muốn chăm sóc nó!" Vũ Tình vội vàng giải thích.

Cái gọi là giải thích chính là che dấu, lời này sẽ chỉ làm hấn càng ngày càng nghi. "Cô cho là Tiểu Bắc đáng thương à? Ngoài không có tình thương của mẹ, nó không thiếu gì cả! Nó có tôi, có ông bà nội yêu thích nó!"

Câu ngoài không có 'Tình thương của mẹ', khiến cô đau đớn thật sâu. Không tự giác cắn mạnh vào môi dưới, ngừng giãy dụa!

Động tác cắn môi của cô, ngoài ý muốn khiến cho hấn chú ý. Động tác này, với một người đàn ông trưởng thành, đúng là một loại mị hoặc.

Hấn quên nghi hoặc, quên trừng phạt cô.

Lúc này hấn thậm muốn có cô, thậm muốn tận tình giữ lấy cô. Hấn trực tiếp đặt cô lên tủ bát, đưa mình về giữa hai chân cô.

"Không được..... Tôi muốn nấu cơm? Không phải anh đói bụng sao?" Lắc đầu, tránh né môi hấn.

"Tôi đói bụng, nhưng tôi muốn ăn luôn cô!" Hấn kích động ni non bên tai cô, hai tay không dừng lại kéo tạp dề của cô ra! "Không được, nơi này là phòng bếp, con còn ở nhà....."

"Con sẽ không ra đây, chỉ cần cô nhỏ giọng là được!"

Lúc trước bị cô đánh lên, lần này đương nhiên hẳn thật cẩn thận, sẽ không để cô lại có cơ hội lỗ mạng

“Nhạc Nhạc..... Tiểu Bác.....” Cô vừa kéo áo, vừa lớn tiếng gọi con.

Tiếp theo chỉ nghe thấy tiếng bước chân hỗn độn, chạy tới phòng bếp!

Thang Duy Thạc dùng sức trợn mắt nhìn cô, bắt đắc dĩ vươn tay lại!

Ngay trong nháy mắt này, Nhạc Nhạc và Tiểu Bác chạy vào phòng bếp.

“Mẹ, sao mẹ ngồi trên tù bát thế?”

“Đúng đó, di ơi nơi đó không phải chỗ để ngồi đâu!”

Vấn đề của con, khiến Vũ Tinh về đồ mặt bưng, ánh mắt không biết nhìn đi đâu!

Ồ ~ đáng được ăn mừng là, tiểu bảo bối xuất hiện, cũng giải cứu cô!

Nhưng, cô vui mừng quá sớm!

Thang Duy Thạc bỗng kéo lấy tay cổ tay cô, sau đó nở nụ cười với hai con nói. “Tiểu Bác, con nói di con có phải thật hư hay không?”

“Đúng vậy, di thật hư! Có một lần Tiểu Bác đi lên, papa còn đánh Tiểu Bác đấy! Nói Tiểu Bác hư, không được lên chỗ cao như thế! Di cũng lên chỗ cao, có phải ba muốn đánh gì không?” Tiểu Bác hỏi!

Vũ Tinh nghe thế, thiếu chút nữa bị tức chết. “Tiểu Bác, di tốt với con lắm, sao con lại để ba đánh di?”

“Di.....” Tiểu Bác bị di hỏi như vậy, vuốt đầu nhỏ nghĩ nghĩ.”Nhưng, lúc trước papa nói, làm sai chuyện gì thì phải bị trừng phạt ạ! Vì sao di làm chuyện sai lại không bị phạt chứ!”

“Đúng thế, cô giáo cũng nói vậy ạ!” Nhạc Nhạc lại phụ họa một bên, dù sao chỉ cần làm sai, cô cũng sẽ phê bình bạn nhỏ! Được được, hai đứa bé này, là cô chiều chúng quá!

Thang Duy Thạc mỉm cười nắm cánh tay mảnh khảnh, kéo cô đi đến cạnh cửa phòng ngủ.”Nhạc Nhạc và Tiểu Bác ngoan, papa muốn dẫn di vào phòng trừng phạt, các con ngoan ngoãn về ăn hamburger đi!”

Hai đứa bé kia nghe lời chạy về đến phòng mình.

“Papa không được đánh mạnh quá nhé, chỉ cần di nhận sai là được rồi!” Trước khi đi vào phòng, Tiểu Bác còn nói với ba!

Nhạc Nhạc thì cười nhẹ nhàng nhìn ba mẹ, trên mặt papa lộ nụ cười đó, nó chẳng tin papa đánh mẹ! Cho nên, nó thật yên tâm tiếp tục ăn hamburge của nó! Lần này, Vũ Tinh không còn có biện pháp đào thoát khỏi hấn nữa.....

Sau đó, Thang Duy Thạc đặt cô lên đệm, ngón tay nhẹ nhàng vỗ về chơi đùa trên thân thể cô. “Em nói nữa đi?”

Cô đỏ mặt không nói gì, vì vừa rồi biểu hiện của cô thật là dọa người....

Thang Duy Thạc cảm di động, bật lại đoạn ghi âm

Chỉ nghe cô lần thừa nhận một lần, hấn không ép cô. Tất cả, đều là anh tình em nguyện!

“Đây là anh ép tôi, anh biết mà!” Cô tức giận hét to, nếu hấn không tra tấn mình, mình sẽ không hứa hẹn như thế!

“Thì sao?” Thang Duy Thạc lại ấn xuống đoạn ghi âm khác.

Lúc này trong phòng vang lên, sắc thanh khiến người ta mặt đỏ tai hồng, còn có từng tiếng cầu xin hãy đến...

Cô muốn chém giết, nhưng hấn sao có thể để cô đụng đến.

Thang Duy Thạc gọi lên một nụ cười, nhìn cô, lắc lắc điện thoại trong tay. “Thế nào, em nói anh giao thứ này ra, quan tòa tin ả?”

Bạn đang đọc truyện *Tình Nhân Tuổi 18* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

